

திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடற்புராணம்.

சேல்லிநகர்ப்

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி

இயற்றியது.

இது,

மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்கணத்ய கலாநிதி

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

சென்னை:

கேசரி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

விலை ரூபா 2—8—0.

பிரபவவரு சித்திரைமீ.

1927.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்.

க. இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி	4.
உ. முகவுரை	5—13.
ங. இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு	14—20.
ச. நூலாராய்ச்சி	20—29.

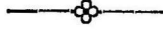
[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சில குறிப்புகள், நூலுக்கைகள், நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள், பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநாமங்கள், திருவிளையாடல் சம்பந்தமான சிலபழமொழிகள் முதலியன, தீர்த்தங்கள், நாடிகள், நியாயம், நூல்கள், மடங்கள், மந்திரங்கள், மலைகள், மாபு, வித்தைகள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]

டு. இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்	30 - 34.
சு. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள் திருநாவுக்கரசுநாயனருக்குக் காலத்தால் முந்தியவரென்பது	35 - 6.

எ. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் மூலமும் குறிப்புரையும் க-ங் கசு.

அ. சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	ங்.கடு.
க. நூற்சிற்புப்பாயிரம்	ங்.கசு.
கௌ. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் பயகாமலை மூலமும் குறிப்புரையும்	ங்.கௌ-ங்.௦.
கக. கடம்பவனபுராணம், கௌ - இல்லாசங்கிரக அத்தியாயம் மூலமும் குறிப்புரையும்	ங்.கக-ங்.சௌ.
கஉ. திருவுசுத்தான நான்மணிமலை, உஅ - ஆம் செய்யுளும் குறிப்புரையும்	ங்.கஉ-ங்.௦.
கங. திருவிளையாடற் கருணைத்திருவிருத்தம், கக - ஆம் பாடல்	ங்.௧௦.
கசு. திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி	ங்.௧௧-௧௪.
கடு. பயகாமலைச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி	ங்.௧௫.
கக. இல்லாசங்கிரக அத்தியாயச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி	ங்.௧௬.
கௌ. அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள் முதலியவற்றின் அகராதி	ங்.௧௭-௧௮.
கஅ. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி	ங்.௧௯-௨௦.
கக. பிழையும் திருத்தமும்.	௨௧.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய * நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

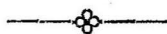
அருணகிரி - அருணகிரிப்புராணம்.
அழகர்கல் - அழகர்கல்ம்பகம்.
இரகு - இரகுவம்சம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இல்லா - இல்லாசங்கிரக அத்தியாயம்.
இறை - இறையனாகப்பொருள்.
ஐங்குறு - ஐங்குறு நூறு.
கட - கடவுள்வாழ்த்து. ணம்.
கடம்பு, கடம்பவன - கடம்பவனபுரா
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பராணி.
குறு - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கோயிற்று - கோயிற்றுராணம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சேவக - சேவக சிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
சூடா - சூடாமணிகண்டி.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க - தக்கயாக - தக்கயாகப்பராணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தாயு - தாயுமானவர் பாடல். [ணம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
யார். [னார்.
திருஞா - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
திருநாகைக்காரோண - திருநாகைக்
காரோணப் புராணம்.
திருமயிலை - திருமயிலைத்திரிபந்தாதி.
திருவா - திருவாசகம்.

திருவாத - திருவாதவூரர் புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடற் புராணம்.
திவ் - திவ்யப்ரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினர்க்கினியர்.
நள - நளவேண்பா. [மாலை.
நால்வர்நான்மணி - நால்வர்நான்மணி
நாலடி - நாலடியார்.
பக் - பக்கம்.
பதி - பதிகம்.
பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பயகர - திருவிளையாடற் பயகரமாலை.
பரி - பரிபாடல்.
பா - பாயிரம்.
பி - ம் - பிரதிபேதம்.
பிரபு - பிரபுலிங்கலை.
பு. வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
புறநா - புறநானூறு. [மாலை.
பெரிய - பெரிய புராணம்.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
படை.
பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
மணி - மணிமேகலை.
மது, மதுரை, மதுரைக் - மதுரைக்கா
ஞ்சி.
மதுரைக்கல் - மதுரைக்கல்ம்பகம்.
மதுரைப்பதிற் - மதுரைப்பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி. [தமிழ்.
மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்
யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
வி-பாரத, வி-பாரதம் - வில்லிபுத்தூரார்
வார் பாரதம்.

* நூல்களிலுள்ள உறுப்புக்களின் பெயர்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

உ.
கணபதி துணை.

மு க வு ரை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வேன்றென்
ரோதியே மலர்க லே யோருங்கிரின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியஞ்சூடு
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம்
பெற்ற பதினான்கு ஸ்தலங்களில் முதலாயது ;

பதினான்குஸ்தலங்களாவன :

“கூடல் புனவாயில் குற்றால மாப்பனூ
ரோடகநெல் வேலி யிராமேசு-மாடானை
தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய நென்றிருப்புத் தூர்கானை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்” என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன்
மாக்களை உய்வித்தருளவெண்ணி, சுசு - திருவிளையாடல்கள் செய்
தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமைவாய்ந்தது ; இதற்குரிய தேவாரப்
பதிகங்களாவன :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

தேவாரத்தின் முதல்	பண்
நீலமாமிடற்று	குறிஞ்சி
மந்திரமாவது	காந்தாரம்
மானினேர்விழி	கொல்லி
காட்டுமாவது	கௌசிகம்
செய்யனே	”
வீடலாலவாயிலாய்	”

வேதவேள்வியை	....	....	நாலடிமேல்வைப்பு
ஆலநீழல்	....	....	திருவியமகம்
மங்கையர்க்கரசி	....	....	புறநீர்மை

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

வேதியா	....	....	திருநேரிசை
முளைத்தாணை	....	....	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் வடநூல்களும், வடமொழித் துதிகளும், தனித்தமிழ்நூல்களும், தனிப் பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனவாய் மூர்த்தி விசேட முதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் சில; அவை திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், கடம்பவன புராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற் புராணம், அட்டமிப் பிரதக்ஷிணமான்மிய மென்பனவாம்; அவற்றுள், —

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணமென்னும் இந்நூல், * உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சய மென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, சேல்லிநகர்ப் பெரும்பற்றப் புலியூர்நம்பி பென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, “ஓதரிய” (பக். ௨௯) என்னும்செய்யுளாலும், “அம்பது மத்தார்” (பக். ௩௧௬) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, ௧௭௩௩. இது பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்கா நிற்கும்; இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள் பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராண மென்பது, தொண்டை நாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டித ரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராண மென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழி பெயர்த்துச் செய்யுள் நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, ௧௦௯௦. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, ௬௪ - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, ௬௪ - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள முறைப்படியே அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை,

ங. * சுந்தரபாண்டிய மென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த அனதாரியென்னும் புலவர் பெருமானார் சுந்தர பாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள் நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது; “மிண்டரை வெல்லும் வளைச் சிங்க ராயன் விலைகொடுப்பத், தண்டமிழ் மேக முரத்தூரில் வேதியன் றுணும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான், வண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி புந்தொண்டை மண்டலமே” என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், “கம்பனென்றுந் தாதனென்றுங் † காழியொட்டக் கூத்தனென்றுங், கும்பமுனியென்றும்பேர் கொள்வரோ - அம்புலியின், மன்ன வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்ப, னந்நாளி லேயிருந்தக் கால்” என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் பாராட்டப் பெற்றவர் இந்த அனதாரியேயென்று தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், சாவி. ௧௪௮௬; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை; முற்றும் கிடைக்கவுமில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது பரஞ்சோதிமுனிவரென்பவரால் ஸ்ரீ ஹாலாஸ்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள் நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை ௩௩௬. இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதியாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ரு. அட்டமிப்பிரதக்ஷிண மான்மியமென்பது தேவாரத்தல முறையை முதலிற்பதிப்பித்தவரும் மதுராபுரி வாஸியுமாக இருந்த ஸ்ரீ இ. இராமஸாமிப் பிள்ளையவர்களால் வடநூலிலிருந்து வசன நடையாக முன்பு இயற்றிப் பதிப்பிக்கப்பெற்று வழங்குகின்றது.

இந்தநூல்கள் ஐந்தனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச் செவ்வையாக விரித்துப் பாராட்டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள் ஒன்றனோடுமற்றொன்றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள மூர்த்தியார்க்கரசனித்த திருவிளையாடல் (ருக) முதலிய மூன்றுகதைகளும் அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அது இன்னவருணன்விட்ட கடலைவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை இது

* இந்நூல் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தககாலையிற் கிடைத்தது.

† காளியொட்டக் கூத்தனென்றும் வழங்குவதுண்டு.

லுள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதிலுள்ள நாகமெய்ததிருவிளையாடல், மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடற் கதைகள் இதிலுள்ள (ஙக) மதுரையான திருவிளையாடலிலும், அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதிலுள்ள (ருங) புலிமுலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன; இதில் திருவிளையாடல்கள் அமைந்துள்ள முறைவேறு ; அதிலமைந்துள்ள முறைவேறு; அது கதையை விரித்துக்கூறுவது; இது சுருக்கமாகக் கூறுவது; அன்றியும், சங்கச்செய்யுட்கள்முதலிய பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலுள்ள இந்நகரவரலாறுகளை விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது ; அஃது அன்னதன்று.

சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப் பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள திருவிளையாடல்களின் முறையையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமே தழுவிப் பலர் இத்தலசம்பந்தமான நூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின்றது. இது * திருவிளையாடற் பயகரமலை, கடம்பவன புராணத்துள்ள இல்லாசங்கிரக அத்தியாயம், † திருவுசாத்தான நான்மணிமாலையின், உள - ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றால் நன்கு விளங்கும்.

இதுவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலைமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச்சிதம்பரசுவாமிகளேழுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது ; றெடி நூல், எ, கக-ஆம் செய்யுட்களின் உரைகளிப் பார்க்க.

மேற்கூறிய உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும் பொருட்டே பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற் கிடைத்ததான றெடி திருவிளை

* இந்நூலாசிரியரின் பெயர் வீரபத்திரக்கம்பீர் என்று ஓர் ஏட்டுப் பிரதியால் தெரியவந்தது.

† இந்நூலை இயற்றியவர், நொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ்சேரீவைகாரர் ; இவரும் திருவுசாத்தானத்தின் பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பலவாணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர். றெடி முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு ௩௩௦- வருடங்களுக்கு முந்தியதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சுகாசிஸவியாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சுகாதத்ம் தெரிவிக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றன நென்றுஞ்சொல்லி, றெடி நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னத்தார், ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமி ஐயரவர்கள்.

யாடற்பயகரமாலே மூலத்தையும் இல்லா சங்கிரக வத்தியாய முதலிய வற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி செய்து குறிப்புரையுடன் பதிப்பித்து இப்புத்தகத்தின் பின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலே யென்னும் பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்தி விட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலையே மேற்கோளாகக்கொண்டு அதுசெய்யப்பெற்றதென்பதையும் றியாமற் சில பாடல்களை மாற்றியும் சில பாடல்களைக் குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ௫0 - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் பதிப்பித்து விட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில் கஉக, கஉச, கசள, கக0, உஉள-அ-ஆம் பக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிர திகளிற்காணப்படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்களையாவும் வெள்ளி பாடல்களென்றே ஓர் எட்டுப்பிரதியில் வரையப்பட்டிருந்தன. [வெள்ளி-வெள்ளியம்பலவாண முனிவர்.]

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாண முனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலே நூலாசிரியரான வீரபத்திரக்கம்பர், இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர், நொச்சியூர்ப்பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடைய காலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடைய காலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

இந்நூலால், சங்கநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழைய செய்திகளும், சிலநாடுகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தல விசேடங்களும், திருவிளையாடல் சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன நடந்தமைக்கு அறிகுறியான இடப்பெயர் முதலியனவும், சில புலவர்களுடைய சரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்ன இன்னார் இன்ன இன்ன அமயத்து இன்ன இன்ன பாடல்கள் இன்ன இன்ன நூல்கள் செய்தனரென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்ன இன்ன பதிகங்கள் இன்ன இன்ன அமயத்துப் பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், பற்பல பழைய வழக்கங்களும், இந்நாளிற் பெரும்பாலும் வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை, சூதிரை, நவமணி முதலியவற்றின் இலக்கணங்களும், ஒரு

வகையர்ன் யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குல்வகையும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

புரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளே பெரும்பாலும் சொக்கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு; இதனை, இந்நூல், இந்திரன் பழி தீர்த்ததிருவிளையாடல், உசு-ஆம் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம் வழங்கி வந்தமையை, சொக்கலிங்கம், சொக்கர்தீபாராதனை, சொக்கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டு, சொக்கரப்பம், சொக்கர் தலைக்கீடு (சொக்கர்லேஞ்சு), பழைய சொக்கநாதர் கோயிலென்னும் உலக வழக்காலும், தேவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தர பாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைச் சொக்கநாதருலா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், திருவாதவூரர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணங்கள் முதலிய நூல்களாலு முணர்க. அன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளுதலிலும் தென்மொழிப் பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ் நூலில் எடுத்தாளுதல் அழகென்று இவர் எண்ணி யிருக்கலா மென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரரென்ற திருநாமமும் இதிற் சிறுபான்மையாக வழங்கும்.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக் காட்ட நினைந்து, ஒருநாள், அந்திப் பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்கு வந்த பரஞ்சோதி முனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளே தண்டிகை பெற்று விளங்கிய பெரியார் அறுபத்துநால்வர் மறுநாட்காலையில் வரச் சொல்லிவிட்டு, இன்னஇன்ன பகுதியை இன்னார் இன்னார் இயற்று தற்குரியவென்று அன்றிரவில் யோசித்துத் தமக்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்து முடித்து அவற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில்வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை நோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றிய நூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமே யிருக்கையில் நீர் செய்தது எதன் பொருட்டென்றுவினாவ, அம்முனிவர் மனநொந்து சபித்துவிட்டுப் போயினர்; அதனால், இந்நூல் வழங்

காது போயிற்றென்று ஒரு கட்டுக்கதை கூறுவாரும், வடநூல் * ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்க வில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரக் கடவுளை அருமையாகச் சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துங் கூறியிருத் தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லை யென்பாரும், பாஞ் சோதி முனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத் தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத் தோற் றியவண்ணம் பற்பல கூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகள் யாவும் கதானுகதிகந்நியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்களுக்கு இனிது விளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாக இருந்த தமிழ் நூல்கள் அட்டமிப்பிரதக்ஷிணமான்மியம், அருணகிரிப் புராணம், அழகர் கலம்பகம், இரகுவம்மிசம், இலக்ணக்கொத்து, ஐங்குறுநூறு, கடம் பவனபுராணம், கந்தபுராணம், கம்பராமாயணம், கல்லாடமும் திரு நெல்வேலி மயிலேறும் பெருமார் பிள்ளையுறையும், கலிங்கத்துப் பரணி, கலித்தொகை, காளையார் கோயிற் புராணம், ஷெ வசனம், குறுந்தொகை, கூடலழகர் புராணவசனம், கோயிற் புராணம், சிதம் பரபுராணம், சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, சுந்தரபாண்டியம், ஞானாமணி, ஞானவாசிட்டம், தக்கயாகப்பரணி, தத்துவராயர் பிரபந் தங்கள், தாயுமானவர் பாடல், திருக்களத்திப் புராணம், திருக் கானப்பேர்ப்புராணம், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், திருநாகைக் காரோணப் புராணம், திருப்பரங்கிரிப் புராணம், திருப்பூவணப் புரா ணம், திருப்பெருந்துறைப் புராணங்கள் (பழையன, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூர்புராணம், திருவிளையாடற் பயகர மூலை யும் அதனுறையும், திருவிளையாடற் புராணம் (பாஞ்சோதி முனிவர் செய்தது), திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தர கோசமங்கைப் புராணம், திருவேடகப் புராணம், திவ்யப் பரந்தம், தேவாரம், தொல்காப்பியம், நளவெண்பா, நாலடியார், பத்துப் பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், பிரபுலிங்கலீலை, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பெரியபுராணம், மணிமேகலை, மதுரைக் கலம்பகம், மதுரைச் சொக்கநாதர் உலா, மதுரைச் சொக்கநாதர்

* இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, 'குறை வற', 'அவைநடு', 'ஓதரிய', 'வியாதன்வான்மீகி' என்னும் முதற்குறிப்பை யுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க,

மும்மணிக்கோவை, மதுரைத்திருப்பணிமாலை, மதுரைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணம், யாப்பருங்கல விருத்தி, வில்லி பாரத மென்பன; வடநூல்கள்: ஸ்ரீவாதபுரமாஹாத்திய முதலியன.

பயகரமாலை முதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக இப்புத்தகத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பாடல்களும் சிலசில விடத்து அச்சப் புத்தகப்பாடங்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும்; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்பட்டவையென்று கொள்க.

முதல் நூல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதிரையிலக்கண முதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை; இதன் குறிப்புரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச் செய்யுள் முதலியன பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோருமற்று மூலப்பிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதிகளிவிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுப்பிவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்தில் நேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சி செய்தகாலத்து நேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

பரிசோதனைக்குக் கருவியாகக் கொண்டஇந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதிகள்:

திருக்கலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	பிரதி	க
திருப்பெருந்துறை ஆலயத்துப் புத்தகசாலைப்	...	க
சென்னை இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப்	...	க
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப்	...	க
களக்காடு ஸ்ரீ சாமிநாத தேசிகரவர்கள் வீட்டுப்	...	க
திருநெல்வேலி ஸ்ரீ கவிராசநெல்லையப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டுப்	...	க
வேம்பத்தூர் ஸ்ரீ பிச்சுவையவர்கள்வீட்டுப்	...	க
,, டை. ஊர் சாமாயையரென்கின்ற ஆண்டிஐயரவர்கள் வீட்டு	}	க
[சாலி, ககஎக; கி. பி. 1753]		
,, பின்னத்தூர் ஸ்ரீ அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்நந்த	...	க
,, மதுரை ஸ்ரீ மு. ரா.கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்நந்த	...	க
கும்பகோணம் மகாதனம் பேட்டை இராமலிங்கதேசிகர் வீட்டுப்	...	க
பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிதம்பரவிடுதி கோவிந்த ஐயர்வீட்டுப்	...	க

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்தியமாகிய வடநூலை வருவித்துதவியவர், மதுரை ஹைகோர்ட் வக்கீல் ம.ா.ா-ஸ்ரீ வே. முத்துராமலிங்க ஐயரவர்கள்,

மதுரையின் சம்பந்தமான சில விஷயங்களைச் சொன்னவர்கள் மதுரை ஸ்ரீமத்-பரமேசுவரபட்டாவர்கள் முதலியோர்.

இதன் முதற் பதிப்பு 1906-ஆம் வருஷம் வெளியாயிற்று, அதன் பின்பு செய்து வந்த ஆராய்ச்சியால் இந்நூலும் குறிப்புரை முதலியனவும் அடைந்த திருத்தங்கள் பல.

முதற் பதிப்பில் மூலத்துக்குப்பின்னே தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த பாடபேதங்களையும் குறிப்புரையையும் சிலபயன் கருதி மூலங்கள் உள்ள பக்கங்களில் அடிக்குறிப்பாக அமைத்தும், அதில் தனித்தனியே காட்டப்பெற்றிருந்த பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்களையும் 64-திருவிளையாடல்களைத்தனித்தனி முறையே பாராட்டியுள்ள தேவாரம்முதலிய மேற்கோள்களையும் பிறவற்றையும் உரிய பக்கங்களில் குறிப்புரையோடு சேர்த்தும் படிப்பவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும்படி இது பதிப்பிக்கலாயிற்று.

இந்நூலால் தெரிந்த ஊர்கள் முதலிய வற்றின் பெயர்களும், இந்நூலாராய்ச்சியால் தெரிந்த பல அரியவிஷயங்களும், இந்நூலிற்காணப்பட்ட அரும்பதங்களும், திருவிளையாடற்பயகரமலை, இலீலாசங்கிரக வத்தியாயம், திருவுசாத்தானநான்மணிமலை உஅ-ஆம் செய்யுள், திருவிளையாடற் கருணைத்திருவிருத்தம், கக-ஆம் பாடல் இவற்றிலுள்ள அரும்பதங்களும் இப்புத்தகத்தில் 'அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பகுதியில் அமைந்துள்ளன.

நூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவிபுரிபவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுறவண்ணம் பலவருடங்களாக மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது ஸமஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிலநபணசபை யங்கத்தினர்களும், தமிழ் யூனிவர்ஸிடிக்கமிட்டியின் தலைவர்களுமான கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜ ராஜஸ்ரீ பா. இராஜ ராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்களுடைய பேருதவியை இப்போதும் தமிழகத்துக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக் கருதிய நூல்களுள் ஒவ்வொன்றையும் கருதிய வண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருட்டும் பிரதியுதவி ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிகளை அன்புடன் செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர் நடுவில், மதுரைப் பேராலவாயா ரென்னும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராய்ந்தருளிய ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

'தியாகராஜ வீலாசம்'
திருவேட்டேசுவரன் பேட்டை
சென்னை, 15-4-1927.

}

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

கண்பதிதுணை.

இந்நூலாசிரியராகிய

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவர் பாண்டிவளநாட்டுள்ள செல்லிநகரிற் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர் களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் *கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையிற் பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்றவருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்ததாண்டவரம்பியெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிமுதலியன அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர் தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இப்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் விட்டிலுள்ள பழைய ஒலைச்சா தனங்களில் இன்றும் காணலாகும்.

செல்லிநகரென்பது செல்லிநாட்டுன்றும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர் வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேதமங்கலமென்றல் மரபு; இது பழைய சிவாசாலனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இந்நகர், இக்காலத்துப் பனையூரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரநயினர் கோயில் தாலாகா, கரிவலம்வந்தநல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள தூர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிநகரென்று பெயர் பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

*கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டின்னிய கோத்திரம்; புறநானூற்றிலுள்ள 'நன்றாய்ந்த' (ககக) என்னும் செய்யுளின் ஆசிரியரான சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப்பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயன் என்பவரும், திருநாள் சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் இந்தக்கோத்திரத்தினரென்பது அறிதற்பாலது.

[வேம்பத்தூர்]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டுகாதத்தில் வைபைநதிக்கு வடக்கே உள்ளது ; இது நிம்பையென்றும் வழங்கும் ; நிம்பம்- வேம்பு ; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், “தேசான” என்னும் செய்யுளில், “நிம்பை, யீசான மாமுனிவன்” என இப்பெயர் வந்திருத்தல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்பற்றூரென்றே வழங்குவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனால், இவ்வகுப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப் பெற்றதாதலின், இவ்வூர், குலசேகரசதுர் வேதமங்கலமெனவும் பெயர்பெறும் ; இவ்வூரைக் குலசேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

“ தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குடிக் கோமான் புதல்வன் - மனக்கினிய
தென்னிம்பை யூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கரன் ”

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

குலசேகரபாண்டியனென்பவன், அகரமேற்றநினைந்து சாகேதபுரியென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப்பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பதிந்துகொண்டு, முறையே ஒவ்வொருவருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக் கொண்டே வந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலத்து, யாதுகாரணத்தாலோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீமஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வடிவங்கொண்டுவந்து, ‘யான் கணபதி’ என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன் வியந்து பரவசமுற்று அவருக்கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாக விட்டனென்றும் அவ்வூரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் காண்புரம்பரையில் வழங்குவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கிரகாரத்திற்குமேற்கே கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமஹாகணபதிக்கு அமைந்துள்ள இரண்டாயிரத்தேண் விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரிதத்தை வலியுறுத்தும்.

வானவீரமதுரை (மாளுமதுரை) யிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரசன், இரண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டி

நாட்டில் வேம்பத்தூர் முதலிய ௨00-ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று கூறுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத்துதிமணிமாலை யென்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத் தெரிவிக்கின்றது.

வேம்பற்றாரென்பதும் குலசேகரசுதர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க்குப் பெயர்களென்பதை இவ்வூர்ப் பெருமான்கோயிற் கருப் பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தாலும் அறியலாகும்; அகநாணுறு, கடுக-ஆம் செய்யுளுக்கும், புறநாணுறு, நுக-ஆம் செய்யு ளுக்குமுரிய ஆசிரியரின் பெயராகிய வேம்பற்றார்க்குமரன ரென்பதி லுள்ள வேம்பற்றாரென்பது இவ்வூராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ் வூர்ப்பிராமணச் சிறுவர்களும் தமிழ்க்கவி செய்தலில் வல்லநராயிருந்த னரென்பதைத் தமிழ் நாவலர் சரிதையும் புலப்படுத்தும். இவ்வூர்ச் சொழியர்களில் அநேகர் வேறு வேறிடஞ்சென்று தங்கள் தங் கள் கல்விமிகுதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும் வன்மை யையும் நன்கு புலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த அரசர் முத லியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றாட்டாக அவர்கள்கொடு த்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிடமாகக் கொண்டு தமிழ் நூலாராய்ச்சி செய்து வந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்தூரா ரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் அங்ஙன மிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுது தெரிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீரை, தென்காசி, கீழைப்பாலூர், வல்லநாடு (திருநெல்வேலிக் குக்கிழக்கே ஒரு காததூரத்திலுள்ளது) இருப்பையுருணி (கோயிற் பட்டிக்குக்கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (வல்லநாட்டைச் சார்ந்தது), பீனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (கீழைப்பாலூருக்குச் சமீபமாகவுள்ளது) என்பன. இக்குழாத்தின ரெல்லோரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள் கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள் தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவியத் ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதனையே மேற்கொ ண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றிய நூல்களாலும் தனிப்பா டல்களாலும் விளங்கும்.

பாதுறைமுதலிய பற்பல நூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வர துங்க ராம்பாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஈசானமுனிவரும், ஆனந்த லகரி சௌந்தரியலகரி முதலிய நூல்களியற்றிய வீரைக் கவிராச பண்டிதரும், ஞான வாசிட்டு நூலாசிரியரான ஆளவந்தான் அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்ட ரென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும், பராபரை மாலைபாடிய அம்பிகாபதியும், நெல்லை வருக்கக்

கோவைபாடிய திருநெல்வேலிப் பேருமானையும், ஐயாயிரம்பாட லுள்ள பாகவதமியற்றிய சேவ்வைக்குவோரும், அழகர்கலம்பகமியற் றிய கவிஞ்சரமையரும், அழகர் பிள்ளைத் தமிழியற்றிய சாமிகவி காளருத்திர ரென்பாரும், பிரபந்ததீபிகை இயற்றிய முத்துவேங் கடசுப்பையரும் இத்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்ச்சங்கத்தாரென்றும் ஒரு பெயர் பண்டைக் காலந்தொடங்கி வழங்கிவருவதுண்டு; இஃது அழகர்கலம்பக முதலியவற்றால் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் ஏதேனும் நூலியற்றிய தமிழ்ப்புலவர்கள் அந் நூலைக்கொணர்ந்து இவ்வூர்ப்புலவர்களுக்குக் காட்டிச் செவ்வை செய் வித்து இவர்களுடைய உடன்பாடு பெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப் படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர் சொல்லக் கேள்வியுண்டு.

கம்பர் தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வூரில்வந்து படித்துக் காட்டி இவர்களால் நன்குமதிக்கப் பெற்றனரென்பதும், காளமேகப் புலவர் இங்கே வந்து இவ்வூராரில் ஒருவர் * சமத்தியாகக்கொடுத்த, 'கண்டங்கத் தரிக்கொத்துக் காய்' என்பதை இறுதியடியாக அமை, த்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய வண்ணமே ஒரு செய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் அருமையான சில சிலேடைவெண்பாக் களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட் பாடிமுடிக்க, இவர்கள் நன்குமதித்து இவ்வூருக்குத் தெற்கேயுள்ளதும், "காளமேகத்தாறு" என்று இக்காலத்தில் வழங்கப்படுவதுமாகிய கட-மா அளவுள்ள நன் செய்நிலத்தை அவருக்கு முற்றாட்டாகக் கொடுத்தனரென்பதும் கன்ன பரம்பரைச் செய்திகள்.

திரிசிரபுரம் மஹாவித்வான் ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் சிறந்த கவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் பல வருடங்களுக்கு முன்பு இராமநாதபுரத்தில், பல தமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களை யமைத்து, அவர்கள் குறித்த இரண்டரை நாழிகைக்குள், கட-சிலேடை வெண்பாக்களை எளிதிற் பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சிலபரிசில் களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரஸேது பதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ்சயகோ த்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீரைக்கவிராச பண்டிதருடைய வழித் தோன்றலுமாகிய பிச்சுவைய ரென்பவரும் வேறு சில வித்துவான் களும் இவ்வேம்பத்தூராரர்களே.

* ஸமஸ்யாவென்னும் வடமொழி இங்ஙனம் சிதைந்து வழங்குகின்றதென்பர்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில் வழங்குவன
வும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோ பல;
அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப் பெற்றன.

கடைச் சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்
மணங்கமழப் பெற்றுப் பத்பல விந்துவான்கள், தமிழ் நூல்களையே
ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டும் பாடஞ்சொல்லிக் கொண்டும் நூதன
மாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச் சுவைபெய்துப் பிறநூல் புலப்
படுத்தி வீற்றிருத்தற்கு இடமாகவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின்
பெருமை என்போலியரால் எங்ஙனம் சொல்லற்பாலது; * “பாட்
டுக் குருகுந் தமிழ்ச்சொக்கநாதரே” அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னே இவ்வூரு
க்கு வந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள் செய்யும்
வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையும்றிந்து மகிழ்ந்த பழனி மாம்
பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வூரார் விஷயமாகப்
பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு:—

க. “ வேதநூல் வாழிதவ வேள்வித் துறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஓதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது”

உ. “ பொங்குகடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிசூர்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து.” [தூர்]

[நூல் இயற்றிய இடம்]

இந்நூலாசிரியருடையஊர் செல்லிநகராக இருந்தாலும், இதனைப்
பாடுங் காலத்தில் இவரிருந்திடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற்
கப்பிஞ்சிநா டென்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்றுதெரிகின்றது;
இதனை, “கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுரைத்
தோன்” [பக்கம் ௩௧௬] என்னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க்
கார்வளங் கொண்மண்டலமென்றதை மதுரைக்குக்கிழக்கே யுள்ள
தான மழைக்குப்புணை கோடுத்தமங்கல நாடென்று சொல்லுகின்
றனர்.

* மதுரைக் கல்மபகம், எஃ.

[பெற்றபரிசில்]

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய பாண்டியனொருவன் மிக்கசிறப்புடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தினபரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, * “பல்லக்கு மேலேறி” (பக்கம், ௩௧௧) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினாரென்றும், பின்னர் மகிழ்ந்து இவருடைய சன்னபூமியாகிய செல்லிநகரையும் அதனைச் சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும் படி முற்றாட்டாகக்கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றி, செல்லியூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தன வென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகிப் பலதருமங்களைச் செய்து விளங்கினார்களென்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

“கன்னலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பான்†
தென்னவர் போற்றிய வங்கயற் கண்ணம்மை செல்விதிருச்
சன்னிதிக் கோபுரங் கட்டின ‡ டம்மந் தழைக்க வென்றே”

என்னும் மதுரைத்திருப்பணிமாலேச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்]

மேற்கூறிய செய்யுளின் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்ததாண்டவநம்பி அம்பிகையின் சந்நிதிக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாவிவாகனசகாப்தம், ௧௧௫௦ [கி. பி. ௧௨௨௭ - ௮; கொல்லம், ௪௦௨ - ௪௦௩] என்று மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்ததாண்டவநம்பியென்பவர், இற்றைக்கு ௭௦௦-வருடங்களுக்கு முந்தியிருந்தாரென்றுமட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்காலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

* இவ்வெண்பாவிலுள்ள, ‘பல்லக்குமேலிட்டோம்’ என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

† கற்பான் - பத்தினியார்; மனைவியார்; ஆனந்ததாண்டவநம்பியேகோபுரம் கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றது; அஃது எழுதினோரால் நேர்ந்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை,

‡ தம்மம் - தருமம்.

[ஞானசிரியர்]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வெண்காடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர் இவருடைய ஞானசிரியர் ; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உட ஆம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கே கூறிய மாளிகைமடத்துத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் திருக்கானப்பேர்ப்புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியருடைய குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாசுமங்கனில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்தூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுரைகளிலும் தேவாராதிகளிலும் திவ்யப்பாபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச்சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசின்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடைய கருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் செய்யுள் செய்யும் வண்மை, அங்கனம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர்களுடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத்துதி செய்யும் அழகு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கேயமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தினைத்தல், சரிதங்கூறுகையில், பரமகருணை தியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை நினைந்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூலாராய்ச்சி.

[நூலுள்ள முக்கியமான சிலதற்ப்புகள்]

பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் வையைநதியை அடைத்தற்குக் கூவியாளாக வந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பிய பொழுது, பாண்டியனுடைய ஏவலாளர்கள் சின்னது அவர் முதுகில்

அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொன்று ; * (நட) ௩௭ - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க ; பலதூல்கள் பாண்டியனே அடித்தாரென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக் காரணம் இன்னதென்று புலப்படவில்லை ; இந்நூலைச்செய்வித்த அரசனுடைய வேண்டுகோளாக இருத்தல் கூடுமென்பது சிலருடைய கருத்து ; ‘அந்தநாள் பிட்டுக் காகமண் சுமந்த வரணைமன் நவன்றன தாளா, மைந்தரி லொருவ னடித்ததாத் துணிந்தோர் வண்டமிழ்க் கவிஞனோ தினனே’ என்பது புலவர்புராணம், திருவாதவூரர். ௫௮.

பழைய நூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களிற் சில்ரைத் தெய்வப்பாண்டிய ரென்று கூறுதல் மரபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாமறரை, “தெய்வப்பாண்டியன்” (கட. ௧௯) என்றும், “தெய்வவான்வழுதி” (சு : ௪) என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத் துள்ள கோயில்கள் பலவற்றிற்கும் காலத்தால் முந்தியதும் பெரியது மாதலின், அதனை விளக்கவேண்டி இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தொல்லைபாலயமென்றும் பெரியகோயி லென்றும் அங்கங்கே வழங்குவர் ; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளன வென்பதை, “துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமழு, மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்” (சிலப். ஊர்காண். ௭ - ௧0) எனவும், “வடதிரு வால வாய்திரு நடுவூர், வெள்ளி யம்பல நள்ளா றிந்திரை, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைத்த, சென்னி மாபுராஞ் சோன் றிருத்தளி, கன்னி செங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை, ... ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்” (கல். ‘நெடுவரைப் பொங்கர்’ - ௯௧) எனவும் வருவனவற்றுலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலைமறைகாய்போற் பழைய நூல்களில் அங்கங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இதனுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச்செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாக இருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றுள், சிலவருமாறு:—

க. ‘நான்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்மாடக் கூடலென்று யிற்று. அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திரு

*இங்கேகாட்டிய எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவிளையாடலையும் ஏனையதுபாடலையும் புலப்படுத்துவன ; பின்வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

நடுவூர்; இனி. கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றமாம்' என்பது, கலித்தொகை, கூஉ-ஆம் பாடல், நச்சினுர்க்கினியம். இந்தவுரையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய் முதலிய நான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், சள்-ஆம் திருவிளையாடலாலும் பின்னுள்ள கன்னி முதலிய நான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருநகரச் சிறப்பிலுள்ள கூஉ-ஆம் பாடல் முதலிய நான்கினாலும் ஒருவாறு விளங்குதல் காண்க.

உ. 'நீலமணியின் குற்றம் வந்த வழிக் கண்டுக்கொள்க' என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ககூ0-ஆம் அடி, அடியார்க்கு நல்லாருரை; நீலத்தின் குற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின் பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், (உரு) ககூ-ஆம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இதனால் அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ் நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகும்.

[துதிவகைகள் *]

கடவுள் வாழ்த்திலன்றி நூலினுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதி, சிவஸ்துதி, அம்பிகைதுதி, திருஞான சம்பந்தர்துதி, மூர்த்திராயனர்துதி முதலியன யாவரும் படித்தறிந்து இன்புறுதற்பாலன.

[நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள்]

நூலாசிரியர் கூற்றுக்களாக இந்நூலுள் அங்கங்கே காணப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன: அவை ஒருபகுதிப் பட்டனவல்ல; அவை வருமாறு :—

க. உலகத்தாரை நோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின் பெருமையை இவர் கூறுதல் போலவும் பிறர் கூறுதல் போலவும் உள்ளன: (திருநாட்டுச் சிறப்பு) கச, (உஎ) க, (நக) உஉ, (நஉ) உரு, (நச) ககூ, (நஅ) எக, (சச) ருஅ, (சரு) கஅ, (சக) நக, (ருச) ரூ0, (கந) உக.

உ. திருவிளையாடல்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகிய தென்பதைப் புலப்படுத்துவன: (ந0) நகூ, (சஅ) நஎ.

*இவற்றிற்கும், பின்னேயுள்ள பொருளணிகள் முதலியவற்றிற்கும் உரிய பக்க எண்களையும் விவரணங்களையும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியென்னும் பகுதியிற்கண்டு கொள்க.

ஈ. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையை நினைந்து மனமுருகிச் செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன: (ரு) எ, (எ) கக, (ஈ0) ருசு, (ஈஉ) உரு, (சஅ) சக, (ரு0) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சில பாடல்கள் சில திருவிளையாடல்களின் இறுதியிலுள்ளன: (ஈஅ) எஉ, (ருசு) கக.

ரு. பாவத்தால் ஒருவர் வருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலையும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக்குறித்து மகிழ்தலையும் புலப்படுத்துவன: (ஈச)உ, ச, (ஈஅ) ருசு, (கக) உஈ.

சு. 'திருவிளையாடற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சில சாதியாரின் விசேடத்தைக்கூறுவன: (உஈ) உரு, (ருசு) கஅ.

இங்ஙனம் வருவன இன்னும்பல.

[பொருளணிகள்]

இவருடைய வாக்கிற் பலவகைப் பொருளணிகள் அங்கங்கே வந்துள்ளன வெனினும் மிகுதியாகக் காணப்படுவன, கருத்துடையடையணியும், கருத்துடையடைகொளியணியுமே.

[சொல்லணிகள்]

சொல்லணியைச் சார்ந்த மடக்கணிகளை இந்நூலிற் பரக்கக் காணலாம்; அவை வருமாறு :

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யாணையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது ;

அருகாருகராக்கண்டேம் - சைனர் பாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தேம் ;

ஆவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிசோர்ந்து; ஆவி-தடாகம், உயிர்;

இடையிடையும்படி: இடையும்படி-வருந்தும்படி;

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டுக்கிரவேல் விறற் செழியன் ;

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்டகாவலன்: சத்தி-வலி, வேல்;

கரிகரியாக-யாணகரியாக ;

கனககோ கனகவாவி-பொற்றாமரைவாவி;

கூடமதாகக் கற்பித்தருளினான் கூடமில்லான்: கூடம்-மாளிகை விசேடம், வஞ்சனை;

கைதவகேள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக; உனக்கு வஞ்சனையாகாது;

கைதவமோவில்லை கைதவ ;

கோதைதன் பரிசனத்தால்...பரிசனங்களோடும்;

கோலக் கோலம்-பன்றித்திருவுருவம்;

சந்திரமாவளித்தான் சந்திரமாகுலத்தான். சந்திரமா - பொற் குதிரை ;

சம்புமா சமாதியாலே சம்புமாத் தாழ்க்க: சம்புமா - சிவபெரு மானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள்; [தாள் ;

சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமிலா செட்டியாஞ்செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன் மராகிய முருகக் கடவுள் ;

செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான் ; [குற்றி;

தாணு தாணுவேயெனவிருந்தான்: தாணு - சிவபெருமான்,

துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து: துதிக்கை-துதிசெய்தல், தும்பிக்கை;

நரிகாணரியாது;

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி: நாமளித்த வேலை-அச்சத்தை உணர்பண்ணிய கடல், யாங்கொடுத்த வேற்படையை ;

பத்திரங் கொடுத்தோதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான்: பத்திரம்-திருமுகம்; பத்திரன்-பாணபத்திரர்;

பயங்கொண்டு வந்ததெவரும் பயம் கொள்ள: பயம்-நீர், அச்சம்;

புயலகத்துப் பெரும்புயல்: புயல்-மேகம், நீர்; [னை;

பைங்கண் வேழத்தை...செங்கண் வேழம்: வேழம்-கரும்பு, யா

மாலையங்குழல்சேர் பாணர்மாலையர் மாலையெய்தி: பாணர்-மாலையர்-பாணர்மகளிர், விறலியர்; மலை-மயக்கத்தை;

மாலையைக் கழுத்திவிட்டோர் மலை நின்றலாவ;

மாறன் மாறி: மாறன்-பாண்டியன்;

மாறனாழ்துயர் கெட மாறியாடினார்;

மாறான் மாறனென்றாங்கரும் பெயர் பெற்றோன்;

வளையினால் வளைத்தனன்;

வாசியை வாசியாக-குதிரையை விசேடமாக;

விடை விடைகொண்டு-இடபம் விடுத்தல் கொண்டு; "சொல்விடை கேட்டுச் செல்விடை வெற்பும்" என்பது மதுரைமும்மணிக்கோவை, உஅ;

வேடனிடு குடினிய கேடிறசை நாடுபவர் வேடனுடல் வீடவடு வோர்;

வேலையை யேவ்வேலை வேலைநல்வேலை யென்று: வேலை - கடல், காலம், தொழில்.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி விரைவு முதலிய காரணங்களால், சொற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

அஞ்சேனஞ்சேன், அரகர, இடந்தருமிடந்தரும், உதவுவமுதவுவம், என்கையில் வளைநெரிந்ததென்கையில் வளைநெரிந்தது, என்னை விடென்னைவிடு, எனக்கெனக்கு, ஒக்குமொக்கும், காத்தருள் காத்தருள், சிவசங்கர சிவசங்கர, தருமநெறி தருமநெறி, திருச்சிறம்பலம் திருச்சிறம்பலம், திருவம்பலம் திருவம்பலம், துயிலுணர்தி துயிலுணர்தி, நல்ல நல்ல, நில்லும் நில்லும், நிறைந்தன நிறைந்த, பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம், போனது போனது, வணங்குமினீர் வணங்குமினீர், வந்துபோம் வந்துபோம், வரும் வரும், வளர்த்திட வளர்த்திட, வீளைத்திடும் வீளைத்திடும், வீளையல்கொள்ளும் வீளையல்கொள்ளும், விடும் விடும், விடு விடு.

இதில் அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ள

புறச் சொமசந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள் :

அடிமைக்குநல்லவர், அடியவர்க் கெளியசந்தரன், அடியவர்க் கெளியசொக்கன், அடியவர்க்கெளியவர், அடியவர்க்கெளியமெம் பெருமான், அடியவர்க்கிறத்து நல்லவன், அடியவர் நன்மை தின்மையறிபவன், அடியார்க்கு இனியன கொடுக்கும் சொக்கன், அடியார்க்கு நல்லான், அடியார்குறைதீர்ப்பான், அடியார்தங்கட் கெளியவன், அணுக்கட்கு நல்லவர், அதிரவீசியாடுவான், அந்தநாயகன், அபிடேகச் சொக்கன், அருடேங்குநாதன், அருந்தவன், அருவமெய்யினன், அருளாகரன், அழகன், அழகார்மெய்யன், அழகியசொக்கன், அழகியபெருமான், அற்றவர்க்கற்றசிவன், அற்றவர்க்கற்றசெல்வன், அன்பர்க்கன்பன், அன்பர்சமைபுண்கொண்டான், அன்பர்தம்பிழைபொறுப்பவன், அன்பையொப்ப அணுக்கட்கு நல்லவன், ஆதி, ஆதிநாதன், ஆதிநாயகன், ஆதிமுனி, ஆலவாய், ஆலவாய்த்தருமமுர்த்தி, ஆலவாய் மெய்யன், ஆலவாயமுதமன், ஆலவாயமுதவாக்கன், ஆலவாயமுதவாயான், ஆலவாயமுது, இசைக்குநல்லசங்கரன், இசைக்கு நல்லான், இசைச்சொக்கன், இயற்சொக்கன், உற்றவர்கட்குற்றவன், எளியசொக்கன், எளியவர்க்கெளியசொக்கநாதன், ஒப்பிலழகன், கருணைமெய்யன், கருணைமேனிப் புண்ணியன், காரணமுதல்வன்,

காரணவான், குஞ்சரந்தாங்குங் கோயிற்குழகன், குஞ்சரந்தாங்குங் கோயிற்கூத்தன், குழகன், கூடமில்லான், கூத்தன், சாலநல்லவன், செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன், செந்தமிழ்பயிலுஞ்சந்தான், செழியர் நாதர், சேட்டநாதன், சொக்கமூர்த்தி, சொக்கவேந்து, சொக்கன் (சொக்கர்), சொக்கு, தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன், தெய்வப்பாண்டியன், தெய்வவான்வழுதி, தென்னவர்களைக்கு நல்லசெல்வன், தொழுபவர்க்கெளியான், நயந்தவையாவையும் நல்கவல்லவன், நல்லடியார்க்குநல்லான், நற்றமிழிறைவன், நற்றவன், நாயனார் (நாயன்), நேசர்கட்கென்றும்நேசன், பண்ணிசைச்சொக்கன், பத்தர்கள் பத்தன், பத்தர்பத்தன், பத்தர்வாழ்வு, பழிக்கஞ்சுசொக்கன், பழியஞ்சுஞ் சொக்கன், பாண்டிநன்னாடன், பாவறிந்த நாவலவன், புகழ்க்கினியான், புகழ்க்குநல்லசொக்கன், புகழ்க்குநல்லோன், புகழ்க்கொண்டான், புழுகுநெய்ச்சொக்கர், முனிவன், மெய்யர்க்குமெய்யன், மெய்யன், யாவும்வல்லவன், வணங்குவோரிணங்கன், வாசிவாரியப் பெருமான்.

[ஊர்கள்]

ஆளுடையார்கோயில், இராமேச்சரம், இருஞ் சிறை, உத்தரகோசமங்கை, உப்பூர், ஏழூர்கள், கட்டுநல்லூர், கழுவர் படைவீடு, காசி, காவணநல்லூர், காவிரிப்பூம்பட்டினம், காளையார்கோயில், கொடுங்கோளூர், சிதம்பரம், சீகாழி, செல்லிநகர், தனிச்சயம், திருநெல்வேலி, திருப்புத்தூர், திருப்புறம்பயம், திருப்பூவணம், திருமருகல், திருவாதவூர், திருவிடைமருதூர், திருவேடகம், நரிக்குடி, நாமுனூர், பட்டமங்கலம், பரசுராமசுதூர்வேதிமங்கலம், பழமதுரை, பெருங்கிராமம், மணலூர், மாடக்குளக்கீழ்மதுரை, மாணமங்கலம், வடதிருவாலவாய், வேதாரணியம்.

[குலங்கள்]

ஆதிமரபு, ஆமாத்தியர்குலம், உக்கிரகுலம், கொந்தக்கக்குலம், சந்திரகுலம், சூத்திரகுலம்.

[*சங்கப்புலவர்கள்]

இடைக்காடர், இறையனார், உருத்திரசன்மர், கபிலர், நக்கீரர், பரணர், மதுரைப்பேராலவாயார்.

* இவர்கள் ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புனோர், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாணரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

சங்கப்புலவர்களல்லாத தமிழ்ப்புலவர்கள் : காரியார், நாரியார்,
சாதிகள்: அதி, பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர், வன்னியர்.

[சிலபழையவழக்கங்கள்]

ஒருவர் ஒரு செய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனை மறவாமலி
ருத்தற்கு ஆடையின் தலைப்பை முடிந்து கொள்ளுதல், தும்மியவர்
கள் சிவாயுவென்றல், பரிகலசேடமுண்ணல்.

[தனிப்பாடல்கள்]

பாடல்கள்

ஆக்கியோர் பெயர்

“ அங்கங்குலுங்க ”	சோமசுந்தரக்கடவுள்
“ குன்ற மெறிந்தாய் ”	நக்கீரர் [பேராலவாயார்]
“ கொங்கு தேர்வாழ்க்கை ”	இறையனார் அல்லது மதுரைப்
“ சங்குறுப்பது ”	நக்கீரர்
“ நெட்டிலை யிருப்பை ”	கபிலர்
“ மதிமலிபுரிசை ”	சோமசுந்தரக்கடவுள்.

தாண்டவம் : சொக்கத்தாண்டவம்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் பதிகங்கள்: சடையாய்,
செய்யனே, தனிரினவனர், தேனுறவன்னி, நீலமாமிடற்று, பிரமனார்,
போகமார்த்த, மங்கையர்க்கரசி, மந்திரமாவது, மானினேர்விழி,
வாழ்கவந்தனர், வானிற்பொலி, வேதவேள்வியை, வேயுறுதோளி.

[திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், அறங்கரை நாவினார், காழி
நகர்ப் பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்
கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச் சிறுவர், ஞானபூரணர்,
ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலுகவிப் பெருமான், பொய்யிலா
யானே, மறைஞானி, வாது செய்த வாரணம், வைதிகவாரண மென
இந்துலுட் பாராட்டிக்கூறப் படுகின்றனர்.]

[திருவிளையாடல் சம்பந்தமான பழமொழிகள்]

அடியார்க்கு நல்லார் பத்திரம், அழகிய சொக்கனென்னும்
தோலாக்கை, ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை, இலச்சினைவாயில்,
உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை, காமனுக்குக்கண்ணில்லை, கொல்
லொணுப்படை எவர்க்கும் வெல்லொணுது, சடைகொடு வெருட்டல்
வேண்டா, சொக்கன்கூசு, தன்னைக்கொல்ல வந்ததாயினும் பசு
வைக் கொல்லலாகாது, நெற்றிக்கண் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே,
பட்டகுணம் சுட்டாலும் போகாது, பாணர்தம்மடியார் பரதேசம்

போனால் விறகையும் சுமந்துகொண்டு மீளவருவார், பார்ப்பான் முறையீடு பசுப்பாய்ச்சலோடு சரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலோடு விட்டுப்போனது, மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி, மின்னாமலிடிக்குமா.

[தீர்த்தங்கள்]

எழுகடல், கங்கை, கம்பளை, கல்லணை, கன்னியாகுமரி, காவணவாவி, காவிரி, கொண்டாழி, சாவணப்பொய்கை, பூதங்கண்டகுளம், பொற்றாமரைப் பொய்கை, மணிகர்ணிகைத்துறை, மாவலிகங்கை, மொய்யார் பொய்கை, வல்லை, வையை.

[நாகுகள்]

கப்பிஞ்சிநாடு, கருநாடதேயம், களவேள்வி நாடு, காட்டுநாடு, கார்வளங் கொண்மண்டலம், சேரனாடு, சோழனாடு, துவரைநாடு, பாண்டிநாடு, மிழலைநாடு.

நியாயம்:—காகதாலியம்.

[நூல்கள் (வடமொழி, தென்மொழி)]

இறையனார் பொருள், உத்தரமாபுராணம், உத்தராகம கோசங்கள், கணிதநூல், கபிலரந்தாதி, கைலைபாதிசுரத்திபாதி அந்தாதி, திருமுருகாற்றுப்படை, நக்கீரரியற்றிய நூலிலுள்ள ஐந்தாம்பனுவல், புரவிநூல், மடைநூல், மயனூல்.

மடங்கள்:—தில்லைமாளிகைமடம், வாசீசசுவாமி மடம்.

மந்திரங்கள்:—அகமருடணம், சடாக்கரம், பஞ்சாக்கரம், பிரணவம், மிருத்தியுஞ்சயம்.

[மலைகள்]

இடபகிரி, இலத்திமலை, எண்கிரிகள், கைலை, கொடுங்குன்றம், சமனொளிமலை, திருக்கழுக்குன்று, திருப்பாங்குன்றம், நாகமலை, பசுமலை, பன்றிமலை, பொதியில், முதிய வெற்பு, மேருமலை, யானைமலை.

மரபு : மானமங்கலத்தார் மரபு.

வித்தைகள் : அக்கினித்தம்பம், இந்திரஞாலம், நோக்கு வித்தை.

[அரிய மொழிகள்]

அகம், அங்கம், அங்கம்நூற்றெட்டு, அணரிட்டு, அதி, அவதானம், இராவுத்தராயன், இருப்புமுட்டு, உழப்பாது, உழப்பி, உழை, உளத்தடைத்து, ஊசம், ஒப்பார், கறம், கிஞ்சில், குதிரையிராவுத்

தன், குழப்பி, குழம்பல், கெருடி, கைந்தலை, கொச்சை, கொந்தக் குலம், கொற்று, சாக்கியர், சாத்தலோதல், சாளர சங்கீதம், சாறு, சிலும்பல், சிலுக்கன், சீரா, சும்மாடு, சொட்டை, தப்பு, தவ்வும், திண்ணிமை, திருக்கைச் சிறப்பு, துவர்ப்பிடித்து மறிப்ப, தொத்துவர், தொப்பாரம், நரியாது, நன்பு, நாயன், நையாண்டிபாடல், பகுந்து, பணிக்கு, பரிச்சாத்து, பரிவேத்தா, பழுத்து நரைத்த, பாஞ்சாலிகம், பாராவளை, பிசகல், பிறிதுசாபம், புழகு, பூணித்து, பேரிளமை, பொக்கணம், மகன்மை, மச்சம், மலர், மழுப்பவல்லான், மாமடி, மாலை, மாறு, முசி, மொக்கணி, மொஞ்சகக்கையர், மொத்தம், வருந்த, வ்ணிக சூரியர், வரிசை, வழிசெய், வன்னியர், விலாவொடித்தல், வேணும், வைபாணி அல்லது வைகாளி.

திருவிளையாடல் முதலியவற்றாலும் கேள்வியாலும் அறிந்தவைகள்: அட்டாலைமண்டபம், அமணமலை, அன்னக்குழி மண்டபம், இந்திரேசுவரர், எழுகடற்றெரு, எழுதுற்றுமங்கலம், ஐராவதகணேசர், ஐராவததீர்த்தம், ஐராவதநல்லூர், ஐராவதேசுவரர், கஞ்சரீடபுரம், காஞ்சனமலை கோயில், காராக்கிரகக்குகை, காவணநல்லூர், கிழியறுத்தல், குருவிருந்ததுறை, குலசேகரபாண்டியன் வடிவம், கூடைதட்டிப் பறம்பு, கொந்தகை, கோச்சடை, சங்கத்தார்களுடைய திருவுருவங்கள், சங்கத்தார் கோயில், சாம்பனத்தம், சுந்தரமாதன், செல்லூர், தத்தனேரி, தனஞ்சயன் வடிவம், திருப்பாச் சேர்த்தி (மதுரைக்குக் கிழக்கே வையைக் கரையிலுள்ளதோரூர்; சைனர்கள் இட்ட மந்திர ஏடுகள், திரும்பாமற் சென்று கரையிற் சேர்ந்த இடமென்பர்), திருவாலவாய் நல்லூர், திருவாலவாய்த் தம்பிரானர், திருவிதிகள் ஐந்து, தின்னாநரி, தொடர்நரி, நக்கீரர் கோயில், நக்கீரர் திருவுருவம், நடுவூர், பதஞ்சலி முனிவர் ஸ்தோத்திரம், பரவர், பரிவீரமங்கலம், பாண்டிய மண்டலாதீசுவரர், பாண்டியன் படித்துறை, பாண்டியனகழ்விதி, பாணர் (தையற்காரர்), பிட்டுத் தோப்பு, பிள்ளையார்பாளையம், பூதகுடி, பூதங் கண்டகுளம், பெருங்கருணை, மடைப்பள்ளிச் சாம்பல், மண்டியூர், மதிச்சயம், மாநகரி, முத்திரைகள் மூன்று, மேலைக்கடை, வளைபற்காரமண்டபம், வாகீசசுவாமி மடம், விழுப்பாதராயர், வெள்ளியம்பலத்தெரு, வேப்பமலை, வேறுநிலை.

வேறுபாடுகள்.

பாஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற் காணப்பெறாத

அரிய விஷயங்கள் பல இத்திருவிளையாடலில் அவ்வவ்வி

டத்துக் காணப்படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சிலவருமாறு :

(காப்பு) கற்பகவிநாயகர் : இவர் சுந்தர பாண்டியத்திலும் திருவிளையாடற் பயகரமாலையிலும் அதிகப்பெற்றுள்ளார். இவர் கோயில் மதுரையில் இப்பொழுது காணப்பட்டிலது.

(கடவுள்வாழ்த்து) இதில், பெரும் பற்றப்புலியூர்த்துதி, பாண்டிநாட்டுத் துதி, இத்தலத்துத் திருநாமங்களுள் நான்கனதுதி, மதுரைத் திருச்சிற்றம் பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற்றின் துதிகள், உக்கிரப்பெருவழுதியார் துதி, நாற்பத்தெண்ணூறு முனிவர்கள் துதி இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்) இதன் இறுதியில் முதற்குறிப்புச் செய்யுளொன்று உள்ளது; அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப்பதிகம் பாராயணம் செய்யப்பெற்று வந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

(திருநகரச்சிறப்பு) மதுரநகரம் கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய்த்தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாதுகாக்கப்படுவது.

(க) விருத்திர ஹத்தியைப் போக்குதற்குத் தேவலோகத்திற் பலவிமானங்கள் இந்திராணை செய்விக்கப்பெற்றன. சிவலிங்கப் பெருமானுடைய அழகிய வடிவத்தைக் கண்டு, இந்திரன், சொக்கென்னும் திருநாமத்தைச் சாத்தினன். இத்தமிழ் தூலுக்கு முதனூல், உத்தரமகா புராணமென்னும் வடதூலிலுள்ள சாரசமுச்சய மென்னும் பகுதி. இச்சரித்தத்தை முதலிற் கூறியவர்கள், வியாசர்; வான்மீகி,

எச்சரொன்பவர்கள்; பின்பு கூறியவர் அகத்திய முனிவர்.

(ங) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வடிவமங்கையை மணம்புரிந்தனன்.

(ச) மலயத்துவசன் மலைக்கொடி மன்னனென்றும் கூறப்படுவன். பங்குனி உத்தரத்தில் தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குத் திருமணம் நிகழ்ந்தது; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமணத்தைச் செய்வீத்தனர். திருநந்திதேவரே குண்டோதராகவந்தனர்.

(டு) இந்திர விமானத்திற்குத் தென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலி முனிவருக்காகச் சிவபெருமான் திருநடனம் செய்தருளினர்; அது சொக்கத் தாண்டவமென்று பெயர்பெறும் [மதுரையில், திருக்கோயிலுக்குத் தென்பால் வெள்ளியம்பலமென்று பெயருள்ள ஒரு மண்டபமிருத்தலும், அதில் இக்காலத்துப் பங்குனித் திருவிழா நடைபெறுதலும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ள தென்றதற்கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமணமுதலியன நடைபெற்றதற்கும் சான்றாகவுள்ளன.]

(சு) தடாதகைப் பிராட்டியார் பச்சைத்தேவி (மரகதவல்லி) யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(ஞ) சிவபெருமானது கட்டளைப் படி குண்டோதராராற் பல குளங்களை உண்டாக்கினார். அக்குளங்களுட் காவணமுள்ளவாவியைத் தன்பாற்பெற்ற

உளர் காவணநல்லூரென்று கூறப்படும். ஒரு வாவிக்கரையில், சடங்குக் கந்தர் எழுந்தளிருயிருக்கின்றனர். இங்கே சடங்குக் கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன்றத்துக் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கல்யாண ஸஹ்ரமணியக் கடவுளையென்று சொல்லுகின்றனர்.

(அ) அக்கினிமூலையிலுள்ள தடாகமொன்றில் எழுகடல்களும் அடங்கின.

(க0) உக்கிரனார் சடையுடன்பிறந்தார்; அதனால், கோச்சடிவவருமொன்பது அவர்க்கு உபநயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தராமாறருக்கு விதுகுடுமிப்பெருவழுதி யென்பதும் திருநாமம் [மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள, 'கோச்சுடை' என்னுமார், கோச்சடிவருமால் அந்தணர்களுக்கு முற்றாட்டாகக் கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று திருவிளையாடற் பயகரமாயுரை தெரிவிக்கின்றது.]

(கக்) உக்கிரனார், ஆதிமாபிலவதரித்த வடிவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தராமாற் பதினாறு தெய்வவருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசுபோகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்ததுபற்றி, சொக்கநாதர், அபிடேகச்சொக்க ரென்றும் புழுகுரெய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம் பெற்றனர்.

(கஉ) வருணன் விட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேந்தர்களாற் குடித்துக் குறைக்கப்பட்டது; அப்பால் வருணன் கட்டளைப்படி மேகங்கள் பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் நான்கு மாடங்களாகித் தடுத்தனர். அதனால், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ் மதுரையென்று பெயர்பெறும்.

(கங) எல்லாம் வல்ல சித்தருக்கு ஆக்கினைச் சித்தரென்பது திருநாமம்.

(கரு) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப் புலவராக எழுந்தருளியிருந்த பொழுது அவருக்கு மதுரைப் போலவாயா ரென்பதும் இறையனா ரென்பதும் திருநாமம். அவராலியற்றப் பெற்றது இறையனார் பொருளிலக்கணம். சங்கப் புலவர்கள் தாமியற்றிய பாடல்கள்

அப்பொருளிலக்கணத்தின்படி அமைக்கப்பெற்றிருத்தலைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், நக்கிரனார்மட்டும் அழுக்காற்றால், 'யானியற்றியதூலில் ஐந்தாமனுவலுக்கு ஒப்பிலை' என்று கூறினர்.

(கசு) தருமியின்தந்தையார் பெயர் சிவமுனியென்பது.

(கஅ) சிவபெருமான் தமிழ்தூங்கருத்தை அகத்தியருக்கு நோக்கால் உபதேசித்தனர்.

(கக) இறையனாகப்பொருளுக்குப் பலரியற்றிய உரைகளுள் உப்புர்கிழார் மகனார் உருத்திராசனமர்மெய்யுரைகளேக்கண்டனர்.

(உக) பழமதுரையை அழிக்கவந்த கடல்சுவறும்படி பாண்டியன் வேலையெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வடிந்து அவன் காலக்கழுவினது; அதுபற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலையடிம்பலம்பின்ருனென்பது பெயராயிற்று. அவ்வாசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலையாசனுக்கு அதியரையென்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கையில் அறுபத்துநாலவர் சிவபெருமான்பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவர்களால் உத்தராகம கோசன்களைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையின், அத்தலம் அப்பெயர் பெற்றது; இதனை உத்தரகோசமங்கைப் புராணம் வலியுறுத்தும்.

(உச) காடுவெட்டியென்னும் சோழன் பொருட்டு முரிக்கப்பெற்ற வடக்குமதில்வாயிலுக்கு இலச்சினைவாயிலென்பது பெயர்.

(உரு) மாணிக்கம் பிறத்தற்குஇலங்கைத்தீவிலுள்ள சமனொளியிலையைச் சூழ்ந்த வலவை, மாவலிகங்கை, கம்பளை, கல்லையென்னும் நதிகள் நான்கும் இடங்களாகும். இதில், நவமணியின் இலக்கணங்கள் விளங்கவிடுத்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உசு) கீழைமதிற்பால் அட்டாலமண்டபம் தெய்வக்கம்மியாராற் கட்டப்பெற்றது; வில்வீரவடிவங்கொண்டு அதில் எழுந்தருளி யானையை எய்த

சிவபெருமானுக்கு அட்டாலிச் சேவகரென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்த இலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையின்பாண்டியன் நரசிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்தனன்.

(உஎ) திருவாதவூர், காளையார்கோயில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத்தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற்றுள்ளன. இந்தத்திருவிளையாடல்முதலியவற்றால், திருவாசகத்துள்ளபகுதிகளுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அம்யத்து ஸ்ரீமாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஅ) நகிலைக் குதிரைகளாக்கிய இடம் மிழலைநாட்டில்நகிலுக்குடியென்று வழங்கப்படும். திருவாதவூரின் சிவபெருமானுடைய பாதச்சிலம்பொலி கேட்கப்பெற்றது [குதிரை இலக்கணங்கள் இதில் மிகுதியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.]

(நஉ) சிவபெருமான் கூலியாளாகி வந்தபொழுது, வேலைசெய்யாதது கண்டு பாண்டியனுடைய வேலைக்காரர்கள் அடித்தார்கள்.

(நஉ) இந்திரனுக்குமுன்னம்ஆடிய ஈசானகோணத்தில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாறியாடி, திருவடியின்மேற்கொடிக்கட்டினர். அதனால், அதிரவீசியாடுவார், மாறியாடிக்கொடியிட்டபெருமானென்னும் திருநாமங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(நந) யமதூதர்கள் சில பழங்கதைகளைத் தம்முட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(நரு) இக்காலத்துவழங்காதனவாகிய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற்குரியபரிபாஷைகளும் இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளன.

(நசு) தத்தனென்னும் பாண்டியன் அரசாளுகையில் சமணரனுப்பிய நாகமுமிழ்ந்த விடவாற்றின்கொடுமை சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சந்திரனிடத்துள்ள அமுதத் துளியால் சமணமுற்று மதுரமாயிற்று. அதனால், இந்நகர்க்கு மதுரையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்க

ளனுப்பிய மாயப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(நஎ) திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார், இன்னஇன்ன அம்யத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருளினரென்பது இதனால் விளங்குகின்றது.

(நஅ)சைனர்களைவாதுசெய்துவென்றதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க்கு வாதுசேய்தவாரணமென்னும் சிருநாமமுண்டாயிற்று; சைனர்களை ஏற்றிய கழுக்களின் வரிசைமுடிந்தவிடம், கழுவர்ப்படை வீடென்று வழங்கும்; சைனர்களோடு பேசியதோவும் தீர்த்தப்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவேடகத்திற் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்தசிவலிங்கப்பெருமானுக்குச்சீறுமையிற்றொள்ளியாரென்பது திருநாமம். அத்தலத்தில், வையையாற்றின் தென்கரையில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(நக) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சேனாபதி, கொந்தக்கக்குலத்துப்பிறந்தவர்.

(சக) மாமனாகவந்தவர்கூறும் வார்த்தைகளில் சிலவார்த்தகப்பரிபாஷைகள் வந்துள்ளன.

(சஉ) சிவபெருமான் பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளினார்.

(சஈ) உண்ணுதற்குரியநீரிற்சேர்த்தருத் தக்க வாசனைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சச) உக்கிரகுலத்துப் பிறந்தபாண்டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பரங்குன்றத்தில் வைத்தனன். திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்முதலியோரார் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீரர் பிரமராக்கத்தால், அங்குள்ளருகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கேட்ட முருகக்கடவுள், அவரை விடுவித்து, 'நம்மைக் கிழவ நென்றனையே' என்ன, நக்கீரர், "குன்றமெறிந்தாய்" என்னும் வெண்பாவால் துதிப்ப, அதிலுள்ள, 'என்றுமிளையாய்' என்பதைக்கேட்டு, மகிழ்ந்து, திருமுருகாற்றுப்

படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்போம்; நீ மதுரைக்குச்செல்வாயாக' என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடித்துக்கட்டியிடும் கட்டிலல்லாரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியிடும், இருஞ்சிறையென்றும், அவன் தனித்துநின்று போர்செய்து இந்திரனை வென்றிடும் தனிச்சுய மென்றும் வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணை கொடுத்தவன் களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழுரைபுடைய ஒருவன். அவன் புணைகொடுத்தற்கு 'நாம் முன்' என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தமையால், அவனார் நாமுனாரென்று பெயர்பெற்றது. மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொடுத்தற்கு முதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவரைநாட்டில் முதலில் மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, புணை கொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சக) சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியமடு கொண்டாழி யெனப்பெயர் பெற்றது; அது மதுரைக்கு மேற்கே யுள்ளதோரோடை.

(சஎ) மதுரை, நடுவூர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமுடங்கலெனப் பெயர்பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சஅ) திருவிடைமருதூரில் வரகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்தி பரவசராய்ப் பலவகையானவழிபாடுகள் செய்துவந்தனர் [திருவிடைமருதூர்த் திருகோயிலிலுள்ளபாண்டியன் தோரணமென்றவாயிலின் வலப்பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சக) வரகுண பாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாலைவீரரைப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீராகத்தோன்றிச் சோழன் முதலியபகைவர்மீது விடைக்குரியம்பெய்தனர்.

(இக) சிவபெருமான் மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தனர்.

(இஉ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சில

பெருமான் பகுத்துக் கொண்டருளினார்.

(இங) புலியின் மூலப்பாலேச் சிவபெருமான் புல்வாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினார். மணலூரிலிருந்து வந்த ஒரு வணிகனால் இத்தலம் காணப்பெற்றது [மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைக் கோடியிலுள்ள பெரிய கருங்கற்றா ணென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் துவஜஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றாண்களுள் ஆறுவதிலும் சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் புலையைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்று நிற்குப் பாலருத்திய வண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருத்தல், பண்டைக்காலத்தில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(இச) இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவந்துள்ளன.

(இஅ) காட்டுநாட்டின வன்னியர் தலைவன், கஉ-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவெற்பில், ஒரு பன்றியினிடத்தில் கஉ-குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள் [சோமசந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்ததிருவுருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்துத் துவஜஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(இக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வ ண் னீ ய ர் க ளாயின. அவைகள் வளர்ந்தமே பன்றிமேலென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிக் குறும்பு பன்னிருவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(சு) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்தியுஞ்சயமந்திரம் ஜபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் விரைவிற்பலனை அளிக்கும் [காஞ்சிப்புராணம், பன்னிருகாமப்படலம், ௪௦௪-ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.]

(சக) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்த பாண்டியனொருவன் மேருமலையிற் கயிலையும் சென்னையும் பொறித்தனன்.

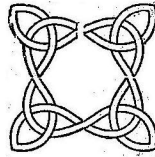
(சுஉ) விடவைத்தியர் இத்தனை வகையினரென்பது இதிற்கூறப்பெற்ற உள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் ஒரு வனுக்குத் திருமருகலில், “சடையாய்” எனனும்பதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடனோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(சுச) வேதங்கலையும் வேதாங்கங்கலையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

பாஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டது போல

இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்ன திருவிளையாடல் நடந்ததென்பதும் இன்ன பாண்டியன்மகன் இன்னொரு நென்று இடைவிடாமற் பாண்டிய பரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டு போதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ள பாண்டியர்களின் பெயர்கள் மட்டுமே இந்நூலிற் காணப்படுகின்றன:

(க) உக்கிரரூர் ; (உ) சுந்தரமாதர் ;
(ங) தத்தன் ; (ச) மலயத்துவசன் ;
(ரு) வாகுணர் ; (ஈ) வாகுணருடைய
மைந்தர் ; (எ) வீரமாதன்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்

திருநாவுக்கரசநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரங்கள்.

திருவாரூர்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ. நரியைக் குதிரைசெய் வாணு நரகரைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண் டாடவல்லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசதிரந் தானேமுன் னோட முன்பணிந் தன்பர்க ளேத்த
வரவரைச் சாத்தினின் றானு மாரு ரமர்ந்தவம் மாணே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக. குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்

குடமுழந் தீசனைவா சகனாக் கொண்டார்

சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்

தென்றனெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்

பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்

பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி

யிராவண்ணென் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டா

ரிடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டு பாடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'நரியைக் குதிரை செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படா.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'குடமுழந் தீசனைவா சகனாக் கொண்டார்' என்பதற்குப்பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராய்தற்பாலன: இந்த வாக்கிபத்திற்கு, (சிவபெருமான்) குடமுழாவைவாசிக்கும் திருநந்தி தேவரை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற் கொண்டருளினனென்பது பொருள்; குடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர்.

பண்டைக்காலத்திற் பூமியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்த பொழுது வேதாகம ஒழுக்கம் குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய

தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவாஞ்ஞையால் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதாசுருதரென்னும் பிராஹ்மணைத் தமருக்கும் அவர் பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறைபின் வடமொழிப் புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸ்மாஹாத்மியம், ௩௬ - ஆம் அத்தியாயத்திலும் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச் சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணிவாக்கிய சரித்திரம், ௬ - ஆம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக் கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவே பொருளென்று தெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசு நாயனார்க்குக் காலத்தால் முந்தியவரென்று நன்கு புலப்படுதல் காண்க.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்து தெளியும்வண்ணம் நல்ல சமயத்தில் அனுப்பிய திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடையார்கோயில் டிரஸ்டி ஸ்தானிகத்திலிருந்த ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கத்தம்பிரானவர்களுடைய பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற் பாலதன்று.

உ
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

¹திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புரணம்.

காப்பு.

சுருதிநான் மறைதொழுஞ் சொக்க நாயகன்
திருவிளை யாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
முருகலர் சடைமுடி முக்கண் மும்மதக்
கரிமுக னிணையடிக்க கமலம் வாழ்த்துவாம். (க)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பக வினாயக னூலன் றாய்மையோ
ரற்பக வினாயக னறுமு கேசன்முன்

குறிப்புரை.

காப்பு.

க. சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர்; க: உக; சொக்கு - போழகு; "சொக் கணைந்த சுடரொளி வண்ணனை", "எக்க ராமமண் கையருக் கெளியே னலேன் திரு வாலவாய்ச் - சொக்க னென்னு ளிருக்கவே", "தக்கன் வேள்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச் - சொக்கனே யருள்" (தேவாரம்); "மொக்கணி யதனின் முழுத் தழல்மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்" (திருவாசகம்); "புழு கு நெய்ச் சொக்க ரபிடேகச் சொக்கர்கர்ப் பூரச்சொக்க - ரழகிய சொக்கர் கடம்ப வனச்சொக்க ரங்கயற்கண் - டமுலிய சங்கத் தமிழ்ச்சொக்க ரென்மென்று சந் ததரீ - பழகிய சொற்குப் பயன்றேர்த்து வாலிங்கென் பைங்கிளியே", "கடற்றீ விடங்கொண்ட சொக்கருக்கே" (மதுரைக்கலம்பகம்: ௫௩, ௬௩) திருவிளை யாட லெட்டெட்டு: திருநாட்டுச். க; திருநகரச். கஅ; க: ௩௫; "எட்டெட் டியற்றிய கட்டமர் சடையோன்" (கில்: ௬௬); "பண்ணிய கலைகள் போலப் பக ரறு பத்துநான்கு புண்ணிய வாடல்செய்து பொலிதரு நகருமுண்டால்" (திரு நாளைக்காரோண. தலவிசேட. சக.)

உ. சொல் பக வினாய். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனார். பெர்ப்பு அகம்வில் - அழகிய மலையாகியவில்; அகம்: வடமொழி. நாயகனாகிய முனிவன் - சிவபெருமான்; "முன்பே யென்னை யாண்டுகொண்ட முனிவா

(பிரதிபேதம்.) 1. திருவாலவாயுடைய நாயனார் திருவிளையாடல், 'திருவா லவாயுடைய நயினார் திருவிளையாடல்'

பொற்பக வினாயகன் முனிவன் புத்திரன்
கற்பக வினாயகன் கழல்க னேத்துவாம்.

(உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானொழுகு முகின்மேனி வேதன் றேட மதுரைநா யகனடியார்
வினைக டர்ப்பா, னானொழுகு புரம்¹படைத்த மக்கள் போல்வந்
துலாவுதிரு விளையாடற் ²பனுவல் சொல்லக், கூனொழுகு பிறைக்
கோட்டுப் பனைக்கை நால்வாய்க் குடவுதரச் செழும்பவளக் குன்றம்
போலத், தேனொழுகு மலர்க்கடம்ப வனத்துலாவு சித்திவிநா யகனி
முதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(ங)

வாழ்த்து. வேறு.

ஞால மோங்குக நான்மறை நீடுக
சீல மன்னவன் செங்கோல் விளங்குக
கால மாமழை மன்னுக ³காதலாற்
சால வீச னடியார் தழைகவே.

(ச)

க ட வு ள் வ ா ழ் த் து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் ⁴புறநாத னினைந்துட்சிற் கனனாகிச்
செறிந்தச்சித் திரகாயந் திருந்தக்கட் செவிகாண
வறங்கட்குப் ⁵புகலாகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கப்பொற் புடனாகும் பெரும்பற்றப் புலியூரே.

(க)

முனிவர் முழுமுதலே” (திருவா. எண்ணப்: ங.) சிவபெருமானை அருந்தவன்,
நற்றவனென்பர் பின்னும்; உ: கங; கரு: ரு; “தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்த
வத் தோற்கே” (புறநா. கட.) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

ங.. முகின்மேனி - திருமால். புரம் - உடம்பு. பனுவல்-தூல்,செய்யுள்.

கடவுள் வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்: நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள்ளினைந்து.
சித்தகன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். சித்திரகாயம் - புலி; “கடும்புலிக
ளயர்ந்துசித்ர காயமெனும் பெயர் விளக்க” (அழகர்கலம்பகம், க); இங்கே
வியாக்கிரபாதர்; அ: உலகறிசுட்டு; அழகுமாம். கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலி
முனிவர். செறிந்து திருந்தக் காண. ‘போற்றி’ என்று ஒருசொல் வருவித்து
முடிக்க. பின் வேண்டுமிடத்தும் இப்படியேகொள்க.

(பி - ம்.) ¹படைத்தான் மாக்கள்போல் ²பாடல் ³காதலாஞ் சாலும்
⁴புறநாகினைந்துட் சிற்குணனாகி ⁵புலனாகும்

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொருப்பைப் பண்பொடுங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப்
பொன்றமுன் சிரித்துக் கண்டவன், காப்பொற் குன்றநிற் திறத்துச்
சிங்கமென் கருத்துட் டங்குமஞ் செழுத்துச் 1சம்புவண், டாக்குக்
கொண்பதஞ் சலிக்குத் தென்றலர் தழைப்பத் தொந்தொமென்
றிசைத்துச் சந்தநர், திருத்தச் செம்பதம் புரிப்பித் தன்புறுந் திருச்
சிற் றம்பலந் திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அருளுந்தொகும் பொருளுந்திருந் தழகுந்தொழுந் குலமுந்தரும்
பரிவொன்றுசந் ததியும்புகும் பழியஞ்சமொண் டொடியும்பொருந்
துருவுந்திறம் பிறவுந்துளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
திருவும்பெரும் புகழுந்தருந் திருவம்பலந் திருவம்பலம். (ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருங் கண்ணன்கிடந் திம்மன்குடைந் துண்ணைந்துறுந்
தன்னண்டமென் றன்னம்பறந் தின்னம்பெருந் கின்னம்பிடம்
பன்னும்பழஞ் சொன்மந்திரம் பன்னுங்களென் றுன்னும்பதம்
பொன்னஞ்சிலம் பின்னந்தரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். (ஃ)

சபாபதி. வேறு.

திருமேவுஞ் 2சதுவேதச் சிரமேவும் பாஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவுருக்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
மருமேவும் பெரும்பற்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் 3படிமேவிக் கூத்தாடுங் கழல்போற்றி. (ரு)

உ. பொன்றக்கண்டவன் - அழியச்செய்தவர். காப்பொற்குன்று-யானை;
கயாசரன். தாக்குக்கு - வியக்கிரபாதருக்கு; தாக்கு - புலி. தென்தலம் -
தென்னாடு. புரிப்பித்து - குஞ்சிப்பித்து; வளையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம்
திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடுக்கு; பின்னுள்ளவைகளுயிப்படியே. இங்ங
னம் அன்பின் மிகுதியால் அடுக்கிக்கூறல் ஒருசாராசிரியர் கொள்கை; "அதி
ரும்படி கடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்" (அருணாசலபுராணம், கடவுள்
வாழ்த்து, உ) என்பதனாலும் விளங்கும்.

ங. திருவம்பலம் அருள் முதலியவற்றைத்தரும்; சந்ததிமுதலியவற்
றைத்தரும்.

ச. நைந்துறம் - நைந்துறுவார். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்ன
மென்றது பிரமதேவரை. கின்னம்பிடம்-துன்பமுறுவார். பழஞ்சொல்லாகிய மந்
திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள்: முன்னிலைப்பன்மையேவல். பதம் - திரு
வடி. கண்ணன் இம்மண் குடைந்து உள்ளைந்துறம்; அன்னம் பறந்து கின்
னம்பிடம்; ஆதலால் மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பதத்
தைத்தருதற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

ரு. அரு - அருமை. மரு - மருவுதல்; அர்த்தயாமகாலத்தே ஏனைத்
தலமுர்த்திகள் அங்கே மருவுவார்களென்பது புராணவரலாறு. போற்றி - பாது
காத்தருள்க; வியங்கோள்.

(பி - ம்.) 1'சம்புவொண்டாக்குக்கு' 2'சதுர்வேத' 3'படிமேவுக்கூத்து'

சோக்கந்தார். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொழிசெம் முகம்போற்றி
விரையிதழி மலரணிதூல் விளங்கியமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் போழகு வளருதர நிலைபோற்றி
திருவளர்செந் தமிழ்ச்சொக்கன் நிருவடித்தா மரைபோற்றி. ( )

அங்கயற்கணம்மை. வேறு.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்ல விணையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வரையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிக்கம லங்கள் போற்றி. (எ)

பாண்டிநாடு.

ஆவியந் தென்றல் வெற்பி னகத்தியன் விரும்புந் தென்பா
னாவலர் தீவம் போற்றி நாவலர் ¹தீவந் தன்னுண்
மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி. (அ)

மதுரை. வேறு.

தேனிமிருந் தொடைவாகைச் செழியர்திருக் குலம் விளங்க
வீனமில்பல் லுகங்கடொறு மிருநிலத்தியா வருமுய்ய
வானபெரு நான்மறைக்கு மரியயற்குந் தெரியாதார்
மானிடராய் விளையாடும் ²மாமதுரை நகர்போற்றி. (சு)

கடம்பவனம். வேறு.

தலம்புகழ்தரும்பொரு வரும்பரம³சம்புவ ருணம்பெனழி லம்
பொனொலியார், சிலம்படி⁴யலம்பொலி பரம்பிரசதம்படர் சிதம்பர
நிரம்பு மருளா, லலம்பெறநிலம்பெறு நம்பிகையுமிம்பரு மரம்பைய
ருமும்ப ருமெலா, நலம்பெருகிடும்படி விரும்பிசைநயம்பட நடம்புரி
கடம்ப வனமே. (க0)

சு. இதழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கேசாதிபாதார்தம் முறையே
கூறப்பெற்றுள்ளன.

எ. பவழமால்வரை - சிவபெருமான்.

அ. ஆவியந்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல்வெற்பு-
பொதியின்மலை. நாவலர்தீவம் - சம்புத்தீவு. மூவர்கட்கரியான் - சோமசுந்தரக்
கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுளநிற்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருந்தது, "கொங்குதேர்
வாழ்க்கை" என்னும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது;
திருநாட்டுச். ந; கசு; உ0; கஎ; எ.

சு. "பல்லுகம்" என்றது நான்கு யுகங்களையும்; திருநகரசு. கஅ.

க0. இரசதம்படர் சிதம்பரம் - வெள்ளியம்பலம். அலம் - நிறைவு.

(பி - ம்.) ¹தீபந்தன்னின் ²மதுரைமாரகர் ³சம்புவெழி நங்குமொழி
நம்பெனா ⁴அலம்பவொளி பம்பிரசதம்

கூடல். வேறு.

ஆடுபவர் பாடுமறை யேடுதீர்தெ னுடுவகை யாடவினை யாடு
பெரியோர், வேடனீடு சூழினிய கேடிறசை நாடுபவர் வேடனுடல் வீட
வடுவோர், சேடன்மதி யோடுநதி யோடுதலை யோடுவிதி தேடுமுடி
சூடு முரவோர், கூடுமிட நீடுசது மாடமென மூடிமுகில் கூடுமுயர்
கூட னகரே. (கக)

மதுரை. வேறு.

விதுவரவ மிதழிதிரி பதகைதலை பொதிசுடையர் விதமருவுகதிய
தருள்வோர், சதுமறைவி புதர்முனிவர் திதிபுதல்வர் துதிசெயிர சத
நிகழ்தொல் பொதுவில் வருவோ, ரதிகரள நதியையதி மதுரமுறு
நதிசெய்திற் ல்துலருயர் சதுர ரிடம்வான், மதிதவழு சுதையிலகு
புதுமைதரு நிதிதிகழு மதிமழுவு மதுரை நகரே. (கஉ)

திருவாலவாய். வேறு.

உருகாத நீச ராயினு முணராத மூட ராயினுங்
கருதாத சீல ராயினுங் கசியாத நேச ராயினுங்
வரையாத யாவ ராயினுங் வலமாக நாக ராயர்கூழ்
திருவால் வாயுண் மேவுவார் ¹சிவமாவ ராணை யாணையால். (கங)

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

²முன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரந் தரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுங்
தொன்மடமா துடனயந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (கச)

கக. மறைவு - தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசுரமெழுதிய ஏடு. வேடன் -
கண்ணப்பர்; வேள்தன் உடல் - மன்மதனுடைய உடம்பு. சேடன் - பாம்பு.
சேடனையும் மதியையும் ஓடுகின்ற நதியோடு தலையோட்டினையும் முடியிற்கூடும்
உரவோன். கூடும் இடம் கூடல் நகர்.

கஉ. விது - சந்திரன். திரிபதகை - கங்கை; ஆகாயம், பூமி, பாதாள
மென்னும் மூன்றுவழியாற் செல்லுபவன். விதம் - சாலோக முதலிய நான்கு
வகை. திதிபுதல்வர் - அசுரர். கரளநதி - விடநதி; விடநதியை மதுரநதியாகச்
செய்த வரலாற்றை, நகர்-ஆம் திருவினையாடலாலுணர்க.

கங. கருதாத சீலர் - நினைவாத இயல்பையுடையவர். வரையாத -
கொள்ளப்படாத. நாகராயர் - பாம்பின் அசுரர்; என்றது மதுரையின் எல்லை
காட்டிய பாம்பை; தேவராசருமாம்.

கச-கங. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தின் காரணப்பெயர்களாகிய கடம்
பவனம், கூடல், மதுரை, திருவாலவாயென்பவை முறையே பாராட்டப்
பட்டுள்ளன; திருநகராச். அ - கக.

கச. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர்; எழுவாய். நன்னடம் - சொக்கத்தாண்ட
வம்; 'சுந்தர நன்னடம்' என்று பாடங்கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனினு
மாம்; ௫: ௫ - ஆம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால்
முதலியவர்கள் பொருட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளினரென்பது,

(பி - ம்.) ¹சிவமாவராவராணையால் ²'முன்வழி'

வேள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் ¹போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
²பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருநடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி. (கரு)

கான்மாரியாடியவர்.

கதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டித் தென்னன்
துதிசெய ⁴வாருங் காணச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திதமுறு மதுரை யந்தண் ⁵சிற்பர வெளியாந் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (கசு)

விநாயகர்.

குறைவற வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி னாலே
நிறைவுற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வெற்றிச்
சிறுபதப் பெருவயிற்றுச் செக்கர்மூக் கட்க ளிற்றை
யுறவுற விதயகூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம். (கச)

முருகக்கடவுள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண நந்தத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த னேந்த

கடம்பவனபுராணமுதலிய நூல்களிற் கண்டவரலாறு; இஃது இந்நூலிற் பரக்
கக்காணப்படும்; “நாடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்”, “கூடன்மா நக ராடிய
வமுதை”, “சூதந்துள்ளப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குள வுயிரு மின்பநிறைந் தாட,
நாடகவிதியோ டாடிய பெருமான்” (கல்.கக, ௨௦, ௨௫) என்பவற்றாலுமுணர்க.

கரு. மதுரைமாதேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார்; மதுராபதித்தெய்வ
முமாம். பதஞ்சலிமுனிவர்க்காக நடம்புரிந்ததை, “வந்தபதஞ் சலிக்குநடஞ்
செய்தவாறும்” (பதி. க.) என்பதனாலும், ௫-ஆம் திருவினையாடலாலுமுணர்க;
“பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநாடக” (திருவா. கீர்த்தி. கக அ.)

கசு. மறைகள் பாட: “அருமறைநாதம்பாட” (ந. ௨: கசு.) சோதி - சிவபெ
ருமான்; எழுவாய். திதம் - நீலை. அதிரவீசி ஆடுமென்க; ந. ௨: கஉ, ௨௩;
“அதிரவீசி யாடுவாய்” (தே.)

கச. வடசொலென்றது, உத்தரமா புராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமென்
னும் பகுதியை; க: நரு. தமிழ்க்கொத்து - தமிழ்ச்செய்யுட்களின் தொகுதி;
தமிழ்நூல்களின் தொகுதியுமாம்; “செழுந்தமிழ்க்கொத்தறிவிக்க வல்லாரிலில்”
(கஅ: எ); “கோக்குந் தமிழ்க்கொத் தனைத்தும்வாழ்க” (நக்கயாக, இறுதித்
தாழிசை.) பாசம் - அன்பு, கயிறு.

கஅ. மடங்கல் - யமன். என்னத்தொடர்ந்து. சூர் - சூரபன்மன்; கடம்
பமர் கந்தனென இயைக்க சிவலிங்கப்பெருமானுக்குரிய ஸ்தலவிருகத்தை
அத்தலத்துள்ள முருகக்கடவுளுக்கும் உரியதாகக் கூறுதல் மரபாதலின், ‘கடம்
பமர்...கந்தனை’ என்றார்; ஸ்ரீஏகாம்பரமூர்த்திக்குரிய மாமரத்தை, “மாவடி
வைகுஞ் செவ்வேள்” என முருகப்பிரானுக்கும் கூறியிருத்தல் காண்க; அன்றி,

(பி - ம்.) ¹ ‘போற்றும்பதஞ்’ ² ‘பொருவரு மமரர் சூழப் பொன்னின்’
³ ‘நடம்புரியும்’ ⁴ ‘யாருங்காணச்’ ⁵ ‘சிற்பரவொளி’

வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம் மயூர வூர்திக்
கடம்பம் மன்றற் றொங்கற் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம். (கஅ)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரார் நிம்பத் தொடையிலங்கச் சசிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ் வுறத்தெய்வப் பாண்டிய னென்று முடிசூடிப்
பேரா தரவா வரசானும் ¹பெருமான் றிருமா மகவாய்முச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்ந்த தென்னன் பொன்னன் கழல் போற்றி. (கக)

கலைமகள். வேறு.

புத்தக மக்க மாலை வராபயம் டொருந்து கையாண்
முத்தணி யணிவாள் வெள்ளை முளரியா சனத்தாண் மண்ணிற்
சத்தமோ டத்தங் கண்ட தவளமெய் வாணி வேதா
வுத்தம் மனைவி வெண்கீ சடையடா ளிணைகள் போற்றி. (உ௦)

சைவசமயாசாரியர் முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியறேர் நாவுக் கரசடி போற்றி மாலை
முடிகொள்சந் தார்தாள் போற்றி மூதுரை வாத லூர
ரடியிணை போற்றி ²மற்றோங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (உக)

நாற்பத்தெண்ணுயிரமுனிவர்.

பலந்தரு தவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் ³போற்ற வில்லோர்

“கடம்பம் செல்வன்” (பரி. அ: கஉக) எனத் திருப்பரங்குன்றத்துச் செவ்
வேள் கூறப்பட்டிருத்தலால், இத்துதி அவரைச்சார்ந்ததென்றலுமாம்; இயல்
பாகவே கடம்பின் அடியில் அவர் எழுந்தருளியிருப்பதாகக் கூறுதல் மரபாத
லின், பொதுமைபற்றிக் கூறினாரெனலுமாம்; “சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்
பூக் கடம்பும்” (முருகு. உஉச), “கடம்பம் நெடுவேள்” (பெரும்பாண். எரு)
என்பவற்றாலுணர்க.

கக. பாரார் - பூமியிலுள்ளார். இங்கே, ‘தெய்வப்பாண்டியன்’ என்றது
போல, ‘தெய்வவான்வழுதி’ என்பர் பின்னும் (சு: ச.)

உ௦. அக்கமாலை - உருத்திராக்கமாலை; “அக்கமாலை கொடங்கையினெண்
னுவார்” (தேவாரம்.) வராபயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட-செய்த, அறிந்த.

உஉ. சரியையாதி நான்குமார்க்கம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.
நாற்பத்தெண்ணுயிரவரென்னும் பெயர், தில்லைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை
முந்தூற்றுவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞாற்றுவரென்பதுபோன்ற குழுவப்பெய
ரென்றும், இவர்கள் இத்தலத்திலும் சிதம்பரம், காஞ்சிபுரம், திருக்காளத்தி,
திருப்பூவணமுதலிய தலங்களிலும் திருத்தொண்டிபுரிந்து எழுந்தருளியிருந்த
சிவநேசச் செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன; “எதிரின்றிய நாற்பத்தெண்
னுயிரும்” (திருவானைக்காவுலா, கருக); “எப்பற்றுந் தீர்நாற்பத் தெண்ணு
யிரவரெனும், ஒப்பற்ற வேடத் துயர்த்தோரும்” (திருப்பூவணநாதநலா,
பி - ம்.) ¹‘பெருமாடருமா’ ²‘மற்றாங்கடியவர்’ ³‘போற்றுதில்லோர்’

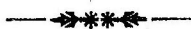
அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்று
லிலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (22)

ஆசிரியர்.

வார்தருந் தொல்லைத் தில்லை மாளிகை மடத்து மன்னு
1 மருந்தவ முனிவெண் காட நருள்விநா யகன்ம னத்தாற்
பரிந்தெனை யாண்டு கொண்ட படர்சடைக் கடவு ணீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (23)

அவையடக்கம்.

அளந்தபே ரறிவி னேங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னர்
தளர்த்தசிற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்த்தநீள் புவன முற்றும் வந்தபே ரிருளை யோட்டி
விளங்கிய பருதி முன்னர் மின்மினி விளங்கல் போலும். (க)

அவைநடு வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் முன்னஞ் சொன்ன
கவிபொதி கதையை யானுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புவிமிசை விசம்பி னீடும் பொருப்பிடை முடவ னேறிச்
சவைதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (உ)
வேறு.

ஏய 2பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் நிருவினை யாடலைக்
காய்ப சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
நாயை யொக்குந் தமிழே னவினுதல். (ங)

ஒது பாலர் மழலை யுரையையுந்
தாதை தாயர் 3தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
ழாத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (ச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈக.

(க0) என்பவற்று லு முணர்க; இவர் நாற்பத்தெண்ணுயிர மாசேசென்றும்
கூறப்பெறுவர்.

உங். கடவுள் - முனிவன்.

அவையடக்கம்.

உ. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர்; “அமர முனிவ
னகத்தியன்” (மணி: பதிகம், கக; உஉ: ஈரு.)

ங். முனிவன் - அகத்தியர். தமிழேன் நவிலுதல் கடல்குடிக்கும் ஒரு
நாயை யொக்குமென்க: “ஒருசணங்களை யொக்குந் தகைமையேன்” (பெரிய,
அவை.) என்றார்.

(பி - ம்.) 1‘அருந்தமிழ்முனி’ 2‘புத்திமுனிவர்’ 3‘தயாவுறக்கண்டனம்’

1 ப தி க ம்.

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சயிரா வதசா பந் தீர்ந்த வாறு, முந்துலகாண் மும்முலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூடி மணந்துபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குநடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன்றிமலை தொலைத்த வாறு, முந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனாட மாமனைமண் ணழைத்த வாறு, மன்னுசடை யுக்கிரனார் பிறந்த வாறும் ²வளையொடு வேல் செண்டளித்து மறைந்த வாறுந், தென்னான்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, ³முன்னோர்கல் லிபங்கரும்பு வாங்கு மாறு ⁴மொழியறிசங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் கீரன் வருந்தாமல் வந்து கரை யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் ⁵தமிழ்நோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொரு ளுரைபூம னுணர்ந்த வாறுங், கறுவியிடைக் கா டன்பின் போன வாறுங் கடல்சுவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவிசி மணந்த வாறு மியல்வனிக னாய்வளையல் விற்ற வாறும். (ஈ)

க. பூதம்-குண்டோதரன். உந்தி-வயிறு. அன்னக்குழிகள் நான்கு: எ: ஈ.

உ. சடை-உக்கிரனார் - சடையையுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; க0: ஈ; “நெடுஞ்சடை யுக்கிரர் பயந்தருணிமலன்” (கல். எ.அ.) செண்டு- ஒருவகை ஆயுதம்; இஃது ஐயனார் திருக்கரத்திலுள்ளது; “செம்பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு” (சீலப். ஈ: கூரு-அ, மேற்.) “செண்டு கொண்கிரி காலனொரு காலி லிமையச், சிமைய மால்வரை திரித்தருளி” (கலிங்க. இராச. க), “மால்வரையைப் பண்டொ ருகார் செண்டாற் றிரித்தகோ லிங்கிருந்தசேய்” (நள.சுயம். கரு), “செண்டு தரித்தோன் றிருப்பவளத் தாரமுதம்” (வி. பாரதம், இராச. அ0.) “செண்டா லவன்பைப் குழல்பற்றி” (ஹே-சூது. உகக) என்பவற்றாலுணர்க; இதனைத் திருக்கரத்திற் கொண்டிருத்தல்பற்றி இராசமன்னர்கோயிற் பெருமானது திரு நாமம் செண்டலங்காரரென வழங்குகின்றது. கல்லிபம் - கல்லாளை. மொழி யறிசங்கப்பலகை; “பாவறிசங்கப்பலகை” என்பர் பின்னும்; கரு: உ.

ஈ. கீரன் - நக்கிரர். நோக்காலுரைத்தல் - பார்வையால் உபதேசித்தல்; “திருநோக்கா லுபதேசித்தது”, “பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்தபின்னர்” கஅ: எ, கூ. ஊமன் - உருத்திரசன்மனார்.

(பி - ம்.) ¹திருவிளையாடற்றொகை ²வளையெண்ணு வேல்கொடுத்தமை ந்தவாறும் ³முன்னர்க்கல்லிபம் ⁴மொழிந்தறிசங்கப்பலகை ⁵தமிழ்நோக்கா லுரைத்த ⁶ஊமனுரைத்த

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக்கம் விறற் வாறும், ¹வருத்தவரும் வாரணத்தை பெய்த வாறும் வாதுவு ரர்க்குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமின நரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரியைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி ²யுண்டியர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்தனினையோன்பால னுன வாறும்.

தார்வேந்தன் றெழுமாறி யாடு மாறுஞ் ³சார்ந்தபடு பழியஞ்சி யாய்ந்த வாறுந், தீராவன் பாதகங்க டீர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டி மாறுங், காராரு ⁴நாகமலை செய்து விட்ட கடு மதுர மாக்கிநகர் மதுரையாக்கிப், போரேற்றைப் பசுவைமலை செய்த வாறும் ⁵பூழியனா ருடல்வெப்பந் தீர்த்த வாறும். (ரு)

பாலகனாள் வலியசமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்ட கழு வேற்று மாறுஞ், சீலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர் ந்துலவாக் கிழிவேந்தற் கீந்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனாய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதண் ணீர்ப் பந்தர் சமர்க்க ளத்துத் தற்பணிந்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். (.)

மின்னணியா ரம்பூண வந்திரன்றன் மேன்முடிமேல் வளைசா ட மிக்க மேகமன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சிறந்த மாறனுக்கே சார்வாகி நின்ற வாறும், பொன்னையா டனக்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண் டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னுநகர் திருநெல்வர் திருமு டங்கல் வாலவா யாலவா யான வாறும். (எ)

வாகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவலோகங் காட்டி மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியம் பெய்த வாறும் புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மரசரிமை மூர்த்திக்கு

ச. விடைக்குறி - ரிஷபமுத்திரை. வாரணம் - யானை.

ரு. நாகம் மலையெய்து-பாம்பை மலையாகச்செய்து; நகர்: கள. கடு-விடம்.

சு. பாலகன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். மேல் - அதன்பின்.

சால் - பாண்டவிசேடம்; மிகுதியுமாம். தற்பணிந்த - தன்னையப்பணிந்த.

எ. மேகமன்னவர்நால்வர்: கஉ: ச; சச: நக, நக. கொண்டாழி - 'மதுரையின் மேற்கேயுள்ளதோர் ஓடை; கொண்டு ஆழ்த்தியதென்பது பொருள்; சக: உரு, உள; "மண்டிருவேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, கிள்ளியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக ரிருணட் இருவக், குலைக்கொண் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப்புகை த்த மறங்கெழு பெருமான்' (கல். அந.) நகர்-மதுரை; எழுவாய். திருநெல்வர்: சஎ: ந. திருமுடங்கல்: ஷெ. கச. வாலவாய், ஆலவாய்: ஷெ. கக.

அ. புக்கில் - வீடு. மூர்த்தி-மூர்த்திநாயனார். புலவர் - காரியார், நாரியார். பகுத்தகொள்ளல் - பங்கிட்டுக்கொள்ளல்; நஉ: நஉ; ருஉ: கஉ. புலவாய்-மான்; "புலவாய் புலியின் முலையுண்ணும்" (திருநாட்டுக். நஉ.) இவ்வருமைச்

(பி - ம்.) ¹வருத்தவரும் ²உண்டுமண் ³சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வந்த ⁴நாகமலையெய்து, 'நாகமலையேவி' ⁵பூழியன்றன் ⁶ஆரம்பூண வந்திரன்றன் வினமுடி.

நல்கு மாறு மரும்புலவர் பாப்பகுந்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி முலைபுலவாய்க் கீந்த வாறும் விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடி மாறும். (அ)

பரிந்துதிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனார்க் குயர்பலகை யிட்ட வாறுங், ¹கரந்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் ²கருணையுற்றுப் பன்றித்தா யான வாறுங், ³திருந்துமரிக் குருளைகளீ ராறுமோங்கத் திறலுடைய வன்னியர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி ⁴கரிக்குருவிக் கீந்த வாறும் பொன்வரையிற் கயல்செண்டு பொறித்த வாறும். (க)

சிவனெடுவன் னியுங்கினறும் ⁵வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்றழைத்துக் காட்டி மாறு, ⁶நவமுறமீ னயிலாம லேத்தும் பத்தி நாரைக்குச் சிவலோகங் கொடுத்த வாறுங், ⁷தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச் சார்த்தகலி யுகத்திறந்த வேதமுற்று, முவகையுற வரு ⁸கிருத யுகத்தா திக்க ணுணர்த்தியவா றுஞ் சிறியே னுரைக்க லுற்றேன். (க0)

பதிகமுத னினைப்புச்சேய்யுள். வேறு.

இந்திர னுன்ன ரும்பி னியைமறு திருதார் பால வந்தமின் னணியா ரம்பு வரபரி சிவனெடு டென்றே சுந்தரன் விளையா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா முந்திய கவிபத் திற்கு முதனினைப் புணர்த்தி னேனால். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ச2.

சுரிதம், “புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி.) என்பதனாலும், “தழல்விழிப் பேழுவாய்த் தாக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிமை பெருமான்” (கல். ச2) என்பதனாலும், “பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம்போல்” (திருக்காளத்தி. பரத்து. ௫௬) என்பதனாலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல்காண்க.

க. சேரன் - சோமான் பெருமாள் நாயனார். பாணனார் - பாணபத்திரர். பன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாய். வன்னியர்கள் - சேனைத்தலைவர்கள்; மந்திரிகள்; சிற்றறசர்களென்னும் பொருளிலும் வழங்கும் (ஞான. அயிந்த. ௭); “கருமுகிற் கனிநிறத் தழங்கட் பிறையெயிற், மரிதரு குட்டி யாயபன் னிரண்டினைச், செங்கோன் முளையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலை களவென்னும் படர்களை கட்டித், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ருலகுபெற வினைக்கு, நாற்படை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்” (கல். ச0.) பொறித்தல் - எழுதுதல்; “கயலொடு செண்டுந் தீட்டி” என்பார்பின்னும்; சுக: கள.

க0. முல்லை-கம்பு; “தானுடை முல்லை யெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட் டானே” (சிவக. சுஅசு.)

கக: பொழிப்பெனினும் பதிகமெனினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

(பி - ம்.) ¹‘கரந்திருந்தேயிசை’ ²‘கருணையுறுபன்றித்’ ³‘திருந்தேனக்குருளை’ ⁴‘கருக்குருவிக்கு’ ⁵‘வணிகர்முல்லை’ ⁶‘நவமுறமீன்’ ⁷‘தவமுதல்’ ⁸‘கிரேதாயுகத்தா திக்கணுயர்த்திய’

நூல் வரலாறு.

கருத்தினை முடிக்குங் கங்கைத் துறைமணி கன்னி கைக்கண்
மருத்திகழ் மலர்த்த டஞ்சும் வளமைசேர் வார னுசிப்
புரத்தம ரகில நாதன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாண்ட சேவகன் நிருமுன் முன்னம். (க)

மேதகு சமதக் கீயன் பராசரன் விசுவா மித்ரன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பரத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
மூதுரை வசிட்டன் முன்ன முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (உ)

பூமிதெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாமுழு துணர்ந்தோ னேழு பரவையைக் குறிய கையா
2 லோமுறை யிருக்கா லள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
ணமதி வல்லோன் ரெல்லை யகத்திய னென்பான் வந்தான். (ங)

ஆங்கவன் நன்னைமிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி ருத்தி யுருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறந்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுத் துதி செய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (ச)

க. மணி கன்னிகை - கங்காநதியிலுள்ள கட்டங்களுள் ஒன்று; இது மணிகன்றிகை யெனவும் வழங்கும் (கந்த, மார்க்கண்டே. ௨௬௦, பார்க்க.) வார னுசிப்புரம் - காசி; காரணப்பெயர். அகிலநாதன் - விசுவநாதர். ஆசிரியரைச் சிவமாகப்பாலிக்க வேண்டுவது மரபாதலின், 'என்றன் சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாண்ட சேவகன்' என்றார். முன்னம் - முற்காலத்தில்.

உ. சனகாதி - சனகர்முதலியோர். கோ - தலைமை.

ங. ஒருக்கால் - ஒருமுறை; "படுவழி நினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டு" (௩௮: ௧௨); சீதம்பராபுராணம். துன்மத. ௧௭, பார்க்க.

உ. ங. 'முனிவர் யாவருந் திரண்டார்' எனவே அகத்தியருடைய வரவும் அடங்குமாயினும் தலைமைதோன்ற வேறுகூறினர்; இங்ஙனங்கூறுதல் மாபு; 'முனிவர் வந்தார் அகத்தியனும் வந்தான்' (தொல். பா. விரு.) என்பதனாலு முணர்க.

(பி - ம்) 1 'மணிக்கன்னிகை' 2 'ஒழும'

1 முன்புயிர்த் துன்பந் தீர முதல்வனை மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சனை புரியப் பெற்றாய்
தென்புவி விசேட நின்றோற் 2தெரிதர வல்லா ரில்லை
3நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (ரு)

நலந்தருங் கங்கை முன்னா நதிகளின் கரைக்கண் மிக்க
பலந்தரும் 4பெரியதான வைபவம் பலவுஞ் சொற்றாய்
வலந்தருந் தென்ன னாட்டி வைகைமா நதியின் பாங்கர்த்
5 தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தரு⁶சிவ தலங்க டம்முள். (சு)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டானத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி. விறைவன் செய்த
7 'சுந்தைகூ ரவதா னத்தின் நிறங்களைப் பிறங்க வின்று
8 முந்தைமா மலய மன்னு முனிவரீ நயிநி யென்ன. (எ)

வேறு.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரண வம்போ
லோங்கவனி மாமடந்தைக் குயிரதுதென் னவனாடி
வாங்கருஞ்⁹சீ ரந்நாட்டி வளஞ் சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா றழகிதென 10முனிபகர்வான். (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ரு0.

ரு. முதல்வன் - சிவபெருமான். மலயக்குன்று - பொதியில்மலை; இது
வைப்புத்தலங்களுள் ஒன்று; "கயிலையும் பொதியிலு மிடமென வுடையார்",
"பொதியிலானே பூவணத்தாய்" (தே.). நன்பு-நன்மை; கசு: கட; கஎ: க; "நன்
புறு நல்லாற்ப் பெருமணம்" (தே.); "நன்புருகி ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றி
னென்" (திவ்.).

சு. தானவைபவம் - தலவிசேடம்; தானம் - ஸ்தானம். வைகை - வேக
வதி யென்பதன் மருந்; வையை யெனவும் வழங்கும்.

எ. சுந்தரமாக ஆங்குச் சொல்லும் ஒண்தானம் - ஸுந்தரநேத்திரம்.
அவதானம் = அபதானம் - திருவிளையாடல்; வடமொழி; "சுந்தர னவதா னன்
கள்" என்பர்பின்னும்; ரு0: ருசு.

(பி - ம்.) 1 'முன்புவித்துயரந்' 2 'தெரிதரவறிவாரில்லை' 3 'நன்குற'
4 'பெரியதானம்' 5 'தலம்புகழ்தரவிளக்கந்' 6 'சிவன் தலங்கள்' 7 'சுந்தைகூர்தரு
தானத்தின்', 'சுந்தைகூரபதானத்தின்' 8 'முந்திமா' 9 'சீர்நன்னாட்டுவளஞ்'
10 'முனிபகர்ந்தான்'

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி. னுண்மை யொருவரா லுணரா னாறும்
பெருவினை யாட்டைந் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி னோங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டு நாட்டைச் செப்பு வ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வேறு.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்
ணடுக்குறுவ துகிற்கொடிக ணஞ்சறுவ வஞ்சியர்கண்
குடிப்பமது மதுகரங்கள் கோடுவன நீடுகிலை
வடுப்படுவ வடுப்படுமா வளைப்புறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வேறு.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலை விலங்கிட்டோ னனலும் புனலு மியலறியும்
புரமு மதுர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
நரியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு. (ங)

க. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; ச: ரு; சு: எ. வினையாட்டு
ஐந்து - படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவினையாட்டுநாட்டை - பாண்டி
நாட்டின்வளத்தை ஒப்பச்செய்யவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி
நடுக்குதல், அசைதல். நஞ்சறுவ - நைந்துறுவன, விடம்போல்வன. மது - கள்,
தேன். கோடுவன - நல்வழிதப்பிச்செல்வன, வளைவன. வடு - குற்றம், மா
வடு. உடு - நஞ்சுத்திரம். வளைப்புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. அடி முத
லியவற்றை இந்த நாட்டுமனிதர்களினின்றும் நீக்கித்தமிழ்ச்செய்யுட்கள் முத
லியவற்றிற் காட்டலால், இச்செய்யுள் ஒழித்துக்காட்டணி.

ங. முருகனென்தது உருத்திரசன்மரை. நம் முக்கட்கடவுள்; அவர்
நின்றமை, “மூவர்கட் கரியா னிற்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப், பாவலர் வீற்
றிருக்கும் பாண்டிகன் னாடு” (கடவுள். அ) என்பதனாலும் அறியலாகும். வாள்
ரசன் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்த பாண்டியன். நெருப்பும் நீரும் தமிழின் இயல
றியுமென்பதை, “யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின் மேனென் னறிவீன
மன்றோவுன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியும்” (மதுரைப்பதிற். சரு)
என்பதனாலுமுணர்க; தேவாரம்வரைந்த ஏடுகள் முறையே நெருப்பில் வேவாத
தும் வையைநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுர
மானபுரம்: ஈசு: கரு. மான் புலியின் முலைப்பாலுண்ணுமென்றதை ருங்-ஆம்
திருவினையாடலாலும், இந்துரப்பதிகம் அ - ஆம்பாடலின் குறிப்புரையாலு
முணர்க. வையை, கங்கையாதலின், ‘நதியிதழிமணக்கும்’ என்றார்.

வேறு.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கிளை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குலவரை யிடத்துத் தோன்றிக் குலைய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் ¹பிறந்த நாடு. (ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனார் வந்து
கூருகி ரென்கு முன்னுக் குாக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிநீள் குலைப்பி டித்தி வலியவா ளாக்கற் காய்ந்து
காரண வாளை ²யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு. (ரு)

பரிபடுந் துறைநெ ருங்குங் குடிபடும் பதிமென் நென்றல்
வரைபடுங் கரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னுந்
தரைபடுந் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக் கடல்படும் பவள முத்தம். (சு)

வேறு.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னாந்த மஞ்ச ணெருங்கிஞ்சி
நீளுங் கருணை ³தாண்முரியக் கதலி புதைய நெடுங்கமுகின்
பாளை பலவின் கனிதெங்கம் பழம்போய்ச் ⁴சாடி வீழ்த்தினாய்
வாளை யாளை விழப்பாயும் ⁵வளைவெண் டாள வயலெங்கும். (எ)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையுஞ் சிறடியிற் பண்ணை நூ புரமேங்க
நெஞ்சனையொற் பந்தனாகைச் சங்கனாகம் பிலைநீடு
மஞ்சனையிஞ் சியையனையும் வண்டலை ⁶தண் டலையெங்கும். (அ)

ச. மொழி - சொல், கணு; “மொழியுமினியீர்” (அழகர்கலம்பகம், சுள.)
கிளை - குலம், மூங்கில்; “பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம் றைந்தான்”
(உந:கசு) கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு; “கண்காணியெடுத்து” என்பர்பின்;
உள: உ0. குலவரை - இமயம், மரகதம் - உமாதேவியார், கித்திலம் - சிவ
பெருமான். நாடிப் பிறந்தவென்க. ‘மரகதஞ்சேர்’ என்றது, நித்திலத்திற்கு
அடை; திருநெல்வேலியில் இறைவன் மூங்கிலடியில் முளைத்ததுபற்றி அவர்
திருநாமம் வேய்முத்தெனவழங்கும். இச்செய்யுள் சிலையையணி.

ரு. குரங்கு இனம், குலை - கரை; சேது. வான் - சந்திரவான். அரக்
கன் - இராவணன். காரணவாளை - சிவபெருமானை; ச: உ0.

சு. துறை - கடற்றுறைகள். நெருங்குங்குடிபடும்பதி: “அயலிடைவேறடி
நெருங்கக் குடிநெருங்கி யுள தவ்வூர்” (பேரிய. திருநாளைப். ரு.) கடல்படும் பவ
ளமுத்தம்: சு.

எ. தமிழ்நதி - வையைநதி; “தமிழ்வையைத் தண்ணம்புனல்” (பரி. சு:
சு0); “தமிழறிந்துவை திகமுடன் சைவமு நிறுத்தும், அமிழ்த வெண்டிரை
வையை” (திருவிளை. நகரப். கள.) நரந்தம் - நரந்தப்புல. வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்ச - செய்பஞ்சு. சங்கு - வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

(பி - ம்.) ¹ ‘பெற்ற’ ² ‘ஏத்தவரும்’ ³ ‘தாண்முரித்து’, ‘தாண்முரிந்து’

⁴ ‘சாடிவீழ்ந்து’ ⁵ ‘வளைவண்டானவயல்’ ⁶ ‘தண்டலையனையும்’

கசு. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

அன்னந் திகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருளை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் படுவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நுசுப்புப் பாரவட மேரு முலைமங் கையர்களத்தந்
துன்னங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம். (க)

வேறு.

எந்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் கழுநீர் விண்டு
1வார்ந்தகண் ணீராற் சேறு படுமபழ னங்கண் மாதர்
2சேர்தருங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பணிரீர் வெள்ளம்
பாய்ந்தீசந் தனத்தாற் சேறு படுந்தன மலைத்த டங்கள். (க0)
மொழிதருங் குயில்கள் சாய் றருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிதருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் டொய்கையுண் மலைப் போது
முழுகுவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தை யுங்கண்
டமுகுதோய் பதம நாணி யலர்வுறு குவிவு றுவால். (கக)

வேறு.

கானெருங்கும் வரைவளங்க டருமென்றுங் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுல்லை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல். (க2)
அடுகுறவர் திறம்பெருகு மலர்குறிஞ்சி யானாயர்
குடிநெருங்கும் படர்முல்லை கொழுமள்ளர் குழுத்துவன்றுங்
கடிமருதம் விளையளவர் கணநிறையுந் கழிநெய்தல்
படைமறவர் 3நிரம்புநெறி பரன்முரம்பு தரும்பாலை. (க4)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மனிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மெணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் நகவுண்டோ மற்றோர் நாடு. (க5)

ஆகத்திருவருத்தம் - கசு.

க. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருளைநதி முகம் - கொற்கைத்துறை.
பொன் - அழகு. களத்துச் சங்கமும் முகத்துத் துகிர்முத்தமும் படுமொன்
இயைக்க; களம் - கழுத்து.

க0. கண்ணீர் - கண் நீர்.

[மாதர்.

கக. பொழில் தரும் - பொழிலைவளரச்செய்கின்ற. கரைக்கண் செல்லு

க4. ஆள் ஆயர். விளை அளவர் - முத்து விளைகின்ற அளத்தையுடையவர்.

பரன் முரம்பு - பருக்கைக்கல்லாலாகிய மேடு.

க5. வேந்தர்வல்லி - தடாநகைப்பிராட்டியார். ஆள - ஆளுதலால்.

(பி - ம்.) 1 'வாய்ந்தகண்ணீராற்' 2 'சேர்த்' 3 'சந்தனத்தனச்சேறு'

4 'வளங்க டருவதென்றும்' 5 'நிரம்புநெறிப்பரன்' 6 'மெண்துகானவெண்'

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாட்டியல் வாணர்சொற் கோலா
1 லுலக னேத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக முடையது மதுரையாங் கதனை
யிலக யான்சிறி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (க)

2 ஊர்தொ றும்பெருங் கம்பலை 3 யோங்கரீர் பரந்து
பார மீனுடு மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் ககிலெடுத்தி னினமணி கொழித்து
வாரி வெற்றிமுன் 4 மதிட்படை பொருவது வைகை. (உ)

வேறு.

புகறற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனாய்
4 பகர்தற் கினிய வெந்தைபிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றனையொவ்வா
மகரத் தமரப் பெருங்கடல்குழ் வையத் தைத்து நிலத்தோங்கு
நகர்கட் கெல்லாம் பயனாய் நகர்பஞ் சவன்றன் மதுரைநகர். (ங)

நீள வளர்பொற் கோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நாளு மமரார் வாழுமுயர் மேரு வரையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு 5 மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
வாள கிரியைப் புறக்கடலை நிகர்க்கு மெயிலும் வளாகிடங்கும். (ச)

க. நாட்டு - நாட்டில். இயல்வாணர் - புலவர். வாடிடாது-குறையாமல்;
“வாடாதவென்றி” (சீவக.பதி.உ.) நிறுத்ததை, “கைத்தல நான்கு” (திருவிளா.
தலவி. உ0) என்பதனாலுமுணர்க. “உலக மொருநிறையாத் தானோர்நிறையாப்,
புலவர் புலக்கோலாற் றாக்க-உலகனைத்தாந், தான்வாட வாடாத் தகைமைத்தே
தென்னவ, ணன்மாடக் கூட னகர்” (பரி. பக். 174) என்பதன் பொருளை இச்
செய்யுள் தழுவிவந்தது.

உ. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடுமீன் - நகரத்திரம். பாரமீன்பாய்தர.
போதா - போய். படை - சுவரும் மதிலும் சமைக்கப்படும்பொழுது அடியிலி
ருந்துமுறையாக இயற்றப்பெறும் ஒவ்வொருபகுதியின்பெயர்; “பல்படைப் புரி
சை” (புறநா. 224); “படையார் புரிசைப் பட்டினஞ்சேர் பல்லவனீச்சரமே”
(தே.), “வையைதன் னீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லா னேராதார், போர்
முற்றொன் றறியாத புரிசைக்குழ் புன லூரன்” (கீலி. சுள) என்பதனாலும் மது
ரைமதில் வையையாற் பொரப்படுதல் உணரற்பாலது.

ங. ஒவ்வா - ஒத்து. ஐந்துநிலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்துநிலத்தையு
முடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்னும் பொருளதாகிய ‘பஞ்சவன்’ என்பதை
இங்கேகூறியது ஆராய்தற்பாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி மன்றம்-வெள்ளியம்பலம்; “கொன்றையஞ் சடைமுடி
மன்றப் பொதியிலில் வெள்ளியம்பலம்” (சீலப். பதி. 80 - 84.)

(பி - ம்.) 1 ‘உலகனைத்தினுநிறுப்ப’ 2 ‘ஐங்குரீர்’ 3 ‘மதிட்படை’

4 ‘பகர்தற்கரிய’ 5 ‘மணிக்கண்டன்’

கஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் விளையாடி
மேமச் சண்ண நுண்டிகளா விலங்கு நலங்கொ ணிலமெங்குந்
தாமப் புயலை மாறுபடத் 1 தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
யோமப் புகையு மகிப்புகையு மொழியா²வகல்வா னுழையெங்கும்.(டு)

சுருதி யோசை முழுவோசை சுகங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
ஞரைசெ யோசை யியலிசைநீ டோசை யுழவ முழுவோசை
பொருவி லாலே பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிரோசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வளைநீ ரோசை தனின்மிகுமால். (சு)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்குந் தொழும்ன்ன ரிதிதிறைக
டோணிவீ திகள்விளங்குந் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
பூரணமா ளிகைவிளங்கும் பொலன்கொடிதோய் மணிக்ஞடங்க
டாரணியோ தவைவிளங்குந் தருமநெறி தருமநெறி. (எ)

ஊர்மடக்கு. கடம்பவனம்.

வாவிமருப் பங்கயமா மறுகுமருப் பங்கய மாந்
தாவிவருங் கொண்டலையுந் தண்டலையுங் கொண்டலையும்
பூவையர்பொற் படமலையும் புணரிளைஞர் படமலையும்
பாவறிமாக்க கடம்பவனம் படிபுகழ்மாக்க கடம்பவனம். (அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்ந்துபோய் வாளைச் சூடி
மியைந்த⁴மீ னாகத் தென்று மிலங்குமீ னாகத் தென்றும்

டு. ஏமச்சண்ணம் - பொற்பொடி. சண்ணமாகியதுகள். தாமம்-ஒழுங்
கு. பொற்பொடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிட
மெங்கும் புகைகள் ஒழியா.

சு. அரும்பொருள்கள் - அரியநூற்பொருள்கள். வரிசை மாதர் - விறலி
யர் (பதிற். கஅ-உரை.) வளைநீர் - கடல்.

எ. பொலன்கொடி - திருமகள்; பொற்கொடியுமாம். தருமநெறியானது
தரும் அந்நெறியை; உலகினுக்கென ஒருசொல் வருவிக்க.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகக்களில் மணத்தையுடைய தாமரை
கள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மருப்பு அம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தந்தங்க
ளைபுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாநிற்கும். கொண்டலை - மேகத்தை. தண்
டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை;
எழுவாய். பட மலையும் - படுமபடி பொராநிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவ
னம் - பாக்களை அறிகின்றபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைகள்; அசை
நிலைப்பொருளான; வரும் செய்யுட்களிலுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிச்சூடி - நெல்லரி; "சூடிகோடாகப் பிறக்கி" (பொருந். உசக.);
"நீலிகழனிபுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்" (புறநா. கக.) வான் - மேகம். மீ
நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும்; மீன் ஆக

(பி - ம்.) 1 'தருமச்சுருதி' 2 'அகல்வானுலகெங்கும்' 3 'தாவிலருங்'
4 'மீனாகத்தொன்றும்'

பயங்கொளா காயச் செல்லும் பார்துகா வேறச் செல்லும்
வியந்தநான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (கூ)

மதுரை. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குள் சூரன்வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டனையவிழும் 'வண்டுறவுட் டனையவிழு
மம்புனற்கே கயமாடு மணிபொழிற்கே கயமாடு
'மெம்பெருமக் கடமதுரை யிலங்குமலர்க் கடமதுரை. (கடு)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்கய னேக்கியார் 'பரிவு மங்கய னேக்கியார்
மோக நந்துற வன்பினான் முனிவர் நந்துற வன்பினான்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மம்பக ராலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய். (கக)

த்து என்றும் இலங்கும் - நகரத்திராங்களினுடைய உருவத்தைப்போலவே
எக்காலத்திலும் தோன்றா நிற்கும்; இந்நகரத்தின் ஒளிமிகுதிகூறியபடி. செல்-
மேகம்; எழுவாய். காஹ செல்லும் - சோலையில் ஏறுதற்குப் போகாநிற்கும்.
நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்கு மாடங்களைபுடைய கூட-
னகரத்தில்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்" (மதுரை. சஉக.)

கடு. சூரன்: சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போரையுடைய பகை
யைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு - தேன். தனை -
கட்டு; மட்டை அனைதற்கு விலும்வண்டிகள் உள்ளேயுற மலர்கள் தனையவிழும்.
புனற்கு கயம் ஆடும் - நீரின் கண் யானைகள் முழுதி விளையாடாநிற்கும். கேக
யம் - மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது; உரை
இலங்கும் மலர் கடம் மதுரை - உரைகள் விளங்குதற்கு இடமாகிய பூக்களை
புடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுரையில். பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; கக:
அ, க. உரை - செய்யுட்களுமாம்; ஆகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் நந்துற - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை
நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானதுகூட, அன்பின் நால் முனிவர் நந்-
துற - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினால் - வன்பி-
னோடு, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால்-பெருமைபொருந்திய துண்ணிய பொருள்
களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய - ஆகமம்-
ஆகம் தூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆலம் வாய் அமு-
தம் மன் - வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்-
வம், ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் அம் கயல் நோக்கி
யார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு-
விருப்பமும் அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர்-சனகர்முதலியோர். அமுதமன் -
அமிர்தேசர்; மதுரேசர்; அமுதம் - முத்தி, அமிர்தம்; 'ஆலவாயமுதவாக்கன்',
'ஆலவாயமுதவாயான்' (கக:க; உஎ:க.) பரிவும்: உம்மைஇறந்தது தழுவியது.
'கயனேக்கியார் பரிவும்அங்கு' என்றது, இத்தலம் சத்திபீடமென்பதைப்புலப்-
படுத்தியது.

அ - கக: கடவுள். கடு-கக.

(பி - ம்.) 1'வினைப்பயமுடிக்கும்' 2'வண்டுறவிட்டனையவிழும்' 3'எம்பெரு-
மாக்கடமதுரை' 4'பரிவினங்கயனேக்கியார்'

கன்னி. வேறு.

ஈசனார் மகிழ்ந்த தான மென¹வினை யிருள்வா ராம
லாசினர் தாவி ளக்கிட டந்தகன் றிசைநின் றேத்தித்
தேசடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயிடற் காய்ந்த கன்னிமுன் காக்கு மூதூர். (கஉ)

க ரி ய ம ா ல்.

நிளையவெம் ²பாவ நீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கினமலி யரக்கற் காய்ந்து குடதிசை யேத்தி நின் று
மனமுடை ³வியாமுத் தோடு மறைவழக் கன்று வென்ற
கனகவெண் சங்கச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (கங)

கா ளி.

காரிய வுலகுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லைப் பிறங்கவர் திருந்து போற்றித்
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
சீருடைக் காளி நாமச் செல்விமுன் காக்கு மூதூர். (கச)

* ஆ ல வ ா ய்.

தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன்னர்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெந்நிலத் தினுமு யர்ந்த திந்நில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குரைத்து மற்றை ⁴மாதிரங் காக்கு மூதூர். (கரு)

கஉ. அந்தகன் திசை - தென்றிசை. மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கங- குடதிசை-மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமானிக்கப் பெருமான்.

கஉ - கங. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரிபோன் றிருவுறை,.....குழ்
கொள விருந்தகூடலெம் பெருமான்" (கல், சுக.)

கச. செவ்வியென்னும்பெயர் இக்காலத்துச் செல்ல, செல்லத்தம்மை
யென்று வழங்கும்.

கரு. க-உ: "மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெழுந்த
திப்பிய விலிங்கம்" (க:கச); "முனைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி"
(தே.திருநா.) தருமமூர்த்தி: "தருமநாயகன்" (அ: ரு.)தன்னுறுதிசை-ஈசான
திசை. மற்றைமாதிரம் - கிழக்குத்திசை.

கஉ-ரு. கன்னிமுதலியோர் இந்நகரங்களைக்காக்குந்தெய்வமென்பர்; "கன்
னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி" (ருங:கச); "கன்னி திரு மால்காளி யீசன்
காக்குங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை" (பயன் முதலியன, ரு.) 'நான்மாடங்களா
வன: கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்' (கலி. கூஉ, ந. உரை.)

* 'ஆலவாய்' என்றது சிவபெருமானே.

(பி - ம்.) 1 'விளையிருள்' 2 'பாவநீக்கும்பதியென நினைத்திழிந்தாங்கு'
3 'வியானத்தோடுமறைவளக்கன்று' 4 'மந்திரம்'

வேறு.

பூழி யகழ்ந்த குழி¹நிரப்பும் புலவ ரமல னெடுமலைவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி மமரு மதுவோ ²விலகேழுஞ்
சூழு மூன்று முலையிருமை யொருபெண் பிறந்து சோதியுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மறந்து மாநிலத்தே. (கசு)

வேறு.

முன்னையெண் டிசைக்க யங்க டாங்கிடு முதுபே ரண்ட
மன்னுமிந் திரனார் சாத்தும் வானிழி விமான மாகுந்
தென்னவன் சிவனே யாகுஞ் சிவலோக மதுரை யாகு
முன்னரு ³மணிதர் முற்றுங் கணங்களா ⁴மோருங் காலே. (கசு)

வேறு.

ஈனமிலா விந்ககரி தன்னு ளெந்தை யிலங்குபுக ழறுபத்து நான்
குண் டோதின, மீனவர்கோன் ⁵குலஞ்செய்த தவத்தி னுனு மேதினி
மான் முயன்றவருந் தவத்தி னுனு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி னுக
மொன் றிற்கு நானுன்கு நானுன்கா நான்கு கத்து, மானவவை தமை
யுரைப்ப லநாதி மும்மை யகலாத வல்வினைக ளகல வென்றே.(கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அஉ.

நா ற் ப ய ன்.

—*—

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதப்ங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவினே யாடற் பானு. (க)

கசு. பூழி - புழுதி; திருநீறு; ஒருதடம் - சிவதீர்த்தம். சிவதீர்த்தத்தில்
எழுகடலடங்கின மை, “இத்தீர்த்த மாதத்தி லிறையருளா னெழுகடலு
மியைந்த” (கடம்பவன. ச: ௫௦) என்பதனுலமுணர்க. அதுவோ - அம்மட்
டோ. இருமை - பெருமை; “இருமைமும்முலையிலொன்று” (ச: ௧௨.) யாம்
ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; கூறுதற்கு வன்மையில்லேமென்றபடி.
கசு. இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடியின்கருத்து, “மணிகொண்ட” (மீனா
ட்சி.காப்பு,க) என்பதனாலும் விளங்கும். “திகழ்பூவுலகிற் சிவலோக மென்னப்,
பகர்கூட லாலவாய்” (புவணவுலா, ௨௯௮) என்பர்.

கசு. புகழ் - திருவினையாடல். “மேதினி.....தவத்தினுனம்”: “என்ன
புண்ணியஞ்செய்ததிம்மண்” (க: ௧௬.) அகலாத மும்மைவினை-சஞ்சிதம், பிரா
ரத்துவம் ஆகாமியம். ஆன: முற்று.

நா ற் ப ய ன்.

க. திருவினையாடற் பானு - திருவினையாடலாகிய சூரியன்.

(பி - ம்.) 1 ‘நிரம்பப்புவலர்’ 2 ‘உலகெங்குஞ்’ 3 ‘மணிதர்தாமுங்’ 4 ‘ஒருங்
குங்காலே’ 5 ‘குலமுன்செய் தவத்தினுனம்’ 6 ‘வினைகளகலுமாதோ’

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வந் திறம்பிற வாநெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றுரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால். (௨)

கருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
சுருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் சூலியர்
வருபி ரப்பி 1னமங்கல மங்கைய
ரருள்ப டைத்த சுமங்கலை யாவர்கள். (௩)

காரி ருட்டிடி துந்நிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனுவழன் 2மாமருத்
தோரை நாட்டிதி வார 3முடற்குறை
4சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சுழல். (௪)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுமற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நீனைக்க வியம்பவே. (௫)

வாத பித்தங் கவமுதல் வல்வினை
வேத னைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
தீத கற்றுந் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (௬)

ஊட்டு நாளிற் றொடங்கி யொழிவற
வீட்டிம் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் றிருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (௭)

5தாங்க ருஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தா
மோங்கு மோங்கலின் வந்துல கீன்றவள்
பாங்க னாவிளை யாடல் பகரவே. (௮)

உ. புத்தி - அருள், போகம். ௩. சூலியர் - கருப்பமுடையோர்.

ச. உடற்குறை - குட்டனோய்; கவந்தமுமாம். அலகைச்சுழல் - பேய்க்
காற்றின் சுழற்சியில் அகப்படல்.

௬. அத்தம் - பொருள்.

௭. ஊட்டுநாள் - அனுபவிப்பிக்கும் நாள். சேட்டநாதன் - மகாதேவர்.

௮. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

(பி - ம்.) 1 'அமங்கலமங்கையர்' 2 'மாமிருத்து' 3 'உடற்குறி' 4 'சேவஞ்
சனை' 5 'தாங்கருஞ் சமுசார சமுத்திர, நீங்கும்'

பாத கங்க ளொழியும் ¹பகையுரு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றேதினி வேண்டிமென்
ரோதி மாமுனி தோன்ற ²உரைசெய்வான்.

(சு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூக.

க.—இந்திரன்பழித்த திருவிளையாடல்.

—***—

*பொருந்திய வொழுக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானுந்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புகழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ப வகத்திய னருளிச் செய்வான். (க)

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமரர்கோன் முன்னோர் கால
மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா நெங்ங னென்றென்
றேதமின் முனிவர் வாறோர் ³குருவர னிடத்து ரைத்தான். (உ)

மெய்ப்படத் தேர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூறு வரைந்தெமக் களிமி னென்ற
வொப்பரு நீரின் மண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு. (ஈ)

நீரிடை துரைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
⁴பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
பேர்பட ⁵நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீந்தார். (ச)

நூ ற் ப ய ன்.

க. ஏதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

(க)

உ. யானை - ஐராவதம். பழி - வீரகத்தி ; “விருத்திராசுரனைக்கொன்ற,
வெம்பழி”, “வீர மிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று கொன்றவெம் பாவம்” என்பர்
பின்னும்; க: உச. உள.

ச. மலர் - பூப்பு.

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு திருவிளை
யாடலின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம.) ¹பகையுருது ²உரைசெய்தான் ³குருவவரிடத்து ⁴பாரிடை
மரங்கள் ⁵நீக்க

மருவவீந் ததுதூ நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
விரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய ¹வடுவுமெத்த
ஹரனமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கிளைத்த லோங்குங்
²கருவினு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்கை. (ரு)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழுத்த மாத
ரிமையவர் ³சுரவி சிந்தா மணிதொழ விரும் ருங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை நீழ்
லமரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் கரிகொளா சனத்தி லங்க. (சு)

கூறரும் பேர வைக்க ⁴ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யந்து தேவகன் னியர்கள் பாடிப்
⁵பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை ⁶கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்றார். (ஏ)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவிலவ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் களிதர வுவமையில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப யப்ப திலங்குமா வேட்டை யென்றார். (அ)

ஆங்கது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் விரைவி னந்தப்
⁷பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வவையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூந்
தேங்கமழ் தொடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வனங்க டம்புள். (க)

நீண்ட ⁸நன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
⁹மேண்டரு மவனிக் கெல்லா முயர்புள தியானே கேழல்
காண்டகு மடங்க லெண்கு கலையுழை யுமுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா லில்லை யென்றார். (கௌ)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திரந்தெ முந்து ¹⁰வாசவ
னீன மின்றி வில்லெ டித்தி லங்கு கச்ச ணிந்துவெஞ்
சேனை சூழ வாழி சூழ்சி றந்த மண்ணி ழிந்துகா
வானெ ருங்கு நீங்க டம்ப மாவ னத்து வந்தனன். (கக)

ரு. மெத்தல் - நிரம்பல்.

சு. சுரவி - காமதேனு. கமலம் - பதுமநிதி, சங்கு - சங்கநிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை. - மிருகவேட்டை.

கௌ. ஏன் - வலிமை. 'கடம்பவனம்' என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

(பி - ம்.) ¹வடுமிதத்த, ஹரனெழு ²'கருவினுண்' ³'சுரவி' ⁴'ணணி
யபல்' ⁵'பேறுத்' ⁶'கூத்துப்போலும்' ⁷'பாங்குறும்' ⁸'நன்னயங்கள்'
⁹'ஊண்டருமவனி' ¹⁰'வானவன்'

காடுகாவல் செய்துவாரொ முக்கியெங்க ணுங்கலங்
தோடுநாய்வி தித்தடிச்ச வட்டினெற்றி யொல்லையெண்
மாடுகண்வ லைத்தொடக்கி னுல்வளைத்தொ லிப்பமுன்
கூடி¹வேறு வேறுநோக்கு தித்தெழுந்த கோடிமா.

(கஉ)

ஏனமெய்தி யானையெய்தி ரும்புலிக்கு மாமெய்தொண்
கானமேதி யெய்துவெங்க லைக்கணங்க ளெய்துமற்
ருனமாம டங்கலெய்த டர்ந்துமேலெ ழுந்துபாய்
மானினங்க ளெய்துவாச வன்மனங்க ளித்தனன்.

(கங.)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னே நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குலிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னோடுந்
திறமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல
மறுவறு பரம ஞான மனத்தகத் துதித்த தன்றே.

(கச)

இன்றிதற் கேது வேதோ² விவ்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங்³ கொடியபல் விலங்குநிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமுண் டறிதல் வேண்டு
மொன்றிய செயல்வே ருன துரைசெய்⁴ மும்ப ரென்றான்.

(கரு)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிகுவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்று முன்னஞ்
செவ்வியின் முளைத்தெ ழுந்த திப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாங்கு.

(கசு)

கண்டனம் பெரிதா⁵ யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க்⁶ கான
வண்டனை பொழில்குழ வாவி⁷ யதன்வட குடதி ரத்து
முண்டக வயன்மால் காணு முளைத்தெழு சிவலிங் கத்தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னார்.

(கஃ)

கஉ. ஒற்றி - உணர்ந்து. என்மாடு - எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலை -
கண்களையுடையவலை; "விரலாழிக்கண், பல்விதக்கண்கள்" (௨௨: கங.)

கச. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; "மிகலாகவம்புரி
ந்து" (திருமயிலை. கச.) ஞானம் உதித்தது.

கரு. கிற்பவும், கொன்றிட உள்ளம் கூடாது-கொல்லுதற்கு மனம் துணி
யவில்லை. வேரான இடம் வேராகிலையென்று இக்காலத்த வறங்கும் (திருவிளையாடல்.
இந்திரன். எக.) உம்பர்: அண்மைவிளி.

கசு. "மேதினி....இலிங்கம்": "முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே
தோன்றி" (நே. திருநா.) விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கஃ. கானம் - இசை. வடகுட திரம் - வடமேற்குக்கரை. காணுச்சிவலிங்
கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

(பி - ம்.) ¹வேறுகொண்டுன்குறித்து ²எய்துமா, ருனமா ³இவ்வனத்
தலையாமுன்னம் ⁴கோடியபல் ⁵அமரர் ⁶செவ்வயின் ⁷ஆழ்ந்ததெளி
⁸கன்னவண்டனி ⁹மற்றதன்வடதிரத்து

இந்திரன் கேளா முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவர்முன் னாக
வந்துசந் நாகம் வாங்கி வாவிக்கண் டதரச யித்துச்
சந்தமார் நன்னீ ராடிச் சடங்குகண் முடித்துப் பாங்க
சந்தநா யகணைக் கண்டா னுலித்தான் மாலுற் றாடி. (கஅ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலெண் குழுவை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடுங் 1கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடிக்த னித்திவ்
விடந்தனி லிருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய்த திம்மண். (கக)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புனற் கியைந்த செவ்வி 2நறுமலர் காட்டி கென்றாய்ந்
தின்படே தருங்கா னத்தி லெங்கணு நேடிக் காணன்
றுன்பமுற் றரசே யானென் செய்குவ லெனச்3சோ கித்தான். (உ௦)

ஆசிலான் கண்டு நீண்ட வாலியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழிந்து நம்மைப்
பூசைசெய் வதற்கே நொந்தா னென்றருள் புரிந்து சீத
வாசமா ரீழக் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (உ௧)

காவலன் வியந்து பல்காற் கண்டுகண் டதரச யித்துப்
பூவினை யடைவிற் கொய்து புளகிதத் தோடுங் கண்ணீர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி 4சிறந்த நல்கி. (உ௨)

தேசடை மடவாள் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்கு மேனி
வீசிய காற்றால் வெய்ய வெயிலினு னேவ தேயென்
றாசிலா வுயர்வி மாணஞ் சாத்துவா னைச் 5கூர்ந்து
மாசிலான் வருத்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (உ௩)

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சந்நாகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்த
நாயகன் - சந்தரேசர்; அந்தம் - அழகு. சடங்குகள் - நித்தியகன்மங்கள்;
“பொற்கமல வாலியினீராடி இனியதஞ் சடங்கு செய்தே” (ரு:௨.) ஆலித்தான் -
முழங்கினான்.

கக. என்கு உழுவை. “என்னபுண்ணியஞ்செய்தனை நெஞ்சமே” (தே.)

உ௦. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் -
யாதுசெய்வேன்.

உ௧. ஆவி - தடாகம். ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றாமரை. இலங்க அலர்வித்து
வருவித்தான்; ஈழம் - பொன்.

உ௨. தேவதேவன் - மகாதேவர். உ௩. நோவதே - நோகின்றதே.

(பி - ம்.) 1 ‘கடிய’ 2 ‘நறுமலரெங்குண்டென்றாய்ந்து’ 3 ‘சோதித்தான்’
4 ‘சிறந்து’ 5 ‘கூர்ந்து, மாசிலான்வருத்தங்’

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா நெண்ணித்
திருத்துபல் விமானர் தம்முட் டெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமும் நளவி நெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
பிருப்பதோர் விமான முண்டாண் டிறைவவென் றிலங்கச் சொன்னான்.

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம் விரைந்து நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான¹மும்பலிற் கொணர்ந்தி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யாசை ²யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத்
தப்பிலா விதியி னேங்கச் ³சாத்தினான் குளிர்வி மானம். (௨௫)

சிந்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
⁴வந்தநீ டால். யத்துக் கணியுற வியைந்தி ருந்த
சந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கெனு நாம மிக்க
வெந்தையே நினக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றான். (௨௬)

என்றுமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் ⁵காத்தி
வென்றிகொள் வீர மிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று
கொன்றவெம் பாவ நான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
நின்றன வுண்டே னீக்கி ⁶யருளுதி நிமல வென்ன. (௨௭)

இறையவன் முறுவல் ⁷கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புவியின் மாந்தர் செய்ததீ வினைகள் காணு
⁸ரறியினுஞ் சிறிதே யாக ⁹வறைகுவ ரதுப கரந்தாய்
திறலுடை யவனைக் கொன்ற பாவமார் தீர்க்க வல்லார். (௨௮)

௨௫. உம்பல் - யானை. ஆசை யானை - திக்கஜம். குளிர்விமானம்:
“சீதளவிமானமீதால்” (௫ : ச.)

௨௬. சிந்தைவாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து; “சேனையுந்தானும் வாழ்ந்து” (௩௦.)
அணியுற - அழகுமிக. சொக்கு - அழகையுடையவர். ‘சந்தரேசர்’ என்பது வட
மொழியாதலின், ‘சொக்கன்’ என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலந்
தொட்டுச்சான்றோர் பாராட்டிவந்தனர்; இத்திருநாமம், தேவாரங்களிலும், ஸ்ரீ
குமரகுருபரமுனிவர் பிரபந்தங்களிலும், கடம்பவனபுராண முதலியவற்றிலும்
பரக்கக் காணப்படும்; “திருவாலவாய்ச், சொக்கன்”, “தக்கன் வேள்வி தகர்த்
தரு ளாலவாய்ச், சொக்கனே” (தே. திருநா.) “ஐந்தருநாட் டண்ண லரும்பழிக்
கா வன்றுதனக், கிவுதிரவி மான மினிதமைத்து - வந்தித், தழகிய சொக்கரென
வான்திருநாமம், குழைவுதரு நேசமுடன் கொண்டோன்” (சோகீகநாதநூலா.)

௨௭-௬. “வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெறுததோர் திருவுருத்
தான்பெரிது நிறுத்தி, யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிரு
நான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமை
யாத் தண்ணளி யுமைபுட னிறைந்த, வாலவா யுறைதரு மூல காரணன்” (கல்.
௩௨.)

௨௮. திறலுடையவனைக்கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; “மேதகு வீரமிக்க
விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற, வோதரும் பழியால்” (௨.) காணு-விளங்க அறியார்.

(பி - ம்.) ¹‘ஒல்லையிற்’ ²‘யானையாத்’ ³‘சார்த்தினான்’ ⁴‘அந்தவாலயத்
துக்கேற்கவணி’, ‘அந்தரவாலயத்துக்கணி’ ⁵‘காத்து’ ⁶‘ஆருதி’ ⁷‘கூர’
⁸‘அறையினுஞ்’ ⁹‘அறிகுவர்’

௨௮ திருவாலவாரியுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி ¹விளைத்தலி னானு மாரா
²நேயமுற் றஞ்சி நம்மை ³நெறிப்படி வழத்த லானுங்
 காய்வெயிற் சூயர்வி மானங் கற்பித்த லானுந் தீராத்
 தீயவெம் பாவந் தீர்த்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே. (௨௯)

என்றருள் செய்யக் ⁴கேட்ட விர்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
 நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
 யொன்றிய தூய்மை பெற்றே ⁵னுய்ந்தன நென்றென் றூர்த்துச்
 சென்றனன் றன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து. (௩௦)

வேறு.

ஆழ்ந்த⁶செழுந் தடம்பொற்று மரைமலர வவனிமிசை
 வாய்ந்தவயர் பெயர்பொற்று மரையென்ன மருவியதாற்
 சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் ⁷சென்றெவரா யினுமின்றுந்
 தோய்ந்து ⁸திளைத் தாடுபவர் பலஞ்சொல்லிற் றெலவின்றே. (௩௧)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனககோ கனக வாவி
 யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதரத் தநாத ரத்துத்
 தடம்படு கங்கை நீரிற் புனிதமார் தட்ப நீருந்
 தொடுங்கையோர் பவந்தீ யென்னச் சுடுமெனச் சுருதிசொல்லும். ( )

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச ⁹னிமிமையின்வர் தமரொடுஞ்
 செப்பருந்தன் மாதரொடுஞ் சித்திரைச்சித் திரைத்தினத்துத்
 தப்பறவேண் டியவரங்க டருந்தடத்துக் குடைந்தாடி
 யொப்பிலழ களைப்பணிவ நெனவுரைப்ப ருயர்ந்தோர்கள். (௩௩)

௨௯. ஆரா - தணியாத. கற்பித்தல் - செய்தல்.

௨௯-௩௦. “காருடற் பிறையெயிற் றாக்களைக் கொன்று, வச்சித் தடக்கை
 வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுந் தீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாது
 டன் நிர்த்தருள், பெம்மான்” (கல். கூ.)

௩௧. வாசம் - கிழமை.

௩௨. திருவிளை. தீர்த்த. கக. கனககோகனகவாவி - பொற்றாமரைவாவி.
 கனகம் - பொன்; கோகனகம் - தாமரை. இது மடக்கணி.

௩௩. சித்திரைச் சித்திரைத்தினத்து-சித்திரைமாதத்தில் சித்திரைநட்சத்
 திரத்தில்; “சித்திரைச் சித்திரைத்தின்கள்” (சீலப். ரு: கூச.) ஒப்பிலழகன் -
 சந்திரேசர்.

(பு - ம்.) 1 ‘இளைத்தலுமன்றி’ 2 ‘நேயமுற்றிறைஞ்சி’ 3 ‘நெறிப்பட’
 4 ‘கண்ட’ 5 ‘உயர்ந்தனனென்று’ 6 ‘செழும்புனல்’ 7 ‘சென்றவராயினுமின்னுந்’
 8 ‘திளைத்தாடுமவர்’ 9 ‘னிமிமையின்’

வேறு.

*காவமர் கற்ப கஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொழிந்து
தாவி¹றுந் துபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
²மூவரும் விசம்பி லுள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி
தேவருந் துதித்தா ரீசன் திருவிளையாடல் கண்டு.

(௩௪)

வேறு.

ஓதரிய ³வுத்தரமா புராணந் தன்னு ஞண்மைதரு சார⁴ச முச்
சயத்து முன்ன, மேதகுநன் கதை⁵விரிவிந் கண்டெ னக்கு வியாத
வான் மீகியெச்சன் சொன்ன வெண்ணெண், இதில்விளை யாடல்க
ளிந் பிறங்கு மிந்தத் திருவிளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று,
போதமுற துமக்குரைத்தேன் யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரை
கண்டு புகலு வாரே.

(௩௫)

வேறு.

நெறியுளீ ரென்னக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங்
குறுமதி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டே
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ ரீதி
பிறைவிளை யாட றம்மு ளின்னுமொன் றுரைத்தி யென்றார்.

(௩௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

உ.—வெள்ளாளைக்குச்சாபந்திர்த்த திருவிளையாடல்.

—***—

முன்¹னெருகா லழகனையிந் திரன்மன் பாவமுழுதம்விட வருஞ்
சித்த விசேட்டு சொல்ல, மன்னயிரா ²வதங்கேட்டிக் காண்பான்
வேட்டு மலர்க்கடம்ப வனத்தருளால் வந்துபுகுபு, ³பொன்⁴னிதழ்ச்

௩௪. தாலில் துந்துபிகள்.

௩௫. சாசரமுச்சயம் - உத்தரமாபுராணத்துள் ஒருபகுதி.

௩௬. நிறைவு - மகிழ்ச்சி (உ : உ.)

(உ)

க. அழகன்-சோமசுந்தர்க்கடவுள்; “அழகனீ புயங்கனீ” “முப்புரஞ்செற்
மவழக”, “அழகனே யாலவாயி லப்பனே” (தே.) கிளைகள் - யானைகள்.

* கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, “காவமர்” என்னும் செய்
புள் முதலியமூன்றும் ஒவ்வொரு திருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப்
பெற்றுள்ளன.

† “அத்திக்கருளி” (திருவா. திருத்தெள்ளேணம், ௧௨).

(பி - ம்.) ¹“துந்துமிகளார்ப்பத்” ²“மூவர்கண் முதலாவுள்ளமும்” ³“உத்
தமமாபுராணந்” ⁴“சாமுச்” ⁵“விரைவிந்” ⁶“கேட்டே” ⁷“ஒருகாலிந்திரன்மன்
பாவமெல்லாம்” ⁸“பதங்” ⁹“பொன்னிகர்” ¹⁰“இதட்செங்கமலம்”

செங் கமலமலர்த் தடத்தை யுந்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற்
பரிக்கப் பட்ட, மின்னுயர்பே ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யனையும்
பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற் றன்றே. (க)

குறுகுமுனற் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞா
னங்கண் டதிச யித்து, நிறைவினெடு தன்சாப நீனைந்து சொல்லு
நீடியவெண் டிசையுமென் கிளையி லுள்ளோ, ருறவுதர வருமுன்
னைத் தவத்தி னாலே யுயர்புடைநின் திருக்கோயி றன்னை நீங்கா, திறை
யவனே பரித்தருகு நிற்கப் பெற்றார் யான்பெறுமா நெவ்வாறென்
றியம்பக் கேட்டி. (உ)

கொந்தவிழூர் தும்பையிபக் கடவு ளேநின் கோச்சீலம் போன்
றிருந்த துன்றன் சீல, மிந்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யினி
மையுட னவன்றன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே நன்
மை 4 யெம்பாற் காமுறவேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென்,
நெந்தைபிரா னுரைப்பநளி விருப்பமெய்தி யெள்ளலற வெள்ளை
5 யிப மியம்பு மன்றே. (ங)

கேட்டருளாய் பசுபதியே தேவர் தேவே கிளரொளியே வளர்
கருணைக் குன்றே யென்றன் மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையியம்ப
வானவர்கோன் மனமகிழ்ந்து முன்ன மோமா, வேட்டையினு லவனி
மிசை யிழிந்து 6 மீண்டு மேலுலகிற் செலுங்காலை மிக்க வான,
நாட்டவரு முனிவர்களும் போற்றிசெய்து நயந்தினிய 7 வுபகார
நல்கி னார்கள். (ச)

வேறு.

முந்துற வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கி யாங்கு
நிந்தியா தடைவிற் சூடக் கண்டிள நேசங் கூர்ந்து
சந்தர 8 வடிவ மிக்க துருவாச 9 முனிவ னொருஞ்
சிந்தைசெய் திறைஞ்சுந் தெய்வஞ் சூடிய சேடமென்று. (ரு)

உயர்போலயம்: "உயராலயத்துளனைந்து" என்பர்பின்; ச௦: ரு. 'மெய்யனை
யும் பொய்யறக் கண்டு': இது முரண், 'அழகார்மெய்யன்', 'மெய்யர்க்கு மெய்
யன்' (கஉ: க; சரு: கசு.)

உ. கொளுவுதல் - பொருத்துதல்.

ங. தும்பை இபக் கடவுளே - தும்பைமலர்போன்ற வெண்மைநிறம்
பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்திரன். புத்தியினிமை - மன
மகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

ச. இயம்பக் கேட்டருளாய். உபகாரம் - கையுறை; காணிக்கை; "முனி
வர் வானோர்திடு முபகாரம்" என்பர்பின்; அ.

ரு. சந்தரவடிவ: விரி; 'சந்தரா' (ரு: நு.)

(பி - ம்.) 1 'பாபம்' 2 'பத்தி' 3 'கந்தரத்துத்தரிப்பதே' 4 'என்பாற்' 5 'இப
மென்னியம்பும்' 6 'காண' 7 'உபகாரம்' 8 'வடிவான்மிக்காய்' 9 'முனிவனொருஞ்'

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசந்துள வத்தா ரொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூர்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா திகழ்ந்துமுன் றேன்றி நின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதெ நிர்தான். (௬)

யானுமுன் செய்த டொல்லா விருங்கொடு 1வினையி னானு
மானவெம் 2மதத்தி னானு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபத் தோடுங்
தானவை கடிதெ டித்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (௭)

இன்றுமா முனிவர் வாறே ரீந்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென வீரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காண விலக்கிய வாற 3தென்னே. (௮)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் றடக்கை தன்னின்
மேவிய வனையி னாலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னெற்று னென்று செப்பின னவற்குச் சாபம். (௯)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னைத் தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் துழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுழன்று4காட் டியானே யாகி
யுன்னவ மதியி னாலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (௧௦)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ளிமையேரர் நொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானே செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சீற்றம். (௧௧)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தனா மாற னாலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலா சாடி யென்று
கொண்டல்வா கணனுக் கன்பிற் கொடுத்தனன் 5பிறிது சாபம். (௧2)

௬. தோன்றி நின்ற மத்தகம்.

௭. வாங்கித் துகைத்தேன்.

௯. பூழியன் - பாண்டியன். வளை - ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன் :
விளி. எற்றுண் - அடிக்கப்படுவாய் (கடம்ப. இலீலா. ௨.)

௧௦. அவமதியினர் காட்டுயானையாகி உழல்வாயாக.

௧2. பிறிது சாபம் - சர்பத்தின்பரிகாரம்; ௧௩; இது, மறுசாபம் எனவும்
வழங்கும்; “மறுபெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்” (௧௮:௮.)

(பி - ம்.) 1 ‘வினையினு’ 2 ‘மதத்தினு’ 3 ‘தென்னு’ 4 ‘காட்டானே
யாகி’ 5 ‘பிரதி’

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புலியிற்காட் டியானை யாகி
வரந்தரும் பெருங்க டம்ப வனத்துறை யிறையைக் கண்டவ்
வருந்தவ னருளி னாலே 1யலைவற நீயு முன்றன்
றரம்பெறக் கடவை யென்று தந்தனன் 2பிறிது சாபம். (க௩)

வேறு.

பேறுறவிந் நெறிசபித்துப் போய பின்னர்ப் பிழையாம லன்
றிட்ட சாபந் தள்ள, ஐயுமத விகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ
னையுமுயர்ந்த துறக்கத் தோங்குங், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமை
யும்விட்டுக் குவலயத்தி 3விழிந்துதர நெருப்பா நென்து, தூறுபடு
காடுகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுழன்று முன்று திரிந்தனன்வெந் துயரங்
கூர்ந்தே. (க௪)

வேறு.

வந்துனை வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென்
வெந்துயர்ச் சாபந் தன்னை விடுவித்து விடாது நாளு
மிந்திர விமானந் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சிந்தைகூர் தருபே ரன்பை 4நல்குக சிறியேற் கென்ன. (க௫)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதந் தோமு னக்கே
யின்றுநன் குண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானந் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோவை விடாதுவா மெனந வின்ரூன். (க௬)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுய்ந்தேன்
சங்கர வென்று வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற்
பங்கயப் போது சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி
யெங்கணும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே. (க௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௪௪.

க௩. அருந்தவன் - சிவபெருமான் (ருக: உக; கூ௦: கூ); "தாழ்சடைப்
பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே" (புறநா. கட.) தாம் - தகுதி.

க௪. கூறுஅரு - சொல்லுதற்கு அரிய. உதாரெருப்பு - வயிற்றுத்தி; ஜா
டராக்கினி.

க௭. பழுது - சாபம்.

(பி - ம்.) 1'அலைவறவெனக்கும்' 2'பிரதி' 3'இழிந்தாகம்' 4'நல்கிடு'

ந. — ¹தடாதகையாவதரித்த திருவிளையாடல்.

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாறன்
 தேச முழுது மனுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
 காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மறந்த றஞ்சேர்
 நேச முடைய ²பேரரசி னிழவே நிழலென் றினிதிருந்தார். (க)

மாலேக் குமா வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
 லேலத் திமிரக் குழற்காவி லிலங்கு மடவார் தமைவைத்துக்
 கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செவ்வா யமுதுண்டு
 சாலப் பரிந்தா னருட்சொக்கன் றீனையே சாலுந் தகைமையினுள். ( )

ஏத மகல ³வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
 நீதி மாதைக் கொள்வலென றீனேந்தி ரைந்து பொருத்தமுற
 வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த
 சோதி ⁴வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். ( )

மற்ற மடவார் தமைவிட்டி மன்னர் குடியிற் பிறந்தாண்மே
⁵லுற்ற வவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
 சுற்றும் பெரிய விதிவசத்தாற் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையினுள்
 முற்றுஞ் சடையான் றீனேநீனந்து முயன்றான் றவங்க ணெடுங்காலம்.

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டான்
 டேன்ற விளையா டலைவிரும்பி ⁶யெழிலார் சொக்க னருள்கூர்ந்து
 மூன்று முலையா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
 தோன்றி யுலகு பதினாலுந் துதிப்ப வளர்ந்து ⁷துலங்கியதால். (ரு)

க. மலயத்துவசன் - பொதியின்மலையின் உருவமெழுதிய கொடியை
 யுடையவன்; ச: க. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அருளாற்பிறந்தவனான
 லின், அவருக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளதும் துவசம்போலே உயர்ந்து தோன்று
 வதுமாகிய பொதியின்மலையின் சம்பந்தமான பெயரை இவனுக்கு இட்டனரெ
 ன்று அஷ்டமிப் பிரதட்சீணமானியம் தெரிவிக்கின்றது; ச: க-இன் குறிப்
 புரையையும் பார்க்க.

உ. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழற்கா - கூந்தலாகியசோலை. பரிந்தான் -
 அன்புற்றான்.

ந. ஆதிமரபு: இம்மரபு சூரிய வம்சமென்று கருதுவதற்கும் இடமுண்டு.
 வடிவமங்கையென்பது அப்பெண்ணின்பெயர்; இப்பெயரைக் காந்திமதியென்
 னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பென்பார்; கக: ந.

ச. அன்பெல்லா மொருங்கேவைத்து நனிவாழ்தல், “ஒன்று காதலன்”,
 “காதல்கூந்தகணவன்” (க: ச, அ) என்பவற்றாலும் விளங்கும். முற்றுதல்-
 வளைதல்.

டு. ஆல்: ஓடு.

(பி - ம்.) ¹‘மும்முலைத்தடாதகையார் பிறந்த’ ²‘பேரரசு’ ³‘இத்தகவன்’

⁴‘வடிவின்’ ⁵‘உற்றங்கவர்பா லின்பமெலாம்’ ⁶‘எழில்சேர்’ ⁷‘மகனை’ ⁸‘துளங்
 கியதால்’

வேறு.

1 சிதைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டுனிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிகமா முலையி னைக்கண்
டிதுதகு வதுவோ விர்த வடிவினுக் கெந்தா யந்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரணைத் துயிலுங் காலை. (சு)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோர் மாதிலு ளெனக்கொள் ளாது
2 தணிதிரீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் ததிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்டுச் சொன்னான். (எ)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சன் போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த கால பலத்தினுற் புவியை யாளுந்
தையலுக் 3 கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றொப் பில்லா
மெய்யுறு 4 கணவந் கண்டான் மிகைமுலை மறையு மென்றான். (அ)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
5 செந்தமிழ் முக்கட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னாமந் தடாதகை யென்று 6 சாத்திச்
சிற்தையா குலங்க டிர்ந்து செலுத்தினுன் செங்கோ லோங்க. (சு)

மையமர் விழிவா ளென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையதுண் ணிடைபொய் யென்ன வணிமுலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூந்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குற்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (க0)

பரிவினெண் ணிறந்த கோடிப் பாங்கியர் சூழச் செம்பொ
னரியகந் துகங்க ழங்கோ டம்மனை யூசன் மற்று
முரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் 7 கலைகண் முற்றும். (கக)

எ. இணையிலான் - சிவபெருமான். ஏதம்-துன்பம். ஆளும்-ஆளுவான்.

அ. மிகை - அதிகம்.

க. அவர் இயைந்து. 'செந்தமிழ்முக்கட்சொக்கன்': 'செந்தமிழ்க்கினிய
சொக்கன்' என்பர்பின்னும்; ௩௨: ௨. தொல்லைத்தந்திரம்- பழமையாகிய நூல்;
வேதாகமங்கள்.

க0. வாரித்தலம் - பூமி. இச்செய்யுள், "செய்யவாய்ப் பசும்பொன்
னோலை" (சூளா. சீய. க0க) என்பதிலுள்ள சொற்றொடர்களைப் பெற்று வந்
துள்ளது.

(பி - ம்.) 1 'அதிபய' 2 'தணியுநீரேதம் வந்ததனமும்' 3 'இயையு' 4 'கண
வர்' 5 'செந்தமிழ்க்குரவன்' 6 'சாற்றிச்' 7 'கல்வி'

ஒன்றிய வடிவி னானு முதித்தநன் ¹முகுத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னானு மகவுவே நிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்னு
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிக வித்தான். (கஉ)

²பொருந்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றரு மரசர் போற்ற
விருந்தா சரிமை யெல்லா ³மிவள்வயிற் கொடுத்திங் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிந்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்ந்தனன் பந்த ⁴நிங்கி. (கங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கருள.

சு.—*மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

—***—

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
⁵பொன்னி னாட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேறொரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயர் பிதாவினுக் ⁶குறுகடன் கழித்தாள். (க)

தந்தை யில்லதுஞ் சாற்றருந் தனதெழி லுருவ
⁷முந்தை மும்முலையாயதுங் கொண்டிவண் முடியச்
சிந்தை யாகுலந் தீர்விலா திருந்தா சாண்டாள்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாஸினான் மாற்றி. (உ)

கஉ. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். அன்றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்
றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடி - தலை, கிரீடம்.

(ச)

க. மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச பாண்டியன்; “எருதோடு கலை
யோடு சிலையோடு மலையோட விபமோட நேர், விருதோடு பொருதேறு புலி
நேமி கிரிசூழ விளையாடவே” என்னும் தக்கயாகப்பாணியும், “பருவதத்தைக்
கொடிக்கணைமுதும் பாண்டியன் குலபதி இலாஞ்சனையும்” என்னும் அதன்
உரைப்பகுதியும் இங்கே அறியற்பாலன. பொன்னின் நாடு - சுவர்க்கம். வீற்
றிருப்ப - கவலையின் நிமிருக்க.

*“தென்னுடைய சிவனேபோற்றி” (திருவா. போற்றி. கசுசு), “தன்
னார் தமிழளிக்குந் தன்பாண்டி நாட்டானே” (ஷெ. திருவம். க௦), “மருவித்திகழ்
தென்னன்” (ஷெ. திருத்தென். கரு) “என்னையாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்”
(ஷெ. திருப்பூவல்லி. உ), “வானந்தொழுந்தென்னன்” (ஷெ. தோணுக்கம். அ),
“பாண்டிநன் னுடரா லன்னே யெனும்” (ஷெ. அன்னை. டு), என்பவற்றிற் சிவ
பெருமான் சுந்தரபாண்டியராக வீற்றிருந்தமைகூறப்பட்டிருத்தல்காண்க; திரு
வாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே ஆராய்தற்பாலன.

(பி - ம்.) ¹ ‘முகிழ்த்தத்’ ² ‘பொருந்தவேதவங்கள்’, ‘பொருந்துபோதங்
கள்’ ³ ‘இவ்வயிற்’ ⁴ ‘நீக்கி’ ⁵ ‘பொன்னினானுயர் நாட்டிடைப்போயினி திருப்பப்’,
‘பொன்னினாமுயர்’ ⁶ ‘அருங்கடன்’ ⁷ ‘முந்து’

நக. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மன்னு முத்தமத் ¹துணைவனை வரத்தொடு பெறுதற்

² கந்தி லத்திடை யிலாதது ³கண்டடல் வேந்தர்

வெந்தி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே

யெந்தி லத்தினு முலாவின ளெல்லையில் படையாள்.

(ந)

வேறு.

திசைவிச யஞ்செய் காலேத் திசைகளி லுருவ மிக்க
நசையுறு ⁴மன்னர்க் கண்டா னனியந் தெதிர்சென் றங்க
ணசைவற ⁵நிற்பாண் மற்றோ ரங்கவேள் விகாரங் காணுள்
வசையறு ⁶முரையி னோடு போகுவாண் மதியா ளாகி.

(ச)

இருங்குண திசைமுன் னாக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருந்துவா டன்னைக் ⁷கொள்வா னுசையாய் மதுரை மன்னன்
றிருந்துபே ரருளிற் போந்து சீயமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய கயிலை யந்தண் ⁸டாள்வரைப் புறத்தி ருந்தான்.

(ரு)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் முலையார் சூழக் கோடிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே ⁹நென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தாளும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்ந்தாள்.

(சு)

கண்டுபா ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வானோர் தானவர் ¹⁰மற்றுந் துற்று
மிண்டிகள் பேசிச் செல்ல விசயமா மகுட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிர்ந டந்தாள்.

(எ)

வெந்திறன் ¹¹ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்றா ராகி
முந்திய திறங்கள் விட்டு முற்று ¹²மாயுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கனங்கள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ டியிர்த்துச் சொல்வார்.

(அ)

ந. வெந்தி - புறங்கொடுக்க; வெந்தி: விகாரம். ச. திசைவிசயம்-திக்கு விசயம்.

ரு. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; சு: எ. தாள் வரை - மலை யின் அடி; 'பாதசயிலம்' என்பர் வடநூலார். மதுரைமன்னன் இருந்தான்.

சு. கொம்மை - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மிண்டிகள் - தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள். சண்டவெங்கோபம் - மிக்க கோபம்.

அ. ஞாட்பு - போர்க்களம்.

(பி - ம்.) ¹தலைவனை ²'இந்நிலத்திடை' ³'கொண்டல்' ⁴'மன்னர்கண்டா' ⁵'நிற்பார்' ⁶'முறையி' ⁷'கொள்ளவாஞ்சையாய்' ⁸'தாழ்வரை' ⁹'செம்மலே' ¹⁰'யென்ன' ¹¹'மற்றுமுற்று' ¹²'ஞாட்பினின்ற' ¹²'ஆயுதங்கழறி'

வேறு.

தீர மிக்கமும் முலைசி நக்குமோர் தெய்வ மாதரான் சீறி¹வந்
தெதிர்த் தாரிலித்திலவே நெதிரெ னக்கெனா வரியவத்திரங் களை²வி
டுத்திம், போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ ழிந்துநம்
படைமு ரிந்தவா, றேரி டத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்
ணில்வான் மிசையி லென்றனர். (க)

அன்றி னாப்புரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல்
செய்திடா, நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடு காண³வந்
நாரி யாரையாம், வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து ருதிரு
மென்று ⁴துன்றிமுன், னின்ற சேனையைத் தள்ளி ⁵யெய்தினு னீடு
மன்மதன் சேனை பின்வா. (க௦)

வேறு.

அரிவையைக் கைப்பி டிப்பா னுசையி னீறு சாத்தி
வரைவிலார் கரத்து வேறோர் ⁶வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடுவு செல்லப் புரிசூழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (க௧)

இறைவனைக் காண முன்ன ரிருமைமும் முலையி லொன்று
மறைதல்கண் டதிச யித்து மானம்வந் தொல்கி நிற்பத்
துறைபட முன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள் னென்றான். (க௨)

அப்பொழு திகல்செய் யாத வறங்கவே ⁷னிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் துவமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி கில்லே ⁸னின்று
தப்பில்வேள் பொல்லான் வெற்போ தனநடு விலையோ ⁹வன்றே. ( )

கொங்கலி ழலங்கற் கூந்தற் கொடியிடை யீரு மக்குப்
பங்கய ¹⁰முகுளந் தன்னைக் கொங்கையாப் படைத்த ¹¹வேதா
வங்கது கண்டு கண்ட தலருமென் றச்சங் கூர்ந்தோ
திங்களை வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பி ரென்றான். (க௩)

க. கண்டது இல் - பார்த்ததில்லை.

க௦. அன்றினார் - பகைவர். அஞ்சல் - அஞ்சக்க.

க௧. வரை வில் - மலையாகிய வில். புரிசூழல்: எழுவாய்.

க௨. இருமை - பெருமை, (திருநக. க௬.) மந்திரி: எழுவாய்; அவன்
சொல்லியதை, ந.: அ - ஆம் செய்யுளாலுணர்க.

க௩. முறுவல் செய்தவர், சிவபெருமான்.

க௪. முகுளம் - அரும்பு.

(பி - ம்.) ¹வந்தெதிர்த் ²விடுத்திம் ³வன்னாரியானே ⁴துன்றியே

⁵ஏனெனன் ⁶வண்ண ⁷இகல் செயக்கண் டொப்பிலா வருத்தங்கூர்ந்து

⁸என்னு ⁹வின்றே ¹⁰முகுளந் ¹¹வேதன்

௩௮ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

பொருவருந் திறங்கள் வல்லாள் புகழினு னிறைந்தாள் போதிற்
 திருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் முறுவல் கூர்ந்து

¹ மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
 கிருநில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா ணயங்கள் கூர். (௧௫)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டி வளமைதரு மாம
 துரை நகரென் பேரூர், நன்னிலேசேர் தந்தையர் சரிமை தந்து நணு
 கினுன் ²வாணுட்டென் னல்ல யாபுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன்
 நன்னைக் ³காணுமா நென்றென்று கலங்கு கின்ற, எின்னல்கெட
 மீனமதி யுத்த ரத்தங் கெழுந்தருளி மணந்தருளு மென்றாள் போற்றி.

வென்றிதரு புகழுடையா யநங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்
 வலினி மெலியே லுள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன்
 போக வின்பமுறு தடாதகைதன் பெரிய நாட்டிச், சென்றுவளந் தரு
 மதுரை நகருட் புக்குச் செய்தியந் தவட்குநயம் பயக்கச் செப்பி,
 யொன்றியநன் னலங்கடரும் பெருங்கல் யாணமுறச் செய்வானெருப்
 பட்டா ணலப்பட் டாங்கு. (௧௬)

வேறு.

காசில்வா னகல முட்டக் கனகக்காற் பந்த ரிட்டித்
 தூசுபட் டாடை யான்மேல் விதானித்துத் தூபந் தீபந்
 தேசொளி விளங்கு பாளை செந்நிறை கரகம் வைத்து
 மாசில்வெண் டரள மாலை மாணிக்க மாலை நாற்றி. (௧௮)

நிறைபனி நீரெ டித்து நிலந்தொறுந் தெளித்து வாச
 நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சிந்தி
 மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
 லறுகொடி தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (௧௯)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செம்பொற்
 பூரண குடரி ரைத்துப் பூகநீர் ⁴கதலி நாட்டி.
 வாரண நெருங்கும் வீதி மதுரையிற் சிறக்க மிக்க
 காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (௨௦)

௧௭. பயந்தவட்கு - தாய்க்கு.

௧௮. சுபகாலங்களிற் பூரணகும்பத்தின்மீது கமுகம்பாளைகளைச் செருகி
 வைத்தல் மரபு; “கீழ்பாற் றிசையின் மிசைவைத்த, வெள்ளிக் கும்பத் திளங்
 கமுகின் பாளை போன்று விரிந்துளதால்” (கம்ப. மிதிலை. எ.௨.)

௧௯. அறுகு - மங்கலதிரவியங்களில் ஒன்று.

௨௦. காரணமுதல்வன் - பரமசிவன்; “காரணவானே யேத்தி” என்றார்
 முன்னும்; திருநாட்டு. ௫.

(பி - ம்.) ¹ ‘மருமலரிதழி’ ² ‘வானநாட்டென்னல்யாயுங்’ ³ ‘காணுமா
 நெங்கென்று’ ⁴ ‘கதலிரட்டு’

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச் சொல்லரு மால் வட்டந் தோகையர் வீசச் செம்பொ னல்லசா மரையி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்து வல்லிநல் லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தாள். (௨௧)

நந்திமா முனிவன் குண்டோ தரனெனு நாமம் ¹பூண்டோர் வெந்திறற் பூத மாகி வெண்மதிக் குடைநி முற்ற வந்தணர் குணலை கொள்ள வரிவையர் வளைகள் சிந்தச் சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாங்கு. (௨௨)

வேறு.

நயந்தரு²தான் மிசைவீரக் கழல்பு னேந்து நன்கரத்துக் கடககங் கணஞ்செ நித்து, வியந்ததிரு ³மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண் புரிநூ லணிந்தணிசூங் குமந்தோய் தோளிற், நயங்கியசண் பகமாலே கழுநீர் மாலே சாத்திமருங் கார்த்ததுகி நழைவார் காதிற், புயங்க வொளி மாணிக்கக் குழையிலங்கப் புதுமலர்வா சிகைமுடியிற் பொ லிய வந்தான். (௨௩)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி யிதமுறு தேவர் முன்ன விருங்கண நாதர் முற்றும் புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (௨௪)

ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டிப்பச் சோதிசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி தீதறு சடங்கு மைந்தன் ⁴செலுத்தநன் முகுத்தத் தேற்ப மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (௨௫)

௨௧. ஆலவட்டம் - விசிறி; இது தாலவிர்த்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு. இரட்ட - மாறியசைய.

௨௨. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து; அது பல்வரிக் கூத்தைச்சார்ந்தது; சொன்னநான், பங்குனி உத்தரம்.

௨௩. துகிலும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமாலே.

௨௪. மதிநெறி - சந்திராகுலம். சயசய-சயமுண்டாகுக, சயமுண்டாகுக.

௨௫. நாரதாதிகள் கான்த்தைப்பாட. மைந்தன் - முருகக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, “மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய் மவுலிகுழிப், பொருளாரும் புலிவிசயஞ் செய்தாச செலுத்திய மும் முலைப்பூந் தேனைத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதி நூற் சடங்கு செய்தே, யருளாருந் கடம்பவனத் துறைகுமா குருபரனை யகத் துள் வைப்பாம்” (கடம்ப. பாயிரம், ௫) என்னும் திருவிருத்தத்தாலு

(பி - ம்.) ¹பூண்டோன் ²கான்மிசை ³மார்பிலிடும் ⁴செலுத்தினன் முகூர்த்தத்தொப்ப

சேர்ந்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னானும்

1 வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதா தவத்தி னானு

2 மார்ந்ததொன் முறைமை யிற்பெண் னாயக மாகா தென்று

3 வேய்ந்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (உசு)

பெருமை⁴யே தருங்கோ வென்னும் பெயர்தன தாத வாலே

குரைகட லுலகின் மிக்க ⁵கோமாத வரும் னானு

சுருதிமூ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே

மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (உஎ)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி

⁶புருத்தகு மரசர்க் கென்று முரித்தென வுவமை யில்லா

⁷ விருக்கறை சிவலிங் கத்தை யிம்மையே தருவா னென்றே

புரைத்தவா கமத்திற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௮௫.

முணர்க. இதுபற்றியே, 'சடங்குக்கத்தன்' என்பார்பின்னும்; எ: கூ. "நான் கெயிற் றொருத்தம் பிடர்ப்பொலி வரைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொ டை யேந்த, முட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணிறெய் யிறை த்து மணவழ லோம்பப், புலியளந் துண்ட திருநெடு மாலோ, னிருகர மடுக் கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வெற்றை யாழியன் முயலுடற் தண்சட, ரண்டம் விள ர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விஞ்சைய ரென்மரும், வள்ளையிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்கராஞ் சென்னியாக, வருப்பசி முதலோர் முன்வாழ்த் தெடுப்ப, மும்முலை யொருத்தியை மணந் துல காண்ட, கூடற் கிறைவன்" (கல். ௩௪.)

உசு. "பெருநீர் வையை வளைநீர்க் கூட, லுடலுயி ரென்ன வுறைதரு நாயகன், கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் சூடி, யைவாய்க் காப்புவிட் டணிபூ ணணிந்து, விரிசடை மறைத்து மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்", "மதுரை மாநகர்ப் பூழியனாகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்" (கல். ௨, ௨௫.)

உஎ. முடிமன்னர்களின் பெயர்களில் 'கோ' என்பதைச் சார்த்திக் கோச் சோன், கோச்சோழன், கோப்பாண்டியனென வழங்குதல் மரபு. எழுத்து - கையொப்பம். சோமசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவாக வீற்றிருந்தபொ முது, 'சுந்தரமாதன்' என்று கைச்சாத்திட்டருளினர்.

உஅ. இருக்கு - வேதம். "மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ னாகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னு, ணடுவூர் நகர்செய் தடுபவந் துடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழிறை" (கல். ௧௬.)

(பி-ம்.) 1 'வாழ்ந்த' 2 'ஆய்ந்த' 3 'வேந்தர்' 4 'ஏந்தருங்' 5 'கோமாதன்மருக னானு' 6 'உருத்தரு' 7 'இருக்கினற்சிவ'

௫.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.*

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த ¹பின்றை யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து நீதியின் விடுத்து மற்று நின்றவர் தம்மை நோக்கிச் சோதிசேர் நன்னீ ராடு மென்றலுந் தொழுதெ முந்தார். (க)

முனிவர்²கந் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னாக் கனலெழு பசியாற் ³போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீயு சாத்தி யனைவரும் வரமுன் வந்த வந்தமா முனிவன் சொல்வான். (உ)

வந்துமா மறைகள் பாட மகிழ்வுட னுநீந் தில்லை யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப் புந்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் ⁴புசிப்பதோர் நாளு மில்லை சந்தரா போவ லங்க ணென்றடி துதிப்பக் கண்டு. (ங)

நீங்கரும் வெயிலா னொந்து நீபமா வனத்தில் வாவிப் பாங்கர்யா னளவில் கால ⁵முண்டிருந் ததுப ணிர்தீந் கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா னொருகால் வந்து தீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதால். (ச)

க. ஆகண்டலன் - இந்திரன். நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அந்தமாமுனிவன் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

ங. ஏத்தரும் - மேன்மையைத்தரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

ச. நீபமாவனம் - கடம்பவனம். இருந்தது, அளவில்கால் முண்டு பணிந்து அளித்த.

* “கொட்டிசைந்த வாடலாய்”, “புன்சடை, பின்றயங்க வாடுவாய்” (திருநா. தே.திருவாலவாய்), “குழகனே கோலவில்லை கூத்தனே” (தே.திருநா. “பதஞ்சலிக்கருளிய பரமநாடக”, (திருவா. கீர்த்தி: ககஅ), “நாடிருமுனி வர்க் காடியபெருமான்”, “ஒருபாற் பசுன்கொடி.....கூடன் மாநக ஜாடியவமு தை”, “முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமுங் கண்ணுங் கணியக் குணிக்கும், புதிய நாயகன்” “எக்குள வுயிரு மின்ப நிறைந்தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்”, “கூடல், வெள்ளியம் பொதுவின் கள்ளவிழ் குழலொடு, மின்பபடம், புரியுந் தேவ நாயகன்”, “வெள்ளியம் பலத்துட் டிள் ளிய பெருமான்”, “இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத் துட் டிள்ளிய ஞான்று” (கல். கக, உ௦, உ௨, உ௫, ஈ௦, ஈ௬, எக.)

(பி - ம்.) ¹பின்னர் ²கந்திருவர் ³‘பொங்கி’, ‘பொகிக்’ ⁴‘பொடிப்பது’ ⁵‘உண்டிருப்பது’

சு2 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

திக்குறுந் தலங்க டம்முட் சிந்தையித் தலத்தே செல்லு
மைக்குமுன் மடவா னோடும் ¹வளம்பட விதன்கண் டென்பான்
மிக்கீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கீநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (ரு)

பர²முனி வரருண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் ணா
வரமுறக் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
யுரைகெழு துதியா லேத்தி யுண்டிநல் விடையிற் போகப்
புரையற யாரு முண்டி போயினா ரருளை வாழ்த்தி. (சு)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும ⁴கஞ்சகவ ரன்சயில்
வஞ்சி கொழநன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடநெ டிஞ்சரம்வி டிஞ்சதுரன்
விஞ்சையர்வி ரிஞ்சரிறைவ, னிதஞ்செய்கொடி நஞ்சவுர கஞ்ச்சிமி
லைஞ்சசடை யெஞ்சலில் சஞ்ச லனுளம், ⁶பதஞ்சலிநி றைஞ்சடியி
றைஞ்சிடர டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த ருஞ்சொ ருபமே. (எ)

தலம்புகழ் தரும்.....கடம்பவனமே.*

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஉ.

ரு. வெள்ளியம்பலம்: “கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில்,
வெள்ளியம் பலத்து” (சீலப். பதி. சு0-சுக.) சொக்கன்: “ஆலவாய்ச் சொக்
கன்”, “ஆலவாய்ச் சொக்கனே” (நே. திருநா.) சொக்கத் தாண்டவ
மென்பது, சாந்திக்கூத்தின் வகையினுள் ஒன்றான சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்
டவமென்றும் கூறப்படும். இது, நூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்தென்பர்;
(சீலப். பக். ௮0.)

சு. பதஞ்சலி முனிவர் செய்ததுதி, சுலோகரூபமாக வழங்குவதுடன்
அன்பர்களாற் பாராயணஞ் செய்யப்பெற்றும் வருகிறது.

எ. கஞ்சகம் - சட்டை. இதஞ்செய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு -
மனமகிழ்ந்து.

* இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தில் ச - ஆம் பக்கத்திற்
பார்த்துக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹வளன் ²நஞ்சொக்கன் ³முனிவரினுமிக்க ⁴கஞ்சகன்
வருஞ்சயில் ⁵சசிமலைந்த ⁶பதஞ்சலனிறைஞ்சடி

சு. — பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புகித்தே
யலகி னன்கொடி 2 போயின ரரும்பெரு விழாவின்
றொலைவில் பல்வளத் தொகுதிகண் மறத்தனை மதித்துத்
தலைமை சேரெழின் மடவா நலைவனுக் குரைப்பாள். (க)

பொருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி
யிரவி தீமதி யுடுகுல மிராசிக டிதிக
ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத ரசுரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதாரர் பிசாசர். (உ)

உரக நாயக ராதியர் யாவரு முண்டுஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமுந் தொலைந்ததோ வில்லை
யருளி னுலிது தொலைந்திட வயில்பவ ரொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் 3 யாரினி மண்ணில், (ங)

4 தேசி லங்குநின் னொடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூரயான் 5 எடு டு து நூல்வழி யமைத்த
மாசி லோதனந் தெய்வவான் வழுதிகேள் கிடப்பி
னுசு மேலினி யென்செய்வ துரைத்தரு ளென்ன. (ச)

வேறு.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்கியா வரும் ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய 1 செந்நெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலைப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட் பச்சைத் தேவிசொல் லென்ன முன்னம். (ரு)

க. நன்கு - இன்பம். உறத்தனை மதித்தென்று இங்கே கூறியதுபோல,
“தன்னிக ரில்லை யென்னுந் தடாதகைவலி” என்பர் பின்னும்; எ.

உ. உடு - நட்சத்திரம்.

ங. இவ்வரையென்றது, சேர்ந்து மலையை.

ச. முதுமடைநூல் - முதிய பாகசாஸ்திரம். தெய்வவான் வழுதி: விளி;
‘தெய்வப்பாண்டியன்’ (கூட. கூ.)

ரு. தேவி: விளி.

(பி - ம்.) 1 ‘பொசித்தே’ 2 ‘போயின்’ 3 ‘யாவரிம்’ 4 ‘தேசிலங்க’

5 ‘மடைமுதனூல்’, ‘மறைமுதனூல்’ 6 ‘யாவருந்திரண்டே’ 7 ‘செல்வச்சொன்றிப்
பொருப்பை’

சுச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சார்ந்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மலைப்ப நொந்து
காய்ந்தபே ருதரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம்
வாய்ந்தநீள் கவிகை கொண்டு வருதலா விளைத்தே ¹னிந்த
வார்ந்தவெண் சொன்றிக் குன்றை யருளென வணைந்த தாங்கு. (சு)

இன்னல்கூர் பசியி னானைத் திடருறு ²மெண்மையு ம்பின்
³றன்னிக ரில்லையென்னுந் தடாதகை வலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே ⁴முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் றீர வுண்ணென வருள்ச ரந்தான். (எ)

வெள்ளிமால் ⁵வரையே போலும் ⁶வெண்மையு மிமவான் போலுந்
தெள்ளிய வுயர்வு முள்ள சோற்றினைச் சிறிது போழ்தி
லுள்ளதே நெய்பால் வாவி யுடைத்துவிட் டிருகை யாலு
மள்ளியுண் டதம டந்தை யதிசயித் ⁷தச்சங் கூர. (அ)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு ⁸மிதவையு மிகவு மாழ்ந்த
தண்ணிய வயிறுங் கண்டு சங்கர னேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
நண்ணுமே னாமும் போதே முணவென நயந்தார் யாரும். (சு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௦௧.

எ.-ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலை ⁹துய்த்துமுத ரத்தெழுசு டிந்தி
யன்றைவட வைக்கனலெ னப்பெரித லைப்பக்
¹⁰குன்றினைநி கர்த்தி¹¹கு றட்டனுவ ருந்தா
நின்றுசிவ னைப்பரவி நோபடவு ரைக்கும். (க)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறை¹²வாரிதிய டிக்களையு வந்தா
யாவியுறு சிற்றுணவி னுலறவி னைத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமெனை விட்டதிலே யின்றே. (உ)

சு. சொன்றி - சோறு. பூதம் அனைந்தது.

எ. எண்மை - எளிமை. சு. மிதவை - சோறு.

(எ)

க. துய்த்தும் - உண்டும். குறள் - பூதம்; தனு - உடம்பு.

உ. அடுக்களை-மடைப்பள்ளி. இறைவனுக்கு உணவாக விடத்தைக்கொடுத்தமையாற் கடல் அவருடைய அடுக்களையெனப்பட்டது. ஆவி-புகை. அற-மிக.

(பி - ம்.) 1 'முற்றவார்த்தனன்' 2 'மென்மை' 3 'தன்னிகரிலாதவந்தத்' 4 'முறுவல்கூர்ந்தான் குன்னிடைத்தாகர்' 5 'மலையே' 6 'வெள்ளையும்' 7 'அகமுட்கூர்' 8 'முணவையு' 9 'துற்றும்' 10 'குன்றினம்' 11 'குறட்டனும்' 12 'வாரிதிகடுத் ததனை'

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குமுழி தோன்றியிட ¹முன்னஞ்
சென்றுகயி லேக்குவடெ னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி முங்கியது மேதினிவி யப்ப. (ங)

ஆங்கதுவி முங்கியபி னாவியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுட²ற ளர்ந்தூர்ப்
பாங்குள³ம கெக்கிணறு வாவிக்கப் பந்தே
தேங்குபுன லுள்ளனகு டித்ததுதி கைப்ப. (ச)

இப்படிசு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினையி னேனுக்
கப்பினைய ளித்தருள கத்தடிமை யென்றே
செப்புமுன ழைத்தனர்செ மும்புனலி யாறு. (ரு)

கோகனக வாவிக்க⁴கு லைத்தணைமு றித்தே
யோகையுற வீசுதிரை யோடுநுரை ⁵செந்தி
மாகமுற நீரிரும ருங்கினுநெ ருங்கா
வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு. (சு)

வேறு.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தான் கெடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்காந் துறிஞ்சினுன் சென்ற நீரு
⁷மண்டுறு நீருஞ் சென்று மண்லெழக் கண்ட மண்ணோர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினுள் பொறுத்தி யென்று. (எ)

ங. ஈறு - பூமியின்கீழெல்லே. அன்னக் குழிமண்டபமென்று ஒருமண்டபம் மதுரையில் மேலைச் சித்திர வீதியிலுள்ளது; பூதமுண்டதிருவிளையாடல் விழாநடைபெறுதற்கு இடமாகவுள்ளது; இதிற்பலதெய்வவடிவங்கள் உண்டு; இதிலிருந்த குண்டோதாவடிவம் இக்காலத்தில், திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

ச. மடு - மானிடராக்காத நீர்நிலை.

ரு. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப்பம். அமராமல் - அடங்காமல். இறைவனைப் பூசிப்போர் முதலியவர் அகத்தடிமை யெனப்படுவர்; “அகத்தடிமை செய்யு மந்தணன்ற னரிசிம் புனல்கொண்பெவ் தாட்டுகின்றான்” (தே.சுந்தர. அரிச்சீர்கரைப்புத்தூர்.) அடியேன் அகத்தடிமையென ஒருசொல் வருவிக்க.

சு. எழ - மிக; “கருணைகூர்ந் தெழமுழங்கி” (சச: ௫௫.) வேகவதியாறு - வையைநதி.

எ. சென்றநீர் - கிழக்கேசென்ற வெள்ளம். மண்டுறு நீர் - மிக்குவரும் வெள்ளம்; மண்துறுநீர், மண்ணிலே ஊறுகின்ற நீருமாம்.

(பி - ம்.) ¹‘என்கு’ ²‘தளர்ந்தெம்’ ³‘மடுக்கன்கிணறுவிகள்’ ⁴‘குலைத்தலை’, ‘குலைத்தணி’ ⁵‘செந்த’ ⁶‘கடியாற்றுட்’ ⁷‘மண்டுநீருஞ் சென்றங்கண்’

சுசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடப்புராணம்.

ஆரவூர் தொலையா வாழ்ந்த குழியுழை யயினி முற்றும்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றுஞ்
சேரவுண் டிறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடி மவன்ப ணிந்தான்
1 சாரரு மன்றல் செய்து சகநெறி யாள்வோன் றானில். (அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் ²கண்டெய் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் ³கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப ரப்பும் பந்தர்⁴ ராவி வாவித்
தத்துதெண் டிரைக்க ரைக்க ணிருந்தனன் சடங்குக் கந்தன். (க)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி ⁴கழனி கண்டு
தாவில்பல் ⁵பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற ⁶விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராற் காவண நல்லூ ரென்றார். (க0)

நாலிருங் குழியி லன்ன நார்பெருந் திரளை யாக
மெலெழ விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லை யங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாவ னவனடி சரண மன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௧௨.

அ. ஆரவூர் - உண்ணவும். அயினி - சோறு. வாரிதியுருவாய்: "தெண்டி
வருநதி" என்பார்; ஈஅ: ௫௩.

க. பூதங்கண்டகுளம்: இது திருப்பரங்குன்றத்துக்கு வடக்கேயுள்ள
தோ ரேரி; 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும். குண்டோதரனாகிய பூதத்தால்
வெட்டப்பட்டது; 'இதன்கரை பூதங்கண்டகரை' என இக்காலத்து வழங்கும்.
இதன் சமீபத்தில் 'கூடைதட்டிப்பற்றம்பு' எனச் சிறியமலையொன்றுண்டு. வெ
ட்டிய மண்ணையெடுத்துக் கரையிற் கொட்டியகூடையைக் குண்டோதரனாகிய
பூதம் இதில் தட்டியதென்பார். கண்டது - செய்தது. பந்தரையும் நீராவியை
யுமுடைய வாவி. சடங்குக் கந்தன் - திருமணச்சடங்கை நடத்திய முருகக்
கடவுள்; ச: ௨௫ - ஆம் செய்யுளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

க0. காவணம் - பந்தர்.

கக. ஓலிட - முழங்க. "பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத்,
திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை தின்றறன்னி
தொலைத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்ற தலந்த நீர்நசை
யடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குணப்
பெருங் கடவுள்" (கல். கச.)

(பி - ம்.) 1 'சார்வரு', 'சார்வுறு' 2 'கண்டென்று' 3 'கண்டுமீண்டது
வெம்பூதம்' 4 'கழனிநாடு' 5 'பதிகண்டிப்பால்' 6 'விளக்குவித்தான்'

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

வயமுறு மன்னவ னாகும் வள்ளல்பின்
னயனொடென் செய்தன னெனந வின்றணிர்
பயனுறு முனிவிற்காள் பாவ சத்தைவிட்
யொதி சயமுள 1 துரைப்பல் கேண்மினே. (க)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் 2 கானினன்
றனதுயர் மனத்தினை நாளிற் ருழ்குமுல்
புனைவழி பாட்டினுற் புலியில் வேறொரு
நினைவறத் தன்னுடை நினைவி னுக்கினுள். (உ)

சதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துநின்
னதர்ப்பி மடியனென் ருய மங்கலி
யுத்தியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
ளிதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (ங)

நயந்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டுள்
மியைந்துகே ளாதுபோலிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி 5 மதிமுகஞ் சால வாடினாள். (ச)

மற்றவண் மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே நகைசெய்து தரும நாயகன்
முற்றுநா மிருந்தது 6 மோன மாகவுன்
சொற்றருந் திருமுகச் சோகங் காணவே. (ரு)

க. பூதத்திற்கு அன்னக்குழியும் வையையும் அழைத்தளித்ததுபற்றியும்,
மாமிக்கு எழுகடலழைப்பது பற்றியும் இறைவனை வள்ளலென்றார். பாவசத்
தைவிட்டுக் கேண்மின்.

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். நாளில் - காலக்கிரமத்தில்; கஉ: கக.
மனத்தினைத் தன்னுடை நினைவின் ஆக்கினுள்.

ங. சதமுறை - பலமுறை; ஈஉ: ஈக. அதர்ப்பும்-வழிப்படுகின்ற. தாய்
அமங்கலி. உத்தி-கடல். திருவுளத்தடைத்து - அக்கீகரித்து; திருவுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

ரு. மோனமாக இருந்தது. முகச்சோகம் - முகவாட்டம்.

(பி - ம்.) 1 'உரைப்பல்' 2 'கானவன்', 'கானினன்' 3 'அதர்வுறு' 4 'நயந்தன்',
'நயந்தரு' 5 'தருமுகஞ்' 6 'மோனமாகியுன்'

சுஅ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

மாதர்க ழலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே மென துளங் கொண்ட தெய்வமே
யேதநீ யொழி¹யொழி யேழு வாரியு
மாதாத் தழைப்பல்கா ணெனவ றைத்தனன். (சு)

தகதுரை சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்டிரை
யிகலிவா னெடுபொர்க் கலித்தி லங்குசெந்
தொகுமணி யொளியினுற் சிவந்து துண்ணென
மகர²மீ னெழுவெழ வந்த வாழ்கடல். (எ)

பாங்குடை மதுரையம் பதியு னோரொலா
³மாங்கவை வருதல்கண் டதிச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தொடுஞ் சார்ந்து தாணுவே
யாங்களென் ⁴செய்குவ மெனத்து தித்தனர். (அ)

⁵உற்றொருங் குறவரு முததி யாவையு
மற்புத னுணையா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென விளங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால். (சு)

ஓதரு ⁶மனோகா முடைத்த டாதகை
யாதாத் தடிபணிந் தருளை வாழ்த்தின
மதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம்
பூதலத் ⁷தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே. (க0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௨௨.

சு. ஏதம் - துன்பம்.

எ. சண்டம் - வேகம்.

சு. அங்கிமூலை - அக்கினிமூலை. தடம் - சிவதீர்த்தம். "மாயி யாடப் புணரி யழைத்த, காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். ௨௬.)

க0. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி. காஞ்சனமாலேக்காகவருவித்த ஏழுகடல் களும் தன்பால்வந்து அடங்கப் பெற்றமையின், சிவதீர்த்தம் இப்பெயர் பெற்றது; இதன் நிருதிமூலையில் மிகப்பழையதாகக் காஞ்சனமாலே கோயி லொன்று உள்ளது.

(பி - ம்.) 1'பொழிலேழு' 2'நீரொழி' 3'ஆங்கதுகண்டு' 4'செய்குவே மென' 5'உற்றொருங்கு' 6'மனோகரம்' 7'என்கட'

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவினையாடல்.

மாண்டகு கடல்கள் கண்டு வழத்திமுன் றுதிக்கு மாதை
பீண்டிநீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீரப்
பூண்டநல் வரங்க ணல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டிவா வென்றான் மீளா வழிதர வல்லான் மெல்ல, (க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரக¹மகிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
தீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினை யீதொ ழிந்தின்
ரோங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடி கென்ன, (உ)

பரிவுகூர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனா வுடைய பாவாய்
பொருவில்கா தலனோ டாதல் புதல்வனோ டாத லீரூம்
வரிசையான் கன்றோ டாத லாதித லன்றி வங்க
நரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப ரென்றான், (ங)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவர் துரைத்தா டற்கு
2மன்றன்மா கணவ னில்லை மகவில்லை யென்ற முங்க
வொன்றுகா தலனோ டாடி முத்தம தீர்த்த மாக
வென்றியுன் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே லுள்ளம், (ச)

அவையுறு துறக்க நீங்கி யவனிமீ திழிந்த வாரே
தவமுறு நம்ம மாமி 3தனிவிலா 4தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண, (ரு)

க. வழத்தி - சொல்லி; “வழுத்தீர் மதிச் செங்கண்மால்” (அழகர்கல. எள). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.

உ. பெருமையால் வந்த.

ங. காதலன் - கணவன். நரலை - கடல். மடந்தையர் ஆடாரென்பர்.

ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கலியாணம்.

ரு. அவை - சபை. நம்ம - நம்முடைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல் லோலம் - அலை. மாமடிகளென்பது மாமனாரென்னும் பொருளைத் தருவதொரு சொல்; “நின்பால் வந்தனன் மாமடி” (உஉ: கஉ); “ஊத்தைத் தலைநீத் துயர் தொழிந்த வொருமா மடிக ளொருமுருட்டு, மோத்தைத் தலைபெற் றமைபாட மூரிக் கபாடந் திமயினோ” (தக்க. சசு); “மாமடிகளிட சாபமும்” (மீனாட்சி. அம்புலி. கூ.)

(பி - ம்.) 1‘மகிழ்ந்தாயின்’ 2‘மன்றம்’ 3‘தனிவிரதம்’ 4‘அகங்கோடாமற்’

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (சு)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
1 றந்த மாமகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் ரூயை 2 யுவப்புற
முந்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (எ)

ஏத நீங்கு தடாதகை யின்றுநீ
காதல் கூர்ந்த 3 கணவனொ டாடென
வாத ரித்த கணவனொ டாங்கவ
ளோத வேழ்கட லாடி யுவந்தனர். (அ)

மன்று ணுக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று 4 வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டித்தம
னன்று தன்னுல் கீந்திட வாங்கவர்
சென்ற டைந்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடு. (க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருக.

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

—***—

மன்னர்க் கரசன் மலயத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதந் தனியே
பொன்னிற் 5 திகழும் புரமீ தெனவே
6 யன்னப் பெடையோ டரசான் டனனே. (க)

எ. உந்தை - உன்தந்தை.

அ. தடாதகை: எழுவாய்.

க. தன்னுலகு - சிவலோகம். தெய்வத்தனு - திவ்யசரீரம்.

(க௦)

க. “நாடோர் நகரென” என்பர் பின்; கக:டு; “பூயியு மயோத்திமா நகரம்
போலுமே” (கம்ப. அரசியற். எ.)

(பி - ம்.) 1 ‘அந்தையாய்மகட்டு’ 2 ‘உறுப்புற’ 3 ‘கடலிடையாடென்’
4 ‘பாதத்திறைஞ்சல்’ 5 ‘திகழோர்’ 6 ‘அன்னப்புடையோன்’

அணியார் தமிழும் மருநான் மறையும்
பணியே தியரும் பசுவர் திசையாள்
குணமே வியதென் னவர்தம் குலமுந்
தணியா வறமுந் ¹தழைவெய் திடவே. (௨)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வழுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே னெனவே பொருவில் புதல்வன்
²பேரார் சடையோ டிபிறந் தனனே. (௩)

மெய்யார் சுரரும் விதமா நரரு
முய்வான் முழுவெங் குமொலித் தினிதா
நெய்யா டல்புரிந் துநிலங் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழிந் தனரே. (௪)

³உறவுக் கிரமா னதுகொண் ⁴டுருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத் தணையா
மறையும் ⁵நெறிக் கண்வரும் பெயர்பே
ரறிவுக் கிரனென் னவறைந் தனனே. (௫)

உளமா ரையுநா னுமுருக் கியுவந்
தளவார் கலையா வுமுணர்ந் தழகா
லிளமா தர்மயங் கவிருந் துலவா
வளர்நீ திவிளங் கவளர்ந் தனனே. (௬)

அறிவால் விறலா லருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவனுக் கிவனே நிகரென்
றுறநீ டிவிழா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா ⁶முடிசூட் டினனே. (௭)

௩. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடையோடு பிறத்தனரென்பதை, “பஃமலை
ப்பார்த்துச் சமைதிருத் தோளிற், நரித்துல களிக்குந் திருத்தகு நாளி, நெடுநாட்
டிருவயிற் நருளுட் னிருந்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரம் பயத்தரு ணிமலன்” (கல்.
௭.௮) என்பதனாலும், “வேலோன் விமலைதடா தகைவயினுக் கிரனா ரென்றோர்,
நன்மகவாய்ச் சடையோடுமுற் பவிக்க” (கடம்ப. இலீலா. ௧௦) என்பதனா
லும் உணர்க.

௪. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய்யாடல் - நெய்விழவு.

௫. உருவம் உக்கிரமானதுகொண்டு, எடுத்தபொழுது திண்ணென்றிருந்
தது பற்றிக்கண்ணப்பருக்குத் திண்ணனாரெனப் பின்னேத் திருநாமமிடப்பட்ட
தென்பது இங்கே அறியற்பாலது.

௭. முடிசூட்டியவர் சுந்தரமாமர்.

(பு - ம்.) ¹தழைசெய்திட் ²பேரோர்சடை ³அறவுக்கிரம் ⁴உருவை,
யிறை ⁵நெறிக்கணவம்பெயர் ⁶முடிமுன்னின்னே, ‘முடிசூட்டினனே’

௫௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

எண்பயிலு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா விலங்கிவனுக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடு முபநயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சடில வருமனென வியையுமென
விண்பரவ விளங்குவித்தான் ¹விதுகுடுமிப் பெருவழுதி. (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௯.

கக.—வளைவேல் செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

—***—

²முன்ன மிந்திரன் கடல்வட மேரு முந்துதம் வல்வினை வசத்
தான், மன்னு நம்முய ராணையைக் ³கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் கால
த்தி லென்று, பின்னர் யாவையு முணர்பவ னதனைப் பேரருட் டிரு
வுளத் துணர்ந்து, சொன்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்
வறச் சிறிதுளே முனிந்து. (க)

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரனுக் கருள்சூர் தரும்புகழோங்க,
மறுவிலோர் வளையை யிந்திரன் பெரிய மவுலியி லறையென வளித்
துச், செறிகடல் வலியை யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை
நல்கி, யறிவட கிரியைப் ⁴பந்துபோற் சமூல வடியெனச் செண்டை
யுங் கொடுத்தான். (உ)

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்
துக், காதல்கூர்ந் தறத்தின் றகுதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலை
வைத்து, நீதிமூ வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமலி தடாதகை யோடு,
மாதா முறுங்க ணாதிப ரோடு மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (ஈ)

அ. சடிலம் - சடை. கோச்சடிலவருமரென்னும்பெயர் சிலாசாசனத்திற்
பரக்கக்காணப்படுகின்றது. விதுகுடுமிப் பெருவழுதி - சுந்தரமாமார்.

(கக)

க. காலத்திற் கடப்பர். மூவர் - இந்திரன், கடல், மேரு. இச்செய்யுள்
கருத்துடை யடைகொளணி.

உ. வளை, செண்டு என்பன ஆயுத விசேடங்கள். அறி வடகிரி - எல்லா
ராலும் அறியப்படும் மேரு.

ஈ. 'வடிவணங்கு' என்பது பெயர்; கணாதிபர் - கணங்களின் தலைவர்.

(பி.-ம்.) ¹'விதுக்குடுமி' ²'முன்னு மிந்திரன்' ³'கடப்பர்கண்' ⁴'கந்துகம்
போலவடியென'

வேறு.

ஆண்டகை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி சூழத்
தூண்டுமா வரசர் போகந் துய்த்துல காள லாலே
பூண்டிபி டேகச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்னு மங்க ளெங்கணும் 2பிறங்கு மாலோ. (ச)

மன்னவர் முடிக வித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மான தன்றே. (ரு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உசச.

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.*

—905—

சீலமார் வருண ராசன் நிறத்தினுன் முன்னோர் கால
மாலவா 3யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலநீ கைக்கொ ளென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
4வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று. (க)

உரனெடுங் 5கணத்துப் போதி னெலித்துல கணத்துங் கொள்ள
வரனுறு தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் முற்றும்
வெருவரு முள்ளத் தோடு மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்ற லுய்யலா மென்று சேர்ந்தார். (உ)

காலமல் வாத காலத் துத்திவா னுறக்க லித்து
மேலெழ வாறா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே

ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத்தையணிந்த சொக்கநாயகர்; அபிடே
கம் - கிரீடம்; வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத்திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழ
ங்குகின்றது. 'அபிடேகச் சொக்கர்' (மதுரைக்கல. சச, ருங்); 'புழுகு நெய்ச்
சொக்கர்' (மதுரைக்கல. ருஉ, ருங்; மீனாட்சி. பின்ன. ஊசல், க - ௧௦).

ரு. இச்செய்யுள், "அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப்
பார் சடையப்பன்" (திருவா. திருவம்மாலை, ௧௧) என்னும் திருவாக்கின்
பொருளைத் தழுவியது.

(கஉ)

க. 'வேலையையேவ...வேலை' மடக்கணி; வேலை-கடல், காலம், தொழில்.

உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.

*"உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோருமம்புத
நால்களா னீழிங் கட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே" (தே).

(பி - ம்.) 1'அவிடேக' 2'பிறங்கிறன்றே' 3'அழகார்சொக்கன்' 4'வேலை
யையேவேலை' 5'கணத்தினுலித்துலகனைத்தினையுங்கொள்ள'

௫௪ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

யேலவே யருள்செய் யாயே விறப்பமிங் கெவரு ஞாலஞ்
1சாலமுந் துங்கா லத்து நீயலா லுண்டோ தம்பம். (ங)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க² னுறுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமுன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்ன
வென்றிகொ ணுன்கு மேக வேந்தரை வரவ னழைத்தான். (ச)

தக்கபே ³ரணுக்க ஞய்யத் தாங்கவெங் கடனீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகலுமுன் போற்றி செய்து
சொக்கனா னையையி னைந்தே சவரிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவிண் ணோர்கள் முன்னா வியந்தனர் பயந்த ணிந்து. (ரு)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவ னழைத்து
மைப்பனை யனைய நுந்தம் வள்⁴ னுறை சிதறி யந்தச்
செப்பரு முயிரை யெல்லாம் வருத்திடி மெனச்சி வந்தான். (சு)

பீடுசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெரு⁵ மழைத் துளியால் யாரும்
வாடுதல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னா
நாடருங் காம ரூபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தாகக் கற்பித் தருளிணன் ⁶கூடமில்லான். (எ)

சோதிசேர் ⁷பாதா ளத்தர் துறக்கார் ⁸தரத்தோர் பாரோ
ரேதநீ ருருதி யாரு மியைந்தான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதா மாத ரோடு மிருமென வருள்ச ரந்தான். (அ)

ங. எவரும் இறப்பம். தம்பம் - பற்றுக்கோடு ; “தம்பத்துனை நீந்தித்
தொரு வேள்விதொடங்குந், தக்கன்” (தந்துவ. பிள்ளை. சிற்றில். ரு).

ச. மேகங்கள் எான்குவகை; “மேக்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழ”
(கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடு. கச்சு.)

ரு. அணுக்கள் - உயிர்கள்; “சிவனலால், அன்னை யொப்ப வணுக்கக்கு
நல்லவர், பின்னருஞ் சிலருண்டோ” ஙசு: கக.

சு. கொண்மூக்கள் - மேகங்கள். மைப்பனை - கரியபனை. வள்ளுறை -
பெரியதுளிகள்; “வள்ளுறை சிதறி” முருகு. அ.

எ. ‘கூடம...கூடமில்லான்’ மடக்கணி. கூடம் - மாடத்தின் மேற்பாகம்¹
வஞ்சனை; “அம்புத நால்களா னீடுங்கூட, லாலவாயின் கணமார்தவாமே” (தே.
திருஞா.)

அ. நீர், முன்னிலைப்பன்மை. ஆதாம் - அன்பு. இரும் - இருங்கோள்.

(பி - ம்) ¹சாலநாமுறுங்காலத்து ²உறுதுயர் ³மனுக்களுய்ய ⁴உறை
சிந்தி ⁵மழைத்தளியால் ⁶கூடமில்லான் ⁷பாதளத்தர் ⁸அந்தரத்தர்

அப்பொழுதெவரும் போற்றி யணுகிமா நகரின் பாங்க
ரொப்பிலா ¹வடைவிற் பொங்கு முயர்ந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயந்தி ருப்ப மின்னிடி முழக்க மிக்க
மைப்பி கருவி வான மழைவலி தொலைந்த தன்றே. (க)

²பேசரும் புயல் கத்துப் ³பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்னு வதிசயித் தச்ச நீங்கித்
⁴தேசிருங் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் ⁵புரையுட் டேக்கு
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே யெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள். (க௦)

அருளின னவரைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேவி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெந் திறம்விட் டஞ்சிப்
பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
றிருவடி பரவி நாளிற் றிகழுளம் வாழ்ந்துபோனான். (கக)

வாடுவோர் ⁶தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாநகர்க்கட்
கூடரு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லாலே
நாடவ ரதிச யிப்ப நான்மாடக் கூடலென்று
பீடுடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே. (கஉ)

வேறு.

கொண்மு மாடங்கள் ⁷கூடலின் மீறியு
நண்ணி நீள்கடல் கொள்ளா ⁸நகரிதான்
மண்ணின் ⁹மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் ¹⁰திலங்கிய தெங்கணும். (கங)

“ஆடுபவர்.....கூடனகரே” (ரு-ஆம் பக்கத்திற் பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உருள.

க. கருவி - நீர், மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதி.

க௦. முதலடி மடக்கணி. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை-திசை. சடைப்
புரை - சடையின் உள்வெளி.

கக. “பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி”
(திருவா. திருச்சத. கூசு), “பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறியோர் கடம்பொய்
யினையே ஷே நீத்தல். கூ)

கஉ. போற்ற - பாதுகாத்தற்கு.

கங. கொண்மு:லிகாரம். மாடக்குளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குளமென்பது
மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளதோரிடம்; அவ்விடத்தில் ஒருகுளமுண்டு; ‘மாடக்
குளம் பெருகினால் மதுரைபாழ்’ என்று ஒருபழமொழி வழங்கிவருகிறது.

(பி - ம்.) ¹‘இடையிற்பொங்கும்’ ²‘பேசரும்புயலாகத்துப்பெரும்பெயல்’

³ ‘பெருமழை’ ⁴‘தேசுறுங்கங்கை’ ⁵‘புரைக்கட்டேக்கும்’ ⁶‘தம்மைப்போற்றி’
⁷ ‘கூடலினீரிலும்’ ⁸‘நகரினை’ ⁹‘மாடக்குழங்கீழ்’ ¹⁰‘இயங்கியது’

க.க. — சித்தரான் திருவிளையாடல்.

— ❖ ❖ ❖ —

1 அருவ மெய்யின னாலவாய் நாயகன்
கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் ²சித்த வருவம் புனைந்தனன். (க)

விண்ணி ரும்ப மறலியை ³வென்றுநீள்
கண்ணு மன்பரை யானுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி ⁴மனோகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினான். (உ)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட ⁵திலக நிலாவிடச்
சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யத்துறு பொக்கணந் தூக்கினான். (ங)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்திரைக் கோலுமென் காதினமேற்
செய்ய முத்திரை யுந்⁶திரு வானவொண்
டிய்ய குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (ச)

யோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக முற்று மழகு பொழிந்திடப்
பாக முற்ற பரிவுடை யாளையுட்
போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை. (ரு)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்பின
னாழி யுள்ளவ னோங்⁷குலோ கங்களை
யீழ மாக்குவன் ⁸யாருளர் காணவே. (சு)

உ. வென்று நீள்கழல், ஆளும் கழலென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

ங. சற்பம் = சர்ப்பம் - பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; “சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்” (திருச்சிற். உசஉ) எனவும், “சுட்ட வெண்பொழிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்” (திருவிளா. எல்லாம். ந) எனவும் வரும்; “பொக்கணச் சித்தன்” என்பர்; பின், கக.

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியகுண்டலம். குஞ்சிச் சடை - சிறுசடை.

சு. ஆழிமண்கடவாமல்-கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

(பி - ம்.) 1 ‘அரவமெய்யினன்’ 2 ‘சித்தருருவம்’ 3 ‘வென்றநீள்’ 4 ‘மனோரதம்’ 5 ‘திலதம்’ 6 ‘திருவானவெண் டிய்யமுண்டச்சிரமுந்’ 7 ‘உலகங்களை’ 8 ‘யாவருங்காணவே’

ஆதி நாத னறிவ னெனச் சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுரைத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பட்ட டிலாவினன்.

(௭)

வேறு.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகினு ளடக்கிக் காட்டி
யுருத்திக ழம்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழுந் திருந்து காட்டி மற்றும்வல் லபங்கள் காட்டி.

(௮)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவினை யாடி யாரு
1மின்னருள் சேர்ந்த கார்தன் யாவனென் றதிச யிப்பக்
கன்னிமா தரைம யக்கிக் கடிமனை தொறுங்கு ழப்பித்
தென்னனை மதியா னுகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன்.

(௯)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
நற்றவன் சரிதை முற்று நாடொறு முரைப்பக் கேட்டு
2முற்றிய சிற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோரை.

(௧௦)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பெய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு 3மென்றுமுன் னேவப் போனோ
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தலு மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கச் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன்.

(௧௧)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி ருங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வுத்தமக் களிற்றின் முன்னர்
மெய்ப்பட விருந்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா னோக்கி.

(௧2)

௭. ஆதிநாதன் - நவசித்தர்களில் ஒருவர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொருபொருள். 'ஆதிநாதர்' (சஅ:கஅ.) தோதகம் - துன்பம்.

௮. கரப்பெருங்குன்று - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

௯. கார்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்து.

௧௦. முறைசெய்வோர் - ஏவலாளர்.

௧௧. பொக்கணம்: ந-ஆம்பாட்டின் குறிப்பைப்பார்க்க. தக்கரம் = தஸ்கரம் - கள்ளத்தன்மை.

௧2. அனிலமார்மூலை - வாயுமூலை.

(12 - ம்.) 1 'இன்னருட் சார்தன் கார்தன்' 2 'முத்செறிசிற்றங்' 3 'என் னுழையேவப்'

தக்கபேரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கநா யகனைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போந்த
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்ய ¹கஞ்சகியர் சீறி. (க௩)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டகு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை கேளான் ²போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டண்டருந் தூய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்ந்தான். (க௪)

இனியதான் மலரே றிட்டு முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வதுபமன் ³செழியன் மாற னனைந்தபே ரினமை யாலே
தனைநனி மதித்து நீயார் ⁴தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேதூ ரேது வல்லதே தென்றா னீத்து. (க௫)

ஆங்கது பகர வேடா வனைந்தகா ரியத்தி னேகா
⁵ தீங்கிவை யுரைத்த தென்கொல் யானெலாம் வல்ல சித்த
னோங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னுன்ற னக்கென்
பாங்குகா ரியமோ வில்லை யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (க௬)

திறமுறு ⁶முனிவீ ரென்னத் திருவிளையாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறமலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (க௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௭௪.

க௩. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானிகள்.

க௪. பூண்டதும் நீற்று முண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றாலாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய். ஏடாவென்பது ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர்; இழிந்தோனை விளித்தற் கண்ணும்வரும்; "ஏடாவோடா வென்னேழை, தன்னை வதைத்தாய் நீயேயென்னு" (திருவிளையாடற்புராணம். க௪.)

க௫. அனுபமன் - ஒப்பில்லாதவன். செழியன்மாறன் என்னும் பெயரைச் சிலாசாசனத்திற் பரக்கக்காணலாம். நீத்து - வெறுத்து.

க௬. சித்தர் அரசனை நோக்கி ஏடாவென்றார், அவன் தம்மை ஏடாவென்றது பற்றி. மதித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

க௭. என்ன - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

(பி - ம்.) ¹காஞ்சகியர் ²போலுமகை ³செழியன்மாறன் ⁴தனித்தெதிரிருந்த ⁵திக்கெலாம் ⁶இதையெய்தத்திருவிளையாடல்

கசு.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல். ௫௯

கசு.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீள்புகழ் வருதிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொழிந்தான்
பின்னொ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ 1 ரில்லையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (க)

இத்த லத்துய 2 ராக்கினைச் சித்தனா யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெஞ்சிலக் களிற்றாற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலை வாங்குவி காண்பேம். (உ)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
னென்று தாழ்வற வுனக்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாசிலா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (ங)

வேறு.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுந்
தன்னு ளேனகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற 3 முதியகல் லானையைக்
கன்ன நின்னென வேவினன் கண்கொடு. (ச)

அங்க ணேவ வழல்விழித் தஞ்சமண்
டங்கு நீழலைச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் 4 காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ 5 மடர்ந்து செறுத்ததால். (ரு)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் கரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயந்து புகழ்ந்திடச்
சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி விரைவி னயின்றதால். (சு)

க. ஆசையற்றமொழிந்தான். அறிவோமென்று அரசன்கருதி.

உ. ஆக்கினைச்சித்தர் - ஏவலினால் எல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃது, எல் லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமமாகவழங்குகின்றது. நன்குற - தெளிய. களிற்றால் வாங்குவி.

ச. சடக்கென: ஒலிக்குறிப்பு; சடக்கெனத் தின்னென இயைக்க; “சடக் கென வாங்கயின்று” (அ.) விரைவாகவென்றுமாம். கண்கொடு ஏவின்ன்.

ரு. அழல் விழித்து - தீப்புறப்பட விழித்து. கண் - கணு, விழி. வேழம்- கரும்பு, யானை.

சு. “நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்பு கொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலநிறை கண்டன்” (கல். நூ. நு)

(பி - ம்.) 1 ‘இலையிலையுயர்ந்தவருலகில்’ 2 ‘அருச்சுனைச்’ 3 ‘முதுகல் யானை’ 4 ‘கண்டுமுன்’ 5 ‘தொடர்ந்து செறுத்ததால்’

தந்து மேவிய தாமரை நாளமென்
நிந்து மன்னவ னேகா ¹வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க ²ளோவெனச் சென்றனர். (எ)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா ³புவாமலை
தாங்க ருஞ்சினத் தோடு சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வதிர்ந்ததால். (அ)

மன்ற லந்தொடை மன்ன னழன்றுளம்
வென்றி சித்தர்க் கழகிது மேம்பட
நன்று நன்றென நாணினைப் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்று செறுத்தனர். (சு)

அங்க டர்ந்தவர் தம்மையடர்ந்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமண்
ணெங்கு மோங்க விமைப்பி னொளித்தனன்
பைங்கண் வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (க0)

அரச னஞ்சி யதிசயித் தன்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபந் தணிந்து வரையறப்
பாசி வான்மிசைப் பன்முறை பார்த்தனன். (கக)

ஆல யத்து ளணைந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டிப நல்கித் தலத்துநின்
போல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால். (க2)

ஆகத்திருவிருத்தம்-2 அசு.

எ. தந்து - தால். நாளம் - தண்டு. ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்த
மலை.

சு. உளமழன்று. சித்தர்க்கு வென்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகோயிலென்
பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம்.

(பி - ம்.) ¹வடத்தையும் ²ஆல்லை ³உயர்மலை

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.*

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்ப தற்¹கியைந்தே, மின்னிய பனுவற்²காரணமாகி விளங்குபே ராச னம் விரும்பிப், பன்னியல் வாணர் கபிலர்நக் கீரர் பரணர்முன் னாகவா லயத்துத், தொன்னெறி யடியார்க் கினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் குரைப்பமென் றடைந்தார். (க)

தேவர்க டேவே நின்னரு கிருக்குஞ் செந்தமி மோர்நெருக் கின்றி, யாவரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசையீந்தரு ளெனத்தொழுதேத்த, மூவர்க டலைவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழத்தினி னொருவரே யிருக்கும், பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருந்திங் காயநீ டாசனம் விரும்ப, வொருவரே³யிருக்கு மாசனந் தந்த தென்னையென் னுளந்தளர் காலே, யிருமையி னிலங்கும் புலவரை யறிந்தி⁴திடந்தரு மிடந்தரு மென் றோர், பரிவுடை வாக்கு விசம்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத் தொடும் போந்தார். (ங)

க. இயல்வாணர் - புலவர்கள்.

உ. தவிச - ஆசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி ஞானப்பலகை: பதி: உ; கக: அ.

ங. ஆய - ஆராய. நீடு ஆசனம் - பெரிய ஆசனம். 'இடந்தரும் இட தரும்': மடக்கணி: பரிவு - அன்பு.

* "ஞானசம்பந்த னுரைசெய் சங்கமலி செந்தமிழ்கள் பத்தம்", "பட்டி மன் மென்னன்", "மதுரைத் தொகை யாக்கினுஹம்" (தொகை-சங்கம்), "தண் டமிழ்தூற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே" (தே); "சால்பாய மும்மைத் தமிழ் தங்கிய வங்கண் மூதூர், நூல்பாயிடத்தம் முள...செய்யுண் மிக்கேறு சங்கம்", "சென் றணைத் துமதுரையினிற் திருந்தியதூற் சங்கத்து, ளன்றிருந்து தமிழாராய்ந் தருளிய வங்கணி", "திருவாலவா யமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணூல் தருவானே", "நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானே" (பெரிய.மூர் த்தி. ரு; திருநா. ச௦௩, ச௦௬; திருஞான.அஅ௩.) "இவை, தெற்கில்வாயில் திற வாத பட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டி நக்கீரர் ஒருவன் வாழவும் ஒருவன் சாவ வும்பாடி இன்னவாறுகவெனச் சபித்தற்பொருட்டாய்வந்தமந்திரம் பாட்டாய் வருதலின் அங்கதமாயிற்று" (தொல். செய். கு. களஅ. உரை.) [பட்டி மண்டபம் - சங்கமண்டபம்.]

(பி - ம்.) ¹'இயைந்த' ²'காரணமான' ³'இருக்கவாசனம்' ⁴'இடந்தரு மோர்து போமென்றோர்'

வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு விட்டாங், கோங்கமுன் 1கீர நிருந்தனர் பின்ன ருயர்புனோ ரொருவ ருக் கிருப்ப, வாங்கது வளர்தல் கண்டிநன் கபில நிருந்தன ரன்பொடு முன்போற், 2ரூங்குதல் கொடாது வளர்ந்திட விருந்தார் பரணருந் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

முற்றிய பயன்க ணன்கினால் விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் வல்ல, மற்றுள சங்கத் தவருமல் வடைவின் வளர்ந்திட வளர்ந்திட நயந்து, நற்றவ னருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நானிலத் தோர்கள், செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த 3சித்திரப் பலகை யைத் துதித்தார். (ரு)

சான்மவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்த செந் தமிழைத், தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத் துவைத் தேக, வான்மவச் செய்யுள் காலநீ ளத்தா ளளவில வாய்த் தலை 4மயங்கி, வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டி வந்தனர் மற் றொரு காலம். (சு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக் கினுண் மலைந்து, வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டிநந் தமிழுள் விளக்க மில் லாதனவிட்டு, நல்லன கொள்ளக் 5கடவமென் றிபைந்து நயந் தரு பனுவலா ராய்வா, னெல்லையி லழகார் சங்கமண் டபத்து ளேறினா ருறத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் குலைந்து முன்னமே 6கலைந்து வரையறக் கிடந்தவை யெடுத்த, முந்தவா ராயு 7மளவிலப் பனுவன் முறைதலை மயங்கலா லழிந்து, சிந்தையா குலத்தோ டென் 8செய்கே மெனத்தஞ் செழுமு கம் வாடலுங் கருணை, யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் ருழா தின்றமி ழ்ப் புலவனா யிரங்கி. (அ)

ச. மண்டபத்திடை நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை: ஏழாம் வேற்று மையுருபு; இடைநடு - ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாது; கஎ: ரு.

ரு. பயன்கள் நான்கு - அறமுதலியன. முத்தமிழ்க்கொத்து - முத்தமிழ்நூல்களின் தொகுதி; சு, க0; கஅ: எ. நற்றவன் - சிவபெருமான். செற் மம் - தணியாக்கோபம். சித்திரம் - வியப்பு.

சு. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயர்ந்த: முற்று.

எ. தொடர் - நட்பு. மலைந்து - மாறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

(பி - ம்.) 1'கீரநிருந்திட' 2'தாங்குதலாகவளர்ந்திட' 3'சிற்றரும்பலகை' 4'மயங்க' 5'கடவதென்மெண்ணி நயன்றரு' 6'கலந்து' 7'அளவின்' 8'செய்தோமென'

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக், கொத்துறு பனுவல் வல்லவர் நீங்கள் குறைவற ¹விருந்திர் செங் கமல, மொத்ததும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக் கலா விருப்பிற், புத்தியா லளந்து போக்குவம் புகுந்த காரியம் புக லுமி னென்ன. (சு)

முதுகவிப் ²புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் ³கொத்துநீ கோத்து, விதியினி லளிக்க வல்லையே னாற்பத் தெட்டெனல் விட்டு னைக் கூட்டி, யதர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப, மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுவப்ப ⁴வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான். (கௌ)

யாவையுங் கூட்டிங் கடவுளுக் கியம்பி னிதுவுமோர் புதுமையோ மற்றப், பாவலர் நயந்து சொக்கனே போலும் பழுதற நிறைந்தவா சிரியன், கேவல னல்ல னம்மினு முயர்ந்தோ னென்றுமுன் கிளர் வுறத் துதித்து, மேவிய வரனைத் தம்மொடுங் ⁵கூட்டக் கூடினன் மேதினி வியப்ப. (கக)

ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திடுங் காலையி லொருகாற், பாங்குறு பொருளின் நகவறி யாமற் பாவலர் ⁶மயங்கி டக் கண்டாண், டோங்கிய பொருணா லன்பினைத் திணையென் றெடு த்தவ ருவப்புறக் காட்டி, வாங்கரு ⁷நினைவிற் பிரித்தன னுரைத்த வண்பொருட் கியைந்த ⁸வொண்டமிழ்கள். (கஉ)

சு. இருந்திர் - இருந்தனர். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால்.

கௌ. அதர்பட - வழிப்பட.

கக. கேவலன்ல்லன் - சாதாரணன்ல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக்கணம்; பொருள்தால் - அகப்பொரு ளிலக்கணதால். “அன்பினைத்தினை” என்பது, இறையனாகப்பொருளின் முத ற்குத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; “உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மா பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலே, முந்துறும் பெருமறை முனைத்தருள் வாக் கா, லன்பினைத் திணையென் றறுபது சூத்திரங், கடலமு தெடுத்துக் கரையில் வைத் ததுபோற், பரப்பின் தமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரக் கொடுத்த தென்மமிழ்க் கடவுள்”, “அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட. நினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்தினை வழுவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுதாத் புலவர்க, ளெழுபெருங் கோதரப் பருகவும், புலநெறி வழக்கிற் புணருல கவர்க்கு, முற்றவும் பெருக்கு முதற்ற பதர்க்கு, சின்மறிந் துணரத் தமிழ்ப்பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்” (கல், டு, சு, சு.)

(பி - ம்.) ¹“இருந்த” ²“புலவர்மயங்கியது” ³“கொத்துநீதேர்ந்துவிதி” ⁴“வகைப்படி” ⁵“கூட்டக்கூட்டினர்” ⁶“மயக்குறக்கண்டு” ⁷“நினைவில்விரித்தனன்”, “நினைவின்விதித்தனன்” ⁸“வண்டமிழ்க்கள்”

நயமுறு பொருட்குப் பொருந்திய தத்த நலந்தரு மிருந்தமிழ்
கண்டே, ¹யியலுடை வாணர் மகிழ்ந்ததி சயத்தோ ²டிவையிவை
யொள்ளிய வென்னச், சயமுறு கீரன் பொருமையா லங்கண் சாற்
றுவா நென்³நனித் தமிழிற், செயிரறு ⁴மைந்தாம் பனுவலுக் கொப்
புச் செப்புதற் கரிதெனச் செப்ப. (௧௩)

வேறு.

நண்ணியவை யிடைவியந்து நவிலுவதே யொருவனெனக்
கண்ணி⁵வியன் றரும்பொருளாற் கனத்ததொரு கவிதை ⁶தொடா
வுண்ணிறைந்த புலவீர்கா ளிதன் பொருள்கண் டிரைமினெனப்
பண்ணினொடு முரைசெய்தான் பாவறிந்த நாவலவன். (௧௪)

ஏயவழு வின்றியிலங் கிருங்கவிதை கேட்டலுமே
நேயமொடு நிறைந்திருந்தார் நேர்கொடுப்ப வுரையின்றி
யாயுமிய னக்கீர னஞ்ஞானத் தாலதனைத்
தீயதென வுரைசெய்யத் தமிழ்ச்சொக்கன் சிரித்தருளி. (௧௫)

என்றுமிவன் பொருமையுள நென்னுமதிங் கியாரறியார்
வென்றியுள் ரவன்றனக்கு வேண்டிவன விளம்பிடுக
வொன்றியநங் ⁷கவிதைக்கிங் கிவனெழிய வுங்குளிலோர்
நன்றியுளார் குற்றமெனிற் குற்றமது நனியென்றான். (௧௬)

இத்தகைமை யியம்பக்⁸கேட் டினிமையினு லேனோரு
முத்தரமொன் றுரையாம லிருக்குங்கா லுயர்விசம்பில்
வித்தகரே நும்வழக்கு ⁹விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தனும்வந் தானுமைப்போல் விடும்விடுது மறிவின்மை. (௧௭)

வணங்குமினீர் வணங்குமினீ ரெனமயக்க நீக்கிவா
னணைந்தருள்சேர் திருவாக்குத் தோன்றியிட வதிகயித்துக்
குணம்பயில்வோர் பயமெய்திக் கும்பிடுமு ¹⁰னியற்கீரன்
பணிந்தடியேன் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப் பழிச்சினனல். (௧௮)

௧௪. ஒருகவிதைதொடா - ஒருசெய்யுள் தொடுத்து; தொடுத்தவர், சிவ
பெருமான்.

௧௫. நிறைந்திருந்தார் - மகிழ்ந்திருந்தார்.

௧௭. விடுவிப்பான் காரணமா - விடுவித்தற்பொருட்டு. 'விடும் விடும்'
அடுக்கு.

௧௮. 'வணங்கு மினீர் வணங்கு மினீர்': அடுக்கு.

(பி-ம்.) ¹'இயலுறுவாணர்' ²'இஃதிஃதொள்ளிதென்மேத்தச்' ³'தளித்
தமிழில்' ⁴'அஞ்சாம்' ⁵'வியந்தரும்' ⁶'கொணர்ந்து' ⁷'நன்கவிதையதிங்கு'
⁸'கேட்டிருமையினால்' ⁹'விடறுப்பான்' 'உயர்கீரன்'

பெருமைதரும் பெயர்மதுரைப் போல வாயனென
வுரைசெய்தே யவைநெடுநா ளிருந்தவனவ் வயினெளிப்ப
வருளுடையார் சொக்கனப்போ லாருளரிங் கெனத்துதித்தார்
1 பொருளதிகா ரம்பிறங்கிற் றிறையனார் பொருளெனவே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௦௫.

கக. — கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்றோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வழிதி வன்றோய்
2 மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விதித லத்துத்
தங்கிக 3 ரில்லா மாதர் தம்மொடு முலாவுங் காலை. (க)

பேசருந் தகவு டைத்தாய்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
4 பேசுமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலை நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச யித்திவ்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றோ வென்றான். (உ)

கூரிய வுளத்துட் டேர்ந்து குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
நேர்சிற் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
சீருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழும்பு விக்குள்
யாரென 5 வேண்டா விப்பொ னீகு வலவர்கட் கென்று. (ங)

ஆயிரம் பசம்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் 6 வாழுஞ்
சீயவெண் டாளச் செம்பொற் சித்திரத் தூணப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு. (ச)

கக. சோமசுந்தரக்கடவுள் புலவர்வடிவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு
இடையே நெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது, அவர்கொண்டருளிய திரு
நாமம், மதுரைப்போலவாயாரென்பது (கஅ: அ.) இது சங்கப் புலவருள்
ஒருவர் பெயராகவும் காணப்படுகின்றது.

(கக)

க. விடுதலம் - சிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி - பாண்டியன்மனைவி. மாருதவசத்தால் - காற்றுவழியால்.

ச. கிழி - துகிற்பொதி; ஆகுபெயர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயம்-
சிக்கம். தூக்கினன் - தொங்கக்கட்டினன்.

(பி - ம்.) 1 'பொருளலங்காரம் விளங்கிற்றிறையனார் பொருளெனவே'
2 'மின்னமர்மதில்' 3 'இலாதமாதர்' 4 'பேசுமாதேவி' 5 'வேண்டாமிப்பொ னீகு
வன்' 6 'வைகுஞ்'

௬௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பீடுடை யுணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்லன தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் றிருமுன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (ரு)

காவலன் நனக்கி யைந்த கவியதிற் காண னாகி
யாவின் குறுதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்துள்
யாவருங் காண முன்போற் றாங்கிய தியைந்த பொன்னும். (சு)

ஆங்கு தூங்க விப்பா லருள்புனை சிவனை நாளு
நீங்ககி லாமல் ¹வாழஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை பொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
ரூங்கரும் பத்தி யுள்ளோ னுமமுந் தருமி யென்போன். (எ)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தளர்ந்துநல் குரவா னெந்து
சந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே ²கந்தர் தந்தா யினேத்தனன் ³பொருளோ வில்லை
மைந்துணன் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையுந் தாயு முற்ற சுற்றமுந் தனமு மற்றும்
வேதனை ⁴வினையி னேற்கு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலந்தலை ⁵யழியு மோவென்
ருதிநா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னான். (க)

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னாசை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கியை காத னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர்
கிழிக்கிசை கவிதை பாடிக் கொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு. (க0)

ரு. சமாதி - சங்கற்பம்; உரு: ச; உஅ: உக; சஎ: உ.

சு. அதில் - அக்கவிகளில்; சாதியொருமை. ஆவிற்கு - மனமகிழ்ச்சி;
“என்னுமிலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவாய்” (சீவக. கருஅஅ.)

எ. நீங்ககிலாமல் - நீங்காமல்.

அ. தந்தை - சிவமுனி. மெல்லச் சொல்லுவான். இச்செய்யுள் கருத்
துடையடையணி.

க0. ‘கொங்குதேர் வாழ்க்கை’ என்னுங்கலிதைவருமாறு: “கொங்குதேர்
வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி, காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ, பயிலி

(பி - ம்.) ¹‘வாழ்வோன்’ ²‘கந்தர்கோவே’ ³‘பொருள்வேறில்லை’ ⁴‘விதியி
னேற்கு’, ‘வினையனேற்கு’ ⁵‘அழியவோ’

பொருவருங் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்
யுரியவ 1ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய 2நீவி கைக்கொ [மை
டருமிகேள் பொருது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவினவந் துரைமண் மெச்ச வெவ்வதற் கைய மின்றே. (கக)

தன்புற லென்று வெய்ய துயரொழித் திணைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டிப்ப வாங்கவ னீங்கி நீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திரீ டவையிற் காட்ட
நன்புளோர் வியந்தாரில்லை தம்முளே நனிந யந்தார். (கஉ)

தெரியவோ ருரைகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யாசன்முன் செல்வ லென்றே செல்லுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றார் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பகர் வல்லார். (கங)

வேறு.

நவையின் நிரயந் த3பொருட் கியையச்
சுவைதந் திடுமெல் லியசொற் கண்ணினந்
தெவ்சொன் னவரிக் கவியின் நினைதா
வவர்4கொள் றுகவக் கனகக் கிழியால். (கசு)

பரிவொன் றியவென் நிகொள்பா வலர்நீ
ரிரு5ளொன் றியதுங் களிதத் தடைவே
6விரைவின் கணடந் திடுமென் றுவிடுத்
தரவந் தருகோ யிலடைந் தனனே. (கரு)

மிகவின் புறுநெஞ் சடைவே தியனுந்
தகுசங் கமடைந் துதனக் கிழியைப்
பகைவென் றனமென் றுபகர்ந் 7தொழியா
நகைகொண் டிகவர்ந் திடுவா னனுந். (கசு)

யது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற், செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி, னறியவு
முளவோநீ யறியும் பூவே” (குறுந். உ); “பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்
தினைக், கொங்குதோ வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்
புடனுதலி, யென்னுளங் குடிக்கொண் டிரும்பய னளிக்குங், கள்ளவிறு குழல்சேர்
கருணையெம் பெருமான்” (கல். க.)

கக. கவிதை ஏடு-செய்யுள் எழுதப்பெற்ற ஏடு. வாய்மையுரியவர்-சங்கப்
புலவர்; பொய்யடிமையில்லாப் புலவரென்றபடி. நீவி - கிழி. கொள்: ஏவல்.

கஉ. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள் வெளிப்படையாகப் புகழவில்லை.

கங. வேதியன் - தருமி. கரு. அரவம் - முழக்கம்.

(பி - ம்.) 1‘அவர்முன்’ 2‘கவிதை’ 3‘பொருட்கவியைச்’ 4‘கொள்ளுவரக்
கனகக்கிழிதான்’ 5‘இன்றியறுக்களிடத்து’ 6‘விரைவின்றி நடந்திடும்’ 7‘ஒளியா’

வேறு.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொருமையா லிருந்த கீரன்
சொற்பொரு ளறியாப் பார்ப்பா னீயிதைச் சொல்லித் தந்த
நற்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டிவா நாடியுன்றன்
முற்கவி தைக்குக் குற்ற முண்டிபோ வெனமு னிர்தான். (௧௭)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து நண்ணி
யாழி¹நஞ் சண்ண வல்லீ ரறிஞர்க ணுமது ²வல்ல
சூழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்றார் சொலவல் லீரேற்
ருழ்வரச் சொல்லி யன்றோ வென்கையிற் றருவி ரென்றான். (௧௮)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்து வந்தனன் புலவ னாகி. (௧௯)

வருந்தினான் முகன்மா தேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
³நெருங்கிரீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்ற
னரும்பொரு டரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்ற
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் ⁴நின்றன னெவருங் காண. (௨௦)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுறச் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ னுன்கா னென்றான். (௨௧)

வேறு.

அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்யென்றோர்
பங்கக் கவிதை பாமன் ⁵சொலவிளிந்து
சங்கறுப்ப தெங்குள்குலந் தம்பிராற் கேதென்றோர்
துங்க முறுங்கவிதை சொன்னா னெதிர் துணிந்து. (௨௨)

௧௭. பார்ப்பான்: விளி. இதை - இக்கவியை. நீ கொண்டிவா.

௧௯. கற்றுச்சொல்வோர் - கற்றுச்சொல்லிகள். திருமுடிச்சாத்து - தலை
க்கட்டு; "தனிமுடிச்சாத்துஞ் சாத்தி" (௨௩: ௬.) ஆழிகள் - மோதிரங்கள்.
தேத்து - இடத்து.

௨௦. பிழம்பு - திரட்சி. இச்செய்யுள், இறைவனுடைய அருமையையும்
எளிமையையும் புலப்படுத்திக்கொண்டு விளங்குகின்றது. "மூவர்கட் கரியா
னிற்ப முத்தமிழ்த் தெய்வச்சங்கப் பாவலர் வீற்றிருக்கும் பாண்டி நன்னாடு"
(கடவுள். அ) என்றார்முன்.

௨௧. வாளா - சும்மா.

௨௨. கவிதைகளிரண்டும் வருமாறு:—வெண்பா: "அங்கங் குலுங்க
வரிவாளி னெய்தடவிப், பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக், கீர்கீ
(பி - ம்.) ¹நஞ்சுணவோவல்லீர்' ²'வல்ல' ³'நெருங்கிரீர்' ⁴'நின்றனன்
புலவர்காண', 'அவருங்காண' ⁵'சொலவிளிந்து'

வேறு.

இயற்சிவ னவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
 1யியற்றமிழ்க் கவிதைக் குற்ற மெங்ஙனே நவிறி யென்னச்
 செயற்கருங் கூந்த ருனுஞ் சிக்குமே னுறு மேமுன்
 செயற்குரித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி னுன்முன். (உக)

மற்றது சொல்லக் 2கேட்டே வானுறு தெய்வ மாதர்
 கற்றையங் குழற்கு 3மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பச்
 செற்றிநெய்த் திருண்டு நீண்டு தீண்டுதற் கரிய தான
 வற்றருங் 4குழற்குஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்றான். (உச)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்கரீ யென்ன சொன்ன
 யெழுதரி தாய கோலத் 5தியைந்தநங் கவுரி தன்பே
 ரழகமர் கூந்த ருனு மப்படி யேயோ வென்னப்
 பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுரை பின்னுஞ் சொன்னான். (உரு)

கண்டது நெடும்பே ரண்டங் கண்டவோ திமங்கா னாத
 விண்டருங் 6கங்கை தோய்ந்த விரைமுடிச் சடிவங் காட்டத்
 தண்டமிழ் வல்ல வென்னைச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
 மண்டல மறியு மென்றான் வல்வினை வசத்தாற் கீரன். (உச)

தியவெம்புரங் 7க டந்த சேவகன் சிறிது சீறிக்
 காய்தழ னெற்றிக் கண்ணைக் 8காட்டமுன் கனன்று வேவா
 9னையெனச் சுற்று முற்று மெங்கணு நெருப்புக் கண்ணை
 யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா னுகி. (உஎ)

ரொனவறுக்குங் கீரனே வெண்கலியை, யாராயு முள்ளத் தவன்"; "சங்கற்பு
 தென்கள்குலத் தம்பிரார் கேதுகுலம், பங்கமுறச் சொன்னாற் பழதாமோ -
 சங்கை, யரித்துண்டு வாழ்வோ மரனாரப் போல, விரத்துண்டு வாழ்வ திலை."
 'சங்கரனார்க்கேதுகுலம்' என்றும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

உக. செய்யாவிடின் மேற் சிக்குநாறுமே.

உச. ஒக்குமே - பொருந்துமா. செற்றி - நெருங்கி. அல் தரும். இயற்
 கை இலை.

உரு. கொண்ட கொள்கை விடாமைபற்றி 'மூர்க்க' என்றார்; "மூர்க்
 கனு முதலையங் கொண்டது விடா" என்பது ஒரு பழந்தமிழ்தூல் வாக்கியம்.

உச. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சடிவம் - சடை. 'நெற்றிக்கண் காட்டி
 னாலும் குற்றம் குற்றமே' என்னும் பழமொழியின் கருத்து இச்செய்யுளில் வந்
 துள்ளது.

உஎ. ஏயென - விரைவாக.

(பி-ம்.) 1'நயத்தவொண்கவிதைக்' 2'கண்டு' 3'ஒக்குமோவென' 4'குழற்
 செய்கை' 5'இயையுநங்கவுரி' 6'கங்கைதோய்ப்பால்' 7'கடிந்த' 8'காட்டுமுன்'
 9 'நேயனேசுற்றுமுற்றம்'

அன்னிய ரொருவர்க் கஞ்சே ¹னஞ்சவ னினக்கே யென்று
யின்னரு முரைப்ப வெந்தை திகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி ²வழக்கே காணாய் நன்கிலா விகலை விட்டிங்
குன்னருங் கவுரி கூந்தற் கொக்குமே மற்றோர் கூந்தல். (௨௮)

வளந்தரு மடநான் முன்னு வருங்குண நிட்ட மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சந்தே சரியன நிட்ட மாகுந்
தெளிந்தறிந் திலையோ பேதாய் ³சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்ந்தமா மறைக ணுன்குங் கூப்பிடு கின்ற வாறு. (௨௯)

⁴இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னொருத் தரமு மின்றிப் போழற் கண்ணால் வெந்து
தன்னுளே பரித வித்துத் ⁵தண்ணினீர் வேட்டிக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாவி யிற்போய் வீழ்ந்தன னற்றா குகி. (௩௦)

காமனைக் ⁶காய்ந்த கண்ணன் காலனைப் ⁷பாய்ந்த காலன்
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்ற
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னைப்பொற்
ராமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் நமிழ்க்கி ரங்கி. (௩௧)

பாந்தளஞ் சடிபு முக்கட் பாவல ⁸னொளிப்பக் கண்டு
சூழ்ந்தவர் சொக்கன் நன்முன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேந்ததி சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலை கொள்ளா
வாழ்ந்தனன் முனிவன் றாங்கும் பூங்கிழி வாய்த்த தென்றே. (௩௨)

விராவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பான் கிழிய றுத்துப்
பாமனை யடைந்து வாழ்த்திப் போந்துதன் ⁹பண்பிற் கொத்த
திருவினு முருவ மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருந்தா னாழி ¹⁰பழுதறு சிறுவர்ப் பெற்றே. (௩௩)

௨௮. பேச்சைக்கண்டு-சொல்ல யறிந்து: 'சொல்லக்கண்ட' (ருள: கரு.)
இகலைவிட்டு வழக்கைக் காணுமென்க.

௨௯. சிற்புட்பகேசி-ஞானப்பூங்கோதை; இது, சீகராத்நியிலுள்ள அம்பி
கையின் திருநாமம்; "இன்னபூவாசகேசி" என்பார்பின்; ௩௦. கூப்பிடுகின்ற
வாறு தெளிந்தறிந் திலையோ.

௩௧. நாமற - ¹அச்சமற.

௩௨. குணலை- மகிழ்ச்சி மிகுதிக்கண் ஆடும் ஒருவகைக்கூத்து. வாய்த்த
தென்று வாழ்ந்தனன்; "நன்பாட்டுப் புலவனுய்ச் சங்கமேறி நற்கனகக் கிழிதரு
மிக் கருளிணைகாண்" (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

௩௩. மிக்க தேவியை, ஊழி - பலநாள்.

(பி - ம்.) 1 'அஞ்சினே னினக்கே' 2 'விளக்கே' 3 'சிறப்புறுகேசியென்று,
குளுந்த' 4 'இன்னுமாமஞ்சகேசி' 5 'தண்ணீர்' 6 'கண்ட' 7 'காய்ந்த' 8 'ஒளிப்புக்
கண்டு' 9 'பணியிற்கொத்த' 10 'பழுதறச்சிறுவர்'

கன.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.

எக

வேறு

திருந்திருக் குளத்தர்தந் தெள்ளு நீற்றொளி
தருந்திருக் குளத்தெழுந் தழல்சு டத்திரை
பொருந்திருக் குளத்¹துறு புனலிற் போய்விழும்
பெருந்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன். (நசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ந.ந.க.

கன.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.*

—***—

இன்ப நாவல ரிடர்படு கீரனுக் கிரங்கி
யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவற் கறைகுவ மென்றே
துன்ப நெஞ்சொடுந் தொல்லையா லயத்²தனைந் தலகி
னன்பு கூர்தமிழ் நலமுற ³நவின் றுமுன் றுதித்தார். (க)

துய்ய கீரன்முற் சூழ்வினை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுநின் முன்சில வார்த்தைக ணவின்ரு
னைய நேயருள் வாரியே யருந்தமி ழரசே
தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியரை வேண்டி. (உ)

நசு. திருந்து இருக்கு உள் அத்தர் - திருந்திய வேதம் தியானிக்கின்ற தலைவர். திரு குளத்து - அழகிய நெற்றியில். திரை பொருள் திருக்குளத்து- அலைகள்மோதுகின்ற பொற்றாமரையில். உளத்து பெருந்திருக்கு உள்ளான்- உள்ளத்திற் பெரிய மாறபாட்டையுடைய நக்கீரர். இச்செய்யுள் திரிபு.

(கன)

* “இறியேன் சொன்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளர் யாகல் வேண்டும், வெறிதமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து, கீதம் பாடிய வண்ணல், பாதஞ் சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே” (கக - ம் திருமுறை- நக்கீரர் திருவேழுகூற்றிருக்கை); “பணிந்தேனின் பாதம் பரமேட்ட பாணீ, மணிந் தால வாயி லமர்த்தாய் - தணிந்தென்மேன், மெய்யெரிவு தீரப் பணித்தருளு வேதியனே, யையுற வொன்றிந் தி யமர்த்த” (ஹெ. ஹெ. இறுதிவேண்டா); “கூட லாலவாய்க் குழக னாவ, தறியா தருந்தமிழ்ப்பழித்தன னடியே, னீண்டிய ஐம்பி னினையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டு மதுவினி வேண்டுவன் விரைந்தே” (ஹெ. பெருந்தேவபாணி); “விரைந்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிழைத்தே னடியேன் - விரைந்தென்மேற், சீற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே, யாற்றவுநீ செய்யு மருள்” (ஹெ. ஹெ. இறுதி வேண்டா.)

(பி-ம்.) ¹‘எழுபுனலில்’ ²‘அடைந்தகில நன்குகூர்தமிழ்’ ³‘நவின் றுபின்’

ககன மீதுதோய் கொடுமுடிக்க யிலைகா ளத்தி
யகில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
முகைகொ டாமரைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சகமெ லாம்புகழ் தருமொரந் தாதிபு முரைத்தான். (௩)

ஒங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டித்
தீங்கி லாதநின் செழுமலர்த் திருக்கரந் கொடுத்தே
பாங்கர் நீள்கரை யேற்றெனப் பகர்ந்தனர் பழிச்சி. (௪)

வேறு.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கனை யொடுமட வன்
னந், தூங்கலர் வாழிக் கரையடைந் திருந்து சொல்லெனுஞ் செழுந்
தமிழ்கேட்டிப், பாங்குடை யுளஞ்சேர் நிறைவொடு நீங்காப் பரிவொடு
முறுவல்கூர்ந் திமைப்பிற், ருங்குதல் கொடாது மலர்க்கரந் கொடு
த்துத் தடத்தினின் மித்தினி தெடுத்தான். (௫)

மாலய னறியா வடிவமுந் காட்டி வன்னிவெந் துயரமு மொழித்து
ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுதி நாவலர் தம்முட்
சாலவு நல்லே மசைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றாங்
கேலவார் குழலி தன்னொடுமறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான்.

சேணுளார் போற்றப் பெற்றநக் கீரன் நிருவருட் பெருமைகண்
டடன்பிற், பூணவா லயத்துச் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லென
நிற்ப, நீணெறியறிஞ ரரியதான் வருந்த நிற்பதே யிருப்பாய்க்கடை
யேந், தாணுவே யென்று பன்முறை பணிந்து போயினார் சங்கமண்
டபத்து. (௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௪௬.

௩. ஓர் அந்தாதி - கயிலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி. "அருந்தமிழ்க் கீர
ன் பெருந்தமிழ்ப் பணுவல் வாலியிற் கேட்ட காலியங் களத்தினன்" (கல். ௫௨)
என்பதனாலும் நக்கீரர் வாலியிற் கிடந்தபடியே அந்தாதிபாடி. னமை விளங்கும்.

௪. பழிச்சி - துதித்து.

௫. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், "சொல்லும்
பொருளுமே" என்பதாதலின், 'சொல்லெனுமருந்தமிழ்' என்றார். தாங்குதல்
கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்து நின்று தடத்தினின்று இனிதெடுத்தா
னென்க.

௬. வன்னியென்றது நெற்றிவிழ்த்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.
'அடியவர்க்கெளிய வெம்பெருமான்' இங்ஙனமே சோமசுந்தரக்கடவுளின் திரு
நாமம் 'அடியவர்க்கெளியசுந்தரன்', 'அடியவர்க்கெளியசொக்கன்', 'அடியவர்க்
கெளியவர்' என்று இந்நூலில் பலவாறு காணப்படுகின்றது. [சங்கப்புலவர்.

௭. பூண - தொண்டிபூண. 'அங்கு' என்றது சங்கமண்டத்தை. அறிஞர் -
(பி - ம்.) 1'நன்செழுமலர்த்' 2'பாங்குநீன்' 3'விடாது' 4'தடத்தினினை
த்தினின்று' 5'அற்பிற்' 6'போவதெங்கேயென' 7'நிற்பதென்'

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல். எந்.

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாடல்.

—***—

சோதிசேர் கடவு னுளுந் தொண்டிசெய் கீரற் கண்டாண்
டோதுசொல் விலக்க ணங்கள் குறையுமொண் கவியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை யிகழா நின்றான்
போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுண் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சங் களிதரு வதுகே ளெண்ணில்
பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
விண்ணுறு கயிலை யந்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வேறு.

வாய்ந்தபுவி வடகிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வரைபயிற்ென்
மேற்குயர வானோர் மண்ணோர், தேர்ந்தவிரு டிகளியக்கர் சித்தர்
நாகர் சேர்ந்தபய மென்றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்
திருப்பா னின்போ லாக்கிச் சங்கரா வொருவரையங் கேவி டென்ன,
வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா
லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ விய¹லொப்ப வகத்தி
யனைத் திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவர²நம் போல நீயப்
புவிமூலை யுயராமற் போகித் தென்றல், ³விண்ணிவரு மலயத்தி லிரு
த்தி யென்று விளம்புங்கா லுளங்⁴குளிர்ந்து விண்ணோர் முன்னாக்,
கண்ணுதலே யருட்கடலே யருள்பு ரிந்த காரியநன் றென்றுகழல்
வணங்கி னூரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி யருள்செய்தா
6 யருள்செய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி
யென்பா ரொண்டமிழிற் குரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற
வறிவித்தல் வேண்டு மென்று போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொ
ருண்முன் னான, ⁷நீதியுடைச் சூத்திரங்க ளறியும் வண்ண நெறியின்க
ணறிவித்தாய் ⁸நேசங் கூர்ந்தே. (ரு)

நற்⁹மமிழ்தூற் கருத்தினைநாம் விரும்பி வாழு நன்கடம்ப வனத்
துனக்கு நவில்கின் றேமென், றுற்றிமுனிக் கிளையதனித் தருளிச்

க. போதம் - போதித்தல்.

ங. தென்றல்வரை - பொதியில். சேர்ந்து அபயமென்று.

ரு. “ஆதியிற் தமிழ்தூ லகத்தியற் குணர்த்திய, மாதொரு பாகனை வணங்
குதும்” (தனிச்செய்யுள்), “தழற்பொலி விழிக்கடவு டந்ததமிழ் தந்தான்”
(கம்ப. அகத்திய.) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.) 1 ‘பாவையர்பரிய’ 2 ‘ஒப்பாமகத்தியனைத்’ 3 ‘நம்போலுநீயம்பு
விழலை’ 4 ‘விண்ணமரும்’ 5 ‘குளுந்து’ 6 ‘அடிசெய்த’ 7 ‘நெஞ்சங்’ 8 ‘தமினூற்’
9 ‘முனிக்கதனையளித்தருளிச்செய்து’

எசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

செய்தாண் வெகையொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப்,
பொற்றவது தனைக்கேட்ட பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்து
வியர் தொக்கு மொக்கு, மற்றுநிக ரொவ்வாத மடமா தேயான் மற்
தனனீ நினைந்திருந்தாய் வழக்கு நன்றே. (சு)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழிய மண்ணிற் ¹செழுந்தமிழ்க்
கொத் தறிவிக்க வல்லா ரில்லை, மன்னியகீ ரனுக்கவன்ற னாலே யின்று
வண்டமிழ்² தூ னிறைவிக்கத் தருவ தென்று, ஞன்னுமுணர் வுண்
டாகத்தான் ³மெய்ஞ் ஞான வுபதேசந் திருநோக்கா லுபதேசித்தான்,
டன்னவனை நயந்தழைப்பத் தாழா தெய்தி யருமறைதூல் விதியின்
மல ரடியில் ⁴வீழ்ந்தான். (எ)

வந்தனைசெய் தருந்தமிழ்ச்சூத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க
முள்ளவற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால
வாயா னிரங்கியிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத்
தியமா முனியே லல்ல போதமுறக் கீரனுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிந்
தையுற நாமுரைத்த படியே நீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா லுப
தே சித்தான். (அ)

⁵ பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்
கவறி வுடையோ னுகிப், ⁶பூரணன யடிதொழுது நின்று மிக்க போத
முறக் கீரனுக்⁷ கிவ் வுபதே சத்தைச், சீர்மையொடு முபதேசஞ் செய்
யக் கண்டு திருவுள்ள மிகமகிழ்ந்து ⁸பரிசுஞ் செய்தே, யார்வமொடும்
விடைதரமெய்க் குருவா மெந்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா
னன்றே. (சு)

வேறு.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாதர மாதரான்
முன்ன மேவிய கீர னுக்குப தேசி யேனென முதல்வநீ
சொன்ன தென்னையெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா
னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோட⁹ருள் செய்குவான். ( )

அரிய வொண்பொரு ளீப வார்க்கடி மைத்தி றம்புரி வேர்களுக்
குருகு நெஞ்சள வார்க்கி தந்தரு முட்பொ ருமையி லாதவர்க்

சு. பொற்ற-பொலிவுபெற்ற. 'பத்தர்பத்தன்' : ௨ச : ச; ௩க : சக; 'ஒக்கு
மொக்கும்' : அடுக்கு.

க. பரிசுஞ்செய்து - தீண்டி.

க௦. அன்னுழை-அவ்விடம்; "அன்னுழை யுமையவ ளகத்துளோர் செயன்
முன்ன" (கந்த. பார்ப்பதி. க.) வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

(பி - ம்.) ¹'செந்தமிழ்' ²'தூலறிவிக்க' ³'மெய்யான்' ⁴'வீழ்த்தே' ⁵'பார்
வையால்' ⁶'பூரணமாய்' ⁷'இவ்வுபதேசத்தைச்' ⁸'பரிவுஞ்செய்தே, யார்வினொ
ம்' ⁹'அருளிச்செய்வான்'

கிருட ரும்பொய்க் டுந்த வர்க்கிக மூத வர்க்கரு ளேதருங்
குருவி னுள்ளம் றிந்த வர்க்குப தேச மீகை¹கு ணந்தரும். (கக)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப தேச மீகைத காதுகாண்
மிக்க கீர னயந்து தன்னைவி யந்து நானெனு மேன்மையா
னக்க ரம்பிறர் கண்பொ ருதவ னாத லாலவ னுக்குநாந்
தக்க வித்தைகொ டித்தி லேமென வொக்கு மென்றன டையலும்.()

இனிமை ²கூர்தரு தூலி னுக்கிய லேய முன்னுற ³நின்றபின்
றனையொ வானுரை செய்த செய்யுளுந் தானு ரைத்தத மிழக்கரு
⁴நினைபு நீதியை ⁵யாழ்ந்து கண்டு நீடு செய்யுளை நிந்தியா
மனந லானுரை செய்த செய்யுளை வாழ்த்தி னுனிரு ணீக்கினான். ()

தென்ற மிழக்குரு வெந்தை கண்டுசி ரித்து நல்லது ரைத்துமுன்
னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன ⁶நிறைந்து சங்கம தெய்தியே
தன்றி ருக்கீகல் வித்தல் செய்துத மிழக்கண் மெல்லவி ரித்தன
னின்ற நாவலர் கண்டு மாசறு நேச வீசனை வாழ்த்தினார். (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௬௦.

கக.—* ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

அறிபவ னெங்கு முள்ளா ¹ஹலவா யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ் சொன்ன விரும்பொருட் சூத்தி ரத்திற்
குறுமுரை யெழுதித் தத்த முரையினை வியந்தோர் கால
மறுவறு ²கவிதைச் சான்றோர் மலைந்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுநம் முரைய னைத்துஞ் சோர்வற நன்னா லெல்லாம்
வல்லவன் றிருமுன் சொன்னான் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டேர்ந்து
நல்லதென் னுரைத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மற்றைப்
புல்லிய வுரையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி னூரால். (உ)

கக. “தன்மக னுசான் மகனே” என்னும் சூத்திரப் பொருளைப் பெரும்பா
லும் இது தழுவிவது. [சகியாதவன்; அக்கரம்: ஆகுபெயர்.

கஉ. பிற்கண் அக்கரம் பொறுதவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைச்

கஃ. தமிழ்க்களும் - செய்யுட்களும். இரணீக்கினான் - நக்கீரர்.

(கக)

க. “ஆலவாயமுதே”: “ஆலவா யமுத வாயான்” என்பர் பின்னும்;
உ௦: ௩; ௨௭: க. பொருட்கூத்திரத்திற்கு - இமையனாகப்பொருட்கூத்திரத்தி
ற்கு ஒருகாலத்தில்.

* “மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப்
பாணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாயபா
ரறிய நீயே யாதலின்” (கல். முருகீதுதி.)

(பி - ம்.) 1 ‘குணந்தகும்’ 2 ‘கூர்த்தரு’ 3 ‘நின்றபின்’ 4 ‘நினைவுநீதியை’
5 ‘ஆய்ந்து’ 6 ‘நிறைந்தசங்கமது’ 7 ‘அகல்வித்தசெய்ய’ 8 ‘ஆலவாயமுகார்சொக்
கன்’ 9 ‘கவிதைசான்றோர்’

எஃ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

ஆங்குய ரால யத்து எஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா னேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
தீங்குரை நல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் நியாரு
மோங்கமுன் ருமு ரைத்த வுரையுரை யாலு ரைத்தார். (க)

தென்றமிழ்ப் புலவ னாகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
நன்றுநீர் நவின்ற திவ்வூர் நம்முடைப் 1பத்த னாகி
யொன்றிய 2வணிக னுப்பூர் கிழார்மக னாமன் பாலன்
றன்றிற முரைப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாகும். (ச)

உவமையின் ஞானி நாம முருத்திர 3சன்ம னென்போ
னவையிலா வுரைய னேத்து மவன்றன்மு னவின்ரு லொன்றை
யவையிடைக் கைக்கொண் டானே லஃதுரை யைய மில்லை
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (ரு)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யுமன் சொற்றா 4வலனே வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்தேர் 5செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
ரேன்றிய 6புளக மெய்யுந் துளிபடி கண்ணு முண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (சு)

ஒருவரு மிகல வேண்டா வொத்துநம் மிடத்தி ருத்தி
7வரனுநக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட 8மலைதல் விட்டிங்
கிருவரு மறியா வெந்தை 9யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்றார். (ஏ)

பத்தியிற் 10போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடி மழைத்துச் 11சிங்கச்
சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதீ பாதி நல்கி
யொத்துமுன் ருமு ரைத்த வுரையெலா முரைத்தா ரோங்க. (அ)

ச. இயல்வாணர்: விளி. உப்பூர்கிழாரென்பது உருத்திரசன்மனருடைய
தந்தையார் பெயர். உப்பூர்: பரம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது.

ரு. உருத்திரசன்மனென்பதற்கு, உருத்திரனுடைந்த பிறப்பையுடையவ
னென்பது பொருள். இந்தவரலாறு ௨௨ - ஆம் திருவினையாடலாலும், "திருத்
தமிழ் மதுரைதன்னிற் சிவன்பொரு ணிதற்கு மாற்றல், உருத்திர சன்மனாகி
யுற்றீடு நிமலன்" (கந்த. சூரபன்மன்வதை, ௨௬௧) என்பதாலும் இறையனார்
கப்போருருரையாலும் நன்கு விளங்கும்.

சு. யாதொருசெய்யுள் - எந்த உரையை; உரையும் செய்யுளென்று வழ
ங்கப்பெறும்; "இலக்கண மிலக்கிய முரையெனப் பெயர்ப்பட், டிருக்குமென்
றெண்ணுக் செய்யுளி னியல்பே" (இ. கோ. ஒழி. சரு.) என்னும் சூத்திரத்
தாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க. உண்டோ - உண்டாமோ.

அ. பாவறி மண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

(பி - ம்.) 1பத்தாராகி 2'வணிகர்' 3'சருமன்' 4'வற்றே' 5'செட்டியா
தொரு' 6'புளகுமெய்யும்' 7'வரனுநக்' 8'மறைதல்விட்டு' 9 'இலக்கநம்போலும்
வந்து' 10'பொருந்து' 11'சங்கச்'

௨௦.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல். ௭௭

வேறு.

1 வளமுறு கீரன் றரைபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனிம் மூவர், தளர்வறு முரையைக் கேட்டலு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்திப், புளகித மெய்யுந் துளிபடு கண்ணும் பொருந்தல்கண் 2 அதிசயித்தியாரு, முளம்வரும் பொருளிப் பொருள்கடா மென்றே யொப்பரு மப்பொருள் கொண்டார். (க)

தலமிசை யெங்கும் விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி, யலகிலா ஆழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி, யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும், புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினால் விளங்கிப் போயினான் 3 சாபமு நீங்கி. (க௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௭௦.

௨௦.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

—***—

முன்னமோர் நாணன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன் பின்னமில் கபிலன் றேழன் பெயரிடைக் காட னென்போ னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் 4 கவியான் மிக்கோன் றென்னனைக் கவிதை பாடிக் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னுனெனு மதத்தாற் போவென் றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு நாணி முன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் முற்றிய துயரிற் போர்தின் றென்பொலா மணிக்குச் 5 சொல்வ லென்றிறை கோயில் பக்கான். ( )

க௦. செட்டி - வணிகன், முருகக்கடவுள்; “செட்டியுஞ் செட்டி யாயுதித் தான்” (௨௨: க).

(௨௦)

க. “தோழனாங்கபிலன்” என்பர் பின்னும்; ரு. இதவியோன் - இன்பத் தைச்செய்பவன்; “இதவிய புல்லு மிட்டேம்” (௨௬: சு.)

௨. பாண்டியன் இடைக்காடரைத் தள்ளியது, “உன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்ன” (கக) என்பதனாலும் துணியப்படும். பொலா மணி—பொல்லாமணி-துளையிடாதமணி; சிவபெருமான்; “புகவே தகேனுனக் கன்பருள் யானென்பொ லாமணியே” (திருவா. திருச்சத. க௦); “என்பொ லாமணியைப் புணர்ந்தே” (திருவா. புணர்ச்சி. க); “என்பொலா மணியை யேத்தி” (திருவா. அச்ச. ௩); “என்பொலா மணிமன மிரங்கிற் றென்பவே” (பிரபு. முனிவர். சு.)

(பி - ம்.) 1 ‘வளமுறு’, ‘வளர்வுறு’ 2 ‘அதிசயித்தாரும்’ 3 சாபமுநீக்கி’ 4 ‘யார்க்குமிக்கோன்’ 5 ‘சொல்லென்னது’

எ.அ. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மன்னிய சொல்லுன் மாதா மாசறு பொருணி யுண்மை
1யென்னநின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ணு வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிர்தை செய்தான். (ங)

தக்கதோ வெனத்து தித்துத் தனித்துரைத் தேகக் கண்ட
சொக்கநா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நடுக்க முற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையு 2மற்றெண்
டிக்கும்வா னகமு நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (ச)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாமு மெய்துவ 3மின்னோ டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தாரு மேவினாற் பாதம் போற்றி. (ரு)

மறுவறு முனிவர் வானோர் வணங்கியின் னருளை வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா
னெறிபட வணங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (சு)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்ந்தார் மயங்கினார் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினார் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யாசனீ தறிந்தா லென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம லந்தோ விளைந்ததே யென்னோ குற்றம். (எ)

அவனிவேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேந்தே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நதிக் கரையி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்றான் கண்டா யென்றார். (அ)

செப்பிய மாற்றங் கேட்ட தென்னன் மெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லைகா னடையிற் 4சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னோ குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (ஈ)

ங. இதில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமா னென்றதை, “என்னை யிகழ்ந் தனனோசொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன்னையுஞ் சொற் பொருளான வுன்னையுமே யிகழ்ந்தனன்” (திருவிளையாடல். க0) என்பதனுலுமுணர்க.

ரு. மின் - உமாதேவியார். மேவ - சிவபெருமான் எழுந்தருள்; “முன் னிடைக்காடன் பின்னெழ நடந்து” (கல். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி ழூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப்புலவர். கூ. கால் நடை.

(பி-ம்.) 1‘என்னுமதரற்றும்’ 2‘எண்ணெண்டிக்கும்’ 3‘நின்னோடென்று’ 4‘சென்றங்கு’

நெஞ்சம்¹வே ருகி மால்போ னின்னுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த ²வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ வெனக்கு ணைப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (க0)

நின்னெடு ³செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையந் தாதி
சொன்னவன் கபிலன் ரோழன் சொல்லிய கவிதை ⁴சுற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழுவிலா ⁵திருப்ப வோரா
துன்னுடை மதத்தாற் றள்ளி ⁶யோட்டிய தென்னை நென்னல். (க1)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ ⁷லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ மக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துக்குஞ்
சொல்லிட வரிது ⁸நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (க2)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னெடு ⁹பின்னுந் தாளில் விழப்பிழை ¹⁰பொறுப்போ னாறி
யின்னியல் வாண ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ வருவல் போவென் றரசனை விடுத்தான் வாழ்த்தி. (க3)

சேர்ந்தான் புலவ னோடுந் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்ந்தநா வலர்களோடுந் சார்ந்தனன் நலந்து திப்ப
வாய்ந்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வால வாயென்
றார்ந்தது ¹¹கண்ட தொண்ட ராடினார் பாடி னரால். (க4)

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா னுடையா ¹²னின்பி னெய்தினு னென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்கொண் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் ¹³தருளினான் வரிசை கூர. (க5)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௮௫.

க0. வஞ்சியும் தானும் - தேவியும் தானும்; “மின்னெடுபின்னுந்தாளில் விழ” (க3). கிஞ்சில் = கிஞ்சித் - சிறிது; இது, மலையாட்டுவழக்கு.

க1. அந்தாதி யென்றது, சிவபெருமான்திருவந்தாதி யினை; இது, கக-ஆம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவனாகிய கபிலன். என்னை - யாது.

க2. உனக்குப் போதுமோ - உனக்கு இத்தன்மை உண்டாதல் தகுமோ. நமக்கும் நம்புடை மாதுக்கும் நேர்ந்த துன்பம் சொல்லிட வரிது.

க3. நன்புலவன் - இடைக்காடர். வடதிருவாலவாய் - இஃது இடைக் காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்த ருளிபுருத்தலிதம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. [டல்கள். ஓடைப்பருப்பதத்து எருத்தம்-யானைப்பிடர்.

க4. முன்னர்ப் பன்னியதமிழ் - இடைக்காடர் முன்பு பாடியதமிழ்ப்பா (பி - ம்). ¹வேறுய்மால்போல் ²மன்னவர்துதிக்கு நல்லோன் ³செற்ற முண்டோ நெறிதொட ⁴மற்று ⁵இருப்பதோராத ⁶ஒட்டியெனயென்னை ⁷உரைத்தலின்று ⁸நெந்ததென்றலுஞ் ⁹மின்னுந்தாளில் ¹⁰பொறுப் போனாடு ¹¹கண்டுதொண்டர் ¹²அன்பின் ¹³அருளினானருளை வாழ்த்தி

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.*

— ❖ ❖ ❖ —

- பார்மிசையின் முன்னொருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
 1 வாரிதி கொள் வாநெலித்து வரைபுரையுந் திரையெடுத்துச்
 சேர்வதுகண் டமாரும் நேனோருந் தெருமாலும்
 ரோரிடமும் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் துதித்தனரால். (க)
- விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
 மிழையின்மல ரீணத்துயிலு முலகாண்மன் னனைக்குறுகித்
 தொழுகழலுக் கிரச்செழிய ²துயிலுணர்ந்தி துயிலுணர்ந்தி
 பழமதுரை தனைக்கொள்வா நெழுந்ததுநீர் பார்தகடல். (உ)
- தேமளித்த நாவல்பயி நென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
 நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி
 நீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்சென் நெனக்கனவிற்
 காழுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குறக் ணெளித்தனனால். (ங)
- இக்கனவு ³காண்டலுமே யிரும்பாரவை விடிவதன்முன்
 னுக்கிரமாய் ⁴நனிவரக்கண் டிக்கிரவேல் விறற்செழியன்
 மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
 நக்கதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்றான் நவறநவே. (ச)
- உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
⁵லந்தமதின நெனக்கேட்டித் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
 சுந்தரனை நினைந்து⁶தனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
 றுந்திவரும் பெருங்கட⁷லு ணடுவெறிந்தா னுலகாய். (ரு)

க. பழமதுரை: இது கடல்கொள்ளவந்த மதுரை; இப்போதுள்ள மதுரைக்குக் கிழக்கே இருந்ததாகத்தெரிகிறது. “தமிழொடுபிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்த கொடி” (மீனாட்சி. சப்பாணி. க - ரு.) பழமதுரைமேடென்ற ஓரிடமும் பழமதுரைமுனியென்ற ஒரு முனியின்கோயிலும் அங்கேயுண்டு.

உ. உழை - வீடு.

ங. நாவல்பயில் தென்புலம் - நாவலந்தீவு. நாம் அளித்த வேலை அற - அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றும்படி. சென்று எறி.

ச. பரவைவரக் கண்டு.

*“முந்நீர்விழவி னெடியோன்” (புறநா. கூ); ‘முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்ப நின்றனென்ற வியப்பால், நெடியோ நென்ற ரென்ப’ (ஷட ஷட உரை); “அடியிற் மன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவேலெறிந்த வான்பகை பொறுது,...கொடுங்கடல் கொள்ள,...தென்றிசையாண்ட தென்னவன்” (சீலப்ப.கக: க௭-உஉ) “மற்றவன் மன்னால் வடவையின் கொழுந்துசுட், டாற்றி துடலமு மண்மக்குறு முத்தமும், விளர்த்துநின் மணங்கி வளைக்குல முழங்குங், கருங்கடல் பொரிய வொருங்கு வேல்விடுத் தவற்கருள் கொடுத்த, முதற்பெரு நாயகன்” (கல்.எஅ).

(19 - ம்.) ¹வாருதி ²துயிலுணர்ந்தி யெனவெழுப்பிப் ³கண்டலுமே ⁴நகர்வரக்கண்டு ⁵அந்தமதி நன்றெனக் கேட்டஞ்சலிசெய்தே யெழுந்து ⁶நனிவேல் ⁷உண்டிறவெறிந்தான்

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
முன்றெறு¹மம் புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேனோரு
மின்றிது²கண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழுத்துதித்தார்.)

மாலேமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனால்
வேலைவடிம் பலம்பநின்ற நென்றெங்கும் விளங்கியதா
லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளார்யார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள். (எ)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வுறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுட³னோங் கியசங்க மண்டபமு மமைத்தாழி
தடமுடைநா வலர்⁴போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான். (அ)

வேறு.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்குந் தமிழ்க்கூடற்
றனித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கந் தனைப்பணி
னினேக்குங்கண் முதற்சங்கம் மிடைச்சங்கந் ⁵நிலைத்தாரு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கரைப்பங்கின் புறத்தென்ப. (சு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௬௪.

க. அடிவடிம்பு அலம்ப - அடியின் ஓரத்தைக்கழுவ.

சு-எ. இவ்விரண்டு செய்யுட் களாலும் கடல் வடிம்பலம்ப நின்றனென்ற
பெயர்க்காரணம் விளக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. “ஆழி வடிம்பலம்ப நின்ற
னும்” (நள. சயம். கௌ), “கடல் வடிம்பலம்ப நின்ற கைதவன்” (வில்லி.
பாரதம், கரு - ஆம் போர். கஅ.)

அ. சத்தி - வலி, வேல்.

சு. நினைக்குங்கண் - நினைக்குமிடத்து. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம்
இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையையுடையதாகும். கங்கைக்கரை - பொற்றாம
ரைக்கரை; கங்காநதியின்கரையுமாம்; ஸ்ரீஹாலாஸ்யமாஹாத்தியம், கரு-ஆவது
லீலை, சசு-ஆம் சுலோகமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

(பி - ம்.) ¹அப்புடைந்துபங்கப் பட்டலறி விழாமுன்னம் ²கண்டிலம்
³ஓங்குயர்சங்க ⁴துதிப்ப ⁵நிலத்தாகும்

அ-2 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.*

—***—

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னொருகாற் பரபோக முத்திதரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் ¹பொருப்பரையன் றவப்பயனாந்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலர்ந்தனனாள். (க)

கேட்டருளுங் காலையினக் கிளிமொழியான் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெகுண்டு²நனி கேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிக்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளை
மீட்டிரையாய் கேட்டபடி காண்பமென ³விளம்பினனாள். (உ)

பிடிநடையா ஞடனடிங்கிப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகல விரித்துரைத்த மாசறுபே ஈரும்பொருளின்
புடையையமற் தனன்சிறியே னறிவின்மை பொறுத்தியென. (ஈ)

வேறு.

வெறிகமழ் சடிவச் சொக்கன் விடுவிடுன் னாங்கா ரத்தா
லறியநா நவின்ற தூலை யவமதி செய்தாய் வேலைத்
துறைபயின் மீனம் வீசந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
⁴மறமலி யிழிகு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான். (ச)

மழைமதத் தொந்தித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளை சீறித்
தொழுதூதான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெ டித்துப்
பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பௌவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் ⁵கழகிதென் றென்று நக்கான். (ரு)

க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தனன். உ. நனிவெகுண்டு.

ரு. தந்திமத்தகப்பிள்ளை - விநாயகர்; மத்தகம் - தலை. துதிக்கை-துதித்
தல், தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

* “அலைகடன் மீயிசை நடந்தாய்போற்றி” (திருவா. போற்றி. உ0அ);
“ஆராவமுதா யலைகடல்வாய்...வாரியனை” (திருவா. திருவம். உ); “மணிவலை
கொண்டு...பிரானுவாரே” (திருவா. திருவார்த்தை. ஈ); “ஏதில் பெரும்புக...
பிரானுவாரே” (திருவா. திருவார்த்தை. அ); “மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து
வெளிப்படு மாயிடிவே” (திருவா. திருப்படையாட்சி. க.)

(பி-ம்.) ¹‘பொருப்பரசன்’ ²‘தனிகேட்ட’ ³‘விளம்பினன்’ ⁴‘மறவலியிழி’
⁵‘தாடுதிக்கையின்றி’, ‘அநாடுதிக்கையின்றி’ ⁶‘அழகிதிக்கென்று’

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமயக் குண்டா மீது
பொறுப்பதல் லாவி யாயைச் சபித்தனை யெனப்பொ ருயைச்
செயுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து

1 பறித்ததை யன்றிக் காணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (க)

ஆங்கது கண்டு நீயு னறிவினை மதித்து வந்து

2 காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனை கையில் வாங்கி
யோங்குநம் மதுரை மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ குகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (எ)

வேறு.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புகவி லங்குகண நாத
நொருவன், முத்தனது கண்டுகடை விட்டதிரு நந்தியைமு னிந்தி
னிய சாப மிடுவா, னத்தியுழை யிற்சறவு ருக்கொடுபு குந்துலவி டாக
மமெ டித்தெ னுமுனம், புத்தியுடை நந்தியுமு தித்துலவி னன்பெரிய
புத்தக⁴மெ டித்து முடியில். (அ)

வேறு.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டாங்கி யிலங்கதி யரைய
னம் மன்ப, னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா லுலகுளோர்
காணவர் துனையா, மழுகுற மணந்து காவனந் தியையு மாட்கொள்வ
மஞ்சனீ யென்று, செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே
செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான். (சு)

தடமலி செல்வத் தோங்கதி யரையன் றவப்பெரும்⁵ பயத்தி
னற் போந்து, ⁶புடையுமை யணங்கு தோன்முமுன் பெரிய ⁷போற்
றரு மவயவ நிரம்ப, நடமலி தந்தை தாயதி சயித்து நாரீவடி வன்
றியே தெய்வ, வடிவொடும் விளங்கு⁹ மிவடனக் கியைந்த மாமண
வானு ரெனுங்கால். (க0)

க. பல கை - பன்னிருகைகள்.

எ. மூங்கையம்புதல்வன் - ஊமைப்பிள்ளை.

அ. கணநாதநொருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெடுத்து உலவிடு.
புத்தி - ஞானம்.

சு. அதியரையன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன்; 'அதிபத்தர்' என்பதனாலு
முணர்க; க0, கஅ. இவ்வரசனுடைய ஊரின் பெயர் விக்கிரமமென்று திருவுத்
தரகோசமங்கைப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவல்நந்தி. செட்டி-முருகக்
கடவுள்; "செட்டியப்பனை" தே.

(பி-ம்.) 1 'பறித்தலுமன்றி' 2 'காங்கையா' 3 'இனையசாபம்' 4 'முடித்து'
5 'பலத்தினம்' 6 'புடையுழை' 7 'போற்றும் வைபவம்' 8 'வடிவின்றியே'
9 'இவடனுக்கியைந்த'

அசு

திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பிறிவினா வானும் பிறிவினா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட்
டாம, லெறிவலை வானார் தம்முருக் ¹கொண்டாண் டெய்திவாழ் பர
தனை நண்ணி, நெறியுடை யவனே யெனக்குநின் மகளை யளிப்பபையே
னினக்குநன் நென்ன, வறிவுளோன் விரும்பி வடிவனா யிருந்தா யார்
கொனீ யறியவோ தென்றான். (கக)

துன்றெயின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லைமீன் வாணி
கப் பிள்ளை, வன்றிறற் றெழிலா ²லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன்
மாமடி யென்ன, கின்றவ னையுற் றுரையினு லாகா நின்றெழில் காண
மீன் வீசு, முன்றிகழ் வலையை முடியென மறைதான் முறைதரு கயி
றுகைக் கொண்டான். (கஉ)

வேறு.

வெல்லவுட் கயிறு ³வாங்கு கயிறிட்டு விரலா ழிக்கண்
பல்விதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வளைக்க வல்ல
வெல்லவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு நக்கோத்
தொல்லைமீன் வலைமு டிந்தா னுற்றவ ரதிச யிப்ப. (கங)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
னார்வரு மரக்க லங்க ஞலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மை மீ னனைத்துத் தின்று திசைதொறு நடுக்கஞ் செய்திவ்
வாரியுள் ⁴வரைபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகரமுண்டால். (கசு)

⁵ உற்றவ வதனற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனைப்பி டிக்க வல்லையேல் வலைஞர்க் கெல்லாங்
கொற்றவ னீயே மற்றென் குலக்கொடி தனையு மின்றே
வெற்றியி னினக்க ⁶ளிப்பன் வேண்டிவ சிறக்கச் செய்தே. (கரு)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலைதோ ளேற்றிச் சிலைத்துமேல் வளைத்து வீசி

கக. பிறிவு - பிரிவு. வலைவாணர் - வலைஞர். பரதன் - வலைஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமனார்; விளி; க: ரு-ஆம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.
மறைதால் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய தூலால் முறையே உண்டாக்கப்பெ
ற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கங. வாங்கு கயிறு - குறுக்கேமறித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலை
யின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். "ஒரு சிறுகுடிப் பரதவனாகிப்,
பொன் நலைப் புணர்வலை கொடுங்கா மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன்
படுத்த, நிறையரு னாயகன்" (கல். கக.)

கரு. மிடித்தனம் - வறுமையுற்றேம்; "இடைமிடித் தார்தமைத்தேடி"
(திருவேங்கைக்கோவை, நக.)

(பி - ம்.) ¹ 'கொண்டேயெய்தி' ² 'உயர்ந்தவன்கேட்டு' ³ 'வாங்கிக்கயி
றிட்டு விரலாளிக்கண்' ⁴ 'மலைபோல்' ⁵ 'உற்றதுவதனால்', 'உற்றதாங்கதனால்'
⁶ 'அளிப்பல்வேண்டுப'

வென்றிகொண் மகரந் தன்னைப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
1 ளொன்றுமே காமம் கைக்கொண் 2 டேறினா னும்பர் போற்ற. (கசு)
நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலைஞர்க ளதிக யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைந்தொடி யணங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான். ( )

வேறு.

காதலியோ டதிபரையன் கனகமழை பொழிந்திறைஞ்சி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேனம் மணங்கையென
மாதிலெடு நந்தியொடும் வந்துடனா கமமெடுத்துப்
போதுகண 3 நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண. (கஅ)

ஆங்கணைந்த பெருங்கிளைஞ ரருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்குரவு நீங்கியிருந் தனர் வருணன்
வாங்கருமன் பொடிதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி. (கக)

சோதியுருப் பெற்றவுமை தொழுதியலா கமங்கடமை
யாதாவிற் கேட்பலினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியருள் செயல்வேண்டி முத்தமனே முத்திதரு
மாதிமுனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி. (20)

வேறு.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்பக் கேளென் றுசிலா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சரிகுழற் கருளிச்செய்தான். (2க)

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றுருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப் தேச நோக்காற் செய்துமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளுரைத்தான் மன்றற் பேதையோ டிருவங் காட்டி. ( )

கஅ. "அதியரைய மங்கை யமர்த்தான் மன்னை" (திருநா. தே. திருவதி
கை) என்ற திருவாக்கு, சிவபெருமான் அதியரையன் திருமகனைவிரும்பி மண
ஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத் திருவிளையாடலையும் புலப்படுத்தி விளங்குதல்
காண்க. ஆதி: "ஆலவாயி லுறையுமெம் மாதியே" (திருநா. தே. க-க0.)

கக. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலை.

உ0. ஆதிமுனி: விளி.

உஉ. புரியா - புரிந்து. "எண்ணெனுத்தமப்பத்தர்" என்பர் பின்னும்;

உக. பெரும்பொருள் - மகாவாக்கியப்பொருள். மன்றற் பேதை - மங்களேச
வரி. திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ்செய்த முனி
(பி - ம்.) 1 'ஒன்றுபோகாமற்' 2 'ஏகினும்பர்வாழ்த்த' 3 'காதலெடும்'

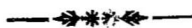
அகநாடு திருவாலவாபுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வித்தக வேடங் காட்டிம் விமலனீள் புணரி சூழ்ந்த
வெத்தலத் தினுஞ்சி றந்த தித்தல மே¹யென் றெண்ணெ
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கள்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினான் மாதி னோடும். (உரு)

அன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கண்
மன்றுற வைத்த லாலே வாதலு ராளிபோற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேரால் வழங்கிய ²திலங்க வெங்கும். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகஅ.

உரு.—வளையல்விற்த திருவிளையாடல்.*

முக்கண னை வாயன் முன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குந் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரொழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வளையி ழந்தார். (க)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் காகீர் பொழிநிகழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லாந்
தரும்பான் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (உ)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வடிவத் தோடி முலகுளோ ரதிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுகத் தோடி நிரம்பினர் ³பிறங்க வங்கண். (ங)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யனைவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க ளிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (ச)

வர்கள் ஆயிரவரென்றும் அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவருடைய திரு
நாமம் காட்சிகொடுத்த நாயகரென்றும் கூறாநின்றது; அப்புராணத்துள்ள
பார்ப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

உரு. பத்தர் தங்கண் - பத்தரிடத்து. உத்தர ஆகம கோசங்கள் - விடை
யாகிய ஆகம புத்தகங்கள்.

(உரு)

ச. சமாதி - சங்கற்பம்.

[வாய்.)

* “வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய்தானே” (தே. திருநா, திருவால

(பு - ம்.) ¹‘என்மெண்ணி’ ²‘என்மெழின்மங்கை’ ³‘இலங்கயாங்கும்’

‘புனிதர்மாதர்’ ⁴‘தவப்பலத்தாற்’ ⁵‘பிறங்கவன்றே’

துப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுபவன் வணிக னாகி
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போந்தே
யப்பெருங் கன்னி மாரைப் ¹பரிசிப்பா னுசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி. (௫)

கழையதண் டேன்றி மூன்று விரல்படக் கடிநீ றிட்டுத்
தழையவொண் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திப்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ னேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா தணிகொள்கண் டிகைகடாழ. (௬)

வேறு.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ னேந்துசொற்
றளர வெள்ளை நரை²பு னேந்து சால வீழ்வி ருத்தன
யளவில் வண்ண வளைகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
³வளையல் கொள்ளும் வளையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன். ( )

வந்துகூறும் வணிக னல்ல ⁴வடிவி னுல நங்கனே
யிந்த மாய நரைப ரந்த தின்ன தென்ற நிந்திலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோதெ ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
⁵பந்த மாற யாவ ரும்பு ழிச்ச ரின்று லாவினான். (அ)

இணையில் வண்ண வளையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க னுன்ம னங்குலைந்
துணர்வு மின்றி மடனு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வளையி னுல்வ னைத்தனன். (க)

கருதி ரின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க னைப்பிடித்
⁶துருவ மிஞ்சு மாதீரு ⁷மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வளைக னுண்டு பரிவொடுந்
தருது ரில்லு ரில்லு மென்று சாற்றி மாலை யேற்றினான். (க0)

வேறு.

மின்வளை தன்னையெ டித்துவி ரித்துவி ரைந்திடு வார்போல
மன்னிய ⁸கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிம யக்குதல்கண்

௫. துப்பு - பவழம்; தூய்மைபுமாம்.

௬. கழையதண்டு - மூங்கிற்றண்டு. கலிங்கம் - ஆடை. முடிச்சாத்து-
தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டிகைகளும் தாழ.

௭. 'வளையல்கொள்ளும் வளை பல்கொள்ளும்': அடுக்கு.

௮. முல்லை - கற்பு. வளைத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டார். வளையி
னுல் வளைத்தனன்: மடக்கு.

௧0. 'நல்ல நல்ல', 'ரில்லும் ரில்லும்': அடுக்கு. மாலை - மயக்கத்தை.

(பி-ம்.) ¹பரிசிப்பின் ²புணர்ந்து, ³பாந்து ⁴வளைக்கொள்ளுமென்று
கூறிவளமையாகவந்தனன் ⁵வடிவினுனவன்கணே, ⁶யிந்தமாயை ⁷பந்தமற்றி
யாவரும் ⁸உருவுமிஞ்சு ⁹உமக்குமக்கு ¹⁰கைகண்மடித்துவிடாதுவணங்கி.

அ.அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

டன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென ¹வச்சமுறுத் [ரும்.
தென்னேவி டென்னேவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெவ
இப்படி சொல்லிய தேது²ப மூத்தாந ரைத்தவி ருத்தனியா
னெப்பமர் கைகள்பி டித்தத னுலும துற்றவர் தாமிகழார்
செப்பிணை யோமுலை மைப்புய லோகுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
துப்புரு வோதுதல் விற்பிறை யோவிது வல்லியர் சொல்லுமென. ( )

வேறு.

நன்குறு மொழிபிற பட்டு நாய்கனைக் காண்பான் வேட்டின்
றென்கையில் வளைநெ ரிந்த தென்கையில் ³வளைநெ ரிந்த
தன்புடை யவனே நல்ல வணிவளை யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வளைநெ ரித்துச் சொல்லுவார் முடிக வாங்கு. (கங)

⁴இனக்கன வளையி டாதிங் கேசுவா யாயி னெங்கண்
மனத்தமர் சொக்க னூர்த மாணையால் வளைப்பே மென்னத்
தனக்குரல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு முறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வளைக ணீட்டிங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (கச)

புனையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவளை யொன்றே யென்றென்
றனைவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டான்
டினவளை விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டித்துக்
கனவளை கொள்வான் வந்த கன்னியர் வளையுங் கொண்டான். (கரு)

இந்திர நயன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ ணாத
சந்தர வருவர் ⁵தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சிந்தையா லனுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் ⁶றவாவற வழுத்தக் கண்டி. (கசு)

⁷பழுதிலா மார வேளைப் பாலலோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
னழகிய மடந்தை மீர்கா ளப்படிச் செய்வ லின்றிவ்
விழுமிய வொளிவ னைக்கு விலைதர வேண்டா நாளே
யுழைதொறும் வந்தாற் றுரு ⁸மென்றன னுவகை நீட. (கசு)

கச. வளைப்பேம் - தடுப்போம்; "வள்ளனீங்கப்பெறாய்வளைத்தேனென்"
(சீவக. அ.அ.௦.)

கரு. தனம் - கொங்கைபொன். "இதழியுந் தும்பையு மதியமும் கரந்து,
வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத் தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்
கால், வீதிகூறி விதித்தமுன் வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்ப வறனீர் குளிப்பக்,
கண்புதை யாப்புத் திணியிருள் விடிய, வுடறொறும் பிணித்த பாவமும் புலரக்,
கண்டனீள் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறித்த தனிமுத னுய
கன்" (கல். சசு.)

கசு. செட்டியார்: வளி.

கசு. பாலலோசனம் - நெற்றிக்கண். உழைதொறும் - வீடுகள் தொறும்.

(பி - ம்.) ¹அச்சமுறுது' ²பழுத்த' ³வளையகன்றது' ⁴இனக்கனவளை'
⁵'தீண்டித்' ⁶அவரவர்' ⁷பழுதிலான்' ⁸என்பனீந்துவகைநீட'

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்னு நடப்ப மேனி விதத்தையு முதிரா மென்மைப்
புன்முறு வலையுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி 1வணிக லுரே தார்கொனீ நவிறி யென்றார். (கஅ)

அழகிய சொக்க மை மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளகைக் கோளு வறிகுவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான் பிறந்தே னல்ல கிளையிலே யெனம தைந்தான். (கக)

ஆங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணைங்குகன் னியர்குல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கிநங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் 2சார்வதற் கொருப்பட் டார்கள். (உ௦)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் றேன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் 3போந்தார் தும்பாற்
பரிவொடும் வனைய விட்டுப் பரிசித்தோ நாமே சாத
வொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தீ ரென்ன. (உ௧)

நடமொடி துதித்தார் யாரு நானிலத் 4துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ 5னறிந்தி டாத சாக்கிலே யுரைக்கு மெட்டான்
கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்றே. (உஉ)

ஆர்ந்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தாற் பண்பு
சேர்ந்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தானும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னானு மறுவற விளங்கி நாளுஞ்
சூழ்ந்ததஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்ந்து. (உ௩)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க ளன்று முன்னு
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னூர்க

கக. 'அழகிய சொக்கன்': மதுரைக்கல. ச. ௫௩, கக; மீனாட்சி.
காப்பு. ச. அளகைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்னும்பெயர் வணிகருள்வழங்
கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனன்; குமரி, சிலே
டை. கிளை - நல்லகுலம், மூங்கில். இச்செய்யுள், "வந்தவரவென்னே" (சீவக.
௨௦௨௦) என்னும் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவிவந்தது. அச்செய்யுளின் ஓற்
றுமைப்பகுதியைப் பார்க்க.

உ௦. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாது - பொறுமல்; கள: ௫.

உ௧. 'அஞ்சி' என்றார், பழியஞ்சியாதலின்.

உஉ. 'உடையவனறிந்திடாத சாக்கிலே' என்பது ஒருபழமொழி.

உ௩. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சிமாலை.

பி - ம்.) 1'வணிகருரேது' 2'சாவதற்கு' 3'போந்தாரும்போற்', 'போந்தா
ரீங்கே' 4'உயர்ந்தோர்நாமே' 5'அழித்திடாத' 6'கடையரேம்பயந்தோர்தம்மைக்
காணங்குலம்போல்வந்து'

னெறிதரு தூய்மை வாய்மை நீதிநல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி றந்தே. (உச)

கொள்ளவோர் 1புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கிளையா னென்று 2மெய்புனைத் தெய்தி யொப்பித்
தொள்வளை யிட்ட தன்றி யுமையொடும் 3விடையிற் றேன்றித்
தெள்ளியீர் மணந்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள். ()

ஆகத்திருவிருத்தம் - சசந.

உச.—இலச்சிளையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக மூலவாயான் பதம்பணிவான் முன்னொரு
காற் பத்தி மிக்கோ, னேங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க
வுயர்தலைவன் வைகை¹வட தடத்தி னெய்த, வீங்கதனை யறிந்தனுகா
வாறு கோயி லெயிற் கடைதன் னிலச்சிளையிட்டழைத்து மாறன்,
ரூங்கரிய படையெடுப்பான் முயன்றான் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப்
பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலதீர்த்தங் கண்டி. றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன்
மற்றவற்றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையும்ப் பதியி
லோங்குங் காரணமா நின்னையுநீ கருதி வாழு, மெண்ணிப்²மெண்
னெண்ணமார் மடங்க லெண்ணான் கேந்துயரா லயத்தினையு மினி
மை மிக்க, தண்ணமர்பொற் றுமரைவா வியையுங் காண்பான் றணி
விலா விருப்பெய்திச் சார்ந்தே னிங்கே. (உ)

இன்னருள்சேர் தயாநிதியே யமர ரேறே யெந்தையே யென்
செய்கேன் பகைவனைய, தென்னனெடு பேராலும் வாராவாறு ³தீங்கு
செயக் கண்டனைமற் றியாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து
முடிப்பா ருண்டோ நியிடைபின் றென்கருத்து முடித்தி டாயேன்,
மன்னுயிரை முடிப்பதலால் வாழே னென்று மதுரைவளம் பதி
கோக்கி வருந்த ஹ்றான். (ங)

உரு. இச்செய்யுள் கலிக்குற்து.

(உச)

[முத்திரை.

க. காடுவெட்டியென்பது, இவ்வரசன்பெயர். தன் இலச்சிளை - மீன

உ. ஆலயம் - இந்திரலிமானம்; அஃது அ - யானை, சுசு - கணநாதர்,
ஙஉ - சிங்கங்களால் தாங்கப்பெறுவது; "கரியெட்டுஞ் சினமடங்க னெலெட்டு
மெட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க" (திருவிளையாடல். இந்திரன். அங.)

ங. 'தென்னனெடு' என்பது முதலியவற்றை, "வழுதி யன்றியும் வைய
யையும்பகை யான தென்று வருந்தினான்" (திருவிளையாடல். விடை. கக) என்பது
தழுவிவந்திருத்தல் காண்க.

(பீ - மீ.) 1'புதல்வனில்லை' 2'மெய்யுனைத்தெய்த' 3'விடைமேற்' 4'வட
தீர்த்து' 5'எண்ணுன்கமார்' 6'தீங்குசெய்தல்'

மருவுபுக ழுரனருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்றன் மனக் கருத்தை முடிப்பா னெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னான்கும் பூவியன்மீன் முத்திரைகண் டிடமுண் டாகப், பரவுமதி லொடுவடவா யிலைமுரித்துப் பாதி²யிர விற்சென்றோ ரியந்திரத்தாற், ³கரிபரியோன் றீனநதித்தென் கரையி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (ச)

ஓங்கிருளை ⁴யவனளவில் வெளிய தாக்கி யோதரிய சோதிவிமா னத்தையும்பொற், பூங்கமல வாவினையுந் தனது நீங்காப் பொருவி லுரு வையுங்காட்டக் கண்டு போற்றி, ⁵யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு தாடிப் பாடி யீணைவதற்கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்க ரிய மயிர்ப்புளகம் ⁶பொடிப்பக் கண்க ணீர்ததும்ப மேல்⁷விதும்ப ிறைந்து நின்றான். (சு)

அரியயர்கட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புநயங் கண்டாரா வன்பு கூர்ந்து, பொருவருநல் வரங்கள் கொட்டு ⁸தழைத்தாற்போலப் பொருபுனல்சேர் தடினிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செழிய னோடு படைபொருவான் படையிலலை விடியு முன்னம், விரைவொடும்போ வென்றுரிசி யாக்கிப் போக்க விரைந்தருள்கண் டத்சயித்து நயந்து போனான். (சு)

வேறு.

ஆங்கவன் போய ⁹பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி யோங்குபே ராணை யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னைத் தீங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன ரீங்கி¹⁰யா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சீனையு மிட்டான். (ஏ)

சுரிமுழ லுமை மயிற்குச் சொல்லியா லயத்தி ருப்ப விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப் பொருவிலோர் வாயில் வேராய்ப் பொறித்தமுத் திரையும் வேராய் மருவிய மதிலும் வேரூ யிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

ச. 'பத்தர் பத்தன்': கஅ: ஈ, ஈச: சக. முரித்து - இடித்து. இயந்தி ரத்தால் ஏற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை இடித்த வேறொரு வாயில்; "உயரெ யின் முரிவாய்" என்பர் பின்னும்; எ; "சுங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித் திட" (பயகர. உச.)

ரு. மேல் விதும்ப - உடல்நடுங்க; "பொதும்பருள் விதும்பினாரே" (சீவக. உளகஅ.)

சு. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அன்பு. தடினி - ஆறு; "நஞ்சத்தடினி வெம்மையையுங்கண்டு" (ந.சு: கந); "உணர்வுடைத்தடினி" (ந.அ: ருச.)

எ. ஏற்று இலச்சிளை - இடபமுத்திரை.

(பி - ம்.) ¹'மதிலொரு' ²'நிசியிற்' ³'கரியபெரியோன்றனைத்' ⁴'அவ்வள வில்' ⁵'ஆங்கவனுமகிழ்ந்து' ⁶'பொறிப்ப' ⁷'வெதும்ப' ⁸'அனைத்தாற்' ⁹'பின்ன லவ்விடைமேலியெங்கும்' ¹⁰'யாவருங்காணுத்தனைற்றிலச்சினை'

என்றது சொல்லச் சீறி யெய்திய வமைச்சர் தம்மைச்
சென்றறி மின்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார்
வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புகுந்த வாரின்
றென்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை யுரைத்தவா றெகுக்கு மென்றார். (க)

இருந்திறல் வழுதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது
பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத
வருந்தியூ ன்ணெழிந்து செய்ய மலரணைத் துயிலுங் காலைத்
திருந்திய கனவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (க௦)

ஞாயில்வாய் மதின்மு ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாக்கி
நேயமுள் ளவனை யின்கே வரவிட்டு நீங்க விட்டுச்
சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவுறு குறியு மிட்டே
மேயவின் நியாங்கா ணென்ன வதிசயித் தெழுந்தான் போற்றி. (கக)

வந்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டதிச யித்துச்
சந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
முந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி
லிந்தமா லிலத்து லின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சருடு.

உரு.—மாணிக்கம்வீற்ற திருவிளையாடல்.*

— ❖ ❖ ❖ —

முன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து
மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்குநான் விதிவ சத்தான்
மன்னுநன் குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் 1காதன் மாதர்க்
கின்னெறி யில்லா மைந்த ரெண்ணில ரானு ரன்றே. (க)

மற்றது கண்டு சால 2வாடிய மன்ன னோர்நா
ளற்புத சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே
முற்றுமிங் களிக்க வல்ல முதல்வனே புதல்வ னில்லை
யிற்றது குலமென் றேத்த வீந்தன மென்னப் போந்தான். (உ)

க௦. போத - மிக.

கக. வாய்மதில்: வினைத்தொகை. சேவுறுகுறி - இடபமுத்திரை.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த வரலாற்றை யுடையவாயில்; இலச்சினை
வாயிலென்று ஒருவாயில் பண்டைக்காலத்து இருந்தது போலும்.

(உரு)

க. இன்னெறி - இனியநெறி; நல்லநடை.

*“கதிர்நிரை பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுங் காண்பு புனைவருந்
திருவடி, மாநிலம் தோய்த்தோர் வணிக னாகி,.....இவையெனக் கூறிய நிறை
ருட் கடவுள்” (கல். சௌ.)

(பி - ம்.) 1 ‘காவன்’ 2 ‘மயங்கியே’

1 இறையவ னருளா னல்ல விலக்கணத் துடனோர் மைந்தன்
மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் துதித்தை 2யாண்டு
குறைவற 3வளர்நா ளந்தக் கொற்றவன் வேட்டை போகித்
திருமுறு முழுவை கையிற் சேர்ந்துயர் துறக்கம் புக்கான். (ங)

வேறு.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து 4காவ லறையழித் தரும்பொருள்
கவர்ந்தே, புவிமிசைத் தூரந் தங்குறை யறிந்து போயினர் யாரையு
மறைத்துக், கவினுறு குலக்கோ மைந்தனைக் காத் வமைச்சர்கள்
கரிபரி முதலா, நவையறு படையை வெருவுறு குடியை 5யடைவுற
நயமொடு கூட்டி. (ச)

வரந்தரு 6மரசன் குமாரனுக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டுவா
னெண்ணி, யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறைபி னியைந்தசாம்
பூனத மாந, வருஞ்செழுங் கனகந் தேடினுஞ் சிறந்த வணிமுடிக்க
காநவ மணிக, டெரிந்தன வெங்ஙன் றேடுவஞ் சொக்கன் றிருவுள
மறியகி லேமால். (ரு)

விதுமா பிலங்க விவந்7கபி டேகம் விரைவுடன் செய்திடா
தொழியி, னதிர்வுறு முலக மென்செய்கே மென்றென் றழுங்குதல்
கண்டருள் சரந்து, திதமுறு சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டி
யாய் மணிவிலை கூறிப், பதியுயர் பெரிய 8பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதிங்
கென்னென வடைந்தான். (சு)

9 வருந்துபே ரமைச்சர் நயந்துசென் றுளத்து மருவுகா ரிய
முரைத் துன்னைப், பொருந்துமுன் றுன்பம் போனது சொக்கப்
புனிதனோ வறிகிலே மென்ன, வரும்புரை யிரேகை களங்கம்விந்
துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை, யொருங்கமுன் பார்த்துக்
கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுண் டென்றான். (எ)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய
புயல்போற், நீதிலா வடிவின் வந்தமா ணிக்கச் செட்டிகேள் யாங்க
ளீங் கறியக், கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை

ச. காவலறை - காக்கப்படுதலையுடையபொன்னறை. யாரையும்றைத்து
மைந்தனைக்காத் அமைச்சர்களென்க; "முடிசூடுவான் மறைத்துக்காத்வமை
ச்சர்" (கடம்ப. இலீலா. உரு.)

ரு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

சு. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம் நடுங்கும். பட்டினம் - காவிரிப்பூம்
படினம்.

எ. புரை - காசபாதம். இச்செய்யுளால், இரத்தினத்தின் குற்றங்கள்
இன்னவையென விளங்கும்.

(பி - ம்.) 1 'இறைவனதருளால்' 2 'ஐந்தியாண்டு' 3 'வளரவாழ்ந்த' 4 'காவ
லரை' 5 'அறிவுற' 6 'அரசுகுமாரனுக்கு' 7 'அவிடேகம்விரைவொடு' 8 'பட்டினம்'
9 'வருந்துமோமைச்சர்'

பிறங்கிலக் கணங்க, ளோதியா தரத்திற் றுவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற் றுரைப்பான். (அ)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலவனைச் சிரத்தா, வாசற வரிந்த வுறுப்பினை வாளு ரருந்தமண் விழுந்தன தப்பிக், காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த ¹கடலினுந் தீவினும் புது மை, பேசரும் பெரிய ²நாட்டினும் பிறந்து விளைந்தன பிறங்கிட வன்றே. (சு)

பரியவா ளென்பு வயிரீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம், பொருவரு மொளிகேர் கவம்புரு டராகம் பொருந்துசெங் குருதிமா ணிக்க, மருவிய மயிர்வை றீரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை முத் தங், குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே.

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங் கநான் கிடமும், படருநால் ³வருணத் திலகிய பெயரும் பன்னிரு குணமும் ரெட்டி, நெடியுடன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்க ளும் பிறங்கிய விலையு, ⁴மிடமுறு பத்தி பாய்தலு மென்ன வெழுவ கை யிலக்கண முடைத்தால். (கக)

கருதிடின் ⁵வலவை மாவலி கங்கை கம்பனை கல்லனை யென் னுந், தருசம னொளிகூழ் நதிகணன் கிடமாஞ் சாதிநான் கந்தணன் வெள்ளை, பரிவுறு மாசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைசூத் திரன் கறுப் பவைதா, மருவிய பெயர்கோ மளங்குரு விர்தம் பதுமரா கம் பண மணியே. (கஉ)

சூ. வலவன் - வலாசுரன். தப்பி மண்விழுந்தவைகள்.

கஃ. வலனுடைய என்பு வைரம், இறைச்சி பவழம், கருவிழி நீலம், கவம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்கம், மயிர் வயிறீயம், நிணம் கோமேதகம், பல் முத்தம், பித்து மரகதமென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்கணமுடைத்து; இவற்றை “மாணிக் கத் தியல் வகுக்கும் காலேச், சமனொளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடமு, நால்வகை வரு ணமு நவின் றவிப் பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதினறு சூழ்மு, மிருபத் தெணவகை யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும் பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிப வியல்புணர் தோரே” (சீலப். கச: கஅசு - எ, உரை) என்னுமேற் கோளாலும் தெளிக.

கஉ. சமனொளி - இலங்கைத்தீவிலுள்ள ஒருமலை; இதனை, “இலங்காநீ வத்துச் சமனொளி யெனனுஞ், சிலம்பினை” (மணி. ௨௮: ௧0௭ - ௮) என்ப தனாலும், அம்மலையை நான்குநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவென்பதை, “குழிச் செ க்காச் சமனொளி சூழ்ந்த, நிரைநதி நான்கி னிகழ்ந்தன குறியும்” (கல். ச௭) என்பதனாலுமுணாக. வலவை, மாவலிகங்கை, கம்பனை கல்லனை என்னும் நதி கள் நான்கும் இலங்கைத்தீவின் சமனொளியிலிருந்துண்டாவன.

(பி - ம்.) ¹‘கடலினுந்தீயினும்’, ‘கடலினுந்தீயினும்’ ²‘நாட்டினும்பாந்து வளர்ந்தன’ ³‘வருணத்தியற்கையும் பெயரும்’ ⁴‘இடமுறுவத்திப்பாய்தலு மென்னும்’ ⁵‘வலகைமாவனகங்கை’ ⁶‘குருவந்தம்’, ‘குருபந்தம்’

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேவினும் ¹வெயிலி
னுந் காத்து, மன்னினு மோரந் தன்னினுந் தூக்க மருவினுந் தேய்ப்
பினும் பிறங்கிக், கொன்னுறச் ²சிவந்து பார்க்கவந் தோங்கிக் ³குச்சி
முன் பரந்துசேர்த் திடினமுன், பன்னிய வொளித்தாய் ⁴மத்தக
சுத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால். (௧௩)

⁵ மிகவுறு தராச மத்தகந் குழிதல் ⁶வெச்சமிலைச்சுமி வெகுளி,
⁷ புகையொடு திருகன் முரணெடு செம்ம னிறுகுதல் கருகுதல்
பொரிவே, மிகவுறு புடாய நெய்ப்பிலி ⁸சந்தக் கேடுநீன் வெய்யகீந்
றென்ன, வகைபடு குற்ற மெண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு
புலவோர். (௧௪)

வேறு.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தகக்கண் சூத பல்லவமின் மினிகோ
பம் ⁹பரிதிதிப, மங்கிவிழு ¹⁰தழற்குன் றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்த
முய விரத்தமா தனாவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப்
பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ்சட் ¹¹டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிந் தூர
ங்குக்கிற் கண்ண சோகின் றளிர்நிறங்க ¹²னாவனையோ டெழுநான்
கென்பர். (௧௫)

எண்டருதே சிடையளவே ¹³விலைகோ டன்க ணியைந்த வற்றி
னொளிபரத்தல் ¹⁴பத்தி பாய்த, றண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப்
பாம்பிற் சங்கினின்மீ னின்றலையிற் றழைநெற் றுளி, ¹⁵லொண்டொ

௧௩. இதற்கூறிய மாணிக்கத்தின் பன்னிருகுணங்களை, “தேய்க்கி னெ
ருப்பிற் சேர்க்கி னங்கையிற், தூக்கிற் தகட்டின் சுடர்வாய் வெயிலிற், குச்சை
யின் மத்தகக் குறியிலே ரத்தி, நெய்த்துப் பார்வையி னேர்ந்து சிவந்தாங்,
கொத்த நற்குண முடையபன் னிரண்டும்” (கல்.௪௭) என்பதனாலும் தெளிக.

௧௪. மாணிக்கத்திற்குற்றம் பதினொன்பதை, “கருகிரொய் தாதல்
கீற்று வெகுளி, திருகன் முரணே செம்ம னிறுகன், மத்தகக் குழிவு தராச
மிலைச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புகைதல் புடாயஞ், சந்தைநெய்ப் பிலியெனத்
தருபதி னறும்” (கல். ௪௭) என்பதனாலும் தெளிக.

௧௫. அங்கியும் அதில்விழுதழலும். சாதாங்கமுதலியவை மாணிக்கத்தி
ன்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப் பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு நிறங்
களை நால்வகைப்படுத்தி, சாதாங்கத்திற்குப் பத்துநிறங்களும் குருவிந்தத்தி
ற்கு ஈட்டும் சொகந்திக்கு ஆறும் கோவாங்கத்திற்கு எள்ளுமாகக் கூறுவது
முண்டு; “தாமரைகழுநீர்” (சிலப். பக். ௩௭௭) என்னும் மேற்கோள் முதலி
யவற்றையும், “கதிர்நிரைபரப்பும்” (கல். ௪௭) என்பதையும், “சாதாங்க
நிறம்” (திருவிளா. மாணிக்கம். ௩௯) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும்
பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் இருப்பனவுள்.

(பி - ம்.) ¹ ‘வெயிலிலுங்காற்று’ ² ‘சிவந்தபராகம்வந்தோங்குக்குச்சி’
³ ‘குச்சை’ ⁴ ‘மரதகசுத்தி’ ⁵ ‘மிகவுறுகாசம்’ ⁶ ‘வெச்சமிலைச்சுமியெகுழி’ ⁷ ‘புகை
யொடு’ ⁸ ‘சந்தை’ ⁹ ‘பருதி’ ¹⁰ ‘தணற்குன்றியிலோத்திரஞ்செவ்வாத்’
¹¹ ‘சேறு’ ¹² ‘ஐவனையோடு’ ¹³ ‘விலைகோடன்களியைந்த’ ¹⁴ ‘வத்தி’ ¹⁵ ‘ஒண்டிறன்’

டிமங் கையர்களத்தி லியானைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் காகவா கனர்தின் டோளிற், கொண்டலிலிப் பியிலேனக் கொம்பி லிக்குற் கொக்கிலெனப் பகர்வார்வியப் ¹பிப்பி முத்தால். (௧௬)

தங்கியமுள் னேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணே றிடப்புத் ²திருகல் கோணை, மங்குறு³சிப் பிப்பற்றுக் ⁴காக வன்னி மருண்டிருத்தல் குறைபத்தே குணமே தட்பம், பொங்குடுத்தே சுருட்சிகனம் வயிரம் வைரா கரமேருப் பொருப்பிமவா னேமகூடந், ⁵துங்கசவா லக்கமவந் திகமா தங்கந் தொகுமருண மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (௧௭)

கீற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி ⁶கெடுதல்கரி துளை விந்து காகபாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி முரித றுரை மழுங்கலிருத் தெனப்பகர்வார் குறையீ ராறும், போற்றிநிந் குணந்தாரைச் சுத்தி ⁷நோன்மை புரந்தரசா பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுடைக் கோணமாறெனவைந் தாமற் றிலங்கியநீ லத்தினிய லியம்ப லுற்றேன்.

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே ⁸குவளை வண்டே யாகுலக் கண் செழுமேக மவிரிச் சாதே, யிணையிலுயர் ⁹பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் றிலங்கு மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், தணிவில்¹⁰சர சரப்பிரசத் தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சணிவளிமண் சார்ந்த கிட்டம், ¹¹பிணிகொளிலைச் சுமியாகுந் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின். (௧௮)

௧௬. தேசிடையளவே விலைகோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல். முத்துக் கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதின்மூன்றிடத்துப் பிறக்கு மென்பர், பாஞ்சோதிழுவீர்; திருவிளை. மாணிக்கம். ௫௩ - ௪. இங்கே 'காகவாகனர்தின்டோள்' என்பவரிடத்து, அதில், 'ஐவாய்மான்னை' என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

௧௭. "உடுத்திர ளனைய காட்சி யுருட்சிமா சின்மை கையா, லெடுத்திடிற் றின்மை பார்வைக் கின்புறல் படிக மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு" (திரு விளை. மாணிக்கம். ௫௮) என முத்தின்குணம் ஆறென்பர். வயிரம் பிறக் குயிடம் எட்டு.

௧௮. வயிரத்தின் குற்றம், ௧௨; குணம், ௫; "சரைமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, துளைகரி விந்து காகபாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன முரித, றுரை மழுங்க மன்னே, டிராறும் வயிரத் திழிபென மொழிப்", "பலகை யெட்டுங் கோ ண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைத்துங் குணமென் மறைந் தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே" (சீலப். ௧௪: ௧௮௦ - ௮௩, விசேடவுரை) என்னுமேற்கோள்களாலுமுணர்க.

௧௯. ஆகுலக்கண் - பசுவின்கண். பூவைப்பூ - காயாம்பூ. நீலத்தின் ஒளி வகையை, "கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்ப, ராகுலக் கண்க ளவிரிச்

(பி - ம்.) ¹'இப்பர்முத்தால்' ²'திருகல்கோணம்' ³'சிப்பியிற்பற்றுக்காக வர்ணி' ⁴'காகவாணமண்டிருத்தல்' ⁵'துங்கவாலக்கமவந்திதம்' ⁶'கேடுறுதனை', 'கேடுறுதல்கரை', 'கெடுதல்கரி' ⁷'நொய்ம்மை' ⁸'தவளைவண்டேயாகுலிக்கண்' ⁹'பூனைப்பூ' ¹⁰'சரகரப்' ¹¹'பிணிகொளிபச்சுமி', 'பிணிகொளிவச்சுமி'

துன்னியசின் துரமீ¹ச்சஞ் செங்காய் செம்மண் துதுவனை முசு முசுக்கை துளங்கு வீரைப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்குப் பைங்கு ருப்பத் துளைகல்லேய் முடங்கல் பொல்லா, மன்னும் வெளி நென்பர்²குறை பச்சை கிள்ளை மயிர்க்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிர்³பொன் வண்டின், மின்னுதரம் பொன்மையொடு பசுத்த நெய் த்தன் மேற்⁴பத்தி பாய்தனிறங் குணங்க ளென்பர். (உ௦)

கருகல்வெளி ரெடுபெரிநிவே கல்லே மண்ணே ⁵காற்றிறுக றராசமொடு குற்ற மெட்டா, மாகதம்விட் டியர்புருட ராகஞ் செம் பொன் வண்டகட்டிற் றேனொழுகு நிறமே யென்ப, ருரியவயி ரீரிய ம்பொன் மேன்மு லைப்பா லொழுகுமொளி யென்பர்கோ மேத கத் தை, மருவுவயி ரீரியத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (உ௧)

முறைமைகெடா ⁶விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனசொன்ன புருடராக, முறுவயிடு ரியங்கோமே தகமே யென்றங் கோதுவர்மற் றிவற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், ⁷மறுவறுதோ ரா வல்லி கனக தோரா வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியு ரைப்பி னுளபலவிங் கரசர் மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி. லேமால். (உ௨)

சாறு,.....காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினென் றமே" (சீலப். கச: க௯௦, விசேடவுரை) என்னுமேற்கோளாலும் உணர்க.

உ௦. வீரை - ஒருவகைமரம். பவழத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை, "கருப்பத் துளைவுங் கல்லிடை முடங்கலுங், திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல் லியும்" (சீலப். கச: க௯௭ - ௮) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, "நெய்த்தன் மயிர்க்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னு டன் பசுத்தல், வத்தி பாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, ரெடுத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே" (சீலப். கச: க௮௪ - ௫, விசேடவுரை) என்பதனாலு முணர்க.

உ௧. பச்சையின்குற்றம் எட்டும், "கருகுதல் வெள்ளை கன்மணல் கீற் றுப், பொரிவு தராச மிறுகுதன் மாகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொ ழிப்" (சீலப். கச: க௮௪ - ௫, விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய்தற் குரியன.

உ௨. தமிழ்ப்பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகிய மும்மணிக்கோவையென்னும் பெயரிலுள்ள மும்மணியென்பன இவையென்பது, இதிலுள்ள மும்மணியா வன என்னும் வாக்கியத்தால் நன்குவிளங்குகின்றது. தோராவல்லி, தோர மல்லி யெனவும், கனகதோராவல்லி, கனக புட்பராகமெனவும் வழங்கும்.

(பு - ம்.) 1 'ஈச்சங்காயே' 2 'கருப்புத்துளை' 3 'குறைமற்றுக்கிள்ளை' 4 'வத்தி' 5 'காற்றிறுக்கல்' 6 'அவைதமக்கு' 7 'மறுவறு தோராவல்லி கனகதோராவல்லி'

கூஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

மறுவறு 1சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் 2வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி, யுறவுறப் பேசி விறற்றிடக் கொண்ட வுத்தம ரிலக்கணங்கண்டே, நிறைவுறு மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், 3மறைபறை யுலகிற் கண்டிலோ மென்று மவுலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (உஉ)

அரசினங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மறைநெறி சூட்டிப், பெருமைசேர் வணிகன் றனைநயப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டிமுன் செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டிவ வளிக் குங் கடவுள்கண் டெழுந்துளே நகைத்தாங், குரியவா லயத்தை நோக்கினேர் போகி யொளித்தனன் றுதித்ததி சயிப்ப. (உச)

4 ஆங்களை மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கெனத் தேறி, யிங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூடற் கெத்தனை தவஞ் செய்தா னிதனும், பாங்குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் 5 தூழிவாழ்ந் தறத்தி, னோங்குவ னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம னடிபணி வித்தார். (உரு)

6 அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந் திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினால் 7 விளங்கி நார்பெரும் படைநனி படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்ந்துய ரறத்தின், மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (உசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சஅக.

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவமுறு பத்தித் 8தென்னவ னெருவன் சைவநூல் சிவபுராணங்கள், சிவனையு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற்றிப், புலியொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டியர் மதுரையும் பதியிற், பவநிசி யகல வருளினால் விளங்கிப் பகையற வாழுநா டன்னில். (க)

உஉ. நவம் - புதுமை, ஒன்பது. மறை பறை - வேதம் சொல்லுகின்ற.

(உசு)

க. பவ நிசி - பாவமாகிய இருள்.

(ப - ம்.) 1பிறப்பிற் 2வாய்த்தன 3மறையறையுலகிற் 4ஆங்கனமறை யோர் 5தூழிவாழ்ந்ததனின் 6அதர்படத் 7விளங்கு 8தென்னவன்மேர்த்து

தந்திர மிக்க முந்தையோர் சோழன் றுனையால் வெல்லமாட்
டாமன், மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனை மதுரையம் பதியொடுங்
கூட, முந்திற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவில்¹ பல் பொருள்
களுந் கொடுத்து, வெந்திற மணைர் தங்கன்பாற் செல்ல விட்டனன்
² கட்டி. நெட் டோலை. (உ)

வேறு:

நம்பெரு மடிகள்³ காண்க நலந்தரும் வளவ னோலை
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னாட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
⁴ செம்பொனோ டளிப்ப லின்று செழியனை மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டி மந்திர வாதத் தென்றே. (ங)

முட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரெண் ணாயி ரத்தோர்
கட்டவிழ்த் தடைவி னோலை வாசகங் கண்டு வாழ்ந்து
சட்டெனக் கூடி யின்றோர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (ச)

⁵மன்றுநீ டசோக நீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய ⁶தூமத் தீயி னோமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி ⁷னடக்கு மேரு வென்னவோர் வேழந் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்த் தன்றே. (ரு)

உ. “மறமலி யமண ரெல்லா மந்திரவாதஞ்செய்து” என்பர்பின்; ஈசு; உ
எண்ணி நெட்டோலையைக்கட்டி விட்டனன்.

ங. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனென்ன
முன்னேகூட்டுக.

ச. எண்கிரி - எட்டுமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர்
களை, சைனர்களுள் வழங்குவதாகிய, “பரங்குன் றெருவகம் பப்பாரம் பள்ளி,
யருங்குன்றம் பேராந்தை யானை - யிருங்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தி
யம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் தீங்கு” என்னும் பழைய வெ
ண்பாவாலும், “அஞ்சனம் கொஞ்சம் கோவத் தனத்திரி கூடங் காஞ்சி, குஞ்
சர சைய மேம கூடமே விர்த மென்னு, மஞ்சிவர் வரைக னெட்டும் வை
குறு மமணர்” (திருவிளையாடல். யானை. ஏ) என்பதனுலு முணர்க; மதுரையைச்
சூழ்ந்த எட்டு மலைக ளென்பாருமுளர். வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. சட்டென -
விரைவாக.

ரு. மன்று - பொதுவான இடம்; அகோகமாம் அருகர், சித்தர், உபாத்
தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென்னு மிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்கள் கூடிய
மன்றின்கண் நிற்பதாகச்சொல்லப்படுமாதலின், “மன்றுநீ டசோகநீழல்” என்றார்;
“சத்தி யைத்துத் தம்முடன் கூடி, வந்துதுலை மயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்,
பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழநிழல்” (சீலப். கக; கசு - உக) என்
பதனுணர்க.

(பி - in.) ¹“ஒண்பொருள்களுந்” ²“கட்டி. நெட் டோலை”, “சட்டியேயோலை”
³“காண” ⁴“செம்பொனாடளிப்பன்” ⁵“மன்றுநீ டசோக” ⁶“தூமத்தியில்” ⁷“அடர்
க்குமேரு”

மொஞ்ச¹கக் கைய ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் ²தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னை யந்தண் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவள மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (சு)

ஆலகா லங்க டிப்ப வடர்ந்தகிம் புரிவெண் கோட்டாற்
கோலமா முகிலைப் பீறிக் குத்திவான் முகடு சாடி
மேலுடு வுதிர்த்து நாகம் வெருக்கொள ³மிதித்துக் கூடச்
⁴சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடந்தது தரணி யேங்க. (எ)

⁵மதுரை⁶நீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி ⁷யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யாற்கு ரைப்ப லென்னவா லயத்து மேவி. (அ)

⁸பெருமநின் னருளி னாலே பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகர்மந் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற மென்னும் பகட்டினாற் கலங்கி னேனிங்
கொருவரு மிலை⁹ யல்லாற் காத்தரு ளொல்லே யென்றான். (சு)

அரசுகேள் கீழ்பா லிஞ்சி யணையவட் டாலே கட்டின்
⁹துரனொடும் வில்லா ளாகி யொல்லவந் தெவருங் காணக்
கரிகரி யாக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாகா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (க0)

¹⁰தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழ்ந்து
பழுதிலா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்ன
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுரைத்தவா ரோங்கச் செய்தான். (கக)

சு. மொஞ்சகம் - மயிலறகின்தொகுதி; மந்திரித்தற்குச் சைனர் கையிற்
கொள்வது; "தழைபுலாங்கையர்" (திருவிளையாடல். விருத்த. க.)

அ. நீட்டு - தூரம். கூப்பிடு - கூப்பிடுதூரம். அதிர்வு - முழக்கம். 'முடி-
மணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டுதிருவிளையாடல்கள்
நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

க0. அட்டாலே - மதினமேன் மண்டபம்; அது ஞாயிலென்றுங் கூறப்
படும். கரி கரியாக- யானைகரிக்கட்டையாக; கரியாகச் சாட்சியாக வென்று
மாம்; "கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடாமல், எரியார் தழல் வீழ்ந் தெழுந்து"
என்றார்; நூல்வர் நான்மணி. உரு. கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

கக. முன்னர் உழைமதி தவழ் எயில்-கிழக்குமதில்; "கீழ்பாலிஞ்சி" (க0)
என்றார். முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மாள்.

(பி-மீ.) ¹கைக்கையர்' ²துங்கச்' ³மதித்து' ⁴சாலவெஞ்' ⁵மதுரைபூர்
கூப்பிடுன்ன வடகிழ் முலைக்கோணத்து' ⁶'நீடைந்துகூப்பிடுன்' ⁷'எமக்
கணிந்த' ⁸பெருகுநின்' ⁹உரவொடும்' ¹⁰தொழுதன்'

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேந்திக்
குற்றுடை வாளுங் கட்டிக் குலவு¹தொப் பாரங் கட்டி
முற்றுமெய் யணிவி ளங்க முகங்குறு வியர்ப் பணிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி நின்றான். (கஉ)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்துபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியந்தான் சூழ்ந்த
வெண்ணருங் கன்னி மாத ரினவளை சிந்தி னூரால். (கங)

ஊறிடு மருவி யோங்க ²ஹரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றதிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்³சிலைத்து
மாறழை துயரந் தீர மதுரையம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் ⁴குறித்துநீள் கணைவி டித்தான். (கச)

மானமில் சமண ⁵ரெண்ணின் மந்திர வாதஞ் செய்து
⁶தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனை மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (கரு)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தோன் யானை தாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனனைத் தந்தோன் யானைவர் தனையு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (கசு)

செல்லம ரெயிலட் டாலேச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
⁷வில்லரி முகமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்து மூழ்கி வயிற்றுறு நிணம ருந்தி
⁸யொல்லையி னிலத்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (கஞ)

கஉ. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவிசேடம்; இஃது இக்
காலத்தில் இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்களிற் பெரும்பாலும் காணப்படும்.

கங. எழ - மிக.

கச. அருவியோங்கல் - யானை, சிலைத்து - முழங்கி, இலக்கு - லக்ஷயம்.

கரு. யானையை - தாருகாவனத்து முனிவர் அனுப்பிய யானையை.

கசு. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற. யானை ஆலயம் - எட்டு
யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம். யானை ஆனான் - விராயகர்.
யானை வந்தனை - ஐராவதஞ்செய்த வணக்கத்தை.

கஞ. செல் - மேகம். அட்டாலம் - மதில் மேல்மண்டபம். அட்டாலேச்
சேவகன்: உசு. அரிமுகமால் வாளி - நரசிங்காஸ்திரம். குளம்,

(பி - ம்.) ¹'தோப்பாரம்' ²'ஹரனிழ' ³'சலித்து' ⁴'குறித்த' ⁵'எண்ணி
மந்திர' ⁶'தேனலர்' ⁷'வில்லரிக்கணவான்முட்டும்', 'வில்லறுகனை' ⁸'ஒல்லையா
சிலத்திவாயால்'

கூ02 திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாரியொப்ப விளங்க வரையெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால். (கஅ)

1 கடுகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் 2 மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொழுது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிறுங் களித்தவே. (கக)

பிழக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சந் 3 தவிர்ந்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திவி நாயகர். (உ0)

உரன ழிந்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவினை யாடலின்
வரிசை காண வரையுரு வாக்கினான். (உக)

வேறு.

முடிசிகையினர் விசெடையினர் முண்டித்தவர் கொன்றைக்
கடிமகழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னணுகிப்
4 படிதருதலை பறியமணர்கள் பயமொடுநனி குழறத்
தடிக்கொடுதலை சிதறினர்சய சயவெனநட நவிலா. (உஉ)

நெற்றி, வாவி; சிலேடை. இலத்திவாய் - அபானம். உதப்பி - வயிற்றிற் சீர
ணியாமலிருக்கு முணவு.

கஅ. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது - யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்
தது; "இலத்தியுள் வினை பாண்டமென்னது" அரங்கத்தந்தாதி, சக.

கக. பொற்கோயில் - சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயம்; "செம்பொன
லயத்துப் புக்கு", "பைம்பொனலயத்துப் புக்கு" "பொருவருங்கோயின் முற்
றும் பொன்னினால் வேய்ந்து" என்பர் பின்; உஎ: உஎ, எஎ; ந0: நக.

உ0. மானிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாரும்.

உஉ. முண்டித்தவர் - தலையை மழித்துக்கொண்டவர். தலைபறி - தலை
மயிரைப்பறித்துக் கொள்கின்ற.

(பி - ம்.) 1 'கடிசை' 2 'மாமகனும்முன்' 3 'தனிந்தனர்' 'படர்ந்தருதலை
புறியமணர்கள்'

வேறு.

சுன்றிய சமணர் மாளக் கவுரிய னணுகி யானை
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமையைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரந்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தர்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றான்.

வடிவுடைக் கடவு ¹ளங்கண் மறைகுவா னொருப்ப டிங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் ²விரைந்திறை யேவப் போனோன்
படிபுகு முமைச்ச ரோடும் பன்முறை ³பணிக் தெழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்றான் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு. (உசு)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலந் தன்னை
மெய்வரப் ⁴பழிச்ச வோர்க்கு வேண்டிய வரங்க ணல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டிந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் கனிவாய் மங்கை கொழுநனே யெனத்து தித்தான். ( )

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளியம்பா மாத லாலே
நிச்சய மாக விற்கு நிற்கின்றே நின்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான். (உசு)

அருளிண னிறைந்த தென்ன னடிக்கம லங்கள் விட்டிப்
பொருவிப்பல் சிறப்புஞ் செய்து போற்றினன் புனியோர் போற்றப்
பரிவொடு நின்ற னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டிவகொ டிப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே. (உஎ)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யினமி லாவி லத்தி மலையென வொய்த கோவைத்
தேனலர்த் தொடையட் டாலேச் சேவக னென்ன நாம
மாநிலத் தன்று முன்ன மன்னிட ⁵வழங்கு மன்றே. (உஅ)

உசு. கல் - மலை.

உசு. வடிவுடைக்கடவுள் - சுந்தரேசர்.

உரு. இச்செய்யுளால், பண்டைக் காலத்தில் அட்டாலேச் சேவகருடைய
திருவுருவமிருந்ததென்றும் அது வழிபடப்பெற்றுவந்ததென்றும் தெரிகின்றது.

உசு. 'அடியார் தங்கட் கெளியம்பாம்': 'அடியவர்க்கெளிய சுந்தரன்',
'அடியவர்க்கெளிய சொக்கன்', 'அடியவர்க்கெளியவர்', 'அடியவர்க்கெளிய
வெம்பெருமான்' என்று இந்நூலில் பலவிடங்களில் வந்திருத்தல் காண்க.
கச்சம் - அளவு.

உஎ. பிறங்க நின்றான்.

(பி-ம்.) ¹ 'ளங்கண்' ² 'விரைந்தருள்புரியப்போனோன்' ³ 'பணிந்துபோந்து'
⁴ 'பழிச்சினோர்க்கு' ⁵ 'வழங்கிற்றன்றே'

க0ச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

1பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலைவன் சிங்க முகக்கணை விடுத்த லாலே
காவல 2னவதா னத்தைக் காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினுன் வேழக் குன்றில். (உசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - டுக0.

உஎ.—3ஞாநோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.*

—***—

அழகினுக் கழகார் மேனி 4யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் றேன்றிப்
பொழிலுல கணைத்துங் காணப் புரவிநூற் கியைய மிக்க
செழியன்முன் குதிரை யிட்ட திருவிளா யாடல் கேண்மின். (க)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானேவேல் வாகை மாற
னந்தயின் முன்னோர் போல வவனியை யடைவிற் காத்துச்
சந்தரற் கண்பு பூண்டு 5துலங்குமா மதுரை தன்னுண்
மந்திரத் தலைவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (உ)

உசு. பருப்பத இபத்தை - மலைபோன்ற யானையை. காவலன்
இருத்தினுன்.

(உஎ)

க. இச்செய்யுள் கலிக்கூற்று. 'அழகினுக்கழகார் மேனி': 'அழகெனு
மதுவு மோரமுகு பெற்றதே' (கிம்ப. மிதிலை. ஈச); 'அழகினுக் கழகு செய்
தார்' (ஷி. கோலங்காண். ஈ.) 'ஆலவாயமுதவாயான்': 'ஆலவாயமுத
மன்' (திருநகர. கக), 'ஆலவாயமுதவாக்கன்' (கக: க.) சாத்தவர்கள் - செ
ன்றசென்று வியாபாரம் செய்யும் வாணிகர்திரள்; இது, ஸார்த்தமென்னும்
வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புரவிநூல் - அசுவசாஸ்திரம். குதி
ரையிட்ட - குதிரைகளை அளித்த; 'இனப்பரியிட்டதன்றி' என்பர் பின்னும்;
ஈ0: ஈ0. திருவாதவூர்புராணத்துள்ள குதிரையிட்டசருக்கமென்னும்
பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

உ. வளம்பட - பலவகைச் செல்வமும் உண்டாக; 'வளம்பட வேண்டா
தார் யார்யாருமில்லை' நாலடி. க0உ.

* "குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுழநந் தீச
னை வாசகனுக் கொண்டார்" (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், கக); "உனக்
குக், கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் னுருகு, நலந்தா னிலாத சிறியெற்கு நல்கி,
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீங்குல்கள் காட்டி, நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடி
யெற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனை" (திருவா. சீவபுராணம்,
ஞசு - சுச); "அந்தண னாகி யாண்டுகொண் டருளி, யந்திர ஞாலங் காட்டிய
வியல்பும்", "திருவார் பெருந்துறைச் செல்வனாகிக், கருவார் சோதியிற் கரந்த
(பி - ம்.) 1'பாவிகள்' 2 'அவதானங்கள்' 3 'குதிரையிடு ஞானவுபதேசஞ்
செய்த' 4 'ஆலவாயன்மகிழ்ந்து' 5 'துளங்கு'

நீதிமா மதுக நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர்
காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர்
சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டிம்
வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத லூரால்.

(௩)

களளமும்" (ஷெ. கீர்த்தி. ௪௨ - ௩; ௫௪ - ௫); "பரமா நந்தப் பழங்கட லத
வே,.....அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க" (ஷெ. திருவண்டப்
பகுதி, ௬௬ - ௬௫); "என்னே ரணையோர் கேட்கவந் தியம்பி, யறைகூவி யாட்
கொண்டருளி, மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்" (ஷெ. ஷெ. ௧௪௭ -
௬); "அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து, குருபர னுகி யருளிய பெரு
மைபை"; "மெய்தரு வேதிய னுகி வினைகெடக், கைதர வல்ல கடவுள்போற்றி";
"என்னையு மொருவனுக்கி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி"
(ஷெ. போற்றி. ௭௫ - ௬, ௮௮ - ௬, ௧௨௬ - ௧௩௦); "ஈநி லாதநீ யெளி
யை யாகிவந் தொளிசெய் மானிட மாகநோக்கியும்" (ஷெ. திருச்சுதகம், ௬௧);
"செங்க ணெடுமாலும்.....வானவன் பூங்கழலே பாடுதங்கா ணம்மா
ராய்" (ஷெ. திருவம், ௧ - ௧௪); "நாட்கொண்ட நான்மலர்ப் பாதங் காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி,
யாடப்பொற் றுண்ண யிடித்து நாமே" (ஷெ. திருப்போற். ௮); "வன்னெஞ்சக்
களவன் மனவலிய னென்னுதே, கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினு லாண்டு
கொண்ட,.....பொன்னங்கழலுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பி"; "அருவாய்
மறைபயி லந்தணனு யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே சென்றுதாய்
கோத்தும்பி" (ஷெ. திருக்கோ. ௧௧, ௧௪); "உருநா மறியவோ ரந்தணனு யாண்
டு கொண்டான்", "வாவாவென் மென்னையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்
டான்" (ஷெ. திருந்தெள்ளோணம், ௧, ௭); "பெருந்துறையான், சீரார் திருவடி
யென் தலைமேல் வைத்தவிரான்" (ஷெ. திருப்புவல்லி, ௧௦); "கருணையினற்
மேவர்குழா, நாணும யுய்யவாட் கொண்டருளி" (ஷெ. திருப்போன்னாசல்,
௫); "அந்தண னுகிவந் தின்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு
ளும்,.....தேவர்பிரான்" (ஷெ. துயிற்பந்தி, ௧௦); "அந்தண னுவதுங் காட்டி
வந் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே" (ஷெ. திருப்பள்ளி. ௮);
"நாயேன் மனையாண்ட பேதாய்", "முன்னே யெனையாண்ட, பார்ப்பானே"
(ஷெ. புணர்ச்சிப்பித்து, ௬ - ௧௦); "ஆண்டுநீ யளித்த வருளினே மருளி
ஞன் மரந்த, வஞ்சனேன்" (ஷெ. வாழாப்பத்து, ௬); "திருவடி யென்மலை
மே னட்டமையால்" (ஷெ. துலாபி. ௮); [ஷெ. அருட்பத்து, அம்புதப்பத்து
சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுதலியவற்றைப் பார்க்க.] "பெருந்துறையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத்தருள்செய் பெருமை
யறியவல்லார்" (ஷெ. திருவார்த்தை, ௭).

௩. மதுகம் - இருப்பைமரம்; 'நெட்டிலை யிருப்பை' என்னும் அகவல்,
"நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்டூ, வாடா தாயிற் பிடுடைப் பிடியின்,
கோடேய்க் கும்மே வாடிவோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ்,
செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே" (கபிலர்வாக்கு) என்பது. இது தமிழ்நா
வலர் சரிதையிற் கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தலத்திற்குரிய விரு
கூங்கலொன்று தெரிகின்றன: "கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து" (கடம்ப. இலீ
லா. உள.) அத்தலத்தில், ஸ்ரீமாமணிக்க வாசகர்க்குச் சிவபெருமன் திருச்சி
லம்பொலியைக் காட்டியருளினர்; "வாதையம் புரத்துநண்ணி மணிச்சிலம்போ

ஆதியாய் தித்தன் ¹சோமனக்கினி தமது பேரால்
வேதியர் தமைவர் தேத்தி விளம்புமுன் னுங்கண் மூன்றுங்
காதலின் வணங்கக் கண்டு கடையும்க வாந ராச
னீதியின் வணங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர். (ச)

தெரிவையர் விழியை யேய்க்குஞ் சேல்வளை களத்தை யேய்க்கும்
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் ²பங்கயம் பழனந் தோறுந்
தருமுகிற் றுனை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருதினீர் கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெ லேய்க்கும். (ரு)

மன்னுமிந் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுந்
தொன்னெறி ³முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுகு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம
மின்னெறி வாத லூர ரென்னவர் துதயஞ் செய்தார். (சு)

மன்னுமுற் றொடர்பி னாலே மாசற வீரெட் டாண்டின்
முன்னேநூ னீதி நூன்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட ⁴கொற்றவ னயந்தழைத்துத்
தன்னுடை ⁵நன்னு மத்தார் நிலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி. (ஏ)

சைகாட்ட" (உஅ: கச); "வாத லூரின் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி
காட்டிய பண்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. ருஉ - ரு) என்பதனாலு முணர்க. வேத
நாதரென்பது, அத்தலத்துச் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாதலின் 'வேதநா
யகனா' என்றார்; 'வேதியர்' என்பர்மேலும்; ச. திருமால் வந்து பூசித்தபொ
ழுது "வேதாஹம்" என்ற சுருதி, சிவலிங்கப் பெருமானிடமிருந்து தோன்றி
னமையின், இத்திருநாமம் அமைந்ததென்று அத்தலத்து வடமொழிப்புரா
ணம் தெரிவிக்கின்றது.

ச. ஆதியாகிய ஆதித்தன். சோமன்-சந்திரன். வாதராசன்-வாயுதேவன்.

ரு. வளை - சங்கு. "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன"
(பேரிய. நாடு. கரு) என்பதை இச்செய்யுளின் ச - ஆம்அடி ஒத்துள்ளது.

சு. மானமங்கலமென்பது திருவாத லூரருடைய முன்னையோரிருந்த ஊரி
ன் பெயரென்று தெரிகின்றது; மானபுரமெனவும் வழங்கும். இந்நூல், உஅ:
அ - ஆம்செய்யுளிலுள்ள, "இருநி லிருநின் மானபுரமென்னுங் கொடுமை பொறு
க்க கிலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஒருகணநாதர், சிவபெருமான் கட்டளைப்
படியே வந்து திருவாதலூராக அவதரித்தனரென்பதை, "கணநாதர் தமிலொ
ருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து வாழ்ந், தணராமாத்
தியர்குலத்துட் டோன்றி" (கடம்ப. இலீலா. உஎ) என்பதனாலும் உணர்க.
இந்நூலிலுள்ள "இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லையினி லுட்புக லிலங்குகண
நாத ரெருவன்" (உஉ: அ) என்றது இங்கேஅறியற்பாலது. இச்சரிதவிரிவை,
திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், பார்ப்பதி தவம்புரிந்த அத்தியாயத்
தாலுமுணர்க.

எ. முன்னேநூல் - வேதமுதலியன. தன்னுடை நன்னுமத்தால் தலைமை
சேர்நாமம் - தென்னவன் பிரமராயரென்பது; ஆல்: ஒடு; "தென்னவன்பிரம

(பி - ம்.) ¹'சோமனசனிகள்', 'சோமனசுவினி' ²'பங்கயப்பழனந்' ³'முனி
வராயமாத்தியர்' ⁴'கொற்றவன்வந்தழைத்து' ⁵'மன்னுமத்தார்'

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் 1சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லாந் 2துளங்குமுற் றலைவ ரானார். (அ)

கரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுந்
தரைபுகழ் செய்திக் கெல்லாந் தலைவரா யவனி வேந்தர்
வரவிடு திறையுந் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
3 பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார். (கூ)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டிங்
குளிரந்ததங் கிளைஞர் மாட்டிங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்ந்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (க௦)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்நெறித் தரும நீங்கா வேதிய ரமைச்சி னாலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி 4வெய்திச் சிறக்குநா டம்பி லோர்நாள். (கக)

வேறு.

கோதி லாத குதிரைத் துறையவர்
தீதின் மாறன் றிரு⁵மு ன்ணைந்தவன்
பாத மீது பணிந்தான் 6கொடுங்கினின்
ரோது வார்க ளாறுபெருஞ் செய்திகள். (கஉ)

நீதி மன்னவ ரேறே றினைவறச்
7 சீத வெம்மையிற் றேய்ந்தன சில்பரி
வாத நோயிடை மாய்ந்தன சில்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சில்பரி. (கங)

கண்ட மாலை கவுசி மகோதர
மண்ட சாலம்வெஞ் 8சூலை யலகுநோய்

ராயனே காண்க” என்பர், பின்னும்; கூக. பிரமராயனென்பது, பிரமாதிராய
னெனவும் சிலாசாதனங்களிற் காணப்படுகின்றது.

அ. ஏற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புகுந்துள்ள குறைகளைவிசாரித்துப் பரி
கரித்திருத்தல்; அமைச்சர்க்கெல்லாம் வாதுவார் தலைவரானமை, “அமைச்சர்
கடம்முட் கற்றறிவுள்ள தலைவனே” (க௭) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

கூ. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

கங. இதில் குதிரைகளின் நோய்கள் கூறப்படுகின்றன.

கசு. கோடகம் - குதிரை.

(பி - ம்.) 1சேனைக்குற்றத்தாழ்வு 2துலங்குமுற் 3பரிவொடுந்தென்
னன் 4செய்யச் 5முனடைந்து 6ஒதுங்கி 7சீதைவெம்மை 8சூலமலகை
நோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கனங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம். (கசு)

துற்ற மற்றை வரிசைத் தூகமும்
வற்றி யுய்யுமய் யாவென மன்னின
பொற்பி லங்கு புதுப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க விரைவிற் கொளப்படும். (கரு)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தகுமென
வுண்ணி றைந்த விருப்பி னுரைசெய்தார். (கசு)

வேறு.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதவூர் முனிவரை யழைத்
திங், குற்றுயர் புறநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வாலுணர் கின்றே,
நற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ நானிலத் தமைச்சர்க டம்முட்,கற்றறி
வுள்ள தலைவனே நினக்கோர் காரிய முணர்த்துவங் கேண்மோ. (கௌ)

பகர்ந்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யனைத்து,
மகந்தரு நோயால் வீந்தன வென்றே யிறைப்பிடுங் காசணி தூசு, தகு
ம்பெருங் கனகம்வேண்டுப வெடித்துத் தாவுமாவிறங்குபட் டினத்துப்,
புகுந்துயர் பரிகொண் டனைந்திட வேண்டும் புரவிநூ லிலக்கணத்
தியைய. (கஅ)

வேறு.

என்றது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னார்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாதனே விரைவிற் செய்வ
லின்றுநீ விடைதா வென்ன வியம்பினல் விடையிற் போந்து
துன்றுபொன் னறைமாட் டெய்தக் காவல ரெதிர்ந்து தித்தார். (கக)

கரு. துற்ற - நெருங்கின. கொளப்படும் - கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்ற
வினை.

கசு. மறுமண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பந்தி - குதிரைச்சாலை. கட்
டத்தகும்: தேற்றவினை.

கஅ. அகம் - பாவம். வீந்தனவென்று பகர்ந்தனரெனக்கூட்டுக. அறை-
பொன்னறை. புரவிநூல் - அசுவசாஸ்திரங்கள்; சூரியனலும் சாலிகோத்திரா
லும் அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

கக. மாற்றம் நன்றென்க. விடை - உத்தரவு, காலை; சிலேடை.

(பி - ம்.) 1'பிறமேகந்தலைக்கனங்' 2'உணர்த்துவல்' 3'அறைபடுங் காசு
மைதூசு' 4'சொல்லா முன்னு ரிறைஞ்சியான் சொல்வதானேன்', 'சொல்ல
வாழ்ந்த சொல்லினெனவே' 5'செல்வல்'

வேறு.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா ரறையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் சூழ்ந்தகண் காணியி னெடுத்துப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் ¹கணக்கினும் படுத்து
முன்வி ருப்பொடு கட்டினர் பெட்டக முட்ட. (௨0)

வேறு.

பொய்ம்மை ²யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோரைத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்கனிப் பத்தன நல்கினார். (௨௧)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தரு
டேங்கு நாதன் றிருவால வாயுமை
⁴பாங்கி னுனைப் பணிவமென் ⁵றெய்தினார். (௨௨)

வேறு.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிமைப்பளவி னீக்குவிக்கும்
புண்ணியநன் னீர்பொலியும் ⁶பொற்ற மரையதனு
ணண்ணிறெறி யாசமித்துப் போந்து நலங்கடரும்
பெண்ணை யனதுதிக்கைப் பிள்ளை யுழைச்சேர்ந்தார். (௨௩)

ஆங்குமா னேங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே
யோங்குமான் றன்னைவலம் வந்தாங் குறுகளியை
வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே
தேங்கு¹புகழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி. (௨௪)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி
யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் ⁸கினிமைதருஞ்
சீர்த்தி பொலியு மிமவான் றிருமகளார்
வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார். (௨௫)

௨0. புஞ்சம் - தொகுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனால்;
இப்பெயர், இப்பொருளில் தென்னாட்டில் வழங்குகின்றது.

௨௧. பரிக்கும் செம்மையோர் - சமத்தந்திரிய நல்லொழுக்கமுடையோர்;
“பொன்பரித்தவரை” என்பர் பின்னும்; சக.

௨௩. பெண்ணை அனதுதிக்கை பிள்ளை - பனைபோன்ற துதிக்கையை
யுடைய பிள்ளை; லிநாயக்கடவுள்; “பனைக்கைமும்மத வேழம்” (தேவாரம்.)
பெண்ணை, பிள்ளையென்றது சொன்முரண்.

௨௪. ஆம் குமான் - பெருமையை யுடையவராகிய முருகக்கடவுள். ஓங்
கும் அரன். கனி - மாங்கனி.

(பி.-ம்.) ¹‘கணக்கினுட்படுத்தி’ ²‘யன்றிப்பரிக்குப்’ ³‘கனிப்பத்தர்’ ⁴‘பாங்
கினரைப்’ ⁵‘ஏகினார்’ ⁶‘பொற்றமரைவர்’ ⁷‘புகழையனே’ ⁸‘இனியதருஞ்’

க்க0 திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

என்றார் வரைமயிலே யேழ்பொழில்வாழ் 1கோகிலமே
யொன்றாய வேதா கமவாவி யோதிமமே
பொன்றாத வெண்ணெண் கலைபேசும் பூவையே
மன்றார் கடம்பவன மாணே யடிபோற்றி.

(2௬)

வேறு.

இவ்வண்ணந் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து
செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொரு லயத்துப் புக்கு
மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே
மெய்வண்ணப் 2பாதத் தானே யென்றுசூழந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். (1)

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்
செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியந் தீங்க தின்றி
யொழுங்குறப் பவித்தல் வேண்டி முனையலா லுதவி யில்லென்
3றமுந்தமுன் னுரைத்துப் போது மளவினி லருளா லாங்கு. (2அ)

வெண்டிரு நீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த னிப்பக்
கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று
கொண்டகங் 4களித்துப் போந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு
மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டி. (2௬)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் 5காயகர் கீதம் பாடக்
கொற்றவெண் குடைரி ழற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த
மற்றுமன் னரைரி ழுத்தி மாணிக்கச் 6சிவிகை யேறி
முற்று7பல் வியங்க ளேங்கப் போந்தனர் முடிக வன்றே. (௩0)

சாலிநீள் கழனி தோறுந் 8தண்டிலங் கதிரா வீனும்
பாலுறு தடங்க டோலும் பணிலரித் திலம்9பி ரக்கு
மேலுறு சாபந் தீர விந்திரன் வெள்ளை யானே
காலைவர் திறைஞ்சந் தொல்லைக் 10காணையம் பதிய டைந்தார். (௩௧)

2௬. என்றுஆர் - சூரியன் பொருந்துகின்ற; சூரியனை ஒத்த வென்பது
மாம். இச்செய்யுளில், மயில்முதலிய பறவைகள் உரியஇடங்களுடன் பாராட்டப்
பட்டுள்ள நயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

2௭. வாய்த்த பேரண்டத்தான் - அண்டங்களைப் பெற்றருளியவர்.

௩0. காயகர் - இசைப்புலவர். மற்றுமன்னர் - வேறுஅரசர்கள்.

௩௧. காலே - சிவபெருமான் திருவடியை. காணே - திருக்காணப்பேர்; காணே
யார்கோயில். ஐராவதம், தனக்கிருந்தசாபம் தீரும்பொருட்டுச் சிவபெருமானே
வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; "மானமா மடப்பிடி வன்கையா
லலகிடக், கானமார் கடகரி வழிபடுங் காணப்பேர்" (திருநா. தே.) என்பதனு
முணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற மிகப்பெரிதான தடாகமொன்று
யானைமடுவென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தேயுள்ளது.

(பி - ம்.) 1'கோகுலமே' 2'போதத்தானே யென்றடிதொழுது' 3'அழுந்தி'
4'களிக்கப்' 5'கானவர்' 6'சிவிகையீது' 7'பல்லியங்கறங்க' 8'தண்டிலக்கதிராய'
9 'பிறங்கு' 10'கானலம்பதி'

வேறு.

ஆரண மும்பகலு மிந்துவு மாடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்
புரு ¹நாரதரும், வாரண முந்திருமான் மைந்தனு மிந்திரனும் வானு
யர் தேவர்களுங் ²கோடுடை மாமுனியும், பூரண நாமகளும் பூமக
னும்முமையும் பூழிய னுந்திருவோ ³டேமுல கும்பரவுங், ⁴காரண
வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன் காளைம ணங்கமழுந் தானைவ ணங்
கினரால். (௩௨)

வேறு.

கருதும்ப பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி னுனு மாசின்முற் றெடர்பி னுனு
மருள்புனை வாத ஓர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
திரைபொரு ⁵மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்த்தார்.
வளைமதி காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
நளிநிதி காட்டக் காட்ட நாக⁶நித் திலமெ வர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்சிவ புரத்துச் செல்லக்
கிளரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (௩௪)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்றுநூறு மறையவர் விளங்கு மூதூ

௩௨. பகல் - சூரியன். அந்தணன் - பிரமன். திருமான்மைத்தன் - மன்
மதன். கோடுடைமாமுனி - கலைக்கோட்டுமுனிவர், பூமகள் - பூமிதேவி. பூழி
யன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர்.
காளை - காளையீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காளையீச
ரென்று மூன்று சிவலிங்கப்பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள் உள்ளன. விக்கிரம
சோமன் மகள். சுகந்தகேசியை மணம்புரிந்த வரகுணபாண்டியர், அவளுடைய
அழகின் மிகுதியைக்கண்டு அத்தலத்திற் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்
தனரென்பதும் அவளுடைய கூந்தலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதுபற்றி
அத்தலம் சுகந்தவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்
தலபுராண வரலாறுகள்.

௩௩. 'மொய்யார்பொய்கை' என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு
தீர்த்தம்; "மொய்யார்தடம் பொய்கைபுக்கு" (திருவா. திருவெம். கக) என்
பதனுலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வட
மொழியில் வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்து
றைப் புராணத்தூள்ள பெருந்துறைப் படலத்தாலுணர்க.

௩௪. வளை - சங்கு. நாகம் - புன்னை; நாகம் நித்திலம்காட்ட; நித்தி
லம் - முத்து; இது புன்னை யரும்பிற்கு உவமை.

௩௫. மூன்றுநூறுமறையவர் - முந்நூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற்
சிவபெருமானைப் பூசித்தல் முதலிய வழிபாடாட்டிற்குரியோர்; தில்லைமூவாயிர
வரைப்பேரல். இறையினின் அமரராக்குமென்க.

(பி - ம்.) ¹நாரதனும் ²'கோடுடைமா' ³'ஏழுமும்' ⁴'காரணன்வன்'
⁵'மொய்யார்' ⁶'நித்திலமேயார்புக்கு'

கக2 திருவால்வாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

நிறையினின் மருங்க ணைந்தோ நியாவரா யினும்பி நங்கப்
பிறிவிலா வமர 1ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர். (கரு)

வேறு.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தனை யந்தணர் முந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டீந்துறை புந்திக டந்தபதர்
தருந்துறை யிந்திரை வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திபடும்
பெருந்துறை யெந்தைப ரீந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. ()

வேறு.

வயலெலாங் கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மான மவையெலா முனிவர் வாணோர்
3 புயலெலா 4மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் 5வாவிக் கரையெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (கௌ)

வேறு.

சகம்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய
மகந்தரு மறையுரு 7வங்க மாற்ற
முகந்தரு பவக்கடன் முடிய வோடியே
தொகும்பொருள் படுபெருந் துறையைச் சார்ந்ததால். (கஅ)

வேறு.

அங்க ரணையா முன்ன 8ரங்கநெஞ் சராவே ருகித்
துன்னுபே ரன்பு நீடத் துணைவிழி யருவி பாய
வுன்னரு மயிர்சி 9லும்ப வுயர்கரங் குவிய வாரா
வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வருகினார் வாத லூர். (ககூ)

திருந்துழற் றவத்தி னாலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பார்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யதிச யித்திப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது 10போலொன் நின்றே. (ச௦)

கக. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்
தலத்தில் ஓரிடத்திற் சிலநாளிருந்து மேற்கூறிய முந்தூற்றுவர்களுடைய பிள்
ளைகளுக்கு வேதத்தை ஒதுவித்தமையின், 'சந்தைபடுந்துறை' என்றார்; "வேத
நாயகற்கு" என்பாரின்னும்; கச. ஒதுவித்த இடம் பள்ளிக்கூடமென்று இன்
றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள்தந்தி - விநாயகர். குருந்தமரம் - இத்தல
விரகூடம்.

கஅ. கலைச்சங்கம் - வித்தையின்தொகுதி; ஆடையின்தொகுதியென்பது
மற்றொருபொருள்; சிலேடை. மறையுறுவங்கம் - திருவாதலூர்.

ககூ. சிலும்ப - சிலிர்ப்ப.

(பி - ம்.) 1'ஆகும்' 2'கடந்து' 3'புயலெலாங்குமோடம்புறம்' 4'மாடப்
புறம்' 5'வாவிகரை' 6'பரவுறு', 'புரிவுறு' 7'வங்கமாற்றரு' 8'அங்கணஞ்சு'
9 'சிலிர்ப்ப' 10'போலின் நின்றே'

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மிந்த
வரியசெங் கனகத் தோடு மமர்வமென் 1றறுதி யிட்டுப்
பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவரை மற்றும்
வரிசையுள் ளவரை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார். (சக)

வேறு.

வரர்²புக ழாடித் திங்களிற் குதிரை வந்திடா தாவணி மதியிற் [லாம்
கரைதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லை காவல்கூ ரரும்பொருட் கெல்
பரிந்ணி கொண்டு வருகுவ வியானே பாண்டிய³ற் குரையுமிச் செய்தி
தெருமா லுருது கடிது⁴போய் நீங்கள் சிவன்செய மெரிந்திடா தென்றார்.

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனுக் குரைப்ப விப்பா
லீங்கிவ⁵ரொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குரீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ரால யத்துப்
பாங்குறு மிறைவன் தன்னைப் பணிசுவான் தறிய டைந்தார். (சங்)

திருந்திய சிகையு நூலுஞ் செவ்வியிற் றுளங்க வானுள்
விரிந்ததா ரகைக்க ணத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தனார் வரவு பார்த்துப்
பெருந்துறைக் குருந்த நீழ் விருந்தனன் பெரிய⁷வாசான். (சச)

காசினை மறைமு ழங்கக் கருணையிற் சிறந்தி ருந்த
⁸தேசிகே சனைக்கா னமுன் செயலழிந் துடலங் கம்பித்
தாசிலா விதியி னெட்டா லஞ்சினன் மண்ணிற் ரேயப்
பாசமுன் நகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார். (சரு)

நின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமுன் னை மேவுதா ளீற தாக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா னேக்கினோக் குபதே சத்தான்
மன்றற வுபதே சித்து முன்னுற வரவ ழைத்தான். (சசு)

சக. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து.

சஉ. நீங்கள்போய் உரையும்.

சங். ஒப்பார்போல - இராசகாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்
புடையவரைப்போல; "பெரியசெல்வரொப்பார்போல்", "மனமகிழ்ந்த விரைந்
தொப்பார்போலச்சென்று" என்பர்பின்னும்; சசு, எக; "ஒவ்வாதார் தாமெ
னைவ ரொப்பார்மற் றெனைவர்' (சீவக, கருசங்) என்பதையும் அதனுரையை
யும்பார்க்க.

சரு. காசினில் னான்மறை. எட்டால் - அஷ்டாங்க வந்தனத்தால். அஞ்
சினால் - ஐந்து அங்கவந்தனத்தால். பாசமுன்று - மும்மலம்.

சசு. நோக்குபதேசம் - சக்ஷுர் தீகை.

(பி - ம்.) 1'உறுதி' 2'புகலாடித்' 3'உரையுமின்' 4'போரீங்கள்' 5'ஒப்பர்'
6 'செவ்வையிற்' 7'வாணன்' 8'தேசிகன் தனை'

ககச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அன்னவ ரொல்கி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்வப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்து பணிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செழுத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சௌ)

நோக்கினுற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிசனத் தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்ன ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தா ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும். (சஅ)

வேறு.

1தேடி நீசுவ பாக்கியஞ் செய்தனை
நாட வேண்டுவ கண்டனை யானமைப்
பாட வேண்டு மெனப்பாங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற. (சகூ)

மருவு பொற்பத் 2மன்னுறக் கண்டின
முருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத்தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினார். (சூ)

வேறு.

சிரித்த முகமுங் 3கவின்குழலுந் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த காமுஞ் சபவடமும் வெண்ணுான் மார்புந் திருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுந் 4சாந்த மெய்யுந் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றார் வாத வுர்முனிவர். (ருக)

வேறு.

பதியின்வை பவத்தி னுனும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
முதிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன 5மேதகு சாத்த லோதும்
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வரை விதியிற் கண்டார். (ருஉ)

சஅ. முதலடியிண்டும் நிரனிறை.

சகூ. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; என - என்றுசொல்ல. பரங்கண்
டவர் - திருவாதவூரர்.

ருக. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த-நினைத்த (ஸ்மரித்த), இறந்தவென்று
மாம்; "மனயிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே" (நாயு. பரா. ககூகூ.)

ருஉ. சாத்தல் - வேதம்; திவ்யப்பிரபந்த மோதுதலைச் சாத்துமுறை
யென்னும் வழக்கமும் இதனை வலியுறுத்துகின்றது.

(பீ - ம்.) 1'தேடி நீசுவ' 2 'மன்னிடக்கண்டின, முருக' 3 'கவிகுழலுந்'
4 'சாந்த மெய்யும் புனைவடமு, மரித்த வுரோமபுளகமும்' 5 'மேதகு'

உள.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவினையாடல். ககரு

1நன்புளீர் நீங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நானுஞ் 2சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
ரீன்புறு மெனக்கு மிப்பா விருப்பதோர் கரும மில்லை
யன்புளி ரடைந்தெ னென்பா ரதிசயப் பத்தெடுத்தார். (ரு௩)

வேறு.

அங்க ணிவ்வா 3மறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
விங்கு நில்லென் றியம்பி மறைந்தனன். (ரு௪)

ஆதி நாயக னென்றெழிந் தாயிரம்
போத மேவும் 4புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்குமுன்
வாத லூர் வலியபித் தேறினார். (ரு௫)

5குழவி னேடு குருவை நினைந்தினை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி 6யரற்றி யரற்றினின்
ரெழிவில் வாசக மோதத் தொடங்கினார். (ரு௬)

வேறு.

7மாறநின் றென்னை யென்னு மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புணர்ச்சிப் பத்துச் செத்திலாப் பத்து மற்று
மாரிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைப்பத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தெண்ணப் பத்தெ டுத்தார். (ரு௭)

அரும்பெரு நகரி னிற்போந் தவ்வயிற் நிகழ்வ கண்டே
8பொருந்துமம் மனையே சண்ணங் கோத்தும்பி புகழ்த்தெள் ளேணந்
திருந்துது வவ்வி யுந்தி தோணைக்கஞ் சிறந்த 9பாவை
முரண்கடி சதக மெய்யென் 10கேர்தினு ரோதப் புக்கார். (ரு௮)

ரு௪. ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞானபுத்திரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

ரு௫. குருந்தமரத்தின்கீழே சிவபெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்
றென்பது மாணுக்கர்களுடன் ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்தனரென்று
உணர்க; திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி தவம்புரிந்த அத்
தியாயத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள, திருவாதவூரருடைய பண்டைவரலாறு இங்கே
அறியற்பாலது. புதல்வர் - மாணுக்கர்.

ரு௮. திகழ்வ-அம்மனை முதலிய வினையாட்டுக்கள். 'மெய்' என்பது, திரு
வாசகத்தில், திருச்சதகத்தின் முதற்குறிப்பு.

(பு - ம்.) 1 'நன்புளீர்' 2 'சார்தருமனைப்பெற்றீர்', 'சார்தருங்கருனை
பெற்றீர்' 3 'அடைந்திடுங்' 4 'புனிதர்கள்' 5 'குழுவின்' 6 'அரற்றியுரற்றின்று',
'உலறறின்று' 7 'மாறிலொண் கோயிற்பத்து மாறின் றென்னையென்னுந் தேற
லொண்' 8 'பொருந்துமின்னியரோய்சண்ணங்' 9 'மற்றும்' 10 'ஓதுவார்'

வேறு.

வருந்தியுட லாணுறக்க மின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கே
ட்ட தொண்ட ரெல்லாம், பொருந்தியதி சயித்திவைமுன் கேட்ட
வல்ல புதுமையெனச் சூழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும்
புரவி கொளவந்த பொருளனைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும்
பாராராகிப், பரிந்துகொளு மெனக் கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண்
டியனா ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே. (ருக)

தருங்கனாக் குவையனைத்து 1மளித்து நாளுந் தாமேயோர் சங்
கையறப் 2பாடிக் கொண்டு, குருந்தினொடு மறுகினொடு மறுக விப்
பாற் குணமொழித்துத் தனமழித்த செய்தி முற்றுந், திருந்து³நெறி
மதியமைச்சர் திரண்டு சென்று செப்பக்கேட் டினத்தாரூச் சீற்றத்
தோடி, மிருந்துமணி 4முடிதுளக்கிச் செங்கோன் மாற னிகற்றாதர்
கரத்தோலை யெழுதி விட்டான். (கூ0)

வேறு.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னேனலை தென்னவன் 5பிரம ரா
யனே காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு புரவி
கொண் டணைவான் பரிவொடும் போனா, நென்னினைந் தின்னம்
வந்தில னமைச்சற் கிப்படிச் செய்யத் தக்கதோ கடிது, மன்னிய வா
டற் புரவிகொண் டடைவின் வருவது கரும மற்றது பழுதால். (கூக)

வேறு.

இத்திரு முகத்தை யாங்க ணெய்திய தூதர் காட்டப்
பத்திசெய் தடைவின் வாங்கிப் 6பாசரங் காணுமுன்ன
முத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
7புத்தியு ளினைத்தார் சாலக் கலங்கினார் புலம்பி னரால். (கூஉ)

ருக. ஊண் உறக்கமின்றி உடல்வருந்தி. ஆங்கண்-அவ்விடத்து. கேட்
டன அல்ல. சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து.

கூ0. கனகக்குவை - பொற்குவியல். சங்கை - சந்தேகம். மறுக-சுழலா
நிற்க. ஆறு - தணியாத. முடிதுளக்கி - தலையசைத்து.

கூக. தென்னவர் - தென்னாட்டினர். தென்னவன் பிரமராயன்: இது
வாதஜூருக்கு அரசன் முன்பு கொடுத்த பட்டப்பெயர். இப்பெயரைச் சிலாசா
ஸனங்களிற் பரக்கக்காணலாம்.

கூஉ. பாசரம் - ஓலையிலுள்ள வாக்கியம்.

(பி - ம்.) 1 'அழித்து' 2 'பாடிக்காண்க', குருந்தமொடும்' 3 'நெறிதரும்'
4 'முடிதுளக்கி', 'முடித்துங்கி' 5 'பிரமாதிராயன்', 'பிரமாதிராயன்' 6 'பாடி
யம்' 7 'புத்தியினினைத்தார்', 'புத்தியுளிழைத்தார்'

தென்னவ னமைச்சு னேயா ¹னென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் விளையுங் கெட்டே னிவுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னையே ²யழித்தே னந்தோ புகலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (சுங்)

ஆதரித் தடிய னேனை ³மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதநா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வ லென்றாங்
கோதரும் பெரிய செல்வ ⁴ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுது⁵நின் றழுது சொல்வார். (சுச)

வேறு.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாந்தியே
வாமா கொண்டி வரச்சொல்லி வழுதி யோலை வரவிட்டான்
ருமா வொன்றுங் கொண்டதில்லை தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுரையாய் கண்பாராய் புவியி லினியார் துணைசெய்வார். ( )

பொருந்து தில்லை வனங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்ந்தருளின்
வருந்த வுடல் தனிவிருத்த மறையோ னுகி மறையோர்கட்
கிரங்கி யருங்கீழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே [ற்றி.
குருந்த வரம்பிற் காந்தமறைக் ⁷கொழுந்தே ⁸செழும்பொற் றுள்போ

வேறு.

போற்றியென் வாழ்முத லேயென வெடுத்துப் புலருமுன் னினி
யவா சகத்தா, லேற்றுயர் கொடியுடை யானையங் குணர்த்தி யினிய
நற் றுதிகளாற் றுதிப்பச், சாற்றருங் கொடுத்துயர் கூர்ந்தவர் துயரந்
தணித்திடு வானருள் கூர்ந்து, தோற்றிய தவ்வுழி மேற்றிகழ் விசம்
பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு. (சுஎ)

சுங். கெட்டேன் - ஐயோ. மாற்றம் - விடை. மன்னவற் பிழைத்தல்.
இராசத்தரோகம். ஆவது - செய்யத்தக்கது.

சுச. வேந்தன் - பாண்டியன். உடலம் வருந்த. இதிலுள்ள வரலாறு,
இங்கே கூறப்பட்டவண்ணம் திருப்பெருந்துறைப் பழையபுராணத்துள்
ளது; இக்கதையிற் சிலபகுதி, திருப்பெருந்துறைப் புதியபுராணத்துள்ள
பெருந்துறைப் படலத்தாலும் நன்குபுலப்படும். 'கீழ்நீர்காட்டி' என்பதன் வா
லாற்றைத் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தின் உ - ஆம் பதிப்பு முகவுரையின்
கரு - ஆம் பக்கத்துள்ள குறிப்பாலுணர்க.

சுஎ. போற்றி - பாதுகாத்தருள்க. உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

(பி-ம்.) ¹என்னகாரியத்தைச்செய்தோம்' ²'அளித்தேன்' ³'மாலளித்து'
⁴'ஒப்பார்போல்' ⁵'விண்ணப்பஞ்செய்வார்' ⁶'கீணீர்காட்டி' ⁷'கோவேசம்
பொற்' ⁸'சிம்பொற்றாள்'

ககஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

நினக்கி யாமுண் டொமஞ்சே னிலைமை யுடனே கைதவற்குக்
கனத்த புரவி வருமென்று கருணை யறவேண் டிபவிட்டுப் [ட
பனைப்¹பை யோலை நிறைத்தெழுதிப் பரிவின் ²விடுப்பா யெனக்கேட்
வினைக்க ணில்லார் களித்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலை. (சுஅ)

வேறு.

ஒதுபுகழ் ³வாள்வழுதிக் கடியேன் வாதவூரனேன் விண்ணப்ப
⁴முணர்ந்து கொள்வாய், தீதுமொழி கேளாதைந் தாறு நாளிற் நிரளி
வுளி வருஞ்சிறந்த ⁵பந்தி கட்டி, வீதிபட நீர்க்குவிடுந் தடங்கள்
வெட்டி வீதிநகர் வையாளி யலங்க ரித்தாங், கேதமொழிந் தடியேனை
நயந்து முன்போ லெழுந்தருளி யிருந்தருண்மெய் யென்றே தேறி.()

இத்தகவிற் நூதர்காம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பாரம்
விடுத் தாலயத்து, மெத்தனவிற் றுயிலுங்கான் மருங்க ணைந்து
மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லை, சித்தமுறு காரியநா
முடித்த நிண்ணர் தீரமொடு தென்னவளை வருமுன் சென்று,
புத்திகளி தரத்தக்க துரைத்தி யென்று புகன்றொளித்தா னன்பர்
சுமை பூண்டு கொண்டான். (எ0)

கனவுநிலை நீங்கியபின் போவலென்றே கருணையுடை நாயகனை
வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து விரைந்தொப்பார் ⁶போலச்சென்று
மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வரு
மோலை கண்டு ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன்,
றனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துரைப்பா
னுளத்தினிய ⁷தயாமிக் கூர்ந்தே. (எக)

வேறு.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாசியெவ் வளவு கொண்ட
நிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது
நிறங்கடா மென்னெ மக்கேற் றுனதென் போது நீதி
பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னை ⁸பேசிடர் கூச லின்றி. (எஉ)

சுஅ. உளம் அஞ்சேல். வேண்டுப இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்
த்து. பை ஓலை - பசிய ஓலை. வினைக்கண் ணில்லார். கட்டு ஓலை - கட்டின
யுடைய ஓலை.

சுக. கேளாது உணர்ந்து கொள்வாய். ஐந்தாறு நாளென்பது, ஐந்தாம்
ஆறுமாகிய பதினொரு நாளெனவும் முப்பது நாளெனவும் பொருள்கொள்ள
இடந்தருகின்றது. வையாளி - குதிரையை நடத்தும் இடம். ஏதம் - துன்பம்.

எ0. மெத்தன - மெல்ல. தீரம் - தைரியம்.

எஉ. மறம் - பாவம். துறை ஏது, நாடு ஏது; ஏது - யாது. உயர்பு எவ்
வளவு போதும் - உயர்ந்த குதிரைகள் எவ்வளவு வரும். கூசல் - நாணமுறல்.

(பி - ம்.) ¹'பேயோலை' ²'விடுவாயெனக்' ³'மாறனுக்கிக்கு' ⁴'உணரக்',
'உணரக்களாய்' ⁵'பந்தி' ⁶'போலப்போந்து' ⁷'தயாவு' ⁸'பேசிடும்'

என்றுரை செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி
மன்றுணு தனைநினைந்து பகருவார் மன்ன ரேறே
வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி
துன்றுசைந் தவமுன் னுன துரகமோ பெருகக் கொண்டேன். (எக)

புகலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப்
பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து
சகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டிவெம் பரிமா நிற்க
வகைபடி மறுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (எச)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க
நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் 1நாவா வின்று
முன்னு வந்த வாறே காண்கின்றாய் முழுது மீங்கே
யென்னையான் வியந்து கூறே நென்றனர் 2நிலைமை பூண்டி. (எரு)

உற்றது கேளா முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி
கொற்றவெண் குடை³க ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலை
பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை
மற்றும்வேண் மிகொடித்து விடுத்தனன் வரிசைகூர. (எசு)

விரைவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டிப் தமக்கு நல்கும்
பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொரு வயத்துப் புக்குக்
கரையழி யன்பி னோடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி
யுரைசெய்வார் தனித்து மெல்ல வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (எஎ)

வேறு.

நந்தார்கார் செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசதுர் வேதாவிதகீதா
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்குழல் கொண்டாள்
பாகாவென தாகாபர யோகாசிவலோகா
முந்தாதர கங்காதர சங்கார⁴வி டங்கா
மூலாகம தூலாகுண சீலாதிரி சூலா
தந்தாவென நின்றாடிய பொன்றாழ்மணி மன்றூர்
தாளாவரு ளாளாநினை தாளாவெனையாளே. (எஅ)

எக. முனிவர் - மாணிக்கவாசகர்.

எச. வகை - குறுந்தெருக்கள். மறுகால் - வீதிகளால்.

எரு. வருணம் - நிறம். ஒருநாவாற் சொல்லத்தக்கவோ.

எசு. அணியல் - ஆபரணம். களாசி - காளாஞ்சி. கோவை - கோத்

தல். பொற்படாம் - பீதாம்பரம். பட்டுக்கூறை - பட்டாடை.

எஎ. உற்றகாரியத்தை உரைசெய்வார்.

எஅ. கீதம் - இசைப்பாட்டு. வந்தாரில் வரிகளையுடைய வண்டு

களார்ந்த. ஆகம் - மனம்.

(பி - ம்.) 1 'நாவின்' 2 'கிழமை' 3 'காளாஞ்சி', 'களாஞ்சி' 4 'விடங்கா
மூதார்கள் மீதேயனையாலா குணசீலா'

வேறு.

மன்னு தூரகம் வருமென்று வழுகி மகிழ வுரைசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுரையாய் கோமானே
யென்னை யடிமை 1யாட்கொண்ட விமையோர் தலைவா வுமைபாகா
வுன்னை யொழிய வறியேனென் றுரைத்தா ரிடிம்பை யுடம்பானார். ( )

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானத் திசைந்தோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வுரைகே ளாமு
னீங்கரும் பரிவிற் போந்து நீதிதம் மனைக்க ணெய்தி
யாங்குயர் நாய னுரைப் பூசைசெய் தமுது செய்தார். (அ௦)

உண்டலுஞ் செய்தி 2யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த முங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலேக் 3கண்ணன கிளைஞர் வந்து
பண்பினி 4னுணர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரக்கக் கற்றுத்
தண்புக முமைச்ச னுனய் சாதுமார்க் கந்த விரந்தே. (அ௧)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத ஐரா
வென்னது கினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு
நின்னுறு கிளைஞர்க் கென்ன விடிம்விடி ரீரார் யாமா
ரன்னிய ரல்லான் 5ஞாலத் தார்வெறுப் பாரு வப்பே. (அ௨)

ஈசனோர் மனிதன் போல வென்னைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவந் பிழைத்த லாகா
பேசிலிங் கதனால் வந்தேன் பெரும்பொருட் டனிச மின்றே
யாசிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ 6லைய மின்றே. (அ௩)

7 இங்குளீர் போமி னுங்கள் காரியத் தென்று நீக்கப்
8 பங்கய விலையு நீரு மெனவவர் பற்றற் ருங்குத்
தங்கணெஞ் சகத்து நொந்து போயினார் தரும மாறன்
மங்கல முறைசெய் வோர்கள் வந்தனர் மற்றை ஞானு. (அ௪)

எஃ. இடிம்பை - துன்பம்.

அ௦. நாயனார் - தலைவர்; "உத்தம நாயனரை" (சரு: ௧௦), "நாயன்
சொல்லை மறுத்திடல் பாவம்" (ருரு: ௧௦), "செந்நெறிநாயன்" (சு௦: ௧ரு.)

அ௧. எங்ஙன் - எங்ஙனம். தவிர்ந்து அமைச்சனாய்.

அ௨. கிளைஞரைப் பாதுகர்த்தற்கு இனி யாருண்டென்று சொல்ல. ஆர்
வெறுப்பு ஆர்உவப்பு - ஆர்பகை ஆர்நட்பு.

அ௩. தனிச - கடன். 'மன்னவந் பிழைத்தலாக':சு௩.

அ௪. பங்கயவிலை - தாமரையிலை. மங்கல முறைசெய்வோர் - நற்குண
முடைய ஏவலாளர்; "நன்னெறி முறைசெய்வோர்" என்பர் மேலும்; அ௮.

(பி - ம்.) 1'யாட்கொண்ட' 2 'யென்னுய்' 3 'கண்ணினைக்' 4 'னுரைத்தி'
5 'ஞானத்து' 6 'ஐயமின்றி' 7 'இங்குளீர்' 8 'பங்கயத்திலையு நீருமென்றவர்'

புரவிவர் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ டிக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் 1கென்னை யின்றோர் கலியாண னாகக் காண்மி
னுரைசெய்த மாற்றந் தப்பா துரைசெயு மரசற் கென்றார். (அடு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கரம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுயர்வான் முட்ட. ()

2 பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலே
கொந்தவி ழுலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி றோரண வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஈ)

மெய்நெறி மன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோரை விடுப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். ()

வே ழு.

மல்ல லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்³விளை யாட னவின்றனை
கல்வி மன்னன் கனக 4மழித்தவொண்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன். (அசு.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௯௯.

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல். *

—***—

இத்தகு தியினி ருக்குங் காலையி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுரைசெய்வா ⁵ரச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளநக ⁶ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா லுண்டோ பேசுவ தென்னை யாங்கள். (க)

அரு. கோழக்க - அலங்கரிக்க. கலியாணன் - நல்ல நடையையுடைய
வன்; “நல்ல கல்யாண னன்றோ” (உக: கஉ.)

(உஅ)

க. மத்தன் - மயக்கமுடையவன்.

* “அரியொடு பிரமத் களவறி யொண்ணு, னரியைக் குதிரை யாக்கிய
நன்மையும்”, “மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்
கையும்”, (திருவா. கீர்த்தி. ௩௫ - ஈ; சச - ௫); “பந்தம்பறிய பரிமேற்
(பு - ம்.) 1‘எனையுமின்றோர்’ 2‘பந்திவைகாளி’ 3‘விளையாட்டுவென்றனை’

4 ‘அளித்த’ 5 ‘அரசர்கோவே’ 6 ‘அலங்கரிப்பாய்’

பெருந்துறை யடைந்த போதே பித்து¹மேற் கொண்டா னங்கண்
முருந்துசெங் கனக முற்றும் போக்கினுன் செயல்வே ருளுன்
பொருந்துகோ வணமு மோடு மல்லதேர் புரவி யில்லை
² யிரங்கிடேல் வளைத்து வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றார். (உ)

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லநீ மியிர்த்துச்
செய்ய தாமரைக் கண்மலர் தீயெழ விழித்து
மைய நெஞ்சனை வளைத்திடும் வளைத்திடு மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படிக் காரரை விடுத்தான். (ங)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன நும்பெருஞ் செய்திகள் கண்டிள மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு ⁴மேனியி னேவன செய்திலர் வளைத்தார். (ச)

மற்று மூ⁵னெழித் திளைத்தவர் வளைப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னருங் கூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ ⁶வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (ரு)

கொண்டான் மந்த, வந்தமிலா வானந்தம்” (திருவா. திருவம்மாளை. ஈ); “ஞால
மிகப் பரிமேற்கொண்டு நமையாண்டான்” (திருவா. திருப்பொன்னாசல், அ);
“பாய்பரிமேற் கொண்டென், னுள்ளம் கவர்வரா லன்னே யென்னும்” (திருவா.
அன்னை. எ); “நற்பரிமேல் வருவானே”, “தாவிவரும் பரிப்பாகன்” (திருவா.
குயிற்பத்து, சு, அ); “வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து” (ஷெ திருந்தசாங்கம், சு);
“தெரிவற நின்றறுக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனார்”, “பாரின்ப வெள்ளக்
கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்”, “பாண்டியனார், புரவியின்மேல்
வா” (ஷெ திருப்பாண்டிப்பதிகம், க, ஈ, கூ); “நிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை
யாக்கியவா மன்றேயுன் போருளே” (ஷெ திருவேசுறவு, க); “ஆட லமர்ந்த
பரிமா வேறி யையன் பெருந்துறை யாதியநர், னோடர்க னையெங்கு மாண்டு
கொண்ட வியல்பறிவார்”, “வண்சாத்தினோடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை யாளி
யன்று, மன்கையர் மலகு மதுரை சேர்ந்த வகையறி வார்” (ஷெ திருவார்த்தை,
ச, க); “தேவருங் காணச் சிவபெருமான் - மாவேறி, வையகத்தே வந்திழிந்த
வார்கழல்கள் வந்திக்க” (ஷெ திருவேண்பா, கூ); “பரியின் மேல்வந்த - வள்
ளான், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள்” (ஷெ பண்டாயநான்
மறை, உ); “நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து” (ஷெ
ஆனந்தமாலை, எ); “கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்” (கல். கூக.)

உ. “ஓடும் கவந்தியு மேயுற வென்றிட்டு” (திருவா. குலா. க.) [சுவந்தி-
கோவணம்.] வளைத்து - தடுத்தது; “வள்ளன்க்கப் பெறாய் வளைத்தேனென்”
(சீவக. அஅக.)

(பி-ம்.) ¹‘மால்கொண்டான்’ ²‘இரங்கிடலழைத்துவாங்கு’ ³‘அன்னது’
⁴‘மேனியைநோவன்’ ⁵‘ஒழிந்திளைத்தவர்’ ⁶‘வைதவர்’

வேதனைப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத நீடிய கடுந்துயர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு¹தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத ஆரரும் புலம்புவார் வாசக மோதி.

(சு)

வேறு.

மன்னுசந் தானே வாசி வந்தன வில்லையென்று
தென்னவன் வளைத்து வைத்துத் தீயெழ நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க கில்லேன் முடிப்ப²னென் னுயிரை நீயன்
றென்னை³யாண் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காத தென்னே.

வேறு.

⁴ பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்
சொலவிங், ⁵கிருநி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்
ககிலேன், வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு,
முரையும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே. ⁶வெளியே யுதியாயே.

மின்னும் புகழா வருளாள மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்,
கென்னெஞ் சுருக்கி யுரைத்தவுரை தப்பா தெனவந் தியானுரைத்
தேன்,மன்னன் காண்பான் விழிசூழிய வழியை நோக்கி யிராநின்றான்,
யுன்னும் புரவி கொடுவிரைவிற் றேன்றாய் தோன்றாய் தோன்றாயே.

வேறு.

ஆரிய ⁷மொழியு னோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு னோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் யாவருங் கசியச் சொல்வார்
⁸ சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே சுடரே யென்றுஞ்
சீரிய நாம மோதத் தரித்திலர் ⁹தேவர் தேவர். (க0)

வேறு.

ஒழுக்கந் தருமந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை ¹⁰நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் ¹¹தெருட்டி விளையாட லவனி மீது நனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென்¹²நின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே.

எ. என்வேண்டி என்னையாண்டனே.

அ. இரு, கில்: ஏவல். மானபுரம் - மானமங்கலம்; இது, குடிப்பெய
ரைக் கூறியிருக்கும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

க0. ஆரிய மொழியுனோர் - வடமொழிப்புலவர். 'குழைத்தாய்' என்பது
குழைத்தபத்து. 'சோதியேசுடரே' என்பது அருட்பத்து.

கக. மிழலைநாடென்பது திருப்பெருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அதி
லுள்ள வேளாளர்களின் பெருமை மிழலைச்சுதகந்தால் விளங்கும். நரிக் குடி
யென்பது, இப்போது புதன்கோட்டையைச்சார்ந்த ஊராகவிருக்கின்றது.

(பி - ம்.) ¹அலர்கணீர் ²னின்னுயிரை ³ஆண்டனையேல் ⁴பொரிவி

⁵ 'இருநிலிரு நிலியம்புரம்' ⁶ 'வெளியினுதி' ⁷ 'மொழியனேரும்' ⁸ 'சேர்வறுபொ
ருள்கடேர்ந்து' ⁹ 'தேவதேவே' ¹⁰ 'நாட்டுணரியனைத்து' ¹¹ 'திரட்டி' ¹² 'இன்னும்'

வேறு.

அண்டம் ¹விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர்க
 ணண்டு ணுந்நரி ²காணரி யாதுநீர்
 கொண்ட மன்ன னிடங்குறு காமுனம்
 பண்டை நுங்குரல் காட்டும் பயமற. (கஉ)

வேறு.

குணங்கொண் டினைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தற்பிரியா
 திணங்குங் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட்ட டானோ ரிவுளிமிசை
 வணங்குங் கணங்கோ மாயுவுமா மாயப் புரவி மீதேறி
 யணிந்து புறப்பட்ட டதுதுறையா ⁴ளுடைநா யகனைப் புடைசூழ்ந்து.

வேறு.

ஆதர வடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
 வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
 தீதற ⁵வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
 யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் துதிக்க லுற்றார். (கச)

வேறு.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடியெனமுன் னூதுங் காளங் கறங்குற்ற
 துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்த்தச் செல்வதுபோன்
 மணங்கொண் மதுரை காதமென வாசித் ⁶தூசி வீசியதங்
 கணைந்த தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (கரு)

வேறு.

கோவிய பொன்றோ வில்லை குதிரையோ வரவு கானேன்
⁷காலவெந் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
 மேலெழ நெருக்கா நின்றார் மெலிவுறும் வினையே னுற்றே
 னுலவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (கசு)

கஉ. நரியாது - நரித்தன்மையில்லாமல்; "நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனோ"
 (திருவா. கோயினமுத்த. கூ.)

கங. அடைத்தி - ஒப்படைத்து, கோமாயு - நரி. துறை - பெருந்துறை;
 ஆளுடைநாயகரென்பது, அங்கே ஸ்வாமி திருநாமம்; வாதலூரை ஆட்கொண்ட
 ருளினமைபற்றி இப்பெயர் இவருக்குண்டாயிற்று; திருப்பெருந்துறையை
 ஆளுடையார் கோயிலென்பதும் இதுபற்றியே.

கச. வாதையம்புரம் - வாதலூர். இறைவன் மணிச்சிலம்பின் ஓசைகா
 ட்டியதை, "வாதலூரின் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்
 பும்" (திருவா. கீர்த்தி. ௫௨ - ௩) என்பதனாலு முணர்க.

கரு. ஈசன் திசை - ஈசானதிசை.

(பி-ம்.) ¹விள்ள ²காணலியாது ³கோமாயுயர்மாயப் ⁴உடையநாய
 கனைச்சூழ்ந்து ⁵வாழ்ந்த ⁶தூளி ⁷காலன்வெந்

நாதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனை 1புறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னாகச்
சோதிநீள் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போர் துள்ளத்
தேதமுற் றழுங்கா முன்ன மெய்திய தூதர் சொல்வார். (கௌ)

புண்ணிய வடிவ ரேயொண் புத்தியுள் ளவரே யின்ற
மண்மிசை யமைச்சர்க் கெல்லா மன்னர்¹ ரல்லா லுண்டோ
வெண்ணரும் புரவி வந்த வின்புறக் கண்டோர் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுரைசெயு மரசற் கென்றார். (கஅ)

அத்திறங் கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்னா சீற்ற மொழி²யொழி நகரின் பாங்கர்த்
தத்துமா ³வந்த வென்று சாற்றினார் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்ட பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (கக)

நிலவுசா மரையி ரட்ட நித்திலக் குடைநி ழற்றத்
1தலமகி ழால வட்டந் தையலார் நின்னு வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கதர்கள் வாழ்த்த
வலகிலா ⁵வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (உ௦)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்க்கக் கண்டு
வெம்பிரீ டம்பி னேடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு ⁶நான்கு திசையிலு மில்லை யென்றார். (உ௧)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா னந்தோ
வுற்றநம் ⁷பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
முற்றிய பொய்ந் டாத்தா நின்றன னெனமு னிர்தான். (உ௨)

⁸ நீக்கினைக் கடியார் தம்மை நிரைநிரை வரவ ழைத்துக்
கோக்கட னாகு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க னேங்கி யுள்ளமா நனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமர் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்றான். (உ௩)

கௌ. தத்துமா - தாவிச்செல்லும் குதிரை.

உ௦. சூதர் - நின்றேத்துவார்; மாகதர் - இருந்தேத்துவார்.

உ௧. சம்புமா சமாதியாலே - சிவபெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தாலே.
சம்புமா - நரியாகிய குதிரை.

உ௩. நீக்கு இல் நோக்கு அடியார் - ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலையுடைய
ஏவலாளர். மாறு - மலாறு; மிலாநெனவும் வழங்கும்.

(பு - ம்.) 1'உறாமல்' 2'பொழிளகரின்' 3'வந்ததென்று' 4'தலம்புகழ்'
5 'மணியாற்பொங்கும்' 6'நாலுதிக்கிலும்' 7'பொருளைத்தும்' 8'நீக்குநோக்'

கஉசு திருவாலவார்புடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கணன் றனைநி னைந்தாங் கடைக்கலப் பத்து முன்னுத்
துங்கவா சகங்க ளோதத் தொடங்கினார் வடக்கு நோக்கி. (உச)

வேறு.

வாதை மறவி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது ¹திகழ்பூம் பொழிலணைந்த பூங்²கோ கிலத்தைப் பார்த்தருளிக்
கீத மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்கினா
வோதி முடியா முனமெங்கு முள்ளா னுள்ளத் தருள்சுரந்தான். (உரு)

வேறு.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் ³செவிட தாக்கி
மருவிய கடை⁴நாட் பொங்கு மழைமுழக் ⁵கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூளி பகன்மறைத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தின வெவருங் காண. (உசு)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரீணங்கன் வந்தான்
⁶பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னுடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
றேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (உஎ)

வழுதிகண் டத்சயித்து ⁷மயங்கிமால் கொண்டோர் போலத்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோதி
⁸யழுதிடு நாய னாரை யழைத்தரு கணைத்தி ருத்திப்
⁹பொழிதரு கண்ணி னீரைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி.

வேறு.

குழுவொடு திரண்டிஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது
திரைபோற், கழறிகழ் பதத்துக் ¹⁰கறுழ்பொரு செவ்வாய்க் ¹¹கடை
யின்வெண் ணுரைநில நனைப்ப, ¹²விழுமிய வெண்சா மரைமுக
மசைய ¹³விண்ணெனத் தார்மணி யார்ப்ப, முழுவொடு ¹⁴சுற்று முற்
றையுங் காத்து வந்தது ¹⁵முதுபரிச் சாத்து. (உசு)

உச. வார வார - ஒழுக் ஒழுக்.

உசு. குரம் - குளம்பு. இருமை - பெருமை; இரண்டு தன்மையுமாம்.

உஎ. இணங்கன்-நண்பன்; "இணங்கரின்மையால்" (கம்ப, மரா. ௧௦௦.)

உஅ. நாயனார் - மாணிக்கவாசகர்.

உசு. கறுழ் - கடிவாளம்; "கறுழ்பொருத செவ்வாய்" (புறநா. ௧௮.)

தார் - கிண்கிணிமாலு. பரிச்சாத்து - குதிரைத்திரள்.

(பி.ம.) ¹பொழிபூம் ²கோகுலங்கடமைப் ³செவிடு ⁴ஞாட்பொங்கு

⁵கென்னக் ⁶பாவலபுலவன் ⁷மலங்கி ⁸அழுதுயர் ⁹பொழிமழைக்

¹⁰கவுள்பொரு ¹¹கலிவெண் ¹²விழுமுசாமரைகள் முகமொடுமசைய

¹³விண்ணெழத் ¹⁴சுற்றி ¹⁵முரிமாச்

வேறு.

கடப்பன் குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தனு மனிப்ப
வொருபா, னடப்பன் நிலத்துறு பணப்பணி நெறுக்கென நடிப்பன
நெறிக்க நெருபா, லடர்ப்பன மிகைத்தக கணப்பரி திறப்பரி யையச்
சமு றுவிப்ப வொருபால், விடக்கடல் ¹கொதித்தென மிகைத்தெவ
ருமுட்கிட மிதிப்பன விதத்தி நெருபால். (நஉ)

வேறு.

வாளகிரி நூறுபட நூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்ட
நீள், கோளகையின் முட்டிவன பட்டமுறு மெட்டியர்கு லக்கிரிகண்
மத்தகமிசைத், தாளதிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாவினெடு தண்டு
வன மண்டியொழியா, நீள்கடலு டித்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ
நேரிடுவ மற்று மொருபால். (நக)

வேறு.

இசைப்படு முகிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினை யிலத்தியி னிறைப்ப
வொருபாற், நிசைப்படு குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்து
மறுவற்ற வகல்வான், மிசைப்படு முடிக்குல முதிர்ந்திரு சடர்க்களும்
வெருக்கொள வுசைப்ப வொருபால், வசைப்படு ²மணத்தொடு பெரு
த்திடு மிலக்கண வசைப்படு வயப்ப ரிகளே. (நஉ)

வேறு.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கீழ் லங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பில்குப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி துற்ற வாயுதந் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் கொற்ற வீரர் வீதியிற் ருண்ட விட்டார். (நக)

வேறு.

மன்னியநித் திலமலை நிலவெ றிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள்
வெயில்வி ரிப்பத், தன்னுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ் சோதி சோ
திவிடு குப்பாய மெய்ப்பான் ³மின்ன, முன்னைமறைப் பரியைநெறி
யைந்து மோங்க முடிகிவல மிடம்பரி⁴வத் தனஞ்செய் வித்து, ⁵மின்ன

நஉ. களித்து அனுமனிப்ப. நெறுக்கென: ஒலிக்குறிப்பு. ககனம் - ஆகாயம்.

நக. நூறு - புழுதி. பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். குலக்கிரி - ஐராவத
முதலிய எட்டுயானைகள். தண்டுவன - பொருந்துவன.

நஉ. "சோருமத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால்" (உசு: கஅ.) குலக்கிரிகள்
எட்டு - சைனர்களுடைய மலைகள்; "ஆனை மாமலை யாதி யாய விடங்க ளிற்பல
வல்லல்சேனர்கள்" (திருநா. தே.); "என்பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவரு
மேறினார்கள்" (பேரிய, திருநா. அருடு); "வேதப்பகைவர் தம்முடம்பு வீந்
கத் தூங்கும் வெங்கழுவிற், கேதப்படுமெண் பெருங் குன்றத் தெல்லா வசோகு
மெறிகெனவே" (தக்க. உகசு.)

நக. தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை.

நச. மெய்ப்பால் - சரீரத்தின்கண். நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்
(பி - ம்.) ¹ 'கொதித்ததென மிக்கெவருமுட்கெட மதிப்பன்' ² 'கிரிகண்'

³ 'மனத்துடல்' ⁴ 'மன்ன' ⁵ 'வத்தஞ்செய்' ⁶ 'மின்னுண்மணிப்'

கஉஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வணி பொலன்கலினக் குசைவ வித்து விளங்குகர வாளங்கை
துளங்க வந்தான். (௩௪)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடா லொலியின லுரையான் மிக்க
பல்கடல் கிளர்ந்த வென்னக் கிளர்ந்தன பல்க டற்பாற்
சொல்லரு மளவில் கோடி சூரிய ருதித்தா லென்ன
வெல்லொடு விளங்கி னூர்க ளியைந்த¹சாத் தவர்க ளியாரும். (௩௫)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கணைந்த விண்ணோர்
வழுவினா முனிவர் நேமி மாலயன் மகவான் மற்றுந்
தொழுதிரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலர் பொழிந்து வாழ்த்திச் செயசெயென் றடி²சே வித்தார். ( )

துங்கவெம் பரிமேற் றேன்றுஞ் சொக்கனைக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்கி ழுப்பார் வண்டுமிக் சரிந்து நிற்பா
ரங்கமேற் செம்பொன் பூப்பா ரறிவுநா ணகல்வா ரெங்கும்
பொங்கிய ³பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். ( )

⁴ அடியினை காணீ ரென்பா ரலர்ந்ததா மரைக்கண் செவ்வி
வடிவினைப் பாரீ ரெல்லாம் வல்லசந் தானே யென்பார்
படிமிசைக் காண்டற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தோ மென்பார்
கடுமிசைப் புரவி நம்மை யொட்டுமோ காண்டற் கென்பார். (௩௮)

அன்னவர் புலம்பக் கண்ட வாடல்சேர் பாட லன்பர்
மின்னார் தம்மை வேத மொழியரென் றெடுத்து மெல்ல
வின்னிய லன்னே யென்னு மென்றிசை படமு டித்துக்
கன்னல்சே ரன்னேப் பத்தாங் கோதினார் களியிற் கூடி. (௩௯)

இந்நெறி பரவ முன்போந் தெண்ணில்பல் லியங்க தங்கப்
பொன்மணிக் குடைரி ழுற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மன்னும்வெண் டோரை வீச வந்துவை யாளி வீதித்
துன்னிய கணங்க ளோடுந் துளங்கினுன் வளங்கொ ணாதன். (௪௦)

தனம் - சுற்றுதல்; "இடம்வலம் பரிவத்திப்ப" என்பர் பின்னும்; ௫௬. கா
வாளம் - கைக்கத்தி.

௩௫. சாத்தவர்கள்-குதிரைவாணிகர்கள்; "குதிரையைக் கொண்டு குடநா
டதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (திருவா. கீர்த்தி).

௩௬. குதிரை ௪௦-குதிரைகளைக்கொடுத்தல். சயசயவென்று. [௨௭-௮.]

௩௭. சங்கு - வளையல். அறிவும் நாணும். காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலை,
"விரும்புசூல் கொள்வார் வீழ்வார்" (௫௪: ௨௬) என்பதனாலும், "பருப்பதக்
கொடி புரைநவ சத்திகள் பரமன், திருப்ப தத்திடை வணங்கிநின் மவனிடைச்
சின்தை, விருப்பம் வைத்தலு முனிவர்த மகளிர்போல் விரைவிற், கருப்ப முற்
றனர்" (கந்த. துணைவர். ௬) என்பதனாலு முணர்க.

௩௮. காண்டற்கு ஒட்டுமோ. 'என்னபாக்கியஞ் செய்தோம்': ௨௭: ௪௧.

௩௯. அன்பர் - திருவாதவூரர். ௪௦. தோரை - பீலிவிசிறி.

(பி-ம்.) ¹'சாத்தவர்கள்' ²'சேவிப்ப' ³'பொருமல்' ⁴'அடியினைக்காணீர்'

ஆங்குறக் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணும் பருவமு முருவு மொத்துத்
தாங்குறை வற்றி ருந்தார் தலைவரயா ரென்னக் 1கேட்பப்
பாங்கணை வாத லூர் தோன்றுவர் பரியி லென்றார். (சக)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் றிறமை கூர். (சஉ)

கருதிடி நெருகா லத்து மசைந்திடாக் கமலத் தானேப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனான் மாலான் மறையினு லளக்க வொண்ணுத்
தருமநீ மிருவத் 2தாணு தாணுவே யெனவி ருந்தான். (சங)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளபே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றேசை காட்ட
வெள்ளிமால் வரைமேற் றேன்று மேருமால் வரை³யே யென்னத்
துள்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினுன் றரணி நாதன். (சச)

புண்ணியஞ் செய்த மேனிப் பூழியா வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது 4சற்றுக் கண்டிடி கண்டி டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சசே வகன்ப ரிந்து
மண்மிசை 5யேறி னுனவ் வாசியை வாசி யாக. (சரு)

வேறு.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசை
6 கசைக் குரலும், யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல
காட்டிச், சேரும் பாடு 7நேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோ
ட்டிஞ், சாரும் மாக வாளியு 8மற்றுஞ் சாற்றரு மார்க்கங்க டோன்ற.

சஉ. தவ்வம் - தாவும்; “தவ்வுபுனல்” என்பர்; ந.0: நஉ.

சங. தாணு - சிவபெருமான், கட்டை.

சஉ-ங. இந்த இரண்டு செய்யுட்களின்கருத்தை, “அண்டமெலா மாதார
மாகத் தாங்கு மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டந் தாங்குஞ், சண்டமறைப் பரிதன
க்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி லாத, புண்டரிகத் தாளசையப்
பாச நீக்கும் புனைகரத்தார் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக், கொண்டரசு னெதிர்
போந்து மன்னு வெங்கள் குதிரையேற் றஞ்சிறிது காண்டி யென்றார்” (திரு
விளா. நரிபரி. எசு) என்பது தழுவியவந்திருத்தல் காண்க.

சச. கசை-குதிரையையோட்டுங்கருவி. சரு. வாசி-குதிரை, விசேடம்.

சசு. வலவோட்டு - வலமாக ஓட்டுதல்.

(பி - ம்.) 1‘கேட்டபாங்கணைமுனிவர் முன்னோன் வும்பரியுகைப்பனென்
றார்’ 2‘தாணு’ 3 ‘யொப்பபென்னத்தள்ளி’ 4 ‘நம்மைக்’ 5 ‘ஏறுவானங்’ 6 ‘கசை
குரலும்’ 7 ‘நேரும்விலக்கும்’ 8 ‘மற்றுச்’

கங்.0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

1விக்கிதம் வற்கி தம்முப கண்ட மேவரு 2முபசவஞ் சவமாஞ்
3 சிக்கிலா நடைவெம் புளைவுதா வாளி சிறுகின மெய்நிறை கடுப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாரையோ டத்த 4 புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோமூத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க.

வேறு.

மின்பரிவு கூர்வெழில் 5வெவ்விடைந டாத்தித்
தென்புலமி லங்கவரு தேவர்தொழு தேவ
னன்பரிரு பாலுமலர் சிந்தினனி யார்ப்ப
வின்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வந்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவா சுமுனா
யிரமுக 6சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிகம பதனித் தகவனு மனியா
வருமறை யயமும்த் தனன்வய முறவே. (சக)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தைநிகர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டு வெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன 7தனத்தன வெனத்தன்
வினைப்பட நெறிப்படி 8மிதித்தது நடித்தே. (ரு0)

முந்திய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பந்தமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
9சந்தறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சந்தர 10விசைப்படி நடித்ததுது கைத்தே. (ருக)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
11புரையற் றுருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிநற் பதம்வைத் ததுவே. (ருஉ)

சஅ. மின் - தடாதகைப்பிராட்டியார்.

சக. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக் கொடுக்கிற நடை. அனுமனியா - ஒலி
த்து. மறை அயம் - வேதமாகிய குதிரை.

ரு0. மருத்தை - காற்றை. செண்டு வெளி - குதிரையின் வையாளிவீதி.

ருக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

ருஉ. பரதச்சவுதம் - பரதனால். பருமம் - குதிரை முதுகின்றவிசு.

(பி - ம்.) 1 'விக்கிரவக்கிரம் விளங்குபதண்டமேவருமுபசமஞ்சலமாஞ்'

2 'உபவசம்' 3 'சிக்கிலிடை' 4 'புளகயம்' 5 'வெல்விடை' 6 'சுபதக்கிரமுறு'

7 'வெனத்தனித் துகைத்தே வினைப்படி' 8 'மிதித்தடி' 9 'சந்தறு' 10 'விசைப்

படி' 11 'புரையற்று'

மெத்துந் தகவும் விதமும் படவே
1தித்தொந் தொந்தொந் தித்தீ யென்றென்
ரெத்துந் தாளத் தொக்கத் தத்தித்
தத்தும் பரிதன் ருளவைத் ததுவே.

(ரு௩)

வேறு.

பதிந்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வரையிற் பாயா
வுதைந்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வரையிற் ருவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் 2கிரியின் முட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே.

(ரு௪)

குறைவின்³மண் டலம்வ னைப்பக் கொள்ளிகொள் வட்ட 4மன்றி
மறுவற விளங்கிற் ருங்கு வளைந்ததோர் குதிரை யென்னத்
துறைநிறை வீதிகாட்டத் தொடுகணைச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் ருங்கு நீண்டதோர் குதிரை யென்ன.

(ரு௫)

இடம்வலம் பரி⁵வத் திப்ப விரண்டியர் குதிரை யென்னப்
படிமிசை விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குதிரை யாவே னென்றியா னெனப்ப ணிந்தான்.

(ரு௬)

மண்ணகத் தெவருங் காண வாதலு ரார்க்கா வந்து
நண்ணுதற் கரிய வீரர் நாற்பெருந் திசையு முட்டப்
பண்ணுறத் 6தூண்டு நீதிப் பரித்துகட் கிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்விண் 7மண்ணு னதுகட றிடரா யிற்றே.

(ரு௭)

ஏறலு மற்று முள்ள விருங்கண் 8நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
9வீறுடை முயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு.

(ரு௮)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேற்ற கிந்தப்
படிமிசைக் 10கண்டே மில்லை தலைவரயா ரென்னப் பல்கா
லடியினை பரவி வந்த வருங்கண் நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா னென்று விரல்கொடு காட்டி னாரால்.

(ரு௯)

ரு௪. வெய்யோன் படியும் மால்வரை - அத்தமயகிரி.

ரு௫. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - நேரோடல்.

ரு௬. இடபமால்-இடபவடிவங் காண்ட திருமால். என்று-என்காலத்து.

ரு௭. கடல் திடராயிற்று.

ரு௯. பல்கால் தலைவர் யாரென்ன.

(பி - ம்.) 1'தத்தொந்' 2'கிரியை' 3'மண்டலம்விளைப்ப' 4'மின்றி' 5'வர்த்
திப்ப' 6'தூண்டும்' 7'மண்ணுக்கடற்புலாயிற்றன்றே' 8'நாதர்முற்றுங்' 9'வீறுள
முயலின்மார்க்கம் வெறிகணைமார்க்கம்வீதி' 10'கண்டதில்லை'

கநஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஆங்கிவற் காண முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கந்
தேங்கமழ் முடியிற் ருமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு ²மனிதர் முற்று நின்றவர் தொழுது வீழ்ந்தார். (சு0)

மிக்கமந் திரிகா ளிந்த வெம்பரிச் செட்டி நந்தஞ்
சொக்கனே போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்றான் வந்த
கொக்கினைப் பாரீர் காலந் தாழ்த்ததா யினுங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமந் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (சு1)

கொற்றவன் நிருமு னின்று கூறுவான் குதிரைச் செட்டி
யுற்றநின் னமைச்சன் நந்த வுயர்பெருங் கனக முற்றும்
கற்கிக ளிடுவ தாக நம்முளோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்னா கொற்ற வெம்பரி நீதி கேண்மோ. (சு2)

வேறு.

புரிதீபாந் தாத்திமவான் புறத்தி னின்று ⁴போந்துபெருந் துறை
யிறங்கி வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லா
ரழலி லுலாகத்தி லண்டந் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர்
தம்மி லுயர்ந்தவெழு பிறப்பினவா யுரைசேர் மண்வாழ், சுரரசர்
வணிகர்க்குத் திராநாற் சாதித் தோற்றத்த காணிந்தத் தூரக மொத்தம்.

வேறு.

மருவுநாய் கழுதை ⁵கோழ் வாயதம் வெருகு கூகை
நரிபசா சேனம் பொல்லா நல்லன மயூரங் கிரி
பொருவிடை மட்டங்க லன்ன மகரம்வா னரம்புழைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வாணோர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே. (சு3)

சு0. கொக்கு - குதிரை.

சு2. குதிரைச்செட்டி கூறுவான். கற்கிகள் - குதிரைகள்.

சு3. பெருந்துறை - பெரியகடற்றுறை, ஒரு திருப்பதி. உலாகம் - கோட்டான். குதிரை, வேதமுதலிய ஏழிடத்திற் பிறந்தன என்பதை, "வெடிவாற் பைங்கட் குறநரி யினத்தினை, யேழிடந் தோன்றி யினனாற் கியைந்து, வீதி போகிய வாலுனைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தணன்" (கல். அ) எனவும், "மிக்க செழுமறை நாலிற் கமலநாதன் விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளென்மர் தம்பான், மைக்கடன்மே லமிர்த்ததி லங்கியீதின் மல்கு கருப் பையிலுலக வண்டந் தன்னிற், றொக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் றோன் றுந் தொன்மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா ணெற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுளவாய் வானி லொண் புனலிற் செல்லுநெறி யுளவுமாகி" (திருவாத. குதி ரை. ச0) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. மொத்தம் - தொகுதி; "பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம்" என்பர் பின்னும்; எ2.

சு3. வாயதம் = வாயசம் - காக்கை. வெருகு - பூனை. ஏனம் - பன்றி. நாய் முதலியவற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் பொல்லா; மயூரமுதலிய

(பி - ம்.) 1 'அவர்க்காணு' 2 'மனிதரெல்லா' 3 'எமக்குத்தோன்றிட' 4 'பொருந்து' 5 'ஓரி'

வேறு.

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொழிகளு நடைகளுந் துளங் குஞ், சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுந் ¹திறப்படு மனமுமில் வெட்டுஞ், சுத்தமா வுடைய விர்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டரவுபோ னலத்தான், ²மெத்தினேர் வளைந்து திரண்டுநீண் டெயர்ந்து விளங்கிய கழுத்தன காணே. (சுடு)

வேறு.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதுளை மலர்பூங் கிள்ளி
நல்லன மற்று மிக்க நவமணி நிறத்த வாசி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துநெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு றுத்த கன்னமும் பழுதி லாத. (சுசு)

வேறு.

³இறுகிக் குவிந்து குழிந்ததகர்க் குரம்போற் குரமு மிளநவ்வி
மறியிற் கண்ணு ⁴மகன்றுதணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமும் குறுகா முகமும் வியனுதலுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் ⁵செழிய காணயே. (சுள)

வேறு.

மேலெழின் முகமுந் தூய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாவதி தலைநெஞ் சொக்க மற்றவற் றெடுங் வெளுத்த
வாலிய ⁶மணஞ்சி றந்த வட்டமங் கலங்கள் பாராய். (சுஅ)

உயர்கன வட்டம் போரா ⁷னூனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மகிழ்விதை ⁸மௌவான் சேயா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மரீசி கோரம் பட்ட⁹வர்த் தனங்கள் பாரே. (சுசு)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கவைக்குளம் புலக்கை கௌவ
மஞ்சதா விரட்டை நாவோ ரண்டம்வேற் றண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றுங் குற்ற மொன்றிலை விளம்புங் காலே. (எடு)

வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் நல்லன; திருவாதவூரட்புராணம், குதி
ரைவிட்ட சருக்கம், நசு, நௌ - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

சுசு. ஷெ புராணம், ஷெ சருக்கம், நௌ - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

சுள. வாலதி - வால். மேட்டிரம் - ஆண்குறி. ஷெ புராணம், ஷெ
சருக்கம், நசு - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

சுசு. ஷெ புராணம், ஷெ சருக்கம், சசு - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

எடு. ஷெ புராணம், ஷெ சருக்கம், நசு, நௌ - ஆம்பாடலைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) ¹திடம்படுநலமும் ²மெத்துதோல் ³இறுகிச்சிவந்தகரக்குரம்
போலிருகாற்குரமும் ⁴அகன்றதனி ⁵செய்ய ⁶மனஞ் ⁷னூனாளான்
⁸மௌவல்கையான் ⁹வத்தனங்கள்

கூடச் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

1 மன்னதி மனம்வி திர்த்தல் 2 பிசகல்கான் மடித்தல் வீழ்த
3 வின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன் 4 மே லேறப் பாய்தன்
5 முன்னெழில் கடித்தல் வீதி நிறநீரூண் முகஞ்சா டித்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் 7 மற்றுத் தீங்கிலே பேசற் கின்றே. (எக)

கருதினீர்வண் கதிவெங் கால கந்துக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு நடுகள் வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம். (எஉ)

முருக்கும்வெம் பட்ட யானே முகத்தலாற் றுள்கள் வையா
9 கருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங்க டக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோன் பரிபு மஞ்ச
மருத்தினுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வாணே. (எங)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
10 முப்பஃ தாயிர மோர்பழு தின்றிழு தற்றா 11 மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைந்தன பின்னிலை யாயிர மற்றிலையு
மப்படி பெற்றவி லைப்பொனி லக்கம னைத்துமு ணர்ந்துகொளே. ()

வேறு.

ஆரிருள் விடப்பே ரண்ட மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய னாளுஞ் சூழ்த னுரிதமார் பரியா லேகாண்
கூரும்வா ரிதிக்கொ ளாமற் குவலயங் கிடத்தல் 12 கௌவை
வாரிதி குடிக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண்.* (எரு)

13 திண்டிறன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
14 கொண்டிதம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரை யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னரைப் படக்கொ டாமற்
கொண்டுபோய் விரைவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரை யேகாண். ()

எக. மற்றும் தீங்கு இலை - வேறும் உள்ளனவாகிய தீங்குகள் இல்லை.

எஉ. கதிவெங்கால - நடையை விரும்புகின்ற கால்களையுடையன. கந்து
கம் - பந்து.

எங. 'சம்புவாணே' என்பது சிலைடை.

எச. இதில் குதிரைகளின் விலைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

எரு-கூ. இவற்றை குதிரையின் பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

* இதுமுதல் ஐந்துபாடல்கள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

(பி - ம்.) 1 'மன்னதி' 2 'பிசகல்' 3 'இன்னெறியிலங்கல்' 4 'மேலேறப்'
5 'முன்னெழில்' 6 'காழ்' 7 'மற்றுத்' 8 'வன்கதி' 9 'கருத்தெனில்' 10 'முப்பதொராயி
ரம்' 11 'மானதுகாண்' 12 'கௌல்' 13 'தின்பகை' 14 'கொண்டுளே'

அரும்பெருஞ் செந்தி யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகைக ளில்லா விளக்கமி லகல்வான் போலுஞ்
சுரும்புகுழ் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய தூக மில்லா நீள்பெருஞ் சேனை மன்னே. (எஎ)

¹ பரியகை யானே திண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று ²மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
தூகமே யல்லா லுண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலே. (எஅ)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகேள் வளர்சரா சாங்க ளெல்லாம்
புரிந்திளைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ³ளாட லாலே
யரும்புக முாயி வற்றுக் கச்சவ மென்னு நாமந்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (எக)

ஆதலா லறிஞர் முன்னு ⁴வறவுறப் பேசிக் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை ⁵தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அ0)

அத்திறஞ் சொல்ல ⁶நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
முத்தம நன்மை ⁷தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை பூக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா ⁸வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டித்தான். (அக)

ஏத்திமா வறிஞர் முன்னு வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்துநம் மிடத்துண் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றுந்
பார்த்திடி னின்றி வற்றோர் பரிக்குநேர் விலைபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரை யென்று மன்னவன் வாங்கிக் கொண்டான். (அ)

அய்யமில் லாமன் முன்னின் ருவணி மூல நன்னுட்
பெய்யபே ருலகுக் கெல்லார் துளங்கி⁹ரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய ¹⁰மெய்யன் மெய்யடி யானே வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அங)

எக. ஆடலாலேதான் தாமதமாயிற்று. 'ஓர் பொழுதும் நில்லாது' என்பது, சிலேடை. அச்சுவம் - வியாபிப்பது.

அ0. தின்மை - திமை; ஓதுவனவாகிய நன்மைதின்மை; "அடியவர் நன்மை தின்மையறிபவன்" என்பார்; நடு: கக; "தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே" (கம்ப. பயன். உ.)

அக. 'சித்திரமா' என்பது சிலேடை.

அங. இராவுத்தராயன் - குதிரைச்சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இராஜ புத்திரனென்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பார்; "இனிமைகூர்ந் திராவுத்தற்கு"

(பி - ம்.) ¹ 'பரவரும்' ² 'மன்னும்' ³ 'ஆறலாலே' ⁴ 'அழகுறப்' ⁵ 'திமை யோதுவர்' ⁶ 'நல்லறிவுநீ' ⁷ 'திமை' ⁸ 'என்னதுமுற்றுமென்னுச்' ⁹ 'ராகுத்த' ¹⁰ 'மன்னன்'

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின் நி¹நாறு செய்வோ
 னன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நரகரைத் தேவு செய்வோன்
 மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம்²வாவி யேறித்
 தென்னன்முன் குதிரை யாகச்³செய்புதோன் ருமல் விட்டான். ( )

வந்துறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
 பந்தியுட் கட்டுமென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
 முந்தற⁴வடைப்பப் போற்றி யவரவர் முதுபே ரன்பிற்
 றந்தமில் வகையிற்⁵சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அரு)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமை⁶கூர்ந் திராவுத் தற்கு
 நன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவ மென்று நல்கக்
 கொன்னுறு கரஞ்சேர் செண்டி. லேற்று⁷முற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
 தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப்⁸புனைந்து கொண்டான். ( )

⁹பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் நெய்தி
 நீடுமா நேடுஞ் சொக்க னீன்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
 சேடன்மா நில்ல்தா ரன்றிச் சேணுளர ரெல்லாங் காணச்
 சூடலாற் தூசு சொக்கன் றூசென¹⁰வழங்கிற் றன்றே. (அள)

ஆங்கது செண்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்டு
¹¹திங்ககல் வாத வூர் தேசவா சார மென்ன
 வோங்கிய தியாக வேந்த னெக்குமென் றெவர்க்குந் தூசு
 தூங்ககில் லாம னல்க¹²வாங்கிமுன் சூடி ஞரால். (அஅ)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடுதான் முளரி சூழப்
 பின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்திப் பாட
 நின்னுடை நீனைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
 நன்முனி யடிவிடென்று நாயக னருளிச் செய்தான். (அக)

நற்றிரு மேனிக் கீடு நவையற விட்டிக் கையிற்
¹³பொற்றகை வாளம் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு காணச்
 சற்றடி வடிம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
 மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி. (கூ)

என்பர் பின்னும்; அக; "கலாபத் தனிமயிலேறு மிராவுத்தனே" என்பது கந்த
 ரலங்காரம், ௫௦.

அச. நாறு - நாற்று. இச்செய்யுள், "நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரக
 ரைத் தேவுசெய் வானும், விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய்
 வானும்" (திருநா. தே. திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத் தழுவிவந்துள்ளது.

அக. வரிசைத்துசு-சம்மானமாகக்கொடுத்த ஆடை. செண்டு-ஓராபுதம்;

அஅ. தூங்ககில்லாமல் - தாமதியாமல். [கொம்பு - அதன்முன் பாகம்.

கூ. திருமேனிக்கீடு - கவசம். கைவாளம் - கைக்கத்தி; "கரவாளம்"

என்றார் முன்னும்; ஈச. அடிவழிப்பு - அடியின் விளிம்பு.

(பி - ம்.) ¹ஞாறு. ²வாளி ³செம்பு ⁴அடைவிற் ⁵சேர்த்து ⁶கூரிரா
 குத்தற்கு ⁷முற்காம்பிற்கோத்துத் ⁸அணிந்து ⁹பாடலமுனிவ ¹⁰துளங்கிற்
¹¹திங்கிலா ¹²வாங்குமுன் ¹³பொற்கரவாளம்

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுகைக்கு மிக்க
செல்வமார் சிறப்பி னாசை யுடையனா மீசன் றென்ன
னெல்லையி னீந்த தாச சூழின னும்பர் காண
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே. (கூக)

கண்டவ ரமைச்ச னாரைக் கடவுளை வியந்து செங்கை
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக் கண்க
ணுண்டினி சிந்த விந்த நுவலருங் குதிரையீடு
கண்டன மென்றா னந்தக் ¹கடலிடைத் திளைத்தாரன்றே. (கூஉ)

வாழ்ந்துபொற் பட்ட முன்னா வரிசைகள் வாதலூரக்
கீய்ந்துநல் விடையிற் போக்கி யெழுந்துதன் னுழைக்கண் வேந்த
னார்ந்தபல் வியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்ந்தான்
ரூழ்ந்துசெவ் வந்தி மாலை தபனனார் சாத்தக் கண்டு. (கூங)

குணந்தரு கணங்களோடு குறுநகை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமுன் போன பத்தர்கள் பத்தன் ருனும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லிணைந்துபே ரங்க யற்க ²னுமைமயிற் கருளிச் செய்தான். (கூச)

சயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரை யீடு
வியந்துகற் பவர்ப ரிந்து கேட்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநீல குரவு நீங்க மூத்தவ ணீங்க நீங்கா
நயந்தரு மினைய ⁴மங்கை நண்ணுதற் கைய மின்றே. (கூரு)

வேறு.

அரிய நாயக னார்வினை யாடிய
புரவி யீடு புகன்றனை மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பந்தியிற் ⁵கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால். (கூசு)

ஆகத்திருவிருத்தம்-- கூகரு.

கூக. ஆசையுடையனென்பது சிலேடை; விருப்பமுடையவன், திக்காகிய ஆடையையுடையவன்.

கூங. உழை - வீடு. செவ்வந்திமாலையென்பது சிலேடை.

கூச. பத்தர்கள் பத்தன் - சிவபெருமான்; ந.ந.: உக; ந.ரு.: உஅ; ந.கூ.: உஅ; ந.அ.: ந; ச.0.: எ; ச.க.: எ; ச.கூ.: உஎ; ச.எ.: அ.

(பி - ம்.) ¹கடலிடைதலெந்தாரன்றே ²உமைவட்கு ³நல்குரவுநல்கு மூத்தவணிக், ⁴நல்குரவுநல்கு ⁵நங்கைநணுகும்கு ⁶கூடிய

கநஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

—***—

இருமைதரு ¹மதுரைநகர் நின்றமாய வினப்புரவி முகமுகம் பார்த் தென்னே நென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்துங் காலும் வெங்கயிற்றூற் கட்டிண்டே மேலு நிற்பிற், குருதிபடப் புண் படுவே முணவுமில்லை கொள்ளிடுவர் புல்லிடுவர் பாவம் பாவ, நரருமி னித் ²தொத்துவர்நாம் விடியு முன்னர் நம்முருவங் கொடுமுவக் கடவோ மென்றே. (க)

வேறு.

³ மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றூற் கங்குற் போதே மென்றறுத்து மதியாது நரிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்கணமு துழைந்து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன் றுக்கொன் றுறுமிச் சள்ளிட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன் னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப்பச் சூழல வோடிப் போகாம லுளையிடப் புகுந்த வன்றே. (உ)

வேறு.

மண்டி மமரர்கள் கண்டு நகையுற மாறன் வெருவுற நீளவே, தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட நண்டை நினைவன துன்றி யே, பண்டை நெறியினின் ⁴மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங் கணுங், கண்ட வவரவ ரஞ்ச வுறுமுவ கள்ள முறுமன முள்ளவே.)

வேறு.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்துறை யாளர் முற்று முற்றிய பயத்தோ டென்னாய் முடியுமீ தெனக்க வங்கிக் கொற்றவன் றிருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம் பற்றல ரேறே நந்தம் பந்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (சு)

இன்னவென் றறிந்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க ணன்னனி போற்சி றுத்து ⁵நம்முளோர்க் காணு முன்ன

க. முகமுகம் பார்த்து - ஒன்றன் முகத்தை ஒன்று பார்த்து (சந:உக); "கண்மல்கு நீரார் முகமுகங்க ணைக்கினரே" (சீவக, கஅ௦அ.) கயிற்றை மென்று. தொத்துவர் - தொத்திக்கொள்வார்.

உ. அங்கணம் - சலதாரை. சள்ளிடல் - நரியின் ஒலிக்குறிப்பு.

ங. தொண்டை விடுவன - கூவுவன. உள்ள - உள்ளன.

ச. வகைத்துறையாளர் - பலவகைப்பட்ட துறைகளைப் பாதுகாத்தலையு டைய வேலையாளர்.

ரு. யாணர்மாக்கள் - புதியனவாய் வந்த குதிரைகள்.

(பி - ம்.) ¹மதுரையினுணின் ²தொற்றுவர் ³மிடற்றிறுக்குங்கயிறு

⁴மண்டி ⁵நம்முளோர்காணும்

முன்னெழ வெருவிக்க கையி லகப்படா தோடி முற்றுந்
தன்னமார் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்கக் கண்டேம். (கி)

பழுதில்கண் டியின்றோ மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
1 யெழிறா மட்டித் திட்டே மிதவிய புல்லு மிட்டேங்
கழுவிய பயறுங் கொள்ளுங் கடலையுந் துவரை யோடு
முழுவதுஞ் சிறக்க விட்டே மொக்கணி முட்டக் கட்டி. (சு)

உற்றவை மற்ற வற்று ளொன்றயி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி 2 துள்ளு மறிக்குழு வேழக் கன்று
குற்றமி னல்லி யாடு குக்குடஞ் சூக ரங்கண்
மற்றுமிங் குள்ள வற்றின் மணிக்குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (எ)

இந்நெறி விளைந்த வென்ன வேங்கிநீ 3 டியிர்த்து வீழா
4 மின்னற விழக்கு மேயோ விளைவதற் கேது வேதோ
நன்னெறிப் பொருட்குந் தீங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே மிண்டோ
செந்நெறி யோர்க்குக் குற்றஞ் செய்தன ஷளவோ வின்றே. (அ)

குருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
தருமநேர் குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
5 வராமுக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோடிற் றுண்டோ
வரவிதி வசமோ வேதோ வறிகிலே னெனவ யர்ந்தான். (சு)

விரைகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு [று
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பநீ டியிர்த்தி யாரு
மிருகில நோக்கி நின்றா ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி. (க0)

தகவொடு நாளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்து ளத்து
ணையொடும் வாத லூர் நணுகியி தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் றோய்ந்த புண்டரீ கம்போன் மிக்க
முகநனி புலரு மன்னன் முன்பணிந் தென்கொ லென்றார். (கக)

சு. மட்டித்து - கலந்து. இதலிய - இனிய. மொக்கணி - குதிரைக்குக்
கொள்ளுமுதலிய உணவுகட்டும்பை; "மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி,
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. நக - ச.)

எ. மறி - ஆடு. சூகரம் - பன்றி.

அ. 'மின்மைலிடிக்குமா' என்பது ஒரு பழமொழி.

க. வரர் - சிறந்தவர், தலைவர். அர - அரனே; இஃது இரக்கப்பொருளி
லும் வரும்.

க0. நீடு உயிர்த்து யாரும் நின்றார்.

கக. சடங்குகள் - நித்தியகன்மங்கள்.

(பி - ம்.) 1 'எழிறுமட்டியிட்டேயிதலிய' 2 'தள்ளுமறிகளும்' 3 'உயிர்த்
தழன்று', 'உயிர்த்தழன்று' 4 'மின்னனி', 'மின்னிற்' 5 'வரர்களைக்கொன்றது'

க்ச௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மாடுநக் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேநீ
நாடிவிந் குனையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்றோ
கூடிய பரிநன் ருகக் கொண்டிவந் தினையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்றோ ¹திங்குவே றுண்டோ வென்ன. (கஉ)

பகையிலா வேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
புகழயான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
வகைவகை நெருநற் போதே வரையறுத் தறிஞர் முன்ன
வகமகிழ் வொடுகைக் கொண்ட தாரறி யார்கூ. நென்றார். (கங)

அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருநற் கண்ணீ
கொணர்ந்தமா நகிக ளாகிக் கொடுங்குரல் காட்டி யூருட்
பிணம்பட யாவுங் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுண ருதியோ வின்றே. (கச)

மேலுயர் குருவின் மாட்டிம் வேந்தர்கண் மாட்டிந் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டிந் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டிஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டிஞ் சிந்தையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுமூர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா ²வுண்டோ வேறு. (கரு)

வெந்திறற் சிலவையெ யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
³ மந்துரை தன்னுட் கட்டப் பண்ணினை மதிம யக்கி
யிர்திர ஞாலஞ் செய்வ தெம்முட னேயோ சாதி
யந்தனை னா யான்மற் றறைவதிங் கென்னை நின்னை. (கசு)

வேந்தர்பொன் னழித்தோர் நல்லோர் வீடு⁴மார்க் கஞ்சா திப்போர்
வாய்ந்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் ⁵பெருமா னெங்கே
சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்ந்தநின் மேனி முற்றுந் தண்டிக்க வடுக்குங் காணே. (கஎ)

ஆரண மோதிற் றிந்த வடைவு⁶செய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோரைத்

கஉ. 'நல்ல கல்யாணனன்றோ' என்று இகழ்ந்தான்; "என்னையின்றோர்
கலியாண னைக் காண்மின்" (உள: அரு) என்றதை உட்கொண்டு.

கச. கொணர்ந்தமா - குதிரை.

[செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது.

கரு. இன்னார் இன்னார்மாட்டு வஞ்சனை செய்யலாகாதென்பதை இச்
கசு. சிவை - நரி. மந்துரை - குதிரைச்சாலை. இந்திரஞாலம் - இந்திர
சாலம்; "இந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. சங.)

கஎ. வாசுவாரியப்பெருமான்-குதிரைச் சேவகர்களின் தலைவன்; வாரியர்-
தடுத்தச் செலுத்துவோர். சாத்தவர் - வியாபாரிகள்; "குதிரையைச் கொண்டு
குடநாடதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழும் தருளியும்" (திருவா.
கீர்த்தி. உள-அ.) திண்ணிமை - வன்மை, தைரியம். [யறை-சிறைச்சாலை.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேதமோதியது. கோரம் - கொடுமை. சிறை
(பி - ம்.) ¹திங்கதினுண்டோ ²'உண்டோவென்றே' ³'மந்திரை' ⁴'மா
ற்கஞ்' ⁵'பெருமானெங்கே' ⁶'செய்யற்கோ'

- 1 தீர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்துச்
2 சாரரும் பொருள னைத்துத் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (கஅ)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டிள் றுருகிமெய்ந் நலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்தி டா விடினெ மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வளைத்து வைத்தார். (கக)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருந் துரக மெல்லாங்
குறும்பெரு நரிக ளாகி 4நெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
றிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைதி பென்றார். (உ௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகரு.

௩௦.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.*

பொறையகத் துடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடுபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் 5தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்ச ரந்தான். (க)

வேறு.

பொதியில் வரைசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மண்ணுஞ் செய்த தவத்தானுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமகிழத் தொண்டு செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முகிஞ யகனை நினைப்பிட்டான். (உ)

உ௦. குறும்பெருநரிகள்: முரண்.

(௩௦)

க. அறையகத்து - அறையில். “இரும்புதரு மனத்தேனை” என்பது
திருவாசகத்தில் திருவேசறவின் முதற்குறிப்பு.

உ. ‘பொய்யாவையை மாநதி’ என்பது “வையை யென்ற பொய்யாக்
குலக்கொடி” (சீலப். கஉ: கஎ) என்பதைத் தழுவியது. முதுமாமங்கை -
பிட்டி வாணிச்சி; இவள்பெயர் செம்மனச்செல்வி.

* “மணியார் வையைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்”
(திருநா. தே. நீர்ப்பூவணம்); “ஆங்கது தன்னி லடியவட் காகப், பாங்காய்
மண்சுமந் தருளிய பரிசு, முத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங்
காட்டிய வியல்பும்” (திருவா. கீர்த்தி. சக - க); “கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள்
கலிமதுரை, மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு, புண்சுமந்த

(பி-ம்.) 1‘தீரவுற்றழைத்து’ 2 ‘சாருமம்’, ‘சாருமப்’ 3 ‘பரிநரி’ 4 ‘கொடுங்’

5 ‘ஏகாமுன்னஞ்’

பணிந்த வருணன் றனேநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநல்ல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்கும் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் ருழாது கங்குற் கண்ணே கரைகடப்பதான்.
மணஞ்சேர் 1பொருள்கொண் டிறுந்தியை வருவிப் பாயென் றறிவித்

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மழைவிடக்கண்
டாகங் கலங்கி வேகவதி யருங்கால் கட்ட நில்லாது
பூகற் தெங்கு பறித்தெறிந்து பொரு²மீன் மறியப் பார்த்துழங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (சு)

மன்ற நிகழ்தென் கரைகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
துன்று மிரவிற் பறையறையுஞ் சம்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் னொருநதி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பார்த ³தின்றே முடிவென் றழிந்தெழுந்தான்.

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்⁴தின் றருள்சேர் முனியை வளைத்ததனை
லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது [ட்டு
மாண்ட கரையை விரைவினிற்⁵போய் மனைக டொறுங்கோ லறையி
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக விட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல்.

செருவார் கணக்க ருடன்கூடிச் செல்வோன் றண்டஞ் செய்⁶தூரி
னரைசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வடித்தெற்றித்
திரைசேர் கரையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமற் தவர்பெரிய
வரையே யெனத்தங் கோலறைகண் மகிழ்ந்து⁷சுமத்தப் புகுந்தனரால்.

பொன்மேனி பாடுதுங்காண்" (ஐடி. திருவம். அ); "மண்பான் மதரையிற் பிட்டு
முது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் மண்ணைப் பணிகொண்ட, புண்
பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ" (ஐடி. திருப்பூவல்லி, கசு);
"பிட்டு நேர்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப்பெரும் பித்தனை" (ஐடி. திருக்
கழக்குன்றப்பதிகம், உ); "மண்ணகழற் தெடுத்து வருபுனல் வையைக்,
கூலஞ் சுமக்கக் கொற்றாளாகி, நரைத்தலை முதியோ ளிடித்தடி கூலிகொண்,
டடைப்பது போல வுடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வாங்கி,
யெவ்வுயி ரெவ்வுல கெத்துறைக் கெல்லா, மவ்வடி கொடுத்த வருணிறை நாய
கன்" (கல். சகூ.)

ந. வேதமுனி - வாதவூரர்.

ச. கால்கட்ட - வாய்க்கால்களின் தலைப்பிற் படலிட. பயம் - நீர், அச்
சம். 'பயங்கொண்டு...பயங்கொள்ள': மடக்கணி.

ரு. வெள்ளமிகுத்த விடத்துப் பறையறைவித்தல் மரபு. சம்மை - ஒலி.
மனம்கன்றி. என்னொருமோ.

கூ. கோல் - அளக்குங்கோல்; அறை - வரையறை செய்த கோட்டம்;
கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்; "குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோ
லறை முழுது மென்ன" (தீருவாத. மண்சுமந்த. நூ.)

எ. தண்டம் - தண்டனை; நகூ: கந.

(பி - ம்.) ¹புனல் ²மீனுகளப்பாய்ந்தழுங்கி ³இன்றோமுடிவென்றழிந்
தொழிந்தான் ⁴இன்னருள் ⁵ஊருள் ⁶சுமக்கத்தொடங்கினரால்

முது1பேர் நகரிற் நென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
ரிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ராளின்றி
விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றமற்
பதிவா யுழன்று திரியுங்காற் கண்டா நெங்கும் பார்துள்ளான். (அ)

நாதப் பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
வாதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மகிழ்ந்து மண்பீ துருக்கொள்வான்
சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாக்கிப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைந் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. (ப)

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் தோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி-லொழியா நகைதுளங்கப் 2பதின ருண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (க௦)

வருந்து மவடன் பாற்கிட்டி வாரா யம்மே விழுந்தெழுந்து
பாந்து திரிகின் 3ிறையிந்தப் பார்மே னினக்கின் நென்போலத்
திருந்து கொற்றாள் கிடையாது வேண்டு மாயிற் செப்பெவரும்
விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை வேண்டியென. (ப)

வேறு.

நல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகரே
தொல்லே வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
மெல்லியமெய்ந் நோவ வடிப்பரிகள் வேந்தரான்
வல்லையினின் மண்சமக்க வல்லீரோ நீரென்றான். (க௨)

வேலை யுலகில் விறகு சுமப்பதல்லாற்
4 சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னேலவரு மண்சமக்க வல்லே னிலையாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூறு. (க௩)

அ. விதிரா - நடுங்க.

க. நாதமாகியபறை; 'நாதப்பறையன்' என்பது "நாதப்பறையினர்" (திரு
வா. அன்னை. க) என்பதைத் தழுவியது; நஞ்சுண்டோன்: சிலேடை. நஞ்சுண்
டோனென்பது, கள்ளர்வகையில் ஒன்மன்பெயர். பிட்டு உதிர் - உதிர்ந்த
பிட்டு. கொடுக்கு-ஆடையின் தொங்கல். இச்செய்யுளின் சிலசாதிப்பெயர்கள்
தொனித்தல் காண்க.

கக. அம்மே - அம்மையே. கொற்றாள் - மண்வேலை செய்பவன்; "மண்
ணகழற் தெடுத்த வுருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்ற ளாகி" (கல்.
சக), "கொற்றாள் விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லை" (௨௩) என்ப
வற்றாலு முணர்க. கொற்று, படியென்னும் பொருளிலும் வழங்கும்.

(பீ-ம்.) 1 'பொன்னகரில்' 2 'பதினாயாட்டைப்' 3 'திரிகின் றையென்ன'

4 'சாலமுடி'

கசச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை யையரே
கந்தித்து வெய்தாய் நறுவிதாய்க் கண்ணுக்குச்
சிந்தைக் குவந்திருக்குஞ் செவ்விசூர் பிட்டுண்டு
முந்தத் தருகுவல்யா னென்றாண் ¹முதுநரையான். (கச)

சிட்டனருட் சொக்கன் றிருவுளத்துக் ²கொத்தவண்
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வரைந்தம்மை
யிட்ட மதுகே னெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டிதரு மாமென்றான் வேள்வி யவியுவந்தான். (கரு)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லார் கோலறை தாழா தோங்க
விக்கணத் தின்க ³ஊற்றங் கரையடைந் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி முட்டச் சமத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டிச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (கசு)

நின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் றில்லை சிவனறி குவனென் றாடி
மன்றலம் பொழிவ்குழ் வையைக் கரைமருங் கடைந்து மாறு
வொன்றிய நகையி னோடு மூலாவினா ⁴னகில நாதன். (கசு)

இனியன பெற்றா னல்லோ ரெவர்க்குமிட் ⁵டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினைபடச் சமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (கசு)

வளந்தரு பிட்ட னைத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்தித்
தளர்ந்திடே லம்மை சாலத் தளர்ந்தியான் பசியால் வந்தே
னளந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதொழிந் தவற்று ளெல்லாந்
துளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனா ராணை யென்றான். (கசு)

கச. அந்தித்திருக்கும் பொருள் - முடித்து வைத்திருக்கும் பொருள்;
“வேதம், அந்தித்த மறியான்” (திருவிளா. நகர. ௧௦௬.) கந்தித்து - மணம்வீசி.
உண்டு - உள்ளது.

கரு. வட்டமுறு பிட்டு - வட்டவடிவமாகக் கிண்ணத்தாற் கொட்டி அமை
த்து வைத்திருக்கும் பிட்டு; “கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப்
பிட்டு” (கசு.) அம்மை: விளி.

கசு. உழப்பாது சமந்திடும்.

கசு. இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள், “இனியவை பெறினே தனி
தனி நுகர்கேம்” (பதிற். ந. ௮: ௧௩) என்பது முதலியவற்றைத் தழுவி வந்து
ள்ளன.

கசு. அம்மை: விளி.

(பி. ம.) ¹‘நரைமுடியான்’ ²‘ஒப்பாநீ’ ³‘யாற்றங்கரை’ ⁴‘உலகநாதன்’
⁵‘அயிலினல்லாத்’

சுத்தமா வுதிரை வேண்டிச் சுமந்திடான் சுமந்தே நென்ன
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் கிவகைகூர்ந் தரசே யின்னுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டித் தருகுவல் செல்லு மென்று

1 வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டிக் கொடுத்தனள் வெம்மை கூர். (௨௦)

புகழ்த்தது வாங்கி யொல்லே போந்திரும் புனலி யாற்றின்
றகுங்கரை யடைந்து முன்போற் றுனயின் றெவர்க்கு நல்கி
யுகந்தகொற் றுளர் நாப்பண் வளம்பல வுரைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வுடைப்பன்மண் சுமவா னாகி. (௨௧)

ஒங்குகோ லறைய ளந்த வயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டங்கறச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வாங்கரு விரைவி னோடும் வந்துபேர் சொக்க னல்லா
ளீங்கெனையொப்பா ரில்லை யென்னைமுன் றெரியு மென்றான். (௨௨)

மற்றுள பெருங்கொற் றுளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய விவனை யோமுன் றெரிப்பதின் றெனவி லக்கக்
கொற்றுள விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லை
முற்றுமிங் கியானே நின்று சுமந்தன நெனமொ ழிந்தான். (௨௩)

2 செம்மையின் வேலை யொன்றுஞ் செய்தில னேனுஞ் சொல்லு
மம்மர்தீர் வார்த்தை யாலே யாரையு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோளு ரைக்கத் தகுமிவ நென்ன நாடித்
தம்முளே வெருவி முன்னர்த் தெரித்தனர் தமிழ்க்க ணக்கர். (௨௪)

கொடியதின் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றுளர் நாப்பண்
முடியனை கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட ணைத்துத் தாண்மிசைத் தாளே றிட்டுக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (௨௫)

வளர்கரை பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
கிளரமண் சுமவா னாகிக் கிடப்பவன் யாவ நென்னத்
தளர்வுடை வேலை யாளர் சாற்றுவார் மற்றிவ் ளுரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா ளிட்டவா ளெனவு ரைத்தார். (௨௬)

௨௦. என்ன - என் றுசொல்ல. உதிரை - பிட்டு. 'வித்து நெற்பிட்டு'
என்ற பாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாலாக்கிய பிட்டென்று பொருள்கொள்க.

௨௨. கோலறையை. நல்லாள் - நன்மையையுடைய ஆட்களை. வாங்கு
தல் - கொள்ளுதல்.

௨௩. கொற்று - கொத்து.

௨௫. குழம்புதல் - கலங்குதல். கொட்டு அனைத்து- மண்வெட்டியைத்
தழுவிக்கொண்டு. கிடை - கிடத்தல்; ஒப்புமாம்.

(பி - ம்.) 1 'வித்துநெற்பிட்டு' 2 'செம்மையன்' 3 'குழப்பு'

கசக திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவனீ நின்னை யாருந்
துறைச்சமை யாளென் நிங்குச் சொல்கின்ற ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி 1லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லை
கறுத்ததி காரிக் குன்னைக் காட்டுவம் போது கென்றார். (உஎ)

நல்லகா ரியம தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிகுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லதி காரி கண்டு மனத்ததி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளம்பிடு விளங்க வென்றான். (உஅ)

தந்தைதாய் நட்போ ருற்றோர் சகோதரர் 2பொருளொன் றில்லை
யிந்தமா நகரி வியானோர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ற
ளாய்ந்திட வெவர்க்கு நானு முதவுவ லென்னைக் கொண்டு
பந்ததி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்றான். (உசு)

புத்தியு ளொழியாச் சீற்றம் பொருந்ததி காரி நல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்ந்தனை 3பகுந்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமந் திட்டா யில்லை
யுத்தாஞ் சொல்லா நின்றாய் கண்டில முனைப்போ 4லெங்கும். (ஊ0)

சதமுறை யடித்தந் குன்னைத் தகுந்தகா தல்ல வுன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்ட தில்லை
யதர்பட விரைவொ டம்போ யடையடி படாதென் றேவப்
புதியவ னடையா னுகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல். (ஊக)

வேறு.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வை விளைத்து வருங்காற் கரையழிந்து
தவ்வுபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக. (ஊஉ)

உஎ. வடிவன் நீ - அழகுடையவவனாகிய நீ: "மெல்லிய வடிவன்"
(உஅ). கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல்; கறுத்தென்றுமாம்.

உஅ. நயந்து அவரோடும்.

உசு. பந்து - வந்து; திசைச்சொல்; இது 'வைத்து' என்பதுபோலப்
பொருளின் நிப்பயிலுவதொரு சொல்.

ஊ0. பகுந்து - பங்கிட்டு.

ஊக. சதமுறை - பலமுறை. அதர்பட - வழிபட.

ஊஉ. தீரக்குறை - கரையின் குறையை. கவ்வை-துன்பம்; ஒலியுமாம்.
தவ்வுதல் - தாவுதல்.

(பி - ம்.) 1'இன்றோர்' 2'பிறரென்று' 3'பணித்து' 4'இங்கே'

காய்ந்து விரைவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சமக்கின்ற சிற்றூளை யெற்றுபுன
லூர்ந்தகரை யெங்கு முயர வுயராமற்
ரூழ்ந்ததிது யார்கோ லறை¹விரைவிற் சாற்றுகென. (௩௩)

மன்ற நிகழ்பிட்டி வாணிச்சி கோலறையீ
தின் றிங் கவளிட்ட கொற்றா ²ளிவனுழப்பி
வன்றிறலீர் யாங்கள் சமப்பமதி யாதுகிடந்
தின்று விளையாடி கின்றூன்போ யென்றார்கள். (௩௪)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெகுண்டாங் கவர்கண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீர்த்து மண்சமவா
திந்த விளையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சமப்பல் காரணமொன் றில்லென்றான். (௩௫)

இன்று விரைவி லெழுந்து சமவாயேற்
பொன்ற வடிப்பமென வஞ்சினான் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிழுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான். (௩௬)

வேறு.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்
சிவக்கு மெய்யன் முற்றுந், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்
டத் ³தளருநடை யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை
⁴செய்வோர்க ளந்தோ விர்தச் சிற்றாயக் கொற்றாளின் ⁵கையிற்
சற்று, நன்மையிலே ⁶யுடைப்படையா னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற்
கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாடி. (௩௭)

வேறு.

மன்னிட வடிப்பக் கங்கைக் கரையுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் கரையிடா முறுவ லோடி
மென்னையே னடிக்கின் றீரென் றியைந்தகொற் றுளர் நாப்பண்
டன்னுரு வொளித்தான் புக்குத் தன்னைத்தான் பிடித்த டித்தான்.)
படுமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை ⁷யாற்றிற்
கடிபட மண்ச மந்தா னவன் றிரு வருளுக் குண்டோ.* (௩௮)

௩௮. கங்கைக்கரையுயர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்த மண்.

௩௯. திருவருளுக்கு உண்டோ - திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம்.) ¹என்றுசாற்றுமென ²அவன் ³தள்ளி ⁴வாரியர்கள்
⁵என்கையின்றும் ⁶அடைப்பெனப் ⁷யாற்றி, லடி'

கசுஅ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

இறையவ னொளிப்ப நின்ற விதைமுறை செய்வோ ரோடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று நேடிமுன் காண ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ ளிடத்தி மைப்பிற்
குறுகியாங் கவளைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி னார்கள். (ச௦)

ஆங்கவர் கோலா 1முன்ன ருளினு லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் மெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத்தோடும் பரசிவ லோகத் தேகத்
தேங்கிய முறைசெய் வோருந் திகைத்ததி சயித்து நின்றார். (சக)

வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னை யாசன்முது கோவல்ல
நம்பி ராட்டி, முடிக்குரிய வந்திராண் முகன்மா லாதி முப்பத்து முக்
கோடி தேவர் தம்பிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார்
பெண்ணின் மூத்தோரி னிற்ப வற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி
லூர்ப வற்றி னடுமுதுகி னிடைப் 2புடைப்பு நணுகிற் றன்றே. (சஉ)

பொருந்துதலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் நாட்டோர் பூழியன்
பாற் சென்றறிவ மென்று சென்று, வரைந்தொருவன் மேலடியிங்
கியாவர் மாட்டு மன்னியதென் னெனமாறான் 3மாற னென்றாங்,
கரும்பெயர்பெற் றோனுந்தன் முதுகு காட்டி யருட்சொக்க னறிகுவ
னென் றிருப்ப வாங்கண், டிருந்த வெழுந் ததுவிசம்பி லெவருங்
கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத லூரர்க் காக. (சங)

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் 4யாண்டு வாழி பாக்கியமன் னாநம
க்கு வாத்தூரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு ளோர்க்
குன் பொருளறத்தின் வந்ததனால் வாங்கி யிட்டேம், வேண்டிவன பரி
யுமிட்டேம் விடுவித் தற்குன் வேலையின்மண் சுமந்தடியும் பிட்டு
முண்டே, மீண்டுவிடு விடுகினக்கே நன்மை சால விவனைத்தன் வழி
திரிதற் கிரங்க லென்றே. (சச)

சக. பிட்டு வாணிச்சி ஏக.

சஉ. புளிமாறு-புளியின் மலாறு. புடைப்பு-அடியாலுண்டாகிய லீக்கம்.

சங. மாறனென்பதன் பெயர்க்காரணத்தை இங்கே புலப்படுத்தி யிருத்
தல் அறிதற் பாலது.

சச. வேதஞ் சொல்யாண்டு - நூறுபிராயம். இவன்முகத்தால் - இவன்
வழியால். விடுவித்தற்கு - சிதையினின்றும் நீக்குதற்கு. தன்வழி திரிதற்கு
இவனை விடுவிடு.

(பி - ம்.) 1'முன்னின் மருளினால்' 2'புடைப்பு' 3'மாறனென்றோக்கு'
4'யாண்டும்'

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனை
நோக்க மன்னன், சிந்தைபய மெய்தியுறு புளகத் தோடுந் தேவர்
பிரான் பரிமதுரைத் தெருவி லேறுங், கொந்தகன்வாக் கிதுபரிமாற்
றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறையின் விடுத்தருகு வரவழைத்து, வந்
தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால் வணங்கினான் றிருவாத ஐரார்.
தாளில். (சரு)

சார்ந்தவென தறியாமை யாலே மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேன
வற்றைப் பொறுத்துச் சாலச், சேர்ந்தருகிக் கெழுந்தருளி யிருப்பீர்
போவீர்¹ திருவுளத்தி லடைத்தபடி. செய்யுள் தூய, வேந்தர்² புகழ்ருட்
சொக்கர் தும்மேல் வைத்த மெய்யன்பு வையகத்துக்³ கண்டே
மில்லை, யேந்ததுரு வாதலுர் நாய னீரே யெனத்துதிப்ப யாரும்⁴ வியந்
திறைஞ்சி னார்கள். (சசு)

செந்நெறிசேர் விசும்பிடையிற் றேன்றுஞ் சொல்லைத் திருவாக்
கே யெனத்தெளிந்தாய் தேவே றுண்டோ, நின்னையடைந் ததுகொண்
டிப் பேறுபெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத்⁵ துவக்க றுத்தே, னென்
வழியிற் போகுவலின் றையநீக்கி யிணையில்லா வெந்தையையுண்
டென்று ணர்ந்த; வுன்னருமிப் பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கி
யிடுந் தீங்கின்றி யுண்மை⁶ யென்றே. (சஎ)

வேறு.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுலகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலை வாழ்த்தி. (சஅ)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ ரைப்பார்த்
தேய்ந்தகா ரியந்தா னாவ தழிவதிங் கினி⁷ நீள் வாரி
சூழ்ந்தமா லிலத்துத் தூய சூத்திர ரொழிந்து நீதி
வேந்தர்மாட்⁸ டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (சக)

சரு. மதுரைத் தெருவிற் பரியேறும். கொந்தகன் - படைத்தலைவன்;
"கொந்தகப் பெருமானென்றே, நன்னெறிப்பட்டங் கட்டி நல்கினான் பரிவட்டங்
கள்", "கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ" (ச௦: ௨௭, ௩௮.) பரிமாற்று - குதி
ரையை மாற்றுதல்.

சஅ. 'நமச்சிவாய வாழ்க' என்பது, திருவாசைகத்திற் சீவபுராண அக
வலின் முதற்குறிப்பு.

சக. தூயசூத்திரர் - சங்குத்திரர்.

(பி - ம்.) 1 'திருவுள்ளத்து' 2 'புகழ்தரு' 3 'கண்டதில்லை' 4 'விழுந்து'
5 'துடக்கு' 6 'நதால்' 7 'நீர்' 8 'அமைச்சுநன்னூல் வேதியராகாத'

கரு0 திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

தொன்னெறி வாத ஐரர் சொக்கனா லயத்துப் புக்கின்
றென்னையா னுதற்கு நாதா வினப்பரி 1யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருந்த மண்சுமந் தனையே யந்தோ
2 வன்னமா மேனி நோவ வடியுமுண் டனையே யென்ன. (ரு0)

உத்தர கோச³மங்கை கழுக்குன்றங் குருவங் கண்டி
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னத்து ரைப்பப் போந்தருந் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போற்றுபொற் பதம டைந்தார். (1)

தொல்லமா மன்ன நெந்தை சுத்தனா விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சும் பாலக னிறைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டயிலக் கண்டே நல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மெல்லியல் பாக னல்லால் யாருள ரெனனி யந்தான். (ரு2)

பொருவருங் கோயின் முற்றும் பொன்னினான் மேய்ந்தி யாரும்
பாவவெண் குடை⁴க ளாசி பகடுசா மரை⁵து சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னன்பு பூண்டு
தரையினை யளவில் காலந் தருமநன் நெறியி னுண்டான். (ரு3)

வெருவா முற்றும் பட்ட வெந்திற் றடியும் வேய்ந்த
வொருதனிக் கூடை மண்ணா லுயர்ந்தநீள் கரையு மூத்த
நரைமக னுயர்து நக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார். (ரு4)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருதபே ருலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் ⁶பிட்டிண் டடியுண்டு மண்சு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே. (ரு5)

ரு0. அன்ன: நெஞ்சறி சுட்டு. மா - அழகு. என்ன - என்று திருவாத
ஐரர் துதிக்க.

ருக. சித்திரக்கோவை-- திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

ருஉ. மன்னன் - பாண்டியன்; எழுவாய், வேடன் - கண்ணப்பர். பால
கன் - சிறுத்தொண்டரின் புதல்வர். அம்மை - செம்மனச் செல்வி (பிட்டுவா
ணிச்சி.) அடியார்க்கு நல்லான்: "ஓங்கடியார்க்கு நல்லான் கன்றல் வேண்டா
னமக்கோர் கருணையுள்ளான்", "அடியார்க்கு நல்லானே கரையகன்" (ருரு: சு,

ருங். மேய்ந்து - வேய்ந்து. ஏறும் ஆனும். [ருச.]

ருச. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

ருரு. பறைதல் - சொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

(பு - ம்.) 1'இடுவதன்' 2'அன்னமார்' 3'மங்கைக்கரினுமுருவங்காட்டி'

4'தாளாஞ்சி' 5'துசென்றற்கு' 6'பிட்டினடியுண்டு'

நக. — விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

கருக

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சந்தத முனிவர் வானோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
முந்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல சுத்தி னோடு
மிந்திரன் முடிமேற் றுள்வைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே. (ருசு)

ஆகத்திருவித்தம் - எனக.

நக. — விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.*

சீர்விளங்கு முன்னொருகாற் பாண்டி நாட்டிச் சிறந்தபெருங் கிரா
மத்தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புகழுங் குலமொழுக்கம் விழுப்ப
மிக்கோன் பணிமதுரைச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரிய
லாண் மகவின்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேதத்தால் வடி
வாற் சொக்கை, நேரவரு முயர்பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொ
டுப்பமென நிச்ச யித்தான். (க)

இத்தகவி னிருந்தோனெண் டொடிக்கு நல்யான் டெட்டிநிறை
தருகாலை யோதி மிக்க, 1 புத்தியினோர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிலு
ழைப் பிச்சை கொள்வா னனுக்கக் கண்டு, வித்தையினில் வடிவான்
மற் றென்றுங் காணான் விரைவொடுகன் னியையுதகஞ் செய்யக்
கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவுஞ் சுற்றத் தாருந் துயருழந்து நனிவெ
குண்டி சோகங் கூர்ந்தே. (உ)

குன்றமனன் தாதையையிப் பிரம சாரி குடிமுதல்கே ளாதினிய
வேதங் கொண்டே, நன்றிபுனை கண்ணிதனை யுதகஞ் செய்தாய் நன்ற
றியா யென்றிகழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரசூத் திரங்
கேட் பாமிங் கும்பர் பிரா னருளிநா 2 லொத்த வாயி, னின்றிது காண்

ருசு. அவதானங்கள் - திருவிளையாடல்கள்.

(நக)

க. பெருங்கிராமம் - ஐந்துறு குடிகள் நிறைந்தலூர்; (சூடா. இடப்பெயர்.
நக.) புல்லையெனு ழுமில், கௌரி அவதரித்தனனென்று சுந்தரபாண்டியம்;
கௌரிச்சருக்கம், முதற்செய்யுள் முதலியவற்றால் தெரிகிறது.

உ. பாகவதப் பிரமசாரி - வைணவப்பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகஞ்
செய்ய - தாரைவார்க்க.

ந. மனங்குன்ற. கன்னி-எட்டுப் பிராயமுடையவள்; “அகவை யிருநான்
குடையாள் கன்னி” (மாயூரப்புராணம்.) இம்குதி-இடப்படு நெற்றிக்குதி.

* “பாலவிருத்தருமானுந்தாமே”, “பாலவிருத்தனு மானுன்கண்டாய்”
(திருநா. தே.)

(பி - ம.) 1 ‘புத்தியன்’ 2 ‘ஒத்ததாயின்’

கருஉ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

பேமென்று கேட்பச் சொன்னா னிடுகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியா
வுந் தோன்ற. (க)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிடுகுறியே நென்னலு
மே யேங்கி நின்றோ, ரன்புமுதற் பலகுணங்க ளுண்டா னாலு மவ
னியீ தொருகுற்றம் யாவர் மாட்டிந், துன்பமுற வுண்டாகா திராது
வேத சூத்திரங்கோத் திரங்கல்வி யொழுக்க மற்று, 1நன்புதரப் பெற்
றேமென்²றுறியாரு நலந்திகழ்மா தாவையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி.

தந்திரநான் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதக
நெறி தப்பா வாறு, முந்தவளித் தினியபல நல்கி நல்ல மொழிமொழி
ந்து வழிவிடுப்ப வணங்கி னோடுந், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையோன்
மாம னீந்த செல்வமொடுந் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு
தந்தைமுத னல்லுற் றூர்கள் பரிவுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்
பின் வாழ்த்தி. (ரு)

ஆங்கினிய பாதேசம் போன பிள்ளை யணிபொலிய மணஞ்செ
ய்து மாதினோடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர்
புகழக் கண்டிருந்தும் பாவி மாதா, வீங்கிவளோர் சைவன்மக ளென்
னக் கேட்டா ளெரிதருவெப் பத்தினோடுந் தலையை. மோதித், தாங்க
லருந் துயருழந்தா ணெடிது யிர்த்தாள் சாற்றுமா நென்னென்று
டனியா ளாகி. (சு)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பவித்
திரைபான் மனம்வை யாம, விளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு
மீசனுக்கே மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவிந்த பாகவதர் புகித்தல்
கண்டாண் டாழ்துயருந்³றின்னமுது படைத்து நந்தர், தளர்வகல
றுதனீறு விளங்க விங்கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பாள்
சாற்றாள். (ஏ)

முன்னையவ ணல்வினையான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வுழைநின்
றும் பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வோர்நா
ளுற்றவர்கட் குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், நென்னினையா ளுடை
மதுரைச் சொக்கநாதன் றிருநீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாத்தி,⁴மின்
னணிநான் மணிமாப்பில் விளங்க மூத்த விருத்தர்தள ருருக்கொண்
டான் விரும்பி மாதை. (அ)

ச. வேதசூத்திரம் - வேத சம்பந்தமான சூத்திரங்கள்.

ரு. சாறு - நலியாணம். நெறிதப்பாவாறு உதகம் அளித்து; உதகம்-
தாரை. இனியபல - ஸ்திரீதனங்கள்பல. பந்தம் - உறவு, முறை.

(பி - ம்.) 1'நன்கு' 2'ஹரியாரும்' 3'யாமமுது' 4'மின்னொளி'

வேறு.

முன்வளை தனுவன தனுவ மூத்ததோர்

பன்னக விரியன பழைய மேனியு

¹ மென்மர லனநரை முடியும் வீழ்ந்தெழு

நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந டிக்கமும்.

(க)

கையுறு குடையொடு தண்நிங் காதினிற்

செய்யகுண் டலமும்வீ முடையுஞ் செவ்விசேர்

துய்யபுன் முறுவலுந் துளங்க மங்கலத்

தையனீ பிச்சையி டென்னச் சார்ந்தனன்.

(க0)

வேறு.

உழையிடை யமுது படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர்
வணங்கித், தொழுதுபே ருலகிற் றனிவிளை யாடுஞ் சொக்கனோ வறி
கிலே னடியே, நெழினுத னீறு காணுமுன் போன திடரென்ன புண்
ணியஞ் செய்தே, னழகுடன் நிகழுந் தலைவரே யமுதென் நகத்தினு
ளெழுந்தரு ளுத்தகே.

(கக)

நாதனே கடியன் ²கொடியனென் மாமி நன்குள வறைக்கத
வடைத்திப், போதிலோ ரகத்துப் போயின ளமுது படிபுறம் பில்லை
யென் செய்கே, னோதுமே லமுது செய்யுமா நென்ன வுத்தமன் சித்
திர. வணங்கே, ⁴சோதிசேர் கதவந் திறக்குநீ செலுங்காந் ⁵றுணிந்தினி
யகம்புகுந் தெடுத்தே.

(க2)

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரி
தென், நருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி யறைக்கடி வாயிலிற்
செலுங்கா, லுரனுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி.
கண்டதி சயித்து, ⁷விரைவினுட் புகுந்து சிறந்தன வெடுத்தாந் கமை
த்தனள் விருப்புடை யடிசில்.

(கந)

க. தனு - வில், உடம்பு. மரல்அன - மரல்நாரை யொத்த.

க - க0. இந்த இரண்டு பாடல்களும், “அணங்கர விரித்ததோ லனைய
மேனியன், வணங்குநோன் சிலையென வளைந்த யாக்கையன், பிணங்குதான்
மார்பினன் பெரிதொர் புத்தக, முணர்ந்துமூப் பெழுதின தொப்பத் தோன்றி
னான்”, “வெண்ணரை யுடம்பினன் விதிர்த்த புள்ளியன், துண்ணவி ரறுவைய
னெசிந்த நோக்கினன், கண்ணவிர் குடையினன் கைத்தண் னே மினன்” (சீவக.
உ00க - க0) என்பவற்றை யொத்துவிளங்குதல் காண்க.

கக. படை: ஏவல்.

க2. அமுதுபடி - அரிசி. மேல் அமுது செய்யுமாறு ஓது மென்ன.

கந. படை - படைப்பாய். சடக்கென - விரைவாக.

(பி - ம்.) ¹‘மின்னமர் நன்னரை’ ²‘கொடியளம்’ ³‘புறமில்லை’ ⁴‘சோதி
நீள்’ ⁵‘துணிந்துநீயன்புகூர்ந்து’ ⁶‘சடனெனத்’ ⁷‘விரைவொடு’

கருசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற விரித்தாங் கடைவின்மென்
போனகம் படைப்ப, ¹விருந்தின னுதர பூரண மாக வுண்டெழில் வி
ரைமணக் கோலப், பெருந்தக விலங்க வெண்ணிரண் ²டாட்டைப்
பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட, கருந்தடங் கண்ணி யதிரயித் ³தஞ்சி
நின்றனள் காமனும் வருத்த. (கசு)

வேறு.

வாசிகை முடிபி றங்க ⁴மார்புதாழ் மாலை மின்னத்
தூசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குதண் கலவை சாத்தித்
தேசுடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினெ றிப்ப
வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கி கு னநங்க ⁵னாண். (கரு)

இந்நெறி நிகழங் ⁶காலை யேந்திழை ⁷தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் ⁸வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் ⁹மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து நின்றான்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (கசு)

வேறு.

துன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த ¹⁰தொட்டிலுட் பட்டனை
நிரம்பப், பொன்னரை ஞாணு நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்ச
னங் ¹¹துலங்க, மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெரு
விர லமுதான், டன்னையில் புதல்வன் முன்னினை யாடி யழுதனன்
பவளவாய் நெரித்து. (கசு)

அவ்வயின் வந்த தீவினை மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே,
வெவ்வுரை யோடி முள்ளமுன் மண்டி வெகுண்¹²முன் னிவ்வனைக்
கிடந்த, செவ்விய பால லுரென வினவத் தேவியுந் தெருமா லுற்றுக்,
கொவ்வையங் கனிவாய் திறந்துரை செய்வாள் கூடனா யகன்றிரு
வருளால். (கசு)

வேறு.

தீதிலா வடிவி னேங்குந் திருவினா னென்றோர் மிக்க
மாதவ முடையா ளிரத்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ னோடும் போயினா னேக்கிக் கொள்ளென்
ருதர மாமி கேளென் றடைவினி ¹³னெடுங்கிச் சொன்னாள். (கசு)

கரு. வாசிகை - மலர்மாலை.

கசு. பட்டு அனை - பட்டாலாகிய அனை. னோக்கு - கண்ணில். அன்னை
யில் புதல்வன் - தாயில்லாத பிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்; "தாயில்லாப் பிள்ளை
முகந்தனை னோக்கி" (திருவிளையாடற்புராணம், க.உ.)

கசு. திருவினா - லக்ஷ்மி. வளர்த்திவைத்து - துங்கச் செய்துவைத்து
விட்டு.

(பி. மீ.) ¹இருந்ததினுதர பூரணமாவுண்டெழிறரு' ²'ஆண்டிற்' ³'இறை
ஞ்சி' ⁴'மார்பின்' ⁵'என்ன' ⁶'வேலை' ⁷'தன்னம்' ⁸'வந்தான்' ⁹'வார்த்தை'
¹⁰'தொட்டிலும்' ¹¹'துளங்க' ¹²'குறுயில்' ¹³'ஒதுங்கிச்சொல்வான்'

தரும்பிறர் பாலன் றன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா றழகி தைய கோவென ¹விடித்து ²வீழ்த்துப்
பாந்தவொண் டொட்டி. லோடும் பாலனைப் புறத்துப் போக்கி
³வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுந் தள்ளி. (௨௦)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் காந்து பண்டைத்
தெள்ளுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க நென்று போயினான் விசும்பிற் காண. (௨௧)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் காணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படிமிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினார் நெடுமா ⁴லேத்தக்
கடிசுமழ் சடையி னானுங் காவல்சேர் மதுரை புக்கான். (௨௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௯௩.

௩௨.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.*

—*~*~*—

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பகையற வாழு நாளில். (௧)

குன்றவி லீச னுதிங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றஃ தொழிந்த கல்வி யாவையு முற்றக் கற்று
வென்றிகொ ணும மெண்ணெண் கலைவல்லா நென்னவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு னுலகத் தோங்க. (௨)

அன்புறு வளவன் மிக்க சீர்த்திகேட் டாடன் முன்ன
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் ⁵றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருலகி லெண்ணெண் கலைவல்லா ⁶னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னடி. (௩)

(௩௨)

௨. அஃது - பரதநூல்.

௩. மிக்க சீர்த்தி, பாண்டிய னுடையது. வளவன்கேட்டு. இகலி-மாறு
பட்டு; “இகல்விட்டு” (௨௩) என்பதனால் சோழன் இப்பொழுது மாறுபட்டிருந்
தமை வலியுறும்.

* “பஞ்சுவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட, மாறிக் குனித்த நீறணி பெரு
மான்” (கல். ௨௭.)

(பி - ம்.) ¹‘அடித்து’ ²‘வீழ்த்து’ ³‘வருந்திவன்கதவு’ ⁴‘வாழ்த்த’,
‘போற்ற’ ⁵‘இகலிற்’ ⁶‘என்னச்’

கருசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

எந்தைகேண் முற்றுங் கற்றார் நீயலா லுண்டோ வென்று
முந்துறப் ¹புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வந்தநல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தனை யனைய கல்விக்கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (ச)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டகன்வ ணங்கி மீனவர் குலவி ளக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளெண்ணெண் கலைவல்லா னென்னு நாம
நினக்கல வனைத்தும் வல்ல நேரியற் காரு மன்றே. (ரு)

வளம்படி கூத்தும் வல்லன் மற்றதோ வறியாய் நீயென்
றுளம்பட வஞ்சா னுகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
மளந்தறி வாரு முண்டிங் கறிந்திதா தாரு முண்டே. (சு)

இன்னியல் வாண வென்ன யாசக னெக்கு மென்று
பின்னரு முரைப்ப வுட்கிப் பேசரும் விளிவிற் ²கூடி.
மன்னவன் காட்டா னுகி ³வாழ்த்தியா சகனை வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொலிவு கூட. (எ)

மந்திரி கட்டுச் சொல்லி வழங்கிய விருதை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க நட்ட மாடிட வேண்டி மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருந்தி ⁴முற்றக் கற்றனன் சிறிதுநாளில். (அ)

நானில முய்ய முன்ன நாயக னுடிக் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநாம் வருந்திக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர முற்று நெஞ்சக மெலிவா னானும். (ஈ)

அன்றியு மொரு⁵தா னுன்றி யடுத்ததாள் வளைத்தெ டித்து
நின்றலு நோவக் கண்டே நினைப்பினோர் கணத்துப் போது
மின்றுநின் றிடவொண் ணாதா யிருந்த⁶திங் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்ற னந்தோ மாறி⁷நின் றுடா தென்பான். (க)

சு. உளம்பட - மனம் மெலிய ; இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடியால்
அக்காலத்திருந்த கலைவாணர்களுடைய நன்றியறிவும் அஞ்சாமையும் வெளியா
கின்றன.

எ. விளியு - அவமானம்.

அ. விருது - எண்ணெண் கலைவல்லானென்பது. புயங்க நட்டம் - ஒரு
வகை நடனம், "புயங்கனி" (திருநா. தே.) வாமத்தாள் - இடத்தாள்.

க. சிந்தல் - நிந்தல்; மெலித்தல். கெட்டேன்-ஐயோ.

(பி - ம்.) ¹புகழ்வாழ்ந்து ²கூடு ³வாழ்த்தும் ⁴முற்றுங் ⁵தாளன்றி

⁶இக்கென்னை ⁷சின்றாடினொன்றோ

தருகன முதுபே 1ரண்ட சராசர மனைத்துந் தாங்கும்
பெரியவ னாத லாலே பேசருந் தான்வ ருத்தந்
கருதினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மிருக்குங் காணிற்
மெறிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமனந் தெளிவன் றேறான். (கக)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கியீ சான கோணத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் வேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுமெல் வலத்தான் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினா னதிர வீசி. (கஉ)

வேறு.

பேறு²சால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறு³சால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டிகண்
ணையாய் தரமுன மாடுங் கூத்தனர்
மாறனாழ் துயர்கெட மாறி யாடினார். (கங)

ஏர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பனை
சார்தரு மிடக்கரம் வலம்வ ரத்தனி
வாதுது கூத்தினை யாடி மாசறு
கோதைகூழ் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினான். (கச)

எழிறரு மன்னவ னெழிவி லேதமும்
பொழின்மிசை யாடுவார் வலியும் 4போக்கிட
வழகுடன் மாறிநின் ருடுங் கூத்தினைத்
தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினான். (கரு)

வேறு.

நத்தமார் நடுநள் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்
பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா
ருத்தம வருங்கூத் தாட வும்பர்கோ னயன்மா லாதி
யித்திற மியார்வல் லாரென் றதிசயித் திறைஞ்சி னூரால். (கக)

தொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுரைசெயத் தொழுதுட் கண்ட
வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து
பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பாவினான் ரெழுது வீழ்ந்தா
னண்டர்நா யகனே யுய்ந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (கஎ)

கஉ. ஈசானகோணம் = வடகீழ்மூலை. அதிரவீசி ஆடினான் என்க; “அதிர
வீசியாடுவாய்” (திருநா. தே.) ‘அதிரவீசியாடுவான்’ என்பர்பின்; உரு.

கங. இதன் இறுதியடியிலுள்ள சொல்நயம் பாராட்டப்படலது.

கச. பனை = வாத்தியம்; உடுக்கைப் பறை. ‘மாறியாடிக் கொடியிட்ட
பெருமான்’ என்பர்பின்னும்; உரு.

கரு. பண்டு அருங்கூத்து = முன்பில்லாதகூத்து; பண்தரும்-இசையைத்
தருகின்ற வென்றுமாம்.

(பி - ம்.) 1‘அண்டஞ்சராசரம்’ 2‘சார்’ 3‘சார்’ 4‘போக்கிய’

கருது திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே¹ வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்
துரைசெயி லுலகத் தெங்கணுங் காண வுளதது புதுமையோ வல்ல
வருமையா² விடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய திதுபெரும் புதுமை
³கருதிநின் மடியே னினியுனை வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால்.

படியக மிசையிற் பரிவுள நினக்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளங்க,
வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமில் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென்
றேத்த, முடியுடை வேந்தே யதுசெய்வ லென்றே முழங்கிட வுயர் திரு
வாக்குக், கடிக்கொள்வான் மிசையிற் றேன்றிடக்கண்டு துதித்தனன்
கனித்தகண் டிளிப்ப. (கக)

வேறு.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினை வரிசை கூர்ப்
பொன்னினான் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி றந்த
மின்னொளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திலங்க வெங்கும்
பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர. (உ௦)

மதியினை நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு⁴ மாணிக் கத்தாட்
கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ்⁵ சேர்ந்து
நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுநீண் முடியும் பூணும்
புதியவா சிகையு மற்றுப் புனியும்⁶ வேண் டெவகொ டித்தான். (உ௧)

வேறு.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கட
லிடை மூழ்கித், தன்னுடை யிடத்துப் 'போந்தடி யவர்க டம்பெருந்
துயரநிற் திரங்கும், பன்னியற் பெருமான் றன்வயின்⁸ வைத்த பரி
வினைக் கண்டுகண் டெவந்து, மின்னொளி விளங்கு மடங்கலா சனத்து
மேதினி வியப்பவீற் றிருந்தான். (உ௨)

வேறு.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி⁹ யாடிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றுற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழத்தி னானச் சிவனினுஞ் செழியர் கோவை. (உ௩)

கக. வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உ௦. முன், "தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி"
(கடவுள்: கச) என்றார். புரிவலித்து - கயிறுகட்டி.

உ௧. மாணிக்கத்தான் - மாணிக்கத்தாலாகிய காம்பு.

உ௨. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

உ௩. மன்றுற - பலாறிய; க௩-இன் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி-ம்.) ¹'இடப்பொற்' ²'வலப்பொற்' ³'கருதினிகு' ⁴'மாணிக்கக்காற்'
⁵'சேர்த்து', ⁶'சேர்த்த' ⁷'வேண்டு' ⁸'பொருந்தடியவர்' ⁹'சேர்த்த' ⁹'ஆட்க'

இத்திருக் கோலந் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றப்
புத்தியும் ¹பொருவி லாத பத்தியும் புகழு முண்டாய்ச்
சத்திய ஞால முற்றுந் தனிக்குடை நிழலி னாண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல ²மம்மர் தீர்த்தே.

(௨௪)

³ கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னந்
தேடிய நெடுமால் காணச் ⁴செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் நேற மதுரைமா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே.

(௨௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அகஅ.

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுரையிலோர் மறையோன் முன்னுள் வனிதையொடு
முலைப்பாலுண் பால னோடு, ⁵நேசமுடன் மாமனிடத் தணையப் போங்
கா னெறியிடையா தவன்வெய்ய கதிரா னொந்து, பேசரிய வருந்தண்
ணீர்த் தாகத் தாங்கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழன் மேவி, ⁶யா
சின்மட மாதிரைத்துக் கிடப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் றண்ணீர்
கொண் டணைவா னெண்ணி.

(௧)

விரைவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டை
யின்மேல் வந்துவிழும் கினியை யெய்து ⁷பரியவிலைக் கொம்பின்கட்
டொங்கி ⁸ஞான்ற பகழி⁹மருத் தாலசைந்து பாவை மார்பிற், கருகி
விழா முதுகின்க ணுருவி ¹⁰யப்பாற் கழலுங்காற் புனல்கொண்டு
வந்து கண்ட, வரியகண வன்றரியா னற்றுகுகி யழுதுவிழும் தலமந்
தா னாவி சோர.

(௨)

அழகினு லருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா ரெனக்
கினியா ருண்டென்¹¹றுது, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால்
வேரோர்வேட்டை¹²வேட் டொருவேடன் விரைவிற் றேரன்றப், பழி
கருது மிவன்கண்டு வாரா யிர்தப் பழுதினா வெழின்மாதை யேது
வேண்டி, யிழிவுபடு குலத்தவனே கெடுவாய் கொன்றா யென்றானஞ்
சினன்னஞ்சா ¹³வீரன் ருனும்.

(௩)

(௩௩)

௧. ஆதவன் - சூரியன். வடதரு - ஆலமரம்.

௨. எய்து - எய்தலால். தொங்கி ஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்
மொழி. பகழி - அம்பு.

(பி - ம்.) ¹புகழும் ²மாசு ³கோடுடையேனமாகி ⁴செஞ்சுடர் ⁵நேச
முடை ⁶ஆசிலா ⁷பருவிலை ⁸நின்ற ⁹மாருதத்து ¹⁰ஆவி ¹¹ஆரு
¹²வேட்டை ¹³நீசன்றனும்

கக0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

பறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லை ¹பழியையே றூராய்ந்து கொள்ளு மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெகுளி பொங்கி மறித்தவனை நெறிப்படிமண் னுலகாண் மன்ன, னறமலியும் வாயிலிற்போ தென்று கொண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிட் டாற்றிச் சென்று, நெறியுடைய வமைச்சர்கா ²ளில்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் றுனெய்தென் மாதை யென்றான். (ச)

⁴ மந்திரிக ளவன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப் பஞ் செய்ய மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம ⁵ லுழங்குமுனி தனையுமிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா னென்னும் வேதியனை யுங்கண்டு மெலிதல் வேண்டா, வந்தணை யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடுங்கணைவே டனைநோக்கி யருளிச் செய்வான். (ரு)

விளையுறுவே டிவகின்னைக் கொல்வ தில்லை மெய்ப்படரீ செய்தி யுரை யென்ன வேடன், கனைகழற்றான் மன்னவனை நீதி வேந்தே கருணையனை நாயடியேன் கொன்ற தில்லை, மனநெறியி னூராய்ந்து கொள்க வென்று வணங்கியுட னடுங்கிவிடர்த் துரைப்பக் கண்டு, தனதுளநொந் தருமறையோன் மனத்த கத்துத் தணியாத பெருந் துயரத் தணியச் சொல்வான். (சு)

ஏதமொழி மறையோனை கரிய வேட ⁷னியம்புமொழி கேட் டனையே யாமா ராய்ந்து, நீதிபடச் ⁸சொலகின்றே மம்பால் வீந்த நே ரிழைகுன் றுவாறு நலஞ்செய் ⁹தெய்திங், காதிவிதி யொருவராற் ¹⁰றடிப்ப லொண்ணு ததுநீயு மறிதியே யெனவி டிப்ப, வேதி யன்¹¹போய் நனியழுங்குக் கிளைஞர்க் கூட்டி விதியின்கட் டகுந்தக னஞ் செய்தான் விம்மி. (ஏ)

செந்நெறிசேர் சுந்தரனுக் கன்பு பூண்ட தென்னவன்வே டனை யழைத்துத் தெளிந்திப் போதே, யுன்னையும்வே ருடன்களைவன் சிறை யிற் போகென் றுயர்ந்த¹²கொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யென்னையு¹³மா னுடைமதுரைச் சொக்க நாத னெங்குமுளான் யாவு மளந் தறிவான் முன்னர்; மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா தென்று வரிசைதிக மூலயத்து வந்து புக்கான். (அ)

ச. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல், போது - வா.

க. உடல்நெடுங்கி.

எ. ஏதம் ஒழி - துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்குளய்து - இங்கேவா. தகும் தகனம் - தன்மாணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்தற்குத்தக்க தகனம்.

(பி - ம்.) ¹பழியையுநீர் ²இவ்வெய்வேடன் ³ஐனெம்மாதை ⁴மந்திரிகயெழுந்தகண்ட ⁵அருங்கணை ⁶வெயர்த்து ⁷இயம்புமது ⁸கொல கின்னேம் ⁹கொல்கின்றேம்பால்வீந்த ¹⁰இந்த,வாதிவிதி ¹¹போய்த் தனியழுங்குங் ¹²பெருஞ் ¹³ஆளுடைச் சொக்கநாத னென்கோன்

தென்றமிழ்நா டிடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தே
வேநின் னருளால் வைய, நன்றிபயர் திடக்காக்கு மடிமைக் கின்று
நாடரிய பெரும்பழிவந் தடைந்த தெங்கு, நின்றறிய வல்லாநீ யல்லா
லுண்டோ நினக்கடிமை வேண்டினறி வித்தி தோன்ற, வென்றலுமஞ்
சினவீச னகர்சோ தித்தற் கெய்தெய்தி னறிவிப்ப மென்றான் நேற.

மன்னவன்விண் மிசைக்கேட்டு மகிழ்ந்தா வித்து வளமைபுனை
தன்னிடத்து ²வந்து விள்ளான், முன்னேமுறை யுண்டி³கழித் தரு
ளாற் ருனே முற்றியகங் குற⁴போதி னகர்சோ திப்பான், நன்விரை
விற போந்துலவுங் காலைச் சேர்ந்தோர் தவப்பிரம சாரிமணஞ் செய்யா
நின்ற; மின்னு⁵மனைப் புறத்துறுதிண் ணையின்க ணியாரும் ⁶வெருவு
முருப் புனைந்திருவர் மேவக் கண்டான்.

(க0)

வேறு.

⁷தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணைந்துரு வெ
ளித்துப், பொருவரும் வீர னின்றிடுங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட
ருரைப்பார், விரையுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை விரைவொடு
புதுமையா வின்று, பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்த
ரோர் பரிந்திட வென்றார்.

(கக)

ஈங்கிது பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்
நே, நீங்கருங் கருணைச் சொக்கநா தனையே நினைந்துதன் னாண்மையே
துணையா, வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி ⁸புரன்பட மருங்
குற நின்றே, ⁹யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டணைந்தநீர்
யார்கொலோ வறியேன்.

(கஉ)

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் நெப்படி மெய்ப்பட
மன்ற, நங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின்
னுயிரை, மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் தீரானு யிருந்
தாய், ¹⁰கொங்கவிழ் தாம வீரனே யாங்கள் ¹¹யமன்பட் கொண்டு¹²போ
மாடிகள்.

(கங)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினியகைப் பிடித்திடு மள
விற, செம்மனை யகத்துக் கொல்லவற் ருன திறம்படு ¹³கோடிலா மொ

க. 'அஞ்சினவீசன்' என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்
படுத்தியது.

க0. விள்ளான் - சொல்லானாகி.

கக. படர் - யமனாதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணமுன்

கச. வற்றான - வன்மையையுடையதான. ஆர்த்த தம்பு-கட்டியகயிறு.

(பி - ம்.) 1 'எய்தேயதறிவிப்பல்' 2 'வைத்து' 3 'களித்து' 4 'போதன்'
5 'மறைப்' 6 'வெருவவுரு' 7 'தெரிவுறுமிவரை' 8 'உரம்பட', 'உரன்பெற' 9 'ஆங்
குலவுயிர்கள்' 10 'கொங்கலர்', 'கொங்குலீழ்' 11 'யமன்படர்' 12 'போமது'
13 'கொட்டிலா'

ட்டை, வெம்மைசேர் பசவுண் டார்த்ததும் பறுத்து ¹விடுப்பமற் றது
திரண் முழவின், சம்மையின் ²வெருண்டு முட்டிடக் கொண்டு போகு
வந் தொழுதியு னாடி. (கச)

வேறு.

இயம தூத ரைய மில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு ருத ழைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு ருது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளெ னச்சொனான். (கடு)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளிநு
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யர்ந்த தூத னினைவுறக்
கொன்ற ¹வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சீய மொன்று நாக மொன்று புண்ட ரீகமால். (கசு)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்⁴ம றைத்தி றச்ச டங்கடங்க லும்முடித்
துன்ன ருந்த வத்தி ⁵லுயர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன முண்டி கொன்ற தெந்தை யந்த கன்ற னேவலால். (கசு)

ஆல நீழ றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்கு லத்து தித்த ¹செவ்வி வேதி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னேர்சு கத்தை யெய்து ⁷கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனை. (கஅ)

மாணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
⁸கருதி யிங்க தெங்க னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்
பெரிய தத்தை யசனெ னுந்⁹தொல் பெருமை மிக்க காவல
னுரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க வர்ந்த வாறுகேள். (கக)

வடிவ மிஞ்சு கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கொடியி லங்கு பூவின் மாலை வீழ வானி கொண்டனன்
விடுவி டின்று கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணந்
திடுமி லங்கு பிசம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (20)

கடு. அயம்=ஐயம் - சந்தேகம்.

கசு. உயர்ந்ததாதன் - இருந்தவனுகிய பெரிய தூதன். கூறும்-கூறுவான்.

கஅ. சுகத்தை - கிளியை. கோல் - அம்பு. எய்ததை உ- ஆம் செய்யுளா
லும் உணர்க.

கசு. பெரியதத்தை: எழுவாய். அசன் - அசமகாராசர்; இரகு மகாராச
ருடைய புத்திரர்; தசரதருடையதத்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உ0. இந்துமதி - அசமகாராசர் மனைவி; காரதமுனிவர். வீணயிற் புனைந்
திருந்த பூமாலை காற்றால் வீழப்பெற்று இந்துமதி இறந்தனானென்பது, இரகு

(பி - ம்.) ¹'விடுதலும்' ²'வெருட்டி' ³'வீறுகலில்வருண்டு' ⁴'மறைத்
திடச்' ⁵'உகந்தயாக' ⁶'செவ்வி' ⁷'தொக்கி' ⁸'கருதினீக்கது' ⁹'சொல்'

வேறு.

விரைவொடு கொடு¹போ கேமேல் வெய்யநங் கூற்று வேந்தன்
பரிவுற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிச யித்து வழுதிசே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிலா வுரைகள் கேட்டே னறிவதொன் தின்னு முண்டால்.(உக)

இம்மண வாளன் ²மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்றார் சிறிதுபோ திங்கு நின்னு
மெய்ம்மையோ வன்றோ வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதகு மென்று நின்றான். (உஉ)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயந்துகைப் பிடியா முன்னந்
துன்னுபல் வியமு முக்கிற் றும்பிடைக் கிடந்த தேனு
முன்னெழ ³வெருட்சி பொங்கி முளைத்தனை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனை. (உங)

வேறு.

அணிபொலி மறையவன் வீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
ணணுகிய மனிதர்கள் கண்டு ⁴நாமொடு
தணிவற வாற்றினர் தலையை மோதினர். (உச)

உயிர்நிலை யாமையை யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவறச்
செயிரற வழத்தினன் நென்ன னீதியை. (உரு)

வம்சம், அ-ஆம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இரகு
வங்கீசம், இந்துமதி பிறப்புந்குபடலம், சஉ-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றா
லும், “நன்னுண் மதியக் குடையோன் குலோத்துங்க னாகைவெற்பிற், பொன்
னையோத்தியி லுண்டாய பாவம் புனத்துமுண்டோ, அந்நாளும் பெண்பழி
கொண்டது மாலையென் றுருஞ்சொல்வா, ரிந்நாளும் பெண்பழி கொள்ளலிம்
மாலை யெதிர்பட்டதே” (குலோத்துங்ககோமான் கோவை, கஎரு) என்னுஞ்
செய்யுளாலுமுணர்க. தேனுவால் - பசுவினால்.

உஉ. மருப்பு இலகோ - கொம்பில்லாதபசு.

உங. முளைத்தனை - முளையிற்கட்டியகட்டு.

உச. “மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின, வன்றவற் காங்கே பிணப்
பறையாய்” (நாலடி. உங), “மணமகனே பிணமகனாய் மணப்பறையே பிணப்
பறையாய், அணியிழையார் வாழ்த்தொலிபோ யழுகையொலி யாய்க்கழிய்,
(சூதுவீணை. பழியஞ்சிய. உச) என்பவை இங்கே யறியற்பாலன. நாம்-அச்சம்.

(பி - ம்.) ¹‘போதேமேல்’ ²‘மேயுமின்னுயிர்’ ³‘வெருட்சி’ ⁴‘நாவற’

ககசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டத்சயித் தந்த ணன்றன் னெடுந் தன் னிடத்திடைப், பரிவி னேடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிதித் தோற்றத் தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய வோதிட யாமினி யிற்புக்க செய்தி யாவையுங் கேட்டருட் டென்னவ, தரும தூனெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல தில்லெனச் சாற்றினார். (உசு)

வழுத்த மைச்சரை நோக்கியின் நிற்கெனை வரிசை கூரப் புக் மூவ தென்கொனீ, ரிழுக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி நீக்கினுன் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளை வாழ்த்து மெனவாழ்த்தி யேத்தினார், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண் டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (உஎ)

வேடனைச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப ிநல்கி நின் னுற்றவர், தேடு முன்னரீ போகெனப் போக்கியே தீதி லாத முனி க்குஞ் சிறப்புட, னாடி நன்மணஞ் செய்யென் நிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து வியந்துபோ, யாடி நன்மணஞ் செய்தொண் புதல்வனே டருளை வாழ்த்தி யிருந்தன னந்தனன். (உஅ)

வேறு.

அத்தனப் படுப ழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற வுத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற ிவுணர்த்த லாலே பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர் வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (உக)

வேறு.

முட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டுப் போன தெனவின் றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (ந.0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசுஅ.

உசு. யாமினியில் - இரவில்.

உஎ. யாவையும் அழித்து ஆக்கவல்லான் - எல்லாப்பொருள்களையும் சங் கரித்துச் சிருட்டித்தருள வல்லமையுடையவர்.

உக. சோமசுந்தரக்கடவுள் பழிக்கஞ்சியதை, "தென்மமிழ் நாடு" (க) என் னுஞ் செய்யுளாலும் உணர்க; "பாவமே பாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே" (மதுரைக். உக.)

ந.0. இச்செய்யுளின் பொருள் ஒருபழமொழியாக வழங்குகின்றது.

(பி-ம்.) 1'யிங்கென்றனை' 2'புகலுவ' 3'நல்கிமுன்' 4'செய்து' 5'உரைத்த லாலே' 6'பழியஞ்சி', 'பழிக்கஞ்சி' 7'குட்டிப்'

௩௪.—மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னாட்டி முன்னோர் கால மாசிலா வயர்மறையோன்
றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்
வயினோர் புதல்வன்விதி வசத்தாற ரோன்றி, யளியினுற வளர்ந்தநங்க
னேவா லேவுண் டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல,வுளமறிந்த
தாதையவ மானவஞ்ச முணர்வுடையோர் விள்ளாரென் ரெளித்துப்
போந்தான்.

(௧)

பிறரறியி னீதிசூன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்
திருப்போன் றனிததோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந்
தம்மிற் புணருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, வுறுபுதல்வன் மண்
வெட்டுங் கொட்டால் ¹வெட்டா வுயிர்கவர்ந்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து
பார்ப்பி, னறிவிவிவேள் ²கொடுங்கணை³பட் டினைந்தார்க் கந்தோ வற
மெங்கே நெறியெங்கே யன்போ வெங்கே.

(௨)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் ⁴செருத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்
சேர்ந்தார் தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுரை யானினிய பாலுஞ் சோறு
முண்ணுங்கா லையில் விக்கிச் செத்தா னென்று, சற்றுமிரங் காதிரு
ண்ட கங்குற் போதே தாழாம லெடுத்தழலுந் தழலிற் சுட்டிப், பெற்
றகொடும் பாவியொடு மில்லத் துள்ள பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்
ருன் ⁵பெரிது தூரம்.

(௩)

ஆங்கொருவ ரறியாம லிரவிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவே
டர் கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடல்⁶புடைப்ப வடித்துக் கையி
னிரும்பொருளுங் ⁷கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்க
ருது யேகினர்மற் றென்னோவின்னு சாற்றுவது தலத்தின்க னெவருங்
காணத், தீங்ககல நினைப்பதொர்கா ரியந்தா னாகுஞ் சிவன்கொடுபோய்
விடுவதொர்கா ரியந்தானாமே.

(௪)

ஆறிடையி லலறிவிமூந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாவி யடியுண்ட
புண்ணீ மொய்ப்ப, வேறொருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே
விரித்தசிரத் தொடுந்துணிக்கோ வணத்தினோடு, நாறுமுட லகத்தோடு

(௩௪)

௧. அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத் தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; 'அவ
மான் வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோர்' என்பர் பின்னும்; ௩௫: ௧௦.

௨. கொட்டு - மண்வெட்டி.

௩. புண்ணில் ஈமொய்ப்ப. ஆரோவென்னத் திரிந்தான்.

(௩-ம்) ¹'வெட்டி' ²'கொடுங்கணையேபட்டுழைப்பார்க்கு' ³'பட்டாலந்தோ'

⁴'செருத்துப்பின்னர் வஞ்சமுடைத்தறசேர்தார்' ⁵'பெரிய' ⁶'புடைப்பவிடத்
துக்', 'புடைப்பப்பிடித்துக்' ⁷'கவர்ந்திள்'

௧௬௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

1மடவிதோறு நாணமின்றி மனைகடொறுஞ் சென்று சென்று, சோ
நிரந்து 2தின்றுமுன்று திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவி
யிவ னுரோ வென்ன. (டு)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொந்து சார்ந்தபெரும்
பாதகத்தைத் தணிப்பா னெண்ணி, 3முன்னருந்தி வினைதிர்க்குங் கங்
கை கன்னி முதலான தீர்த்தங்கள் விரும்பிப் போங்காற், பன்னெறி
சேர் பிரமகத்தி 4பற்கடித்துப் பயமுறுத்திப் பின்னொடரப் பரிந்து
பார்ப்பான், பின்னொருவர்க் காணன்முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்
பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (சு)

ஆர்ந்தபெரும் புறன்றீர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்
தீர்த்துப்போடக் கண்டு, போந்தவனி யோரிடத்துந் தரிப்ப தின்றிப்
புகழ்த்தாதை வதைபொருவில் கருணை யாயைச், சேர்ந்தகொடும் பா
வமிரண் டானு நொந்து திரிதருவோ நெந்நானும் யாவ ரேனுஞ், சார்
ந்தவர்வெம் பாவங்க ணீக்குஞ் சொக்கன் றகுகடம்ப மாவனத்தைச்
சார்ந்தான் வந்தே. (ஏ)

ரீக்கலரும் புகழ்க்கினியான் கருணை மெய்ய னீதிதிகழ் பதியி
னெறி வசத்தான் முன்ன, ராக்கியநற றவத்தால்வந் தணையுங் காலே
யங்கயற்கண் 5மங்கையைநல் லணிதி ருத்தி, நோக்கியந். துரைசெய்
வா னுமையே மார னுவலரும்பூங் கொடுங்கணையே தைத்தால் யாவர்,
காக்கீவலா ரரிதரிதெவ் விடத்து மந்தக் கணைக்கிலக்கா காதாரு முண்
டோ 7காணின். (அ)

மதன்கணையா னொந்தவன்றான் வரைந்த கற்பின் மனைவியின்க
ணின்ருளே னிரயங் காண, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேறல் விரும்பி
னானே லினிமைதரு முயர்துறக்கங் காணன் மற்றும், விதங்
கடரு 8மநங்கனே யில்வாழ் வுக்கோர் வேராவா னுனலென் வரம்பி
னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும் விடா னவனுக் கென்றும் பட்
டகுணஞ் சுட்டாலுந் தீரா தன்றே. (ஆ)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினிமைகூ ரின்பந் துய்த்து
மன்னவீற் றிருக்குங் காலே வருபெரும் பாவி மண்ணிற
றன்னிக ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னாலே
முன்னுறச் சென்றான் கண்டான் சூவருங் காணு தானே. (க0)

சு. கன்னி - கன்னியாகுமரியென்னும் ஆறு. கம்பிப்பன் - நடுக்குவன்.

ஏ. புறத்துர்த்து - வெளியேஇழுத்து.

க. 'பட்டகுணம் சுட்டாலுந் தீராத' என்பது ஒருபழமொழி.

க0. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

(பி - ம.) 1 'அடவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு நாணமின்றி' 2 'திரிந்
துமுன்றுதின்றான்' 3 'முன்னிருந்' 4 'பல்லிறுக்கி', 'பல்லுறுக்கி' 5 'அம்மையை'
6 'வலாரிதரிதெவ்' 7 'என்ன' 8 'அநங்கனாவில் வாழ்க்கைக்கு'

அறமலி நந்து 1தேவ ரருங்கொடும் பாவி நீயார்
முறையிலா தவனே சீசீ போவெனக் கேட்ட முக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்யுதலா விரங்கிக் 2கேட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்சு ரந்தான். (கக)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராலு
நீக்கருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தந்தோ
போக்கவோர் 3விதியு மில்லை யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாக்கிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே. (கஉ)

ஒண்பொரு ணின்கை யில்லை யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் 4கேணி னக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புகழ் 5தருகோ வுக்குப் புற்பிடி வழங்கு நந்தம்
விண்கொளா லயத்தை யங்கப் 6பதக்கிணஞ் செய்மெய்ந் நோவு. (கங)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோது
நன்புறு முருத்தி ரத்தை நாளுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்ம் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைந்து மோது
மென்பொரு டருந்தொல் வேத விதியிவை யின்னுங் கேண்மோ. ()

வே ழு.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னணுகுமொண் புனல்பரு
குரைப்பின், மெய்ம்மையை யுரையா மாடிய புனலில் விதியின்முச்
சந்தியு மூழ்கு, செம்மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் 7மெண்
டைம் புலனையுஞ் செறுவிடா திவற்றை, மும்மைசேர் யாண்டு நோக்
கிரும் பாவ நீக்குவை 8முனிவரும் வியப்ப. (கரு)

அப்பெரும் பாவிச் சித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற விதித்தல்
கண் டெழில்சே, ரொப்பரும் பரிவி னங்கயற் கண்ணி யுளத்ததி சயித்
தடி பரவிச், செப்பரும் பாவிச் கருள்சுரந் தறங்கள் செப்பிய தெப்
படி யென்று, மெய்ப்பட வினவத் துப்பமர் மெய்யன் 9விருப்புற
வறத்திற் முரைப்பான். (ககூ)

கக. இறையவன்: எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றேம்.

கங. தானஞ்செய்யென்று சொல்லுதற்கு உன்கையிற் பொருளில்லை.
கோவுக்கு - பசவுக்கு.

கச. நன்பு - நன்மை. உருத்திரம் - ஸ்ரீருத்திரம். பூதி - விபூதி.

கரு. செறு - அடக்கு. நோக்கு - செய்.

(19 - ம்.) 1 'கேசர்' 2 'கேட்டே' 3 'விதியினில்லையாயினும் போக்குவோம்
யாம்' 4 'கேண்மோ நின்னைப்பரிந்து நாமுரைக்குமாறு' 5 'கோவினுக்கு' 6 'பிதக்
கணம்', 'பிரதக்கணம்' 7 'உன்னைம்' 8 'மூவரும்' 9 'விதிப்புற'

க௬அ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மங்கைகே ளறிவு 1பொறையற நீதி வாய்மை²நே ரச்சமன் புடையோ, ரங்கவர்க் காப்ப ததிசய மல்ல வாங்கவை யவர்தமைக் காக்குந், தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன்றுஞ் சார்விலா தின்னு யிர் தளர்வோ, ³நீங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா ணுலகி லதிசய மியம் பிடி லன்றே. (க௬)

ஆதலா லிவன்கட் கருணையாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொ டெங் கூடி, வேதநா யகனு மாதிநா யகியும் ⁴விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி, நீதியின் மறைய மறையவ்⁵ன்றைவ னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழிவில், பாதக ⁶நீக்கி விளங்கின னெவரும் பன்முறை யதிச யித் தேத்த. (க௭)

வேறு.

உன்ன ரும்பெரும் பாவ மொழித்தது முன்னங் கண்டனிர் முக்கட் சிவனலா லன்னை யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர் பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றே. (க௯)

உருகாதீச.....ஆணையால். [முழுப்பாகத்தை^௮-ஆம் பக்கம்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அக௬.

௩௫.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.*

—***—

தெண்டிரை⁷வா ரிதியுடுத்த மண்ம கட்டுத் திலக⁸மெனு மது ரையின்கண் முன்றோர் காலம், பண்புடையா னொருபணிக்கன் றோன்றி யெண்ணில் பத்திதிகழ் புதல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே,ரொண் டிறலா யுதகலைகள் பயிற்றி⁹யங்க னொருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்சேர் சொக்கனருள் கூர நாளும் வலஞ் செய்தன் பாற்¹⁰ரெழுவன் மற்றெப் போதும். (க)

க௬. அணுக்கட்கு - உயிர்களுக்கு.

(௩௫)

க. பணிக்கன் - யுத்தமுறையைக் கற்பிப்பவன்; கச.

* “தாமுய்த்தது பாணங்கருளோடே” (திருநா. திருவியமகம், திருவால வாய்); “ஒருதனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காணவட்டனை வா ளெடுத்த, தாதி சாரனை யடர்நிலைப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மார்பொடு முனைத்தல், பற்றிநின் றடர்த்த லுட்கையின் முறித்த, லானனத் தொட்ட லணி மயிர் புரோக, முட்கலன் தெடுத்த லொசித்திட மழைத்தல், கையொடு கட்டல் கடிந்துள் ளழைத்தலென், நிவ்வகை பிறவு மெதிரம ரேறி, யவன்பகை முறித்த வரும்பெரும் கடவுள்” (கல். ௫க.)

(பி - ம்.) 1‘பொறையறை’ 2‘தேர்’, ‘சேர்’ 3‘இங்கிவர்’ 4‘விருப்புடை யறத்திறம்விளம்பி’ 5‘நிகழ்’ 6‘நீங்கிப்போயினன்’ 7‘யாருதி’ 8‘அன்ன’ 9‘அங் கோரொருசாமப்’ 10‘குழந்தெழுவன்’

எற்றிகழு முடன்மூத்தோன் மனைவி தானு மிளமைதரு பருவத் தே கற்பான் மூத்தான், மற்றவன்நன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடி செய்துதமக் கியன்றதொன்று, குற்றமறக் கொடுத்தடைவிற் போதுங் 1காலக் குழுவின்கட் சித்தனெனு மொருவன் 2கூடாச், செற்றமொடி மனத்தொன்று 3வைத்து நானுஞ் செய்தொன்று பின் றிவிவன் 4சிறந்தோர் போல.

(உ)

தீதிலா வினிமைதரு முயர்ப ணிக்கன் நீங்கறியா னாதலினற் றீமைகூரு, மேதிலா னுளக்கருத்தை யறியா னாகி யிட்டதிசைச் சொட்டைமுத லெண்ணில் கோடிக், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்துனையா ரொப்பரெனக் 5கூற மண்ணிற், சாத னையா லெனைவெல்வா ரில்லை யென்று தனைவியந் 6தாங் காரித்துத் திரிவன் சால.

(ஊ)

வேறு.

என்றவங் கங்கள் வென்றே யிகல்படத் தானும் வேறே ரான்றவொண் கெருடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித் தோன்றமுன் சாதிப் பித்த 7ஹாநெறிச் சிரம நீதி சான்றவ ராய மற்றைத் தயாவுளோர் கண்டு சீறி.

(ச)

ஆயுத கலைகள் வல்ல வசைவிலா சானை நண்ணி நாயனீ ரேநீ ரொன்று மறிகிலீர் நம்மு ளோரை நேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த னீக்கித் தாயமாய்க் கெருடி கட்டிச் சாதிப்பிக் கின்ற னின்றே.

(ஊ)

என்றவர் கூறக் 8கேட்ட வினையிலா னவன்செய் குற்ற மொன்றையுந் 9காண னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான் கன்றல் 10வேண் டான மக்கோர் கருணையுள் ளானென் றுறி 11நன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுநா 12ணஞ்ச நெஞ்சன்.

(சு)

உ. எல் - ஒளி. கூடா - கூடி; வந்துசேர்ந்து.

ஊ. சொட்டை - ஒருவகை ஆயுதம்; "சொட்டைவாள் பரிசை" (வி. பா ரத. கிருட்டின. ௧௦௧.) ஆங்காரித்து - அக்காரங்கொண்டு.

ச. அங்கம் - போர், யுத்தப்பரிபாலை விசேடம். கெருடி - வில்வித்தை முதலியவை பயிலும் கூடம். மைந்தர் - மாணக்கர். சிரமம் - யுத்தப்பயிற்சி; "சிலைக்குரு விற்றக்குரு குலக்கும ருக்குவரு சிரமநிலை காண்மினென" (வி. பா ரத. வாரணவத. ௫௪.)

ஊ. நாயனீரே - தலைவரே. கெருடிகட்டி நம்முளோரை நீக்கிச் சாதிப்பிக் கின்றனென இயைக்க.

சு. அடியார்க்கு நல்லான் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; ௩௦: ௫௨; ௩௫: ௧௬. கன்றல் - வாடுதல். பணி - வில்வித்தை முதலியவற்றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

(பி - ம்.) 1'காலக்', 'காலங்' 2'கூடச்', செற்றமொன்றுமனத்' 3'வைத்துத் தானும்' 4'சிறந்தவன்போல்' 5'கூறிக்' 6'ஆங்கரித்துத்' 7'தாய்நெறிச்' 8'கேட் டங்கினை' 9'காணநம்பேர்' 10'வேண்டாநமக்கோர்' 11'நன்று' 12'எஞ்சா'

கன0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழுங் குள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் போற்றி
மற்றவன் றனைக்கா ணுனைல் வளஞ்சொல்ல 1னிறைஞ்சி மெல்ல. ()

நன்னுதன் மாத ராரே 2நாதரெங் கடைந்தா ரென்ற
லின்னருண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்துப் போயினார் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னாடொரு மிடம்பெ ருமல். (அ)

3மிண்டுறு கயவ னோர்நாள் வேறொரு வர்க்கா ணுமற்
கண்டிமா தினைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினா ளுதறி விட்டு
மண்டிய பயத்திற் போனான் வஞ்சகக் கயவன் ருனும். (ஆ)

பின்னவ மான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்க ணல்லோ
ரென்னுமல் வுரையை நோக்கி யேதமின் முல்லை வல்லி
4தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றிடா ளெங்கு முள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் ருனே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள். (க0)

அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்தி ரங்கிக்
கடிதின்ன வடிவங் கொண்டு கயவனை நனுகிச் சொல்வான்
வடிவினை யவனீ யானே கிழவன்மா நிலம் திப்பப்
படியிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி. (கக)

நின்றெனை 5வென்றா யேனீ நினைத்தகா ரியம்ப வித்தற்
கின்றுகே னைய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ரானே யாயிற் புறப்படு புறப்ப டங்கம்
வென்றியில் லானே யென்னப் புறப்பட்டான் வெகுளி பொங்கி. ()

பலகைவான் கடிது வாங்கிப் படைக்கல வினைஞர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்னே டெதிர்ப்பவ ரில்லை 6மின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றோ ரெதிரிலாப் புனிதனோடும். (கஉ)

எ. அவன்னை - ஆசிரியனை; வனம் - தனதுபெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றுகே யாவரிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம்.
இடம் - சமயம்.

க. மிண்டு - இடக்கரணமொழிகள்.

க0. முல்லை - கற்பு. சொக்கன்தானே அறிகுவன் - சொக்கன்பகர் இயல்
பாகவே அறிந்தருளுவார்; யாம் விண்ணப்பிக்க வேண்டுவதில்லை. [சுபதம்.

கக. தின்மை - தியசெயல். மறுகிங்: "வீதியிலேறி" (கச.) பாடை -

கஉ. மற்று ஓரெதிரிலா.

(பி.ம.) 1'நின்று' 2'நாதனைக்கடைந்தான்' 3'மிண்டொரு' 4'தன்னுயர்'

5 'நீவென்றாயேல்' 6'என்று'

கோதிலா மனப்ப ணிக்கன் குலத்தினைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்கம் வெட்டுதற் கியைந்து கின்றான்
காதிய ¹புரங்க டந்தோன் கணத்திடை வெட்டி ²வீழ்த்துத்
³தீதட வல்ல னாகி யிருந்துமே செய்யா னாகி.

(௧௪)

வலம்படு திறத்தி னோடும் வந்தியை யாவ லத்தி
விலங்குபத் திரத்தி னோடி மிடம்படு தடியி னோடும்
கலங்கிட ⁵வொட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளுந்
விலங்கெனு மணியணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப.

(௧௫)

நாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகரா யகன ணிந்த வணியினுக் கிகல்வே ⁶றின்றிப்
போகென்றிப் போகொ ணுதாய் வரவெனில் வரவொ ணுதா
யாகம்வேர்த் தஞ்சி கின்ற னன்கதாற் ⁷றெட்டும் வென்றான்.

(௧௬)

அஞ்சிய நெஞ்சன் றேறி யறிகிலேன் முன்போ ⁸லல்ல
நெஞ்சனோ ரஞ்சம் வித்தை நீணிலத் தெங்கே கற்றாய்
மிஞ்சபத் திரத்தோ டொள்வான் ⁹வெட்டிலோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவான் பலகை வாங்கி ¹⁰நடந்தனன் கடுமை கூட.

(௧௭)

இலகுவான் ¹¹விதிர்ப்பக் கண்ட விமையவ ருருளைவாழ்த்த
வுலகிலா சாரம் பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச முட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியநீ பார்த்துக் கொள்ளென் றிறக்கினான் வலிய தோர்கை.

(௧௮)

செறுத்துமே னடத்தல் கண்டு ¹²சிறிதுமெய் ¹³வியர்த்துக் கம்பித்
¹⁴தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சா ¹⁵னஞ்சினார் போன டுத்தான்
¹⁶கிறக்கின கைக்கு மாரு விட்டகை பிறக்கி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் ¹⁷கொண்டு சொல்வான். ( )

வடிதர நொட்பத் ¹⁸துண்ட நூக்கமட் ¹⁹டயங்கு ளிப்ப
²⁰நடுவெழ வீச்சு சாரக் ²¹கலப்பநேர் ²²நடக்க முட்டக்

௧௫. பத்திரம் - ஒரு வகைக்கத்தி. ஒட்டி - சபதஞ் செய்து.

௧௬. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அதோரகாக் யஸ்ய புரஸ்ய ணாதம்" (ரகு
வம்சம் ௬-ஆம் சர்க்கம், ௫௯.) எனவும் "உரகமா நகரான் றென்னனிவன்"
(இரகு. மாலை. ௧௦௪) எனவும் வருவனவற்றுள் "உரகாக்யஸ்ய புரம்" எனவும்,
'உரகமாநகர்' எனவும் மதுரை கூறப்பட்டிருந்தல்காண்க.

௧௭. நெஞ்சனோர் - தைரிய முடையோர். கஞ்சவான் - வெண்கலத்
தாற் செய்தவான்.

(பி - ம்.) ¹புரங்கடிந்தோன் ²வீழ்க்கத் ³தீதவல்லாநாகி யிருக்கவும்
⁴'இயையாவயத்தின்' ⁵'ஓடி' ⁶'இன்று' ⁷'எட்டு' ⁸'இன்று' ⁹'வெட்டுமோ'
¹⁰'நடத்தினன்கடிமை' ¹¹'விதிர்த்துக்' ¹²'சிறித்து' ¹³'வியர்த்துக்' ¹⁴'அறுத்து'
¹⁵'அஞ்சினார்போல்' ¹⁶'இறக்கினன்' ¹⁷'கூறிக்கொள்வான்' ¹⁸'துண்ட' ¹⁹'டங்
கழிப்ப' ²⁰'நடுவெழவிச்சை' ²¹'கலப்பு' ²²'நடக்கன்முட்டல்'

1 கடகுள கோச ரக்கை 2 வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
படிமிசை வலக்கை வீழ வெட்டுவல் 3 பார்த்தி யென்றான். (௨௦)

இந்திர னயன்மால் சோம 4 னெனவிகல் பேசி முட்டி.
5 முந்துற வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் முந்தும்
வெந்திறற் பணிக்கண் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
6 சந்துடன் வீழ்ந்த வந்தத் 7 தலத்திடை வாளுங் கையும். (௨௧)

கையற வெட்டா முன்னன் 8 கட்டிய 9 சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விரைவொடு மரிந்து நாளும்
பொய்மைசெய் தொழுகு நெஞ்சைப் புரையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையு 10 மறுத்து வீழ்த்தான். (௨௨)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கடுமைகண் டதிச யித்து
வெண்டலை விருத்த ராயும் விளங்குநம் 11 பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வென் ருளே வென்னுமுன் னொளித்தா னாத்து. ( )

வென்றிகொண் மைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா னுமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற னாத ரெங்கே போயினு ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சடிவச் சொக்கைக் கும்பிடப் போன ரென்றான். ( )

அவ்வுரை தெரியக் 12 கேட்டே யவரவர் முகமு கம்பார்த்
திவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா விரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி னுனை நலந்தரு தாளி னுனைச்
13 செவ்வியி னிறைஞ்சி 14 வந்தான் செபவடக் கரமுந் 15 தானும். (௨௫)

வந்தவன் ரெழுது நின்ற வாயிலிற் 16 ரெகுதி கண்டிங்
கெந்துநீர் 17 புதல்வி ரெல்லா மிப்பொழு 18 துணைந்த தென்ன
முந்து 19 தும் முருப்போல் வந்து முன்னேநம் பகைவ னாய
வெந்திறற் சித்தன் றன்னை வென்றன 20 நெருவ னென்றார். (௨௬)

விரைவொடுங் களத்து வீழ வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றீர் நீரென் றிருந்தனஞ் 21 சிறியே மென்னக்

௨௨. சொட்டை: ந-இன் குறிப்பைப்பார்க்க.

௨௪. வென்றிகொண் மைந்தர் - ஆசிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக்
கொண்ட மாணுக்கர்கள். சித்தனை வென்றமையின், 'வன்றிறனாதர்' என்றார்.

௨௬. எந்து - என்ன; திசைச்சொல்; "அதெத்துவே யென்றருளாயே"
(திருவா. அருட்பத்து, க-௧௦.)

(பி - ம்.) 1 'கடவுள்' 2 'வெட்டக்காண்' 3 'பார்பார்' 4 'வென்' 5 'முந்துறத்
தொட்டு' 6 'சந்தொடும்' 7 'தலத்தொடு' 8 'கடியதோர்' 9 'கொட்டை' 10 'அறுத்
தான்வீழ்த்து' 11 'பணிக்கரைப்போல்' 12 'கேட்டோரவாவற' 13 'செவ்வையி'
14 'வந்தார்' 15 'தாமும்' 16 'தொழுதி' 17 'புதல்வர்', 'மைந்தர்', 'வீரர்' 18 'அணைந்தி'
ரென்ன' 19 'நம்' 20 'ரொருவர்' 21 'செல்லாவென்னக்'

கருதியாங் கவன்முன் னுற்ற கருத்தறி 1யாமை யாலே
புரையிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (௨௪)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செய்தி சொல்லிப் புனிதனே வென்ற நென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்குங் கூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது 2திர்க்க. (௨௮)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து நண்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்பு வா னொப்பி லானே
யாவிநா யகனே நின்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நின்பே ரன்பை யெப்படி யுரைக்கு மாறே. (௨௯)

3 கருதியென் னுயிரை யின்றென் குலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவின்மெய் கரந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னைந்திங்
கரியபே ரங்கம் வெட்ட 4வியைந்தனை யடிமை வேறு
தரைமிசை 5யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து தித்தான். (௩௦)

மற்றுமன் னவன்முன் னுன மனிதர்கண் டதிச யித்துப்
பற்றிய வடியார் தம்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு
முற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னை வியந்தனர் நயந்து வாழ்த்தி. (௩௧)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி திறத்தி னேங்கு மழகிய சொக்க னென்னுந்
துணிவுடைத் தோலாக் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்னு
வினையிலா வுலகத் தின்கண் 6வழங்கின வெவரும் போற்ற. (௩௨)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அககூ.

நக. — மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட்
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமான்
ரென்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் 7பரிந்து காத்தான். (௧)

௨௮. பொத்திய - மறைத்த. மெத்திய - நிரம்பிய.

௩௧. 'உண்டென்றேத்தும் வென்றிகொள் பணிக்கன்' என்றது ஆஸ்திக
நென்றபடி.

(ப - ம்.) 1 'யாமலேதான்' 2 'நீக்க' 3 'கருதியின் னுயிரை' 4 'விரைந்தனை'
5 'யில்லையாயோ' 6 'விளங்கியதெவரும்' 7 'புரிந்து'

கஞ்ச திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அறமலி வைதி கத்தி னருடரு நெறிபொ ருமற்
கறுவியாங் கதுகு லைப்பான் வேண்டிப கணத்திற் கூட்டி-
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
திறலுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தார்தி ரண்டு. (உ)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருகிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் றுனோர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
விண்படர் வரைபோற் றோன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது கனன்றுபொங்கி. (ங)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி ¹முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா நெண்ணி னானீ கூசிடா ²தணுகி யாங்க
நெல்லுமா நகரி யோடு முரனுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி னார்கள். (ச)

தூவிட வெண்பற் செங்கட் கருகிறச் சுத்தத் துத்திப்
பாவகப் பகுவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதிர்த் துடன்மு றுக்கி வச்சிர விரட்டை நெட்டை
நாவசைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (ரு)

தானது கண்டோ ரோடித் தலத்துனோர் தம்மை யெல்லா
மூனுயிர் கொள்வான் கூற்ற மணைந்ததோ வறியோ மோங்க
⁴வானுறு வரைபோ லின்றோர் மாசணம் வந்த தென்று
மீனவற் குரைப்பக் கேட்டு வந்தனன் விரைவிற் ⁵கூடி. (சு)

⁶தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வரையுயர் வடிவங் கண்ட தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்
தூரனெடுந் தியானித் தெய்தா நெருதணிப் பாணங் காண. (ஏ)

உ. கறுவி - கோபித்து.

ங. இந்நாகம், திட்டிலிடமென்பார், 'நஞ்சங்கண்பட விழித்து' என்றார்;
இது நஞ்சுவிழியரவமெனவும் வழங்கும்; "நஞ்சுவிழியரவினல்லுயிர் வாங்கி"
(மணி. உங: அச); "கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசு" (கம்ப.தாடகை.
க0.)

ரு. பாவகப் பகுவாய் - நெருப்பைக்கக்குகின்ற பிளந்தவாய். உரத்திற்
சேர்ந்தது - மார்பால் நகர்ந்து வந்தது; உரம் - வலியுமாம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ்சொக்கப் பிஞ்ஞகா' என்றது, கருத்துடையடை
யணி.

(பி - ம்.) ¹'முதிர்ந்து' ²'அஞ்சி' ³'நாவசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்' ⁴'வானு
றைவளி' ⁵'கூட்டி' ⁶'தெரிவுறத்'

வானர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பஹை வெவ்வாய் வாளி
நீருருச் சின்ன மாக வீர்த்திட நீத்த மென்னக்
கோளமல் விடத்தை வாயா லுமிழ்ந்தது கொடிய நாகம். (அ)

1 கடியபாம் புமிழ்ந்த வேகக் கடுவிடம் பெருக்கா ருகிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் றுமற்
குடிதழுஉ மன்னன் முன்னு மானிடர் குழிசிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று. (க)

வேறு.

அரவா பரணு சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களைவாய் சர
ணங், குருமா மதிசேர் சடையாய் சரணம் கொடுமா விடமுண்ட
வனே சரணந், தரைநா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ்
சொக்கே சரணங், கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணு கரனே
சரணஞ் சரணம். (க0)

பாரோர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய்
சரணம், வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா ளுழைசேர் கையா
சரணந், தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளி
யாய் சரண, மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா கரனே
சரணம். (கக)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழகா வன்பர்க் கரியா யன்பர்க்
கெளியா யிந்தத், தழுவார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்
குத் தணியா யென்றுய்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ரா
னார் சோர்வா ரானு ரவரே. (கஉ)

வேறு.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மனிதர் முற்றும் படுத்துயர் தனையு மஞ்சச்

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்தைக் கடிப்ப.

க. அழல் - விடம். அழகன் - சோமசுந்தர்க்கடவுள்; "அழகனீ புயங்கனீ",
"முப்புரஞ் செற்றவழக" (திருநா. தே.); "அழகனே யாலவாயி லப்பனே"
(திருநா. தே.)

கக. ஆரா. அமுதே- தெவிட்டாத அமுதமே.

க0-கக. விடத்துன்பத்தைப்போக்க வேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடை
களும், 'கருணாகரனே', 'அருளாகரனே' என்று கூறியிருத்தலும் ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழகு - மலையெருக்கம் பூ. வன்பர்க்கு அரியாய்.

(பி - ம்.) 1 'கடியவாய்' 2 'புரமுண்' 3 'இனியாய்' 4 'உழைசேர்கையாய்'
5 'புகழா' 6 'அயர்வார்'

கௌசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சகமிசை யோடு நஞ்சத் ¹தழனிவெம் மையையுங் கண்டு
மிகவருள் சூரந்தான் கோளை ²விரைவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. ( )

சடைமுடி ³யமுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதூர மாக்க வெப்பமுற் ⁴றடைந்தோர் யாற்று
ளிடரெலா ⁵நீங்கப் பக்காங் ⁶கின்பமெய் தித்தி னைத்து
நடநவின் றூர்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (கசு)

திருவம ரஞ்சேர் சொக்கன் றேவர்க டேவன் ⁷வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதூரமாக் குதலா லாங்கு
வர்புகழ் பதிக்கு நாம ⁸மதுரைமா நகரி யென்றே
⁹பரிவுற வன்று முன்னுப் பரந்தது பாரின் மீது. (கரு)

காவல னெய்ய வெய்ய கடுவிட முடியக் கக்கி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னுயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் றிருவிளை யாடல் காண
மாவரை யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (கசு)

வேறு.

விதுவரவ.....மதுரைநகரே.*

வேறு.

நாணமி லாதோர் மீண்டு நச்சரா மாண்டி. மைப்பிற்
சேணுயர் விலங்க லாதல் கண்டிம்பின் றெளியா ராகி
மாணுடைத் தத்தன் றன்னை ¹⁰மதுரைமா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றாங் கவரவர் ¹¹கழறிப் பேசி. (கௌ)

வேறு.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த ¹²சந்த மிஞ்சம் வஞ்ச மந்தி ரங்கரா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (கஅ)

கந. தழனி - ஆறு. கோள் - விடம். [யை.

கசு. அமுதஇந்து விந்துவை - அமிர், தமயமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள துளி

கௌ. இங்கே சமணரை, 'நாணமிலாதோர்' என்றதுபோல் "மானமில்
சமணர்" என்பர் பின்னும்; உரு. காண-காணும்படி. கழறி-சபதங்கூறி.

கஅ. எள்ள - ஒப்ப; உவமவுருபு. தேனு - பசு.

* இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை ரு. ஆம்பக்கத்திற் காண்க.

(பி - ம்.) ¹ 'தழனியினுரனுங்' ² 'விருப்பினிற் றடுப்பான்' ³ 'யிருந்த'
⁴ 'அணைந்தோர்' ⁵ 'நீக்கிப்' ⁶ 'இன்பமேமெய்தினைத்து' ⁷ 'பைவாய்' ⁸ 'மதூர'
⁹ 'பரவுற' ¹⁰ 'மதுரமா' ¹¹ 'கழலப்' ¹² 'தந்த'

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழ மதுரையைப்
புடைத்த ழித்து முக்கெ னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடுத்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால 1மேக மென்னவே
யிடித்த திர்ந்து சென்ற தெங்கி லத்த ரும்வெ ருக்கொள. (கக)

வேறு.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்ந டிங்கிக்
கொல்லொணப் படையெ வர்க்கும் வெல்லொண தென்று கொற்றத்
தொல்லையா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
2 வல்லநா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (உ௦)

அறமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத றகுமென் நெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வரையென முன்கி டந்த
திறலுடை யடல்வெள் னேற்றை யேவினான் நேனு மீது. (உ௧)

படியிசை யெவருங் காணப் பாற்கடல் கிளர்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ முந்து வெள்ளிமால் வரையீ தேற
விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
நடையொடு செல்வ போலச் சென்றது நாகி மூசி. (உ௨)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டினை விழியை மூடி
யாவுரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து தித்தா ருறுபயந் திர்ந்து தேறி. (உ௩)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் 3றழைந்த தாழ்க்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவிளையாடல் காணப்
பார்மிசை வழங்கு வித்தான் பசுமலை யென்ன வாங்கு. (உ௪)

கக. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்து
மேகம்.

உ௦. 'கொல்லொணப்படை யெவர்க்கும் வெல்லொணது' என்பது ஒரு
பழமொழி. எல்லாம் வல்லநாயகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; "சிவமெனும் பொரு
ளு மாதி சத்தியொடு சேரி நெத்தொழிலும் வல்லதாம்" (ஆனந்தலகரி, க)
என்பார்.

உ௧. 'அறமற...வழக்கல்ல' என்பது ஒருபழமொழி.

உ௨. விடை விடை கொண்டு; மடக்கணி. "சொல்விடைகேட்டுச் செல்
விடை வெற்பும்" (மதுரை மும்மணிக்கோவை, உஅ.) மூசி - மூச்சுவிட்டு,
மோந்து.

உ௪. தார் - கிண்கிணிமலை. தாடி - அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

(பி - ம்.) 1 'வேகம்' 2 'வல்லநாயக விதற்கென் செய்குவேன் மாற்றற்கென்
ருன்' 3 'தளர்ந்த'

௧௭௮ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தந்தம்
வெந்தசந் தங்க ளோடும் போயினர் விளிவோ டஞ்சிச்
சிந்தரத் துங்கச் செங்கட் பெருந்திமற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பகிர்ம ருப்புச் சுந்தரத் தரும வேறு. (௨௫)

கொடுத்தலை மேரு வெற்பைக் கோட்டுமண் கொண்டு வெய்யோ
னெடுங்குமால் வரையின் பான்மேய்ந் துதயமால் வரையிற் ருவி
யடுங்கட லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டிப்பா
லிடங்கொள்பே ரண்ட முட்ட ழிவிட்டிதுத் திட்ட தாங்கு. (௨௬)

வினையற வந்தி றைஞ்ச மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக ளோடு மதிதவ முயர்பி னோடு
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் ற்பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையதாகி. (௨௭)

ஆங்குது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தருளை வாழ்த்தித்
தாங்கரு ழுவகை கூர்ந்தார் தனிவிளை யாட றன்னைப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் ழபத்த னங்க
ணங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (௨௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭.

௩௭.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.*

ஞான முற்றிய வெற்றிகொ ணற்றவர்
பானி றத்திரு கீறு ப்பரப்பியே
மீன வற்சுடி வெப்ப மொழித்துறு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம். (௧)

௨௫. சந்தம் - இயல்பு.

௨௬. கோட்டுமண்கொள்ளல் - களிப்பின் மிகுதியால் மண்ணைக் கொம்
பாற் குத்தியெடுத்தல்; இந்தப்பிரயோகத்தைச் சிந்தாமணி முதலியவற்றிற்
காண்க; “கோட்டுமண் கொள்ளா” (முத்தொள்ளாயிரம்.) காற்சிறைகொண்டு -
காலிடங் கொண்டு. உப்பால் - பின்பக்கம்; முதுகு; “ஊழையு முப்பக்கங்
காண்பர்” (திருக்குறள், ௬௨௦.)

௨௭. தண்டலைமலை - சோலைமலை.

௨௮. நீங்கரும் விடை - ஸந்திதியிலெழுந்தருளிய இடபமூர்த்தி.

(௩௭)

௧. ஞானமுற்றிய வெற்றிகொள்ளற்றவர் - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி
நாயனார். வெப்பம் - சுரம்.

* திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரருளிச் செய்த திருவாலவாய்த் தே
வாரங்கள் ஆராய்தற்பாலன.

(பி - ம்.) 1‘இட்டிருக்கின்றது’ 2‘எனப்போவென்னத்’ 3‘இனிமை’ 4‘பத்
தன்மற்று’ 5‘பரப்பவே’

வேறு.

நன்னெறிசேர் காவிரிசூழ் நன்னாட்டி முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுண்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனார் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (௨)

பானலங்கட் கவுரிமூலைப் பாலமுது செய்தருளி
பூனமிலா வருங்கலைக னோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைந் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டி வரிசைகள்வேண் டிப்பெற்றார். (௩)

அன்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
நன்புறுகா விரிநாடி திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடி சமணர்களாற்
றுன்புறுமென் றேனோருஞ் சொல்கின்ற ரொன்றழங்கி. (௪)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதாவி னுமந்த நாட்டணுகி யஞ்செழுத்தும்
வேதநெறி யுஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டிமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (௫)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் றிருமகளார்
தென்னவன்மன் மாடேவி திருவுடைமங் கையர்க்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியினு லொளித்தோலை
யின்னல்கெட விடுத்தாரங் கெய்தியவா றதுகேட்டு. (௬)

வேறு.

அருண்ணான சம்பந்தர்க் கழமை யாற்றா வலைமானி குலச்
சிறைவிண் ணப்பயின்று, பெரியோராற் றிருவுள்ளப் பெருமை கேட்
டேம் பேசரிய திறத்தமணர் தம்மைமுற்றும், விரைவாக வெழுந்

௨. பன்னிரண்டு பெயர்களாவன: பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்
குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீகாழி, கொச்சை
வயம், கமலமெனப்பன; காழியெனவும் கொச்சையெனவும் வழங்கும்;
பெரிய. தந்நூன. ௧௪ - ஆம் திருவிருத்தம் பார்க்க.

௩. ஓதாமலுணர்ந்துயர்ந்த: ௫௭. வரிசைகள் - பொற்றாளம், முத்துச்சி
விகை, முத்துப்பந்தர் முதலியன.

௪. மறைக்காடி - வேதாரணியம்.

௫. சாதிமுறை யறியாத சமணர் என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் புல
ப்படுத்தியபடி; "குழுவுடையமண்" என்பர் பிள்ளும்; ௬௧. உணருங்கால -
ஆராயுமிடத்து; உணர்தல் - ஆராய்தல்: "நத்தநடுவெழுந் துணர்வார்" ௩௮: ௩.

௭. மானி - மங்கையர்க்கரசியார். பறிதலையர் - சமணர். பழுதாமென்று
ஓலை விடுத்தாரென முன்னே கூட்டுக.

(பி - ம்.) 1 'விளக்குவிக்க வேணுமென்றாங்கு' 2 'என்று'

க௮௦ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தருளி வெல்ல வேண்டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க
விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா தொழியி னுதி பறிதலைய ராற்
சாலப் பழுதா மென்றே. (௭)

வேறு.

சென்ற வோலையின் செய்திகண் ¹இன்புற
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனை வாழ்த்துதற்
கின்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (அ)

சார்ந்த நாவுக் காசந் ²தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செந்நெறிப் ³பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிதி வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்து பன்முறை சொல்லி விலக்கினார். (கூ)

என்னை யாளுடைச், சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குன்னு நெஞ்சுடை யேனுக் குணர்வுளீர்
புன்மை நாளுந் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற. (க௦)

வேறு.

ஏயுற வச்ச முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூர்ப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்க னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும். (கக)

மெய்திக ழப்பர் தம்மை விடுத்தியன் மதுரை நோக்கி
வைதிக நெறியைக் காக்க மானமில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ⁴ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம் தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள். (கஉ)

கழுமலப் பால னோலை கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
⁵குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூவிவா தித்து வென்று
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால். (கங)

அ. சென்ற - வந்த. 'ஆலவாய் மெய்யன்' ஈள்: உஅ; சஉ; ச.

கூ. நாள்-நகைத்திரம்; திதியினும் நூறு மடங்கு வலியுடைத்தாதல்பற்றி,
நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கக. "வேயுறு தோளிபங்கன்" என்பது கோளறுபதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கஉ. மானமில் சமணர்; ஈள்: உரு.

(பி - ம்.) ¹'இன்புற' ²'தயாவுடைச்' ³'பாலக' ⁴'யானைஞான' ⁵'குழுத்
திகழ்'

வேறு.

ஐயமில்லெ யென்றினிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் ¹விடுத்தடைந்த தொண்டர் குழாங் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுனற் காவிரிகுழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையைநதித் தென்பாண்டி நன்னாடி வந்தடைந்தார்.

(கசு)

² ஏந்துமறை வேந்தர்திருப் புத்தா ³பிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றந் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்த்திசையின் வானிற் பொலியென்று தேர்த்தோதிப்
போந்துமது ரா⁴புரியி னெல்லே புகுந்தனரால்.

(கரு)

வேறு.

மல்லல்சேர் நகரத் தேயெண் வரையகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லருந் தீக்க னுக்க ின்னிமித் தங்கள் கண்டி
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டிள்ளத்
தொல்லையின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரசி மெல்ல. ()

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டுகை யுடையப் பாய்முக் குடையுக்க கழுவா யேறக்
கண்டனங் கொடுங்க னுத்தோள் கண்ணிடந் துடிக்கு மூர்வேம்
பண்டிகழ் கூகை யாந்தை பாழிமேற் குழறுங் காணே.

(கஎ)

இன்னதென் றறியே மென்னு மெனவஞ்சா வரச னஞ்சித்
துன்னியோர் தமைவி டித்துத் துயருறத் திருமு கங்கண்
முன்னநீர் மானி யாரு மின்புறு மமைச்ச னுரு
நன்னிமித் தங்கள் செய்யக் கண்டிள நனிந யந்தார்.

(கஅ)

இந்தவா றுறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர முலையி னுர்க்கு வைதிக யானை நந்தஞ்
செந்தமிழ் நகரின் பாங்கர்ச் சேர்ந்ததென் றேகை கூறத்
தந்திர வமைச்ச னுரை யேவினா தயாவு கூர்ந்து.

(கக)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னார்முன்
பூண்டபே ரன்பு நீடப் புளகெழ வுடல்கம் பிப்ப
வீண்டிகண் ணருவி சோர வெதிர்துதித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
காண்டகு பிள்ளை யாருங் கண்டெடுத்தி ன்ணத்தார் வாழ்த்தி. (உ௦)

கரு. கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை; இஃது உக்கிரகிரியென்றுவடமொழியில் வழங்கும்; 'வானிற்பொலி' என்பது அத்தலப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நகரத்து ஏய். எண்வரை: கஉஎ-ஆம் பக்கத்துக் குறிப்பைப்பார்க்க.

கஎ. பண்டிகழ் கூகை, இகழ்ச்சி. பாழி - குகை.

கஅ. என்மை - யாதாமோ. திருமுகம் - ஓலை.

கக. வைதிகயானை - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

(பி - ம்.) ¹'விடுத்தினிய' ²'ஏந்துமதி' ³'இஞ்சிமதி' ⁴'புரியெல்லை' ⁵'புளகெழுந்துடல்', 'புளகம்வந்துடல்'

கஅஉ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முதிருமா மறைமுழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை துன்றப்
புதியசா மரையி ரட்டப் ¹பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த, வாணோர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய. (உக)

வேறு.

சுரருலகு புகவொலிக்குந் துன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகள்²கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணலையொடும்
பொரியலர்சிந் திடத்தொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன. (உஉ)

வேறு.

அதிர மாமுழ வருடரு மிருடிக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச சாத்திய சுட்டிநீ நிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணைகைநிலா வெறிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பந்தரி னீழல். (உங)

வேறு.

அறமுற³நண் ணியருள முனிவரள விடவொண்ணு
மறுவிலுயர் கோபுரம்பொன் மதிவிலங்கு நகர்கண்டங்
கிறைவர்திரு வாலவா யெம்மருங்கு⁴ தெனுமளவிற
றுறவுநெறி தரும்பெரிய தொண்டார காவென்றே. (உச)

மாசறுபூம் பொழில்புடைசூழ் மதில்வாள கிரிகாட்ட
வீசுகொடி விசும்பளப்ப விண்ணவர்கூழ் மேருவெனத்
தேசொடுவான் ⁵முககிதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட. (உரு)

உஉ. பணி மாறுதல் - இங்கேஊதுதல்; 'பணிமாறுந் தனிக்காளத் தெழு
ந்த வோசை' (பெரிய. திருஞான. ௩௧௧.) குணலை - ஒருவகைக்கூத்து; 'குண்
டகை குசையிசை தண்டுகள் கொண்டெதிர் குணலை மலிந்தனர்' (கோயிற்பு.
பதஞ்சலி. ௧௪.)

உங. சுட்டியும் நீறும்.

உக-ங. 'சதுரா னனனுஞ் சக்ரா யுதனுஞ் சந்த்ரா தபரும் மிந்த்ரா திப
ரும், மதுரா புரிவா தறிவா மெனமேல் வரவந் தனன்வை திகவா ரணமே'
(தக்க. கஅஉ.)

உரு. திருநகர்: ச.

(பு - ம்.) ¹ 'பொருவருமதுரை', 'பொதுவறும்வாது' ² 'கண்டு' ³ 'எண்
ணிய' ⁴ 'ஏதெனு' ⁵ 'முகத்தோடுஞ்'

வேறு.

மாசில்கை ¹கூப்பிக் கண்டுமுன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென்
றெடுத்துக், கூசியா லயத்துச் சென்றெழு நிலைசேர் கோபுரத் த்ணைந்
துவீழ் திறைஞ்சிப், பேசருந் துதியால் வலஞ்செய்துட் புகுந்து பெ
ருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு, நேசமார் விதியின் வணங்கியொண் பதிக
நீலமா மிடற்றென வெடுத்தார். (௨௬)

வேறு:

உளநெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா விழிபுனல் சொரியப்
புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிர்ப்பக்
கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக்
கனிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (௨௭)

போது மெல்லையிற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார்
காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குண்டர்க் டம்மை
வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரன்றே
யாதி யாலவாய் மெய்யனை வணங்கவென் றடைந்தார். (௨௮)

வந்து ²காதலிற் பிள்ளையார் மலராடி வணங்கிச்
சந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச்
சிந்தை யன்புறக் ³கண்டிநின் றிருமுகங் காண்பா
னெந்தை யேயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன ⁴னின்றே. (௨௯)

வேறு.

மையறுகற் பகக்கன்றே வரையரையன் றிருமகளார்
துய்யதனத் தழுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே
மெய்முகிலே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர்
செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதுமப் பதம்போற்றி. (௩௦)

வேறு.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர்
மன்ற லங்குழற் பாண்டிமா தேவிகேண் மகிழ்வி
னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங்
கொன்ற வேண்டிப் பல்கிமுன் போயின ரொல்லே. (௩௧)

வேறு.

இன்னருள்சே ரமைச்சனா ரிடங்காட்டப் போந்தினிய
தொன்னெறிசேர் வாசீசச் சுவாமி⁵மடத் தவதரிப்ப
வன்னதுகேட் டிருஞ்சமணர் திரண்டறிவான் விடுத்ததிறன்
முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல ⁷முட்டிச்சஞ் சலமுற்றார். (௩௨)

௨௬. 'மங்கைபர்க்கரசி', 'நீலமாமிடறு' என்பன பதிகங்களின் முதற்குறி
ப்புக்கள்.

௨௭. ஒழிவிலா - ஒழிவில்லாமல். ௨௮. காதம் - துன்புறுத்தும்.

௩௨. வாசீசசுவாமி மடமென்று ஒருமடம் மதுரையில் முன்பு இருந்ததாக
(பி - ம்.) ¹'கூப்பிக்' ²'காவலிற்' ³'நின்று' ⁴'என்றே' ⁵'மடத்தவரிரு
ப்ப', 'மடத்தவர்தரிப்ப' ⁶'சமணரண்டறிவான்' ⁷'முட்டிச்'

கடிசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

விட்ட வாறது கேட்குமுன் வெய்யவாழ்கிணற்றுட்
கட்டி வீழ்ந்தனர் சிலர்சிலர் களத்திடைக் கயிராங்
கிட்டு ஞான்மனர் சோர்ந்தன ரெட்டிதின் றசோகின்
முட்டி மாண்டனர் ¹புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய.

(௩௩)

மதியி லாதவ ராங்கது கண்டிளம் வாடி
யெதிரி லாதநஞ் சமயமின் றிறந்தது விரைந்தே
முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் ²வழுதிமாட் டெனவே
யதிர்வி னேடுசென் றுரைசெய்வா ரரசனைப் பரசி.

(௩௪)

வேறு.

மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன் மதுரைமேவிப்
பொறையாருஞ் சுந்தான் ற னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாருந் தமிழ்பாடி யருவிவிழி யொடும்புகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாசீசச் சவாமிமடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி. (௩௫)

மன்னவகேண் மதியாதிந் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின் வெல்வா
னிந்நகர்வந் ததுகண்டே யேனோரு முட்டானே மென்னக் கேட்கு
மன்னவனு மடிகளே யான்கேட்டு முட்டென்ன வருக ரெல்லா
மின்னழலை மந்திரித்து விடுத்தேக விடுவமுள ³மெலியே வென்றார்.

செந்நெயி னுற்றதுசெய் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சீற்
றத் தேகி, வன்னியைமந் திரித்தேவச் ⁴செல்லாது கின்றுழன்று மறு
கக் கண்ட, பின்னரிவன் சிறியனலன் பெருநெருப்பை யிடுவமெனக்
கங்குல் பேர்முன், மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்கள்வயிற் றெரியிட்
டார் மறைந்து சென்றே.

(௩௬)

வேறு.

இங்கது காண முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை
⁵தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்ச டாம
லங்குமுன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகித் தனியிணைப் பள்ளி கொண்டார்.

(௩௭)

இதனால் தெரிகின்றது; ௩௫. “வாசீச முனிகளென்ன, ஆண்டுளா ரொருவர்
வேண்ட வவர்திரு மடத்தி லன்பு, பூண்டெழு காத லோடும் போயினார் புகலி
வேந்தர்” (திருவிளா. பாண்டியன் சரம். ௩௬.) அவதரிப்ப - தங்க. அறிவான்.
அறியும் பொருட்டு. முட்டு - இங்கே கேட்டு முட்டு (சைனபரிபாஷை.)

௩௩. கட்டி - கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு. ஞான்மனர் - தொங்கினார்.

௩௪. அதிர்வு - நடுக்கம். ‘இறந்தது’ என்றார், துணிவுபற்றி.

(பி - ம்.) ¹ ‘புத்தமண்’ ² ‘வழுதியற் கெனவே’ ³ ‘மெலியவென்றார்’

⁴ ‘போகாது’ ⁵ ‘தங்கியலங்கங்’

காதல்சே. ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிர்க் கொண்¹டி ணர்த்த
நீதியி னெழுந்தி தற்குக் காரண நிருப னென்றே
நாதனை கினைந்து மானி மங்கல நன்னாண் பார்த்தாங்
கோதினார் செய்ய னேயென் றுயர்திருப் பதிக. மோங்க. (௩௯)

வேறு.

சண்பை நாயக ரேவிய தழலிறை யருளாற்
றெண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைச் சுடாதுபோய் விரைவிற்
குண்டர் ²கேள்வியான் கூனுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த. (௪௦)

வரிசை நீடிய ராடக மாளிகைப் புறத்து
விரைகொள் சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது வெப்பாற்
கருதி மெல்லனைப் படுத்ததண் கதலியங் குருத்துஞ்
சருகெ முந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பனிநீர். (௪௧)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லைவந் திரவிடை நாமிடு நெருப்பு
நீடு ³மீம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ டியிரா
வோடி. ⁴யாழ்த்ததம் பாழியின் விடியுமு னொளித்தார். (௪௨)

வேறு.

பழுதினால் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் ⁵மருந்தினுற் பார்ப்பவுந்
⁶தணியா, தெழுமனல் கண்ட தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற்
றணிந்திடா தென்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறந்
தயந் திரங்கண்மந் திரங்கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை
முடுகவிங் கழையுமி னென்றான். (௪௩)

ஆங்குது சொல்லப் பாங்குது மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி,
நீங்கருந் துயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்தினின் றழைப்ப,
வோங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங் குன்றத் துறையுமெண் ணுயிராஞ்
சமணர், தாங்கரும் விரைவிற் றிரண்டிவந் தாற்றாத் தழலெழு மரச
னைக் கண்டார். (௪௪)

கண்டவர் வருந்தே நிண்டிறன் மன்னா கடி. தினிக் ⁷கொடுங் கடுஞ்
சுரத்தை, மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே ⁸வரைந்தயந் திரங்க
ண்மந் திரங்கள், கொண்டிறப் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்

௩௯. கைவிதிர்க்கொண்டு - கையை உதறிக்கொண்டு. உணர்த்த-எழுப்ப.
'செய்யனே': திருநா. பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

௪௧. சுருட்கொண்டது: பெரிய, திருஞான. எகஉ.

௪௨. பாய் உடை - பாயாகிய உடை; "பாயுடையார் விடுத்ததழல்" (திரு
விளா. திருவால. ௧)

௪௪. எண்பெருங் குன்றம்: பக்கம், கஉஎ-பார்க்க.

(பி - ம்.) ¹'உரைப்ப' ²'கேள்வியாங்' ³'அம்மடஞ்' ⁴'வாழ்த்தம்' ⁵'மருந்
தினிற்' ⁶'திராது' ⁷'கடுங்கொடுஞ்' ⁸'வரைந்தியந்'

கஅசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சர மாங்கவை கண்டு, பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்
திலன் மிகப்பரி தவித்தான். (சரு)

வேறு.

அனைவரும் புறத்துப் போந்தீ தென்கொலென் 1நலையக் கண்டு
புனிதரீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடி நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்திரித் தலைவ னாரு
நினைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலையோ டரசற் கூடி. (சசு)

நறைமுடிச் சொக்கை 2யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றோர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்போ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானென் றறைகின்றார் வரவழைத்தற்
கிறைவரின் திருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப ணிந்தார். (சசு)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சீறி யாறிக்
கொல்சர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விக் குள்ளே முழுகுவேன் நன்னை நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொடுவனே சொன்மி னென்றான். ()

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றனையு மின்று
3தண்டமிழ் மன்ன நின்றன் சந்திதி வரவழைத்து
மண்டமுன் மாற்று மென்று விளம்புக 4மாற்றி யிட்ட
வொண்டிதற் சத்தி மானைக் கைக்கொள்கென் றுறுதி சொன்னார். ()

ஆசிரீர் நல்ல தொல்லையழையுமி னெனவழைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் பிள்ளை யாரும்
5பூசரீ நிலங்க முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யிசனை நினைந்தி ருந்தா ரிட்டசிங் காச னத்து. (ரு0)

திறம்படு கொடிய வெண்ணு யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானைக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படு மனத்தி லேங்குங் காரமண் குண்டர் நாப்ப
ணறங்கரை நாவி னானு நிகழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (ருக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியரீ ரெங்கு ளீரென் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னாரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடு 6திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருந யந்தார். (ருஉ)

சசு. அறமலி - தருமமலிந்த; அற - மிகவுன்றுமாம்.

ருக. கறம் - கருமை; "அறங்கரை நாவினான் மறை முற்றிய" (தொல்.
பாபிரம்.)

ருஉ. கழுமலம் - சீகாழி. 'பிரமனார்' என்றது, திருச்சக்கரமாத்மென்
னும் பதிகத்தின் முதற் குறிப்பு.

(பி - ம்.) 1 'அறையக்' 2 'ஒத்த' 3 'தண்டல்' 4 'மாற்றவல்ல' 5 'பூசு'
6 'நின்ற'

வேறு.

எழின்மட மாத ரமைச்சனார் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக் கண்டே, செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குநம் முகத்தாற், குழுவில்லெவ் பவர்யார் தோற்பவ ரியாரென் றறிகிலே மெனப்பயங் கூர்ந்து, தொழமதி யாது மானினேர் விழியென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம். (௫௩)

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறியாலுங் குளிருவித் திருப்பமற் றருகர், வென்றிமற் திரிகேண் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கள் சான் ருக, வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலை மாற்றுவம் யாங்க ளீங் கிவனு, மொன்றிய விரைவின் வலப்புறத் தழலை யொழித்திடக் கடவனென் றுரைத்தார். (௫௪)

இப்பொழு தளந்திங் கிவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச், செப்பிய ¹மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி மேவினா னம்மை, மெய்ப்பட நீற்றூற் றொடுமெனக் கூசி வெருவிய நெஞ்சமு மிருப்ப, வப்படிச் செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும் பெருந் தவத்திரும் பயனாள். (௫௫)

அங்கவ னியைய நனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மாசமங் கையரும் வெங்குரு வரசே யங்கநோய் மருந்தே விளங்குகின் சந்நிதிப் பட்ட பொங்கொளி யரசற் கிவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனலுக் கின்று செங்காங் கூப்பி யடிபிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுளத் திரங்கி. ( )

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர் விரைகமழ் நீற்றுக் கோயிலு ணீற்றை மென்கரத் தள்ளிமற் திரித்துப் பரிவுறு சிவனை ²நயமுற னினைந்து பாண்டியன் றனைநனு குங்காற் பெருகிறை யமணர் நிலலென வெழுந்து பேசுவா ரிடியென முழங்கி.

மண்டழன் மாற்ற வல்லையென் மாற்று மற்றுநின் வழிகளைக் கொண்டே, பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டநீ ருகா ³பகைமருந் திட்ட நீ நின்று, கண்டிடிற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்டது விலக்க, முண்டக் வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண் டிரைசெய்வார் முனிவர். (௫௬)

செந்தமிழ் ⁴பயிலுஞ் சுந்தான் கோயிற் றிருமடைப் பள்ளியுட் கிடக்கு, மந்திர நீற்றை நீங்களே யெடுத்த வரினுமா மென்றலும் வெ குண்டி, வெந்த⁵நீ நியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பநற் தொண்

௫௩. 'அருகரருகரா: மடக்கணி. 'மானினேர் விழி': திருநா. பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

௫௪. வெங்குரு - சீகாழி. ௫௭. நீற்றுக்கோயில் - விழுதிப்பை.

௫௮. நின்வழிகளைக்கொண்டேமாற்று.

௫௯. 'செந்தமிழ்பயிலுஞ்சுந்தா': 'செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன்' (௫௨:௨.)

(பி-ம்.) ¹'வாறு' ²'மனமுற' ³'பலமருந்து' ⁴'பரவுஞ்' ⁵'நின்சாம்பல்'

கஅஅ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

டர்போ யெடுத்து, வந்திடு கென்றார் மிண்டர்க ளதுவும் விலக்கினார்
வழக்கல வென்றே. (ருசு)

மன்னிய விபூதி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு
மில்லீ, ரென்னிது பகர்ந்தீர் நீங்களோ நணுகீ ரெம்முனோர் போகவு
மொட்டீர், 1 புன்னெறி யிலாதோர் தமைவிடு துமக்குப் பொருந்தி
னோ²ரெமக்குமா மென்ன, மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடு
ப்ப வந்தனர் ³வெள்ளை நீ றள்ளி. (சு௦)

வேறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர ⁴மென்றெடுத்து
முற்றிய பதிகத் தாலே ⁵முதிர்ந்தன பாடி யிர்தக்
கொற்றவன் றனைநங் கையாற் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் ⁶வலப்பா னண்ணி. (சுக)

தாய்நீ றணுகா முன்னங் குளிர்த்திடச் சூழ்ச்சிக் கையர்
பையுண்மர் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை ⁷யடித்துப் பார்க்குங்
கையுறு நொய்ய பீலி படப்படக் கணன்றெழுந்து
நெய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். (சுஉ)

பண்டைமர் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுந் குடையும் வெந்து
மண்டழ றணிப்பா னங்கண் டெளிப்ப⁸மர் திரித்த கையிற்
குண்டுகை நீரு நின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (சுக.)

ஆங்கது ⁹கண்ட மன்ன னரு¹⁰வருத் தவரை யெள்ளி
யீங்குரீர் தொடத்தொ டத்தீ யெழுந்திரா நின்ற தின்றோ
ரோங்கிய கொச்சைப் பால னொள்ளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் ¹¹பாகங் குளிர்த்தது பரிவு கூர. (சுச)

சு௦. 'பொருந்தினோர்' என்பதை, எமக்கும் பொருந்தினோரெனப் பின்
னுங் கூட்டுக. ஆம்: அசைநிலை.

சுக. 'மந்திரம்': "மந்திரமாவது நீறு" என்னும் பதிகத்தின் முதல்.

சுஉ. கையர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

சுக. பிண்டி - அசோகமரம். தண்டு - பிரம்பு; இச்செய்யுளும், "ஆலி
வெந்து மந்தரம் வெந்து யந்தரம் வெந்த மைந்தகைப், பீலி வந்து பாயும் வெ
ந்து பிண்டி யேற மண்டவே" (தக்க. கஎரு) என்பதும் ஒத்திருத்தல் காண்க.

சுச. கொச்சை - சோழி.

(பீ - ம்.) 1 'புன்மை' 2 'நமக்குமாம்' 3 'வெந்தநீறு' 4 'ஆவதென்றெ'
5 'முதிர்ந்தமாடண்டி' 6 'இடப்பால்' 7 'அடர்த்துப்' 8 'மந்திரத்த' 9 'கண்டு'
10 'வரைத்' 11 'பக்கங்குளுந்தது'

என்னது நீங்கள் செய்யுங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விந்நெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் நீர்த்தான் முன்னம்
புன்மைசேர் விடத்தாற் நீரா திருந்த¹திப் புறத்து வெப்பம். (௬௫)

ஆங்குண மிதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடு முரைசெய்வா ரரச ரேறே
யீங்கிவர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார். (௬௬)

ஐயமில் பதிகத் தோடு மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபால் குளிர்த தங்கண் மேவுவெப் பாலு மிப்பாற்
பொய்யர்கள் பார்க்கும் யீலி சுருணறிப் புகைந்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன் கண்டு வைதான். (௬௭)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று ²பலவிதத் தவரை நீக்கிக்
கொண்டலங் குழலி னாரைக் குலச்சிறை யாரை வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரே யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் துதிக்க லுற்றான். (௬௮)

பழுதறு சத்தி மாணே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லமுந்தின னிந்நான் ³மேலிக்
குழுவுடை யமண்கைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றற்
கழுவிடாட் கொள்ளு கென்று வணங்கினான் கமலத் தாளில். (௬௯)

மன்னுநோக் குபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தால்
கின்னருள் ⁴சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தானு மள்ளி
வெந்நொடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசமுன் வெப்புத் தீர்து
முன்னிமி ராத கூனு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (௭௦)

கொடியவெஞ் சுரந்தணிந்து கூனிமிர்ந் ⁵திலங்கி நல்ல
வடிவொடு ⁶மெழுந்து பல்கால் வணங்கிடு மாசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்றேர் சுந்தர மாற னென்றே
படிமிசை தள்ளல் வழங்கப் படுவதென் நருள்சு ரந்தார். (௭௧)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினை வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் டிபகொ டித்து வேந்தன்றான் விடுப்பக் கண்ட
வந்க ரோரு மிந்த வரும்⁷பொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து நீறு. (௭௨)

௬௭. 'சுருள்' ௩௭: சக.

௭௦. வெம் - முதுகு.

(பி - ம்.) ¹'அப்பால்' ²'பரிபலித்', 'பரிதலித்' ³'மேனி' ⁴'சுரந்து'

⁵'எழுந்து' ⁶'நின்று' ⁷'பொடிப்'

க் கூ0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

1வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்க
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினை முடிப்பா னாய
சுருதியா லிலங்கு நீதிச் சொக்கனா லயத்துப் புக்குப்
பரவியொண் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார். (எங)

பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் மாற்ற மின்றி முட்டிப்பட்ட டினிக னோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் 2கதுப்பிடை யழுமு கங்கள்
சுழியநீர் விரல்கொண் டிட்டிக் குரத்தியர் தூர்த்தி வைதார். (எச)

சுந்தரன் 3றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி திண்டேர் கற்பகத் தருவோ டுந்தான். (எடு)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்ந்து கூனிமிர்ந் ததுவுஞ் சொற்றாய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றார். (எசு)

வேறு.

கட்டு செஞ்சொன் மலயக் கடவுள்கே
ணிட்டை நீங்கி 4நிசியிடை யெய்தியே
மட்டு லாவு மடத்து மறைந்தெரி
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரென்செய்தார். * (எஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧00௪.

௩௮.—கழுமேறின திருவிளையாடல்.

—***—

கட்டுகழன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிற்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லலுறு கின்றேன். (க)

எச. பாழி - குகை. கதுப்பு - கன்னம். குரத்தியர் - தவமுது மகளிர்.
எடு. வாசி - திருவாசிகை. கற்பகதரு - வாகனவிசேடம்.

(௩௮)

க. மாறனுறு காசினி - பாண்டிநாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம்பந்த
முர்த்தி நாயனார்.

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

(பே - ம்.) 1'வரிசைகொண்மானியாருமந்திரியாருமிக்க, கருணையினிலகக்'
2 'கொடிற்றிடை' 3'தனைத்துதித்தான்' 4'நிலையிடை'

வேறு.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச ஒருங் காழிநகர்ப் பெருமா
னைத் தனிய மைத்து, முன்னவில்வா ருயர்ந்தசிவ சமயங் குன்றி முழு
நிலமுஞ் சமணமூடிற் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா
மணியே வெல்வ தெங்ஙனவர் பலரொருவர் ¹நாம கிழ்ந்த, தென்ன
னெனின் மன்னருள மறியொ ணுது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப
ணிந்தார். (உ)

இத்தகவென் னவில்கின் றீ ரிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடுத்
துமடத் தமளி மேவி, நத்தநடு வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு
நாமொருவ ரவரொண்ணு யிரவர் காணின், மெத்தியசூழ்ச் சியும்வல்லா
ரவர்க டம்மை வெல்வதற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்
கள்பத் தனையல்லாற் றுணைவே நிலில் பரசியவன் றிருவுள்ள மறிவோ
மென்றே. (ங)

வேறு.

சோதி வேதியர் துணைசெயு மவரொடுங் கூடி
யேத நீங்கிட விடியுமுன் னையத் தெய்தி
வேத வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பதிக
மோது மெல்லையோ மோமென வோங்கிய ²தோர்சொல். (ச)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைந்த
மனத்து மாதருங் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (ரு)

கலக வெஞ்சமண் கையரைக் களைந்திடா தொழியி
னிலகு சைவசித் தாந்தமுன் னிறந்திடு மிறந்தா
லலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடு மழிந்தா
லுலக வேந்தனு மாரியு முலகமுங் கெடுமால். (சு)

உ. குன்றி - குன்ற. நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு
தோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது; “நாமரையாமத்தென்னோவந்த” (திருக்
கீழ். ககச.); “நெருநனடந்தவரோ நாமென்ன” (கம்ப. சூர்ப்ப. ககக.)
தென்னனெனின் மன்னவென ஒருசொல் வருவிக்க.

ங. இதைஉண்டு - சிவபெருமான் உளர். அஞ்சல் - அஞ்சற்க; வியங்கோ
ளெதிர்மறை.

ச. ‘வேதவேள்வி’ என்பது அத்திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு; இது
நாலடி மேல்வைப்பு. ‘ஓம்’ என்பது உடன்பாட்டையுணர்த்தும் வடசொல்;
“ஓன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி” (வி. பாரதம், இருட்டி)

ரு. வினைக்கண் இல்லவர் - வினைகளிடத்து இல்லாதவர். [னன். ச்.உ.)

(பி - ம்.) ¹‘நாங்கிளந்த’ ²‘ஓங்க’

ஐய மில்லென வறைந்திட வாங்கவர் விரைந்து
வைய மன்னனே வருநலந் தீங்கினுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழதிரும் பழுதிலை யென்றான். (எ)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னரின் முன்னையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு

மற்றவ நிருப்பக் கேட்டெண் வரைப்பெருந் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ணு யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் காண வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் முரசு மெற்றி யடைந்தனர் ¹விரைவிற் கூடி. (சு)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முரைகெழு முளத்து னோதா துணர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல லரிதுகை கண்ட நந்தர்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வந் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (க0)

² வாரடா சிறுவ நீதான் மந்திர மேத நிந்தா
யோரினின் வேத நான்கி னேதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முண்டோ வென்றி கண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (கக)

படுவழி நினக்கொ ருக்காற் பவித்தது கொண்டா வித்தாய்
விடுவிடு காகஞ் செல்லப் பனைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோரீ சாதிக்க வந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெல்வா ரில்லையாண் புகலுங் காலே. (கஉ)

மணிதிக முன்றன் மிக்க மந்திரத் தனையு மெங்க
ளிணையிலா வீர மிக்க மந்திரத் தனையு மின்று
துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் காணத்
தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம். (கங)

எ. ஐயம் இல் - சந்தேகமில்லை.

அ. கன்னி - கன்னிநாடு, கன்னியாகுமரி, அழியாமை.

சு. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அறைந்து.

கக. வாரடா - வாடா; "வாரடாவுனக் கியாதுதானர்தம் மகளடுக்குமோ"

(வி. பாரதம், வேத்திர. கஉ.)

கஉ. காக்கையேறப் பணம்பழம் விழுந்ததென்பது ஒருபழமொழி; இது
காகதாலியமென்னு நியாயம்.

(பீ - ம்.) ¹விளிவிற் ²வாருகற் ³சேரப்

வேகாவே மிடையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு துண்டோர் மெல்ல
வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தணி முரசு மார்ப்பப்
போகாமுன் முருட்டுக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி. (கசு)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைந்துநின் றுதவி செய்யுங்
குஞ்சரர் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி னாகா
தெஞ்சமுல் ¹வடகீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
² மிஞ்சிட நெருப்பிட டார்கள் விண்குடி வாங்க வாங்கு. (கரு)

மானமி லாதோர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
ஞானமா முனிவர் தாமு நணுகிடக் கண்ட வீசு
னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுந்
தேனுவே யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு. (கசு)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசமார் தேவி யோடு
மாதர வமைச்ச ரோடு மளவில்சான் றவர்க ளோடுந்
தீதில்பல் வியங்க றங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
வாதினைக் காண்பா னாசை யுடையனா யடைந்தான் வந்து. (கௌ)

சுற்றந் றவர்க ணெஞ்சந் துயருழந் தென்ன மென்ன
வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி விரைந்தியர் திரங்கண் மற்றுங்
கற்றமந் திரங்க ளெல்லார் தனித்தனி கனத்த வேட்டி.
லெற்றநுந் தலைவ ரெண்ண யிரவரு மெழுதி யிட்டார். (கஅ)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
கருதிநின் ³றெழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலேப்
பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
வர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினார் மலர்க்க ரத்து. (ககூ)

கழறுமா மறை⁴வி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
தழைவுறு பதிக மோங்கத் தளிரிள வளரென் றேதி
யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி. (உ௦)

கரு. “குஞ்சர்தாங்குங் கோயிற் குழகன்” றுச: ககூ. “கூத்தனே” (திரு
நா. தே.) எஞ்ச அழல் - குறையச்செய்கின்ற நெருப்பை.

ககூ. தம்மைமதித்து மானமிலாதோர் அடைந்த.

கஅ. என்னும் - யாதாகுமோ. எற்றுஅரு - பிறால் வெல்லுவதற்கரிய.

ககூ. ஒழுங்கி - ஒழுங்குபடுத்தி. வகுந்த - வகிரந்த; பிரித்த. “போகமார்
த்த பூண்முலை” என்பது, திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

உ௦. ‘தளிரிளவளர்’ என்பது, திருநள்ளாற்றுக்குரிய வேறொருதிருப்பதிக
த்தின் முதற்குறிப்பு. ‘ஆதிமெய்’ என்றது, தேவாரத்தை; வேதம் சிவபெரு
மானது திருவுருவமென்பார்.

(பி-ம்.) ¹‘வாழ்கீழ்க்’ ²‘விஞ்சயர்’ ³‘ஒழுக்கின்முன்னற்றிருமுறை’ ⁴‘முழங்கு’

தருக்கமார் சமணர் தேர்த்தெண் ¹ணயிரர் தகுதி யாக
வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னேத்து
நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலை போலெ ரிந்து கணத்துநீ நெழுந்த தாலோ. (உக)

யாவையும் வேவ வேவா திலங்கிய வேடெ டித்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க ளெளி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (உஉ)

தெளிவுறக் கண்டிந் தீயிற் நெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துரைப்பா ரங்கித் தம்பனை கொண்டி வென்ற
யொளியுறக் காணுங் கால மும்முறை யுண்டு வாத
களியுற வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்றார். (உங)

பெருகிமுன் விரைவி னோடும் பெரும்புனல் வையை யாற்றுட்
பரிவுற ²வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவர்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா ³காண்பேம். (இ)

சிறுவரின் னேடெ திரந்து சென்றதே வின்று னக்கே
யறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மற்றும்
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பே மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருளிச் செய்வார். (உரு)

அடிமையி லாசை யில்லை யின்றுநீ ரவையிற் சொன்ன
படிபுகழ் வாதஞ் சொக்கன் பரிவினால் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுதுதி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்று ரியைந்தனர் விளையான் மூடர். (உசு)

உக. வற்றற்கருப்பிலை - காய்ந்த கருப்பந்தோகை.

உஉ. அதிசயித்துச் செழுமலர்மாரி பெய்தார்.

உங. நீர்தெளித்து. அங்கித்தம்பனை - அக்கினித்தம்பன வித்தை. வாதமும்
முறை உண்டு.

உச. 'விரைவினோடும் பெரும்புனல்வையை' என்பது, வேகவதியென்னும்
பெயர்ப்பொருளைப் புலப்படுத்தியது; "தாங்கருந் திறலொடும் வரும்வெம்மை"
என்பர்பின்னும்; ருச. பத்திரம் - ஏடு.

உரு. பறைதல் - சொல்லுதல்; பாடை - பாஷை, சபதம்; 'பாடைக்குத்
தப்புவராதவன்' என்று உலகில் வழங்கும்.

உசு. கடிமைஇல் - விளக்கத் தன்மையில்லாத. முடிய - முற்ற. 'ஆசை'
என்றது, அவரை அஞ்சலித்தற்பொருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்பதை,
சுங-ஆம் செய்யுளாலுணர்க.

(பி - ம்.) ¹'ஆயிரத்தகுதி' ²'எதிரேயேறும்' ³'தேர்த்து'

உளப்படு மமைச்ச னுரை ¹புயிர்க்கழு வினவா முன்ன
ரளப்பருந் தயாவு கூர்ந்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
களத்தள வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் ²செத்திக்
³குளத்தற விட்டு வைத்தே னருளினு லெனக்கொ ணார்தார். (உஎ)

ஆங்கது கண்டு சரல் வதிசய முற்று மற்றைப்
பாங்கிறீ வினையான் மூடும் பாதகர்க் கருள்ச ரந்தே
யோங்குநன் னவங்கள் கண்டு முணர்விலா மூர்க்கர் நீங்க
ளீங்கிதற் கியைந்த தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (உஅ)

வேறு.

பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுநர்
றவங்க ணல்குந் தலைமை தருந்தொழுந்
சிவந்த தாணிமூல் சேர்த்துந் காத்திரத்
துவந்து பூணி னுருத்திர சாதனம். (உக)

வேறு.

நினைவினை முடிக்குந் தாய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறவிவா ராமற் காக்கும்
புனையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி ⁴நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு. (ந௦)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை குன்றா நயந்தரு நமச்சி வாய. (நக)

⁵ நாணிலீர் மன்னன் முன்னு நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி.
பூனும்வெண் ணீறு பூசம் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதுங்
காணொறு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
கோணுறு சமண ரொணுறு யிரவருங் கொதித்தெ முந்தார். (நஉ)

உஎ. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழு. களம் - கழுத்து. செத்தி - சீவி.

உக. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்திரசாதனம் - உருத்திராக்கம்.

ந௦. தெவ்வு - பகை.

நக. "குலந்தரும் செல்வந் தந்திடும்.....நாராயண வென்னு நாமம்"
(பெரியதிருமொழி, க. பத்து. க.)

உக - நக. இவற்றால் முறையே உருத்திராக்கம், திருநீறு, பஞ்சாக்கா
மென்னும் இவற்றின் பெருமைகள் கூறப்பட்டன.

நஉ. கண்டி - உருத்திராக்கமலை.

(பி - ம்.) ¹உயர்கழு' ²சேர்த்திக்' ³குளத்தளவு' ⁴'வேதநான்கின்', 'கங்
கைநீரின்' ⁵ 'நாணுவீர்'

ககசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

முற்றிய சீற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் தும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்றின் யாமே யேறுவ மென¹வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்றார். (நக)

வேறு.

எண்டு துஞ்சொன்மு குந்த னிறைஞ்சொளி
வண்டு துங்கழல் ²வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
கண்டு து³தொனிக் காளத்தர் ஞான்றுமேற்
கொண்டு தும்மெனக் காளங் கொடுத்தனர். (நசு)

வேறு.

மெய்யுறக் கேட்டு னக்கிம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்றி னன்றே கழுதுதி யணைவோ மென்று
துய்யவை ⁴யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையைமா நதியின் பாங்கர் நணுகினார் மன்னன் காண. (நடு)

மேவிய ⁵திறங்க ளோடு மவரவர் வீரம் பேசித்
தீவினைப் ⁶பயத்தி னாலே வரும்வினை தெளியா ராகிக்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயந் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் ⁷தீட்டி யிட்டார். (நசு)

வேறு.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினைந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகந்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் ⁸தீட்டி
யாழு மாற்றிடை யிட்டன ரகிலமுந் தழைப்ப. (நஎ)

கொடிய நெஞ்சடைக் கூற்றினை யனையவர் ⁹வரைவுற்
றடைவின் முந்தற விட்டவெண் ணாயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கிளர¹⁰நீ ணகையுற விமைப்பிற்
10கடுகி நீர்வழி யோடிமுன் புகுந்தன கடலுள். (நஅ)

நக. கழுவுறவோர் அதனைவாங்கித் தோளில்வைத்துச் செல்லுதல்
மரபு.

நசு. து³தொனிக் காளத்தர் ஞான்றுமேற் றதுங்கள்; உம்மை: அசைநிலை.
இறைஞ்சுகழல். கொண்டு ஞான்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்புபுடைத்
தல். காளம் - ஒழுக்கை வாத்தியம், கழு. இச்செய்யுள் திரிபு.

நடு. மிகை - அளவுகடந்தசெய்கை. கை - செயல். துய்யவை-கூர்மை
யையுடையவை.

நசு. ஏட்டில் தீட்டி.

நஎ. "வாழ்க வந்தனர்" என்பது திருப்பாசரத்தின் முதற்குறிப்பு.

(பி - ம்.) 1 'இயைந்திப்' 2 'வாழ்த்தலிர்' 3 'தனிக்காளத்தர் வாதுமேற்'

4 'இயைந்த' 5 'வறங்க' 6 'பயத்தலாலே' 7 'நீட்டி' 8 'ஐயுற்று' 9 'வினனகை'
10 'கடியநீர்வழி'

மாறி லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய கழுக்க
ளேற வேறிய தெழுவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (௩௯)

வேறு.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்¹ப தம்பெற வெழுதிவ ரைந்திடுமே
யொத்தரு தண்புன னடுவுகி ழிந்திட வுரனெடு திர்த்திடவே
நயமலி யன்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர்² நடமிடு தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ராகவ வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (௪௦)

வேறு.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனார் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
விங்கெ னாகுமென் றிரங்கிய முனிவர்க ளமரர்
சிங்க³ நாதங்கள் செய்த⁴லர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (௪௧)

வேறு.

நிறங்கள்வே ருய்வி யர்த்து நெஞ்சலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
குறைந்துகை தவமோ வில்லை கைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால னூர்த மணிமலர்ப்⁵ பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணு யிரவரும் வணங்கி ஞரால். (௪௨)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தி ரின்னு மறைகுல மடிதல் வேண்டா
பூசமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் ருளை
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யெனாரார். (௪௩)

முன்னையூழ்⁶ வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாற்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசீ தொடுவமோ வென்று கொண்டு
நன்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித், தொண்டர். (௪௪)

வேறு.

கையர் தங்களைக் களையுமின் களையுமி னெனவே
துய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவினர் தொண்டர்
பொய்செய் பாதகக் குழுவெலார் தொலைந்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீள்கழு வேறினர் மெலிந்துயிர் பதைப்ப. (௪௫)

௩௯. எதிர்த்த ஏறியது. ௪௦. பதம் - இன்பம்.

௪௨. "கைதவமோவில்லை கைதவ": மடக்கணி. ௪௩. இருந்திராயினர்.

௪௫. கறுவினர் - கோபித்து. தொலைந்து - தோற்று.

(பி - ம்.) 1'பதத்தொறும்' 2'நடனவில்' 3'நாதமுஞ்' 4'அலர்த்திரு' 5'பா
தப்போதில்' 6'வினையாலேடா'

க்சுஅ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புகுந்து
பகைகொண் முட்டிடைப் பட்டினி 1வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகர் தனிநிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட 2வேறினர் கழுக்கள்.

(சக)

வேறு:

பவமுறு கையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி டிங்கச்
சுவையவை சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காந்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும்.

(சஎ)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கண் றெடுத்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ நின்றி வெள்ளை கண்டன வணிவா ராகி
விணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி னூரால்.

(சஅ)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணு யிரஞ்சமண் டலைவ ராயோ
ருளம்பரி வொடுக முக்கண் யோசனை யகல மேற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதகு தராத லத்தே.

(சகூ)

வேறு:

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க
ணைசமுற விருந்தகழு நிரைமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே.

(ரு0)

வேறு:

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே.

(ருக)

சக. வுடைய கல்வதேது. முட்டிடைப் பட்டினி வயிறு - கண்டுமுட்டு,
கேட்டுமுட்டுக் பட்டினியிருக்கும் வயிறு. முகம் - கழுவின்குமம்.

சஎ. பா - கழுகு. சுவை - நரி. கவடி - பலகறை.

சஅ. சாணகம் - சாணம். கன்று - பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்
பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்கும் சிரிப்பு; "விலாவிறங்கு" (மணி. கச: நகூ.)

சகூ. தளம்புநெஞ்சு - துளம்புகின்ற மனம்.

ரு0. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரென்றும் ஒருபெயருண்டு; கழுவர் படை
வீடென்பது இக்காலத்துக் கழுவேறுமடை, கழுவேறு கடையெனவழங்கும்.

ருக. சாமரம் - சாமரை, கழுமரம். இக்கவி, வஞ்சப்பதிப்பணி.

(பி - ம்.) 1 'வயிற்றினைக்கிழித்து' 2 'ஏறின'

வேறு.

நன்னெறியேடு காண்பா னுசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுதிப்ப நாலு கவிப்பெரு மாண்ம கிழ்ந்து
முன்னுறக் காட்டு கின்றேம் போகென முகிகிச் சென்றார்
கன்னல்கூழ் புனலி யாற்றங் கரைவழிக் குடபா னேக்கி. (௫௨)

வேறு.

2 ஆர்ந்து செல்கதி கண்டிகண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்ந்து செல்வுழி மந்திரச் செந்தமி மேடு
சூழ்ந்த தெண்டிகரைக் கடலென வருநதித் துறைக்கட்
சேர்ந்து மூழ்கிய தோசனை யொன்றரை சென்று. (௫௩)

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதா முதிர்வா
லோங்கு நாயக னுணையா லுணர்வுடைத் தடினி
தாங்க ருந்திற லொடுவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க றிந்துதாள் படிந்தது பாரதி சயிப்ப. (௫௪)

வேறு.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகா னாமல் வாடிப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நிரையான் மேய்ப்போம் பாங்குள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கந்தா 3 னுண்டிகா ணென்றார் காட்டி. (௫௫)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நணுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
4 தேனுற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த னுக்கி
கூனிவந் துயர்காப் பிட்டான் சேடனார் நீடு கோமான். (௫௬)

மிக்கபா லககே ளிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றுட்
புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே னாதலாற் றெரிந்த தில்லை
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்றான். (௫௭)

௫௨. ஆசையாய்த் துதிப்ப.

௫௩. “வாரிதி யுருவா யாற்றின் வருபெருஞ் சலில முற்றும்” என்றார் முன்னும்; எ: அ. ஓசனை - யோசனை.

௫௪. தடினி - ஆறு.

௫௬. “தேனுறவன்னி” என்பது திருவேடகப் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனார் - திருவேடகம்; ஆதிசேடன் பூசுத்த தலமாதலின் இஃது இப்பெயர்பெற்றது; கூசு-ஆம் பாடலைப்பார்க்க.

௫௭. புக்கு - புகுந்த. நல்க - நான் கொடுத்தற்கு.

(பி - ம்.) 1 ‘பெருமான்’ 2 ‘ஆழ்ந்து’ 3 ‘உண்டுபோ’ 4 ‘தேனுறை’

சித்திர துதற்க ணிட்ட தெய்வநீ நிலங்க வுச்சி
வைத்தவொண் சிகைவி ளங்கப் பிணங்குதான் மார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே தும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுதிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (ருஅ)

சிறியனேன் பனுவல் கல்வி சிறந்தநின் றிருமைந் தர்க்கு
முறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலே முடுகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் வந்தான்¹ வருந்தியோர் கார ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டி மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்னார்.()

அவ்வுரை கேளா முன்ன ரருமறைக் கிழவ னக்கென்
செவ்விய மைந்தர் கட்டுத் தேடிவே றறிப்ப ரேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விவ்வுரை தீட்டு மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே. (சு0)

வேறு.

சிறுபா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
னிறைவா கியிருந் தனைநீள் பகைவென்
றுறவா முதிநான் மறையோ தியநான். (சுக)

எனவாழ்த் தியொளிக் குமுனின் பமுறுந்
தனியா னேவியந் துயர்தா னையொடு
மனவா தரவால் வருமன் கரமீ
தனைவோ ரும்வியப் பவளித் திடவே. (சுஉ)

வேறு.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா றெங்ங னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விர்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்³மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான்⁴பல்கா லேத்தினுன் கூத்து மாடி. (சுக)

இகலமண் பரிசு னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகரநீள் கோயில் கண்டு சிவனைநா டொழும்வ முத்தித்
தருநித் தென்பா⁵னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம். (சுச)

ருக. பனுவல் முறுவல் தருவதல்லால்.

சு0. மெய் - உண்மை வழி.

சுஉ. தனி யானே - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; எழுவாய்.

சுச. பரிசுண் - ஸ்பரிசம்.

(பி - ம்.) 1'வணங்கி' 2'மன்னர்கரத்து' 3'மேன்மூத்து' 4'அன்பால்'
5 'நான்குதரும்படைவீட்டைச்'

வேறு.

விரைவோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கரைசேர் தலின லுறைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுந்
திருவே டகமென் றுசிறந் ததுவே.

(கூரு)

வேறு.

உன்னி மாலு ²முவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்கும வாழ்த்தகந்
துன்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னை யாளுடை யானுறை யேடகம்.

(கூசு)

வேறு.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திரந்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் றெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண. (கூஎ)

வேறு.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியந்
தழகா யதனா ரணநா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுமிறைஞ் சினரால்.

(கூஅ)

புகழ்நீ டியபூழியன்மண் டலமும்
மிகநா னுமுளத் துவினக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சனையும்
மகிழ்வா லணினீ றுமறந் திலதே.

(கூக)

நயமெய் தியதென் னவனா டடைவே
வியனீ றுபரப் பியவித் தகனா
ரியலோ டியர்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்கா விரிநா டிறமே வினரால்.

(கூஓ)

கூரு. இகலா - (சைனரோடு) மாறுகொண்டு.

கூசு. சாத்தன் - ஐயனார்.

கூஎ. பாடித்த - பாவித்த, பேசிய.

கூக. மண்டலமும்: உம்மை, சோழமண்டலத்தையன்றியென இறந்தது
தழுவியது; கூஎ: ச-ஆம் பாடல்பார்க்க.

(பி. ம.). 1'அழகன்னெனவே' 2'அயனுமுவணமும்'

202 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

1 தூண்டிரும் பாக்கி யின்றோர் துரும்புதா ணக்கி யேமூன்
ருண்டிலோர் புதல்வ னுலெண் ணுயிரஞ் சமணர் தம்மைச்
காண்டகு கழுவி லேற்றல் 2கண்டிநீ றணியா தந்தோ
மாண்டகு கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே. (எக)

கொல்சுர நீக்கி மன்னன் கூனியிர்த் தழலி னீரின்
வெல்லவே டெழுதி யிட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்
சொல்லிநீன் கழுவிவ் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லே யெய்துதற் கைய மின்றே. (எ2)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧0௭௬.

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.*

—*~*~*~—

பூமகட்டு மணிமுடியா மதுரையந்தண் புரத்தின்கண் முன்னொ
ருகான் மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ னாகும் வென்
றித் தேசடைய வுயர்கொந்தக் குலத்துட் டோன்றித், தூய்மைதரு
சந்தரனுக் கன்பு பூண்டி சந்தரசா மந்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமு
றுபே ராண்மையினோர் தோலா வீரன் கசிந்தன்பர்க் கன்புசெய்து
போது நாளில். (க)

ஆங்குலக மனுநெறிக்கோ டாமற் காக்கு மடல்வீர மாறனெனு
மாசன் நன்மேற், நேங்குபுகழ் வன்னியர்க டலைவ னுய சேதிபர்கோ
னென்பானோர் கிராதர் கோமா, னேங்குபெரும் பலபடையி னோடுங்
கூடி யொருப்பிவா னெண்ணியவா றெற்றற் கேட்டுத், தாங்கரிய
விரைவினோடும் போந்து வாய்ந்த தருமநெறிக் கவுரியனைச் சார்ந்து
சொன்னார். (2)

முன்னமது கேட்டலுமே விரைவிற் கூடி 3முரண்டிபல் படை
4யாள்வே மெனக்க ணித்துக், கொன்னுனவேற் சந்தரசா மந்தனெ
ன்னுங் கொடுத்திறற்சே னுபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செந்
நெறிசேர் வடதிசையாள் கிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பா
னோர் பெரியோ னம்மேன், மின்னுபடை யொடும்பொருவான் வரு
கின் ருளும் விளம்புங்கா ரியமொன்று விளங்கக் கேண்மோ. (௩)

(௩௯)

௧. கொந்தக்குலம் - கொந்தக்கக்குலம்; இக்குலத்திற் பிறந்தோர் சேனாபதி
ளாதற்குரியவர். [கவுரியன் - பாண்டியன்.

2. சேதிபர்கோன் - பெயர்; ௩-ஆம்செய்யுள் பார்க்க. கிராதர் - வேடர்.

௩. படை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்போம்.

*“மெய்க்காட் டிட்டி வேண்டுருக் கொண்டு, தக்கா னெருவ னாகிய தன்
மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௬௬-௭.) [மெனத்தனித்துக்

(பி - ம்.) 1‘தூண்டிரும்பாக’ 2‘கண்டிநீ’ 3‘முரண்டரு’ 4‘ஆள்வே

பல்படையைப் பல்படையாற் றள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ்வி ராபடையோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சாக்கறையிற் புக்கு வேண்டு மொண்கனக மெடுத்திட்டுப் படையா ளென்று, புல்லியரு ளொடுத்திருக்கைச் சிறப்பு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப விரைவு கண்டு, சொல்லிலிவன் தனக்கொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான் சாவு. (ச)

அரியபெருஞ் சாக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவிற் பெ ரும்படைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைகைக் கொண்டு நல்ல போர்வீரர் தமைத்¹தேடி வாரு மென்று, பரிவினெடுந் தன்ன ²டைந்தோர்ப் போக்கி நோக்கிப் பரிப்பவராற் கொடுபோந்து தனதில் லத்து, விரைவினெடும் புகுந்தான்செங்³கனகங் கண்டான் விதிர் விதிர்ந்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெண்ணி. (ரு)

வேறு.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேடுவான் விரும்பிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் வேந்தன் செழும்பொரு டன்னெடுஞ் சென்று, பஞ்சின்மெல் லடியா ளங்கயற் கண்ணி பங்களை யங்கையாற் றெழுது, மிஞ்சமிப் பொருளுன் னடி யவார்க் கிடுவான் விருப்புறு முளக்கருத் தெனக்கே. (சு)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குன், நம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவரைக், கம்பமா ருடலு மம்புசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சமா யிறைஞ்சிச், ⁴சம்புவே யென்ன வழுதுசெய் வித்தான் தனங்கள்வேண் டிப வெடுத்த தளித்தே. (ஏ)

நட்பொடு மெல்ல⁵மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங், குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூர்ந் தானடி யவர்தங், கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறிந் தழுதுசெய் வித்துத், தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டம்முளத் தனமெலா மழித்தான். (அ)

ச. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை. சாக்கறை - பொன்னறை. படையுள் - சேனைகளை ஆள்வாய். திருக்கைச்சிறப்பு-ஏனதுமோதிரம். விரைவு கண்டு - (சொளந்தரசாமந்தன்) விரைந்து செல்லுதலைக்கண்டு.

ரு. விதிர்விதிர்ந்தான்-விரைந்தான்; “மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்ந்த” (திருவா. திருச்சதகம், க.)

எ. உம்பர்தம்பதி - இந்திரன். தம்பம் - ஆதாரம். கம்பம் - நடுக்கம். “கம்பமாருடல்.....இறைஞ்சி”: “சின்தை யிடையறு வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங்.....வந்திழி கண்ணீர்மழையும்” (பெரிய. திருஞா. ௨௭0.)

அ. அடியவர்தங்கண் - அடியவரிடத்து.

(பி - ம்.) ¹‘நேடி’ ²‘அடைந்தோர்போக’ ³‘கனகத்தோடும்’ ⁴‘சம்புநீரெ ன்ன்’ ⁵‘மன்னர்பொன்னெனது’

உரசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அரசனுந் திங்க ளாறுசே நலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப், பரிகர மெவள வாண்டனை யென்னப் பழுதுரை யாதவ னுரைப்பான், திருவரு ளதனாற் சொக்கநா யகனைச் சிந்தைசெய் துள் ளதை யன்றிப், பொருபடை மன்னா வொருபடை யாண்ட திலையிது பொய்யல வின்றே. (கூ)

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் கெனிய, சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத் துணிந் துரைப்ப, வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீதென் றதிகயித் துன்னினை வின், க, நென்தைநா யகனும் வருவனெந் காண்பே மின்று போய் நானைவா வென்றான். (கௌ)

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே னனைக் காலையி னின்படை மெய்க்காட், திருப்படக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுத்தமன் புத்தியுட் சால, வருத்தமுந் நெனா மெனத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குரைசெய்வா நெண்ணிப், பொருத்தவா லயத்துச் சேர்ந்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணிநீ ராடி. (கக)

நீறணிந் தருள்சேர் கடவுளை யடைந்து நியதியெண் ணன்கறஞ் செய்வான், கூறனை யடியே னென்செய்கே னுரையாய் 1கொற்றவன் 2 தனமெலா மெடுத்தான், வீறுடை யடியார் தங்கன்பா னிறைத்தே னனைமெய்க் காட்டெனப் போந்தே, னாறுபு மவுலி மாறனார் திருமு ணன்படை காட்டிமா நென்கொல். (கஉ)

வேறு.

பன்னிய பொருளு மில்லை படையுமோ வாண்ட தில்லை தென்னன்மு னீயுண் டென்று செப்பினே னொப்பி லானே மன்னவர் தண்ட மாறே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே லின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலை யெனப்ப ணிர்தான். (கங)

வேறு.

நெறியிலை சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமலனிரங்கிரீன் விசம்பி, லறிவுற வுரைப்பா னுறுபடைத் தலைவ வசைவிலா மனத்தொடு 3 சென்னீ, குறைவற வேண்டும் படையொடு நானைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேந், திறமுறு படையின் மகுதிகண் டிவந்து சேலை யுந் தருவனா னமக்கே. (கச)

கூ. பரிகரம் - சேனை.

[னியவெம்பெருமான்' கள்: கூ.

கௌ. வந்தனை அடியேன் - பணிதலையுடைய அடியேனது. 'அடியவர்க்கே

கஉ. நியதி - நியமம். இச்செய்யுள் கருத்துடையடையணி.

கங. தண்டம்-தண்டனை. ஆரே ஆற்றுவார்-ஆர்பொறுப்பார். வழி-வகை.

கச. சாதலலாது நெறியிலை; பின், "இன்றுயிரளித்த கோவை" (கௌ) என்

பது இதனை வலியுறுத்தும். அசைவு - மெலிவு. நமக்குச் சன்மானமாகச் சேலையையும் அரசன் தருவன். [மெலாமளித்து 3' அடைநீ'

(பி - ம்.) 1'கொற்றவர்' 2'தனமெனாதழித்து', 'தனமெலாமழித்து', 'தன்

என்னுமத் திருவாக் கதிரசய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்து கூத் தாடி, யுன்னருங் களிப்பிற் போந்துதன் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குரைப்பத், தன்னுடை யச்சந் துண்ணெனத் தள்ளித் தலைவகே ணிலைமையை விடாது, நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நானே யுதவுவ னேசுவெம் பெருமான்.

(கரு)

வெறிகமழ் குழலா ஞயந்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முரைப்பக், கறைகெழு நெடுவேல் வீரனா மற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து, திறமுறு படைக்காம் பல்கலன் பூண்டு சிறிதுசே வக ரொடுங் கூடிப், பிறையணி சடையான் றீனையுளத் திருத்தி நடந்த னன் பெரியவாள் வாங்கி.

(கசு)

தன்னுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலைப்படுங் காலிறை யருளாற், பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்து நின் ரூர்ப்பச், சின்னமுஞ் சங்குந் தாரையுங் கொம்புஞ் செம்பொ னின் காளமுங் குழலுந், தன்னுவங் கியமுந் 1தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுறக் கறங்க.

(கசு)

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பவின் றண்ணுமை தடாரி, பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை 2துடிகடி முா சம், பார்புக ழிடக்கை யுடுக்கைநன் னியாளம் படகம்வண் டிமிலை 3 தெண் டிடுமை, வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கணும் 4 வானுற முழங்க.

(கசு)

வில்லொடு கணைவாள் கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ, றெல்கதை 5பாரா வளைவளை யெறிகோல் சரிகைபத் திரங் கொடுங் கணிச்சி, பல்வித முயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம்பெஞ் சூலநீள் கழைக்கோல், 6கொல்லெழுத் தண்டு முதலிய வளவில் கோடி பல் படைக்கலம் பிறங்க.

(கசு)

பொருந்துபூங் கொடிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமரை யிரட்டத், திருந்துபல் கவிகை நிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோரைகள் வீச, நெருங்கடை யாளந் துளங்கமட்பாம்பு நெளியி 7துண் ணீளிவான் முட்டப், பெருங்கட லென்னப் படர்ந்தொலி மிக்கு நடந் தது பெரும்படைச் சாத்து.

(20)

கரு. அச்சத்தைத் தள்ளியவள் மனைவி.

கசு. வீரன் நாம் அற்று.

கசு. நியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

கசு. பாராவளை - வளைதடி.

20. பூங்கொடி - அழகியதுவசம். தோரைகள் - மயிலிறகாற்செய்த விசிறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

(பி - ம்.) 1 தம்மின் 2 'துடியடி' 3 'ஒண்டுடுமை' 4 'வானெழ' 5 'பாரு' 6 'கொல்லெழில்' 7 'வெண்ணீளிவான்முட'

வேறு.

இப்பெருங் கொற்றத் தானே யிரும்படைத் தலைவன் முன்ன
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னோடுஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்றான். (2க)

ஓடுவன் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடுவ னனனிவன் ருண்டி யாகர வென்ற லிப்ப
னேடவி ழலங்கற் றென்ன விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் நேற வாங்கு. (2உ)

ஓதரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட்ட டந்த
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திரத் தலைவர் சூழத்
தீதறு பொலிவிற போந்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற விருந்தான் சால வியந்தலங் காரத் தோங்கி. (2ங)

விசையவெம் படையைத் தோன்ற வீரரீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரி²க ரத்தைச் செல்லநில் வரநில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து ரைத்து வகைவகை தொறுநி றுத்தி
நசையுறக் காட்டி வானந் நானில மன்னன் காண. (2ச)

வேறு.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் குச்சார் பப்பர³திண்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (2ரு)

துன்னிய வெய்ய ⁴துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சீனர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செந்நெறி யாரியர் கோசலர் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்
றிந்நிரை யிந்நிரை யந்நிரை யந்நிரை யுந்நிரை யுந்நிரையே. (2சு)

வேறு.

5 இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை முற்றுங் காட்ட
6 மன்னனிவ வீர னைப்போற் கண்டிலே மெனம கிழந்து
கொன்னுற வழைத்து நாமங் கொந்தகப் பெருமா னென்றே
நன்னெறிப் பட்டங் கட்டி நல்கினுன் பரிவட் டங்கள். (2எ)

2ரு-ஈ, பரி. ச: ௩௩-ச-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க, “அ அவனும்
இ இவனும் உ உவனும் கூடியக்கால், எ எவனை வெல்லாரிகல்” (யா. வ.)

(பி - டி.) 1 ‘நினைவனண்டி’ 2 ‘கலத்தை’ 3 ‘மாச்’ 4 ‘துலுக்கரிலக்கம்’ 5 ‘இ
ன்னனம்’ 6 ‘மன்னிய’

இறையவ னழகு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை நீழன்
மறையகின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவு கின்ற
வுறுபடைத் தலைவன் ¹யார்கொல் வீரநீ யுரைத்தி யென்ன. (உஅ)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடுங் ²கேட்டிநீ யுரைக்கு மாற்ற
³நினையினிங் கடிய னேற்கா நின்றெரும் பொரு⁴ட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் ⁵பரிகரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (உக)

⁶நன்றெழில் வீர நீசென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றுயி ரளித்த கோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுன்றனை விரும்பா நின்ற னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நனுகிச் சொல்வான். (உ௦)

மன்னகை புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டு
முன்னிகழ் வடிவுஞ் சொல்லின் முடியில்விந் தழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னேழு னெழுது நல்ல சேவக னுனக்கெ னைப்போ
லுன்னரு முலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (கக)

⁷என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவுதற் குன்னா நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க ளொருவழிக் கொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் ⁸சொக்கே யென்ன
நின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (கஉ)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி ⁹லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யானே வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண. (கங)

வேறு.

அற்புநரி னைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும் ¹⁰டக்கு
பவனீள், கற்பனைக் டப்பவ¹¹ன டக்குபுரி டித்துறுக திப்படவு
கைப்ப வடபால், வெற்பின்முது கிறிற்சைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி
தித்ததொழி யப்பி லமதார், சற்பமும்வெ ருக்கொளர டித்ததும்
ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. (கச)

உக. சூழ்ந்த - ஆராய்ந்த.

கக. உடம்பில் தழும்புடைய வீரர்கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்கனம் கூறினார்.

கங. கம்பித்து - நடுங்கி.

(பி - ம்.) ¹'யாவன்' ²'கேளுதி' ³'நினைவினுங்' ⁴'தனக்கப்' ⁵'பரிகலம்'
⁶'நன்றெனவீரனைச்' ⁷'என்னதின்' ⁸'சொக்கன்' ⁹'நல்க' ¹⁰'அடக்கு மவன்'
¹¹'நடத்துப்'

௨௦௮ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறையதிக யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புலியீ தில்லை
யரிதரி தெனவி ய்ப்ப வைந்துதா ரையினுந் தூண்டி.

1 விரைவிலங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புக்கு. (1)

அவ்வயின் வருந்தித் தேடு மரசன்முன் விரைவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச ரேறே
தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் றன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கங் கொன்ற தென்றனன் வேட்டைக் காட்டில். (2)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னென்கொலென் றருளை வாழ்த்திச்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து திகைத்ததி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ரானோ ராதரத் தோடும் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்²கோ னருளை யேத்தி. (௩௭)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் டிவதோ வில்லை
தந்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா தின்று
சந்தர னமக்குண் டாக வேண்டிமோ துணையிங் கென்றான். (௩௮)

கிறுத்துதல்³கரும மென்று நிரம்பிய படையை⁴வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வாங்கது சிலைத்தெ முந்தே
யிறைப்பொழு தின்க ணங்கண் மறைந்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னுனு மூழ்கினு னுனர் தத்துள். (௩௯)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேனை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொக்க னருளினை வியந்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே ரன்பன் முன்னிற் சந்தரற் கன்பு பூண்டு
மெய்யொடு மடைந்தான் ருளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (௪௦)

அரசனா லயத்துச் சென்றாங் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை யல்லாற் றெய்வங்
கருதினவே றுண்டோ வென்று களித்தடி துதித்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கக்⁵கோவைகள் பிறவு நல்கி. (௪௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கககள.

௩௩. தாரை - கதி.

௩௮. தந்திரம் - சேனை. தாழாது - தாமதியாமல்.

௩௯. சிலைத்து - முழங்கி.

(பி - ம்.) 1 'விரைவிலங்' 2 'கோன்செயலாவாழ்த்தி' 3 'தருமமென்ன'

4 'சாற்றிச்' 5 'கோளகை'

சு0.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை நீடிய மதுரையின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனை யிறைஞ்சிமுச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில்.

(க)

தெரிய முத்தழ னுன்மறை வேதியர் தேத்துப்
பரிவு செய்திடா திகழ்ந்துயர் பானையே வழத்த
வரிய வேள்விக ளொழுக்கநல் குரவின லொழிந்து
சுருதி யந்தணர் தாழ்ந்துபுன் ரொழிலிடை யிழிந்தார்.

(உ)

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி 1விழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதற் பல்வ ளங்க
ளானவை விளைவுபோன போயின 2வறமுன் னுன்கும்.

(ங)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுரைமண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை 3போனார் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்ற மாதனங் கோதனங்க
ளேர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் 4குறைந்த மன்னே.

(ச)

ஓங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கவீ தறிவா நெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நீனைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளீணைந்தடி பணிந்து சொல்வான்.

(ரு)

அய்யனே செய்ய கோவே யடியனே நின்னை யென்றும்
பொய்யற வணங்கி 5வாழ்த்தப் புவிதய ருறவ தென்னை. [ந்து
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போ
துய்யபே ரமளியின்கட் யெரொடுந் துயிலுங் காலே.

(சு)

உத்தம நெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா நென்பா லன்பு
வைத்தவ னாத லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு.

(ஏ)

க. எளிய - அடியார்க்கெளிய. முச்சந்தி - காலே, உச்சி, மாலை.

உ. பரிவு - அன்பு. நல்குரவினல் வேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒழிந்து.

ச. மா தனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆராமம் - சோலை.

ரு. உலகு ஏதம் - உலகத்தின் துன்பம்.

(பி - ம.). 1 'இழிந்து' 2 'அறங்களுக்கும்' 3 'போக' 4 'சுருங்கிற்றன்றே'

5 'போத' 6 'சாற்றுவம்'

வேறு.

மேவறு நான்மறை நமக்கு மெய்யதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யாநலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமை¹யி கழ்ந்தனை. (அ)

ஆதலா னஸ்குர² வெய்தி யாங்கவர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம ற்த்தனர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூதிர்வான் பொழிமழை குன்றிற் நிம்பரே. (ஆ)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (க0)

பாமறை யந்தனர் தம்மைப் பார்த்திப்
நாமவ ராகவே நாளுங் கண்டிடு
நாமவ ராகவே நாளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே. (கக)

³நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
துன்பமெய் தாதவர் துன்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம். (கஉ)

வேறு.

இன்புற வழைத்த வர்க்கா மினிமைசெய் விரைவிற் சால
⁴நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ முண்டாந்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலை நீக்க ⁵வற்றோர்
பொன்பொதி கிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூர. (கங)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் ⁶தொலையா தானம்
மிக்கபே ரானை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு ⁷மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிளி லியாரும் ⁸வாழ வாழுதி புவிமீ தூழி. (கச)

க0. நெஞ்சம் வாழுமேல் - மனம் மகிழுமாயின்.

கங. நீக்கவற்று - நீக்கவல்லதாகிய. கிழி - கிழித்த துணியாற்செய்த முடிப்பு.

கச. "கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவிலாததோ, ராடக நீவி" என் பர்பின்னும்; உ0. புக்கில் - வீடு.

(பி - ம்.) 1 'மறத்தனை' 2 'ஆகி' 3 'நன்குடையறத்தினர்' 4 'நன்குக்', 'நன்குற' 5 'மற்றோர்' 6 'தொலையாதென்றன்' 7 'மிக்குத்' 8 'வாழத்தருகுவல்'

வேறு.

அஞ்ச லஞ்சலென் றன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டிப் பங்கிடு நீவியைப்
1பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பான்மிசை
வஞ்ச 2மாசற வைத்து மறைந்தனன்.

(௧௫)

வேறு.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயிலுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையானை யல்லதுவே நிருசிலத்து
நினையினொரு தேவுண்டோ நேசமுளா ரொனவியந்து
கனவுநிலை யுரைசெய்யக் கேட்டபெருங் களியமைச்சர்.

(௧௬)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதுன் கருத்துட் 3டங்கு
நினைவதற் கரியவீச னல்கலா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுதி தணிவ 4தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கைய மின்றே.

(௧௭)

ஒப்பிலா னுரைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டித்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்பிடுந் தலத்தி ருத்தி வேண்டிவ ரங்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ லென்று செய்தன னரசர் கோமான்.

(௧௮)

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னாலே
தொல்லையா குதிக ளோங்கிச் சுருதியும் 5வழங்கி யெங்குஞ்
செல்லனல் குரவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்வித விளையும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு.

(௧௯)

வேறு.

கோடிபொன் னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக நீவிகண் டதிச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர்.

(௨௦)

வேறு.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்டிமண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றனையு மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்திகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால.

(௨௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௩௮.

௧௫. நீவி - கிழி. ௧௭. தணிவதில்லை - குறையாது.

௧௬. செல்லல் - துன்பம். ௨௦. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

(பி - ம்.) 1'பஞ்சிமெல்' 2'மாறத' 3'தங்கி' 4'இல்லாது' 5'விளங்கி'

௨௧௨ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

சு.க.—மாமனாகவ ந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் முன்னொரு காலநீ
ளளவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னோடுவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ முக்கம் வாய்மை சிறக்குமோர்
வளமை சேர்தன பால னென்றொரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன்.

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் தீதி லொண்குல மோங்குவா
1னல்வி னேத்தணி வால னித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லே யிற்றனு டன்பி றந்தவண் மைந்த னேத்தனு வப்பொடு
மெல்லே யற்றசி றப்பொ டிம்மக வாவெ டித்துவ ளர்த்தனன். (௨)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளந்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைந்தத னத்தொ டிம்புதல் வற்பெ றப்பெரு காசையா
லுளத்து நல்லன பேர றங்களு வந்து செய்துயர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்வரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினான். (௩)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திற் ருயத் தார்சு
டாங்கிளர்ந் திறந்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டங்குநீ யேடி யார்கொல் போவென விகழ்ந்து கூறி
யோங்குமா தினையு மைந்தன் னன்னையு மொதுக்கி னூரால். (௪)

ஆடைசோ றளவு மீயா தகற்றிட வகன்ற ஞாள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா ணிகங்கள் செய்து
நாடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் நடுக்க மின்றி. (௫)

௨. வண்மைமுன் திகழ் - கொடை முதலியவைகள் விளங்கப்பெற்ற.
நத்த - பெருக.

ச. இமந்தானென்று இளர்ந்து,

௫. தவர்ப்பிடித்து - செம்மைநிறமுள்ள ஆடையைப்பிடித்து; ௧௦-ஆம்
பாடல் பார்க்க; தவர்: ஆகுபெயர்.

* “முன்னொரு வணிகன் மகப்பே நின்மையின், மருமான் தன்னை மகவெ
னச் சடங்குசெய், துள்ளமும் கரணமு மவனுழி யொருக்கி, முக்கவர்த் திரு
மதி துணையுடன் மூழ்கி, யப்புலத் துயர்கொடுத்த தருட்பொருள் கொண்டபின்,
மத்தவன் ருயம் உவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்டமறுநிலை மைந்தனை, நிரை
த்துக் கிணைகொ ணெடுவழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கேளிரு மதிமுழக் கடவு
ணின், புந்தியொன் நின்றிப் புகல்ல மென்மய, ரவ்வுழி யொருசுர ாவன்மா
தலனென, வறவொளி நிறைவே யொருருத் தரித்துவர், தருள்வழக் கேறி
பவர்வழக் குடைத்த, கூட னாயகன்” (கல். ச.௫.)

(பி - ம்.) 1 ‘நல்வினைக்கணிலாளரித்தவொர் நத்தனந்த விலாமையால்’

மங்கல நாணி முந்த மடந்தையோர் மதிரி னேந்து
செங்கணீர் வார வாரச் சிறுவனோ டிவ்வி டிக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வார்க
ளின்கொரு கேளி ரில்லை யென்றிறை கோயில் புக்காள். (௬)

மைத்திக முளகஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போகட்
டத்தநேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (௭)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனை ¹மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளனவு நல்கித்
துய்யவென் னுடன்பி றந்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ற ரன்றே. (௮)

பற்றவர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றுரை பொறுக்க கில்லேன்
மற்றொரு கேளி ரில்லை மன்னவ னானே யில்லை
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் கற்ற செல்வன் சந்திதி யரற்றி வீழ்ந்தாள். (௯)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னனுகி மாதே
யுற்றநின் புதல்வ னோடு மெழுந்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றவர் தம்மை நாடிப் பயப்படுே றுவர்ப்பி டித்துச்
சற்றுமோ ரடியி டாமற் றடித்துவா தரும ²மன்றுள். (௧௦)

மன்றிடை முன்னோன் றந்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக னுகி யுற்றவர் முற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால். (௧௧)

இன்னநீர்ந் துள்ளந் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுளே யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுரையா ளாகி யெழுந்துபே ரருளை வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தாள் பழுதிலா வணிக மாதா. (௧௨)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமி னென்னச் சீறி
விரைவொடுந் தடுப்பக் ³கண்டு மேவலர் சால வைது
மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தரும⁴வா சனத்தி லேறச் சங்கரன் றரித்தா னில்லை. (௧௩)

௭. போகட்டு - கிடத்தி. அத்தம் - கை.

௮. மகன்மைகொண்டு-மகனாகக்கொண்டு. மிகை-வரம்புகடந்த செய்கை.

௯. படிற்றுரை - பொய்யுரை. ௧௦. தரும மன்று - நியாயசபை.

௧௧. தரும ஆசனம் - நியாயசபை.

(பி-ம்.) ¹மகன்மைக்கொண்டு ²என்றே ³கண்ட ⁴மாமன்றில்

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டு வெண் ணீறு சாத்தி
யறுவையுந் தழையச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ நித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் ¹தருஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (௧௪)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையனைத் தழுவிக்கொண்டே
யென்பெருந் துணைநீ போக யானுமென் மகவு முற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினுள் கண்ணீர் சோர. (௧௫)

கருணையன் ருனு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனை யென்ற னுடன்பிறந் தவனை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் ²சொல்வ தேயென விம்மி விம்மிப்
பொருமிநின் றழுதான் யாருந் ³கலுழமெய் பூண்டு கொண்டு. (௧௬)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ னகரி தன்னுட் பழுதுரை பகர்வா ரில்லை
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினுள் போற்றி யாங்கு. (௧௭)

வணிகரு ரியரே வாரீர் வாணிக நன்றோ சொல்லீர்
பணிநெடு விலைமா ணிக்கம் ⁴விறந்தோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் ⁵மருகனோர் குமா னுண்டே
வணியநீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவிக்கொண்டான். (௧௮)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காளுண்டோ ⁶காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனார் ⁷பணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த முத்து விறந்தோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்றான் நேற. (௧௯)

ஆங்கவை யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் துணைந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாயத் தாரை நிறுத்திநின் றனிவ முக்கை
யோங்கிய ⁸தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (௨௦)

௧௪. அறுவை - ஆடை. முடிச்சாத்தி - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருந்
தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்.

௧௭. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.

௧௮, ௧௯. இப்பாடல்கள், ஆங்கு வந்துள்ள வணிகர்களை நோக்கிச் சில
பெருமான் வினாவல்: 'வணிகருரியர்' என்பது முதலியன, வணிகர்களுடைய
பெயர் விசேடங்கள். பயன் என் போதும் - இலாபம் யாதவரும்? பணயம் -
ஈடு. 'என்' என்றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்தைப் புலப்படுத்தியபடி.

௨௦. அவதாம் = அவலரம் - சமயம்.

(பி - ம்.) 1 'தருஞ்சிறுக்கன்', 'தருஞ்சிறுக்கன்' 2 'சொல்வதோவென்',
'சொல்வதேயென்று' 3 'இரங்க' 4 'விறந்தென்பயனே' 5 'மருகனோ' 6 'காதல்'
7 'பயனமீண்டிலரோ' 8 'தனபாலன்'

மனைகுடி யடிமை காணி மாடுமா ணிக்க முத்துக்
கனகவொண் கிழிநூ றாசு காசுசா தனங்கள் கஞ்சு
மினமுறு பணைய நாம மடையாள மெவையுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுந் தெளியச் சொல்லி. (௨௧)

என்னுடன் பிறந்தான் மைந்த னீங்கிவன் றீனையெடுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
மென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்றான். (௨௨)

மன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதல னவின்ற வாறு
நன்றென ¹வியந்து கண்டி ஞாதிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குரையா ராய்விட் டொளித்தனர் தரும மாறன்
மன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமுண் டாமென் றஞ்சி. (௨௩)

² மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டீர்க ணீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைநெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்றோ ராயின். (௨௪)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
முருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கினை யுளங்க டோறு
மருவலர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டிரியநின் மருகனோடும் ³போதிநின் னுழைக்க னென்றார். (௨௫)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனோடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கிளைஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டிப் போன கனக⁴மா ளிகையுட் புக்கான். (௨௬)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவருங் காண
வோங்கிய புதழ்க்கு நல்ல சொக்கனா மெனவு ரைத்துத்
தாங்கரு முறுவ லோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (௨௭)

௨௧. காணி - உரியநிலம். கஞ்சம் - வெண்கலம்.

௨௨. மகவிலாமையாற் கொடுத்தனன்.

௨௩. அஞ்சி ஒளித்தனர்.

௨௪. ஏற்று அலைசெய்தோர் தம்மை - எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.

௨௫. தருமமோவென - இவர்கள்செயல் தருமமாவென்றுசொல்ல. உள
ங்கடோறும் விளங்கினை. வகை - இடங்கள். உழை - வீடு.

௨௬. கன்றினர் - பகைவர்.

௨௭. 'புதழ்க்குநல்ல சொக்கன்': சுஉ: ௩௧.

(பி - ம்.) ¹ உவப்பக், 'வியப்பக்' ² 'மாற்றல்' ³ 'போக' ⁴ 'மாமனை'

உகசு திருவாலவாபுடையார் திருவிளையாடம்புராணம்.

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா 11ரங்கி நத்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் ²கைந்தலை விரைந்து நோக்குந்
தக்கபை ரன்பை யுங்கண் டத்சயித் தார்கள் சான்றோர். (உஅ)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன் றி
யெண்மறை யுரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
³கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்றாங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினு ரருளை வாழ்த்தி. (உசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககௌ.

சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.*

மல்லலஞ் சிறப்பி னோங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க டிதிசெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின்ற னாயகன் முன்னோர் ளளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறுமுகக் கடவுட் கின்பா லன்பொடு ⁴நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியொடு சிறந்த நல்கி நின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
பரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுரையொடு முரைத்தல் வேண்டு முணர்வுற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் றிருந்த வாங்கு. (ங)

வேறு.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புந் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினைவ சத்தினுற்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராமு கஞ்செய்தார். (ச)

உஅ. கணக்கு - வழக்கு. மாட்டாக்கைந்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை.
சான்றோர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

(சஉ)

உ. இன்பால் - இனியபாலை. இயக்கமாதர் - யக்ஷமகளிர்.

ங. உரையொடு - பெருளொடு; ச.

*“பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்”,
“இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி” (திருவா.
கீர்த்தி. சுஉ-ங; போற்றி. ககஉ-ங.)

(பி - ம்.) 1‘இங்கு’ 2‘கயந்தலை’ 3‘கண்கணீர் சொரிய’ 4‘செக்கநல்கி’

சஉ.— அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவினையாடல். உகள

அப்பொழு திறைவெகுண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்பபி ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வ தொன் றுண்டு கேண்மினோ. (ரு)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னுட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை 1போந்து விண்மிசை
முட்டிமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (சு)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்ககில் விசும்பிடைச் சுழன்றெ முந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனச்ச பித்தனன். (எ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
2 பின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றிய சாபமு மொழித்தி யென்றனர். (அ)

ஓதிய 3பகுதிகேட் டுவகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிசே ருருளுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுரையி லிருப்ப மேம்பட. (கூ)

வேறு.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட் டிங்கள் சாபமு நீக்கி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரிளைப்பொடு 4மினிமை கூர்ந்து. (கௌ)

ரு. மெய்: சிலேடை. மேல் - இனி. ஒப்பு - பொருத்தம்.

சு. பட்டமங்கலம்: சிவகங்கையைச்சார்ந்தது ; பட்டமங்கலெனவும்
வழங்கும். கோடியோசனை போந்து - கொம்புகள் யோசனையளவு நீண்டு.

எ. தூங்ககில் - ஓய்வில்லாமல்; “தூங்க கில்லாமல்”: உஅ: அஅ; சஉ:

கக. தாங்குதலற - தடையற. விழும்: ஏவல்.

கூ. பகுதி - பகுப்பு, இயல்பு. இயற்போதம் - இயற்கையறிவு.

கௌ. இதை: எழுவாய், சாபானுக்கிரகத்தால் முறையே இளைப்பும் இனி
மையும் பெற்றனர்.

(பி - ம்.) 1‘ஓடி’ 2‘இன்றரும்’ 3‘தகுதி’ 4‘ஏதங்’

உகஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ஆங்கிறை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாருந்
தூங்குகில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
நீங்கரு கிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (கக)

வேறு.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னொரு நாணினைத் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சீலைவடிவொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெற்றனர். (கஉ)

மைப்படி கண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படி சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர். (கங)

1 மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
2 மஞ்சலீ ரப்படிச் செய்வம் யாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும்
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து ரைத்தனன். (கச)

வேறு.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
3 நணுகீ சத்துவம் வசித்துவ நன்குள
விணைசேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக ளெங்கக் கூறினான். (கரு)

வேறு.

தெரிவைய ரருளிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றாங்
குருவொடு மிடையு நின்றி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் லுயிர்த்தெழுந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஅங்.

கஉ. வடிவும் அறிவும். கங. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.

கச. சொல்லொடும் பொருளொடும் விரித்து.

கக. உருவொடும் உலாவினர்.

(பி - ம்.) 1 'மஞ்சமர்' 2 'அஞ்சனீர்' 3 'நணுகும் வசித்துவ மீசத்துவ
நன்குள'

சுஉ.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.*

மருவு முன்னொரு காலமெய் யழகான் மன்மத் னிவனெனச் சிறந்து, தருமம் வீரியர் தைரிய முளையுத் தனதுயர் மாபினுக் கொத்த, திருவை வேட்டி¹டா தகிலமுந் தழைப்பத் தீதுசெய்யகோ லோச்சிப், பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர் செழியன். (க)

அன்னவ னுடனோர் ¹தொன்னெறி வளவ னருங்குல மாபின் யான் பயந்த, கன்னியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்ணி ²யொண் காரியத் தோரை, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ம்புடை வழுதிகண் டிவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்செல விடுத்தான். (உ)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாளி லெதிரிலா வுயர்வழுதிக் கிளையுயை, சினமலியு மொருவயவன் படையி னோடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன் னுடனெதிர்க்க மாட்டா னாகியனநடைசேர் மட மகளைக் கொடுத்தான் மிக்க வறிவுடைய னாயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே.

மன்னபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகனா மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லற் கொண்ணுத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னாய் மிக்க தானையுடை வடபுடவி யாசன் றன்மேற், துன்னியவெங் கயமுதனற் படையி னோடுந் தோலாது சென்றுவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னாள வில்லாத சேனை கூட்டி யிருந்தனன்வெந் திறங்கன்பல பிறங்கப் பேசி.

தருமநெறி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியா மதுரை கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கிளையாதோ னடலபய னோடுங் கூடிக், கரிபுரவி நெருங்கு பெரும் படையி னோடுங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை மண்ட லத்து, விரைமருவும் வஞ்சியிலைந் தனுக்கக் கண்ட விமலனடி. மறவாத வீர மாறன். (ரு)

சு. வினை - போர்.

இ. பரிவேத்தா - தமையனுக்கு விவாகமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகஞ்செய்துகொண்டவன்; கக, உ௦. வஞ்சி - பகைமேற் செல்வோர் அணியுமாலை.

* “தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௫௮ - கூ.)

(பி - ம்.) ¹‘செந்நெறிவளவ’ ²‘போர் காரியத்தோனை’

செம்பியன்றன் னெடும்பெரிய சேனை யோடுந் திறம்பேசித் தான்வீர னாவிருக்கு, மெம்பிவரு கின்றூன்யா மெதிர்க்க மாட்டே மென் செய்கே மெவ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற் சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினெடும் புளகத் தோடுங் காரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (க)

வேறு.

1 மற்றவன் கண்டஞ் சாது நன்னெறி மன்னு வொல்லை யுற்றநின் படையி னோடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி வெற்றியி னணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற் கொற்றவன் றேற வங்கட் கிளர்ந்ததோர் குளிர்ந்த வாக்கு. (எ)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற் போந்து நொச்சித் தொடையிலே யாது பண்டைச் சூழ்ந்ததன் றானே யோடு மடைவுறக் காஞ்சி சூழ. நின்றன னஞ்சா னுகித் தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (அ)

மாற்றலர் வெய்ய தானே மற்றது காண முன்னங் காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிதூந் தேருங் கூற்றன் 2வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன வாற்றரு மொலியி னோடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (க)

சென்றவன் கண்டி தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி யொன்றிய 3சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய துன்றிய தானே யோடுஞ் சொக்கனை நனைந்து ளத்து வென்றிகொண் ஞாட்புச் செய்யத் தொடங்கினான் மிலைந்து தும்பை.

அங்கது காண முன்ன ஈடற்பெருந் தானே மிக்க வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத் துங்கவேன் மாம னோடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா னிங்கெனோ டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (கக)

அணிபொலி தேருந் தேரு மலைந்தன வாளு மாளுந் துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு தணிவிவாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடங் கிணையிவாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

க. தும்பி - யானை.

எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சேனையை வகுப்பாயாக; ஏவல்.

அ. நொச்சித் தொடை - நொச்சிமலை; இது தன்மதிலைக் காத்தற்றுகுரிய வீரன் அணிந்து கொள்வது. காஞ்சி - காஞ்சிப்பூமலை; இது பகைவர்க்கு எதிருன்றி நிற்போர்க்கு உரியது.

உ௦. ஞாட்பு - போர். தும்பையிலைந்து.

கஉ. ஆளும் ஆளும் - வீரர்களும் வீரர்களும். கஉ. இனன் - சூரியன்.

(பி - ம.) 1'மற்றவன்' 2'வீரருந் திக்கொடுங்கடல் கிளர்ந்ததென்ன' 3'சங்க'

இந்நெறி யாகுங் காலே யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் துதக மின்றிச்
செந்நிற வினன்றி யென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்றா
தொன்னலர் படையி னேத்து வீழ்ந்ததவ் வறுக ளத்து. (௧௩)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சுமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினால் வாடி
யாவிசேர்¹ தண்ணீர் வேட்டங் காவிசோர்ந் தருங்க ளத்துப்
போர்வினை மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (௧௪)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக்² கடிதுதற் சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடுவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கார்து மற்றோர் சேவக னுருப்பு னேந்து
தருமனேர் விளங்க வைத்தான் றண்ணினீர்ப் பந்த ரோங்க. (௧௫)

தாதவிழ் கழுநீ ரேலஞ் சந்தன முசீரங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண் பகமதி மதுரங் கேடில்
பாதிரி முதற்கற் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதள வமுதை நல்கத் தெளிந்தது குடித்த சேனை. (௧௬)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
குளிர்த்தநீ ரிவ்வி டத்தார்³ நல்குந ரெனக்கொண் டாடிக்
கிளர்ந்தமர் செய்யக் கண்ட கேளவர் தானே பின்னும்
⁴விளிந்தொரு சாம முன்னின் மலைந்தது மிலைந்து தும்பை. (௧௭)

வெந்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
சின்துரப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெந் துரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி ழுலங்கல் வையங் குலைந்தன நலங்கு லைந்தே. (௧௮)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பலளக்காற் பந்தர் நீழ்
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்று. (௧௯)

௧௪. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டாதாகி - வலியில்லாததாகி.

௧௬. உசீரம் - விலாமிச்சுவோர்.

௧௭. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொடுக்கு மருந்து; மிருதசஞ்சீவனி; "அரும்
பெற்ற பாவா யாருயிர் மருதே" (சீலப், ௨; ௭௫) என்பதனுரையைப்பார்க்க.
விளிந்து - வெட்கி. முன்னின் - முன்பொருததுபோல.

௧௮. வையம் - தேர்.

(பி - ம்.) ¹தண்ணினீர்வேட்டாவி' ²கடிதுதற்' ³நல்குவர்' ⁴விளைந்தது
சுமர்'

உஉஉ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனார் போன ரொழிந்தவர் ¹முனிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான். (உ௦)

இருவரு முகமு கம்பார்த் தினைத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னேடுஞ்
சுரரடி பரவுஞ் சொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர. (உ௧)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் நிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரந்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரிந்தளித் தானெ ளிப்பப் பந்தருங் கண்டா ரில்லை. (உ௨)

எந்தைவல் லனயார் வல்லா ரெனமனத் ததிச யித்து
வெந்திறத் தவர்க டம்மை வெற்றிமா முரசத் தோடுங்
²தந்திரத் தலைவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுங்
சுந்தரன் திருமுன் சென்று காட்டினான் ரொழுது வாழ்த்தி. (உ௩)

வேறு.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட
மைய நீர்த்தெனை வாழ்வித்த வள்ளலே
யைய நேயின் நிவரை யடியனேன்
செய்யு மாறுரை செய்யெனச் செப்பினான். (உ௪)

சீல மன்ன சிறந்ததின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டுப செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் ரோற்றிட. (உ௫)

உ௦. கவந்தம் - தலையில்லாத உடம்பு. போனார்போனார் - தப்பிப்போன
வர்கள் பிழைத்தார்கள். முனிந்து - உலர்ந்து.

உ௧. முகமுகம்பார்த்து - ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; "இனப்புரவி
முகமுகம்பார்த்து" (உ௬: க.)

உ௨. மனிதவுருவங்கொண்டதற்கேற்ப நடித்தருளினரென்பார், "அருந்தி
ருமேனுவேர்ப்ப வோடிமீண்டு" என்றார்.

உ௩. வெற்றிமாமுரசம் - சயபேரி.

உ௪. 'வள்ளல்' என்றான், உயிரையும் ஆர்சரிமையையும் கொடுத்ததுபற்றி.
(பி - ம்.) ¹'முடித்து' ²'தந்திரித்'

சுரு.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல். ௨௨௩

வேறு.

மெய்ப்பட வுயர்திரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
கிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (௨௬)

முன்னுற நின்றதி சயித்து முத்தணி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டிவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமுனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (௨௭)

வேறு.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபூண் டதனா லந்தப்
பெருவலிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டிப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னாலோ ரைந்தினிற் றனது தேத்து. (௨௮)

கயவனாற் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
நயமிலாத் தொழில்க டம்மி னிறுத்தினா னானா னென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவர் தெதிர்ம் லைந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் 1செற்ற மாறன். (௨௯)

பகையறக் கூபங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றனையு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னனையுங் கண்டாங்
ககமகிழ்த் தேத்தி னார்க ளவனியோ ரதிச யித்தே. (௩௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௧௩.

௨௬. அடியவர் திறத்து நல்லவன்: இப்பெயர் அடியார்க்கு நல்லானென்
றும் இந்நூலில் சில இடங்களில் வந்துள்ளது.

௨௮. தரம்-தகுதி. "ஒறுத்தார்க் கொருநானே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்,
பொன்றுறுத்துணையும் புகழ்" என்னும் திருக்குறளின் கருத்து இச்செய்யுளிற்
காணப்படுகின்றது.

௨௯. நான் நான் என்று - நான் போர்செய்யவேன் நான் போர்செய்யவே
னென்று. மாலை-தும்பைமாலை. தண்டி - அலைத்து.

௩௦. கூபம் - கிணறு.

(பி - ம்.) 1'செயிர்த்த'

௪௪.—இந் திரன் முடிமேல்வளையெறிந்த
திருவிளையாடல்.*

விண்ணகத் தலைவ னாய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ னாய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணற்ச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள திமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியொ ணுது காரண மதனுக் கென்ன. (க)

முனிவர்கள் கேட்பான் வேட்டு முந்திய வுலகத் தெல்லா
நினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோலே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
வினையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் கென்றார். (உ)

ஆங்குது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய முன்னோர் கால மொளிவளர் சேர னாடு
நீங்கரும் வளமை குன்றா நிகரிலா வளவ னாடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டியன் பெரிய நாடும். (ங)

ஈனமில் வளங்க ணல்கு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமுந் தவமுந் குன்றி நென்முதற் றுனி யங்க
ளானவை வினைவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
1மானிட ரற்ற முற்று வாடினர் வருத்தங் கூர்ந்து. (ச)

க. வெறுப்பு - பகைமை; “ஆர் வெறுப்பாருவப்பே”, “பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறக்கிற் நென்ன” (உஎ: ௮௨; ௪௪: ௩௨.) கண்ணுற - கருத.

உ. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; “மறையுரை பகர்ந்தாய்” (௩௨.)

ங. ஓளி - தெய்வத்தன்மை; “மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி முழுங்கி” (பட்டினப். ௨௧௨.)

ச. “தானந்தவ மிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம், வானம் வழங்கா வெனின்” (குறள், ௧௧) என்பவாகலின், “தானமுந்தவமுந் குன்றி” என்றார். அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

* “அடுபடைப் பூழியன் கடுமுரண் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட கார்க்குலர், தனையொடு நிரைநீர் விடுவன போல” (கல். ௨௪); “திங்கட் செல்வன் திருக்குலம் விளங்கச், செங்கணு யிரத்தோன் நிறல்விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவனை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், நியுயுடைப் பெருமழை பெய்தா தேகப், பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சரப்ப, மழையிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்க” (சீலப். ௧௧: ௨௩ - ௧௧); “தேவர்கோன் பூணூர் தென்னவர்கோன் மார்பினவே” (ஷே. ஆய்ச்சியர்குரவை); “வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமா, வச்சிப் பொன்முடி யொளிவனை யுடைத்தகை” (ஷே. ௨௩: ௫௦ - ௫௧); “தேவா ரார மார்பன் வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே”, “வானவர்கோனும் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்நன், மீனக் கொடியாடும் பாடலே பாடல்” (சீலப். வாழ்த்துக்கிரகதை.) (பி - ம்) 1‘மானிடர் முற்றுமுற்ற’

இந்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டி
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (நு)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் கிள்ளி பாங்குதா மாச னத்து
முந்துற விருப்பக் கண்ட மொய்ம்புடை கிட்ப மாறன்
சுந்தரன் றனைநி னேந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (சு)

அரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மூ வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டாமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுரைசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர் சேரன் சோழன். (ஏ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னுட னேயென் றினையன புகழ்ந்து சொன்னார். (அ)

மற்றவர் புகழா முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தான்
மற்றொழு மழைக்கு லத்தை யழைத்திவ ரொளிசேர் நாடி
முற்றுநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியின் னருள்ச ரந்து
பொற்பமர் புனலைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (ஆ)

வென்றிகொள் செழியன் குன்றா மேதகு விழுப்ப மிக்க
தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை
யின்றுநா மொருவன் பாற்றாழ்ந் திரக்குமா றெங்ங னென்று
சென்றவ னுரையா னுகி யிருந்தனன் நிறமை பூண்டி. (க)

ஆங்கது கண்டு வானோ ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூணு ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டி. (கக)

சு. பொறையன் - சேரன். கிள்ளி - சோழன். கிட்பம் மாறன் - வேப்
பமாலையையுடைய பாண்டியன். துதிசெயாது - (இந்திரனைத்) துதியாமல்.
உடன் - இந்திரன் கூட.

எ. அது - அம்மகிழ்ச்சியை. 'ஒளிவளர்சோனாடு' என்றார் முன்னும்; ந.

அ. இச்செய்யுள் கருத்துடை யடையணி.

க. மானம்: "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தவான் வழுதி" என்பர்
பின்னும்; ந.உ, ந.உ; "மானவருங் கலம்" (நாலடி. ௪௦) என்னுஞ்செய்யுள்
இங்கே அற்தற்பாலது.

கக. அதுகண்டு - குறையிரவாமையைக் கண்டு. தலமெலாமதிப்ப - உல
கத்தாரெல்லாரும் நன்குமதிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு விலையாகு மென்று
மதிக்க.

உஉ௭ திருவாவையுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அலைவிலா நெஞ்சு மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலைவிலா 1விமையோ ராலுஞ் சமக்கொணுக் கனமு டைத்தாய்
விலையில தாயெ வர்க்கும் வேதனை செய்ய வற்று
யிலகுபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ரா மீந்தான். (கஉ)

சகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காணு முன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலை யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாதத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்கனை யகத்துள் வைத்தே. (கங)

சேணுளார் மன்னு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூணை 2மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டு
மாமனுற வாழ்த்தி னார்கள் வாடிய முனிவர் வாணோர்
நானிய தேவர் கோனு நனிநயந் ததிச யித்தான். (கச)

நேர்வலி கண்டு கொண்டு நெஞ்சுறு வினைம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லூரின்மும் முலையாள் பெற்ற வுக்கிர குலத்து தித்த
விரனி யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (கரு)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிக்க சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னோங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னாவ முங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னான். (கசு)

வேறு.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வறவாற் பெருமையா
லுன்னை யொப்பா ரிலையென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (கௌ)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து நல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்து போக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (கஅ)

கஉ. வற்றாய் - வல்லதாய்.

கங. ஆயிரமுகத்தையுடைய பேராரம் - ஆதிசேடனாகிய ஆரம். இச்செய்
புள் கருத்தடையடையணி.

கச. கீழ்த்திசை - பாதாளம்; திசை - இடம்.

கரு. நேர்கண்டு - பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு.

(பு - ம்.) 1'விமையோ' 2'வினைப்போரம்', 'வினைப்போரம்'

சச.—இந்திரன் முடிமேல்வளையெறிந்த திருவிளையாடல். ௨௨௭

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு 1புகழவம் மீனவ
ஐற்ற காலத் துதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தா னென்றான். (௧௯)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்தனர் சாருமுன்
சேர னாட்டினுஞ் செம்பிய னாட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால். (௨௦)

வேறு.

புன்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் 2ரூனி யங்க ளெங்கணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித ரெல்லாம் வரவா மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தரை நனிவி யந்தார். (௨௧)

*துங்கமா றனுஞ்சேய் 3துர்க்கை தம்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் கின்ன ராதி சனகாதி கணேசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் நேத்துங் கடவுட்டென் கயிலை யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க நீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்தான். (௨௨)

*தருமலி பாங்குன் தத்துச் சரவணப் பொய்கைப் பாரத்
தாசறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புறின் மீனா மன்றிக்
கரையுறிற் பறவை யாகுங் கரையினன் னீரி னோர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (௨௩)

*ஒன்று4நீர் மிசையி முப்ப வான்மிசை யொன்றி முப்பக்
குன்றியாங் குழலுங் காலைக் குறுகிய கீர னோர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்ற னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக றுத்தே. (௨௪)

*அங்கது கொடுபோய்க் குன்றோர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயராத் ருது சரவண பவ்வென் நன்பிற்
றுங்கமந் திரத்தை தூல்கள் சொன்னநீ தியிற்றியர் னித்தோர்
கங்குலும் பகலு மோதக் கண்டருள் சுந்தா னன்றே. (௨௫)

௧௯. மாசறு - இரத்தம் குற்றமற்ற. ௨ற்ற - துன்பமுற்ற.

௨௧. "நென்முதற் ரூனியங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட" என்பர்பின்; இசு.

௨௨. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

௨௩. பாரம் - கரை. அரசு - அரசமரம். பன்னம்-இலை. அப்பு உறின் -
நீரிற் பொருந்தினால்.

௨௪. முழைஞ்சு - குகை.

* இவ்வடையாளமுள்ள செய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

(பி + ம்.) 1'மகிழ்' 2'பல்வளங்கள்' 3'கன்னி' 4'நீரிடை'

உஉஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

*தலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கனவிற் சொல்வா னற்றமிழ் முருக னம்பேர்
பலமிகு தமிழி னாலோர் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
யுலகமென் றெடுத்திப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே. (1)

வேறு.

*உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்
டல முவப்ப, வியனுற வுரைப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகந்
திறக்கவேல் விட்டி, நயனொடு மெடுத்து வினைகமர்த் தருளு நன்
சீனை காட்டி ராட்டி, யயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றீனையென்
றூலயத் தடைந்தனன் காண. (உஎ)

வேறு.

* இனிதொர்கவி குன்றமெறிந் தாயெ னப்பி
னென்றுமின யாயழகி யாயென் னுங்கான்
மனமகிழ்ந்தீ தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுரையிற்போ கென்னப் போந்து
கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங்
கனிகூர்ந்தார் தமிழ்முருக னருளை வாழ்த்திப்
பனுவறிரு முருகாற்றுப் படையென் றோங்கிற்
றெனநயந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றார். (உஅ)

வேறு.

பாண்டியன் கந்தற் போற்றிப் பரமெனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ரால யத்திங்
காண்டநா யகனே நின்ற னருளினு லடைந்தே னென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்றான். (உக)

உக. தண்டமிழ் முருகன் - செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியராகிய முருகர். நம்
பேர் முருகனென்பது.

உஎ. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. "கிழவனென்றனை" என்பதைத்
தீருமுருகாற்றுப் படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே"
என்பதனுணர்க.

உஅ. 'குன்றமெறிந்தாய்' என்னுங்கவி வருமாறு: வெண்பா - "குன்ற
மெறிந்தாய் குரைகடலிற் றூர்தமிழந்தாய், புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் -
என்றும், இனையா யழகியா யேறார்ந்தா னேறே, உனையாயென் னுள்ளத்
தலை."

உக. பரமென-அடியேனைக்காத்தருளுவது உம்முடைய பரமென்றுகூறி
(பி - ம்.) 1 'கடிதிர்த்தன'

வேறு.

சீத¹மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
 னோது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
 கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்து சென்னித
 னீதி மண்ட லத்தி னும்ப ரந்து போவர் நித்தலும். (௩௦)

முண்டம் வெம்ப ரெஞ்ச ரோவ முந்த வந்து தானியங்
 கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு மிம்ப நீதி செய்யமுன்
 கண்டு²கண்டி ரங்கி ரெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
 பண்டை வெந்தி றத்தி னாலி ருந்த னன்ப கர்ந்திலன். (௩௧)

வேறு.

பிறிவினா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன
 வுறுவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ஞணர வொண்ணு
 மறையுரை பகர்ந்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
 றிறமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். ( )

வேறு.

அந்த மன்னவ னட ற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாற்
 சந்து மேவிய வரையினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
 சிந்தை யின்புறத் திண்டிற் றல் விலங்குகா னும
 லுந்து வீரர்க டம்மொடு மெங்கணு முலாவி. (௩௩)

தக்க வேங்கைக டழைசெவிக் கயங்கன்சிங் கங்கண்
 மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலைக
 டொக்க மானினம் பன்றிக³டுவன்றிய சாரன்
 மைக்கு லங்கன்சேர் மலயமாக் கிரியினை யடைந்தான். (௩௪)

வேறு.

வன்பெரு ஞானி விட்டிம் வார்வலை விட்டிம் விட்ட
 தன்கொடுங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பகைத்தெ முந்து
 முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
 மின்புற மலைந்தான் குன்ற மெங்கணுந் சூழ்ந்த தூர்ந்து. (௩௫)

௩௦. சீதமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம். கோதைமண்டலம் - சேரனாடு;
 கோதை - சேரன். சென்னிமண்டலம் - சோழநாடு.

௩௧. முண்டம் வெம்ப - தலையெரிய. பகர்ந்திலனாகியிருந்தனன்.

௩௨. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறுப்பு' என்றது
 முதற்செய்யுளிற் கூறியதை. மானி மாறன் - மானியாகிய பாண்டியன்.

௩௩. வரை - பக்கமலை.

௩௪. கயங்கள் - யானைகள். கான்மேதி - காட்டெருமை.

௩௫. சத்தி - வேல். முகத்திடை மலைந்தான்.

(பி - ம்.) 1 'மண்டிலக்' 2 'கண்டிதைஞ்சி மிஞ்சுநெஞ்சு' 3 'துன்றிய'

௨௩௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

1 இத்தக வாற்சி நக்கு மெல்லையி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்ததாள் வரைப்பு ரத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்னு மின்னும்
வித்தக நான்கு மேக 2வேந்தரை விளங்கக் கண்டான். (௩௬)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னருளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
3 வொல்லையி னவரை மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து. (௩௭)

பிடித்தலு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் மென்னப் பேசிச்
சடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வினைஞ ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டி நல்லா ரிருஞ்சிறை யென்ப ரின்றும். (௩௮)

கண்டவர் விரைவிற் சென்று ககனநா யகனே யுன்றன்
றிண்டிற லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் ரொருவன் கொண்பு
விண்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்றார். ( )

ஆங்குது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சீறி
யீங்கியா னிருப்ப வெண்ணு தொருநர னிருநி லத்துப்
பாங்குவா னரசர் தம்மைப் பருவிலங் கிடுவ தேயென்
ரோங்கிய தானே யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில். (௪௦)

சூடுமா லைகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடு வம்மச் சிறந்தது ரியங்க நங்க
நீடிய சேட னாக நெளியமுப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத் திடைக்கொ தித்து. (௪௧)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்விலபார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தாளவெண் குடைநி ழற்ற

௩௬. தாளவரை - அடிமலை; பாசைலமென்பர் வடநூலார்.

௩௭. பரிவால் - அன்போடு. செல் உயர் அரசர் - மேகங்களினுயர்ந்த
அரசர். அவரை - மேக வேந்தரை.

௩௮. சடக்கென - விரைவாக. துடிப்பற - அசைவற. கட்டுநல்லூர்,
இருஞ்சிறையென்னுமூர்கள், மாணமுதரை (வானரமதுரை)க்குச் சமீபமா
னவை.

௪௦. வானரசர்தம்மை - மேகஅரசர்களை.

௪௧. ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்காக்கின் அரகரது கடவுட்டன்மை;
இதனை, "உறங்குமாயினு மன்னவன் மன்னொளி, கறங்கு தெண்டுகை வையகம்

(பி - ம்.) 1 'இத்தகவ்விந்' 2 'நாதரை' 3 'ஒல்லையின்மெல்ல' 4 'சிறையில்
வைப்ப,விடத்தினை'

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். உருக

வளவில்பல் வியங்க றங்க வடர்ந்தெழு தானே ¹பொங்க
வளனொடும் பொருவான் ²சென்றான் மதுரைவிட் டெதிரே பேசி.)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானே வெள்ளங்
³கயமுறு முழக்கத் தானுங் காகளச் சம்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னானு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முததியிற் கலித்த வன்றே. (சுரு)

வாசவன் கண்டாண் டோடா வழதியின் நெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லே புரந்தரன் யான்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (சச)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வென்றியா ரறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
துரைப்பின்மா னிடனீ யான்வா னுள்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்ததொன் றல்ல வென்று பேசினான் வாசி காட்டி. (சரு)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னனிநகை செய்து நாண
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காயி ரங்கண்
பரிகரி தேரா ளீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் ⁴பொருவோ நந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (சசு)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னக்கிங் கஞ்சவா னெருவ னல்லேன்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் ⁵வளையி னாலுன்
றிண்டிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத றிண்ண மென்றான். (சசு)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டிபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னுற முழங்கி நீங்காக் கோடக வம்ர்செய் காலேப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மண்ணுண்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து ⁶வளையின லுருத்த டித்தான். (சஅ)

காக்குமால்” (சீவக. உசஅ), “ஒளியோடொழுக்கப்படும்” (குறள். சுருஅ)
என்பவற்றாலுணர்க. வீரமாதன் - வீரத்தையுடைய பாண்டியன்.

சரு. தனுமணி - வில்லிற் கட்டிய மணி; “ஏன வம்மணி யேழரை நாழி
கையாடிய தினிதன்றே” (கம்ப. மூலபல. உஉஅ.)

சச. நல்லே: இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. ‘புரந்தரன்’ என்பதற்குப் பகைவரு
டைய ஊரினை அழிப்பவனென்பது பொருள்.

சரு. வாசி - விசேடம்; வேறுபாடுமாம்.

சசு. ‘உனக்காயிரங்கண்’ என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சசு. வளை - ஒருவகையாயுதம். [டை. உருத்த - கோபித்து.

சஅ. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குதிரைமேலேறிச் செய்யும் சண்

(பி - ம்.) ¹‘ஒங்க’ ²‘வந்தான்’ ³‘கயனுறு’ ⁴‘பொருதநந்தம்’ ⁵‘வளைக்கை
யாலுன்’ ⁶‘வளைக்கையாலுருத்து’

உருஉ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்கு மெந்தை சுந்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றனையார் வெல்வா ரென்றுவின் ணவர்கோன் 1போனான்
புத்தியாற் றனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம தென்பர். (சக)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனையானு முரைத்தன னுமக்கு மிக்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுந்
தெரிதர வேண்டா சத்தி தெய்வீக மன்றோ காணின். (ரு0)

சோகநீ யுறேன்முற் சாப மெனநல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகரை யொல்லே விடுவிட்பா னயங்கள் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் ருமு வோலை
போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுவான் பூண வோலை. (ருக)

வேறு.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி
காண்கநல், லார்வ மேவுகுல மேக மன்னரைவி லங்கு விட்டருள்க
வாவிடுன், சார்வு நாடுதழை வெய்த 2நான்மழைபொ ழிந்தி டக்கடவ
தென்றுதன், காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி யோலைவா
விட்டனன். (ருஉ)

வந்த வோலையி னியைந்த 3பாசரமி ருந்து கண்டுளம கிழ்ந்துபின்
முந்தை மன்னர்நெறி நீதி யாய்ந்துயர்மு கிற்கு லத்தலைவர் தங்களைப்
பந்த நீக்கிடுவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப டிம்பெரிய பண்புளா
ரிந்த நல்லவையு ளாரொ னக்கடிதெ ழுந்து முன்சிலரி றைஞ்சினார். (1)

சக. பரிந்திருக்கும் - அன்புவைத்திருக்கப் பெற்ற; "அந்தத் தென்னவர்
கன்பு பூண்ட, பொன்முடிச் சொக்கநாதன்" என்பர் பின்னும்; ருசு. தனித்து
வென்றதை, "இருவரும் பொருவோம்", "சிக்கமிரண்டுபோர்முண்ட வென்ன"
(சக, சஅ) என்பவை வலியுறுத்தகின்றன. தனிச்சயமென்னுமார் மதுரைக்கு
மேற்கேயுள்ளது; திருப்புகழ்பெற்ற முருகக்கடவுளின் ஆலயமொன்று அதி
லுண்டு; "பச்சிமத் திசைக்குளுத்த மத்தனிச்ச யத்தினிற் பிளைப்பெருமாளே"
என்பது திருப்புகழ், சுஉ0; இவ்வூர் ஐயங்கோட்டை தனிச்சய மெனவழங்கும்.

ரு0. மற்றவர் - மேன்மையில்லாதவர்.

ருக. சாபம் - தருவாசமுனிவரிட்டசாபம்.

ருஉ. இரவாமையால் மானத்தையும், வென்றமையால் வலியையும் உடை
யாய் என்பான் 'மானம் வலிசேர்ந்த வாள் வழுதி' என்றான்.

ருஉ. புணை - ஈடு; இச்சொல் பிணையெனவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) 1'போக' 2'நன்மழை' 3'பாசிரம்'

வேறு.

பரிந்தது காண முன்னோர் பாண்டியன் ¹சோழர் காய்ந்து
பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டி நாட்டி
ஞாங்கொளே ஸூர்க டம்மி லொருவன முன்னென் றோதி
வரும்பெயர் தம்மைத் தள்ளிப் ²புணைநின்றான் மண்ணிற் றேறி. ( )

விரைவொடி மவன்றன் மாட்டி மேகமன் னவரை விட்டுப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கருணைகூர்ந் தெழுமுழங்கிக் காலங்க டோறும் பொய்யா
³தருண்மழை பொழியக் கண்ட வமரரு மதிச யித்தார். (௫௫)

நென்முதற் ⁴முனி யங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட
நன்மறை யோர்கண் முன்னு நானிலத் தெவரும் வாழ்ந்து
தென்னவன் றீனயு மந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட
பொன்முடிச் சொக்க நாதன் றன்னையும் புகழ்ந்தார் போற்றி. (௫௬)

தொழுதுமுன் னெழுந்தா ரென்று துவரைநன் னாட்டிப் டோன்றிப்
பொழின்மிசை நம்மைத் தேறிப் புணைநின்ற னன்னு டென்றாக்
கெழிலிகா லூன்றிப் பெய்யு மிருங்கள வேள்வி நாட்டி
மொழிகுவ ரவனார் ⁵நாமுன் னெனலின முன்னாரென்றே. (௫௭)

⁶வந்திருந் தாரம் பூண்டி மலைவலி தொலைத்த வென்றி
யிந்திரன் முடிமேன் மிக்க வினவளை புடைத்து மற்றைக்
கந்தர வரசர் தமமைக் கனவில்ங் கிடவுங் கண்ட
ரெந்தையை நனைவார் தங்கட் கியாதுசெய் திடவொண் ணுதால். ( )

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௭௧.

சுச. ஒருவன் நாமுன்னென்றோதிப் புணைநின்றானென்க. 'வரும்பெயர்' என்றது, துவரை நாட்டாரை. காட்டி நாடென்பது பாண்டியன் நாட்டிலுள்ள சிறுகாடுகளில் ஒன்று; இது களவேள்வி நாடெனவுங்கூறப்படும்; ௫௭. இங்காடு முவரையன்வண்ணத்திற் பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. மதுரைக்குக்கிழக்கே யுள்ள வீரகோழ னென்னுமூர் இதன்கண்ணதென்று தெரிநின்றது; ஏழர்கள் மேகத்துக்குப்புணைகொடுத்த உபகாரியினுடைய ஊர்கள்; இவற்றுள் நாமுனா ரென்பது ஒன்று.

௫௫. 'கருணைவான்' என்பது மரபாதலின் 'அருண்மழை' என்றார்.

௫௬. பூண்டி புடைத்து விலங்கிடவென்க.

(பி - ம்.) ¹சோழர் ²புணை ³அருமழை ⁴'பல்வளன்கள்' ⁵'நாமுன்னா ரெனவின்'றுமுன்னோர் ⁶'வந்திகலாரம்'

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த
திருவிளையாடல்.*

—***—

தென்னவனாட் டினியமனோ கரமாந் தொல்லைத் தென்றிருப்பூ
வணநகர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னையா ளென்பாளோர் பூவை
யாடற் பூவையர்தந் சிலகமத வேன்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொ
டுக்கும் பொருளனைத்தும் வருந்தொண்டர்க் கறுசவையி னமுதுசெய்
வித், தின்னல்கெட முன்னொருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத்
தாழிப்பா னெண்ணி னாளால். (க)

நித்தனரு ளானமது நினைவிந் கொல்லை நிறைவுறுமென் றுறுதி
பட நினைந்து கொண்டு, சித்தம்¹வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி
யிருந்தவ டான் வரும்பொருள்கள் சிவனை நீங்காப், பத்தருயர் பூச
னைக்கே போதி னல்லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று,
² புத்தியமூங் குறநாளுங் கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த
னாகி வந்தான். (உ)

வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் ³வந்தவொண் டொண்டர் நாப்பண்
டுனியற வணைந்த சித்தன் ரெண்டரைப் பூசை செய்வான்
றனவட வரைச மந்து தனியிடை யிடைய வந்த
வனநடை மாதை நோக்கி யருள்பட முறுவல் கூர்ந்தான். (ங)

ஆங்கவ டானுந் தன்க ண்ணையமேல் வைத்த கண்ணி
னீங்கருங் கருணை கண்டுப் புகுந்தன ணிறைவு செய்தே
பூங்குழற் ரெண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா னாகி
யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்ந்த⁴மாத் திரைக்கோ லுன்றி. (ச)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுநா யகியே யாரும்
போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினு ரில்லை யென்ன
வேற்றருங் கண்ணுண் மிக்க ⁵விருப்பொடுஞ் சார்ந்தி றைஞ்சிச்
சாற்றுவா ளிறைவன் ருனோ வறிகிலேன் நமியே ⁶னென்றான். (ரு)

க. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்; “உருத்திர கணிகைமாராம், பதி
யிலார்” (பேரிய. தடுத்தாட். ககக.) இறைவன் - திருப்பூவண முடையார்.

உ. பரமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. நாளும் புத்தி
அழுங்குற.

ங. துனி - பொன்னை யாளுடைய துன்பம்:க௦. ச. துய்த்து-உண்டு.

* “பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவணமேனி காட்டிய
தொன்மையும்” (திருவா. கீர்த்தி. ௫௦ - ௫௧.)

(பு - ம்.) ¹ அறுதிபட ² முறுசிறப்பியான் ³ புத்தியமூங்குதல்கண்டங்
கூரங்கியிக்க புகழ் ⁴ வந்தசித்தன் ⁵ கமழ் தொண்டர் வந்து ⁶ மாத்திரையு
முன்றி ⁷ வியப்பொடும் ⁸ னும்மை

சுரு.—பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௩௫

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே
நல்லணி மெய்வி ளங்க நாசிகா ¹பரண மாகச்
சொல்லருங் குன்றி தேடிச் ²சூடிய தென்னை யென்ன
வல்லிவாய் புதைத்தி மைப்பிற் றெழமகிழ்ந் துயர்முத் தென்றான். (1)

கண்ணிலா நென்ப துண்மை காமனைப் ³பெரிய நீரு
மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற்
றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கரும மல்லா
லுண்ணிறை விருப்பிற் றுழா துள்ளெழுந் தருளு மென்றான். (௭)

நற்றவன் கண்டு மெல்ல நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
முற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனைப்போன் முன்னர்
மற்றுநின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்று வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டு முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (௮)

கேட்குமுன் ⁴பழைய வாள்வேல் கிடந்தபே ராச சீரா
வீட்டிநீள் கொழுக்கு டார மினையவேண் டிபகொ ணர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூரக் கூறுவான் நேற வாங்கு. (௯)

மெத்திய தழலிற் ⁵றுழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொரு மெழுகு பூண்ட
வுத்தம நாய னுரை யுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்ட
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பிடுன் றுயர்ந் தீர. (௧௦)

சு. நாசிகாபரணம் - மூக்கணி. குன்றி - குன்றமணி. இமைப்பு - இமை மூடல். இவள் மூக்கணியாகியமுத்த, கண்ணொளியால் மேற்பாற் கருமையையும் வாயொளியாற் கீழ்ப்பாற்சம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், குன்றி யென்றும், வாயைப் புதைத்துக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு இவள் அஞ்சலித்த பொழுது அது முத்தென்றும் நினைக்கப்பெற்றது; “இவண் மூக்கணிமுத்திதழொளியாற் பெற்ற, துவண் பதுமராகத் தொளி” என்பர் (அணிநூல்.)

௭. காமனைக்கண்ணிலா நென்பது உண்மையென்க; ‘காமனுக்குக்கண்ணில்லை’ என்பது ஒருபழமொழி. எண்ணிலா என்னை - அழகுடையவர்கள் வரிசையிற் சேராத என்னை. நீரும் எண்ணுமென்க; சித்தர்தன்னை விரும்பியதாகக் கருதி இதுகூறினான்.

௮. கொல்தரும் இருப்புமுட்டு - கொல்லர்களால் செய்து தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

௯. ஆச - கவசம். சீரா - தலைச்சீரா. மருந்து - பச்சிலை.

௧௦. நாயனுரை - சோமாக்கந்தரை; “நாயகா” என்பர்பின்னும்; கசு.

(பி - ம்.) 1 ‘பரணம்பொல்லாச்’ 2 ‘சூட்டுமோவென்னக்கண்ட’ 3 ‘பெரிய தொன்றாவெண்ணிலா’ 4 ‘பணையவாள்வேல்’, ‘மணையவாள்வேல்’ 5 ‘சூழச்சொருகி’, ‘சொருகிவை’

என்றலு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணுய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்முநன் றுரைத்த தென்று
1 சென்றவன் விசம்பிற் காண மறைந்தனன் சிரித்தெழுந்து. (கக)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் விரைவிற் 2கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
3 புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருந் குவையைக் கண்டா
ணயனுற வஞ்ச யித்தாள் விடியுமு 4னடித்தெழுந்தே. (க2)

வேறு.

அந்த னாளர் 5தபதிய ராங்கது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாகுலந் தீர்க்கவல் லானருட்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொனார். (கங)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடி காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைத்துயர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி
சேர்ந்த நல்லபி டேகழுஞ் செய்தனள். (கச)

வேறு.

பணிபவ ளழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
கணிபொலி வடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னீணையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித்
தணிவற முத்த முண்டாள் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி. (கரு)

அள்ளியுண் டுடக்குழைந்த வங்குலிச் சுவடி கண்டே
தெள்ளுமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனலா லுண்டோ வென்று
வள்ளல யன்பு பூண்ட வல்லியை வ்யந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கற்பித் துரியன சிறக்கச் செய்தாள். (கௌ)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா னுஞ் சித்தர் சித்தரென் 6ரெழியா ளாகி
யிணையிலா வடிவத் தோடி 7மேகினுள் சிவலோ கத்து. (கௌ)

கக. நாயனீரே - தலைவரே. கங. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

ககி. அச்சோவழகியவா; கௌ. கபோலம் - கன்னம்.

கச. அங்குலிச்சுவடி - விரந்தமுடி.

கௌ. வடிவமழகியதென ஒருசொல் வருவிக்க; கரு-ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.
அழகிய பெருமாளைப்பது, திருப்புகழைமுடைய நாயகரது திருநாமம்.

(பி - ம்.) 1 'சென்றவாழ்' 2 'கூட்டி' 3 'புயல்வரை' 4 'நடித்தாள்வாழ்த்தி',
'நயத்தெழுந்தே' 5 'தபத்திய', 'அதிபதியாக்கது' 6 'ஓயாளாகி' 7 'ஏறினாள்'

சுசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற்றழுத்த திருவிளையாடல். உரு

அற்புதன் மேனி சும்பிட் டருளினோர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்ட
ரெற்றரும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி றைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நணுகுதற் கைய மின்றே.

(கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௨௮௧.

சுசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற்றழுத்த
திருவிளையாடல்.*

முந்தையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னந்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யானோர்
வெந்திறற் பரியா ளென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சந்தமா மறைக்கன் பின்றி வாழ்ந்தனன் றனைவி யந்து.

(க)

வேறு.

ஆங்கவன் றிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கரும் பெருவளை யாட்டி நெஞ்சவைத்
தோங்கமுத் தசைமுடி வுலாவி மீண்டியற்
றேங்கிய பெரியதென் றிசையை நோக்கினான்.

(உ)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி நேசடைக்
கன்னிநன் னுட்கிள்வாழ் கருணைத் தென்னவன்
றன்னமுன் வெல்லுவான் ருண யோடுகுழ்
பொன்னெயின் மதுரையம் புரத்த னைந்தனன்.

(ங)

கஅ. பிரமாணம் - ஆஸ்திகபுத்தி; சுசு: நக.

(சசு)

க. மிஞ்சி - மிகுத்து. ஆயிரம்பரிக்கு-ஆயிரம் குதிரைவீரருக்கு. பரியான்.
குதிரை வீரன். சந்தம் - சந்தல்.

உ. திசைவிசயம் - திக்குவிசயம். முத்திசை: தெற்கல்லாதன. இயல் -
இலக்கணம்.

* "வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு, காடது தன்னிற் கரந்த கள்ள
மும்" (திருவா. கீர்த்தி. சுசு - ஐ); "மண்டிரு வேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத,
கிள்ளியுங் கிளையுங் கிளர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருகஞ் தேற்றமும்
பொன்றிட, வெரிவா யுரக ரிருணட் றிருவக், கொலைக்கொண டாழி குறியுடன்
படைத்து, மறியப் புதைத்த மடங்கெழு பெருமான்" (கல். அந.).

(பி - ம்.) 1 'ஆவர் நயந்த யாவையு முடித்தே' 2 'சந்தையாமரைக்' 3 'னாடு
கடக்'

வேறு.

மற்றவ ன்ணைய விப்பால் வழுவாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை நிகை செய்தே
யுற்றகா லத்துத் தெய்வ மலாதிலே யுதவி யென்று
நற்றவர் சொல்வா ரென்று நவின்னுளத் துணர்ந்து தேறி. (ச)

புரவியா யிரமி யானை நூறுபோர் புரியும் வீர
ரொருபதி னாயி ரந்தே ருற்றன வமையு முண்மைக்
கரியீர் மிலகாள் வேந்தர்க் கீதொழிந் தளவில் சேனை
பெருமைகா ரணம தல்லாற் பிறிதுவே நிலை காணின். (ரு)

ஈதொழிந் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யானு தற்கோ
ராதா மில்லே நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்பூ
மீதிவிச் சேனை கோண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
1 மேதகுஞ் சொக்குண் டாக வேணுமோ வுயர்ந்த தானை. (சு)

மன்னுநம் மறையுட் பட்ட 2வான்பொரு டன்னை நோக்கி
மின்னுமிப் படைவா டாமல் வேண்டுப விட்டு நின்ற
பொன்னைநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசார் தமக்கு மிக்க
வின்னருட் டொண்டர் கட்கு மீயுமி னிரங்க லென்றே. (ஏ)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டம்முட்
சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைந்தா ரில்லை
பத்திசேர் நிலைமை யோழப் பகுதியி னடத்திக் கொண்டாங்
கொத்தவெம் படையி னோடு மிருந்தன னுயர்புண் டாக. (அ)

இந்நெறி யிருப்போன் 3தன்மே லீகல்செய்வா னடைந்த சென்னி
தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புகழ் விருது மிக்க
துன்னிய 4படையும் வல்ல சூழ்ச்சியுங் கேட்டிச் சற்றுந்
தன்னுள மிளைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (ஈ)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து வேமென
5 மின்னமர் கோபுரம் விண்ட லத்தமர்
பொன்னெயி லாலயத் தணைந்து பொங்கருண்
மன்னிய சொக்கன் வணங்கிச் சொல்லுவான். (க)

ச. உரக்காலத்து - ஆபத்துவந்தகாலத்தில்; 'ஆபத்திற்குத் தெய்வமே துணை' என்பது ஒருபழமொழி.

ரு. அமையும் - போதும். சு. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

எ. அறை - பொன்னறை. நன்ற பொன் - எஞ்சிய பொன். இரங்கல் - இரங்கற்க; வியங்கோள்.

க. சென்னி - சோழன். சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவர்.

(பி - ம்.) 1'ஓதருஞ்' 2'வண்பொரு' 3'தன்கண்' 4'வலியும்' 5'மின்னுயர்'

சக. — சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழுத்த திருவிளையாடல். | ௨௩௯

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
மிக்கவா யிரம தல்லா வில்லைவெம் புரங்க டந்த
சொக்கனே யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்றான். (கக)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
மொருதனக் குள்ள வைய படையையு முள்ளவாறும்
பொருவினா னுண்ணி னேத்துப் 1 புறம்புடைத் தீர னாகி
யுரைசெயக் கண்டு விண்மீ துரைசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (கஉ)

மனநல முடைய பத்தி வழுதுகே ணினக்கே நல்லே
மினியநம் முரையைத் தேறி யிளைத்திடா தெதிர்சென் றேறி
நினதுறு படையி னேடு மமர்செய்நீ டிலக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச 2 வென்றி தருகுவ மைய மின்றே. (கங)

விராவொடு மென்ற முன்னம் வேந்தனு லித்தெ ழுந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் பேரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமநீ டிரையைச் சேலைத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போந்துதன் கோயில் 3 புக்கான். (கசு)

வேறு.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்ன வைந்துதி னத்தியா
முற்றி 4 வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழிந்து முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமூர செற்றி யங்கண டர்ந்து வந்தனன் மேலெழ. (கரு)

வளமை யோங்கிய செழிய னாங்குது கண்டு 5 மாற்ற நீரிடா
வுளந யந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி ளங்கிய தப்பெ ரும்படை தன்னினும். (.)

கக. புரவியாள் அவன் - புரவீரன் அச்சோழன். அடியை - அடி
யேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய. புறம்புடைத்தீரனாகி - வெளியே தைரியமுடையவனு
கப் புலப்படுத்தி. "அன்பர்க்கன்பன்": கச.

கசு. ஆலித்து - முழங்கி. உரையைச் சேலைத்தலைமிசை முடிந்து கொண்டு -
ஆகாயவாணியை ஆடையின் தலைப்பில் முடிந்து கொண்டு; இங்ஙனம் செய்தல்
மரபு.

கங. நீரிடா - திருநீறிட்டு. அணிந்தனன் - சேனையை வகுத்தனன்.
களம் - போர்க்களம். அப்பெரும் படை - சோழன்படை.

(பி - ம்.) 1 'புறம்பிடைத்' 2 'வென்றுதருகுவல்' 3 'சேர்ந்தான்' 4 'வெம்
பகை' 5 'மாசுற'

வேறு.

வெந்திறல் பேசி யங்கண் மேவரும் வினைக்க ளத்து
வந்தமர் செய்யுங் கால மானார் சிறுதா னைக்குச்
சந்தர னருளால் வெய்ய தொலைவிலா வலிய தானே
முந்தற வாற்றா தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டாங்கு. (கஎ)

என்னுடை விருதை வையத் தியாரந் யார்கொ லென்று
மின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடும் வெகுண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழிந்தது கொண்டெ திரந்தே
யென்னையா னுடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான். (1)

வேறு.

திருந்தியபொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்
ணீற்றுத் திலக மிட்டுக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஞ் சேர்த்துக்
1காதின்க ணிபமருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிற்கழுத்து
நாற்றி வேங்கை வரித்தண்டை யுத்தரியம் விளங்க மார்பிற், நறுங்க
வன மாவேறி நெடுவேல் வாங்கித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத்
தாண்ட விட்டான். (கசு)

வேறு.

விரைவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளாகித்
திரள்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் திண்டிறற் குதிரை யாணீ
குரைகழ லபயா தூறு குதிரைக்கோர் குதிரை யாள்யான்
2 பொருவது நினக்கு நன்றே புகலென 3 நகைத்தெ திரந்தான். (௨௦)

வேறு.

சாற்றரு மிடும்பையன் நனைம றைத்துயர்
வேற்றருஞ் செழியன்யா னென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன் கொடிய வேலினை. (௨௧)

கஎ. வினை - போர்.

கஅ. மூலபலம் - மூலப்படை. கிள்ளி-சோழன். 'எதிரந்தேன், என்னை
யாளுடையாய்' என்றது, பாண்டியன் வார்த்தை.

கசு. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்து. கவடித்தாமம் - பல
கறைமலை. இபமருப் புத்தோடு - யானைக் கொம்பாற் செய்ததோடு. மயிற்
கழுத்து - மயிற்கழுத்தாலாகிய கோவை. வேங்கை வரித்தண்டை உத்தரியம்-
வேங்கைத்தோலாகிய கோடுகளையும் வாலையுமுடைய மேற்போர்வை; தண்டை-
வால். தந்தமணித்தொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடையமலை.
மார்பிற் பிறக்கவென்சு. "மார்பிற் சிறுதந்த மணித்திரண் மாலையாழ்" (பெ
ரிய. கண்ணப்ப. ௬௦.) வாங்கி - கைக்கொண்டு. [சோழர்.

௨௦. வேட்டுவப் பரியான் - வேடராகிய குதிரைச் சேவகர். அபயா -

௨௧. இடும்பையன்னை மறைத்து - துன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப்
புறத்தே தோன்றாமற் செய்து. செழியன் யான் என்ன - யானே பாண்டியன்
என்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன் குதிரை.

(பு - ம்.) 1 'காதின்கணணிமருப்பு' 2 'பொருவரு' 3 'அறைந்தெதிர்'

வேறு.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதி கொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ னுணி யவனிமீ தொருவ னென்முன்
பூசலென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ மின்னை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (௨௨)

விளங்கயா னெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னனைமுன் போக்கிக்
களந்தனை விட்டுவிட்டுக் கடிதுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினான் மதுரை நோக்கி. (௨௩)

தாதகித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி வசத்தா லின்று
தீதில்வேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
ருதரித் தவனி கொள்ளா வடுபடை வெள்ளத் தோடிக்
தூய்தகு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் ரெடர்த லுற்றான். (௨௪)

வம்பவி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போந்து
1நம்புறு நகருண் மேல்பா னாகமீ தளவுந் 2தாழ்ந்து
பம்புறு மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (௨௫)

சுந்தர னகையி னோடுந் தூண்டிவெம் பரிமா வோடும்
வந்துபாய் வதன்முன் நீரத் தேறினான் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைதாங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறினா னில்லை யாழ்ந்தான். (௨௬)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கள் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடற்பெருஞ் 3சேனை யோடிக்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னாக்
கொண்டாழி யென்னு நாமம் பெற்றது குடபா லோடை. (௨௭)

௨௨. ஆசை - விருப்பம், திக்கு. வாசி - குதிரை.

௨௩. மேல்விட - மேலே குதிரையைச் செலுத்த.

௨௪. தாதகித் தெரியல் மார்பன் - ஆத்திமாலையை யணிந்த மாற்பையு
டைய சோழன். சிங்கநாதம் - சிங்க முழக்கம்போன்ற முழக்கம்; வில்லி. 'பா
தம், வாரணுவத. சக.

௨௫. இதழி - கொன்றை. கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரை. விளி
வுற - அவமானம் அதிகரிக்க. மேல்பால் - மேற்றிசையில். நாகம் - நாகருலகம்.

௨௬. வருத்த மின்றித் தீர்த்து ஏறினான்; தீரம் - கரை.

௨௭. கொண்டாழி: கொண்டு தன்னுட் சோழன் முதலியோரை ஆழ்த்தின
மையால், இவ்வோடை இப்பெயர் பெற்றது; 'மண்டிரு வேட்டுப் பஞ்சவற்
பொருத கிள்ளியுக் கிளையுக் கிளர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்
மழம்பொன்றிடளரிவா யுரக ரிருணுட் மிருவக், கொலைக்கொண் டாழி குறியுடன்
படைத்து மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்' (கல்லாடம், ௮௩.)

(௮-ம்.) 1'தம்பெரு' 2'தாழ்ந்த வம்புறு' 3'படையினோடும்'

வேறு.

துன்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலைக் குதிரை ¹யிராவுத்தன்
வென்றி நீள்குரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (உஅ)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் றுலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மெச்சவ மைச்சர்கள். (உக)

வேறு.

மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னான் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும் பூடண முதலா நல்கித்
தென்னவர் கிளைக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே நென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி. (ங0)

ஒதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணாது
வேதநன் நெறிகோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதாந் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரண்டு
ளேதுமொன் றிலாதா ரன்றோ விடுக்கணுக் கிரையே யாவார். (ஙக)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் சொக்கனை யல்லா லில்லை
பழுதினமன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய மனித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும். (ஙஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙஉக.

உஅ. குதிரை இராவுத்தன் - குதிரைத்தலைவன்.

உக. விளித்து - அழைத்து. ஆலயத்து எய்தி, 'உயிரளித்த நாத' என்று
விளித்துக் காட்டினனென இயைக்க.

ங0. பூடணம் - ஆபரணம்.

ஙக. பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனது வெற்
றிக்கும், சோழனுடைய கேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

(பி - ம்.) ¹ 'இராவுத்தன்' ² 'ஆதரவுடையோக்கேது சாதிப்பதரிது வை
யத்து

சுள.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.*

முன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட தீக்கிர ணங்க ளானு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுந் துளியி னானுந்
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே. (க)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தெ முந்து
திண்கடல் கொள்ளக் கண்ட ¹செந்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் ²சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராந் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது ருமல். (உ)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடிச்சிதை யாம லோங்கி
³நன்றிய லுலகுக் கெல்லாம் ⁴படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுன் னடுவ ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்சு. (ங)

பிரளய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் ⁵பெருகி வந்த
திரைபொருங் கடலு முன்போற் சேர்ந்துதன் னிலையி னிற்பச்
சுரர்பர னருளால் வையந் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வடிவ மன்னன் றோன்றினான் சசிகு லத்து. (ச)

தேனலர் நிம்ப மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாநில முழுதுங் குன்ற வடிவுகுன் ரும னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானுள மதிச யித்துத் துதித்தன னருளைச் சால. (ரு)

நன்குறு மித்த லத்து நயம்பெற விருப்ப மென்று
தன்குறி யறிவா லாங்கு நகர்செய்து சயமுண் டாக
வின்புறச் சிறிதி யாண்டாண் டிருந்தவ னிடம் பெருமற்
பின்புதன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு. (ஈ)

உ சமாதி - சங்கற்பம்.

ங. படிமம் - ஒப்பு வடிவம்.

ச. சுரர் பரன் - தேவர்கள் தலைவர்; மகாதேவர்.

ஈ. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

*. "பகுவாய்ப் பாம்பு முடங்க லாக, வாலவாய் பொதிந்த மதிமுடித்
தனிமுதல்", "வடதிரு வால வாய்திரு நடுவூர்" (கல். சஅ, சுக.)

(பி - ம்.) ¹ 'தென்மமிழ்' ² 'சத்தி' ³ 'நன்கொருவருக்கு' ⁴ 'படிவமாய்'
⁵ 'பெருமைமிக்க'

அன்பொடு விளங்கு மெந்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நின்படை வீடு காணி னீள்பெரும் படைவீ டாகு
மன்சிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யின்புற வறிய வல்லா யெல்லையை ¹யுரைத்தி யென்றான். (எ)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம நாகந் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லை காட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாறற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்தி றைஞ்சி வெய்யவென் செலவு சொல்லி
னெளிந்திடு நேர்போ காது பொறுத்தரு ணேர்குன் ருத
விளம்பிறை மவுலி யானே யெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்பிடம் விருப்பத் தோடும் புறப்பட்டா னுரக ²நாதன். (சு)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்துக்
கோலமா ருடலை நீள நிமிர்த்தெல்லை குன்ற வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னாற்குழந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற் ³றிடத்திரு மருங்கி னாங்கு. (க0)

⁴ ஓசனை யகல நீள முத்தரத் திசைபு றம்பாத்
தேசுடைத் ⁵தான தந்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்று முன்னா வாலவா யெனவ ழங்க
வாசற வாயை முன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னார். (கக)

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறிமிசை யோங்க மன்னன்
வளைமதில் கண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
கிளரொளி மாடங் கூட மண்டபங் கெருடி மற்று
மளகையம் புரமே யென்ன வாக்கினு ⁶னோக்கி யாங்கு. (கஉ)

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினுன் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வாணோர் பணிதிரு வால வாயான்
றிருவடி மறவா தங்க ணிருந்தனன் சீரார் பேரூர்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் றன்றே. (கஈ)

எ. படைவீடு - அரசிருக்கை.

அ. நாகம் - பாம்பு.

சு. 'நேர்குன்றத' என்பது சிவபெருமானுக்கு அடை.

க0. தன்னுடைச் செலவு - நெளிந்து செல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆராமம் - சோலை. கெருடி - ஆயுதப்பயிற்சி செய்யும் சாலை.

(பி - ம்.) ¹ 'உணர்த்தி' ² 'ராசன்' ³ 'இடத்தினினமருமாங்கு' ⁴ 'யோசனை'

⁵ 'தானத்தந்த', 'தானந்தந்த' ⁶ 'நோக்கினாங்கு'

ச.அ.—வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல். ௨௪௫

நன்மறையோரைப் போற்றி நவையற வறநெ நிக்கண்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல கனைத்துஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மதிற்றி ருக்கார்
பின்னரும் பதியை நல்லோர் பெயர்திரு முடங்க லென்றார். (௧௪)

* உருகாத நீசராயினும்.....ஆணையால்.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௩௫.

ச.அ.—வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின
திருவிளையாடல்.

இதமுற முன்னோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுதையெயின் மதுரை தன்னுட் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரணெடுந் தானே சூழ
மதிசூல திலக னாய வாகுண னென்பான் மன்னோ. (௧)

ஆங்கவ னெருகால் வேட்டை யாடுவான் கவச முன்னு
வோங்குபல் கலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வனத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடி பகலொழித் துழையை நோக்கி
நீங்கரும் விரைவிற் கூடி நிசியிடை மீண்ட காலே. (௨)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றாள் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே
மன்னிமுன் விதிவ சத்தால் வழியிடைக் கிடந்து நங்கு
நன்னெறி மறையோ னென்து நாவெழக் குழறி யாற்றா
தின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்தில னினிய தென்னன். (௩)

வேறு.

உன்னான் மறையோ னுயிர்¹விட் டனனிங்
கென்னு மிதுவென் றறியே ²மினியாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருள்சேர்
மன்னு முறையோ வென்றார் மறையோர். (௪)

அந்நான் முதலா வறநீ தியின்வாழ்
முன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
மன்னு முறையோ வென்றார் மறையோர். (௫)

௧௪. மதிற்றிருக்கால் - மதிலின் முடக்கத்தால்.

(ச.அ)

௨. உழை - மான்; வீடுமாம்.

* இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை ௫-ஆம் பக்கத்திற்பார்க்க.

(பி. ம.) ¹விட்டனன்மே லென்னு ²இனியா

உவறு.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடியு முன்னர்
முறையிடு வானே நென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கள்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவற் கினிய செய்வா
னுறுபொரு ணல்கி மீண்டாங் குரைத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (சு)

நென்னனின் குதிரைத் தாளி நெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
முன்னுற விற்றதா நென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
யென்னுமுன் நென்ன னேங்கா வென்னிது விளைந்த 1தென்னு
மின்னெழு விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (ஏ)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளறைந்த வாற்றற் றணிப்பதே தரும மாக்கும். (அ)

பொன்பரி திலமி யானே தாதுயர் புவிபே ரில்ல
முன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவென மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினியசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (ஆ)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்றுய ரோமஞ் செய்வித் திடந்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்டு முணவுநல் கென விதித்தார். (க0)

ஆங்கவர் விதித்த தூய்வருமறைத் திறத்தி லுள்ள
வோங்கிய வறம்பி றங்க வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம ழலங்கன் மார்பச் செழியனை விட்ட தில்லை. (கக)

சு. முறைசெய்வோர்கள் - வேலையாளர்.

ஏ. விம்மி முறையிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம். அபாயம் - ஆபத்து; "அம்புனிற்றுவின்
கன்றோ ரபாயத் தினாடு போகி", "வந்ததிங்க பாய மென்று" (பெரிய. திருவா
ருர்ச். கசு, உச.)

க. திலம் - எள்.

க0. அகமருடணங்களாகிய மந்திரங்கள் - ஒருவகை வேதமந்திரங்கள்
(பெரிய. திருஞான. சு0.) தண்ணினீர் வைத்து - தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்து.
விதித்ததற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ஆம் பாட்டிற்
காண்க.

கக. பிரமசாயை - பிரமஹத்தி. கஉ. குஞ்சி - தலையிர்.

(பி - ம்.) 1'என்பன்' 2'அறநெறித்தவத்தில்'

சஅ.—வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல். ௨௪௭

எரிந்தசெங் குஞ்சி வெண்பற் கருநிறத் ¹துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர வுன்றிப் பின்னொடர் துணவு முன்றூப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டித்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (௧௨)

அப்பெருந் துன்பந் தன்ன லலைந்துட றளர்ந்த முங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னோடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் திறத்தோர் சோழன் றொகுபெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் மெண்ணி வந்தான். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட தென்ன னாலயத் தணைந்து சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ துரையெனப் பரவுங் காலைத்
தூங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனாட் டேகி யேகாத்
தீங்கொழித் ²தெய்தென் றீசன் விண்மிசைச் செப்பத் தேறி. (௧௪)

வேறு.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்திளைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுரையம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்படி படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி தொலைய. (௧௫)

மற்று நேரொவ்வா வாகுணன் பெருவலி வளவன்
றுற்று சேனையுஞ் சந்தர னருளிஞற் றொலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதகு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மதிக்க. (௧௬)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்னு மாலய முள்ளன வணங்கிமுன் வருங்கா
லின்ன றீருவா ³னிருடிக ளமரர்க ளிறைஞ்சஞ்
சென்னெ னீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை ⁴யடைந்தான். (௧௭)

ஆதி நாதரை யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றொழுதுவிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற் றிரும்பிர மகத்தி. (௧௮)

௧௩. இப்பால் - மேலே.

௧௪. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். ஏகாத்திங்கு - நீங்காத பிரமகத்தியை.

௧௫. நாயிறு - சூரியன். சந்து - சந்தனமரம். தெவ் - பகை. வலம் -
வெற்றி. அந்தமெய்என்றது சிவபெருமானுடைய திருவாக்கை.

௧௭. பொன்னி - காவிரி. திருவிடைமருது - திருவிடைமருதூர்.

௧௮. 'ஜ்யோதினமய மஹாலிங்க மூர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி
திருநாம மாதலின், 'சோதி' என்றார்.

(பி-ம்.) ¹'இருப்புப்பாரப்' ²'தேகென்' ³'அமரர்களிருடிகள்' ⁴'சென்றான்'

உசுஅ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் விரைவினுட் புகுந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய நேயருள் வாரியே யடைந்தவர் துணையே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் துதித்தான். (கசு)

வேறு.

வெம்பெருந் துயரா லிந்நாண் மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டி மின்றுனே யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டிபவ முங்கிச் செய்யதான் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் திருவாக் கங்க ணோங்கிய துயர்வா னத்து. (உ௦)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டிம் விசேடித்து மறையோர் மாட்டிம்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுளே யாயி ருப்ப
1வீண்டிமுன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிங் குன்னே விட்டிப் போனது போனதின்றே. (உ௧)

என்கொண் டிலங்கத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
ரொன்றிய பயத்தால் வேரோர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மானப் புரிசைசெய் தகர மேற்றி
நன்றிகொ 2டேவ தான நல்கியாங் கிருக்கு நாளில். (உ௨)

மிஞ்சிடை மருதர் கோயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிநாய்க் கட்டங் கண்ட தெடுத்தவர்க் கவனி பாதி
நெஞ்சினுற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணன்
பஞ்சவன் 3பகுதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (உ௩)

தேம்படி பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூழிம் பரமனா ருருவ மென்னக்
4காம்பவிழ்ந் துதிர்ந்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் கெல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி மானஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (உ௪)

பரிந்திடை மருதர் நன்னீ ராடமுன் பரப்பு மெள்ளைக்
கார்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
லருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணென்றான் மன்னவ னயின்றான் வாங்கி. (உ௫)

கசு. நொய்ய - கனமற்ற. உ௧. பரிவு - அன்பு.

உ௨. வேரோர்வாயில் - மேற்குவாயில்; அதிலுள்ளகோபுரம் பாண்டியன்
கோபுரமென்று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புரிசை - கொடுமுடிமதில். அக
ரம் - அக்கிரகாரம்.

உ௩. பதக்கணம் - பிரதக்ஷிணம். நாய்க்கட்டம் - நாய்மலம். அவனி
பாதி கொடுப்பலென்று நெஞ்சினால் நினைந்தனன். பகுதி - பகுப்பு.

உ௫. வரும்பிறவியின்கண் அடிமையாக.

(பி.ம.) 1'ஈண்டியவினை' 2'தெய்வத்தான' 3'பகுத்தி' 4'காம்புலீழ்ந்து'

சுஅ. —வாகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல். ௨௪௬

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் ரொழுவான் செல்லும்
போதினமுன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடு கண்டு
நாதவித் தலையோ வென்ற ஞய்த்தலை யோடு மிந்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலைந்தன னிலங்கு தென்னன். (௨௬)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் காலையிற் கள்ள னீம்த்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்ந்து சிரித்தர காவென் றெய்த
வுள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் விடும்விடு முயர்பான்மிக்க
வெள்ளரைக் கள்ள ரென்றோ விளம்புவ தெனப்ப ணிர்தான். (௨௭)

தேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காழடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோசை கேட்டுப்
பீடுடை யிறைவன் தன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (௨௮)

நேசமார் தேவி தன்னை மின்னுடை யடிமைக் காமென்
ருசைகூர்ந் தினித்தவ் வேந்த னாழியிற் றவளை பஸ்காற்
றேசற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிந் றென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துதா வினன்க சிந்து. (௨௯)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கன்னிநா டடைந்து கூடற் கடவுளா லயத்துப் புக்குச்
சென்னிநாட் டிளவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னு விசம்பிற் றேற மொழிந்தன னறிந்தோ மென்று. (௩௦)

௨௬. தலையோடு - மண்டையோடு. கிடக்க: வியங்கோள். மிலைந்தனன் -
அத்தலையோட்டைச் சூழக் கொண்டான்.

௨௭. விடும் விடும் - முன்னிலைப்பன்மை. வெள்ளரை - திருநீற்றால்
வெண்ணிறமுடையாரை. பணிர்தான் - அக்கள்ளனைப் பணிர்தான்.

௨௮. படாம் - ஆடை. ௨௯. ஆவி - தடாகம்.

௩௦ - ௬. இச்செய்யுட்களில் கூறப்பெற்றுள்ள சரித்திரத்தை “வெள்ளை
நீறு மெய்யிற் கண்டு, கள்ளன் கையிற் கட்டலிழப் பித்தம், ஓடும் பன்னரி
யூனிகேட்டாரைப், பாடின வென்று படாம்பல வளித்தும், சூவளைப் புனலிற்
றவளை யார்த்த, ஈசன் தன்னை யேத்தின வென்று, காசும் பொன்னுங் கலந்து
தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத் தியற்றிய, செழுவிதை யெள்ளைத்
தின்னக் கண்டு, பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன, இடித்துக் கொண்டவ
னெச்சிலை துகர்ந்தும், மருத வட்டத் தொருதனிக் கிடந்த, தலையைக்கண்டு
தலையுற வணங்கி, உம்மைப் போல வெம்மித் தலையுங், கிடத்தல் வேண்டுமென்
றடுத்தித் திரந்துங், கோயின் முற்றத்து மீமிசைக் கிடப்ப, வாய்த்த தென்று
நாய்க்கட்ட மெடுத்தும், காம்பலிழத் துதிர்த கனியுருக் கண்டு, வேம்புகட்
கெல்லாம் விதான மமைத்தும், விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று, புரி
குழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த, பெரிய வன்பின் வாகுண தேவரும்”
(தீருவிடைமருதார் மும்மணிக்கோவை, ௨௮) என்பதனாலுமறிக்க.

(பி - ம்.) 1 ‘பாடுவ’ 2 ‘மின்னுடைத் தமராக்கொண்மென்று’ 3 ‘அளித்தத்
தென்னன்’

௨௫௦ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மன்னவன் கேட்டுச் சால மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கிப் பொலிவொடும் போந்தி லங்குந்
தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமதூல் சிவபு ராண
நன்னெறி யாக மங்க ணுடொழுங் கேட்கப் புக்கான். (௩௧)

ஓதரு முலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள துணர்வுக்கெட்டா
வாதிநா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேததூல் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல் கூர்ந் ததனைத் தன்னான் கண்ணினுற் காண்பான் வேட்டு. ( )

நீணய வடியார் தங்க ணினைவினை முடிக்க வல்லான்
மானெழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேணுய ரால யத்துச் சென்றருட் டேவே நின்றன்
காணரு முலகங் காண்பான் கருதுகின் றதாக ருத்தே. (௩௩)

வேறு.

நின்றம ரடியனே னினைவு தீரவே
யொன்றிய வுங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிகழ் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிறப்ப லென்னுமுன். (௩௪)

சூரிர்ந்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு
கிளர்ந்தன வெனவிடு கிரணம் வானெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணுந்
துளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினான். (௩௫)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் ¹துந்துபி யார்த்துப் பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க ளேவியே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டித்தனர். (௩௬)

விண்ணுல கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு முலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதுரையை யொப்ப தேதிதை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (௩௭)

௩௨. சிவலோகம் உலகுக் கெல்லாம் உயர்ந்துளதென்பதை ௩௭ - ஆம் பாடலாலுமுணர்க.

௩௪. நின்றமர் - நின்னடியார். நினைவு - கவலை.

௩௫. கோடி நாயிறு - கோடி சூரியர்கள்.

௩௭. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

(பி - ம்.) ¹ 'துந்துமி'

வேறு.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
திரைபொருங் கடலு ளாடித் தினைத்தனன் கண்ட தென்னன்
விரைநறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ராகர வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (௩௮)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடு மறைத்தி டென்ன மனோகர வுலக மங்க
ணிறைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விறைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடிக் குதித்தார் சொக்கன் நிருவிளையாடல் கண்டு. (௩௯)

மறுவறு தென்ன னுண்டென் றேகிவந் திராம னைக்க
ணறிவுறு புதல்வன் றன்னை யிழந்ததன் மனைவி யாற்று
துறைதரு கிணற்றில் வீழ வுதவிய மறையோன் றன்னை
யிறையினில் வெட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (௪௦)

உறுபிர மகத்தி யாலே யுண்முதற் சுகங்க ளான
1 பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிக் காண விரியதன் னுலகங் காட்டி
மறைநெறி குலவு மால வாயனை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௪௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - காடஎசு.

சக. — விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

— *** —

வரகுண மன்ன வற்கு மனமகிழ் மைந்தன் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி னானோர் பூழியன் மதுரை தன்னுட்
சுராடி பரவு 2மேன்மைச் சொக்கனுக் கன்பு பூண்டே
யுரனெடிக் வாழ்ந்தான் முன்ன முலகினை யடைவிற காத்து. (௧)

நம்புற வாழ்வோன் றன்மே னவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய நெருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி னோடிக் வினைசெய்வா னடைந்தா னாளு
மும்பர்கூழ் மதுரை மூதூ ரோசனை யென்ன வாங்கு. (௨)

௩௮. மகிழ்ச்சியடைந்தோர் மங்கலப் பொருள்களாகிய பூவும் பொரியும்
சிந்துதல் மாடி.

௩௯. உளம் கண்ணிறைந்தன - உள்ளமும் கண்களும் நிறைந்தன.

௪௦. இராவில்வந்து. உதவியமறையோன் றன்னை - கிணற்றினின்றும்
எடுத்த மறையோனை. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

௪௧. பிரமஹத்தியாலே ஊண் முதலியவற்றை இழந்ததை, ௧௨ - ஆம்
செய்யுளாலு முணர்க. (௪௧)

௨. பேசி - போர்செய்ய வருதலை முன்னே தெரிவித்து; குளுரைத்தென்
றுமாம். கருநாடர் - கருநாட தேசத்துவீரர். வினை - போர்.

(பி - ம்.) 1 'பிறவையுமொழிந்த தென்னன்' 2 'அன்பார்'

வேறு.

1தடங்களை யுடைத்து மானிரை கவர்ந்துந் தானிய நணுகிடா வாறு, தொடர்ந்ததர் 2மறித்தும் பொழில்லைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க, வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செயக் கண்டாண் டீனையவுஞ் சுருங்கவாற் ருது, மடங்கலை யனைய 3வெந்திறன் மாற னமைச் சரை வரவழைத் துரைப்பான். (ங)

புத்திறன் குள்ளீ ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலை யிரவொடு பகலு, மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினை செயா நின்ற, னெத்துடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லை யொல்லை நம் மாலவாய் மெய்ய, 4னத்தியன் றெய்த சேவகன் றனக்கின் றடைக் கலம் புகுவமென் றறைந்தான். (ச)

நின்றது சொல்லக் கண்டமற் திரிக ணிலைமைகண் டதெய்தத் தேத்தத் தென்றல்வர் துலவுந் கோயிலட் டாலச் சேவகன் சந்நிதி யடைந்து வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவரீ புகலென் றென்றிய வடியார் தந்துயர் 5தீர்க்கு மொருவகே ளடிமைவின் ணப்பம்.

பின்னமில் குணஞ்சே ரொந்தையு மடியேன் பேதையாம் யாண் டினி னினது, மன்னிய வுலகத் தடைந்தனன் கிடந்த வரைபுரை காஞ்சன மனைத்து, மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா லினைத்தே னடைந் தனன் பெரும்படை யபய, னின்னுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினக்கே தாழ்வது நிச்சய மீதால். (சு)

அற்றவர்க் 6கற்ற சிவனென நின்னை யறைகுவ ரடைக்கல முனக்கே மற்றொரு பற்று மில்லையென் டதனை யறிந்தனை மாசற நாடிக் கற்பனை யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் காத்தரு ளென்று கொற்றவ னிறைஞ்சி நின்றனன் சாலக் குறைத்துகண் 7 னிறைந்தநீர் ததும்ப.

நிருபகே ளஞ்ச ணிலைமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெ திர்சென், தூரொடு மமர்செய் விரைவுடன் யாம்வர் துதவுவ முதவுவ மென்றென், நிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கண், வரமலி விசும்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திருவாக்கு. (அ)

ங. ஆன்நிரை - பசுக்கூட்டங்கள். அதர் மறித்தும் - வழிமறித்தும்; இச் செய்யுளின் பொருளை, பு - வே. வஞ்சிப்படலம், உக - ஆம் செய்யுளாலும் வீ. பாரதம் நீரையீட்ச்சுருக்கம், உரு - ஆம் செய்யுளாலும் உணர்க.

ச. அத்தி அன்று எய்த சேவகன் - அட்டாலைச் சேவகர்; அத்தி - யானை.

எ. அற்றவர்க்கற்ற சிவன் (சு0: க); “அற்றவர்க்கற்ற சிவனுறைகின்ற வாலவாயாவது மிதுவே” என்பது தேவாரம். நீ யலாத் புகலுண்டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

(பு - ம்.) 1‘தடங்கரை’ 2‘மறைத்தும்’ 3‘வெந்திறன்’ 4 ‘அத்தியேன்று’ 5 ‘நீக்கும்’ 6‘உற்ற’ 7‘நிறைந்து’

அவ்வுரை ¹கேட்கு முனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யதிசய மனத்தெ
டும் போந்து, மெய்யிடு கவசம் பூதியென் றிட்டு மேதகு நாமமுச்
சரித்துச், செவ்விய ²நெறிசேர் பல்கிறப் புறுந்தன் சிறுபடை தன்
னெடும் விரைவிற, பௌவநேர் படைமுன் சென்றெதி ரணிந்தான்
பத்திசேர் ³பார்த்திபர் தலைவன். (கூ)

வறுவிய படையா நெதிர்வதே யென்று வருபெரு நேரியன்
சீறித், திறமுடைச் செழியன் ⁴வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செ
யச் செழியன், நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ
நிறைந்தவ வெனுமுன், றுறைபடு மிறைவ னுதவின னிரங்கித் தும்
மினார் சிவாயபோற் றொடர்ந்து. (கௌ)

பொருவில்லில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னிளைத்த பூழியன் சரி
படை நடுவு, தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்தோர் திண்டிற
லேவினை யேவக், கரிபரி யடர்ந்த படையுட றுணிந்து ⁵கணத்திடைக்
களத்திடை விழக்கண், கிரனுடை வளவ னறிஞனா தலின லுளத்ததி
சயத்தொடு முரைப்பான். (கக)

துப்பமர் மெய்ய னொப்பிலா வறஞ்சேர் சொக்கநா யகன்பெருஞ்
செய்தி, செப்பிடிற் பத்த ரளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு
மறைவர், மெய்ப்பட ⁶விவனு மவனைமுன் னிட்டே வென்றனன்
மற்றியார் வெல்வார், தப்பிலே யிவன்றன் றந்தையன் றனக்கு முதவி
னன் றுரணி வியப்ப. (கஉ)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தனி துளைத்
தது களத்துத், தொடைச்செயல் கண்டிர் மனிதரோ வல்லர் சொக்க
னென் றுணருயின் றெளிய, வடர்த்தறி வின் றிப் பொருவமேல் யாமு
மழிகுவம் விடைதரப் பெற்றோம், படைத்தொழில் வேண்டா நமக்
கெனப் பிழைத்த படைக்⁷குளந் தெளிவுறப் பகர்ந்தான். (கங)

கேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவர்தாழ்ந் திறைஞ்சிக் கிளர்ந்தவெங்
கொடும்பகைப் படைக, ளோட்டிய தானே வீரனே யாராய்ந் துரைத்
தவா றொக்கு மென் றுவந்து, நாட்டியர் படையை மீட்டிட வங்க
ணணுகிய ⁸காரிய முணரா, வேட்டுவர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்
றுருத் தானையர் வெகுண்டு. (கச)

ஒள்ளிய கிள்ளி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினை யென்று
தள்ளிமுன் சொல்லிச் செல்லமுன் கண்டி தனக்குவர் துதவுபே ரான்

கூ. பூதி - விபூதி. கௌ. நேரியன் - சோழன்.

கஉ. தந்தையன் - தந்தை. கங. விடைதரப் பெற்றோம்: சிலேடை.

கச. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

கரு. கிள்ளி - சோழன். விளிய - அவமானமுற.

(பி - ம்.) ¹கேட்டு ²நிறை ³பாத்திபர் ⁴மெலிவுற ⁵களத்திடைக்
கணத்திடை ⁶வவனுமிவனை ⁷குலம் ⁸பெரும் ⁹காரணம்

௨௫௪ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மைத், தெள்ளிய வில்லி யழகனட்டா லைச் சேவகன் றனையுளத் திருத் தித், துள்ளிமுன் சிங்க நாதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றுயர் செழியன். (௧௫)

வேறு.

துன்றமர் தெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் றோன்றி வன்றிற லிடப் மிட்ட வானியை யேவ வாளி யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து வென்றிகள் பேசி வந்த வெந்திறற் றோன வீழ். (௧௬)

வேறு.

தரமுற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர் சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ ரொமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன் தூரகங் கரமற்றன சரணற்றன களமற்றன விபமே. (௧௭)

வேறு.

நெற்றியிற் பாய்கோ னோக்கு வித்தைகாட் கிரை நேரு முற்றவாய் தைத்த வாளி ¹யொற்றைபூ துரை யேய்க்கு முற்றுமெய் புகுந்த பாண ²முட்பன்றி நிகரு மூடிச் சற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (௧௮)

³ திரைபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாடிப் பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப் பொருவருங் கணங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும் வரிசையி னாடிப் பாடி யிருந்தன ⁴மண்ட வுண்டி. (௧௯)

பெருமைசேர் சென்னி ⁵பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த சரமுகத் திடபங் கண்டு ⁶தன்னுளத் ததிச யித்திங் கரனயற் திருப்ப வெல்வா ராரென விரைவின் வாங்கி முரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனான். (௨௦)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயந்துயர் கோயின் மேவ வலந்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமாக் கடலின் மூழ்கிக் கலந்துபோ காது நின்ற கருநடர் ⁷முதலோர்க் கூட்டித் தலம்புக மூல யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (௨௧)

௧௬. வாளி - அம்பு. ௧௭. தூரகம் - குதிரை. இபம் - யானை.

௧௮. னோக்குவித்தை உடையோர் தம்வித்தை காட்டுகையில் நெற்றியிலே ஒருகம்பை சிறுத்திக்காட்டுதலியல்பு. ஒற்றை - ஒருவகை வாத்தியம்.

௧௯. பூதசாலம் - பூதக் கூட்டம். ௨௦. வாங்கி - பின்வாங்கி.

௨௧. வில்லி - அட்டாலைச் சேவகர்.

(பி - ம்.) 1 'யொத்தை' 2 'எகின்மாரிகர்க்கும்' 3 'திரள்' 4 'மன்ற' 5 'மன்னம்' 6 'தானுளத்து' 7 'முதலாக'

௫௦.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல். ௨௫௫

வேறு.

இந்து மன்னர் குலத்துக் கினியவன்
சந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி
முந்த வேண்டிப் பல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (௨௨)

வேறு.

திருமதிற் புடையட் டாலேச் சேவகன் றன்னை யன்பிற்
பொருவரு ¹மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்ததி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த ²னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னுப்
பாவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டா. (௨௩)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்னு வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிற் காத்துத் துயரொழிந் தாழி வாழ்ந்தான். (௨௪)

ஆகத்திருவருத்தம் - கச௦௦.

௫௦.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

—***—

மூதுரை வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னர்
தூய்தகு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிவா வழுவான் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீடிக்
காதல்கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (௧)

பூதிசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதநே ரிறைஞ்சி யில்லுட் பரிவொடுங் கொண்டு புக்குத்
தீதிவா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வடிவி ளக்கிக்
கோதைதூ பாதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (௨)

முருகெழ வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னாறு சவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருதிரின் றமுது செய்வித் தவரவர் கசின்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (௩)

௨௩. என்று வந்தித்தான் - எந்த நான்வந்தித்தானோ.

(௫௦)

௧. தூய்தகு-தூய்மை பொருந்திய. ஒருமனமுடையாளென்பார் 'காதல்
கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி' என்றார்; "காதலிருவர் கருத்தொருமித் தாதாவு,
பட்டதே யின்பம்" என்றார் ஓளவையாரும்.

௨. பூதிசாதனம்-விபூதியும் உருத்திராக்கமும். கோதை-மாலை. [படும்.

௩. உணவு; உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவன என நான்குவகைப்
(பி - ம்.) ¹'அமைச்சர்முற்றம்' ²'னென்றம்'

உருசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

உருத்தகு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னிரைத் ¹தெழு தொண்டர் கொண்ட நினைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு நாளுஞ் சம்புவுங் கருணைகூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் ²செய்வான். (ச)

இந்நெறி ³யொழுகுவோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய ⁴வல்லனென் றறிவித் தற்கே
நன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நாடொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி விளைவுங் குன்றப் பண்ணின நெல்லாம் வல்லான். (ரு)

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான். (சு)

வீறு⁵சான் மழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய நாட்க டம்மிற் கொடாதது கண்டி யாரும்
பேறிலை யென்றாக் கெண்ணிக் கொடுத்திலர் கடன்கள் பின்னர். (எ)

களக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாரு
துளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்றரு வாரை யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி னானேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யிளைத்தயர் மனைவியோடு மெண்ணியா வயத்த டைந்தான். (அ)

வேறு.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாரை முன்னயில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேடம ருந்தி யோர்குறை வின்றியெப்
போது நின்னரு ணைக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் குன்றவே
வாதை யேதரு மோய மாமிடி வந்த டைந்தத நிந்திலேன். (சு)

வேறு.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு நீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கண லாறு திங்கண் மன்னநின் னருளி னாலே
யனைத்துப் சாரத் தோடு மழுது செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் றருவா ரில்லை யிளைத்தனன் காட்டி டுன்றே. (க0)

ரு. செய்தி - செய்கை. சு. வருபோகத்து - பின்னண்டாகும் விளைவில்.

எ. வீறு - வேறென்றற்கில்லா அழகு. பேறு - இலாபம்.

அ. களக்கம் - களங்கம், குற்றம்; கலக்கமுமாம். ஊங்கல் - மேருமலை.

க. வாதை - துன்பம்.

க0. இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு. இன்றுகாட்டி.

(பி - ம்.) ¹‘உறத்’ ²‘செய்தான்’ ‘ஒழுகுவோர்’ ⁴‘வல்லரென்று’ ⁵‘சார்’
⁶‘மாயையாமிடி’

நா. — உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல். உருள

கடந்தரு வாரை யொல்லக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விம்மிப் பழிச்சுதல் கண்டி ரங்கி
யிடும்பை¹ நீக் கிடுவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (கக)

வேறு.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த சூத்திரசூ ளாமணிகே
ணின்னைப் போனின், மெல்லியலா டன்னைப்போற் கண்டே மில்லை
மெல்லியதா யடுசோறு பொலிய வற்றாய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளிய
தாய்ப் புதிதாய் நல்ல கந்தமலி பந்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்ல
வர்க ளதிரையிப்ப நின்னிடத்து நணுகுவித்தே நல்குரவுநீங்க வென்றே.

அப்பெருமை தருமுலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சீனசெய்
தரிவையொடு நினக்கு வேண்டு, மொப்பருந்தண் கிலமெடுத்தொண்
டொண்டார்க் கெல்லா மூட்டிவித்து நயந்தபொருள் விற்றுண் டாக்
கித், தப்பறமற் றுயர்ந்தபெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்க
டன்க டணித்து வாடா, திப்படியில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்ந்
தாண் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும் போற்ற. (கங)

வேறு.

அவ்வுரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
கொவ்வையங் கணிவாய் மாதங் கும்பிடு மன்பன் ருறு
மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவதி சயித்துச் செங்கை
நவ்விய னருளை வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போந்தார். (கச)

2 வணங்கியே தொண்டர் துன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங்
கணைந்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணிந்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
துணர்ந்துசெல் வத்தின் வாழ்ந்தா ருரைத்தவா றடைவிற்செய்து. (.)

கக. இடும்பை - துன்பம். உயர்ந்தவாக்கு - அசீரி.

கஉ. சூளாமணி - முடிமணி; 'சூத்திரர் தலைவன்' என்பர் பின்னும்; கள;
சூத்திர சூளாமணி என்பதைப் பெயராகவே கொண்டனர், பயகரமாலே
யுரையாசிரியர். வற்றாய் - வல்லமைபுடையதாய். கந்தம் - மணம்.

கங. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக் கோட்டை.
தண்டலம்-அரிசி. விற்றுப் பொருளையுண்டாக்கி யென்க. வேதஞ்சொல் யாண்
டும்-தூறுவருடமும்; "வேததூற் பிராயதூறு" (திவ்ய. திருமாலே, ௩) என்ப
தனாலுமுணர்க.

கச. மெய்விதிர்ப்பு - உடம்பு நடுக்கம். செங்கை நவ்வியன் - செவ்விய
திருக்கரத்தில் மாணையணிந்தவர்.

கரு. புகா - புகுந்து. உள் அரங்கில் - அரங்குள்ளில்; என்றது அறையின்
உள்ளே உள்ள மற்றோர் அறையை; "எழினிவாங்கிய வீரரைப் பள்ளி"
(முல்லைப்பாட்டு, ௬௪.)

(பி - ம்.) 1'நீங்கிடுவான்' 2'மணங்கமழ்'

௨௫௮ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

மன்னிய செய்தி கேட்ட மதுரையம் பதியோ ரெல்லாந்
துன்னிய செல்வ மீந்த தொலைவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னுற வதிச யித்து வாழ்த்தினார் முற்றும் வல்ல
செந்நெறிச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. (1)

சூத்திரர் தலைவன் வேதஞ் சொல்லுநல் வியாண்டும் புகுக்
கோத்திர மனைவி யோடுங் குவலயத் தெவருங் காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னோங்கி
யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினா னிமையோ ரேத்த. (கௌ)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யினும வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்டில வுலவாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலராடி வாழ்த்தல் செய்வாம். (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசகஅ.

ருக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவினையாடல்.*

—***—

வளமை நீடிய மதுரையின் முன்னொரு கால
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தளர்வில் சுந்தரற் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (க)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட
மன்ன னன்னநாள் வந்தருட் டென்னனை யோட்டிக்
கன்னி மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
முன்ன நீடிய வைதிக முறையையு மொழித்தான். (உ)

கௌ. மனைவியோடும் சிவலோகத்தில் ஏறினானென்க.

(ருக)

உ. கருநாட மன்னன் - கருநாடக தேசத்தரசன்; சக: உ; “வடுக்கரு
நாடர்காவன், மானப் படைமன்னன்” (பேரிய. மூர்த்தி. கக.) கையர் - கீழ்
மக்கள்.

* “படைநான் குடன்று பஞ்சவற் றூர்த்து, மதுரை வவ்விய கருநாட
வேந்த, னருகர்ச் சார்ந்துநின் மருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் மன்னை ரெடுந்
துயில் வருத்தி, யிமையவன் குலத்து முறைமையின் மையினும், குருதித்
தாரை கல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யளரூக் கைமுழந் தேய்த்த, பேரன்
புருவப் பசக்கா வலனை, யுலகினிற் மமது முக்குறி யாக, மணிமுடி வேணியு
முருத்திரக் கலனு, சிலவுமிழ் புண்ணியப் பானிமச் சாந்தமு, மணிவித் தருள்
கொடுத்த தரச னுக்கி, யடுமா லகற்றி ரெடுநாள் புரக்க, வையக மளித்த மணி
யொளிக் கடவுள்” (கல். ரு௭.)

நூ.க.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாட்டல். ௨௫௯

சாற்று மீசனை யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று னோர்களுஞ் சந்தனம் விறறிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (௩)

மிறைகள் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லைச்சமண் பாதகன் மாண்டியர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்கொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (௪)

ஏங்கி முன்கிடை யாதது கண்டிருட் போதிற
றாங்க ரும்பயத் தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன முட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு முட்டிமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (௫)

வட்டப் பாதையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
முட்டுப் பாடற மூனையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விவரைவிற
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு. (௬)

வேறு.

அரியிசந் தனம ணிந்தே மையனே விடுவி டன்பின்
பெருமை⁴கண் டனஞ்ச லஞ்செய் பேரமண் குண்டர் மண்
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா ⁵யிவ்வுல கடைவிற காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமகிழந் தென்று கொண்டே. (௭)

இந்நெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு நரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னொளி பெற்ற ரேவு மண்மழை தன்ன லில்லுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வடிக வேந்தன். (௮)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலை வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ ரில்லை யென்செய்கேங் கோவி லாமை

ச. மிறை - நடுக்கம்; “அந்தமிலவா மிறை செய்யவும்” (பேரிய. மூர்த்தி. கரு.) பறிதலை-உரோமங்களைப்பறித்துக் கொள்ளும் தலை; றை புராணம், ௧௮ - ஆம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

ந. “நட்டம் புரிவா ரணிநற்றிரு மெய்ப்பூச் சின்று,முட்டும் பரிசாயி னுந் தேய்க் குங்கை முட்டாது” என்பது றை புராணம், ௨௦.

ச. வட்டப்பாதை - சந்தனக்கல்; “வட்டந்திகழ்பா றையின்வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்” என்பது றை புராணம், ௨௦.

எ. சலம் - துன்பம்; என்று கொண்டு கிளர்ந்ததென முன்னே கூட்டுக; றை புராணம், ௨௨-ஆம் திருவிருத்தத்தைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) 1‘தோடுந்’ 2‘விசையிற்’ 3‘சந்தனந்’தேமஞ்சேலையனே’ 4‘கண் டஞ்சலஞ்சல்’ 5‘இலகல்கு’ 6‘சேர்ந்து’ 7‘மன்னும்’

புற்றதொன் றல்ல வென்று புலருமுன் னோடைக் குன்றை
விற்றரு கண்ணைக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (௬)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பகுதியை நினைந்து ¹கொண்டி
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்ந்து புரவலற் றேடி ²மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்கட் குன்றங் கண்டிகைக் கொண்ட தன்றே. (௧௦)

பிடர்மிசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்கமுற் செல்லக் கண்ட
³நடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வலங் கொண்டி ழிச்சி
முடிபுனை மண்ட பத்து முழுவொடு புகுந்தி யாரு
மடிதொழு தார்க டெங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து. (௧௧)

தடமணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் முற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னனைவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ ⁴னென்னின் முக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளான மல்லா லுண்டோ. (௧௨)

வன்சம ணிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பா சான்வ லென்ன வியைந்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு பகுதி மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க ⁵மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (௧௩)

சடைமுடி ⁶முடியா வந்து தமக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழு⁷தெழின் மதவே ழுத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடை⁸நிழ னிழற்றப் போந்து குவலய நெறியிற் காத்தார். (௧௪)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பபையம் புலனை வென்று
செம்மையி லூழி வாழ்ந்து சிவனுல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (௧௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௩௩.

௬. ஓடைக்குன்று - யானை. வில் - ஒளி.

௧௦. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்தி நாயனரை.

௧௧. இழிச்சி - இறங்கி யருளச்செய்து; "வெங்கட் களிற்றின் மிசை
நின்று மிழிச்சி" என்பது பேரிய. மூர்த்தி. ௩௭.

௧௨. தந்திரவிதியின் - தூல் விதியால். முடிசடை முடி - கிரீடம் சடை
முடியாக; ஷெ புராணம் ௪௧ - ஆம் திருவிருத்தத்தைப் பார்க்க.

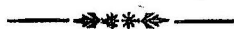
௧௩. யாவருமியைந்து. மூன்று - சடைமுடி, உருத்திராக்கம், திருநீறு.

௧௫. "மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்" என்பது திருத்
தொண்டத்தோகை, ௩.

(பி.மீ.) ¹'சென்று' ²'போந்து' ³'நடவியவமைச்சர்முன்ன' ⁴'எண்ணின்'
⁵'மூர்த்தியை வியந்தவேந்தை' ⁶'யாக' ⁷'எழு' ⁸'நனிநிழற்ற'

௫௨—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவினையாடல். உசுக்

௫௨.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவினையாடல்.

கற்பமார் முன்னோர் நாளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டினின்றும்
வெற்றியி னிணைந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ்மதுரை நோக்கி. (க)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமா லுறுங்காற் கண்டு செந்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னிரைதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனாய் நேயங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினுன் புகழை வேட்டு. (உ)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த ணிந்து
புனையும்வெண் பாசி பூண்டு பூதிமெய் பூசி யாவு
மனமுரு கிடவாய் வைத்து வரைநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுங் தண்டு மூன்றி நின்றனன் றுளுந் தெற்றி. (ங)

ஆங்கவர் காணு முன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கல் பல்சிறப் பொடும டைந்தீ
ரீங்குரை யீர்நு மக்குக் காரிய 1மென்கொ லென்றான். (ச)

என்றுமன் றாடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்ன
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குரைக்க வற்றே
வன்றுகாண் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடாக் கண்டு
நின்றவ னை து நெறிசொலே னென்று நக்கான். (ரு)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனை
யின்புறநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடமஃதான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுரைத்தீரே நாணது. (சு)

உ. காலி - பசுக்கள்.

ங. களங்கனிக் கொத்து - களாப்பழக்கொத்து. வெண்பாசி - ஒருவகை
மணி. பூதி - விபூதி. யாவும் - எல்லாம்; 'ஆவும்' எனப்பிரிப்பினும் பொருந்தும்;
ஆ - பசு. வரைநெடுங் குழல் - வேய்க்குழல்; வரை - மூக்கில். தெற்றி-பின்னி.

ரு. மன்றாடி - யென்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும், எருமன்
றத்தில் ஆடுபவனென்றும் பொருளபடும்; பசுமந்தையை எருமன் மெனநல்
மரபு. அதர்சொல்-வழியைச் சொல். நாவனைத்து-சீழ்க்கையொலியைச் செய்து;
நின்றவன் ஆவனைத்தெனப்பிரிப்பினும் பொருந்தும்.

சு. வன்புலவர் - சங்கப்புலவர். மதியாது நாணது உரைத்தீரே.

(பி - ம்.) 1 'ஏதோ'

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றொருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொன லொழியவழி சொல்லானென்
றுளம்படுமோர் ¹கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (எ)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது துமதென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோநவின்ரீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்கவிது தனைமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் ²கேட்டிடுமின். (அ)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுநிறைந்த
காட்டிடையன் பாட்டினத்துங் கற்றுரைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ னூர்கொலென நனிநாணி
மீட்டுரையா ரொன்றையுமுன் னெருவுற்ற ருடல்வியர்த்தார். (சு)

நல்லவடி வனுமாகி யிருக்கின்றாய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் ³மற்றொருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுரைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலார் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (க0)

மட்டவழிபூம் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபச முட்டாமன் மேய்த்தடக்கிப் பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்றாடி கான்மாறி யானுவேன். (கக)

பெரும்பொருளி னொசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
⁴பரிந்திடுங் கவிதைகளிற் பாதி⁵பகுந் தின்றென்மேற்
றிருந்தவின் நிவி⁶ரேற் சேர்ந்தவழி யானுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்களு மியைந்தனரால். (க2)

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்; "அறக்கிழவன் மனிதன்விர கில்
லாக் கொச்சை" என்பது ஆனந்தலகரீ, கக. விடமன் - விஷமன்.

சு. ஒன்றையு மீட்டுரையார். க0. இல் - இல்லை.

கக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவிலுள்ளவன்; பொது - சபை;
பொதுவன்-இடையன். அண்டன்-தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய
இடையையுடைய உமாதேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப் பெண். பசு-உயிர்கள்,
பசுக்கள். முட்டாமல் - குறையாமல், முட்டிதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவ
முதலிய மலங்கள், கயிறு. மன்றாடி - சபையில் ஆடுபவன், எருமன் மத்திலாடு
பவன். கால்மாறி - கால்மாறி ஆடுபவர், கால்மாறிநிற்கும் இடையன். இச்செய்
யுளும் "பாச நீக்கிழ வகைப்ப சக்களை, மாசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த்
தடு, மீசன் மின்னேநே ரிடைச்சி காதல, ஐசில் பால்வனத் தண்டர் நாதனே"
(திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாத், எக) என்பதும் ஒருவாறு ஒத்திருத்தல்
காண்க.

க2. கோன் - அரசன், இடையன். பகுந்து - பங்கிட்டு.

(பி - ம்.) ¹கவிதைசொல்வார் ²கேட்டருளீர் ³மற்றொருத்தர் ⁴பரிந்
துள் ⁵பகுத்து

ருங்.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல். ௨௬௩

ஆங்கவர்க ளியையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிலனும் பாங்கருள்சே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துயரா லயத்தணைந்து
தாங்கருமன் பொடிபுகுந்து சாத்தினார் தமிழ்மலை. (௧௩)

சாத்தியுந் தமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பாத்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிக்கொடி தென்னையுங் கண்டறிரு
ரேத்துசிறப் பொடுங்களித்துப் போயினர்த மியனாட்டு. (௧௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௪௭.

ருங்.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.*

—***—

தலமிலங்க முன்னொருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிநெருங்கி வரும்புல்வாய் பொலிவின்றி யுலவுங்காற்
பலமிலங்கோர் நிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றிளமறியை
நிலைதுவன்று முதுதூற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (௧)

போயெங்கும் புக்குழன்று புந்நீந்த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வந்துபுனல் பருகுங்கா
னையமீலா வொருவேட னீங்காம லொளிரிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (௨)

கண்படுங்கான் மறியைநினைந் தழுதுநனி கசிந்துவிழும்
திணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாயாகித்
தணிவறவெங் கணுநிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (௩)

௧௩. இயற்சிவன் - சுந்தரேசர், இலக்கணத்தையுடையசிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

(ருங்.)

௧. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர்நிலை - ஓரிடத்தில். பயந்த - பெற்ற.
புனிற்றிளமறியை - ஈன்ற அணிமையையுடைய கண்ணை. [இறக்க.

௨. புல் தீந்த - புற்கள் கரிந்த. ஒளி கிற்பான் - ஒளித்துநிற்பவன். பட -

௩. பிரியாத - பகைமையினின்றும் நீங்காத.

* “புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினே போற்றி” (திருவா. போற்றி, ௨௦௭);
“தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தாக்கின் றுளிமுலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக்
கண்ட, வருணிகை பெருமான்” (கல். ௪௨); “புல்வாய் புலியின் முலையுண்
ணும்” (திருநாட்டு. ௩); “பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலி
முலை யளித்த புண்ணியம் போல்” (திருகாளத்தி. பரத்து. ௬௬); “கொல்
வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன” (மதுரை மும்
மணிக்கோவை, ௨௮.)

(பி - ம்.) 1 ‘நற்கவிதை’ 2 ‘யுலர்ந்ததாத்’, ‘உலவியதாத்’ 3 ‘இலாதொரு’

பாப்புவியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்துமுலை பாலனிப்பா
னையமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வந்து
தாய்வரவு காணாமற் றளர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
துயமுலைப் பாலுண்டு துள்ளிவின யாடியதால்.

(ச)

வேறு.

மலரய னுணி முன்னர் வரும்விதி மாற்றல் கண்டு
சிலைமலை வில்லா னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று
தலையினால் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்
புலிமுலை புல்வா யுண்டு பொலிவுற வளரு ளாளில்.

(ரு)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு
மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்
மருமலி மலர்த்த டஞ்சும் மாமண லூரி னின்றும்
கருதிய பொருள்கண் மேலுந் தேடிவான் கருதிப் போனான்.

(சு)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு
நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்
கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி
1யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான்.

(ஏ)

வேறு.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பீவ னத்துவந்துழி வணிகனும்
பொழுதுபுக்கு கண்டிவெம்பியு ளம்புலம்புறு காலையி [னே
லெழின்மிகுத்ததொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியி
ரொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன்.

(அ)

கண்டவந்நகர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்களி ரெட்டிம்வாழ்
பண்டையாயத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்படி மத்தையு
மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவே னத்துதித்தரு ளாலருந்
தொண்டிசெய்துவ ணங்கியங்கொரி டத்தமர்ந்து துயின்றனன்.

(கூ)

ரு. விதிமாற்றல் - புலி மான்கன்றுக்குப் பாலனிக்கச் செய்தல். சிவபெரு
மானுடைய ஆச்சரிய சக்தியைப் பிரமதேவர் வியந்ததாக இங்கே கூறியிருத்
தல் போல, சுஃ: கரு - ஆம் செய்யுளிலும், சுஉ:கௌ - ஆம்செய்யுளிலும் கூறி
யிருத்தல்காண்க. சிலைமலைவில்லான் - மலைகின்ற வில்லாக மேருவையுடைய
வன்; சிலை - மலை. சசிபதி - இந்திரன்.

சு. சிறந்தரீடிய. மணலூர்: பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி;
மணற்புரமெனவும்வழங்கும்; மதுரைக்குக்கிழக்கே யுள்ளது. மேலும் - பின்
னும்; பொருள்களைப் பின்னுந்தேட.

எ. பச்சிமதிசை - மேற்கிசை. எல்லும் அல்லும் - பகலும் இரவும்.

சு. படிமம் - திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்,

(பி - ம்.) 1'அச்சமுற்ற' 2'வனத்தின்வந்துறு'

துயில்கொளுந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொலைவிலாவிரு டொலையவே
வெயில்விந்தபி னணுகரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்
தெயிலிலங்கிய கோயில்கண்டுதி கைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்
டயிலிலங்கும ணற்புரத்தா சற்குவந்தறி வித்தனன். (௧௦)

வேறு.

மன்னிய வமைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா
முன்னு நவின்று காண்பா னுசையான் முடுகி யாங்கட்
டென்னவ னடைந்தா னென்றுஞ் சித்திரைச் சித்தி ரைக்குப்
பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள். (௧௧)

வேறு.

¹குணமோ டடைந்திந் திரன்பரவுங் குளிர்ந்த கடம்ப வனத்தினையு
மணிகே ரந்த வனத்திலங்கு மழகா ருயரா லயத்தினையுந்
துணிகே ரந்த வாலயத்து னிருக்குஞ் சொக்க நாதனையும்
²பணிகோ யிற்றென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத்³தினையுந் கண்டிறைஞ்சி.

மற்றும் புதுமை ⁴பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் நிருவருளாற்
புற்றின் புலவாய் புலிமூலப்பா லுண்டு பொருந்தி விளையாடல்
கொற்றற் தருநெஞ் சுறக்கண்டு விசேட நிலமீ தெனக்⁵குறித்துச்
சற்றுந் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப லென்றான் சயங்கூர். (௧௩)

இந்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்ல யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனை யடைந்து துதிசெய்ய
முந்தைக் கியைந்த மயனாலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ னெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக. (௧௪)

எல்லை நடவா ⁶வொளித்தருள வேத்தி யருளை யதிசயித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்ச தோயிஞ்சி
மல்லல் வீதி ⁷மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி

⁸நல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான். (௧௫)

வேறு.

செந்நெறித் தானே சூழத் திறைகொணர்ந் தாச ரேத்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி நாளுங்

௧௦. மணம்புரம் - மணலூர். அரசன் - பாண்டியன்.

௧௧. சித்திரைச்சித்திரைக்கு - சித்திரை மாதத்துள்ள சித்திரை நகரத்
திரத்தில் (திருவிளையாடல், இரத்திரன். ௧௪); "சித்திரைச் சித்திரைத்தினத்து" (௧:
௩௩); "சித்திரைச் சித்திரைத்தின்கள்" (சீலப். ௫ : ௧௪.)

௧௪. மயன் னூல் - சிற்பனுல்களுள் ஒன்று. எல்லை அடைவாக நடந்தான்.

௧௫. கழகம் - கல்விச்சாலை. நயப்ப - விரும்ப.

(பி - ம்.) ¹'கணமாவிழிந்திர்திரன்' ²'பணிகேர கோயிற்றென்பாற்' ³'தட
மும்' ⁴'கண்டருகு' ⁵'குறுகி' ⁶'ஒளித்தலமே' ⁷'தடங்கழனி' ⁸'நல்லபடையும்
பலகுடியும்'

௨௬௬ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

கன்னிமால் காளி யீசன் காக்குமா நகரி தன்னு
ளிண்ணதீர்ந் திருந்து தென்ன நெண்டிசை விசயஞ் செய்தான்.(௧௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௪௬௩.

ருச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.*

—***—

ஓங்கிய முன்றோர் கால முயர்வின லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் நிம்ப மாலைத் தென்னவ நெருவன் மெண்ணீர்
வாங்கிருங் கடல்குழ் வைய மதுரையி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர நென்றோர் பாணன். (௧)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் நனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் கன்பு செய்தாங்
குண்ணெகிழ் நெஞ்ச நீற்றி நெனிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வளம்பட வாழு நாளில். (௨)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்று
மிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா நென்றோர் பாணன்
றலமதி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னற் கண்டு பாடினான் மதுர மாக. (௩)

வேறு.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கானே வியனுலகின்
மன்னர் பாவு மன்னவனே மலயா நிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்னை நெறிநா வியலிசைகண் முழுது முணர்ந்த பெருமானே
யென்னை யொழிய விசைவல்லா ரில்லை யுலகி லெனவுரைத்தான்.(௪)

பாணன் பகரு மதுகேட்டிப் பழுதில் வழுகி யுளம்பெருக
நாணி யதனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை.
யூணின் பயனா யினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி. (௫)

௧௬. கன்னிமால் காளி ஈசன்காக்கு மாநகரி - மதுரை; (திருநகர. ௧௨ - ௧௫; பயன் முதலியன, ௫.) ஏத்த வாழ்த்திட இருந்தென்க.

(ருச)

௧. நிம்பமாலை - வேப்பமாலை. ௪. மலயாநிலம் - தென்மல்.

௫. நாளும் வரவேணும் - தினந்தோறும் வரவேண்டும்; “வேணுமாகில் வேணும்” (பாரத. சூதுபோர், ௧௬௫.) விடுத்தற்கு - தங்குதற்கு.

* “முன்மெழு கான முயன்றுவா தியைந்த, வடபுல விஞ்சையன் வை
கிடத் தகன்கடைத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போகா விறகு
டன் மலைக்கடை பொருந்தி,.....சாதாரி, யுலகுயி ருள்ளமு மொன்றுபட்
டொடுங்க, விசைவிதி பாடி யிசைப்பகை துரந்த, கூடற் கிதையோன்”(கல்.
௪௪.)

பீடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய பின்னர்ப் பிரிவின்றி
1மாடி நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடும் தகைமை யவர்விரைவி னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். ( )

பதற வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின்
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு [னவே.
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்னு னழைத்த தென்னெ
வளவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூட வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைசூழ வரிவைக் குழாத்தி னொடும்வந்து
விளரி முதலா நல்லிசைகண் மேன்மை பயக்கப் பாடியுளங்
கனிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடி துன்னை.

இன்று பூசை குடமுழக்கம் 2பருந்து மூங்கி விலைவீழ்ச்சி
யொன்று முயர்சிச் சிலிபறவை யுச்சி மலைநீர் விழுக்காடி
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடி கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலையோ வெனக்கேட்டான். (கூ)

கேட்ட மாறன் நிருமண்பு கீத நாத னுரைப்பான்வான்
நீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் மருதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படியீது. (கௌ)

அஞ்சே னஞ்சே நொருவர்க்கு மஞ்சா திங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சம் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ஞரையென்னப்
பஞ்ச வனுநன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிநல்கி. (கக)

சு. பீடு ஒன்று இயவன் - பெருமைபொருந்திய வாத்தியத்தையுடைய
வன்; எழுவாய்.

எ. பதற - பதறி. பெருமாள் - பெருமையையுடையவன்.

அ. விளரி - ஒருபன்.

கூ. பூசை - பூனை. சிச்சிலி - மீன்குத்திக் குருவி. பறவை-சூயில், வண்டு
முதலியவை. உச்சிமலை நீர்விழுக்காடு-அருவியின்வீழ்ச்சி; விழுக்காடு-விழுதல்.
இச்செய்யுளின் பொருளை, "சிச்சிலி பூனை குட முழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சி
மலை நீர்விழுக்கா டொன்பருந்து-பச்சைநிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா
னிழப்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு" (இசைமரபு) என்பதனுமுணர்க;
"வண்டின் றுரியுந் கஞ்ச நாதமுஞ், சிரஸ்வா னிலையுந் கழையிலை வீழ்வது, மருவி
யோசையு முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சத்தமும் வெருகின் புணர்ச்சியு,
மின்னுமென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" என்பது கல்லாடம், உரு.

கௌ. கீதநாதன் - பாணபத்திரர்; "கானநாதா" என்பர்பின்னும்; கௌ.
எட்டை - இளைப்பு. உண்டோ - யாரோனும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம். கௌ. காயகன் - இசையில் வல்லவன்.

(பி - ம்.) 1 'பாடுகின்ற' 2 'சங்குமுங்கிலிலை வீழ்த்தி'

வேறு.

நலமலி கான நாதா நல்லிசை காண்பே னோபு
பொலிவுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டிப்பக்
கலைமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையினால் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினான் நனது தேத்து. (க2-)

இத்தக வறியா ராகி யெதிரில யென்று பேசி
யொத்திய ருளம் வல்ல பாடுவா னுடனே வந்த
வித்தகப் பாடு வார்கள் வரவா வீதி யேறிச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னார்கள். (க௩)

சந்தர வணிய ணிந்து தொகு¹முடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்தரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தகுப் பாய மிட்டுச்
சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததந் திரிதி ருத்திப் பாடினார் மயங்க வெங்கும். (க௪)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி
யுற்றது நமக்குக் குன்ற வுயர்புடைக் கான நன்னால்
கற்றிசை வல்லே மல்லேங் காவலன் நிருமு னின்று
சற்றல வுரைத்தே மென்றாய் முடியுமீ தெனத்த ளர்ந்தான். (க௫)

மிஞ்சநெஞ் சஞ்சி னோனு மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்
குஞ்சரந் தாங்குங் கோயிற் குழகணிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சவ தென்கொ னுமென் ருலவா யான்பாற் சென்றான். (க௬)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழ்வே
பாண்டிநன் னுட னேயிப் பகையினே யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும். (க௭)

க௩. சுத்த சாளர சங்கீதம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய ஸங்கீதம்; சுத்
தம் - இயல்பான நடையுள்ள இசை; சாளரம் - வேறோர் இராகத்தின் நடை
யைத்தழுவி இனிமையை யுண்டாக்கும் இசை; இது சாலகம் எனவும் சாயா
லகம் எனவும் வழங்கும்; “சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற்கு” (௪௦.)

க௪. முடிச்சுற்று-தலைச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையையும் தண்
டையுடைய யாழையும்; வீணைவேறு, யாழ்வேறு; “குழலும் வீணையும் யாழ்
மென் றினையன குழைய” (கம்ப. ஊர்தேடு. சு.) தந்திரி - தந்தி.

க௫. நமக்கு குன்ற உற்றது - நமக்கு ஓரிடையுறு மலையாகவந்துவிட்
டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமையுடையேம் அல்லேம்.

க௬. “குஞ்சரந்தாங்கு கோயிற் சுத்தன்” (௩௮: க௫); “குழகனே”
(திருநா. தே.)

க௭. பாண்டிநன்னுடனே: “பாண்டிநன் னுடுடை யான்படை யாட்சிகள்
பாடுது மாகாதே” (திருவா. திருப்படையாட்சி. க.) இப்பகையினைக் கழித்தல்
வேண்டும். இதுபூண்டு. மாண்டக - மாட்சிமை பொருந்த.

(பி - ம்) 1‘முடிச்சாத்துஞ்சாத்தி’ 2‘நன்ற’

செப்புறு மிவன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ராங்கி
மெய்ப்படு மாது மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரந் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரசனாய்
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான். (கஅ)

வேறு.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யானையும்
படமுடை யரவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
முடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணாததோர்
செடிபடுந் துணியுடைச் சீரை சுற்றினான். (கங)

நெற்றியிற் நிலகநீ ரொளிர நீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்
குற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
துற்றிய ¹விடத்தரங் காயுந் தூக்கினான். (௨௦)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் ²தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கையுங் கோத்துக் கட்டினான்
காவியந் தார்பொலி மெய்யிற் கார்தளம்
³பூவினோ டாவிரைப் போதுஞ் சூடினான். (௨௧)

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீதியி
னுற்றுமவர் தங்களை விலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே
குறைவற நீன்பெருங் கொடுக்கு நாற்றினான். (௨௨)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்கவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுக்கியிட் டிரண்டிரை யாண்டி பாடினான். (௨௩)

கஅ. திருவுளத்தடைத்து - திருவுளங் கொண்டு. இச்செய்யுளின் நாலா
மடி முரண்.

கக. செடி - நாற்றம்; செடிகளுமாம். துணி - துண்டம். சீரை - கந்தை.

௨௦. குறிஞ்சிலி - ஒருவகை மரம். விடத்தரங்காய் - விடத்தேரை மா
த்தின் காய்; இம்மரப்பெயர், விடத்தேரை, விடத்தேரெனவும் வழங்கும்.

௨௨. விலாவொடிப்பு - சிரித்தலால் விலாவை ஒடிக்க; "கையர் விலாவொ
டி யாக்கி னாரால்" (௩௮: சஅ.) கறை - அழுக்கு. கொடுக்கு - ஆடைத்தொங்
கல்; "பேதித் தறுதற் கச்சையுனைத் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு" என்
றார் முன்னும்; ௩௦: க.

௨௩. துறை - இசைத்துறை. மருதோன்றி - மருதானி; இதன் இலை
யை அரைத்து நகங்களிற் பூசினால் அவை சிவக்கும். றையாண்டி - ஒருவகை
இசைப்பாட்டு.

(பி - ம்.) ¹'விடத்தலங்' ²'தோண்மிசை' ³'பூவினோடாவிரைப்போதிற்'

வேறு.

பரிவினான் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றும்
தெருவினு முலாவிப் பாணர் தெருவிடை முடுகிச் சென்றான். (உச)

மறுவறு முயர்மென் றோளின் வலிய¹கோ டாரி மன்ன
முறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பமர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யானே வேண்டி யிழிதொழில் பூண்டு கொண்டான்
கிறவொடு நின்று மெல்ல வுலாவினா னுலக நாதன். (உரு)

மாலையங் குழல்சேர் ³பாணர் மாலையர் மலை யெய்திக்
கோலவெள் வளைகள் சோர்வா ரவரவர் கோத்து டித்த
சேலைகள் சரியநிற்பார் திருந்திய நாணி ழப்பார்
மேலுறு பசலெகொள்வார் ⁴விரும்புகூல் கொள்வார் வீழ்வார். (உசு)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சந்தைகள் பாட மண்ணிற் றனிவிளையாடல் வல்ல
சந்தரன் றானே யோமற் றியாவனே வெனத்து தித்தார். (உஎ)

வேறு.

அருடங்கிய வடிவந்திக முசலந்தரு முமைபங்கனும்
வரமொன்றும் துரையம்பதி வரமங்கல விசைமங்கைய
நிருகுன்றிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி கொடுவந்தனர்
தெருவென்செயு மினியிங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (உஅ)

வேறு.

உரவிது நெடிதுநின் றெரியு மொன்றுபோ
லரிதிது கொடுவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு காச தையீ
ரெரிவிழுங் கொண்டினென் றினைய ⁵கூறுவன். (உசு)

உச. உள் - வைரம்; "உரவிது" (உசு.) ஊன்றுகட்டு - ஒருவகைக்

உரு. மொய்ம்பு - வலி. [கட்டு.

உசு. மாலையங்குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தல். பாணர் மாலையர் -

விறலியர்; விறலியரை மாலையரென்று வழங்கல் மரபு; ருள்: ஈடு. மலை
எய்தி - மயக்கமுற்று. காட்சியாற் குல் கொள்ளுதலை, "சொக்கனைக் கண்ட
வீதி மங்கையர்.....பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார்" (உஅ : ௩௭) என்ப
தனுமுணரப்படும்.

உஎ. கூறி - விலைகூறி. சந்தைகள் - வேதங்கள். [தல்.

உஅ. இடை இடையுடைய இருதனங் கொடுவந்தனர்; இடைதல் - மெலி

உசு. உரவிது - வன்மையையுடையது. எரிவிழும் - தணல்விழும்.

(பி - ம்.) ¹'கோடாலி' ²'அடியாரை' ³'மாதர்' ⁴'விரும்புமால்' ⁵'கூறி

ஆடுவன் விறலிய ரருக ணைந்துபண்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்முன்
ஔடுவ னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடித்தனன் விறகு விற்றிலன். (௩௦)

வேறு.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டூவி போக
மாறிலா விறகு மூன்றி வைத்துல கங்க டோறும்
வேறற நின்றான் யாவுங் கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (௩௧)

வேறு.

பாதார விர்தஞ்¹சோதி நீண்முடி நேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காண விண்ணவ னுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகி நின்ற னரையிருட் போதின் மெல்லச்
சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினான் றாணி யுய்ய. (௩௨)

வேறு.

ஒடுக்குள் ளாளம் விந்துநாத மொலியு ருட்டித் தூக்கெடுத்தல்
படுத்த னலிதல் கம்பித்தல் குழல மென்னுந் தொழில்பத்து
மெடுத்துக்²காட்ட நாதாதி யிமையோர் முதலா வதிசயிப்பப்
படைத்த விசையைத் தனிப்பாடப் பதினா லுலகு முருகியவால். ( )

வேறு.

மருவிய விறலி யோடு மஞ்சரீ டலத்து வைகு
மரியசொற் பாணன் கேட்டெ தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
3 விரைவொடு மிழிந்து சென்று வியன்சரா சாங்கன் யாவு
முருகிடப் பாடுவோய்⁴யாரெனக் குரைத்தி யென்றான். (௩௪)

அத்திறங் கேட்டினைத்தார் போனடித் தொடுங்கி யையா
கொத்திசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகொ ருத்தர்
மெத்திய பயத்தால் வந்தேன் மெல்லிசைக் கரச னாய
பத்திரற் கேவல் செய்யும் பண்ணறை யடிமை யான்காண். (௩௫)

௩௧. தெற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாம்.

௩௨. சாதாரி-ஒருவகைப் பண்: இது வடமொழியில் தேவகார்தாரி யென் றுகூறப்படும்.

௩௩. இதற்கூறிய இசைத்தொழில் பத்தினையும், "உள்ளாளம் விந்துவுட னுத மொலியுருட்டித், தள்ளாத தூக்கெடுத்த றுன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல, மொருபதிற் றென்மென் றுரை" என்னும் இசை மாபு வெண்பாவாலும் உணர்க.

௩௪. மஞ்சம் - கட்டில்.

௩௫. கொத்து இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணறை அடிமை - இசையற்றவனாகிய அடிமை.

(பி - ம்.) 1' சொக்கன்' 2'காட்டிநாதாதி' 3' விரைவினினெழுந்து' 4'யா ரெனவுரைத்தி'

என்றிறை கூறு முன்ன மென்கொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செறிதரு கிளைஞர்க் கூட்டிப்
புன்றலை யடியான் ¹பாடற் கொப்பிலை போற்று நாயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டிமோ வேண்டா வின்றே. ( )

² இத்திறப் பாடல் யாரே யறிகுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவரற் பாட வொண்ண
தெத்தலத் தோருங் காணப் பரிபவப் படுமு னின்றே
புத்திர ரோடுங் கூடிப் போவதே கரும மென்று. (௩௭)

வரையறு சிவிகையோடு மடிதரு கவிகை யோடு
முருவுடை மாத ரோடு முதவிய கிளைஞ ரோடு
³ மரையிரு ளிடையின் மெல்ல வெழுந்ததற் பரியி னேடு
நிரைகளி ரோடும் போன நெஞ்சறை பறை⁴முன் னாக. (௩௮)

வேறு.

ஒக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி ரைந்துதன்
மிக்கபேர்வலி கெட்டுமுட்டொடும் விட்டவூரில்வி டாதுநர்
துக்கமெய்திய கன்றுபோனது கண்டிதூய்தரு நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கரான்கன வின்கண்வந்துவி ளம்பினான். (௩௯)

வேறு.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவின லயத்துச் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் நருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
நெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்த⁵சா ளரசங் கீதம் பாடுதற் கெனத்து தித்தான். (௪௦)

முன்புரற் தரனை மால யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் றுரைப்ப தேநின்
⁶ மென்பசங் கரஞ்சி வப்ப விறகினை வெட்டிக் கட்டித்
துன்புறச் சுமப்ப தேயென் றழுதுகை தொழுது சொன்னான். (௪௧)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுதறு பாடு வாளைப் ⁷பண்ணியல் வாது பாட
வழைமுடி மன்ன ரேறே ⁸யென்னுமுன் னாங்கு நின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோரை யேவினான் றாணி வேந்தன். (௪௨)

௩௯. இறை - விடை, தலைவன். நாயன் - தலைவன்.

௩௭. பரிபவப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மானுக்கர்கள்.

௩௮. மடிதருகவிகை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டான பொழுது
நெஞ்சம் துடிக்குமாதலால் அதனைப் பறையறைதல் என்று கூறுதல் மரபு;
“தீத்தரு முளம்பறை யறைய” என்பர்பின்னும்; நுள: ௨௫; “இருவர்மா மனமும்
பறையறைத் தயர்வுட னடுங்க” (வி. பாரதம், இராச. ௨௪.)

௩௯. முட்டி - வாத்தியங்கள். ௪௩. விட்ட - தங்கிய.

(பி-ம்.) ¹‘பாட்டுக்கு’ ²‘இத்திறப்பாடலாரே’ ³‘அரைபிருளோடும்’ ⁴‘கற
ங்க’ ⁵‘சாளகசங்கீதம்’ ⁶‘மென்றிருக்கரம்’ ⁷‘பண்ணிசை’ ⁸‘என்னமுன்’

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனை மனைக்கா னுமற்
கொற்றவன் றிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத்தோடு மொருவரு மறியா வாறு
முற்றிர வின்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டிங் கட்டி. (ச௩)

¹ என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா நெங்ங னென்ன
நின்றபத் திரனு ரைப்பான் யானல நெருனற் கங்குற்
றன்றிரு மிடற்றான் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருணைச் சொக்கன் வென்றனன் விறகா ளாகி. (சச)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்பட விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு முலாவினோன் றன்னையானுள்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி ²கொண்டு. (சரு)

பேசுவ தென்கொல் காணப் போருள் கூர்ந்து காண
வீசனுன் னினையின் வந்தா ³னென்னினி வேண்டு மென்று
தூசணி முதலா நல்கித் தும்பிரீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னே வலம்வரு வித்தா னோங்க. (சசு)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிங்
கின்றெழுந் தருளு மென்ன வின்னியைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவார்க் ⁴கியன்ற நல்கி
மன்றுணு தனையே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (சஎ)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் ⁵பரிவுகண் டதிச யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டரு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்றான் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டி. (ச)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
பனிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பர தேசம் போனல் விறகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும். (சசு)

ஓதரு மனத்தால் வாக்கா லுணரொணான் கருணை கூர்ந்து
தூய்தரு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்ட
ராதலா லடியார் தங்கட் கெளியவ னான லாது
வேதவாய்க் கண்ட துண்டோ வேறொரு தெய்வ மெண்ணின். (ரு0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கருக௩.

சசு. நீடு தும்பி எருத்தத்து - நீண்டயானையின் பிடரியில்.

சஅ. பல்கால் அதிசயித்து. சென்னி - பாணபத்திரன்.

சக. கனத்திறை - விறகின் சுமையையுடைய சிவபெருமான். சொல்ல-
தாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச் சொல்லியருள. பனிப்பு அற - நடுக்கம்
நீங்க. வாங்கி - விறகுக்கட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

(பி - ம்.) ¹என்றது சொல்லத் ²கண்டு ³ஏதினி ⁴இனியநல்கி,
மன்றுணுதனையே ⁵பத்திகண்டு

நாடு.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.*

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணாளு மேவாது சுந்தா
ன்பான் மேவி யன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா னாத மெய்ய¹னா
ந்த னாதத்துக் கினிய நாத, னின்னிசைக்குத் தானாசர் யிருப்பப்
பாடி மிவன்கண்டத் திசைக்கினிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா
தொடீங்கா துருக்க ர்ந்து வந்திருப்ப னந்தரத்து வாணோர்² வாழ்த்த.

கானநெறி பாடிமுடித் தேகுங் காலேக் காசொருகா³ லணியொரு
கான் மணிக ளோர்கா, லீனமிலா சனமொருகான் மவுலியோர்கா லின்
னதெனா தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக்
கண்டு⁴ வாழ்ந்து நாளுமகிழ் மிகவிரைவிற் கொண்டு போந்து, தீன
மற⁵வுண்டு டித்து வந்தோர்க் கிட்டஞ் செய்தருள்சிற் தனைசெய்வன்
றிறத்துச் சேர. (உ)

இத்தகவு தனிடந்து செல்லங் காலே யிறைவனுக்குந் தனக்கு
முத லிலலை யாகச், சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டுஞ்
செல்லாதங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்துமிடி யினுமிருப்போ
⁶ னொருநா னாடி விறலியர்பா டகர்பாணர் புகழக் கண்டு, புத்தியினைத்
தென்செய்கே னிறைவா வீவான் பொருளில்லை யென்றறையிற் றுயி
ன்றான் புகு. (ங)

⁷ அறியுமிவன் கொடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்கண்
டின்பங் கூர்ந் தறையிற் சென்று, மறுவறுநல் லிசைப்பாண கொடுத்த
லாலே வறுமையடைந் தனைநந்தம் பொருளு னக்கே, பிறரொருவ

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்து - ஆகாயத்தில்.

உ. ஞானமுதல்வன் - சிவபெருமான். தீனம் - வறுமை. அருள்சிந்தனை
செய்வன் - திருவருளைச்சிந்திப்பன்.

ங. ஈவான் - புலவர்களுக்கு ஈதற்கு; உசு: ஈங்.

* “தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே” (திருநா. திருவியமகம், திரு
வாலவாய்); “பாணனிசை பத்திமையார் பாடுதலும் பரித்தளித்தான்” (திரு
நா. தே. கோளிலி); “குடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதி
மலி புரிசைத் திருமுகங்கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்னிசைப் பாணன், பெற
நிதி கொடுக்கென வுறவிடுத் தருளிய, மாதவர் வழத்தங் கூடற் கிறைவன்”
(கல். கரு.).

(பி - ம்.) ¹நாதாந்தத்துக் கினியநாத னோதும்² ²போற்ற³ ³அணியொரு
கா லமலி யோர்கால்⁴ ⁴நாளு நாளு மவாவற விரைவிற்⁵ ⁵உண்டுடுத்தும் வந்
தோர்க் கிட்டிடுஞ் சிறந்தருள் சிந்தனை செய்வன்⁶ ⁶ஒருகாளுடி⁷ ⁷அறியுமவன்⁸

ரறியாமற் றறத லாலே பிறங்குபொரு ளறைகாப்போர் முதலா யாரு
ங், குறைவிலுயர் பண்டாரப் பொருள்க டம்மிற் குறித்தனகண் டில
மென்னக் கொதித்தெ முந்தே. (ச)

வேறு.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலக் களவு 1போ கின்ற வென்றுந்
தப்பிய முரிவா யில்லை தானுது கதவஞ் சென்று
கைப்படத் திறந்தா ரில்லை கள்ளர்யா ரியாவும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் றன்னை யொழியவே நிலை யென்று. (ரு)

இன்னல்கூர் தைய கோவென் றிராப்பக லையுற் றென்னை
முன்னுற நாடி நாடி முறையிடத் தொடங்கா நின்றார்
மின்னிய பொருள்க டம்மை மீளவுந் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதர் முற்று 3நோகுவர் வழக்கு மன்றே. (சு)

4உனக்கினி யளித்தற் கென்பா லுறுபொரு ளில்லை யென்றன்
மனத்தினுக் கினியான் றாயான் மகிழ்ந்துநம் மடியார்க் கென்று
நினைத்தன கொடுக்க வல்லா 5னிலத்துயிர் கழறுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மறிந்தி ரங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (எ)

விதமுறு 6தனங்கண் மிக்க வேண்டிப் வளிப்பன் றுழா
7 ததர்வுற விரைவிற் சென்றிவ் வோலையை 8யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யென்றோர் வரைதரு திருமு கத்தை
முதிர்ந்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (அ)

ச. பண்டாரம் - பொன்னை; "பல்லாருங் கொள்கவெனப் பண்டாரம்
தனைத்திறந்த" திருவிளையாடல்.

ரு. முரிவாய் - கன்னவாயில்.

சு. வழக்கு - நீதி.

எ. எல்லாவுயிர்களுஞ் சொல்லுகின்ற சொற்களை அறிந்துகொள்பவராத
லால் அவருக்குக் கழறிற்றறிவார் என்பது திருநாமமாயிற்று; பேரிய. கழறிற்
றறிவார். கச - ஆம் திருவிருத்தம்பார்க்க.

அ. "மதிமலிபுரிசை" என்னும் திருமுகப்பாசர அகவல் வருமாறு:—"மதி
மலி புரிசை மாடக் கூடற், பதியிசை நிலவும் பானிற வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்
பொழி லால வாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொ
ண்மூப் படியெனப் பாவலார்க், குரிமையி னுரிமையி னுதவி யொளிதிகழ். குரு
மா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச், செருமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்
பால் யாழ்வல பாண பத்திரன், மன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பது
கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கொடுத்தி வரவிடுப் பதுவே."

(19 - ம்.) 1'போகின்றதின்மும், தப்பியமுறிவாய்' 2'வேறேகா தென்று',
'வேறாகாதென்று' 3'நோவர்கள்' 4'உனக்கினியெனக்களித்தற்கு' 5'நிலத்துவாழ்
யிர்த்தரங்கள்' 6'தனங்கன்னவாய்' 7'இதமுற' 8'கொடுநீ'

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூழிக் கொண்டிங்
கையனே பொருளை வேண்டி ¹யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நந்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா ²மேவென மறுத்தா னில்லை. (௬)

பழுதிலா நாயன் சொல்லே மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனைக் கண்டா னில்லை
யெழுதிய திருமு கங்கண் டத்சயித் திறைஞ்சி யொல்லே
யுழைகடந் திரனிற் போளு னொருவரு மறியா வாறு. (௭)

மல்லவஞ் சிறப்பி னோங்கு மாமலை நாட்டு ளன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதகு மணிக்கு டங்கள்
சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடுங்கோ ளுந்நிற் சென்றனன் சிறிது நாளில். (௮)

தாங்கரும் பசியா னொந்து தளர்வுறும் வறுமை யாள
னீங்கிவ னொருவ னொன் றியாவரு மிகழ்ந்து கூற
வோங்கிசை யுருவமெங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்றான் மூடி
யாங்கொரு தண்ணீர்ப் பந்தர் மூலையி லமர்ந்தான் மெல்ல. (௯)

இன்னதன் மையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கட்
பன்னிசைக் சொக்கன் சென்று பாடும் பத்தன் காண்பா
னின்னக ரடைந்தான் மேடி நிறைவுசெ யென்னக் கேட்ட
மன்னவன் றுயிலு ணர்ந்து மந்திரி களைவி டித்தான். (௧௦)

நயந்துறு கனவின் செய்தி நவின்னுமுன் விடுப்பப் போனோர்
³பயின்றநீண் மறுகு தோறும் ⁴பாந்துறு நவம தாக
வியைந்தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
வயர்ந்தவன் றன்னை யந்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (௧௧)

அரியமா தவத்தீர் காண்பா னுசையா யிருந்தா னும்மை
யுரைகெழு மரசன் றன்பா லுவந்தெழுந் தருளு மென்னக்
கருதிநீ ரழைப்ப மேவேன் காவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வந்தே னுரைத்திடும் பிறங்க வென்றான். (௧௨)

௧௧. நாயன் - தலைவன். வில்லவன் - சேரன். செல் - மேகம்.

௧௨. பசியும் வறுமையுமுடைமையை, "பரிவினல் குரவலைப்பப் பசியொரு புறத்தலைப்ப" (௧௮) என்பதனாலு முணர்க; "இசையுருவம்" என்றது அவருக் குள்ள ஸங்கீதப்பயிற்சியின்மிகுதி கூறியவாறு.

௧௩. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

௧௪. அந்த உழை இடை - 'தண்ணீர்ப் பந்தரிடத்தே.

௧௫. அரசன் உம்மைக்காண்பான் ஆசையாயிருந்தான். உரை - புகழ். பெரியாரியம்: "பெரியகாரியமுள்" (கம்ப. வேள்வி. ௫௬.)

(பி. ம்.) ¹'அன்புறு' ²'மேகென' ³'பயின் றநீண்' ⁴'பகர்ந்துரு'.

பணிவிடை யமைச்சர் போந்து பகர்ந்தது சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்ந்துவா கணத்தி னேரு
னணிபொலி மணிகள் சிந்த வடியினை நோவச் சார்ந்தாங்
கிணையிலா தவனைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கண்டான். (௧௬)

நின்மமன் னவனைப் பாரா னிறைந்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரதிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டித்து
மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினான் மதுரைப் பாணன். (௧௭)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டிருகி யந்தோ
பரிவினல் குர¹வ லைப்பப் பசியொரு புறத்²த லைப்ப
வுரைகெழு கானம் பாடு முறுதியைப் பாரீர்திப்
பரமனே யிவரவே றல்ல ரென்றுபன் முறைது தித்தான். (௧௮)

பத்தரெங் குள்ளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை நம்மு ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றந்த திருமுகங் கொணர்ந்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தோ துங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான். (௧௯)

வேறு.

இருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்⁴மீ திருத்தி யாதரித்
துரைகெழு பாசுர வுரையைக் கண்டெழும்
பரிவொடு சூழினன் பாடி யாடினன். (௨௦)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு⁵கண்டுவாழ்ந்
தின்னிசைப் பாணனை யெடுத்த னைத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன். (௨௧)

௧௬. விரைந்து வந்தமையால் மணிகள் சிந்தின. சேர் நடந்து சென்
றமை, ௩௦ - ஆம் பாடலாலும் வலியுறுகின்றது. சொன்ன எல்லை-தண்ணீர்ப்
பந்தர்; ௧௨.

௧௭. பத்திரம் - திருமுகம். உன்றனக்கென்றுதந்த திருமுகமென் க;
உன்றனக்கு என்றும் நல்ல சொக்கன் என இயைத்தலுமாம்.

௨௦. இருமை - பெருமை. ஈடுகொண்டு - மனங்கனிந்து. சூழினன் -
தலைமேல் வைத்துக்கொண்டான்.

௨௧. திருமுகப் பாசுரத்தில், "தன்போலென்பா லன்பன்" என்றதனால்
தன்வயின் வைத்துள்ள பரிவு காணப்பட்டது.

(பி-ம்.) 1'அசைப்ப' 2'அசைப்ப' 3'ஒடுங்கி' 4'மீதேற்றி' 5'வாழ்ந்தான்'

உள் அ திருவல்லவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டுபோய்க்
கூட நீடுதன் கோயிலுட் புக்கல

1 ரேடு தாங்கு தவிசி விருத்தினன்.

(உஉ)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச கைவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்துமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புகூழ் மாலை சாத்தித் தூசுதன் கலவை பூசிப்
பரிந்து சுவையி னூட்டிப் பணிந்தனன் கரங்கள் கூப்பி.

(உங)

பேணுற்ற காவற் றெல்லைப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேசுடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும் வகைவகை பொதுசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறந்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி.

(உச)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிறக்க நல்க
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புகண் டதிசு யித்துக்
கருதிய தனம னைத்துங் கண்டிகைக் கொண்டு மன்னர்க்
குரியன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான்.

(உரு)

மன்னது கண்டு சால வாடிமுன் றெளிந்தி றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதரணஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான்.()

முன்புற நின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி காக்கு
நன்குல வரசே யென்னை யிப்படி நவிலா நின்ற
தென்கொனன் கிலாத யானோ ரிழிகுலப் பாண னென்றான்.

(உஎ)

உஉ. ஓடை - யானையின் நெற்றிப்பட்டம்.

உங. மெய்முழுதும் எண்ணெய்பெய்து மாலை சூட்டித் தூசுசாத்தி.

உச. பொருளறை - பொன்னறை.

உரு. கோதை - சோர். ஆணை - கட்டளை.

உசு. அதுகண்டு - திருவாணை கூறியதைத் தெரிந்து, முன்வாடிப் பின்
தெளிந்து. "என்னபுண்ணியஞ் செய்தனைநெஞ்சமே" (தே.) விதரணம் கொடை.

உஎ. என்னை - அடியேனை.

(பி = மீ.) 1 'ஏழிலங்குதவிசிவிழிச்சினன்'

இயைந்தனன் பொறையர் கோமா னிலங்கெழும் பிற தாக
நயந்துல களைத்துந் தந்த நான்முக னாதி யாக
வயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குமி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிற்கல் கண்டார் தாழ்ந்ததே துயர்ந்த தேது. (௨௮)

இரந்திது பல்காற் சொல்வ தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ னானே யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
விரைந்தெழுந் தருளு மென்று விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி. (௨௯)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்ந்தான் கோதைதன் பரிசு னத்தா
லுற்றொளி யுடம்பு பெற்றாங் குழும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (௩௦)

வம்பலி மூலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் டுதிச யிப்பத்
தும்பிரீ டெருத்தத் தோங்கித் தோரைசா மரைகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைநி ழுற்றப் பார்மக ணெளிய மிக்க
செம்பொனோ டணைந்த செல்வன் சொக்கனா லயத்துச் சேர்ந்தான்.

ஐயனே நினக்கு நல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லை செம்பொன் வரைபுரை தனம னைத்துங்
கையினின் திருமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டி போயினா னருள்பெற் றாங்கு. (௩௨)

௨௮. பொறையர்கோமான் - மலைநாட்டார் அரசர். நான்முகனாதி யாக
ஏறம்பு ஈறதாக வென்க; “அயன்முதலாகத்துன்னித் தப்பற வெறும்பீராகத்
தனுத்தோறு நிற்பேயாமே” என்பர்பின்னும்; ௫௯: ச; “பிரஹ்மாதிபிலிகா
பரியந்தம்” என்பது வடமொழிவழக்கு.

௨௯. இது - இழிகுலப்பாணன் என்பது. சொல்வது என்னை-சொல்வது
யாது. எம்பெருமக்கள்- எமது பெரியோராகிய தேவரீர். அருந்தவனையாலே-
சோமசுந்தரக்கடவுள் “வரவிடுப்பதுவே” என்றருளிச்செய்தகட்டையால். அருந்
தவன் - சிவபெருமான்; “அருந்தவத்தோற்கே” (புறநா. க.) என்பதன் அடிக்
குறிப்பைப்பார்க்க. நல்லாட்கூட்டி - நல்லவீரர்களைச்சேர்த்து; “ஆட்கெலாஞ்
செப்பினன்” (சீவக. கடி௨௬.)

௩௦. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர். கோதைதன் பரிசனத்தால் - சேர
ருடைய ஸ்பரிசத்தால். பரிசித்ததை, ௨௧ - ஆம் செய்யுளாலுணர்க. பரிசனங்
களோடும் - பரிவாறங்களோடும்.

௩௧. வரிசை - சம்மானம். தென்னன்கண்டு அதிசயிப்ப. தோரை -
பீலியாற் செய்தவிசிறி.

௩௨. தாமதிக்காது அன்றைத்தினமே அளித்த விரைவுதோன்ற, ‘காணு
முன்’ என்றார்.

(௮ - ம்.) 1 ‘அதிசயித்து’ 2 ‘பாராரணெளிய’ 3 ‘செல்வச்சொக்கன்’

உஅ0 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வந்தநா வலர்சுற் றத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மூ வென்ன
1 முந்துறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னூழி வாழ்ந்து
சுந்தரன் றனையே 2பாடி யிருந்தனன் னுதிப்ப யாரும்.

(கங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுசுசு.

ருசு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

—*—

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலைவி றனத்தொடி
நன்கு மிக்கவர் நானும் வியப்புற
மன்சி றக்க மதுரையில் வாழுநான்.

(க)

நீடு செல்வ நிதியினைக் கண்டிசை
பாடி பாணர் பொருமையைப் பற்றியே
நாடி யென்றிவ னன்குர வாவனென்
றாடி யாரு மிருப்ப ருரைத்திடார்.

(உ)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின் னுமுன்
றையல் கோவைமூச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் 3வழுத்துவ லென்றனன்.

(ங)

வேறு.

இப்பெரு விரதம் பூண்டான் டியாமினி நடுவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடிநாட் புகழ்க்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்சு னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யோர்நான்
மைப்படி மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்து கென்ன.

(ச)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மில்லடைந் தச்சங் கூர விருண்டுற விடித்து மின்னி
மல்லவான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வென்னச்
சொல்லருந் துளிக டேங்கச் சொரிந்தன சோனை மாரி.

(ரு)

ஙங. வறுவியோர் - தரித்திரர். என்றும் பொழிந்து நானும் வாழ்ந்து
பாடி யாருந்துதிப்ப இருந்தனன்.

(ருசு.)

உ. ஊடி - வெறுத்து.

ங. பொய்மை-மனம்வேறு வாக்குவேறு. முச்சந்தி-காலை, உச்சி, மாலை.

ச. யாமினி-இரவு. "புகழ்க்கு நல்லோன்" (சுச: சு.) துப்பு-துய்மை.
நெஞ்சன் - பாணர்.

ரு. நாற்கால்லிங்கு. இல்-இடம். ஞான்றவென்ன-தொங்கின வென்ன.
(பி - ம்.) 1'முந்தையினளித்து' 2'நாடி' 3'வழுத்துவம்'

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடு மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. ( )

முன்னிகழ் புங்க வத்தின் பின்னுற முதிரி நின்ற
தென்னிசை பாடும் பாணன் றிறத்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்குது மருத்தோ டொன்றிப்
பன்மலை யருவி யென்னத் திகழ்ந்தது பயம்வி னைத்தே. (எ)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா லம்பினை மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோவோன் றந்திரி யாழ்ந னைந்து
மிக்ககூ ருகிர்ந னைந்து விரனடுக் குறவும் போகான்
1 சிக்கன வுடனே நின்ற பாடினான் சிவனை யுள்ளி. (அ)

அயன்மலை யறுத்தல் பாடி 2யருக்கனை யடர்த்தல் பாடிக்க
கயந்தனை யுரித்தல் பாடிக்க காலனை யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரு புகழ்கண் மற்றும் பாடினான் சால வாழ்த்தி. (க)

முற்றவெந் தையைநி னைப்பார்க் கெதுமுடி யாது முன்னர்
மற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திதா திருந்து பாடென்
றுற்றபே ரிசைக்குச் சென்றாங் குவந்துயர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பலகை முன்னம் பாவலர் வரக்கொ டித்தான். (கஉ)

கங்குலி லிறைவன் மேனி கார்த்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற் கெந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழா தோங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளை வாழ்த்தி. (கக)

சு. யான்இன்று அழியினும் விரதம் ஒழியேன். வல்லான் செயல் -
சிவன் செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அழகு. மருத்து - கர்ற்று. மழைகள்
மழையாதலின், மலையருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுதி.

க. அருக்கன் - சூரியன்; அரக்கன் என்பாடத்திற்கு இராவணன்
என்று கொள்க. கயம் - யானை. சயந்தரும் புகழ் - பிரதாபம். இச்செய்யுள்
“அயன்மலை கொண்டுசென் டாடல் பாடி யருக்க னெயிறு பறித்தல் பாடிக்க,
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்க காலனைக் காலா லுதைத்தல் பாடி,
யியைந்தன முப்புர மெய்தல் பாடி. யேழை யடியோமை யாண்டு கொண்ட,
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே” (திருவாசு
கம், திருப்பொற்சுண்ணம், கஅ) என்பதைத்தழுவினது; பெரிய. திருநீல
கண்ட - இ-ஆம் திருவிருத்தமும் இவ்வாறேயுள்ளது.

கஉ. இயற்பலகை-சங்கப்பலகை. பாவலர்-சங்கப்பலவர். முன்வரக்கொடுத்
தான், இப்பொழுது சென்று இட்டான்; இச்செய்யுள் கருத்துடையடையணி.
(பி - ம்.) 1‘சிக்கன’ 2‘அரக்கன்’

உஅஉ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

வேறு.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய வுழையினி விளரி தாரமென்
நீண்டிய நெறியினே ழிசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினான். (கஉ)
முன்றிக ழிசைத்துதி முடியப் பாடுமு
னென்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
1வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீனம் பூத்ததால். (கங)

வேறு.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லே சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினான். (கச)
ஆல யத்து 2எணைந்துற் றவரொடு
மேல வந்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால் காலன் கருணையை யேத்தினார். (கரு)
இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டினக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டருள் பண்ணிசைச் சொக்கனை
யலது வல்லவ ராரொனப் போற்றினார். (கசு)
வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் கின்வயிற்
செய்ய சொக்கன் திருவருள் கண்டன
மைய னேரினக் காரொப் பவரொன
மைய நீர வணங்கினர் வாழ்த்தினர். (கஎ)

வேறு.

மின்றிகழ் தென்னன் முன்னு மேதினி வியப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் சொக்க னைப்போ
லின்றியா 4ரொமக்கு நல்லா ரொனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய மதியங் கண்ட வுததியின் விளங்கிற் றன்றே. (கஅ)
சிந்தைசெய் துலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தான் றன்னை யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சந்தைசொல் லியாண்டு புக்குத் தகும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தவெந் துயர நீங்கி வாழ்ந்துவா னுள்வ ரன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கருகரு.

கஎ. வெய்யபாணர் - அழக்காறுற்ற பாணர்; எழுவாய்.

(பி-ம்.) 1'வன்றிறல்வாரியும்' 2'அணைத்திட்டவரொடும்' 3'ஆரொனச் செப்
பினார்' 4'எனக்கு' 5'யாண்டும்புக்கு'

ருள.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தரையிற்பழு தில்லாநெறி தருபத்திரன் மனையான்
பரிவுற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ஞருகிப்புகழ் தருசந்தர னளவிற்பரி வுற்றே
பெருகப்புண ரிசைபாடுவள் பிரியாதொரு 1நாள்போல். (க)

பாலேமொழி சூதேமுலை பணையேதிர டோண்மெல்
2 வாலேலிலை தானேவயி றாவேயக லல்குல்
சேலேவிழி காரேகுழல் சிலையேதுதன் மலரான்
போலேதிகழ் வானேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே. (உ)

வேறு.

இரதியு மொவ்வா வடிவினா ஞருக்கொண் டிசையுலா வுவதெனச்
சிறந்தா, டரைபயில் சாதித் தருமநீ தியினாற் சசிகுல வேந்தையுந்
கண்டு, பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக்
கண்டு, பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்ல
வா வென்றனன் மெல்ல. (ங)

மையிலாள் கடைதொட் டியர்காங் குறைத்த மாசறு தேசுடை
நீதி, யையனே நந்தஞ் சந்தர னுணையவ்வுரை 3யிங்கெனக் கடாது,
பொய்யிலா வுண்மைப் பத்திர னெழியப் புவிபுளோ ருடன்பிறந் தவ
ரென், றையதுண் ணிடையான் மறுத்தனன் மருத்தா லசையுமென்
கொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டு நெஞ்சக நாணி வலிசெயா தாணையை நினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்தாக் கற்றவ ரவைநடு விளிய
முறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் முற்றிசை பாடுவாட் டேடிச்
சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றுரைத்துத்தெரிந்துயர் னுதரை விடுத்தான்.

அருமையா வொருவ ரறிந்திடு வாறங் ககற்றியோர் கார்துபோய்
விரைந்து, தரைமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும்
வல்லிசை வல்லாள், பரிவொடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தற்
சூழவொண் சிறப்பிற், கரிபரி நெருங்கு மதுரையுட் புகுந்து கண்டன
டிண்டிறல் வேந்தை. (ஈ)

௩. அருவமாகிய இசையானது உருக்கொண்டு உலாவவதென, விநலிபர்
கள் அரசனிடஞ்சென்று பாடிவரவேண்டியது மரபாதலின், 'சாதித்தருமநீ தி
யினால்' என்றார்.

ச. கைகுறைத்தகதை, சீலப். ௨௨-ஆம் பக்கத்தாலறியலாகும்.

ரு. வலிசெயாது - பலாத்காரஞ்செய்யாமல். கறுத்து - கோபித்து.
விளிய - அவமானப்பட.

ஈ. அகற்றியோர் - நீக்கிய வேலைக்காரர்.

(பி - ம்.) 1 'நாட்போல்' 2 'ஆலேலிலை' 3 'இன்மெனக்'

உஅச திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

பல்வித மாக மெல்லிசை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திங் காலே,
முல்லேசேர் மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாங் கிருந்தவ டன்னை,
யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவளுடன் பாடிதற் கின்று, வல்
லையோ வென்ன வவளுமிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரெ
ன்றுள். (எ)

அங்கது கேட்டி வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் ரெழுத
பொங்குகற் பினனை வியந்துநீ தோற்பிற்-புகவினந் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவனை வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (அ)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை
யாளேன், முன்னது தானே காத்திடும் வற்தே முற்றவோர் குற்றம்
வா ராது, மன்னநீ யிருப்ப வென்னையார் வெல்வா 1ரென்றணண்
மன்னவன் கண்டு, நன்னெறி நெஞ்சி னொன்றுவைத் தொன்று நவின்
றுபின் போவென விடுத்தான். (சு)

வேறு.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்திய மாலை தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சீர்த்திப் பத்திரன் றேவி தன்னை
2 வெருவுறு தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வரையறப் பாடச் சொல்லென் றேவியோர் மாதை விட்டான். (க0)

வான்முறை மற்றை ஞானரோர் மண்டபத் திருந்து முல்லைத்
தெரிவைநல் லிசைபா டிங்காற் சென்றவள் சொல்லக் கேட்ட
வரிவையு மதியா ளாகி யாசன்முன் பேசி வந்து
கருகிட வைது கீதம் பாடினாள் கற்பி னானே. (கக)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியநீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதுசேர் கானம் பாடிந் தோற்றவர் சுமக்க வென்றே. (கஉ)

இப்படிச் செய்த வின்று தகுமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் 3 லுங்கி யைந்து சீறியாழ் திருத்தி வந்த

எ. முல்லை சேர்மாலை - முல்லைப் பூமாலையையணிந்த; இம்மாலை கற்பிற்கு
உரியது. இங்கிதம் - குறிப்பு.

அ. தாம் - தகுதி. புகலின் - சொல்லுமிடத்து.

சு. அது - அக்கடி.

க0. எய்தியமாலை - வந்தவிதவித. மறைத்து ஒருமாதை விட்டானென்க.

கக. முல்லைத் தெரிவை - பத்திரர் மனைவ. முன்பேசி வந்து - முன்பு
சபதஞ் செய்தவந்தி; முன்பு ஏசிவந்து என்றமாம். கருகிட - கோபித்
கும்படி. கற்பினுனைவைது.

(பி - ம்.) 1 'என்றலுமன்னவன்' 2 'பரிவுறுதென்முன்' 3 'ஆங்கிருந்து'

துப்பிலா மாது பாட ¹வியைந்துமென் சுருதி மாது
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் பாடினா ஞாய்புண் டாக. (கங்)

காதிவந் தவடன் பாட்டைக் காகவெஞ் சுரம தென்றுங்
கோதில்கற் புடையாள் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றுந்
² தீதற வவையி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டிந் துப்பின்
மாதினை வியந்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றங் கொண்டே. (கசு)

நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ராசா ³வனுமதி தரும மென்னு
மறைமொழி தனைநி னேந்து மாதூர மாக வந்த
விறலியே பாடி னுள்ளென் றறைந்தனர் வியந்து சால. (கரு)

மற்றது கண்டு வந்த விறலியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ ருந்தக் கண்டினம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
யெற்றிகழ் மாதே வித்தை செயுமிடத் தென்றான் மெல்ல. (கசு)

மன்றிடை யின்று போகி நாளாவந் தேறும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் ⁴போக்க வேந்திழை போந்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடி நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (கள)

வேறு.

கருணைசேர் ⁵கடவு ளாலயத் தனைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந்
தரற்றித், தரைமிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொ

கங். துப்பிலா மாது - வந்தவியலி; 'துப்பின்மாது' என்பர்பின்னும்; கசு.

கசு. காகசுரம-காகம் கத்தினுற் போலப்பாடுவது; அஃது இசைச்சொழிற்
குற்றம் எட்டினுள் ஒன்று; இதனை, "பெருக்குரல் கட்டை நழுவல் விலங்க,
லொருக்கி யொதுக்கம் புரைத்தல் - விருப்பிலாக், காகுளி காக சுரமென்னு
மீவ்வட்டும், ஆகாவெனச் சொன்னு ராய்ந்து" என்னும் இசைமரபு வெண்
பாவால் உணர்க. 'மாறன்' என்பதற்கு மாறுதலையுடையவனென்னும்
பொருள் புலப்படக் கூறியிருத்தல் ஆராய்தற்பாலது.

கரு. வாரம்-பகஷ்பாதம்; "ஓங்கூர்ந்து" என்பர்பின்னும்; உ0; "வாரம்
பட்டுழித் தியவு நல்லவாந், தீரக் காய்ந்துழி நல்லவந் தியவா, மோரும் வையத்
தியற்கையன் றேவெனா, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினுள்" (சீவக.
௮௮௮) என்னுஞ்செய்யுள் ஈண்டு உணரற்பாலது. இராசா அனுமதிதருமம் -
இராசாவுடைய அனுமதியேதருமம்; "மன்னவனென்பபடி மன்னுயிரப்படி" என்
னும் பழமொழியும், "மன்னவன் சொன்ன வாறே சொல்வது வழக்காதன்றோ"
(திருவள்ளு. இசைவாது. க௮) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன. மாதூர
மாக - இனிமையாக.

கசு. சொல் - புகழ். எல் - ஒளி. கள. ஏறும்: முன்னிலைப்பன்மை.

கசு. எங்குள்ளென்றது கணவரையுமுளப்படுத்தி.

(பி - ம்.) ¹'வியந்துபின்' ²'தீதறுமவை' ³'அனுமதோதருமம்' ⁴'போக்'
⁵'சொக்கன்'.

உஅசு திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ரன் பெங்கண்மேல் வைத்தா, யுரைகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை
யுய்யுமா நறிகிலே னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்
தரு ளெனத்துதி செய்தாள். (கஅ)

வேறு.

அன்புடை யாளே நெஞ்சக மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ னுளை
மின்பொலி மாறன் நன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ. 1 வென்றன னெம்மான். (கக்)

வேறு.

நின்றதிரு வுரைவிசம்பிற் கேட்டு நீங்கா நேசமொடுநனிவாழ்ந்து
போந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவரை மற்றை ஞான்று வரவ
ழைத்தின் னிசைவாது கண்ட வைக்க, னென்றியவர் தம்மொடுமுன்
னையினுஞ் சால் வுண்மைமறைத்²தோரங்கூர்ந் தினிய நெஞ்சங், குன்ற
நவின் றிடத்தோலாக் கற்பு மாகு கூறுவாள் சீறியுளங் கொதித்து
விம்மி. (உ௦)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யானுங் கழறுமொரு விண்ணப்பங்
கைக்கொ ளொப்பின், மைதிகழங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மன்
டபத்துப் பாடியக்கா லிருந்தோர் தம்மு, ளெய்தியவா ரெருத்திதனை
வென்ற ளென்றங் கியாரொருவர் சொல்கின்ற ரவளே வென்ற, மெய்
தருநா யகிமற்றிங் கென்மு கத்து விளம்புமது ³செற்றங்கொண் டெ
ன்றான் மெல்ல. (உ௧)

ஒள்ளியவ டள்ளியுரை செய்யா முன்ன ருயர்புடைய வுலகத்தைப்
பேணி யொன்றும், வின்றாதல்செய் யாதங்கண் மேவி னுலயாம் வே
ரெருவ ராவேமோ வெனப்⁴போ தென்ன, வள்ளலெளி யவர்க்கெ
ளிய சொக்க நாதன் மண்டபத்து ளெண்டிசைமண் டலிகர் போற்றத்,
தெள்ளுதமிழ் வாணரிசை வாணர் சூழச் சேர்ந்திருந்தான் போந்தெ
வரும் வியப்ப வேந்தன். (உ௨)

புகழ்தருபத் திரன்றேவி யுண்மைக் கின்று புவிகாண நமைச்சு
மப்ப ளென்று கொண்டே, யகமகிழ்வி னொடும்வந்தாங் கறிவி லாதா
ளவையேற வறிவுடையா ளெங்குந் தானுஞ், சகமுதல்வன் றனைநினை
ந்து மெல்ல வொல்கிச் சார்தலுமற் றுங்கிருந்த வேந்தற் சார்ந்தோர்,
முகமுகம்பார்த் தனரென்னாய் விளையு மிந்த முன்னவன்றன் செய
மெரியா தென்று கொண்டே. (உ௩)

உ௦. ஓரங்கூர்து - பக்ஷபாதமிருந்து. உ௧. கைதவம் - வஞ்சனை.

உ௨. என - என்று தன்னுட்கருதி. தமிழ்நாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள்.

உ௩. முகமுகம்பார்த்தனர் - ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தனர்;
“கண்மல்கு நீரார் முகமுகங்க ளைக்கினரே” (சீவக. கஅ௦அ.)

(பி - ம்.) 1 ‘என்னை நிறைவன்’ 2 ‘ஓரம்பட்டு’ 3 ‘செற்றநகோளென்றான்’

4 ‘போதென்று’

வேறு.

பார்தவன் கண்டு பாடும் பாணனா யுருக்க ரந்து
பொருந்தவர் திருந்தா 1னப்பாற் போதமின் மாது முன்னர்
நிரைந்ததற் திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனை வாழ்த்தித்
தெரிந்துதான் வல்ல பாடல் பாடினா டோம் பேசி. (௨௪)

வேறு.

வேர்த்தன ணடுங்கினள் விதிர்வி திர்த்தனள்
வாய்த்தில விசையென வாயு லார்தன
உத்தரு முளம்பறை யறையத் தென்னனைப்
பார்த்தன ளவையவை கண்டும் பாடினாள். (௨௫)

வேறு.

புனைபெருக் குரல்க டத்தல் புரைத்தன்மே லொருக்கன் மிக்க
வினைபடு காக வோசை காகுளி விலங்க னீங்காத்
தணிபடு கட்டை யெட்டின் றகுதியிற் நிகழும் பொல்லா
வினிமையில் சுரத்தைக் கண்டாங் கிருந்தவர் வியந்தா ரில்லை. (௨௬)

முத்தவெண் ணகைது ளங்க முறுவல்செய் திறையை வாழ்த்திச்
சித்திர யாழ்தி ருத்தித் திருமலி களந்தி ருத்தி
மெத்திய மடப்பத் தோடு மெல்விரல் சிவப்ப வொற்றிப்
பத்திரன் றேவி மெல்லப் பாடினாள் பண்ணி னோங்க. (௨௭)

ஆங்கரி முாற்சி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்கிருங் கடலுள் வாழும் வலம்புரி முழக்க மென்ன

௨௪. பார்தவன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்த விமலி.

௨௫. உளம்பறை அறைய-நெஞ்சநடுங்க; ருசு: ௩௮-ஆம் பாடலின் குறி
ப்பைப்பார்க்க.

௨௬. பெருக்குரல் - வெடித்தகுரலாகிய வெள்ளோசை. கடத்தல் - ஓர்
ஓசையான தன்மைநீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புரைத்தல் - ஒருதானத்
தே பாட ஒருதானத்தே நழுவுதல். மேலொருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல். காக
வோசை - காகம் கத்தினாற்போலப் பாடுதல். காகுளி - பேய்கத்தினும் போ
லப் பாடுவது. விலங்கல் - ஒருபண்ணைப்பாட வேறொருபண்ணிலே விலகிநின்ற
இரட்டல். கட்டை - நிறமும் தானமுங்குமையுங் கீழிசை. இவற்றை, “பெ
ருக்குரல் கட்டை.....சொன்னாராய்ந்து” என்னும் இசைமாபு வெண்பாவா
லும், “நாகிகாகுளி வெடிக்குரல் வெள்ளை, பேசாக் கீழிசை யொருபுற மொட்ட,
னெட்டுயிர் பெறித லெறிந்தநின் றிரட்ட, லோசை யிழைத்தல் கழிபோக் கெ
ன்னப், பேசுற குற்ற மசைவொடு மாற்றி” (கல். ௨௫) என்னும் செய்யுளாலு
முணர்க.

௨௭. இறை - சிவபெருமான். மடப்பம் - கொளுத்தக் கொண்டு கொ
ண்டது விடாமை.

௨௮. அரிமுாற்சி - வண்டின் நாதம். மூவிசை - மூவகை ஓசை;
“துய்யமொழி மென்குயிலுஞ் சோலைவரி வண்டினமும், வைய முழங்கும்

(பி - ம்.) 1‘இப்பாற்’ 2‘பெருக்குரல்’

உஅஅ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வோங்கிய சராச ரங்க ஞருகிடப் பாடி நீதி
தூங்குமூ விசையைக் கண்டு துதித்தன ரிருந்தோர் யாரும். (உஅ)

தணிவின்மாத் திரையென் பானுந் தானங்க ளெட்டி னுனு
நணுகிய கிரியை பத்து நண்பதின் மூன்றெ ழுத்தா
லணுகிய தொழிலா றேங்கு மைந்தினல் விளங்கு மும்மைத்
திணையெழு பாடல் கண்டு தேவரு மதிச யித்தார். (உக)

வேந்தனார் செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்ந்தமென் சரம்ப டாமுன் மாண்டது செற்ற மேனி
சோர்ந்தது நெகிழ்ந்த துள்ளந் தம்புரு நார தாதி
வாய்ந்தவர் பாடும் பாட லென்றது வாக்கு வாழ்த்தி. (க௦)

பரிந்தது புதுமையேயோ பகைத்தவ னெஞ்ச மெங்கு
நிரம்பியோன் முன்னின் றுலெந் நெஞ்சக முருகா தங்க
ணுரம்படச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடி மென்மைச்
சாங்கொடுந் சரம்போற் றைப்பச் சாங்கொண்டான் சரமி லாதான்.

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
கற்புலீ றுடையாய் தோற்றாள் கழுத்திடை வளை த்தே மென்ன
விற்பொலி துதலாள் கேட்டி மெய்த்தவ னருளை வாழ்த்திப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருந்தனன் பொலிவுண் டாக. (கஉ)

மாலையைக் கழுத்தி விட்டோர் மாலைநின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவந் திறைஞ்சிற் கூட லிறைவனை யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (கங)

வலம்புரியும் - கைவைத்துத், தம்புருவு நாரதரும் பாடியமூ வோசை யென,
நம்புநீர் நால்வேதத் துள்” என்பது இசைமரபு.

உக. தாளங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு. இச்செய்யுட் பொருளை, “மா
த்திரைக் ளொன்பானு மன்றான மோரெட்டு, மேத்துக் கிரியையென் றீரைத்தம்-
கோத்துப், பதின்மூன் மெழுத்தாத் றெழிலைத்தம் பண்ணின், மதியோர்க ளைந்து
நிற மாம்” என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் ஆராய்க.

க௦. சரம் - ஸ்வரம்; அம்பென்பது மற்றொருபொருள்; அடுத்த செய்யு
ளாலு முணர்க.

கங. பகைத்தவனெஞ்சம் பரிந்தது புதுமையேயோ. ‘எங்கும் நிரம்பி
யோன் முன்னின்றால் எந்நெஞ்சக முருகாத’ என்பது, “யார்க்கு முன்னவ
னே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ” (பெரிய. திருவாரூர்ச். சஎ)
என்பதைத்தழுவியது. சரம் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம் - தணியாக்கோபம், சல
னம்; லகரத்திற்கு ரகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

கஉ. மெய்த்தவன் - சிவபெருமான்.

கங. மாலையை - விறலியை; பூமாலையை யென்பது மற்றொரு பொருள்;
“வாடிய மாலை வாடா மாலைதான் வீழக் கண்டே” என்பர்பின்னும்; கரு.

(பி - ம்.) 1‘தாளங்கள்’ 2‘பகைத்தவர் நெஞ்சோ’ 3‘பொலிவுகூர்ந்து’

மறுவில்சர் தரணப் பாடி மதுரைவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்றா ளென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணிக் கவிகை தூசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணானைக் 1கழுத்தினின் றிறக்கி விட்டான். (௧)

வாடிய மாலை வாடா மாலைதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மாலை யென்று
சேடுறக் கொடுத்தத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
நீடிய செயல்கள் சற்று நிலைநில்லா நிலையில் லாவே. (௩௫)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் றன்னை
யுண்டென விருந்தாள் வென்றா ளுலகினை யாளு கின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிருந்தவ டோற்றுண் மற்றென்
பண்டிறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிச யித்தான். (௩௬)

மற்றவர் தம்மைத் தத்த மனைவயிற் போக வேவிச்
கற்றைவார் சடிலச் சொக்கன் கருணையை விறலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின 2னிநிய நல்கி
நற்றமி ழிறைவன் ருனு நகையொடுங் கோயில் புக்கான். (௩௭)

பத்திரன் ருனு மிக்க பழுதில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னருளா லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம விமானத் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோருங் காண வேகினான் சிவலோ கத்தே. (௩௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௧௦௩.

௩௫. சேடு - பெருமை.

௩௬. பண்டிறல் - பழைய செய்தி.

௩௭. 'சொக்கன்': "ஆலவாய்ச் சொக்கனே" (திருநா. தே; மதுரைக்
கலம். ௫, ௧௦, ௬௩, ௬௬, ௮௨; மீனாட்சி இரட்டைமணிமாலை, ௨, ௧௦.) நற்ற
மிழறைவன் - சிவபெருமான்.

௩௮. அளவில்காலம் வீற்றிருந்த.

(பி - ம்.) 1^௧கழுத்தினினிதங்க' 2^௨உயர்பூணல்கி'

நி.அ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான
திருவிளையாடல்.*

—***—

முன்னமோர் காலம் வெய்ய முரணடி படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மரபினி விலங்கு வாநோர்
வன்னியர் தலைவன் ரோன்றி மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த நத்தின் வாழ்ந்தனன் காட்டு நாட்டு. (க)

ஆங்கவன் நனக்கு முன்னை யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
1 யோங்கிய விராறு மைந்த ரவள்வயிற் றுதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (உ)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படி தந்தை தாய
ருழையிடை 2 யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழகினில் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னைப்
பழவினை யிழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (ங)

தொல்லையம் பதிவிட் டொன்றார் துரப்பமற் றியாவும் விட்டு
நல்குர வலைப்பப் 3 போனோர் நாடொறும் வருந்த மேனி
பல்வித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது 4 கொண்டு புன்பயிர் விளைத்துண் டாரால். (ச)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கன்
படிபுகழ் வேட்டை வேட்டிப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டித்
தொடர்விடா விதிவ சத்தார் சுழன்றுமுன் றுளத்தன் பின்றிக்
கடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (ரு)

க. முரண் அடு - பகையை வெல்லுகின்ற. இன்னெறி - இனியநெறி;
இல்லறநெறியுமாம். வன்னியர்-ஒருவகைச் சாதியார். காட்டு நாடு-பாண்
டிய நாட்டின் கண்ணதாகிய சிறியதொரு நாடு; அது களவேள்வி நாடென்றும்
பெயர்பெறும்; “முன்னோர் பாண்டியன் சோழந் காய்ந்து, பெருங்கள
வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டின்” என்பதனாலு முணர்க; சச: ௫ச.

உ. அன்று, ஏ: அசைநிலைகள். ங. உழை - வீடு.

ச. துரப்ப - ஓட்ட. மேனி வருந்த. நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் -
நெற்பயிரல்லாதவைகள்.

டு. ஞாளி - நாய்.

* “எனக்குருளைக் கருளினை போற்றி” (திருவா. போற்றி: ௧௯௬);
“கோலமேனிவராகமே” (ஐ. திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம், ௫); “ஏவுண்டபன்றிக்
கிரங்கி யீசெனத்தை பெருந்துமையாதியன்று, கேவலங் கேழலாய்ப் பால் கொ
டுத்த கிடப்பறி வாரொம் பிரானுவாரே” (ஐ. திருவார்த்தை. ௬); “தாயாய்
முலையைத்தருவானே” (ஐ. ஆனந்தமாலை. ௫.)

(பி - ம்.) 1 ‘ஓங்கியபுதல்வீரரறு’ 2 ‘இறந்தநல்ல’ 3 ‘போனநாட்டிடை’
4 ‘சாளம்’

டுஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல். ௨௯௧

மெய்ப்பபி சாபம் வல்ல மேதகு முணர்வி னானே
 ரொப்பிலா முனிவன் றாற்றி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
 செப்பருந் தவஞ்செய் காலேச் சென்றவர் திரண்டு சூழ்ந்து
 தப்பென வங்கை ¹கொட்டிப் பாடினார் சால நக்கு. (சு)

வேறு.

மற்றது கண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சீறியாங் கவரைப்,
 பற்றியெந் நிலமு முழும்பழ மையினுற் பரிவுடைத் துழுந்தொழி லும
 க்கே, யுற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் றுழுமின்வெந் குரு
 னாக ளாகிப், பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழை
 யறச் சபித்தான். (சு)

முனிவரன் சபிப்ப நெஞ்சக மஞ்சி முதிர்ந்தரு பத்தியிற் கூடி, நினை
 யடி தொழுதே மாசிலா தவனே நீன்பிழை பொறுத்தரு ளின்றென்,
 றனைவரும் வணங்கக் கண்டிதா யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின்
 னருளான், மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாப
 முங் கொடுத்தான். (அ)

வேறு.

இந்நெறிச் சபிப்பப் போந்தாங் கெல்லேசூழ் முதிய வெற்பில்
 வன்னியர் நெடுமு கத்து மைந்நிறக் கூனற் கேழ
 றன்வயிற் றுதியா முன்னந் தாயையொண் புலியாண் மாறன்
 மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (சு)

வேறு.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணுமற்
 காய்துயரங் கொண்டழுங்கல் கண்டிகரு ணைச்சொக்க
 னையவுரை யாவு முணர்வா னியைந்தவற்றின்
 றுய்வடிவங் கொண்டான் றவத்தோ ரதிசயிப்ப. (க0)

சு. துறு - புதர். தப்பு - ஒருவகைப்பறை.

எ. உழுந்தொழில் உமக்கே பரிவுடைத்து. குருளைகளாகி - குட்டிக
 ளாகி. முன்பிழை - தப்பெனக்கையைக் கொட்டிப் பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்க நாயகரது இனிய அருளினால்.
 மறுபெருஞ் சாபம் - சாபவிமோசனம்; இதனைப் பிறிது சாபமென்றார் முன்;
 ௨: ௧௨.

க. வன்னியர் - மேற் கூறிய பன்னிரு மைந்தர்கள்; எழுவாய்.

க0. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் -
 வருந்துதலை. உரையாவும் உணர்வான் - சொக்க நாயகர்.

(பி - ம்.) ¹'கொட்டியாடினார்'

வட்ட முறிமதிய மென்ன வளை துண்ட
நெட்டை முகமில்லங்க நேர்ந்ததனி வாறுழிப்பக்
குட்டிபரிந் துண்ண விருபாலுங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி நடந்ததால் வெவ்வேனம். (கக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசார்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (கஉ)

வேறு.

அருள்சுரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வழுதபா னத்தினு லன்றே
குருளைபன் னிரண்டு மெழிறா வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப் பொருப்பி
லுரனுறு கோட்டாற் தழல்விழி யுமிழ ¹வொண்டல மேடவ லாகப்
புரையற வுழுது திரிந்தன விபைந்த பொலிவுறு வலியினு லோங்கி.

வேறு.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமுலை
வரிசை கூர்வாய் மடுத்தக் குடித்தநற்
பெரிய கோலங்கள் பின்னரென் செய்தன. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுகள.

நிகு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த
திருவிளையாடல்.*

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க ணுமைமங்கை
தரைபுகழு முதுகேழற் றனுக்கொண்ட தலைவனைப்பார்த்
துருகியபே ரருள்கண்டாண் டதிசயித்தன் புறத்துதித்துத்
தெரிதாரின் றுரைசெய்வான் செய்யதிரு வாய்மலர்ந்து. (க)

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறை மதியத்தை. துண்டம் - மூக்கு. இருபாலுமுண்ண - இரண்டுபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிடந்த கோலம் - ஆதிவராகம். கோலம் - வடிவு, பன்றி.

கஉ. அன்றே - அந்நாளே. அவல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள் அகத்தியமுனிவரை கோக்கி முனிவர்கள் வினாவியது.

* “கருமுகிற் கணிந்தத் தழங்கட் பிறையெயிற், தரிதரு குட்டி யாயபன்
நீரண்டினைச், செக்கோன் முளையிட்டு ருணீர் தேக்கிக், கொலைகள் வென்னும்
படர்களை கட்டுத், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ருலகு
பெற வினைக்கு, நாற்படை உன்னிய ராக்கிய பெருமான்” (கல். ௪௦.)

(பி - தி.) ¹ஒண்டலமிடம்வலமாகப்

ருக்.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல், உக்ரு.

வேறு.

விலங்குகள் கொன்று காட்டி வேட்டையாடுதலெப் போதுந்
தலம்புகழ் மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதனாற் பாவ
மலைந்தவர் மேற்செல் லாது வறிதுவெவ் விலங்கு சாக
நலந்தத னுருவங் கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (உ)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வலகிலையோ னிகளிற் றேறா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலைவர்நீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா
மொன்றிய கடைய தன்றோ வுளத்திடை யோருங் காலே. (ங)

அப்படி யிருப்ப விந்த வங்கங்கொண் டொலு கின்ற
தெப்படி யருளிச் செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்முத லாகத் துன்னித்
தப்பற வெறும்பீ ருகத் தனுத்தொறு நிற்பேம் யாமே. (ச)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வுருவங் கொண்டே
யெவ்வுயி ரையும்வ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வய்வுற வளித்த மக்க ளியாவரு மொத்தி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க் கொருவர்மேற் செல்லக் கண்டேம். (ரு)

வேறு.

ஆதலா லெமக்கு மீங்கித் தளவி லன்புமிக் கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண முன்ன மொருபெருந் தவமுனி சபிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் திடுமு னிறந்தது தாயுமப் போதே
வேதனை யுறுதல் கண்டியாம் வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

ஈங்குமுன் வளர்த்த றருமமா மிவைதா மிக்கொடுங் காட்டிடைச் சின்ன
உங்கற வுலாவி யில்வுடல் விட்டோர் தீதிலா வினியகூத் திரானுக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிநல் லொழுக்க முயர்புக ழறிவுற வுதித்தே
யாங்குதென் னவற்குச் சேனைநா யகர்க ளாகுநம் மாணையா லென்றான். (எ)

வேறு.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழுப் பிரம னாகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொப்புட னாக்க வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே. (அ)

உ. நலந்து - விரும்பி.

ச. இந்த அங்கம் - பன்றிவடிவம். காரணத்தை அருளிச் செய்யும்.
துப்பு - பவழம். தனுத்தொறும் - உடம்புகள் தோறும். இச்செய்யுளின்
பின்னிரண்டடியின் கருத்து, ருரு: உஅ - ஆம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

ரு. யாம் எவ்வுயிரையும் வளர்ப்போம்.

எ. இதன் அளவில்-இப்பன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது சாதியொருமை.

எ. நம்மாணையால் இவைதாம் சேனை நாயகர்களாகும்.

வேறு.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர்ந் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங், கடம்பமா வனத்தீர் தும்பெரு முலைப்பாற் கடல்குழத் தவைகளி கூர்ந்து, மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்ன வர்க் கமைச்சராய் வாழ்ந்து, நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குரை க்க வேணுமோ நினைத்திடி நென்ன. (கூ)

வேறு.

1 திருந்தாநா யகன்ம கிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப் பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டி நீண்ட வரந்தரும் பெரிய துங்க மதுரையம் பதியிற் போந்தாங் கரும்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (க0)

கனலுமிழ் செங்கட் டிங்கக் கடிம்பிறைக் கோட்டி மாக்கள் வினையறச் சிறிது கால முலாவிமீண் டருளால் வெற்பிற் புனையுரு விட்டிப் போந்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர் தனியுயர் தலைவ னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (கக)

2 பிறந்தபின் ருய்மார் தந்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங் கறம்பல செய்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு நிறங்களும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றெத் திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (கஉ)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்ந்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத் தண்ணளிச் செழியன் கேட்டித் தன்னுழை வரவ மைத்துப் புண்ணிய வடிவீர் தும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி யுண்ணிறைந் ததிச யித்தா னொருவர்போ லுருவங் கண்டே. (கங)

3 இந்தவெந் திறஞ்சேர் மைந்த ரெழிலினு லறிவா னந்தஞ் சுந்தான் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து தித்துத் தந்திர முற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர. (கச)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாய்பரி தேர்ப் தாதி செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப் பழுதிலா நினைவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் கட்டுந் தழைகதிர் மதிதோய் மாடந் தனித்தனி யிருப்ப வீர்தான். (கரு)

கூ. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை. வேணும் - வேண்டும்.

க0. கோலக்கோலம்: மடக்கு.

கக. பிறைக் கோட்டி மாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள்சார்ந்த.

கச. அறிவால் நந்தம். தந்திரம்-சேனை. போற்ற-பாதுகாக்க. பட்டம்-சேனாதிப்பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின்

(பி - ம்.) 1 'திருந்தநாயகன்' 2 'பிறங்குபன்னிருதாய்தந்தை' 3 'இந்தவோர் பருவமைந்தர்'

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௯௫.

நெறிப்படி மதுரைத் தென்ன னீள்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நானுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சால

1 வறத்தினே ரொழுகிச் சொக்க னுணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புக் கொண்டார் சேனை யோட்டிசா மந்த ராகி. (கௌ)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி னவையொன் தில்லா
வலியினு லறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய் வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் பகைக டந்தே. (கௌ)

வேறு.

கொன்றைச் சடிவ முடிச்சொக்கன் கொற்ற மாறற் கிரவின்
கொன்றிப் புருந்த செய்தியெலா முணர்த்தச் சொக்கன் குமரால்லா
வின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றுமுதற்
பன்றிக் குதும்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் பழிமீது. (கஅ)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டு கருதி முலையூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்மேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காசினியில். (ககூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௯௩௬.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.*

விரும்பி யுயரமுனம் விண்ணிற் பறக்குங்
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காக்கைக் கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீள்பதங்க முன்னு
வருந்த லொழிந்துலர்ந்தாங் கஞ்சியுழல் காலம். (க)

“மந்திரித் தலைவராக வைத்தனர்” என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்யுட்களாலு
முணர்க. போலும்: உம்மை, அசைநிலை.

௨௯. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனையிலி
லிருந்து தத்தம் தொழில்களை இயற்றுதல் இயல்பு; கூக: ௨0 - ஆம் செய்யு
ளைப்பார்க்க. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்.

௧௭. வன்னியத்தலைவராகி - சேனாபதிகளுக்குத்தலைவராகி; இந்நூற் பதி
கம், கூ-ஆம் செய்யுட் குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௮. முன்பு, “சுந்தரன் குமாரர் போலுமிருந்தனர்” (௧௪) என ஐயுற்ற
வன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றுணர்க.

௧௯. அவை - அப்பன்றிக்குட்டிகள்.

(க0)

௧. பதங்கம் - விட்டில்.

* “கருங்குருவிக் கன்றருளினே போற்றி” (திருவா. போற்றி. ௨0௧);
“இவ்வல குயிரளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைகூ ருநிக், கருங்குரு விக்குக்
கண்ணருள் கொடுத்த, வெண்டிரு நீற்றுச் செக்கர் மேனியன்” (கல். எ.)

(பி - ம்.) 1 ‘அறத்தினினோக்கிச்’ 2 ‘பகைகடிந்தே’

ஆங்கவற்றுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்ந்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி வியாவர்க்கு முண்டிபகை
தீங்ககல வெல்லாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (௨)

வென்றிப் புரம்பென்றோன் வேதா முடியறுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வாஹோ ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (௩)

காணி னினியிதற்கோர் காரணமுண் டெந்நிலத்தும்
பூணு முருக்கொண்டு பூசைகொளு மீசர்கனிற்
சேணிமிருங் கோயிற் திருவால் வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா நிலைபிறங்க. (௪)

என்று கருதி யிரணியத்தண் டாமரையிற்
சென்று விரைவின் முழுகிச் சிறகடித்துத்
துன்றுபுகழ் கொண்டானைச் சூழ்ந்துலகோர் கொண்டாட
ரின்று பரவப் புகுந்ததுமுன் னீங்காது. (௫)

வேறு.

அருந்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருந்திய நினைவு கண்டு பொருவின் மூன் றெழுத்தா லோங்கி
விரைந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (௬)

1 வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலே விடியு முன்னம் பிரமமா 2 முகுத்தத் துன்ற
3 னுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுவணரா சனுமுள் ளஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (௭)

௨. உணர்ந்தபடியாவது.

௩. வென்றிப்புரம்-முன்பு வெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வென்றிக்களிற்
றை விரிதாரவன் வென்ற வாறும்" (சீவக. ௧௪.) சிவபெருமானுடைய செயற்
கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை பகையை வெல்லக்கருதிய
கரிக்குருவியாற் கருதப்பட்டது.

௪. சேண் நிமிரும்.

௫. இரணியத்தண்டாமரை - பொற்றாமரைத் திர்த்தம்.

௬. அருந்தவன் - சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத்
தோன்" (புறநா. கடவுள்) என்பதன் கீழ்க்குறிப்பைப் டார்க்க.

௭. முகுத்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா முகூர்த்தமென்பது, இரவில்,
இருபத்தைந்து நாழிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஓது. உவண
ராசன் - கருடன்.

(பி - ம்.) 1 'வழிபடுவோர்கணின்போன்' 2 'முகுத்தத்' - 3 'உழையிற்'

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல். ௨௬௭

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேநின்
பெருங்குலக் கிளைக்கு மப்பாற் பெறும்பெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருந்துமீம் மந்தி ரத்தைப் போதியிப் புவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்ந்து பயமறத் திரிவ தற்கே. (௮)

அயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று நந்த
முயர்வினை யாடல் காண வும்பரு மதிச யிப்பச்
செயிற்று பறவைக் கெல்லாந் தீபமே யனைய வுன்றன்
1பெயரது வலியா னென்று பேசிடக் கடவ தென்றே. (௯)

கருணையிற் பரிசஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டிப்பக்
குருவியு மாலித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடியு முன்னர்
விரைவொடும் புகுந்து காட்டில் வெல்லுமந் திரமோ திற்றல். (௧0)

மறுவறு சிகரம் பன்னாள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவருஞ் சாதிக்கெல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் றன்றே. (௧௧)

நன்பரி வெய்தி யாவு நவையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லநன் னினைவு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடுக்கிக் காக்கை
யின்புறு தலையி லெற்றப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (௧௨)

2 கோக்கய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமுகக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக டலைபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைநினைந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று விரைவொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (௧௩)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிசயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ

௮. சடகம் - கரிக்குருவி. இளம்பார்ப்பு - இனையகுஞ்சு. போதி -
உபதேசஞ்செய். பரிந்தவையாவும் - துன்புற்றவைகளெல்லாம்; பரிந்து - நீ
யன்புற்று என்றுமாம். திரிவதற்குப் போதி.

௧௧. நிகரிலா மந்திரம் - பகையில்லாமைக்குக் காரணமாகிய மந்திரம்;
“நீலமொடு நெய்த னிகர்க்கு மூரன்” (ஐங்குறு.௨); “சிகரூ விலையே” (சீலப்.
பக்கம், ௩௨௬.)

௧௩. கோக்கயம் - தலைமையாகியகரிக்குருவி. நோக்கைநீக்கி - கண்
ணோட்டத்தை யொழித்து. மேக்குறீஇ - மேலேசென்று.

௧௪. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ளவர்களே பாருங்கள்; “பகரங்கக் கலம்
பகத்தைப் பாரீர் பாரீர்” (அரங்ககீகலம். தனியன், ௨); அடுக்குமாம். இறை
ஞ்சினபின்னரே வன்மையுண்டாயிற்றென்று வருவிக்க.

(14 - ம்.) 1‘பெயரையும்’ 2‘கோக்கை நீணோக்கை’, ‘நோக்கிய நோக்கை’

௨௬௮ திருவாலவர்புடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

ரீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் பெயரையும் வலியா நென்றார். (கச)

வேறு.

செந்நெறி நாயன் தேவர்க டேவன்
முன்வரு நீதி முடித்தன நென்றே
தொன்னெறி மலரோன் வந்து துதித்தான்
றன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (கரு)

வேறு.

சொற்ற ரும்பெரிய சுந்தர னருளா
னற்க ரங்குருவி நாமிகைத் தோன்றும்
விற்பொலி மந்திர 1மித்திஞ் சயத்தின்
கற்ப னேயின்னுங் காணப் படுமே. (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௬௮௨.

சுக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபொறித்த
திருவிளையாடல்.*

தேர்பரி கரியா ளீண்டுந் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிர²கு லத்து
வாரிகு முலக முற்று மதுரையி லிருந்து காத்தான். (க)
மன்னுயிர் காப்போ னோர்கான் மறையவர் தமையி கழந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரொந்தை சொக்கனுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா நெல்குர வுற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் டிழைப் பக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (உ)

கரு. ரு. ௩: ௫; நாயன் - தலைவன்.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக்கடவுள் உபதேசித்தருளியபின்பு, ஒவ்
வொருதினத்திலும் விடியற்காலத்தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத்
தை ஜபித்துக்கொண்டு வருகின்றன வென்பது ஐதிஹ்யம்; “ஆற்றல் வேண்
டுந்ரொலா மரணை யன்பினால், போற்றியிம் மனுப்புகல் கென்னல் போன்றமுன்,
சாற்றிய மந்திரம் தன்னைக் கார்க்குரீஇ,வீற்றுவீற் றுவிருந் துரைத்தன் மேயின்”
(காஞ்சிப்புராணம், பன்னிரு. ௪௦௪: விடியல்வருணனை)என்னுஞ் செய்யுளா
லுணர்க. மித்திஞ்சயம் - மிருத்தியுஞ்சய மந்திரம்; “சத்தியஞான மித்திஞ்
சயத்தினையுபதே சித்தான்” (தீருவிளையாடல், கரிக்குருவிக்கு. ௧௨.)

(கசு)

[விக்க.

க. ஆள் - காலாட்கள். உக்கிரகுலத்துத் தோன்றியென ஒருசொல்வரு

உ. சடங்கு என்றது பாசமல்லாத கர்மங்களை.

* “சேலுடன் செண்டிட்டுமேருப் பொன்வாங்கி” (பயகர. ௬௧.); “கய
லெழுகிய விமய நெற்றியின்” (சீலப். ஆய்ச்சியர் குரவை.)

(பி - ம்.) 1‘மிருத்தியுஞ்சயத்தின்’ 2‘குலத்தன்’ 3‘நெல்குரவாகியெங்கும்’

சூக.—மாமேருவிற் கயல்சென்டிபொறித்த திருவிளையாடல். ௨௯௯

ஆங்கவர் நீங்க ¹கில்லா வரும்பெரு வேள்வி முன்றோ
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிதலா லொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து நென்முதற் ருனி யங்கள்
பாங்குற விளைவில் லாமற் படைகுடி தளர்ந்த வன்றே. (௩)

மாரிலந் தளர்தல் கண்டி வழுதிவெந் துயரும் றோர்நாட்
டானிருந் தரைக்கி டந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
நீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி ரும்பு
மூனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (௪)

இன்றியா மறிந்தோ முண்மை யெங்ஙன மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்துளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனாற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
நன்றிகொள் பழையோர் சொல்வ ரென்றுநன் னிருட்டு யின்றான். (5)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டி கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
றெரிவுற நமக்கே நல்ல தென்னவ வருந்தே வின்று
பெருகிய படையு முன்றன் ²பீடுடைக் குடியு மன்றே
ரொருவரும் வாடா வாறிங் குரைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (௬)

விண்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டிப் தறித்தெ டித்தாங்
கொண்கிரி லின்ன தாக வுனதுறு குறியு மிட்டுப்
பண்பொடி கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (௭)

லின்னுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடுத்துப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்டுந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்டு நல்கிடு நயங்கள் ³கூர. (௮)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா திகழ்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
⁴வழிபடிந் யாண்டொன் றிற்குள் வையகந் தழைக்கு மன்றே. (௯)

௩. அரசருக்குரிய ஆறங்கங்களுட் சிறந்தமையின், படையும் குடியும்
கூறப்பட்டன; “பெருகிய படையுமுன்றன் பீடுடைக்குடியும்” (௬.)

௫. காலத்துப் பெய்யுமென்க. ௬. நமக்கே: ஏகாரம், பிரிநிலை.

௭. தறித்து - வெட்டி. உனதுறுகுறி யென்றது, மீனமுத்திரையை.
போதி - வா. பகடு - யானை. நன்று - மிகுதியாக.

௮. இச்செய்யுளின் கருத்தை ௧௯-ஆம் செய்யுளும் புலப்படுத்தும்.

௯. நந்தம் புரமதாம் = நம்முடைய வடிவமாகிய; புரம் - உடம்பு. இக்
ழ்தலால் மறுத்த.

(பி - ம்.) ¹‘கில்லா’ ²‘பீடுசேர்குடியுமற்றும்’ ³‘கூர்ந்தே’ ⁴‘வழிபடி’

வேறு.

துணைவன் யானெனச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு ளானெழுந் ததிசயித் தொருவருக் குரையா
னனைய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தளவி
றணிவில் சேனையை விடியுமுன் சாற்றினர் கிளர. (க௦)

அடர்ந்த தானையோ டாங்கவன் வடதிசை நோக்கி
நடந்து பல்பெருங் காதமு நாளிடைப் போக்கி
1 மடங்கல் யாளிகள் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வரைமருங் கடைந்தான். (க௧)

மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வளநகர் மேவி யங்க
ணுற்றதா னையை²யி ருத்தி யோங்குதன் றிறலி னேடு
முற்றிர விற்கென் றீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடினான் பாணிச் செண்டால். (க௨)

அங்கது கண்டு கம்பித் தமார்மெய் புனைந்து வந்து
செங்கனே றனைய மன்னன் ிதிண்மையை யதிச யித்தின்
றிங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்றென் னுண்டு தாபர மென்றென் னுண்டால். (க௩)

வேறு.

மன்னிய சங்கம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டிசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (க௪)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
கற்படி வரையென வெடுத்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் றன்கயற் குறிபொ ரித்தனன். (க௫)

சென்றுகந் துகமென மறுகச் செண்டினுற்
கன்றின்று னடித்தவன் பரவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிய சங்கம வருக்கொண் மேருவும்
வென்றீ போகென விடைகொ டித்ததால். (க௬)

க௦. கனவை ஒருவருக்கும் உரையானுதி அனைய. [பொன்.

க௧. மடங்கல் - சிங்கம். யாளிகள் - யானையாளிகள். காஞ்சனம் -

க௨. செண்டு - ஒருவகையாயுதம்; "செண்டுகொண்டு கரிகாலனொருகாலி
லிமையச் சிமயமால் வரைதிரித்தருளியீன்" (கலிங்க. இராசபா. ௧௪௫.)

க௩. சங்கமவருவம் தாபரவருவமென என்கு இரண்டுவடிவங்கள் உள்

க௪. 'யான்' என்றது, தன்னுருவத்தை. இது - இம்மலை. [என.

க௫. சிகரி - மலை. கயங்குறி - மீனமுத்தரை; "வழுதிக்கொடிச்
சேலெழுதிய மால்வரை" (கூ. ம. சம்பு. ௧௦.)

(பி - ம்.) 1 'மடங்கலாளிகள்' 2 'இருத்தியோங்கிய' 3 'திண்மைகண்டு'

வேறு.

ஒருவர லணுக வொண்ணு வுயர்வட கிரியிற் செம்பொன்
கரையறத் தறித்தெ டித்துக் கயலொடு செண்டுந் தீட்டிப்
பெரியவ னருளை வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
விரைவொடும் வந்தான் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (௧௭)

மன்னிய மனிதர் முற்று மற்றுமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னு நாவற் செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ றினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டி. (௧௮)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விரும்பல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்றூட் பகியர் சகடி முன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரை புக்கான். (௧௯)

வந்துதன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்கிங்
கெந்தையே யடைந்தே னின்ற னருளினு லென்று வாழ்த்திச்
சந்திர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாகு லத்தான். (௨௦)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசுடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையந்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (௨௧)

ஆண்டியாண் டொன்றிற் குள்ளீண் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டகு புதுமை யீது கண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றினையு மந்தப் பாண்டியன் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (௨௨)

மாநிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானிரை மாட்டி மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டினியன செய்வ ரோன்மற்
றானமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (௨௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௬௭௫.

௧௭. பெரியவன் - மகாதேவர்.

௧௮. நாவற்செம்பொன் - சாம்பூரதமென்னும் தங்கம்.

௧௯. மச்சம் - வெட்டியெடுத்தக்கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொன்.
ஈழம் - பொன்; மேருவை மீனாகச்செய்து அதிலுள்ள பொன்னையெல்லாம்
கொண்டென்பது மற்றொருபொருள்.

௨௦. முன்னர் வழங்குவ - திருமுஞ்சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா -
பொன்னாக; சந்திரம் - பொன். மடக்கணி.

௨௨. ஆண்டு - அப்பொழுது.

௬௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஒங்குதன முடையாளோர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்
டினத்து முன்னோர் நாளி, ஸீங்கரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னே
1 நீள்விளையின் வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யீங்குலகி னுணமட
மச்ச முன்னு வெத்தகவு மிவட்கல்லா தில்லை யென்னும், பாங்குதி
கழ் வுறுமொருபெண் ணருமை யாகப் பயந்துகிறப் பொடுவளர்த்
தான் பரிவு கூர்ந்தே. (௧)

வருத்தமற 2வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுரைநக ரிருப்பா
ளோர் மருமகற்குப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பலென வறுதி யிட்டுப்
பொருவிவருங் குலவணிகன் விருத்த னுகித், திருத்தமுடை மனைவி
யொடு மரித்த பின்னர்ச் செட்டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி,
விரித்துநிகழ் செய்தியெல்லார் தோன்ற வோலை 3விரைவினவன்
றனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (௨)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பிள்ளை வேண்டி யுயர்தருமத் தொ
ருப்பட்டார் தவங்கள் செய்து, 4பின்னரொராண் மகவின்றி யருமை
யாகப் பெற்றகரிய பெற்றியினோர் பெண்ணைப் பெற்றிங், கென்னுடை
நன் மருமகற்கே கொடுப்ப லென்று யாருமுணர் வுறவுரைத்து விரு
த்த னுகித், தன்மனைவி யொடுமிறந்தான் விரைவின் வந்தித் தையலை
யுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கைக் கொள்ளே. (௩)

இந்தவா சகவோலை செல்லா முன்னுங் கிருங்குலமா தொடும்புத
ல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்கிவா சித்துக் கண்டு
முதிர்ச்சியினுற் சிறிதழுங்கி மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர்
சிலரோ டொன்றிச் சின்னாளிற் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தநக
ரடைந்தளவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் துனியிருக்கு மக
த்துட் புக்கான். (௪)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னு ரிதிகளுங்கண் டெதிர்
வரவு பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்
னுண் மனைக்கணிருந் தறநெறியை மனத்தி னோர்ந்தின், ரோதுமணஞ்

க. பட்டினத்து - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்; “முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டி
னம் பெறினும்” (பட்டினப்பாலை, ௨௧௮.)

௨. அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரித்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம்-
அபரக்கிரியை. ஒலையிலெழுதி அதனைக்கட்டி விட்டார். [கூட்டுக.

௩. கைக்கோள் என்று ஒலையெழுதிக்கட்டி விட்டாரென முன்னதனோடு

௪. ‘சின்னாளிற் பல்காதம்’: முரண். மைத்துனி-அம்மான்மகன்; “மைத்
துனி நடக்கமாட்டே னினைத்தன னென்ன” (௭.)

(பி - ம்.) 1‘நீள்விதியின்’ 2‘வளர்க்கின்ற’ 3‘விரைவில்வணிகனுக்கெழுதி’

4 ‘பின்னொராண் மகவின்றி யினிமைகூர்ப்’

செய்வதுநம் மதுரை மேவு முற்றவர்முன் னாவென்றே யுரைத்து
வான்றோய், போதுதிகழ் பொழின் மதுரை நகரை நோக்கிப் புறப்ப
ட்டா னொருப்பட்டான் தனக்கட் டோடும். (௩)

வேறு.

செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பினங் கொங்கை மங்கை
யிந்திரை யனையா னோடு மினிமைகூ 1ரடிமை யோடு
நந்துபல் பொருள்க னோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும்
வந்தன சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்குங் காலை. (௪)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னிளைத்தன னென்ன வாய்ந்த
வுத்தமன் பொருள னைத்து முற்றவர் கைக்கொ ணித்து
மெத்தென மாதைக் கொண்டு வருகுவல் விரைவி னீங்கண்
2 முத்தெயின் மதுரை தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (5)
மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங்
குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து
சிற்பரன் விரும்பி வாழந் திருப்புறம் பயம தென்னும்
பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான். (௬)

3 ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசினன் குறவ மைத்துத்
தீங்கற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட்
டாங்கருங் கண்ப டிப்பத் தையலு மரபை நோக்கி
நீங்கவோர் புடைத்து யின்றா னெருங்கடி யார்கள் சூழ. (௭)

நிறைவினா லறிவால் வாழ்வா னீதியா லினமை யாலோர்
குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் 4குலப்புகழ் வணிகன் றன்னைக்
கறுவிவா ளரவு சென்று கடித்தலு நிசிக்கட் கண்டே
முறையிடை வீழ்ந்தார் சூழ்ந்த வடியவர் முகிர வாங்கு. (௮)

விரைவின்மின் னசனி யன்றார் வெவ்வலிக் கருட னொப்பா
ருரனுடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலா மயூர நேர்வார்

௩. தனக்கட்டு - பணப்பொதி. சு. இந்திரை - திருமகள்.

௪. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெயில் - முதியமதில்.

௫. அடியார் - அடிமை வேலைசெய்பவர்; "அடிமை முன்ன" (௩.) ஓசனை
யுங்காதமும். சிற்பரன் - பரமசிவன். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டித்திருப்
பதிகளுள் ஒன்று; பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சிவாஞ்ஞையால் இதன்
புறத்தே சூழ்ந்திருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; "பாஹ்யம்பு
புரம்" என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர்.

௬. மரபு - முறைமை. ௮. கறுவி - கோபித்து. நிசிக்கட்கடித்தலும்.

௭. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலையுடைய இடியுமாம்.
கேழல் - பன்றி. மயூரம் - மயில். நகுலம் - கீரி. எண்கு - காடி. இச்செய்யு
ளில், பாம்பிற்குப்பகையாய் உள்ளவைகள் கூறப்பட்டிருந்தல் காண்க.

(பி - ம்.) 1 'அடியாரோடும்' 2 'முத்தையின்மதுரை' 3 'ஆங்கான்றனைப்ப
னிந்தே யருகுறமனையிற்றங்கித், தீங்கறவருந்தி முன்னர்த்' 4 'குலப்பெரு'

பொருநரு லத்தை யேய்வார் பொருவிலெண் குக்க டிப்பார்
கருதிமுன் பார்த்துஞ் சாகக் கண்டனர் கைவிட் டார்கள். (கக)

செங்கயற் கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி னெளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொடும ரற்றி
யங்கொரு மதிநி னைந்து புலம்புவா ளானே நோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சண்ட கோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேளுரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றென்
னாளி யுயிர்தா ராயே லவன்வழி யடைவேன் யானே. (கங)

என்றவ ளடியா ரோடு 2மிரவிடை யாற்ற முன்ன
நன்றியிற் றெழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த ரொல்லை
வென்றியி னுணர்ந்தெ முந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருரையு மென்ன வுரைசெய்வா னிலனை நோக்கி. (கச)

வேறு.

எந்தையுயர் 3பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தார்
பெற்றழகார் மதுரை மன்னு, முந்தியநன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லெ
ன்றே மொழிந்துவா னுலகெய்த வணிகர் கூடி, நொத்தெழுதி யோலை
விடக் கண்டி வந்து நானெறியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்
தமில்பல் பொருளையுங்கொண் டென்னை யுங்கொண் டணைந்திரவிங்
கிவன்மாண்டா னரவு தீண்டி. (கரு)

வேறு.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
துன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பூம் பாவையாப் பாடும் வென்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (கக)

வென்றிகொ ணஞ்சண் டானே விதிமுறை யிறைஞ்சி யிந்த
மன்றலங் குழலா ன்றற்ற வருத்தநீக் கிடுவ மென்றே
நன்றிகொ டிருக்க ணோக்கா னுன்முகன் மறலி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் றன்னை யெழுப்பினார் புதுமை கூர. (கஎ)

கக. காளம் - கருமை. ஆளரி - ஆண்டிக்கம்; என்றது வணிகனை. இச்
செய்யுளில் விடத்தின் கொடுமையையும், கணவனையிழந்த மகளிர் துன்பத்தை
யும் எளிதில் மாற்றியருளும் ஆற்றலையுடையவரென்பது புலப்படச் சிலபெரு
மானைத் துதித்திருக்கும் அழகு மிகப்பாராட்டற்பாலது.

கச. நின்றவர்: விளி. கரு. மன்றல் - கலியாணம்.

கங. எந்தை - தேவரீர். அங்கம் - என்பு; திருஞானசம்பந்தர் அங்கத்
தைப் பூம்பாவையாகப் பாடியதலம்: மயிலாப்பூர்.

கஎ. வென்றிகொள் - மந்தைத்தேவர்களைவென்ற. 'நஞ்சுண்டானே'
என்பது கருத்துடை அடையணி. அஞ்ச எழுப்பினார்.

(பி - ம்.) 1'நஞ்சியம்' 2'இறைகடையாற்ற' 3'பட்டினத்தோர்'

துயின்றவ ரெழுமா போலத் துண்ணென வெழுந்தி றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகற் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியந்துற வேத்தி னார்கண் மிகமிக வதிச யித்து
நயந்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றுநே ரொவ்வா நீதி வணிகனைப் புகழ்ந்த தன்றிச்
சொற்புக முணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது. 1. நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
கற்பையுங் கண்டு சால வாழ்த்தினார் காழி வேந்தர். (கக)

வேறு.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
நன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவம் வருநடு வாகவே
கன்னி மாதினைக் கைப்பிடி யென்றனர். (௨௦)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவள்
குறைவி றந்தையுங் குற்றமி ருயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முறையென. (௨௧)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனுந்
தணிவி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணந்தனன். (௨௨)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிசயித்
துய்ய வந்தெ னுயிர்தரும் வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்ந்தனன் ருண்மிசை. (௨௩)

மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குநின் காதலி தன்னொடு
முற்ற நல்லடி யாரொடு மொல்லெநின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர். (௨௪)

கஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை ஏத்தினார்கள்.

௨௦. சிவன் வன்னி கூவம் - சிவலிங்கப் பெருமானும் வன்னி மரமும்
கிணறும். நடுவாகவரும்.

௨௨. வைதிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

௨௪. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

(பி - ம்.) 1'நீங்கி, நிற்பது கண்டு சால நிறைவுளோர் போற்றுக்தாய,
கற்பியாங்குண்டி. லேமென் நேத்தினார் காழி வேந்தர்.

௩௦௬ திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

மாண்டிகன வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதிரெடு நல்
வடியார் போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைநகரடைந்து
பொற்பிற் கருணையுடனெதிர்கொண்ட கிளைஞர் கட்டு, மூண்டபெ
ருஞ் செய்தியெல்லாந் தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப
மகிழ்ந்து மாம, னீண்டியநன் பொருளொடுந்தன் பொருளுங் கொண்
டாண் டிருந்தனனன் னயம்படவா ணிகஞ்செய் தோங்க. (௨௫)

மன்னு¹மூய, ரற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுகுண முடையா
னோர் மதலை தோன்றிப், பொன்னணியா விலகுபெருஞ் சிறப்பி னோங்
கிப் பொலிவினுடன் வளருங்காற் பொருமை மிக்க, முன்மைவன்
கொண்டகுல மாதின் மைந்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னோடுங் கூடி,
மின்னியபாஞ் சாலிகமுன் னான நல்ல விளையாட்டி னொருப்பட்டார்
வீதி யேறி. (௨௬)

வேறு.

தகவிளை யாடு நாளிற் நகவிலாப் புதல்வ ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று
மிகவெருண் டமுது சொல்லக் கேட்டலும் விம்மி யாற்றான்
பகைபட வடித்த தென்கொல் கெடுவீர்கா ளெனப்ப கர்த்தான். (௨௭)

வேறு.

ஆங்கது கேட்டு விரைவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென்
கணவ, னோங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட்
பரத்தைய ரீனைய, தீங்குள நீயோ மைந்தரைச் செறுப்பாய் செப்பிய
வாறுநன் றென்று, பாங்குடை யானை யெழுவெழ வைதான் பன்
முறை பரிபவ மாக. (௨௮)

இன்னன விரிய முன்னவ ளேச விளையவன் சாலநொந் தழுது,
பின்னுற நவில்வா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்புட னடைவின்,
வன்னியுங் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் ருக,
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெனோ வுரைப்
பதிங் கென்றான். (௨௯)

இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
ரொப்பிலாச் சிவனும் வன்னியாங் கிணறு மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா தூரச் சான்றது சான்றோ சிறந்தநம் முற்றவர் முன்ன
மெய்ப்பட வந்து நவிலுமேற் கற்பார் மெல்லிய லல்லவேற் கணிகை.

௨௬ பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையாட்டு. [பம்; அவமானமுமாம்.

௨௮. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய். எழஎழ - மி: மிக. பரிபவம் - துன்

௨௯. சான்று - சாட்சி.

[லாவாயின்.

௩௦. கற்பார்த்த மெல்லியலாக ஆவாய், அல்லவேல் - அவைகள் சொல்
(பி - ம்.) 1'உயிர்ப்பொடு'

வேறு.

ஏன்றவள் சொல்லக் குன்றி யிளையவ னெங்குந் தானாய்த்
துன்றிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனன் மண்ணில் வீழ்ந்து, (௩௧)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தரைப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைசேர் மடந்தை சொன்ன வார்த்தையோ பொறுக்க கில்லை
னென்னுடை நாண முன்ன யாவையு மழிந்த வின்றே
புன்னையல் லாலெ னக்கிங் காருள நுற்றார் மற்றே. (௩௨)

மறுவினீ யறிய யானோர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண வவணியீ தன்றைச் சான்றின்
றிறையில்வந் துரைத்தல் வேண்டு மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றாள். ( )

ஆங்குது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்சு சொக்கன்
பாங்குளாள் செயல்கண் டெள்ளங் கசிந்துமுன் பரிப வஞ்செய்
தீங்குசேர் மாதி னுள்ளந் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்று மூன்று மொல்லையின் வரவழைத்தான். (௩௪)

வேறு.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டுவந்
தெந்தை யல்லதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
ரந்த ரத்த ரதிரயித் தேத்தினர்
சிந்தை யாகுலந் தீர்ந்தன டேமொழி. (௩௫)

வேறு.

ஏற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
1தோற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ ளிளையா டாளிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி நின்றாள் பொறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. ( )

உத்தமத் தலைவன் கண்டான் டொள்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி கழ்ந்தே .
யத்தனை நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வந் பெற்ற
பத்தினி மாதி னோடும் வாழ்ந்தனன் பரிவு கூர்ந்து. (௩௭)

௩௧. 'புகழ்க்கு நல்லசொக்கன்': சக: ௨௭. பொற்கோயில்: 'பசும்பொன
லிலங்குவாரேயு, திருந்துமாலயம்' என்பர்பின்; ௩௪: கூ.

௩௩. 'பத்தினிமாத்' என்றது கற்புடையவளென்னும் பொருளில் வந்
தது; 'பத்தினிமாதினோடும்' என்பர்பின்னும்; ௩௭. சண்பை - சீகாழி.

௩௭. பரிவு - அன்பு.

(௩ - ம்.) 1தோற்றுதல் கண்டி. யாங்க ளறிவமென்று'

முல்லேசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்கன் றன்னை நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினை விட்டி முன்றி லேகிடை திருந்து மிக்க
பல்பெருஞ் சிறப்பி னோங்கி வாழ்ந்தனள் பழிச்ச யாரும். (௩௮)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலை மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டித்து
விரைத்திரு மருக றன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் தீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி. (௩௯)

ஆகத்திருவருத்தம் - ககசச.

௯௩. - நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

— ❖ ❖ ❖ —

முந்தியகா லத்தொருகான் முதுநாரை வடதிசைக்கட்
கந்தமலி செங்கமலங் காவிதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சிந்தைகளி கூரவுகள் சேல்கள்வரால் ¹வரிவாளை
வந்தனயா வையுமருந்தி வாழுங்கான் மழையின்றி. (௧)

ஆழியுரு வனையபெரு வாவினீ ரறக்கண்டே
யூழுடைநல் விதிவசத்தா னுழன்று நுக ரிரைதேடித்
தாழ்வகல ²வந்தறஞ்சேர் தவமுனிவர் நிறைந்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தணைந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (௨)

தேங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறந்திலங்கத் தனிகண்டி
தாங்கரிய பசியிடுகெடுஞ் சென்றிருப்பச் சலசாங்க
ளோங்குமுயர் வடிவினவா யளவிலவா யுகண்டெழுந்து
பாங்கணைந்து விளையாடிப் பயமின்றி யுலவினவால். (௩)

வேறு.

தவவள வலியி னாலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட
நவமுறு நாரை வாழ்ந்து நனிமனத் ததிச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பசி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லங் காலை. (௪)

௩௮. முல்லே - கற்பு.

௩௯. மருத்து அயல் - காற்றை யுண்ணுகின்ற. பாப்புக் காப்பு - பாம்பாகிய காப்பையுடைய. சடையெனும் யாப்பு; "சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருகல் - ஒருதிருப்பதி; அதில் விடந்தீர்த்ததை, திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியாயனார் புராணத்தள்ள சஅக - ஆம் திருவிருத்த முதலியவற்றானை.

(௯௩).

௩. சலசாங்கள் - நீர்வாழ்வன.

(பி - ம்.) ¹'கயல்வாளை' ²'வந்தறஞ்'

வேறு.

மரவுரி ¹புடையினர் மார்பி னூலினர்
தரும²குண் டுகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
விரைவொடு நணுகினர் விடிபு முன்னரே. (௫)

அங்கவர் தங்களத் தளவு நீரினுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு புன்மைமீன்
பொங்குமெய் நலிந்திடா தன்பு பூண்டருட்
டுங்கமா முனிவரைச் சூழ்ந்து கொண்டவால். (சு)

வேறு.

உருகிமுன் கண்ட நாரை யதிசயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
நிரையின் மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறிந்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல். (எ)

இனியுயிர் செகுத்துண் ணைமென் நெண்ணிவெங் கொலைத விர்ந்து
புனலையே யுண்டு சூழ்ந்து பொய்கையுள் வாழ நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பசி போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுசி நந்த முனிவர்கள் வரத்தை வாழ்த்தி. (அ)

மருவிய கிளைகள் கண்டு வந்துயிர் செகுத்துண் ணது
பெரியநீ மெலிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் துங்கள் காரியத் தேகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு. (சு)

வேறு.

சந்தி யாமடத் தேகித் தபோதனர்
புந்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முந்து வேட்டுயர் முத்தியை வேட்டது. (க௦)

வேறு.

மற்றொரு தெய்வ மண்ணின் மதுரைநா யகன்போ வில்லை
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முத்தியை யளிக்க வல்லா
ருற்றுடை செய்யி னென்றாங் குயர்தவ முனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நாரை. (கக)

சூ. சூழ்ந்துகொண்டவைகள், மீன்கள்.

எ. உறை - நீர்த்துளி.

[விசேடத்தை.

அ. சூழ்ந்து - சுற்றிக்கொண்டு, ஆராய்ந்து. வினைதருபசி. வரத்தை -

க௦. நம்பு - விரும்புகின்ற. மாசுஅறல் - குற்றம்நீங்குதலை.

(பி - ம்.) ¹ 'இடையினர்' ² 'கண்டுகை' ³ 'மாமடத்து'

ங்஑௦ திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

வாழுடைச் சொக்கன் றன்னை வழுத்துவ மென்றெழுந்து
தரைபுகழோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிசயிப்ப
விரைவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதகு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத னுலயத் தனைந்த தன்றே. (க௨)

உத்தமக் கனகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நானும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மண்ணோர்
புத்தியு ளதிசயித்தார் புதுமையி் தென்ன வாழ்த்தி. (க௩)

எங்குமோ ரிரைதே ராம லினியதன் னுடலம் வாட
மங்கைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் ததிசயித்தாள். (க௪)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்குறற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா னுரை
மன்னிய கயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யார
றுன்னிய பனைமீன் றுள்ளித் துறைவினை யாடல் கண்டு. (க௫)

சாதிவா தனையி னாலே தருமநா னெறிம றந்தே
யாதா வுடனே கூடி யயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாது மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (க௬)

முன்னைவா தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலே
நன் னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுக்கிக் கெட்டேன்
நின்னவே நயந்தே நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்றே. (க௭)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்றோ வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்ததிங் கெனந யந்தே
யொல்லையவ் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லாங்கு. (க௮)

க௩. கனகப்போதா ரோடையில் - பொற்றாமரையில்.

க௪. அன்புதன்னைப்பார்.

க௫. செங்காணுரை: "நாராய் நாராய் செங்காணுராய்" (தனிப்பாடல்.)
உளுவை, ஆரல், பனை என்பன மீன்விசேடங்கள்.

க௬. வாதனை - பழக்கம். அலகு - மூக்கு.

க௮. வல்லவன் - சிவபெருமான். ஒன்றோ - ஒருவகையான நலந்தானு.

(பி - ம்.) 1 'இனியதோருடலம்' 2 'நெறியறியாளமும்'

நலமலி யறிவான் மிக்க நாரை¹வந் தணைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீன னைத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலகலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரீ ரென்றே
யலகிலா மனித ரெல்லா மேத்தினா ரதிச யித்தே. (கக)

வேறு.

உடலி னைத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவி னிற்சிவ லோகத் தடையென
விடர கற்றி யிருங்கண நாயகர்
வடிவு பெற்றந் கிருந்தது வான்ரொழ. (உ௦)

வேறு.

2 பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நாரை
வரனுறு தேவ ராகி வான்ரொழ விருப்பக் கண்டீர்
3 கருதினிங் கின்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்⁴கொல் லாதிங்
கரணைவந் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கைய மின்றே. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களநடு.

சுச.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.*

—***—

நந்தலி லாத கால நான்கு வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
திந்தவொண் பிரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
முந்திய வுகங்க ணுன்கின் முதலுக்கத் தாதி தன்னில். (க)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமுற் கலியு கத்தி னிருக்குமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை நெறியி னோதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும். (உ)

ஒருமைநெஞ் சகமு முன்னே யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைந்து மாதிரா லங்க மாறுந்
தருமவே ழிசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்ந்தார். (ங)

க. காலம்: எழுவாய்.

ங. வேள்வி ஐந்தாவன: பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதர்
யாகம், பூதயாகம் என்பன. ஆறங்கங்களாவன: நிருத்தம், வியாகரணம்,

* “வேத நூல்பயில் கின்றது வாயிலே”, “மறையிலங்கு பாடலாய்”,
“நால் வேதமும் பொருள்களு மருளி, யங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த வா
லவா யாவது மிதுவே” (திருநா. தே. திருவாலவாய்); “வேதியா வேதகீதா”
(திருநா. தே. ஷே.)

(பி - ம்.) 1‘வந்தனையை’ 2‘பரிவற’ 3‘கருதுதிரென்றும்’ 4‘கொல்லாமல்’

நக2.. திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற்புராணம்.

தொன்மைநன் கிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டு
நன்மறை 1யோதி னேரு நயந்தரும் பொருடே ரார்கள்
மன்னிய பொருடேர்ந் தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னொரு வர்க்கு நல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி. (ச)

வேறு.

மறந்திக ழுவ்கு மறைந்த தொப்பிலா
நிறந்திக ழுவ்கு நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தநால் வேதமு மிலங்க மண்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா நென்ற முங்குமுன். (ரு)

வேறு.

வரனுறு மண்ம கட்டு மணிமுடி யாகுந் தொல்லை
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பநா மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கற நவிலவ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் நீதறு புகழ்க்கு நல்லோன். (சு)

அந்தநல் லுரைகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ற லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சந்தையே வடிவாம் வேத புருடனே தாழா தெங்கள்
சிந்தையா குலங்க டரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்றார். (எ)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணைந்துயர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குநூல் வேத நான்கு மினியுவங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறந வின்றான் பிணங்குநா லிணங்கு மார்பன். (அ)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற கேட்
கரும்பெரு நிறைவு கூரு மளவினி லெழுந்து காணப் [டாங்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொன லிலங்கு வான்ரேய்
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேசி கேசன். (க)

வேறு.

அன்னை யொப்ப வருள்சுரந் திப்படி
நன்ன ய்த்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கரை யல்லதிங்
கெந்தி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினார். (க0)

கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தம் என்பன: இச்செய்யுள் இரத்தினாவளி யென்
னும் அணி.

சு. 'புகழ்க்கு நல்லோன்': ருசு: ச.

எ. 'அழகன்': 'அழகனீபுயங்கனீ', "முப்புராஞ் செற்றவழக" (திருநா.
தே.) "அழகனையால வாயிலப்பன" (திருநா. தே.) சந்தை - வேதம்.

(பி - ம்.) 1'ஓதியோரும்' 2'அங்கங்களோடு'

ஏட்டை 1நீக்கு மிருடிகண் மன்னுயிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோதுயே
கேட்ட வேதங் கிளரப் பொருளொடு
நாட்டி நெங்கு நயக்க விரித்தனர்.

(கக)

வேறு.

அண்டம டங்கலும் வெந்துக டிங்கனல் கொண்டொழி யுங்கடையாட்
2 கண்டக டம்பவ னத்தர னருளது கலவலின் மாலுந்தி
புண்டரி கந்தர வந்தவி ரும்பிர மன்றரு புந்தியினின்
றெண்டிசை யும்மறை யும்பிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (1)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களசள.

ப ய ன் மு த லி ய ன்.

—***—

சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றொலவிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் றருதிசொல் யாண்டிஞ் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றொருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருந்திய விறைவ நெண்ணெண் டிருவிளையாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புவிபுக ழரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுய்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி னனைவதற் கைய மின்றே. (உ)

* சுந்தர னவதானங்கள்.....சிவலோகத்தே.

தீதில்வண் டரும ருபத் திருவிளையாட றன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடி மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதநா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கைய மின்றே. (ங)

வரனுளீர் முற்றுஞ் சொன்னே நென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சுரர்தொழு முனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செங்கை
நிரைமலர் குவியச் சிந்தை நிறைமல ரவிழத் துங்கக்
கரையழி பேரா னந்தக் கடலிடைத் திளைத்தா ரன்றே. (ச)

கக. ஏட்டை - இளைப்பு, கஉ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

* இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகம் கருக - ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

(பி - ம்.) 1 'நீங்கும்' 2 'கண்டுகடம்ப வனத்தரனுத்திகள் கலவிடமால் கடலிற்'

௩௧௪ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

வேறு.

மின்னுபுகழ் தரும்பெரிய கருணைச் சொக்கன் விளையாட லறு
பத்து நான்குஞ் சொன்னே, நென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட
பத்தி யிருடிகளெய் தாதபே நெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்
காளி யீசன் காக்குங் கடிமதில்கூழ் மாமதுரைப் புராண மின்று,முன்
னரிய விதியின்கட் கற்போர் கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்
மை யீதால். (௩)

வேறு.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விரித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் ருய்ந்த வறுபத்து நாலி லக்கந்
தூய்தகு கவிக டம்மைச் சுருக்கிழ வாயி ரத்தி
லோதினா னகத்தி யன்பின் புரைத்தனன் றமிழா லின்றே. (௪)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களருங்.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்

மு ற் று ப் பெ ற் ற து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலகையெழுத்துப்பிரதிகளில் மட்டும்
மிகையாக முதலில்வரையப்பெற்றிருந்த
கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்.

—*—
சித்திவிநாயகர்.
விருத்தம்.

க. அத்த னர்வினை யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலையும் பாடுந் தமிழ்முற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

பொய்யாவிநாயகர்.

வேண்பா.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினையானைக் கந்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

ங. மன்றல் கமழ்குமல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
முனையானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினையானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைமகள்.

ச. *ஆடகன நின்றிறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சிறடியும் பற்றினேன் - நேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மணநாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

கவியின்கூற்று.

ரு. பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினோம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

ரு. பல்லக்குமேல் - சிலிகையின்மேல். பல்லக்குமேல் இட்டோம்-அநேக
மாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின்மேலணிந்தோம். பல் அக்கு அணி -
பலவாகிய எலும்புகளை யணிந்த. பல் அக்கும்மன்னு குறையுண்டு - பலருடைய
கண்களும் சேரப்பெற்ற குறையுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால் எமக்கு
என்ன குறையுண்டு என்பது.

*இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலே' (பக். ௭) என்னும்
செய்யுள் இல்லை.

நக்சு திருவல்லவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

தூற்சிற்சிறப்பாயிரம்.

—***—

வேண்பா.

அம்பதமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பியந் . தெம்பெருமா
னாதிவினை யாட லறுபத்து ¹நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து. (க)

விருத்தம்.

² கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுரைத்தோன்
சார்பாச ராமச் சதூர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தகுதென் செல்லநக ராண்டான்சொற் தில்லைநம்பி
³ யார்புனைவான் விளையாட லறுபத்து நான்கன்றே. (உ)

தூற்சிறப்பாயிரம்.

க. பதுமத்தார் - தாமரைப்பூமலை; அந்தணர்களுக்குரியமலை தாமரைப்
பூமலையென்பது நூல்வழக்கு. "தாமரைத் தாராருரன்" (சுந்தர. தே. ஓமாம்
புலியூர்.) செல்லி ஆண்டான்-செல்லியூரையுடையான்; இவ்வூர் பரசாராம சதூர்
வேதி மங்கலமென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணியர்கோன் - கௌண்டின்னிய
கோத்திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாய்ந்தவர். பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி
என்பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது தில்லைநம்பியென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமென்பது மதுரையம்பதிக்குக் கிழக்கேயுள்ள
தான, 'மழைக்குப் புணைகொடுத்த மங்கல நாடென்னுமிடமென்றும், கப்பி
ஞ்சி நாடென்பது, மேற்கூறிய நாட்டிலுள்ள ஒரு சிறிய நாடென்றும் சிலர்
கூறுகின்றனர். உரைத்தோன் - உரைத்தான்; வினைமுற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம்
ஓகாரமாயிற்று. சொல் - புகழ். தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி. ஆர்
புனைவான் - ஆத்திப்பூமலையை யணிந்தருளுகின் ற சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய.
விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லைநம்பி விளையாடல் அறுபத்துநான்கையும்
கப்பிஞ்சி நாட்டில் உரைத்தானென்க.

(பி - ம்.) ¹'நான்கடைவே' ²'கார்வளவன் மண்டிலத்துக்', 'கார்வளமண்
முலத்துக்' ³'ஆர்வானவிளையாடல்'

உ
கணபதிதுணை.

வீரபத்திரக்கம்பரியற்றிய
திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்
பயகரமலை.

—***—
காப்பு.

சித்திவிநாயகர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மன்னிக் கிடக்குநின் பொற்றாளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
னுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
பின்னிக் கிடக்குஞ் சடையீதஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகனே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
திருவிளையாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தழைசெவித் துங்கச்செங்கட்
கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறந்து காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்புதிர்ந்த திருவிளையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சரணப் பொருதுகொன்று
மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மர மேனிறுத்திச்
சேவித் தொளிர்வொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (க)

காப்பு.

க. கதி-புகலிடம்; “கதியாரு மில்லை” என்பர்பின்; கஉ, கண்டாய்; முன்
னிலையசை. பிறைக்கொழுந்து - மிக்க இளமையை யுடையபிறை. பயகரன்-தம்
மை நினைப்பவர்களுடைய பயத்தைக் கெடுப்பவர்; என்றது சோமசுந்தரக்கட
வுளை; அவர்மீது செய்யப்பட்ட சொன்மலை பயகரமலை.

உ. பாங்கு - அழகு. நால்வாய் - தொங்கியவாய். தழைசெவி - தழைந்த
காது. கழலைத்தந்து.

நூல்.

க. பூவில் - பூமியில். கவடம்=கபடம் - வஞ்சனை. விருத்தாசரன் -
விருத்திராசரன். தேவர்கள் கோன் - இந்திரன். சொக்கே - சொக்கநாதக்கட

உ.—வெள்ளானை கீதுச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றுருவாச னிட்ட விணைமலரைச்
சிந்திவெண் சிந்துரந் தீங்கணைந் தேதென் மதுரைவந்து
முந்துறச் சென்று பணிர்தேத்த மெச்சி முதுபெருஞ்சா
பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(உ)

ங.—தடாதகையார் அவதார்த்த திருவிளையாடல்.

சீராக வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மாசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா ளொருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(ங)

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டி மூன்று முலையா டடாதகை மேவிரின்கண்
மீண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னுனசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(சு)

ரு.—பதஞ்சலிக் து நஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற லேய்தென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலந்
புதம்பெற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புசியுமென்ன
இதம்பெறத் தில்லை நடங்கண் டலாதுண லில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(ரு)

வுளே. பரதேசி பயகரன் - யாதொரு துணையுமில்லாதவருடைய அச்சத்தை
க்கெடுப்பவர்; “அடுபழி யஞ்சா நீச ராயினு நின்க்கி னச்சம், படுபழி யஞ்சான்
செய்த பாதுகத் தொடக்குண் டெங்கும், விடுவதை யின்றி வேறு கண்கணு மின்
றி வீயக், கடவனைக் காப்ப தன்றோ காப்பென்றான் கருணை மூர்த்தி” (திருவிளா.
மாபாதகந். ருரு), “அடியவருக் கெளியரிவர் பரதேசி காவலரென் மடியில்
வீழ்ந்து” (ருடி அங்கம். உஎ) என்னுந் திருவிருத்தங்களுந் இதனைப் புலப்படு
ததும். பரதேசி பயகரனே அடியேனையும் காத்தருள்வாயாகவெனச்சில
சொல்வருவித்து முடிக்க.

உ. இணைமலர் - தாமரைப்பூவும் துளவமாலையும்; “பங்கய நறும்பூ வொ
ன்றும் பகர்துள வத்தா ரொன்றுஞ், செங்கையினல்க” (உஉ; சு) என்பதனுண
ர்க. வெண்சிந்தாம - வெள்ளையானே. சாபம் - காட்டானையாருக வென்று துரு
வாச முனிவர்இட்டசாபம்.

ங. பேராம் - புகழையுடையவனுமாய்; அரசன் - மலயத்துவசன்; பிள்ளை
யைத் தந்தருள்.

சு. தளம் - சேனை; “நன்மென்று தளமிரண்டி னரபாலர் பலர்திரண்டு
நவிலாநிப்ப” (வி. பாரத. சுரு-ஆம் போர். சுரு) என்பதனுலும், தளகர்த்
தன், தளகாயகன், தளவாயென்னும் வழக்கானும் அறியலாகும். நின்கண் தீ
ண்டி - உம்முடைய திருவிழிகள் நோக்கப்பெற்றது.

ரு. விதம்பெறல் ஏய் - வந்தோர் பலவகைப்பயன்களையும் பெறுதல்
பொருந்திய. மணவேள்வி - திருக்கவியாணம்; இருபெயரொட்டு. அற்புதம்

சு.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
முசியா தளித்தவை யெல்லாரு முண்டி முடிவிலவாப்
புசியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதாப் பூதத்திற்குப்
பசியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(சு)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டி வற்றியபின்
பெருகுவிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினுற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(எ)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் நிவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா திரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
1 முரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னை மூழ்கமுந்நீர்
பரிவா யழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(அ)

க.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்முந் நீரைவிடக்
கத்தா வுடனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயத்வசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க)

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்பும்
விடாவகை யாலுக் கிரனும் புதல்வனை மேதினிமே
லடாவகை யின்றி யரசாளுந் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(க௦)

பெற - அறிவை அடைவதற்கு; “அற்புத மூர்த்தி” என்பர். புசியும் - உண்ணு
மின். இதம் - இனிமை; “இதமானடித்தனை” என்பர்பின்; நட தில்லை நடம்
பரமானந்த தாண்டவ மென்படும்; “பதஞ்சலிக்காடிய பரம நாடக” (திருவா.)

சு. சுசி - சுத்தம். அமுதின - அமுதம்போலவே. முசியாது - இளைப்பு
உறுதபடி. அன்னம் முடிவிலவாக.

எ. உதரம் - வயிறு.

அ. நிவசம் - ஸ்ரூத்ததின்ம். தரியாது - தாமதியாதபடி. முரி-வளைவு,
சுருள். பரிவாய் - அன்புடன்.

க. கத்தா=கர்த்தா - கணவன். கணக்கு - முறை. தடாதகை; விளி.
பத்தா=பர்த்தா - கணவன்.

க௦. புதல்வனை யீந்த.

(பி - ம்.) 1‘முரியாவளகத்’

கக.—வளைவேல்செண்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் துறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டுஞ் சடைமன்னனே தரு நாட்டரையன்
கிரிகட லேபகை கிட்டின் வளைசெண்டு சத்திதந்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாநிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணெனப் புட்கலா வத்தமுன்னு
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஉ)

கங.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக முந்தென் மதுரா புரியிற் றரைமதிக்க
வகந்தொறு நீசெய்த வாடல்கண் டேயழ காள்வழுதி
யிகழ்ந்துதின் னுமமென் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கங)

கசு.—கல்லாணை கரும்புவாங்கினை திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னுட்டி னிறைபுவிபைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தோர்தன் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லாணையினுற்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கசு)

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த முன்னுட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தவிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கரு)

கக. தரிபெற - தரித்தலைப் பெற; நிலைபெற. உக்கிரபாண்டியர் சடையுடன் அவதரித்தமையால், 'சடை மன்னனே' என்றார். தரு நாட்டரையன் - இந்திரன். கிரி - மேருமலை. இந்திரன் முதலிய மூவரே ஒருகாலத்துப் பகையாவார். கிட்டின் - வருவாராயின். வளையும் செண்டும் ஒவ்வோராயுதம். சத்திவேல். பரிகரி - ஒழிப்பாய்.

கஉ. வருத்த - வருந்தச்செய்ய. புட்கலாவத்தமுன்னல் - புட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகத்தால்; மதுரையை நான்கு மேகத்தால் நான் மாடக் கூடற்பதியாக்கியவரே. நான்மாடங்களின் பெயர்களாவன - கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்பன.

கங. அகந்தொறும் - வீடுகள் தோறும்.

கசு. வைத்தோர் - பாண்டியவரசர். ஆங்காரம் - அகங்காரம்.

கரு. தவிசு - ஆசனம்.

கசு.—கீழியறுத்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி வாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த படிகவி பாடிக் கனகத்தினுற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பாப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கசு)

கள.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுதிமுன் னேயுன் னுடனெ திர்க்க
வியந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழநக் கீரனை நீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கள)

கடி.—குறுமுனி கீதத் தமிழரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிந் நாட்டி விசைந்திடவு
முண்ணின்ற ஞானநக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(கடி)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிற்கழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனை
வழிபடு சங்கத் தவர்மொழி வாயென்று வந்துநிற்க
வொழிவிலிவ் வுர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னாமன்றன்னுந்
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(கக)

உ௦.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்செல்லவே
கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(உ௦)

கசு. பாடலம் - பாதிரிமரம். காப்பால் - சோலையின்கண். கோப்பு -
கோத்தல், பெருமை. கிழி - கிழிக்கப்பட்டதுணியாற்கட்டிய பொன்முடிப்பு.
குலதிலகம் - குலத்தில் மேலான. பாப்பான் - தருமியென்பவன்.

கள. எதிர்த்தலாலும் தன்னை வியந்திடலாலும். நக்கீரன்: ந, சிறப்புப்
பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல்.

கடி. உள் நின்ற. குறுமுனிவற்கு - அகத்தியமுனிவருக்கு. உபதேசத்
தைப்பண்ணிய.

கக. அகப்பொருளின் பயனை - இறையனாகப் பொருளென்னு நூலின்
பொருளை. உப்பூர்: ஓரூர். ஊமன் - உருத்திரசன்மர்.

உ௦. அவனென்றது இடைக்காடரை, கரும்பை அன்ன,

௨௧.—கடல்சுவற் வேலேறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறு மன்ன ருடன்புவி மீதிற் நிகழ்சனமு
மருவே தனையுட னீங்கணைந் தாரணி கூடனகர்ப்
பெருவேலை வந்தது வாலுக் கிரணே பிடித்தெறிநின்
பருவேலை யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரணே. (௨௧)

௨௨.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

இருமீன் பிடிக்கு மதியரை யன்முன் பெழின்மதுரைப்
பொருமீன்கண் ணனைத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வருமீனுங் கப்பலு மங்குற வேசெயு மாமகரப்
பருமீன் பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரணே. (௨௨)

௨௩.—வளையல்வீற்ற திருவிளையாடல்.

நிகரற்ற தாரு வனமட வாரின் மதுரைதன்னிற்
நகவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சமைந்தவந்நாண்
மிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென் றேயவர் வீதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரணே. (௨௩)

௨௪.—இலச்சீனையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஒங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே
யாங்குள வாச லிலச்சீனை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட பக்குறியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரணே. (௨௪)

௨௫.—மாணிக்கம்வீற்ற திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவறா மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்மதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்திவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரணே. (௨௫)

௨௧. அருவேதனை - தீர்த்தங்கரியதுன்பம். பெருவேலை - பெரியகடல்.
ஆல்: அசை. வேலைபெறி.

௨௨. இருமீன் - பருத்தமீனை. அதியரையன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன்.
தருக எனக்கு. மகரப் பருமீன் - நந்திதேவராகிய பருத்த மகரமீனை.

௨௩. தாருவனம் - தாருகாவனம். பகர்தல் - விற்றல்.

௨௪. செம்பியன் - சோழன்; சிபிமரபிற் பிறந்தவ னென்றபடி. வாசலில்.
இலச்சீனை - மீன்முத்திரை. இறை - அரசன்; இங்கே பாண்டியன். இடபக்
குறி - இடபமுத்திரை.

௨௫. கோத்திரம் - குலம். மன்னன் - பாண்டியன்.

௨௬.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றையறியார் மறுமண் டல்த்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதிதன் மேல்விடச் சூழ்ச்சியினான்
மிகையானே வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானே யெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௬)

௨௭.—ஞானோபதேசஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியநா
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதலு ராளிக்கன்பிற்
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௭)

௨௮.—நர் குதிரையான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதலு ராளி யிடுக்கணுறத்
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௨௮)

௨௯.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

வரிப்பின் மீனத் துவசன்முன் னேதென் மதுரைதன் னில்
விரிவுறச் செண்டு வெளிதனிற் காட்டி விழப்பமுட
னெருநலின் முன்றந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி நேரென்றபின்
பரிநரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௨௯)

௩௦.—மண்குமந்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட் டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்துத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
சுடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சமந்தடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௦)

௨௬. வகை - நற்செயலின் கூறுபாடு. மறுமண்டலம் - வேறு நாடு;
பகைவர்நாடு. அமணர்-சைனர். அமணர் சூழ்ச்சியினால்விட. யானே வேந்து -
யானையையுடைய பாண்டியன்.

௨௭. 'நல்கி' - நல்குதலால். பெருந்துறை - ஆளுடையார் கோயில்; பிரு
ஹத்தீர்த்த மென்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர். ஆலித்த - களிப்புறு
தற்குக் காரணமாகிய. வாதலுராளி - திருவாதலுரை ஆள்பவர்; திருவாதலுர்.

௨௮. அரி-வண்டு. எரியார்த்த-நெருப்பை யொத்த. தரியா-தாங்காத.

௨௯. வரி - கீற்று. மீனத்துவசன் - பாண்டியன். செண்டு வெளி - குதி
ரையைச் செலுத்தும் முற்ற வெளி. விழப்பம் - சிறப்பு. நெருநல் - நே
றைத்தினம்.

௩௦. அமைச்சனுக்கு - மந்திரிக்கு. என் - யாது.

௩௧.—விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னே
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்ன விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௧)

௩௨.—மாறியாடின் திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலைவல்ல கூடலின் மீனவன்
புதமா நடத்தி னருமைகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா நடத்தனை யெத்தனை கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் றமிழ்தெரி கூடலிற் பூசான் தேவிவடத்
திழியும் பாலுயி ரேகிற்றென் னுதிந்த வேடன்கொன்றான்
மொழியும் பரிசிவை யென்றற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௩)

௩௪.—மகாபாதகநீர்த்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்ப்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
தீதகத் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௩௪)

௩௫.—அங்கம்வேட்டின திருவிளையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்ப்பணிக்கன்
றிடமுற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செய்த தீமையினுற்
கடகொட்டி வாளிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதுண்டம்
படவெட் டியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௩௫)

௩௬. கூடற்புரம் - கூடல் நகரம். என்னென்ன - என்னவென்று கூறிக்
கண்டோர் ஆச்சரியமடையும்படி.

௩௭. வல்ல மீனவன் - பாண்டியன். அற்புதமா - ஆச்சரியமாக. என -
என்று பாண்டியன் வருந்திக் கூறினமையால்.

௩௮. வடத்து - ஆலமரத்தினின்றும். என்னது-என்று நினையாமல். என்
றற்கும்-என்ற பிராமணனுக்கும். மூதலித்து-ஒப்புவித்து. அஞ்சி-அஞ்சியவன்.

௩௯. தோதக ஆசுகல் - வஞ்சகமாகிய குற்றம் நீங்கிய. பேதகம் -
வேறுபாடு.

௪௦. வீறு - ஒப்புயர்வற்று ஒங்கிய. பணிக்கன் - ஆபுதலித்தை கற்பிக்
கும் உபாத்தியாயன்; ௪௧: க, பார்க்க. மைந்தரில் - மாணக்கருள்ளே.
கடகு - கேடகம். எதிரிட்டவன் - சித்தன். ஒட்டி - பெர்ருந்தி; சபதஞ்செய்
தென்றுமாம். வாள்இட்டி - வாள்கொண்டு.

௩௬.—மதுரையான் திருவிளையாடல்.

கதியங்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
துதிக்கொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விடத்தை
மதிபொதி நீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதுரைப்
பதியெனப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௬)

௩௭.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வந்தித் தவர்த மனத்துயர் தீர்க்கு மதுரையென்றே
சிந்தித் துயர்கதி சேராமற் றீரெறி சேர்ந்தபொல்லா
நிந்தைச் சமணும் வழுதிவெப் புங்கெட நீரிடச்சம்
பந்தர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௩௭)

௩௮.—கழுவேறின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேடெழுதி
விதத்துடன் சம்பந்தர் தீரீறிற் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணுயிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேறுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட திருவிளையாடல்.

விண்ணைப் பேர்வழி மதுரைதன் மேன்மறு வேந்தன்வாத்
தண்ணுரு மந்திரிக் கொந்தக னூர்செய்த தன்மங்கள்கண் [போர்
டெண்ணப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் றெதிர்த்துவெம்
பண்ணுமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௯)

௪௦.—உலவாக்கிழ்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதாந்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேள்வி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனாற்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௪௦)

௩௬. கதி - முத்தி. கடியரவு - கடிக்கும் பாம்பு; கடி - அச்சமுமாம்.
மதிபொதி நீர்கொண்டு - அமுதத்தைக்கொண்டு.

௩௭. சிந்தித்து - நினைத்து. தீரெறி - பாவமார்க்கத்தை. சமணும் -
சைனமதமும். வழுதிவெப்பும் - பாண்டியனது சூரனாயும். நீரிடஅருள்.

௩௮. இதத்த - இனிமை செய்தலையுடைய. விதம் - வகை. தீரீரில் -
தீயிலும் வையையாற்றி நீரிலும். வெற்றி - ஏடு வேவாததும் எதிரேறியதும்.
ஏறும் - ஏறுதற்குக் காரணமான.

௩௯. மறுவேந்தன் - வேந்தரசன். மந்திரிக் கொந்தகனார் - கொந்தக்க
குலத்திற்பிறந்த மந்திரியாகிய சூந்தர சாமந்தன். மெய்க்காட்டிட்டு - உடம்பு
களைக்காட்டி.

௪௦. கோத்திரம் - குலம். தாழ்த்தல் - தாமித்தல்.

சக.—மாமனுசவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்பார் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
னண்பா மருகை மகவாக்கிச் சென்றபி னுதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காட்ச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

சஉ.—அட்டமாசித்தீபகர்த்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் மூவிரு நாரியர்க
லெங்குப தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிவங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்சித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஉ)

சங.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பருதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டு மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தந்திரத் தாலவன் ருன்றோற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சங)

சச.—இந்திராம்புடிமேல் வளையேறித்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொடியர்
திடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமைபுன்கோ
னடல்செயு நாளி லவன்முடி மேல்வளை யாநின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சச)

சரு.—பொன்னையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தரேந்
துணிவுட னின்னன்பு கேட்டணைந் தேமென்று சொல்லிப்பின்ன
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் ருணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சரு)

சக. மருகை - சகோதரியின் பிள்ளையை. நாதியர்கள் - ஞாதியர்; தா
யாதியர். கண்காணி - கண்காணிக்கப்பட்ட விளைநில முதலியவை. செட்டிப்
பண்பாக - வைசியவேடமாக.

சஉ. பராமுகஞ்செய்திட - அசட்டை செய்ய. தொன்மரம் - ஆலமரம்.
மாற்றி - மாறச்செய்து; பெண்வடிவமாக்கி. முன்பு என்சித்தியும். பலம்-
பிரயோசனம்.

சங. வாறு - விதம்; பிற்காலத்து நூல்களில் இச்சொல் இந்த உருவத்
துடன் மோனையில் வழங்குகின்றது. தந்திரத்தால் - சேனைகளுடன். தோற்
கும் - தோற்பான்.

சச. காரை - மேகத்தை. அடல் - போர். வளையேறி.

சரு. பூவணம் - திருப்பூவணம். ஆணிப்பொன் - உரையாணியாகிய பொன்.
பணிவிடை - கைக்கரியம்; "மூர்த்திபணிவிடை" என்பார்பின்; ஐக.

சக. — சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழந்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதுரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
நீதாக வந்த வளவனென் றேரதச் செழியனுக்கா
வாதா மாய்ச்சென் றமராடிப் பண்டிகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

சஎ. — திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரனைத்து மலேகோத்து நீங்குமந் நாளினின்னை
வேம்பார் தொடைப்புய னெல்லே விளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பாம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஎ)

சஅ. — வரகுணனுக்குச் சீவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி வந்து வருத்தியநாட்
டிமுட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்ததனை
யுரகமுற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஅ)

சக. — விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளந் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி வீழ்ந்துமுற்றும்
படத்தொலை வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

ரு. — உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ லொவும் வயல்குழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்கோடு வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
யிருங்கோ டிலாத வழுதிட் டினைத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு)

சக. வளவன் - சோழன். வளவன் வெகுண்டடைந்தான். கொண்டாழி-
தன்பாற் கொண்டு உள்ளேயழுத்திய இடம். பாதாளம் - மிகவும் ஆழமான
நீர்நிலை.

சஎ. அலை - கடல். விளம்பென்று நின்னை வேண்டிடவே. தேம்பாத-
குறையாத. ஆலவாயென்பது அன்மொழித்தொகையாகப் பாம்பின்பெயரா-
கிப் பின் அதன்வேண்டுகோளின்படி மதுரைக்காயிற்று.

சஅ. தேவரென்று அரசரைக் கூறுதல்மாபு. அதனைச் செறுத்தென்க.
பரகதி - மேலான முத்தி.

சக. மடைத்தலை - நீர்மடையில். திடம் - வலி. விடைக்குறிதீட்டிய
அம்பு - இடமுத்திரை பொறித்தபாணம். பட - அழிய.

ரு. கோடு - கரை. மருங்கோடு - சுற்றத்தாரோடு. சூத்திரவாதித்தன் -
வேளாளருள் உயர்ந்தோன்; சூத்திரஞ்ஞாமணியென்று முதலூலில் இவன்
பெயர் கூறப்படும். கோடு-மறு, பருங்கோட்டை - பருத்த நெற்கோட்டையை.

௩௧.—மூர்த்தியார்க்கு அரகளித்த திருவிளையாடல்.
கலித்துயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலினு
லொலித்திடு பூசைக்குச் சந்தன முட்ட வுரைத்துச் செங்கை
சலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் ருழ்வறவே
பலித்திட வீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௧)

௩௨.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.
மாப்பல வங்கமு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்குல வேந்தன் றன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச் செய்த
பாப்பகுந் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௨)

௩௩.—புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.
மாலொடு தேவர் மகிழ்ந்தேத்து நீப வனத்துழையைக்
கோலொடு வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயதன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புல்வாய் மறிக்குப் புலியைமுலைப்
பால்கொடு வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௩)

௩௪.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.
புயவறழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழ்வந்தோ
னியலிசை வல்ல னெனவே வரவியற் பாணனுக்கா
வியனுற வேழிசைச் சாதாரி பாட விறகுசுமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௪)

௩௫.—திருமுகங்கோடுத்த திருவிளையாடல்.
வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழு மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக்கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்குச் சீட்டுக்கவி
பாடிக்கொடுத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௩௫)

௩௬. கலித்துயர் - வறுமை முதலியவற்றின் துயர். ஒலித்திடு - மணி
முதலியவைகள் முழங்கப்பெற்ற. மூர்த்தி - மூர்த்திநாயனார். ஈந்த - அர
சாட்சியைக்கொடுத்தருளிய.

௩௭. மாப்பலவும் - மாமரமும் பலாமரமும்; பெரியபலவுமாம். காரியர்
நாரியர் - காரியார் நாரியார் என்னும் புலவர்கள். யாப்பும் அலங்காரமும் எழு
த்தும் பொருளும் சொல்லும் என்னும் ஐந்திலக்கணத்திற்கும் பொருந்த. பாப்
பகுந்திட்ட - செய்யுட்களைப்பிரித்திட்ட.

௩௮. நீபவனம் - கடம்பவனம்; மதுரை. உழையை - மாளை. கோலொடு
அம்பைக்கொண்டு. புல்வாய் மறிக்கு - மான்குட்டிக்கு; “புலிமுலை புல்வாய்க்
கருளினே போற்றி” (திருவாசகம்.)

௩௯. பாணனுக்கு - பாணபத்திரர் பொருட்டு. சாதாரி - சாதாரியென்
னும் பண்ணை; இப்பண்ணைத் தேவகார்தாரி என்பர் வடநூலார்.

௪௦. பாணபத்திரன் - மேற்கூறிய பாணபத்திரர். சீட்டுக்கவியென்பது
“மதிமலி புரிசை” என்னுங்கவியை.

௫௬.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

முத்தமி மோரெண் மதுரையி லுண்ணைமும் போதுமல்லான்
மெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்ம் மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௫௬)

௫௭.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் நிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ்தூல்
குடிக்கொண்ட வெற்றி விறலிதன் னோடிசை கூறென்றாள்
வடிவந் திகழ்பத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெல்லும்
படிவந் துதுவுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௫௭)

௫௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில் வேளாளன் சேய்கண்மென் றாறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுறத்தாய்க்
கொன்றிடப் பாண்டியன் ருய்போல வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே.

(௫௮)

௫௯.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன் றிக் குட்டிமூந் நான்குநின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்ந் தக்கோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்செனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௫௯)

௬௦.—கரிகீருருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றாம லேதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதுரைவந் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் தஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே.

(௬௦)

௫௬. எண் - எண்ணுகின்ற. மெத்தியயாமத்தும் - நிரம்பிய பாதிவிரலி
லும். மாரிக்கு - மழையாலுண்டாகும் துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு.

௫௭. விறலி தன்னோடு - மாற்றாளாகிய விறலிதன்னோடு.

௫௮. சேய்கள் - பிள்ளைகள். தூறு அகழ்ந்து - புதர்களைப் பெய்ததனை
கேழல்வடிவு - பன்றிவடிவம். பாண்டியன் தாய்ப்பன்றியைக் கொன்ற

௫௯. மூந்நான்கும் - பன்னிரண்டும். கோலத்துடன் - அழகுடன் இத்திரன்.
கருடன் என்றுமாம். அக்கோலம் நீங்கி - அந்தவடிவம் நீங்கப்பெற்று - அடிக்கப்
பறக்க. அருள் - மந்திரிகளாக இருக்கும்படி கருணைசெய்த.

௬௦. காகத்திற்கு ஆற்றாமல் - காகம்செய்யுந் துன்பத்தைப் பெறுதலின்,
வலியில்லாமல். போத நொந்து - மிகநொந்து. மித்துஞ்சயமந்திரப்; ச; க.
மிர்த்தியுஞ்சய மந்திரத்தால்.

௬௧.—மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

நான்மறை யோரை வழுதி யிகழநன் மாரியின்றி
மேலுயர் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிகுகெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பால்வரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௬௧)

௬௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தா லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த நெழுப்ப மணந்தவர் மேவுறுநா
ணதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி நன்மதுரைப்
பதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௬௨)

௬௩.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் காணுரைதான்
முத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினு
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரா புரியிறசென் றேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (௬௩)

௬௪.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவந்நாட்
டெரியாம லந்தண ரெல்லாந் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (௬௪)

திருவிளையாடற் பயகரமாலே முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாரியா ௬௧. மிடி - தரித்திரம். சேலுடன் செண்டிட்டு - செண்டென்னும் ஆயு
த்தும் லேடித்து மீனமுத்திரைவைத்து.
பகுந்திட்௬௨. சான்று - சாட்சி. கதி - விளங்குதல், நடை. கன்னிகை - லிவாக
ருடவள். அவர்மணந்து - அவ்வணிகனும் அக்கன்னிகையும் கலியாணம்
அம்பைக்கொண்டு. கூவம் - கிணறு. இறை - சிவலிங்கப்பெருமான். வன்னி-
கருளினே ஸம்.

௬௪. கத்தி - முழங்கி. முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம்; நல்வேளை.
னும் பண்ணு. மரியாத - இறவாத. முன்புகம் - முதல்யுகம். தெளிந்திடவே
௬௫. ன்ன. கண்டு - தரிசித்து.
“மதிமலி புரி”

உ
கணபதி துணை.

கடம்பவன புராணம்.

—***—

பந்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத் தியாயம்.

—***—

க.—இந்திரன்புத்திரீந்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சரணே வீட்டிம் புன்பழிநாற் கூறுக்கி
நீக்கி வந்தே, யார்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிருக்கத் தேவர் மனங்க
வரு மடல்வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருந் கதம்பவனத்
தருளா லெய்தி வரதனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரந்
தருசித் திரையில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டுண்கயமா னஞ்சாத்திச்
சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வேள்ளனைக்குச் சாபந்திரீந்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கு றிடவயிரா வதரீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண்
முறைஞ்சி வேந்தன், நேசபெறு துருவாசன் கொடுத்த சேடர் திரு
முடிசூ டாதிசுழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறுமா முடிபிளக்க வெற்று
ணென்றும் பெரிதுதுகைத் திடுமெனைவிண் ணகன்று மண்ணிற்,
காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறிக் கடுஞ்
சாபந் தீர்த்தே கிறுால். (உ)

ங.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங்
காலங்கள் போக்கி வேந்த, ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம
லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலையி னாலோர், மின்மகவை யருளவரு

க. வீட்டிம் - கொன்ற. புன்பழியை. அரந்தை - துன்பம். நிருத்தம் -
ஆடல். வேட்டம் மனங்கவருமென்று தேவர்கள்கூற. கதம்பவனம் - கடம்ப
வனம்; கதம்பம் - கடம்பு. ஆவி = வாவி. திரம் - நிலைபெறுதலை. சித்திரை
யில் - சித்திரைமாதத்தில், சித்திரைநட்சத்திரத்தில். என்ன தின் கயமானம் -
திண்ணிய எட்டு யானைகளாற் சுமக்கப்பட்ட விமானம்.

உ. கூறிட - சொல்ல. நீபக்கான் - கடம்பவனம். வேந்தன் - இந்திரன்.
நேச - ஒளி. சேடம் - சேஷம். இசுழ - இசுழ்தலால். எற்றுண் - அடிக்கப்
படுவாய். காசு - குற்றம்.

ங. மலையத்துவசன்; கொடியில் பொதியில்மலை எழுதப்பெற்றிருத்தலின்,
இவனுக்கு இப்பெயர் வந்தது; இவனை மலைக்கொடி மன்னனென்பர்; ச: க.

ளால மைச்சன் விளங்கியபேர் தடாதகையாங் கணவற் கண்டான், மன்னுமுலை மறைந்தராசா மெனப்பொன் மோலி வைத்தாசன் வான டைந்தான் மதுரை யாண்டான். (௩)

ச.—மணஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலையாள் கணவனேவேட் டெழுந்தெண் டிக்கு முடிகிவிச யஞ்செய்து கயிலை மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் றுது வந்துரைப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிற் காண் பளவின்மற்றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுந் திருக்கண் சாத்தித், தம்முறையான் மணந்துமுடி சூடி வையந் தனை யாண்டு சிவலிங்கார்ச் சனையுந் செய்தான். (ச)

௮.—பதஞ்சலிக் த நடுஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைநீ ராடிச் சென்மினிவ னென மூழ்கிமுனிவர் தேவர், வருமவறிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் நிலிலை மன்றினடங் கண்டல்லாற் புகியே னென்னத், தருமகவான் சாத்திய பொன் மான மீது தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னே, யருமறைசூழ் கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம் புரிந்தான் புகித்தான் கண்டு. (ரு)

௯.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ நின்னோ டிங்குத் தாவில்பலர் வருவ ரென வமைத்த வன்னம், விடாதசுரர் சுராராகர் நரர்க ளுண்டு மிக வளருந் தொலைந்திலை யென்னும் வேலை, யடாதபசி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தாளுற்றே னெனவலற வீசன் காட்ட, வடாது கயி லைக்கிரிநே ரன்னக் குன்றை வாரியயின் தறுநொடியின் மங்கை நாண். (சு)

௭.—ஆறழைந்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்திரந்தாங் கியநான் சிற்றாண் புகித்தினைத்தே னென்றன்னங் குழிக ணுன்கின், வருதலுநாற் நிரளையாய் விழுங்கித் தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடுப்பொய்கை வானி கூபப், பொருபுன லுள் ளானகுடித்தம் புனிதா நீரென் றேலிட்ட பூதநதி யழைத்துக் காட்ட, பொருவுகிழக் ககன்ற புனன் மீண்டுஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மணல்பிறங்க வாயங் காந்து. (ஏ)

காதல் மாதர் - போகஸ்திரீகளை. அமைச்சன் கூறியதை, "ஐயமில்" (௩: அ) என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. வேந்தரின்னகைமாத - குலஸ்திரீ.

ச. வேட்டு - விரும்பி. வம்மின் - வாரும். ஆற்றாது - வலியில்லாமல். அஞ்சல் - அஞ்சல்க. சிவலிங்கம் என்றது நெல்லூர் பூசித்த சிவலிங்கப் பெருமானை. அந்தச் சிவலிங்கத்தின் திருநாமம் இம்மையே நன்மைதருவார் என்பது.

ரு. கனகசபை, இப்போதுள்ள வெள்ளியம்பலத்திற்கு வடக்கே யிருந்ததாக வேறுநூல்களாலும் தெரிகின்றது.

சு. வடாது - வடக்கின் கண்ணுள்ளது.

ஏ. ஆதபத்திரம் - குடை. கூபம் - கிணறு. ஓலிட்ட - ஓலமிட்ட.

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ண வவண்மொழிகேட் டசுனைத்தன் வயத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுரைத்தம் மாற் றங் கூற நயந்தறியா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டின்புடைநின் முகவாட்டந் துணர்ந்து காண்பா னெண்ணியிருந் தேனெனவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடவி கடவாதவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த் தத் தடத்துறவேழ் கடலென் றார்கள்.

(அ)

க.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வாருதியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனநம் மிறை யருளா லாதி கென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிற் கொண்கன் பிறங் குசுத னான்கன்றோ டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரென்பர் வர ரென் றியாய்முன் சாற்றுதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருதவு கணவனொடா டிப்போற் றுமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார்.

(சு)

க௦.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

பொன்மலய மயிலரசு புரிந்து காக்கும் புவிமுழுதோர் புரமென வே புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிநன், மரபோங்க விருங்கோ மாறன். மாறறுசந் தரமாற னுதி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னரு ளால் வேலோன் விமலைதடா தகைவயினுக் கிரன ரென்றோர், நன் மகவாய்ச் சடையொடுமுற் பவிக்க மோலி நனிகவித்தான் கோச்சடிவ வரும் னென்றார்.

(க௦)

கக.—வனவேல்செண்டுகோடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவருமுக் கிரன்றலையிற் புவிவன் பாரந் தாங்கெனவைத் தருள் புரிந்தங் கிமையோர் வேந்த, னேவமுடி சாடுகென வனையுந் தந்து தூக்குகடல் சுவறவெறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம் போல விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினை யடிக்கெனவன் செண் டை நல்கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித் தமலையோடுஞ் சிறந்த கணத் தொடுமறைந்தான் செழிக்க வையம்.

(கக)

அ. நன்பு - நன்மை. சிவதீர்த்தம் - எழுகடலுண்டாகிய தீர்த்தம்; கட ம்ப. ச: சள-பார்க்க.

க, வாருதி=வாரிதி - கடல். உததி - கடல். சுதன் - பிள்ளை. ஆன் கன்று - பசுக்கன்று. சாருற - பொருந்த. வார் - பெரியோர்.

க௦. மலயம் - பொதியில்மலை. புரம் - நகரம். மதிநன்மரபு - சந்திர குலம். முளரிக்கண்-அக்கினிக்கண். வேலோன் - முருகக்கடவுள். வயின் - வயிறு, இடம். உற்பவிக்க-பிறக்க. சடிலம் - சடை. வரும்ன் - இரண்டாம் வருணத்தார்க்குரிய பொதுப்பெயர்.

கக. தாவரும் - கேடற்ற. ஓவம் - சித்திரவேலை. தூக்குகடல் - செலு த்துகின்றகடல். கந்துகம் - பந்து. செண்டு - ஓராயுதம். அமலை - தடாதகை.

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தானுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுர்சித் தர் மனிதர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட் கலா வருத்த முதற் புயல்க ணன்கா, மாணுறுமா மழையையே வுற நான் மாட மாக்கிவலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நானெடு தாழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன் றாய நகரிதனை நான்மாடக் கூட லென்றார். (கஉ)

கங.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

மாத்திரைபொக் கணம்போக பட்டத்தோடு மதுரையிலெல் லாம்வல்ல சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மின வளைசிக் திடவெங்கும் வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமென் னாள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றுமருத் தின்றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர் கோமான் றெழுதிடுவான் வரமதியா திருந்தான் சொக்கன். (கங)

கச.—கல்லாளை கரும்புவாங்கின் திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கினு சித்த னாயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங் காண்ப றென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னலைக்காட் டாமுன் வாங்கியயின் நிதுகமல நாள றென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் துணைவினயின் றதிரமுழங் கிடமுன் சீறும், வில் லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில் விரைவினெடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (கச)

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்மாப் பாவறிவ தொரு பலகை தந்தே பின்பு, புவிபுகழ்கீ ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்ந்தடைவி னிருந்துதமிழ் வைத்தாங் கெய்தி,விவிதமெனுங் காலரீ ளத்தாற் செய்யு ட்லமயங்கி மீண்டொருகான் மலைதல் கொண்டாண், டவைபொருந்து பொருள்செய்து கூட்டித் தானு மேறினா னரனாற்பத் தொன்ப தென்றார். (கரு)

கஉ. தானு = ஸ்தானு - சிவபெருமானுடைய, பூண்அரவா - அரவைப் பூணாகவுடையாய். இகல்விட்டு - மாறுபாட்டடைவிட்டு.

கங. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; திருச்சீற்ற. உசஉ - பார்க்க. மன் ஆள் - அரசனுடைய ஆள். மருத்தின் திசை - வாயுமுலை. கல் இபம் - கல்லாளை. கச. ஆக்கினுசித்தன் - ஆஞ்ஞாவித்தன்; இஃது அவருடைய திருநாமம். வாங்குவி - வாங்கச்செய்வாய். கன்னலை - கரும்பை. நாளம் - தாமரைக்காம்பு. மார்புஅணி - மார்பில் அணிந்த. துணைவின் - விரைவாக. கமலநாளமென்று வாங்கி அயின்றது.

கரு. கன்மாப்பாவறிவ தொருபலகை - பாக்களை அறிவிப்பதாகிய பெரிய தொரு கற்பலகை; இது சங்கப்பலகை; “கன்மாப்பலகை யேறியிருந்து ஆராய் வழி”, “கன்மாப் பலகையேற்றி” (இறை. சூ. க-உரை.) விவிதம் - பலவகை. மலைதல் - போர்செய்தல். அரன் ஏறினான்.

கசு.—கீழியறுத்த திருவிளையாடல்.

திருந்துசிவ முனிதருமி தளர்த்தேன் மன்றல் செய்வான்வன்
பொருளிலையென் நேத்த விங்குப், பொருந்துமடந் தையரொடியர்
தலத்து லாவும் புகழ்மாற னணைந்தமணங் கண்ட தென்கொ, லருந்
தமிழா விதுபொருந்தப் பாடி வாரே லளிப்பலென்றோர் பொற்கிழிநற்
சபையுட் கேக்க, மருந்தனையான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிக்கிழி
யறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே. (கசு)

கஎ.—நக்கிரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.

நாவலவ ரன்பர்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கிரன் பிழை
பொறுத்துன் னுதற்கட் டயால், வேவுறச்சட் டிதிதுயர்நீத் தருளை
நல்கி விளங்கியசொல் லெனும்புகழந் தாதி கேட்டிப், பூவைகயற்
கண்ணியொடும் பொய்கை மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடித்
துக் கரையேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலயத்துட் சென்று போற்
றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகரை யேற்றி னானே. (கஎ)

கசு.—குறுமுன்கீதந் தமிழரைத்த திருவிளையாடல்.

ஒண்கவிகுன் றும்பின்ன முறுகீ ரற்கிங் குரைதமிழ்தூ லருந்
பவர்பா ரெனவெம் மன்னே, திண்புவிப்போர் துயர்தருதென் றிசை
வை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று,
விண்புகழ்முத் தமிழரைத்தா யென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மற்
தனனீ றினைத்தி ருந்தா, யெண்வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வா
யென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதே சித்தான். (கசு)

கசு.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனார் பொருட்கே னோருந் தகைமைபெற வுரை
யெழுதி மலைந்து முன்சென், நெங்கட்கீ தறிபவனே நல்ல சொல்
லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்க
வருத் திரசன்ம னாமன் றன்னேத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச்
சொன்மி னன்மைக்கங்கமுறும் புளகெனப்போர் திருத்திக் கண்டே
யக்கிரன் முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். (கசு)

கசு. சிவமுனி - தருமியின் தந்தை. தருமி - ஒரு பிரமசாரிப் பிராமணன்.
மன்றல் செய்வான் - கலியாணம் செய்துகொள்வதற்கு. பொற்கிழி - பொன்
முடிப்பு. தூக்க - தொங்கக்கட்ட. மருந்து - அமுதத்தை.

கஎ. நக்கிரன் - சிறப்பையுடைய கிரன். வேவுற - வேகும்படி. சொல்
எனும்புகழ் அந்தாதி - சொல் என்பதை முதலிலே பெற்ற கைப்பாதி காளத்தி
பாதி யந்தாதி யென்னும் பிரபந்தம் (கஎ: ௫.) பூவை-நாகணவாய்ப்புள். கயற்
கண்ணி - மீனாகுதியம்மை. பொய்கை - பொற்றாமரை.

கசு. யாரென - யாரென்று சொமசந்தரக்கடவுள் வினாவ. தென்முனி-
அகத்தியர். எண்வழி - ஞாபக ஆற்றல்.

கசு. இறையனார் பொருட்கு - இறையனாகப்பொருட்கு. ஏனோரும் -
மற்றையோரும். மலைந்து - சொற்போர்செய்து. நன்மைக்கு - நல்லபொருளை
உங்களுக்குத் தெரிவித்தற்கு. மூவர் - நக்கிரர், கபிலர், பாணர்.

௨௦.—இடைக்காடன்பின்போன் திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாழக் கொடுகாண மன்னி
கழ்ந்து தள்ள நொந்தே, வீறுயரா லயத்தணுகிப் பொருணீ சொல்
லுன் மெல்லியென மறைபுகலு மிகழ்ந்த துன்னை, மாறகலுன் நேவி
யைமற் றிலையென் நேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென் நேகி,
யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திரு
வால வாயென் றூர்கள். (௨௦)

௨௧.—கடல்கவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

சீலமது ரையையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண்னா னக்
கண்ணாற் கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா
லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் நேரின், ரேலமொடுங் கழிய
வருங் கடலை யாமுன் னுதவியவே லெறிந்துசவற் றென்னப் போதும்,
வேலைசவ றிடவேலை யெறிந்தா னுமம் வேலைவடம் பலம்பரின்றா
னென்றா ரன்றே. (௨௧)

௨௨.—வலைவீசின் திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்கரியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண்
மறந்திடக்கண் டமலன் சீறி, வெம்பரதர் குலத்துதிபோ கெனவு
தித்த மெல்லியைக்கொள் வானுருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக், கம்பு
ததிக் கொலைமகர வரையொன் றுண்டெங் கவலறநீ வலைவீசிப்
பிடித்துவந்தா, னம்புதரு குவமெனவம் முறையி னோடு நளிமகரம்
பிடித்தடைவின் மணஞ்செய் தானால். (௨௨)

௨௩.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவார் தவர்கொழு
நர் சவிப்பப் போந்தே, கோதையர்நீள் வணிகர்குலத் துதித்திலங்கக்
கோலவளை வணிகளுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சூ லாக்
கித் தீயில் வீழ்ந்திடுவா னெருப்படுங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதிபுரு
மறைத்தொருதன் னுருவங்காட்டி யவருவப் புயர்குலமென் றரு
ளிச் செய்தான். (௨௩)

௨௦. மன் - அரசன்; இங்கே பாண்டியன். மெல்லி-மென்மையுடைய
அம்பிகை; மெல்லியென்பர் பின்னும்; ௨௨.

௨௧. ஆழி - கடல். ஓலம் - முழக்கம். கழிய - மிக. போதும் வேலை-
வருகின்றகடலை. வேலை எறிந்து - வேற்படையை எறிந்து. வடிம்பு - விளி
ம்பு. இதனால் உக்கிரசுமார பாண்டியருக்கு வடிம்பலம்பரின்ற பாண்டிய
ரென்பது பெயராயிற்று; ௨௧: சு, எ-ஆம் பாடல்களின் குறிப்பைப்பார்க்க.

௨௨. கண்டு - அறிந்து. குலத்து உதி - குலத்தின்கண் உதிப்பாய்.
கம்பு - சங்கம். மகரவரையொன்று - மலைபோன்ற மகரமீன் ஒன்று. எம்
கவல்அற - எம்முடைய கவலை நீங்க. நம்பு - நம்புவாய்.

௨௩. ஆச்சிரமத்து - முனிவரிருப்பிடத்தில்; தாருகாவனத்தில். மாமை-
போழுகு. மாலாக்கி - மயக்கமுடையவர்களாகச்செய்து. சூலாக்கி - கருப்பத்
தை அவர்களுக்கு உண்டாக்கி. ஒருப்படுங்கால் - துணிந்தகாலத்தில்; சீவக.

உச.—இலச்சீனையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழுதில் சோழன் கணப்படையோ டெய்தி வையை வடதி ரத்தி, ஞடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயந்திரவு பகலாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னெடுமதிலி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேடுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேற்றின் நிகழுமில்ச் சினை வாயி லெனப்பொ ரித்தே. (உச)

உரு.—மாணிக்கம்விற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளிஞ லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்திவடல் வேட்டைக் காட்டிற், நழியபுலி தாதையைக்கொண் டேகவங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வாரிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின் முடி சூடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென் றோ யுங்காற், கொழிதமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொ ணர்ந்துவிறுந் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (உரு)

உக.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட்டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரையையார் கவ ளமாகப் போந்துவிழுங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ் பே ரட்டாலை மீது நின்றோ ரேவிடக்கண் டியானைமலை யென்றா ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றார் கோடுஷட் டா னட்டாலை வீர னென்றார். (உக)

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணநாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கழ்மதுக மகிழ் வாத புரத்து வாழந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னோடு பெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டித்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேகி னுன் றென்மதுரை வேந்தன் றன்பால். (உஎ)

உச. வட்டிரம் - வடகரை. பொறித்து - எழுதி. முரித்து - உடைத்து. சேடு - பெருமை.

உரு. பருவம் ஐந்தில் - ஐந்தாம் பிராயத்தில். தமிழ் = தழுவிய - அகப் படுத்திக்கொண்ட.

உக. இவர்புகழ் - பரவியகீர்த்தி. அட்டாலை - மதினமேற் செய்யப்பட்ட றுள்ள மண்டபம். ஏவிட - அம்பைப் பிரயோகிக்க. யானையை யானைமலை யென்றார்; இலத்தியை இலத்திமலையென்றார்.

உஎ. விடையில - கட்டளை வினா. மதுகம் மகிழ் - இருப்பைமரமும் மகிழ் மரமும்; இவை திருவாதவூரிலுள்ள ஸ்தலவிருகங்கள். அந்தணர் ஆமாத்தியர் குலத்தன் - அந்தணரில் ஆமாத்தியர் பரம்பரையில். இவுளி - குதிரை. வணம் - வண்ணம். தமிழ் - தமிழ்ச்செய்யுட்கள். தன்என்றது திருவாதவூரை.

௨௮.—நீர் துதிரையான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாற னுயர் சிறப்பின் வைகி, யொருமையொடு வினவவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருநிலை னக் கொடுத்தண்ட மாற்றாராகி யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந்திட் டிகைத்துக் காட்டி யாடை யும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (௨௮)

௨௯.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பற் தியிற்கட்டிம் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன் னிமையோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புவிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறுநரியாய் நெடியுரால் காட்டப் போந்து, மருளாருந் துறையாள ருரைப்பச்சால் மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத லூர், வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறியார் போன்று செல்ல வெகுண்டி கண்டு சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (௨௯)

௩௦.—மண்குமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும் வையை மேன்மைநதி யுடைப்படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்ச மந்தாண் டடிபட்ட மாறெங்கும் படவீ தேதென், றோதுங் கான் முனியைவிடு விடென்றோர் வாக்காங் குயர்வான்றோன் றச் சிறைவிட் டழைத்துள் ளஞ்சிப், பாதமல ரிறைஞ்சிதும்மிச் சையிற் போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்றான் மாற னென்றார். ( )

௩௧.—விறுத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ நெருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வாவே தங்கண் டந் திடச்சீ றுற்று, ருரைசெயவுண் டென்றாறி விடுப்பச் சென்றோ னுறுசைவன் மகளென்று தொடானம் மீச, னரைவிருத்த னாய்

௨௮. மதுரை இவ்வுளிக்கு இடம்போதாது. வினவ - கேட்ப. முறை செய்வோர்கள் - தண்டிப்பவர்கள். இரு நில என்-இருப்பாய் நிற்பாய் என்று. வாசகம் - திருவாசகம். நரி மாவாய் - நரியைக் குதிரையாய். உகைத்து-செலுத்தி. பரிமாற்று அறுதி என்றான் - குதிரையைவிற்றது இதனோடு முடிவாகும் என்றான்.

௨௯. பந்தி - குதிரைகட்டிம் சாலை. அருக்கன் - சூரியன். துறையாளர் - பலவகைத் தொழில்களை ஆள்பவர்.

௩௦. பௌவம் - கடல். உடைப்பு - உடைந்த இடம். அம்மை - பிட்டு வாணிச்சி; இவன் செம்மனச் செல்வி யெனவும் வந்தியெனவுங்கூறப்படுவன்; "சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் செம்மனச் செல்வி யென்னும், பேருடைநரை மூ தாட்டி" (திருவாதவூரர். மண்சுமந்த. ௨௨). "பெய்துடைய பெம்மான் தன் பிட்டுண்ணப் புண்ணியஞ், செய்துடைய செம்மனச் செல்வியும்" (திருவாநு நுலா, ௪௪௩.) பிட்டு உதிர்க்கு - உதிர்ந்த பிட்டுக்கு. மாறு - பிரம்பு. முனியை - திருவாதவூரை. மாற்றால் - பிரம்பையுடைமையால்.

௩௧. பாகவதன் - திருமாலடியவன். கண்டு - அறிந்து. சீறு உற்றார் -

புகுந்துட் குமார னாகி நனிமாமி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள வருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண் டகன்றான் வியக்க யாரும். (௩௧)

௩௨.—மாறியாடின திருவீனையாடல்.

தென்னனுவர் தறுபத்து மூன்றாய்ந் தெண்ணெண் டிண்கலை வல் லானெனவாங் கணைந்தோர் பாட்டன், பன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்றந், குன்னுமுன் னோர் தாள்வருத்தம் பொருளேயுந் தீச னெருதாளி னின்றனென் றழுங்கு வாற்கண், டன்னவட கீழ்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடினான் காண்மாறி யாடி னானல். (௩௨)

௩௩.—பழியஞ்சின திருவீனையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழிக்க னான்மேல் வனசரன் முன் கிரியெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டித்துத் தலைக்கடைசார்ந் தபயமீடும் பனவ னோடு, நனியிருளின் மணமனைபோ யருளாளிந் நமன்படர்மா தினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசுவாற்கொல் வமெனக் கொல்ல வெழில் வருதி யினுந்தெ ளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (௩௩)

௩௪.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவீனையாடல்.

அனையையன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தனைமண் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற் கொடுபோங்கால் வேடர் மாதைக் கைக்கொடுசெல் வராமுத்த புண்ணீ மொய்ப்பத், துனைவினின்மண் னுலகினில்வா வென்பா ரின்றிச் சழன்றுதவத் தாற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேளைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (௩௪)

௩௫.—அங்கம்வெட்டின திருவீனையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாகவெனும் பணிக்கனிதத் தடைந்து கற்குந், தென்பரவா யுதலைகள் பயில்

கோபித்த உறவின். உண்டென்று - எல்லா நலமும் இப்பாகவதன்பால் உள்ளனவன்று. நரைவிருத்தனாய் - நரையையுடைய கிழவனாகி.

௩௬. அறுபத்துமூன்று - அறுபத்து மூன்று கலைகளை. பாட்டன்-பாட்டையுடையவன்.

௩௭. அழங்குவான் - வருந்துவான்.

௩௮. ஆல்மேல் - ஆல் மரத்தின்மேல். வனசரன் - வேடன். தலைக் கடை - வாயில். பனவனோடு - பிராமணனோடு. நமன்படர் - யமதுநர்கள். வரனை - மணமகனை.

௩௯. உளவு - இரகசியம். மண்கொட்டு - மணவெட்டி. கனையிருள் - மிகக் இருட்டி. புண்ணில் ஈ மொய்ப்ப. வேளை வெறுத்து - மன்மதனை வெறுத்து.

௪௦. சொக்கு - சொக்கநாயகர். பணிக்கன் - உபாத்தியாயன். தென்

வோர் தம்முட் சித்தனெனு மொருதீம்பன் முற்றுங் கற்று, மின்பர வா சான்மனைகை, தொடக்கண் டசன் விருத்தனென்றே விதுநினைந் தாய் வெட்ட வாவென், நென்பகர்வ தவனுருக்கொண் டறைகூ விச் சென் நில்லினுட்போய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகநன் னெறிபொ ருது விடுமரவை நாகமலை யென்ன முன்னம், பஞ்சவனோர் கணையினு லெய்ய வாயாற் படக்கக் கும் விடம்பரந்து நரராற் ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் நேத் தத் திங்க ணல்லமுதான் மதுரையென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவைவிட விடையை யேவி வலிதொலைத்தா னிடபகிரி பசுவெற் பென்றார். (௩௬)

௩௭.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் நியாரும் போற்றியசம் பந் தரென்றோர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா டிருமுலைப்பா லமுத முண்டு தந்தருண்ஞா னம்பெற்று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளால் விட்ட மடத்தி லிட்ட பதிதழன்மா றனுக்கேவித் தணியா வெப்புந், திகையமணர் ஈணவொழித் தொழியாக் கூனுந் தீரகிமிர்த் தார்புனி தத் திருவெண் ணீற்றால். (௩௭)

௩௮.—கழுவேறின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் நிறல்வேகா வே டிடையார் வென்றா ரென்று, முரண்டருவா துரைத்தேறி யழலார் வன்னி முடிகி மிசை யேடுடையையும் வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடுடுத்தார் தம்மோடின்னு மாற்றிலிட வாவென்றாற் நிட்டுத் தந் கள், கார்தருமே டாழிசெலக் காழி யாரே டெதிரேற வேறினார் கழு வாய் மீது. (௩௮)

௩௯.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா னெனவேண்டு மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமு தாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொந்த

பரவு - அழகுபரவிய. தீம்பன் - தீங்கு செய்பவன்; கீழ்மகன்; "சிவன்பொற் கோயிற் செம்பொனுங் கவார்த தீம்பர்" (அருணகிரி. நாட்டு. ௨௩.) அறை கூவி - போரவழைத்து.

௩௯. பஞ்சவன் - பாண்டியன். பட - உண்டாக.

௩௭. புகலி - சீகாழி. பகவன் - சிவபெருமான். விட்ட - தங்கிய. திகை அமணர் - திகைத்தலையுடைய சைனர்.

௩௮. வேகாத்திறலையுடைய ஏடு என்க. வன்னி - நெருப்பு. அரண் - காவல். கரம் தரும் ஏடு - கையினால் கொடுக்கப்பட்ட ஏடு.

௩௯. படையாள் - படையை ஆள்வாய். கொந்தவீரன் - கொந்தக்கஞலத் திற்பிறந்தவீரன். யாவென்ன - எவையென்ன. புள்ளியும் வடுவும் வீரருக்

வீரன் சுந்தராசா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்படையீ
னவனாண்ட படையா வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்டென்
றுரைத்தோ னுக்காத், திடப்படுபுள் ளியும்வடுவுங் காட்டிச் சொக்கன்
சேனகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க்காட் டிட்டான். (நடசு)

சௌ.—உலவாக்கிழிகோடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுண் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ
ரவிவேன்வி குன்றி வானம், பேசலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட
பெருவழுதி தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, நேசமுனி வரைமறந்த
தானின் னாடு நிலைதளர்ந்த தவரைநம்போற் பழிச்சி தென்னுந், தே
சொடிகா ணப்பொலியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழி
கனவில் வைத்தான் சென்றே. (சௌ)

சக.—மாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றங்கை மைந்தன் மைந்தனெனத்
தன்செல்வ நல்கி யிங்குத், தகைமைபெற விருமெனவைத் தேகத்
தள்ளித் தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விகழப்போம்
வனிதைமக வொடுங்கோ யிற்போந் திறைவவெனச் செய்திசொல்ல
விரங்கிச் சொக்கன், மிகையுறுமா துலனுருக்கொண் டவையி லேறி
வேண்டாரை விடவென்றான் வியப்ப யாரும். (சக)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

அரன்கயிலை யின்கணிதைஞ் சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தி
யெட்டிங் கேட்குங் காலேத், திரமுறக்கே ளாதுமறந் திறைஞ்ச நீர்
போய்த் தென்னாட்டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்விழ்ந், தூனுறுகல்
லாக்கிடத்திர் நீபக் கானத் துறைகுலம்யா மவனுற்றே சித்தி யாவும்,
விரவவறை குவதுங்கல் லுருநீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி
வித்தா னுய்ய. (சஉ.)

சந.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண்
கொண்டபய னொடுங்கு டிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டிப் பகையும்
வென்று வந்துதமிழ் மதுரைகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத்

குள்ள சின்னங்கள்; நடசு: நடசு-ஆம் பாடலைப் பார்க்க. அரி உகைத்து -
குதிரையைச் செலுத்தி.

சௌ. அவி - அவிப்பாகம். வானம் - மேகம். பழிச்சு - துதிப்பாய்.

சக. இரும் - இருங்கள். மிகையுறும் - மிகுதியுற்ற. வேண்டாரை -
பகைவரை.

சஉ. இயக்கிமார் - யகூப்பெண்கள். பட்டமங்கலமென்னுமரில் ஆல
மரத்தின் கீழே. நீபம் - கடம்பமரம். அவன் - அவ்விடம்.

சந. பரிவேத்தா என்று சொல்லும்படி; பரிவேத்தா - தமையனுக்கு
விவாகமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகஞ்செய்து கொண்டவன். அபயன்

துடன் முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலை யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனை யெனத்தற் சேர்ந்த வாசுவெல வுதவிவைத்தான் றண்ணீர்ப் பந்தர். (ச௩)

சச.—இத்திராந்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மு வரும்வரவிந் திரனிங் கென்னீர் வந்ததென விரு வர்மழை யென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதவியுரை கொடாத மா றற் குறுவலிகாண் பாரா முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங் கண்டேகு மென்ன வேகி னருள் வழுதியுய லரசர் தம்மை, மின் னிகள மிடவவனெந் தோலை போக்க வேளாளர் பிணையில் விட்டான் மழைமல் கிற்றல். (ச௪)

சரு.—பொன்னனையாளுக்கிருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னனையாள் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடுவான் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெருள் சொக் குண் டென்று மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றுண்பி, மாவண வல் விரும்புதரச் சொல்லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொ ளித்தான் றந்து, பாவணத்தான் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண்டான் மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டான். (சரு)

சசு.—சோழனைக்கொண்டாழியிறழ்த்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுரைகொள்வான் றிறங்குள் பேசிச் சென்ற டர வெந்தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், நம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக்கன் றுண்டிபரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், நம்பு விசைப் போந்துபரி காட்டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீர த்தேறி, வம்பினுடன் பாய்ந்துகுசை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண் டாழ்த் தத்தடங்கொண் டாழியென்றார். (சசு)

சஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஓங்குபிர எயத்தச்சுக் குலையா வாறிங் குயர்ந்திடநிற் றலினிடுவூ ரென்றார் மாறி, நீங்கியபி னொருசெழியன் றேன்றிச் சொக்கே நீண

சோழன். டாலையாக்கி - பாலையிலமாகச்செய்து. அரி - திருமால். அரசு - பாண்டியன்.

சச. நீர்வந்தகாரியம் என்ன. இருவர் - சோனும் சோழனும். ஆரம் - ஆர்த்தை. ஏகினருள் - சென்ற முனரரசருள். புயலரசர் - மேக அரசர். னொந்து ஓலைபோக்க. பிணை - புணை (ஜாமீன்.)

சரு. பூவணம் - திருப்பூவணம். பதியிலாள் - கணவனில்லாதவள்; வேசை. உரு - திருவுருவம். மேவு அண்ண - விரும்புதல் பொருந்த. ஆண்டு - அங்கே. பரிசனஞ்செய்து - தொட்டு.

சசு. திறங்கள் - வன்மைகள். எந்தையுண்டு - பாதுகாத்தற்குச் சிவபெரு மான் உளர். தம்பம் - தூண். வேடஆளாய் - வேடவீரனாகி. வம்பு-புதுமை. குசை - கடிவாளம். மனை - அரசனை; தொகுத்தல்.

சம. அச்சு - அச்சம். படிவாய் - பூமியில். கதி - நடை. முடங்கல் - மதில் வளைந்து வளைந்திருத்தலையுடைய ஊர். வாலம் - வால். பாம்பின் வலை

கருக் கெல்லேகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பாந்தன் படியாவ்வால் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், தேங்கு புகழ் மதுரை தனைத் திருமுடங்க றிருவால் வாயால் வாயென் றார்கள்.

சஅ.—வாருணாக்ருக் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்யீன் வாசித் தாளிற் நிகழ்ச்சியில் வழி யுறங்கு மறையோன் றுஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங் கக் காணன்மெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்செம் பியற்சயித்துத் தேயங்கைக்கொண் டுடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழித்துப் போகி, மனமாரீன் னுலகிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வர குணற்குச் சிவலோகங் காட்டி னானல்.

(சஅ)

சக.—விடைக்கூறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

அன்புடையோ னொருசோழன் மதுரை கொள்வா னனாகலுங் கண் ளெந்தளாந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன் பரவு முளந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேனை மாளக், கொன்பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்துவிட்ட கோலில் விடை கண்மிவிடை கொண்டு போனான்.

(சக)

ரு.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னானு மாநடியார்க் ககம கிழ மாதந் தானும், விஞ்சுமனத் தழுதுபடைத் தொழுக மாய மிழ புகுந்தாங் கமுதளித்தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிறறனி சந் தருவா ரில்லை யீபவரைக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வஞ்சிட நன் கனவினன விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவரிசிக் கோட்டை வைத்தான்.

(ரு)

ருக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வழுதியைவென் றுலகை யானுங், கைதவக்கன் னடனையுமண்

முன்னிட்டு வாலவாயென் றும் அதன் வாயைமுன்னிட்டு ஆலவாயென் றும் மதுரை பெயர்பெற்றது.

சஅ. வாசித்தான் - குதிரையின் அடி. நிசி - இரவு. துஞ்ச - இறக்க. சாயை - பிரமகத்தி. செய்தும். செம்பியன் - சோழனை. தேயம் - இங்கே சோழவளநாடு. இடைமருது - திருவிடைமருதூர்.

சக. கொள் - அச்சம். அணைந்து - சென்று. பொறித்துவிட்ட கோலில் - எழுதிவிட்ட அம்பில். விடை - இடபமுத்திரை, விடுத்தல்.

ரு. அமுதுபடைத்து - உணவளித்து. மாய - அவ்வாழுக்கம் மாயும் படி. மிழ - தரித்திரம். முட்ட-குந்தைய; "செய்கடன் முட்டா வண்ணந் திருப் பணி செய்யு நாளில்" (பேரிய. அரிவாட். ௧௨.) தனிசு-கடன். உஞ்சிட - உயந்திட.

ருக. கைதவக்கன்னடனை - வஞ்சனையையுடைய கன்னடதேயத்தரசனை. உம்: எதிரதுதழீஇயது, மண்மழையாற் கன்னடனை அழித்து; ருக:அ-பார்க்க;

மழையான் மாற்றிக் காதலினுற் சாத்தொருநான் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தரைத்த முழங்கை வட்டப் பாதையிற்றேய்த் திடும் வணிக மூர்த்தி தன்னே, மொய்சடைமா மவுலியக்க மணிபூ னீறு முழுப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித்தான். (௩௧)

௩௨.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட் டினின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் கவிதை பாடி நேருங்கா னெ றிமயக்க முறக்கண் டசன், நிலகவடி விடையனாய் நிரையான் மேய்த் துச் செலும்வனத்திற் றேன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், குலகு புக முரியதென நவின்று காட்டி யுடன்பகுந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (௩௨)

௩௩.—புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

சித்திரைச்சித் திரைக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலை மணற்புரத்தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண் டரித்து வியன்வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தி யொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முள்ள, நித்தியவிப் பதிக்கெல்லை காட்டென் றேத்த நிகழ் சித்த னெனவெல்லை காட்டி னானால். (௩௩)

௩௪.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

இசைவல்லா னெனும்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனைவாவென்றே, வசையில்லா யவனொடுபா டிகவாதென்ன வந்துசொக்குண் டென் றிருப்பப் பாணர் வேந்த; னசைவில்லா வடி மையென விறகு கூறி யரையிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், ிசையில்லா தொளித்துவிடி வதன்முன் போனான் றிறற்பாணன் கிளைஞரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (௩௪)

சாந்து - சந்தனம். முட்ட - குறைய. பைதல் - துன்பம். வட்டப்பாதை - சந்தனக்கல். சடையே மௌலி, உருத்திராக்கமே பூண், நீரே சந்தனம்.

௩௨. நெடிரயக்கமுற - மதுரைக்குச்செல்லும்வழி இதுவோ அதுவோ வென்னும் மயக்கமுண்டாக. திலகவடிவு - மேலான வடிவையுடைய. நிரை ஆன் - பசுக்கூட்டங்களை. பகுந்து - பகுத்து.

௩௩. சித்திரைச் சித்திரைக்கு - சித்திரைமாதத்துள்ள சித்திரை நகரத் திரந் தோறும். மணற்புரம் - மணலூர். மெத்து - நிரம்பிய. தரித்து - தங்கி. பயந்த புல்வாய் - பெற்ற மான்குட்டிகள்; பயந்த - பசிக்கு அஞ்சிய வென்றுமாம்.

௩௪. வசை - நிந்தை. பாணவேந்தனுடைய அடிமையென்று. திற்பா ணன் - வாதுக்குவந்தபாணன்; இஃது இகழ்ச்சி.

௫௫.—திருமுகங்கோடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா கம்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டிப்பா னிறைவரிதி யில்லை
யென வருந்துங் காற்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று
வரைந்தொத்திரு முகங்கனவி னன்னவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்
பன் சேர மான்பான் முடுகென்று விடைகொடுப்பப் போனான் சால,
மின்னுபொருள் வேண்டிவன நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழங்
கிச் சொக்கை வாழ்த்தி. (௫௫)

௫௬.—பலகைபிட்ட திருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்டிமனம் பொருது மற்றப் பெரும்பாண
ரிருப்பப்பத் திரனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு
லுறுநள்ளும் பாடுதுமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ந் னோவக்
கன் மாரி யேவி மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழத்தச் சங்கக், கிருமை
யியற் பலகைதந்தோ னிருந்து பாடென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்
டா னினிமை கூர்ந்து. (௫௬)

௫௭.—இசைவாதுவேன்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்மனைவி முல்லை மாலை நளிவழுதி றினைவுதனைத்
தள்ள நாணிப், புவனியிறநீ பாந்தரத்து நின்றந் தேடிப் பொருவி
லொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றேற் றுள்சுமக்க
வென்று பேசி யறுதியிசைத் திடவவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவனரு
ளால் வரும்விறலி மாலை முல்லைத் தேமாலை கழுத்திலிடப் பெற்றா
ளன்றே. (௫௭)

௫௮.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கும் தாயான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்திடப்பன் னிருவர் மைந்த ருழ்விளையாற்
காட்டிறைவன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறுதூற் றிருப்பமுனி வன்
சூழ்ந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயினு
திமி னெனமுனிவன் சபிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்மே ட்டடைக்
காட்டிற் றஞ்ச, வியலுறுதா யிழந்தகுரு னைகளீ ராறு மினிதயத்
தாய் வடிவின்முலை யூட்டி னானே. (௫௮)

௫௯. “மதிமலிபுரிசைமாடம்” என்பது ஒருசெய்யுளின் முதற்குறிப்பு.
கனவிற் காணும்படி திருமுகத்தைக் கனவிலுதலி. முடுகு - விரைந்துசெல்.

௫௬. பெரும்பாணர் - ஒருவகைப்பாணர். முச்சந்தி - காலை உச்சி மாலை.
கங்குலன் - பாதிஇரவு. கல்மாரி - கல்மழை. சங்கக்கு - சங்கப்புலவர்க்கு.
இயற்பலகை - இயற்பழித் தூல்களை அறியும் கன்மாப்பலகையை.

௫௭. முல்லைமாலை - பத்திரன் மனைவியின் பெயர். திபாந்தரம் - வேறு
திவு. அறுதி - முடிவு.

௫௮. காட்டுறை - காட்டுளாட்டி லுறைகின்ற. வன்னியர் - ஒருவகைச்
சாதியார். அயர்வு - சோர்வு. துத்தன்சன் இருப்ப. முனிவன்: எழுஉய்.
சூழ்ந்து - (முனிவனைச்) சுற்றிநின்று. வயின் - வயிற்றில். உதியாருனம் -
பிறக்குமுன்பே. குருநைகள் - குட்டிகள். உய=உய்ய - பிழைக்கும்படி.

டுக.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையான் பெரியவனீ சிறிய பன்றி யாகமெடுத்த தணிமுலை
பா லளித்தா யுண்ட, குருளைகளீ ராறுமும்பும் வண்ணங் கண்பார்த்
தருளெனநம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்
டலைவன் மைந்தராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த,
மருளறுவன் னியர்பன்றிக் குதும்ப ரென்பார் வளர்ந்தமலை யைப்
பன்றி மலையென் பாரால். (டுக)

சு௦.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கொடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போந்துகூடற் கோயில்வல நாளுஞ்
சூழ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம தென்னும் பகர்
வென்றி மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிளைகளொடு
முச்ச ரித்து வெம்பகைவென் றிருக்கெனவந் தினங்க ளோடும், வடிக்
குங்கூர் மூக்கலகாற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலகோர்
வலியா னென்றார். (சு௦)

சுக.—மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணரை யிகழ்ந்திமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர்
மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி லீச
னெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டி,
மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டி வந்தவரை வாழ்வித்தி
யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியுமெனச் சொன்ன செய்து கால
மழை பொழிதரப்பல் லாழி வாழ்ந்தான். (சுக)

சு௨.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுரைவளம் பதி
யிருக்கு மருக னூர்க்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ்
சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்
போங்காற் புறம்பயத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியான் மணந்து
போத, வல்குமனம் பொருத முன்கொண் மனைவி காண வழைத்தான்
முச்-சான்றீசன் கிணறு வன்னி. (சு௨)

டுக. விசயம் - மிக்கவெற்றி.

சு௦. கொடிக்கு - காக்கைக்கு. உச்சரித்து - ஓதி. வடிக்கும் - கூரிதா
க்கிய.

சுக. எந்துசெய்வேன் - யாதுசெய்வேன்; “அதெத்துவேயென்று” (திரு
வாசகம்.) மைத்து - வலி. தறித்து - வெட்டி. யாகம் ஒங்கவே. வான் -
மேகம்.

சு௨. துஞ்ச - இறப்ப. ஒல்குமிடை - வணிகக்கன்னி. ஒழிந்து - இற
ந்து. அல்கு மனம் - சுருங்கியமனம். முன்கொண்மனைவி - முதல்மனைவி.
முச்சான்று - மூன்றுசாட்சி.

௬௩.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவினையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் .மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுன், புதுநீரா மிதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புணராமீ னலியாது கிற்பக்கண்டு,துதிஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்ந்து போந்து சொக்கனரு ஞடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநாரை வந்தனை யை விரும்பி வாவி மீஞ்ஞெழித்துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே.

௬௪.—வேதமுணர்த்திய திருவினையாடல்.

பொற்புகுண ணுவன்முதலா முனிவ ரெல்லாம் போந்துகிரே தாயுகத்தா திக்கட் கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறந்த வேத மொழி பவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், நற்பரன்மா மதுரைதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டணந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுந வின்ரூன். (௬௪)

௬௩. வதிதல் - தங்குதல். ஆவியுள் - தடாகத்தினுள்ளே.

௬௪. தற்பரன் - பரமசிவன். இருப்பல் - இருப்பேன். தற்பரன் வின் மேலருள.

கணபதி துணை.

திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை.

உஅ-ஆம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

- உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுரைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்த் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்முலேத் தடாதகை பிறந்துழி
நு யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பாநட நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா துண்டதற்
காறழைத் ததுமுய லேகட லழைத்ததுஞ்
சக்கா மலயத் துவசனை யழைத்தது
- க0 முக்கி ரப்பெரு வழிதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளைவேல் சென்டி கொடுத்தது
நான்மா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்புவாங் கியதுஞ்
- கரு சங்கப் பலகை தனையளித் ததுவுந்
துங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந்தறுத் ததுவு
மறுவறு கீரனை வண்கரை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றமி மூமை யறிந்ததும்
- உ0 பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலைகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததும்

க. பாநடம் = மேலான்நடம்; சொக்கதாண்டவம்.

க. சக்கரம் = ஆஞ்ஞஞ.

வலைவீ சியதும் வளையல்விற் றதுவு
மேணுறு மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்றதும் வல்லிப மெப்தது

௨௫ முரிய ஞான முபதே சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
வருத்த மின்றி மண்சுமந் தருளி
விருத்த குமார பாலரா னதுவும்
பதமா நியதும் பழியஞ் சியது

௩௦ மதிபா தகந்தீர்த் தங்கம்வெட் டியது
மதுரை யானதும் வன்சுரந் தீர்த்ததுங்
கதியி லமணர் கமுவே நியதும்
விலகா தாசன்முன் மெய்க்காட் டிட்டது
முலவாக் கிழிகொடுத் துயர்வழக் குரைத்தது

௩௫ மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
முன்னமிந் திரன்முடி மிசைவனை யெறிந்ததும்
பொன்னனை யானுக் கருளது புரிந்ததும்
வெருவாச் சோழனை யாழியில் வீழ்த்தித்

௪௦ திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வரகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
விரைவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூர்த்தி யார்க்கு முதலா சளித்ததுங்

௪௫ காரியார் நாரியார் கவின்பாப் பருந்ததும்
வார்புலி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா தாரிபா டியதுஞ்

௩௩. ஏன் - வலி, நிலைபெறு.

௨௪. வல்லிபம் - வலியயானை.

௨௬. பதமாநியது - கால்மாறி யாடியது.

௩௧. சுரம் - சுரனோய்.

௩௧. வெருவா - அஞ்சாத. ஆழி - கொண்டாழி.

௪௩. ஊற்றம் - வலி.

௪௬. புல்வாய் - மான்.

௪௭. சாரம் - ஸாரம்.

சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டிசை வென்றதும்

௫௦ தலமிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு விக்கரு ளியது
மீனக் கொடிபொன் மேருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததும் தரைவியந் தருள
வாட்சி நாரைக் கரும்பத மளித்ததும்

௫௫ வேதங் கரைகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்டிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை

௬௦ நமர்களே யலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற் கருணைத்திருவிருத்தம்.

—***—

கக-ஆம் பாடல்.

சந்தனமுட் டிடமுழங்கை தனையுரைத்தார்க் கினியவர சளித்து
நாலோர், செந்தமிழைப் பாதிபகுந் திகல்செய்கொடும் புலிமுலையைச்
சிறிய புல்வாய், வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்கண்
மணவா ளாசீர்க், கந்தமலர்க் கடம்பவன மேவுசந்த ரேச்சுரனே
கருணை வாழ்வே.

௫௮. மாவனம் - மாமரம்; திருவுசர்த்தானத்திற்குரிய தலவிருட்சமாத
லின் அத்தலம் மாவனமென்று கூறப்பட்டு இப்போது சூதவனம் என்று
வழங்கப்படுகின்றது.

திருவிளையாடற்புராணச்
செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

[எண்—பக்கஎண்.]

அக்கவிதைகேட்	262	அத்தனப்படு	164	அரனரியய	130
அக்கிழியிற்	210	அத்தனார்விளையா	315	அரியசடை	4
அங்கக்குறு	68	அத்திறங்கேட்ட	208	அரியசந்தனமணி	259
அங்கடர்ந்த	60	அத்திறங்கேட்டி	271	அரியநாயக	137
அங்கணிவ்வா	115	அத்திறங்கேளா	125	அரியபெருஞ்	203
அங்கணைவ	59	அத்திறஞ்சொல்	135	அரியபேரவனி	225
அங்கதுகண்டு	300	அதர்படத்	98	அரியமாதவத்தீர்	276
அங்கதுகாணு	220	அதிரமாமுழவரு	182	அரியயர்கட்	91
அங்கதுகேட்டு	284	அந்தணரமைச்	246	அரியவெந்தை	164
அங்கதுகொடு	227	அந்தணுளர்தப	236	அரியவொண்	74
அங்கருள்புரி	32	அந்தரல்லுரை	312	அரிவையை	37
அங்கவர்கொடு	126	அந்தமன்னவன்	229	அருட்புனை	40
அங்கவர்தங்களத்	309	அந்தவுயர்திரு	149	அருடங்கியவடி	270
அங்கவனியைய	187	அந்தித்திருக்	144	அருண்ஞானசம்	179
அஞ்சலஞ்சலெ	211	அந்நகரணை	112	அருந்தவம்	85
அஞ்சியநெஞ்ச	171	அந்நாண்முதலா	245	அருந்தவர்	112
அஞ்சேனஞ்சே	267	அப்படியிருப்ப	293	அருந்தவனதிசயி	296
அடர்ந்ததானை	300	அப்பெருந்துன்ப	247	அரும்பெருஞ்	135
அடிக்குரிய	14	அப்பெரும்பாவித்	167	அரும்பெருநகரி	115
அடித்தபுளி	148	அப்பெருமை	257	அரும்பெரும்புத்	297
அடிமையிலாசை	194	அப்பொழுத்தி	54	அரும்பெருவிர	281
அடியவர்க்கெளி	155	அப்பொழுதிகல்	37	அருமையாவொரு	283
அடியவரன்மை	170	அப்பொழுதிதை	217	அருவமெய்	56
அடியிணைகாணி	128	அப்பொழுதெவ	55	அருள்சார்த்தெழில்	292
அடுகுறவர்	16	அம்பதூமத்தார்	316	அருள்பொழியுந்	292
அடைத்ததுசிறிய	294	அய்யமில்லா	135	அருளாருந்	82
அடைத்தவர்	26	அய்யனேசெய்ய	209	அருளினைவரை	55
அடைவினித்தக	290	அயர்வறுசிறப்பின்	297	அருளிணுமை	103
அண்டம்விள்ள	124	அயன்மலையறுத்	281	அருளுடைச்சந்த	223
அண்டமடங்கலு	313	அரசுகள்	100	அருளுடைச்சொக்	89
அண்ணலைய	73	அரசனஞ்சி	60	அருளுடையரசே	61
அணிபொலிதே	220	அரசனூலயத்	208	அருளுந்தொ	3
அணிபொலிமை	163	அரசனூஞ்சிவன்	277	அலைவிலாநெஞ்ச	226
அணிபொழில்	96	அரசனூந்திங்க	204	அவ்வயின்வந்த	154
அணிமாமகிமா	218	அரசிளங்குமர	98	அவ்வயின்வருந்தி	208
அணியார்தமி	51	அரம்பையங்கு	154	அவ்வயினில்	146
அணைந்திது	140	அரவாபரணு	175	அவ்வயினெங்கு	129

௩௫௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அவ்வவயோனி	293	அன்னவரொல்கி	114	ஆங்கவன்மதையா	89
அவ்வரைகேட்டு	253	அன்னவனுடனோர்	219	ஆங்கவன் மன்னை	12
அவ்வரைகேட்ட	25	அன்னியரோ	70	ஆங்கவன் மனக்கு	290
அவ்வரை...ரூ	200	அன்னையொப்ப	312	ஆங்கவன் நிசை	237
அவ்வரைதேரிய	257	அனைத்தும்வல்	191	ஆங்கவனொருகால்	245
அவ்வரைதேரிய	172	அனைவரும்புறத்	186	ஆங்கவையிருந்	214
அவமுறுபுதல்	93	ஆக்கியவுலகத்	167	ஆங்கிடங்கொ	63
அவனிவேந்த	78	ஆக்கனைந்தபெரு	85	ஆங்கிலங்கு	109
அவைநடு	8	ஆக்கனைமறை	98	ஆங்கிமையிதழி	218
அவையுறுதறம்	49	ஆங்கதினீழலி	217	ஆங்கினியபாதே	152
அழகியசொக்க	89	ஆங்கதுகண்டதென்	247	ஆங்கினியம	13
அழகுநூலருங்கு	159	ஆங்கதுகண்டபோ	297	ஆங்குக்காணு	199
அழகினுக்கழகார்	104	ஆங்கதுகண்டமன்	183	ஆங்குணரிதவே	189
அளரியுண்டிட	236	ஆங்கதுகண்டுசால	195	ஆங்குமர	109
அளந்தபுலவீரான	262	ஆங்கதுகண்டுநீ	83	ஆங்குயரால	76
அளந்தபே	8	ஆங்கதுகண்டுவா	225	ஆங்குலகமனு	202
அற்புதன்மேனி	237	ஆங்கதுகண்டோ	178	ஆங்குமக்கண்ட	129
அற்புதநினைப்ப	207	ஆங்கதுகேட்டுவி	306	ஆங்கொருபுடையித்	303
அற்றவர்க்கற்ற	252	ஆங்கதுகேட்டுவேட்	24	ஆங்கொருவாறி	165
அறநெறிக்காழி	201	ஆங்கது...ரக	49	ஆசிலான்கண்	26
அறமலிதனது	52	ஆங்கது...ரழ	230	ஆசிலீர்நல்ல	186
அறமலிநந்தி	167	ஆங்கதுசெண்டி	136	ஆடகனான்று	315
அறமலிமதுரை	89	ஆங்கதுசொல்லொ	224	ஆடுபவர்பாடு	5
அறமலிவைதிகத்	174	ஆங்கதுசொல்லப்பா	185	ஆடுவன்விதலி	271
அறமறக்கொல்ல	177	ஆங்கதுசொல்லா	307	ஆடைசோறளவு	212
அறமுறநன்	182	ஆங்கதுதுங்க	66	ஆண்டகைதெய்	53
அறிபவனெ	75	ஆங்கதுபக	58	ஆண்டவதிகா	142
அறியுமிவன்கொ	274	ஆங்கதுவிழு	45	ஆண்டியாண்டொ	301
அறிவால்விம	51	ஆங்கரிமுரந்சி	287	ஆண்டுமுன்சென்	181
அன்புடைகாவுக்	179	ஆங்கவடானுந்	234	ஆதரஞ்சேர்	73
அன்புடையவள்	214	ஆங்கவர்களியை	263	ஆதரத்தொடு	256
அன்புடையாளே	286	ஆங்கவர்காணுமு	261	ஆதரவடியார்	124
அன்புமிக்கவறிவு	280	ஆங்கவர்கோலா	148	ஆதரித்தடிய	117
அன்புறவிதை	26	ஆங்கவர்தம்	141	ஆதலாலறிஞ்	135
அன்புறுவளவன்	155	ஆங்கவரீங்க	299	ஆதலாலிவன்கட்	168
அன்பொடுவிளந்	244	ஆங்கவர்பணி	72	ஆதலாலெமக்கு	293
அன்றியும்பெருமை	293	ஆங்கவர்போந்து	121	ஆதலானல்குர	210
அன்றியும்விசே	246	ஆங்கவர்போயு	113	ஆதிராதரையன்	247
அன்றியுமொரு	156	ஆங்கவர்முன்	86	ஆதிராதனறி	57
அன்றிறாப்புரந்	37	ஆங்கவர்ஸ்தித்த	246	ஆதிராயக	115
அன்றுமுன்னதிர்	158	ஆங்கவற்காண	132	ஆதிரான்மரு	28
அன்றுமைக்	86	ஆங்கவற்றுண்	295	ஆதிரான்முகன்	39
அன்னந்திகழு	16	ஆங்க...னரடு	212	ஆதிமாமா	52
அன்னவர்புலம்	128	ஆங்க...னரல்	91	ஆதியாதித்தன்	106

ஆயிரம்பசம்	65	இத்தகவென்ன	191	இம்மணவாளன்மே	163
ஆயினும்வே	28	இத்தகுதியினி	121	இயமதூதரை	162
ஆயுதகலைகள்	169	இத்தகைமையிய	64	இயல்படவெங்கு	197
ஆர்ந்தபெரும்பு	166	இத்தகைமையிற்	83	இயற்சிவன	69
ஆர்ந்தமங்கை	89	இத்தலத்து	59	இயந்தனன்பொ	279
ஆர்ந்துசெல்கதி	199	இத்தலமதி	63	இரதியுமொவ்வா	283
ஆரணமுட்பகலு	111	இத்திருக்கோல	159	இரத்திதுபல்காற்	279
ஆரணமோதிற்	140	இத்திருமுகத்	116	இரவிடைமறைத்து	284
ஆரவுந்தொ	46	இத்திறப்பாடல்	272	இருகரங்குவித்தி	251
ஆரியமொழியு	123	இதமுறமுன்	245	இருங்குணதிசை	36
ஆரிருள்விடப்	134	இந்தத்தெய்வப்	265	இருந்தணிமாமுத	216
ஆலகாலங்கடு	100	இந்தரல்லுரை	34	இருந்தவன்மன்னே	278
ஆலரீழமன்னி	162	இந்தவாசகவோ	302	இருந்திரல்வழு	92
ஆலயத்துளணந்துவ	60	இந்தவாறுமுகம்	181	இருமைசேர்திரு	277
ஆலயத்துளணந்துந்	282	இந்தவெந்திறஞ்	294	இருமைதருமதுரை	138
ஆவியந்தெ	4	இந்திரன்கோளா	26	இருவருமுகம்	222
ஆவியந்தீர	31	இந்திரன்வெம்பழி	9	இலகுகன்றுக்கிர	282
ஆழந்தசெழு	28	இந்திரனயன்மால்	172	இலகுவாளவி	171
ஆழிமண்கட	56	இந்திரனயன்மாலாதி	88	இவ்வண்ணை	110
ஆழியுருவனையபெ	308	இந்திரனுன்ன	11	இவ்விடத்தென்	103
ஆறிடையிலலறி	165	இந்துநாயிறு	247	இளமைமெய்	87
ஆன்றவரிய	33	இந்துமன்னர்	255	இறுகிக்குவிந்து	133
ஆனசெய்தி	24	இந்நெறிசபிப்	291	இறையவன்மு	27
இக்கணக்கிப்படி	216	இந்நெறிகிழு	154	இறையவன்ரு	93
இக்கனவு	80	இந்நெறிபரவ	128	இறையவன்முரு	207
இக்குணங்களி	75	இந்நெறிமன்னர்	136	இறையவனொளி	143
இகலமண்பரிசு	200	இந்நெறியாகாயத்	259	இறையனைக்	37
இங்கதுகாணு	184	இந்நெறியாகும்	221	இன்பநரீவல	71
இங்குரைசெய்	161	இந்நெறியிருப்	238	இன்பமுறுபா	152
இங்குளீர்	120	இந்நெறியொழுக்கம்	225	இன்புறவழைத்த	210
இச்சையினடி	103	இந்நெறியொழுகு	256	இன்புறவினிய	167
இசைப்படுமுகி	127	இந்நெறிவினைந்த	139	இன்றிதற்கே	25
இடம்வலம்பரி	131	இப்படிசுடிப்	45	இன்றியாமநிற்	299
இடரொழிந்திறை	220	இப்படிச்சபி	31	இன்றுதானி	59
இடையகதியின்	131	இப்படிச்செய்தவி	284	இன்றுபூசைகுடமு	267
இணையிலவண்ண	87	இப்படிச்சொல்ல	306	இன்றுமாமு	31
இணையிலவைதிக	305	இப்படிச்சொல்லி	88	இன்றுவிரைவி	147
இணையிலான்	34	இப்படிவருந்தல்	157	இன்னதன்மையி	276
இத்தகவமைச்சர்	238	இப்பரிமாவொரி	134	இன்னதென்றறி	181
இத்தகவறியாராகி	268	இப்பெருங்கொற்	206	இன்னபூவா	70
இத்தகவாற்சிறக்	230	இப்பெருவிரதம்	280	இன்னருள்சேர்தய	90
இத்தகவிற்றாதர்	118	இப்பொழுதளந்	187	இன்னருள்சேர	182
இத்தகவினிரு	151	இப்பொழுதுவம	28	இன்னல்கூர்ந்தை	275
இத்தகவுதனிட	274	இம்மணவாளன்மே	161	இன்னல்கூர்பகி	44

இன்னல்செய்கு	122	உரனெடுங்	58	எம்பெரும்பொரு	275
இன்னவென் மறி	138	உருகாத	5	எரிந்தசெங்கஞ்சி	247
இன்னநீர்துள்	213	உருகிமுன்கண்ட	309	எல்லைநடவாபொ	265
இன்னன் சொல்	166	உருத்தகுமனேவி	256	எழிலுமை	83
இன்னனபகர்	89	உரைகெழுவேத	187	எழிமருமன்னவ	157
இன்னனபல்வுஞ்	249	உவமையின்	76	எழின்மடமாத	187
இன்னனபேசி	231	உழுமைவேழ	22	எந்திகழ்பலவி	127
இன்னனவகை	206	உழையிடையமுது	153	எந்திகழுமுடன்	169
இன்னனவிரிய	306	உளநெகிழ்த்திட	183	என்பெருந்தவத்தா	304
இன்னியல்வாண்	156	உளப்படுமமை	195	என்றமுதொ	54
இனக்கனவ	88	உளமகிழ்த்தரவு	244	என்றதுசொல்லச்	92
இனிதொர்கவி	228	உளமாரையு	51	என்றதுசொல்லா	108
இனிமைகூர்செழி	207	உற்றதுகேளா	119	என்றதுசொல்லி	84
இனிமைகூர்தரு	57	உற்றவவத	84	என்றருள்செய்	28
இனிமைசேர்	21	உற்றவைமற்றவ	139	என்றலுமேதநீ	236
இனிமையுமலித்	219	உற்றொருங்	48	என்றவர்கூ. மக்	169
இனியதான்	58	உறவுக்கிரமா	51	என்றவர்கொல்ல	273
இனியனபெற்றா	144	உறுபிரமகத்தி	251	என்றவன்சொல்	307
இனியுயிர்செகுத்	309	உறைத்தமன்ன	198	என்றவளடியாரோ	304
ஈங்கிதுசொல்ல	120	உன்னரும்பெரும்	168	என்றார்வரை	110
ஈங்கிதுபகரக்	161	உன்னரும்விசேடம்	85	என்றியாய்	49
ஈங்குமுன்வளர்	293	உன்னருமிமைவ	238	என்றிறைகூறுமு	272
ஈசனார்மகி	20	உன்னருமுன்னோர்	65	என்றுகருகியிர்	296
ஈசனாங்கற்றுச்	68	உன்னருமேழ்	9	என்றுகொண்டி	248
ஈசனோர்மனி	120	உன்னவரியான்	147	என்றுபோற்றிட	183
ஈதொழிந்தெமக்	238	உன்னுண்மறை	245	என்றுமன்றமு	261
ஈனமாநெறிக	209	உன்னிமாறுமுவ	201	என்றுமியன்	64
ஈனமில்வனக்க	224	உன்னுடையமாம	302	என்றுமுறை	45
ஈனமிலாவந்	21	உனக்கினியளித்த	275	என்றுமென்	27
உடலிளைத்தபறவை	311	ஊட்டுநாளி	22	என்றுரைசெய்	119
உண்டலுஞ்செய்தி	120	ஊர்தொறும்	17	என்னதுநீங்கள்	187
உத்தமக்கனகப்போ	310	ஊழுடைமு	68	என்னவின்னுட	209
உத்தமத்தலைவன்	307	ஊறிடுமருவி	101	என்னநிவின்	79
உத்தமவிரலிற்	133	ஊனெழுஞ்சுன்	103	என்னுடன்பிறந்	215
உத்தமனெத்தல	209	எங்கண்மாநி	225	என்னுடைவிரு	240
உத்தரகோசமங்	150	எங்குமோரினாதே	310	என்னுமத்திரு	205
உந்தையருள்	80	எண்டருதேசி	95	என்னுமுன்னன்	284
உயர்கனவட்டம்	133	எண்டுதுஞ்சொன்	196	என்னையாளு	180
உயர்தருசித்தர்	236	எண்ணரியதொ	73	எனவாழ்த்தியொ	200
உயர்வுரவுலக	228	எண்ணில்பெரும்	109	ஏங்கிமுன்னகிடை	259
உயிர்நிலையாமை	163	என்பயிலு	52	ஏட்டைநீக்கு	313
உரகநாயக	43	எந்தைகேண்முற்	156	ஏத்திமாவறி	135
உரவிதுநெடிது	270	எந்தையுயர்ப்பட்டி	304	ஏதநீங்கு	50
உரனழிந்து	102	எந்தைவல்லன	2 22	ஏதமகலவித்	33

ஏதமொழிமறை	160	ஓதரியவுத்	29	கருணைசேர்கடவு	285
ஏந்துதண்	16	ஓதரும்பரிவு	206	கருணைசேர்சொக்க	299
ஏத்துமறைவே	181	ஓதரும்பிரமா	242	கருணைமேனிய	216
ஏயபத்தி	8	ஓதருமணத்தால்	273	கருணையன்கண்	221
ஏயவழுவின்றி	64	ஓதருமனோ	48	கருணையன்றனு	214
ஏயுமவச்சமுற்	180	ஓதருமுலகுக்	250	கருணையிப்பரிசு	297
ஏர்தரும்வல	157	ஓதியபகுதி	217	கருத்தினை	12
ஏர்படப்	84	ஓதுபாலர்	8	கருத்துடைச்சே	204
ஏற்றமாற்பெரி	307	ஓதுபுகழ்வாள்	118	கருதிடின்வல	94
ஏறலுமற்று	131	ககனமீது	72	கருதிடினொரு	129
ஏன்மவங்கக்க	169	கங்குலில்மை	281	கருதிநின்ற	87
ஏன்மெய்தி	25	கஞ்சுகம்மில்லங்கு	133	கருதியென்னு	173
ஐயமில்லகணி	34	கட்டுகழன்மா	190	கருதின்வண்	134
ஐயமில்பதிகத்	189	கட்டுசெஞ்சொ	190	கருதினிச்சிறுவ	192
ஐயமில்லென	192	கடந்தருவாரை	257	கருதுகாதல	22
ஐயமில்லெய்நி	181	கடப்பனகுதி	127	கருதுமப்பதி	111
ஐயனேநினக்	279	கடம்பமாவ	28	கல்விபிற்	79
ஒக்குமொக்கு	272	கடம்பரேயுயர்	214	கலகவெஞ்சுமண்	191
ஒடுக்குள்ளாள	271	கடல்வலிய	81	கழறுமாறமை	193
ஒன்சராசர	243	கடியகமழ்சடை	269	கழுமலப்பால	180
ஒன்பொரு	167	கடியபாம்புமிழ்	175	கழுமலமுனியை	186
ஒப்பிலானுரை	211	கடுகிமோதி	102	கழையதண்	87
ஒருமைநெஞ்சு	11	கண்டதுநெடு	69	களள்ளீங்கிட	129
ஒருவராலனு	301	கண்டமாலை	107	களள்ளீனக்கட்டி	249
ஒருவருமிக	76	கண்டவந்கர்	264	களக்கமில்லா	256
ஒருவினையா	14	கண்டவர்பயந்த	172	கற்பமார்முன்னோ	261
ஒழுக்கந்தரு	123	கண்டவர்புருந்தே	185	கற்பவெங்க	56
ஒள்ளியகிள்ளி	253	கண்டவர்புலிரை	230	கற்றைவெண்	110
ஒள்ளியவடல்	286	கண்டவரமை	137	கன்றியசமணர்	103
ஒளித்தசென்னி	242	கண்டனம்பெரி	25	கன்னன்மொழி	191
ஒளிவளர்வீர	230	கண்டனமெங்கு	289	கனகவொண்குழை	261
ஒன்றியசாப	32	கண்டனன்கா	45	கனத்திறைசொல	273
ஒன்றியபெரு	243	கண்டுபாரிடங்கள்	36	கனலுமிழ்செங்	294
ஒன்றியவழி	35	கண்ணிலானென்	235	கனவரைவில்லி	47
ஒன்றுநீர்மிகை	227	கண்ணுதலழக	266	கனவிடைக்கண்ட	211
ஒங்கியமன்னன்	209	கண்ணுவன்முதலா	311	கனவுநிலைநீங்கி	118
ஒங்கியமுன்னோ	266	கணக்கொள்கிற	124	காசில்வான	38
ஒங்கிருளை	91	கணைபடுங்கான்	263	காசினுன்மறை	113
ஒங்குகோலமை	145	கதிதரும	6	காடுகாவல்	25
ஒங்குதனமுடை	302	கத்தரம்பேர்ப்ப	270	காண்டகுஞ்சுலொ	282
ஒங்குபேரரு	72	கயவருத்தம்பி	223	காணினினியிதம்	296
ஓசனையகலநீள்	244	கரிபரிதிண்டேர்	107	காத்தருளா	109
ஓடுவன்மீள்வ	206	கருகலவெளி	97	காதல்சேரடி	185
ஓடையாணைப்	278	கருணைசுடந்து	295	காதலியோடி	85

நூறு திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடம்புராணம்.

காதிவந்தவடன்	285	கைதவகேள்கை	286	சாலிரீள்கழனி	110
காமனைக்காய்த்	70	கையர்தங்களை	197	சாற்றருமிடும்	240
காய்ந்தசெங்கன	236	கையறவெட்டா	172	சாற்றுமீசனைய	259
காய்ந்துவிரை	147	கையறுகுடை	153	சான்மவர்தே	62
கார்வளங்கொண்	316	கொங்கவிழ	37	சிட்டர்வாழ்தென்	217
காரியவலகு	20	கொடியதின	145	சிட்டனருட்	144
காரிருட்டிடி	22	கொடியநெஞ்சு	196	சித்திரறுதற்கணி	200
காலமல்லா	53	கொடியவெஞ்	189	சித்திரமனைய	173
காவமர்கம்ப	29	கொடுத்தலைமேரு	178	சிதைலலா	34
காவலன்வியர்	26	கொண்முமா	55	சிந்தைசெய்து	232
காவலன்மனக்	66	கொத்தலர்முடி	232	சிந்தைவாழ்	27
காவலனெய்ய	176	கொந்தகப்பெரு	208	சிரபுரப்பாலரெ	193
காழிநாயகர்	196	கொந்தவிழு	30	சிரித்தழகமு	114
கானநெறிபாடி	274	கொல்சுரநீக்கி	202	சிவனெடு	11
கானெருங்கு	16	கொல்லுமைநீல	235	சிறியனென்பனு	200
கீற்றுமல	96	கொள்ளவோர்	90	சிறுபாலகனீ	200
குணங்கொண்	124	கொற்றவன்றிரு	132	சிறுவநின்னெடு	194
குணந்தருகணங்	137	கொன்றைச்சமுல	295	சீதமண்டலக்	229
குணமோடடைந்தி	265	கொன்னுறுதடத்தி	310	சீர்மணிதாளஞ்	205
குருமொழி	139	கோக்கயநோக்கை	297	சீர்விளங்குமுன்	151
குலந்தருநீதி	195	கோகனகவா	45	சீலமன்னசிறம்	222
குழவினேடு	11	கோடிபொன்	211	சீலமார்வரு	53
குழுவொடுதிரண்	126	கோடியலேனமா	159	சுடர்கொண்மா	94
குளிர்த்தருள்புரி	250	கோதிலாத	107	சுத்தமாவுதிரை	145
குறுகுமுன்	30	கோதிலாமனப்	171	சுந்தரமாக	13
குறைவறமாமன்	214	கோலியபொன்	124	சுந்தரவணியணி	268
குறைவறவடசொல்	6	சுகம்பரிவறு	112	சுந்தரன்மனை	190
குறைவின்மண்ட	131	சுகமகிழ்வெய்த	226	சுந்தரனகையி	241
குன்றமனந்தா	151	சுடைமுடிமுடியா	260	சுந்தரனவதான	151
குன்றவிலீசனெடு	155	சுடைமுடியமுதவி	176	சுரகுலகுபுக்	182
குன்றியமனத்	217	சுண்பைநாயக	185	சுரிமுழலுமை	91
குன்றியோர்தமை	187	சுகமுறைதுதி	47	சுருதிகான்மறை	1
கூசமுன்விட்ட	241	சதமுறையடித்	146	சுருதியோசை	18
கூரியவுளத்து	55	சந்தியாமடத்தே	309	சுற்றற்றவர்க	193
கூருந்தொடை	129	சந்திரகுலத்	104	சூடுமாலேகடயங்	230
கூற்றரும்பேர	24	சமையமாமு	24	சூத்திரர்தலைவன்	258
கூறியபின்னர்	271	சயந்தரும்பெரு	137	சூக்கயமகண்	304
கேட்டமுன்பமை	235	சாணகம்பூசி	198	செந்தமிழ்பயி	187
கேட்டமாத்நிரு	267	சாத்தியநற்றமிழ்	263	செந்துவார்வாய்	303
கேட்டருளாய்	30	சாதிமுறையறி	179	செந்நெறியேர்சுந்	160
கேட்டருளாக்	82	சாதிவாதனையினு	310	செந்நெறியேர்வி	149
கேட்டவெஞ்சேனை	253	சாரந்தராவுக்	103	செந்நெறித்தானை	265
கேட்டியினென	262	சாரந்தவெம்	44	செந்நெறியாயன்	298
கைத்தொழிற்	46	சாரந்தவென	149	செந்நெறியினுற்ற	184

செப்பியமாற்ற	78	தக்கவேங்கை	229	தாதவிழ்கமுநீ	221
செப்பறுமியின்	269	தகறுரை	48	தாதையுந்தாயு	66
செம்பியன்மன்	220	தகவினையாடு	306	தார்வேந்தன்	10
செம்மையின்	145	தகவொடுநா	139	தாரணிமவு	15
செய்தவமுயற்சி	211	தங்கியமுள்	96	தாரார்குமுன்	51
செய்யபுகழ்மேனி	315	தங்குயர்வேள்வி	301	தாரார்கிம்ப	7
செருவார்கணக்	142	தடங்கனையுடை	252	தாருறுமெடிய	177
செல்லமரெயி	101	தடமணிக்குடம்	260	தாவில்வெண்க	269
செல்வமார்செழியர்	190	தடமலிசெல்வ	83	தானதுகண்டோ	174
செல்வமார்செழியன்	174	தணிவின்மாத்திரை	288	திக்குறுந்தல	42
செல்வமுற்றிய	212	தந்திரநான்மறை	152	திசைவிசயஞ்	36
செழுமைசேர்	255	தந்திரமிக்க	99	திண்டிமன்மன்	134
செறிவொடுமா	217	தந்துமேவிய	60	தின்பரிகயங்	278
செறுத்துமேனட	171	தந்தைதாய்	146	திருக்கடை	10
சென்மவன்கண்	220	தந்தையிலலது	35	திருந்தலாகப்	222
சென்றவோலை	180	தந்தைவானுலகத்	66	திருந்தியசிகை	113
சென்றுகந்துக	300	தப்பின்னம்	57	திருந்தியபொற்	240
சேணுளார்போற்ற	72	தாழுந்தெதிர்வரு	254	திருந்தியவிறைவ	313
சேணுளார்மண்	226	தருக்கமார்சம	194	திருந்திருக்குள	71
சேமப்படு	18	தருகனமுது	157	திருந்துநாயகன்	294
சேயவேம்	221	தருங்கனகக்	116	திருந்துமுற்	112
சேர்த்தன்	79	தரும்பிற்பாலன்	125	திருமதிப்புடைய	255
சேர்த்தவொ	40	தருமநெறினோ	219	திருமேவுஞ்	3
சோக்கனென்	313	தருமப்பாத	130	திருவமரநுள்	176
சொல்லருஞ்	62	தருமம்வாய்	22	திரைபடுங்குருதி	254
சொல்லரும்பரி	230	தருமமோவென	215	திமம்படுகொடி	186
சொல்லுநம்முரை	75	தருமலிபாங்கு	227	திமமுறுமு	58
சொற்பகவியை	1	தரையிற்பழுதில்	283	திதில்வண்டரும	313
சொற்றரும்பெரிய	298	தலம்புகழ்	4	திதிலாவடிவி	154
சொன்மில்	44	தலமகிழ்தமிழ்	228	திதிலாவினிமை	169
சோகநீயுதேன்	232	தலமிசையெ	77	தியவெம்புர	69
சோதிசேர்கட	73	தலமில்ங்கமுண்	263	திரமிக்கமும்	37
சோதிசேர்பா	54	தவமுறுபத்தி	98	துங்கமாறனு	227
சோதிசேர்மரு	249	தவவளவலியின	308	துங்கவெம்பரி	128
சோதியரு	85	தளம்புநெஞ்சு	198	துணைவன்யானென	300
சோதிவேதியர்	191	தளர்விலபல்புகழ்	212	துப்பமர்மெய்யன்வை	87
ஞாயில்வாய்	92	தன்வயிற்சந்தரன்	277	துப்பமர்மெய்யனோ	253
ஞாலமோங்குக	2	தன்றிருக்கரங்கள்	273	துப்பிதழ்ப்பச்சை	293
ஞானசம்பந்தர்	199	தன்னுணர்வால்	166	தும்பைமலர்	19
ஞானமுற்றிய	178	தன்னுணைகடந்	205	துய்யகேன்	71
தக்கதோமனிதர்	144	தனமுறுபொற்	211	துய்யதண்ணீரளி	222
தக்கதோவென	78	தாங்கருஞ்சு	22	துய்யநன்னெஞ்சு	276
தக்கபேரணு	54	தாங்கரும்பசியா	276	துய்யநீர்மணுகா	188
தக்கபேரால	58	தாததித்தெரியன்	241	துய்யமன்னவ	122

௩௫௮ திருவாஸ்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

துயில்கொளுந்	265	தேமளித்த	80	நயமெய்தியதென்	201
துயின்மவரெழு	305	தேமாலயனு	117	நரபதியதுகேளா	231
துளங்கியபத்தி	107	தேர்பரிகரியாள	298	நல்லகாரிய	146
துற்றமற்றை	108	தேவர்கடேவே	61	நல்லவடிவனுமாகி	262
துறைத்சிறுவிரன்	269	தேவர்கோனெ	232	நல்லவாப்பரவுஞ்	211
துன்புறலென்	67	தேவர்தொழு	44	நல்லவவதரத்	143
துன்மமர்தெரியா	254	தேற்றுதாதியர்	234	நலன்கொள்பேரா	254
துன்றுபல்படை	242	தேனலர்நிம்ப	243	நலந்தரு	13
துன்மெயி	84	தேனிமிருந்	4	நலமலிகான்நாதா	268
துன்னியசி	97	தொண்டர்கள்ப	231	நலமலிசிறிதுகா	295
துன்னியவெய்ய	206	தொண்டர்கள்விடி	157	நலமலியறிவான்	311
துன்னுசேனே	258	தொல்லுலகினம்	257	நலமுறுமொ	15
துன் ஓடபன்மணி	154	தொல்லுமாமன்	150	நவையிந்தி	67
துண்டுரும்பாக்கி	202	தொல்லையம்பதி	290	நற்குருமனைவி	170
துலிடவெண்பத்	167	தொழுதிறை	100	நற்றமிழ்தூற்	73
தேண்டிரைவாரி	168	தொழுதுதேவர்	242	நற்றவன்கண்டு	235
தெய்வநீதித்திறந்	305	தொழுதுபோ	78	நற்றவன்போகப்	279
தெரிநருகருணை	158	தொழுதுமுன்னெ	233	நற்றிருமேனிக்	136
தெரிநருகாள	126	தொன்மைநன்கிலா	312	நமைமுடிச்சொ	186
தெரியமுத்தழ	209	தொன்மைநீதி	305	நமையிலங்கசொ	176
தெரியவோ	67	தொன்னிலமா	20	நன்கவிகேட்ட	77
தெரிவுறச்செ	213	தொன்னெறிவாத	150	நன்குறுமித்தலத்	243
தெரிவுறத்தடுப்	174	தோரணநாட்	38	நன்குறுமொழி	88
தெரிவுறவிவரை	161	தோரணவாயி	18	நன்பரிவெய்தி	297
தெரிவையர்விழி	106	தொன்றுநாட்	76	நன்புடையமத்	210
தெரிவையரருளி	218	நஞ்சனையஞ்	15	நன்புளீர்நீங்க	115
தெளிந்தவருயிர்	221	நட்பொடுமெல்ல	203	நன்மமையோரை	245
தெளிவுறக்கண்டு	194	நடநவிறும்புரு	250	நன்றிகொண்ட	162
தெற்றிசேர்	101	நடமொடு	89	நன்மெழில்வீர	207
தென்மலயக்	74	நண்ணருமு	101	நன்னுதன்மாத	170
தென்மமிழ்க்	75	நண்ணியவை	64	நன்னெறிக்கண்	163
தென்மமிழ்நாடு	161	நத்தமார்நடு	157	நன்னெறிசேர்	179
தென்மமிழ்ப்புல	76	நத்தலிலாதகால	311	நன்னெறியேடு	199
தென்னமன்னனு	226	நத்தார்கரர்	119	நாகமாபுரத்து	171
தென்னவர்பரவு	116	நத்திதன்	85	நாணிலாதோர்	176
தென்னவன்மைச்	117	நத்திமாமுனி	39	நாணிலீர்மன்	195
தென்னவனாட	234	நம்பளையும்பர்	203	நாதப்பமையன்	143
தென்னன்வா	59	நம்புறவாழ்வோன்	251	நாதனேகடியன்	153
தேங்குபெரும்பு	308	நம்பெருமடிகள்	99	நாதனையருளி	125
தேசிலங்கு	43	நம்மடியவர்க	167	நாலிருங்குழி	46
தேசுடைமடவா	26	நயந்தருதான்	39	நாளும்புது	16
தேடருஞ்சிறப்	249	நயந்தவையா	47	நானிலமுய்ய	156
தேடுநீசுவ	114	நயந்தறுநனவின்	276	நித்தனருளான	234
தேம்படுமுன	248	நயமுறுபொ	64	நிருபுகோஞ்சனி	252

நிலவுசாமரை	125	நெறியுளிரோ	29	பரிந்ததுபுதுமை	288
நிறங்கட்கப்	2	நெறிவசத்தா	25	பரிந்திடைமருத	248
நிறங்கள்வேறாய்	197	நென்முதற்றாணி	233	பரிந்துதிரு	11
நிறுத்துதல்கரும	208	நென்னனின் குதி	246	பரிபடுந்து	15
நிறைபனிநீ	38	நேசமார்கூரான	197	பரியகையா	135
நிறைபெருந்	111	நேசமார்தேவி	249	பரியவாளெ	94
நிறைவினாஸிவா	303	நோர்வலிகண்டு	226	பரிவினாண்மிக்க	270
நிறைவுறுமதியங்	150	நோர்க்கினுற்பாவ	114	பரிவினிக்கெய்த	113
நின்றதிருவுரை	286	பகர்த்தனர்வந்து	108	பரிவினெண்	34
நின்றதுசொல்ல	252	பகையறக்கூப	223	பரிவுகூர்ந்	49
நின்றதுவாங்கி	144	பகையிலாவே	140	பரிவொடுகண்ட	203
நின்றமரடியனே	250	பங்கயஞ்செங்	95	பரிவொடுபருப்பு	153
நின்றமன்னவனே	277	பங்கயநறு	31	பரிவொன்றி	67
நின்றவர்தம்மை	113	பச்சிமதிசையை	264	பல்படையைப்	203
நின்றெனேவென்	170	படிபுகழ்	7	பல்பெருஞ்செல்	256
நின்றனுடைத்தானே	299	படியிசையெவ	177	பல்லக்குமேலேறி	315
நின்றெழிந்புரவி	207	படியகமிசை	158	பல்லியங்க	39
நின்றனாடு	79	படியிடந்தகோல	292	பல்விதப்பொற்ப	282
நினக்கியாமுண்	118	படுமெழுமதி	147	பல்விதமாகமெல்	284
நினைப்பினிங்கிது	256	படுவழிநினக்	192	பல்விதவலங்கா	137
நினையவெம்	20	படைத்தவெய்ய	177	பல்விதவிலங்கு	280
நினைவினமுடி	195	பண்டாமுமொழி	241	பலகைவாள்கடி	170
நீக்கலரும்புகழ்	166	பண்டிதர்தமை	186	பலந்தரு	7
நீக்கினுக்கடி	125	பண்டிதர்நீங்கு	189	பலர்புகழ்சென்னி	266
நீங்கரும்வெ	41	பண்டைநான்	16	பவங்கணிக்கும்	195
நீடுசெல்வநிதி	280	பண்டைமந்திரங்	188	பவமுறுகையர்	198
நீண்டநன்	24	பணிந்தவரு	142	பழுதறுசத்தி	189
நீணயவடியார்	250	பணிபவளமுரு	236	பழுதில்கண்	139
நீதிசேர்செழியர்	193	பணியடியார்	173	பழுதிலாநாயன்	276
நீதிமன்னவ	107	பணிவிடையமைச்	277	பழுதிலாமார	88
நீதிமாமதூக	105	பத்தர்கள்பத்தன்	244	பழுதினூல்வல்ல	185
நீதியுடைவணிக	302	பத்தரெஞ்சுள்ளீர்	277	பழுதுளம்வேவா	190
நீரிடைநுரைய	23	பத்திமன்னவ	59	பழ்மலர்சொல்	213
நீளவளர்	17	பத்தியான்மிக்கவே	258	பழையுமதுகொ	160
நீறணிந்தருள்சேர்	204	பத்தியிம்போ	76	பன்னியபொரு	204
நேஞ்சம்வே	79	பத்திரன்புலருமுன்	272	பாகமங்கய	19
நெற்றியிப்பாய்	254	பத்திரன்றாறு	289	பாங்கடியா	90
நெற்றியிற்றிலக	269	பதறவந்தவிசை	267	பாங்குடைம	48
நெறிகெடவாரம்	285	பதிந்துமுன்காட்ட	131	பாங்குறுபொறு	215
நெறிதருமறை	210	பதியின்வைபவ	114	பாசமநீறணி	198
நெறிப்படக்கண்டு	251	பத்திவையாளி	121	பாடன்மாமுனி	136
நெறிப்படக்கிட	146	பரந்தவன்கண்டு	287	பாண்டியன்கந்த	224
நெறிப்படுமதுரை	295	பரமுனிவரரு	42	பாண்டியன்பல்	273
நெறியிலைசாத	204	பரிந்ததுகாணு	233	பாண்டியனி	58

பாண்டியனே	148	புண்ணியவடிவ	125	பொருவருங்கோயி	150
பாணன்பகருமது	266	புத்தகமக்க	7	பொருவருந்தி	38
பாதகங்க	23	புத்தகன்குள்ளீ	252	பொருவருமதி	232
பாதாவிர்த்தஞ்	271	புத்தியுனொழி	146	பொருவருமாலய	244
பாதிமாதுடை	41	புரவியாயிர	238	பொருவில்வில்லா	253
பாந்தளஞ்சடி	70	புரலிவந்தனவோ	121	பொருவிஸாதபொ	292
பாமமையந்தணர்	211	புரிதிபார்தரத்தி	132	பொருவிஸாதவெஞ்	43
பாய்புலியுமிரந்	264	புண்மைதீர்	227	பொருவிஸெரி	123
பாய்விடையிறைவ	260	புனைபெருக்குரல்	287	பொருளினுமொழு	264
பார்மிசை	80	புனையுமாயி	88	பொலிவின்வ	43
பார்வையினு	74	பூதிசாதனங்கண்	255	பொழிமழைமறுத்	299
பாரின்மன்னவ	227	பூமகட்குமணி	202	பொழிலாரமது	201
பாரோர்பரவும்	175	பூமிதெம்	12	பொற்பமர்த	57
பாலகனூல்	10	பூழியகழந்த	21	பொற்புறும	68
பாலேமொழி	283	பேருகிமுண்விரை	194	பொறையகத்து	141
பாலியர்விட்ட	104	பெருந்துறை	122	பொன்பரிதிலமி	246
பானலங்கட்	179	பெரும்படைக்கி	301	பொன்முடிம	79
பீடர்மிசையெடுத்	260	பெரும்பொருளி	262	பொன்னகர்தன்	31
பிழகனோடு	102	பெருமரின்	100	பொன்னிநாட்டிய	247
பிடித்தலுநமக்	230	பெருமைசேர்செ	254	பொன்னிநீடிய	109
பிடிநடையா	82	பெருமைதரும்	65	பொன்னுயர்பீடத்	189
பிண்டிவோற்று	181	பெருமையே	40	போதுகாய்	93
பிரளயகாலஞ்	243	பேசருந்தக	65	போதுமெல்லை	183
பிரிவரக்கொன்று	311	பேசரும்புய	55	போயெங்கும்புக்	263
பிறங்கியவடி	141	பேசுவதென்கொ	273	போற்றியென்	117
பிறந்தபின்றுய்	294	பேணுற்றகாவம்	278	மங்கலநாணிழந்	213
பிறாறியின்தி	165	பேறுசால்பத	157	மங்கைகேளறி	168
பிழிவிலாவானும்	84	பேறுறவிநெறி	32	மங்கையங்	43
பிழிவிலாவெறுப்	229	பைந்தமிழ்ப்	225	மஞ்சமைகுழலு	218
பின்னமாநெறி	192	பொக்கணச்சித்	57	மட்டவிழ்ப்பும்பொ	262
பின்னமில்லுண	252	பொங்குமங்கை	197	மண்டழன்மாற்ற	187
பின்னவமான	170	பொங்குருச்	4	மண்டனிற்	31
பீடுசேர்முகில்	54	பொதியில்வரை	141	மண்டுசெல்வ	50
பீடுடையுணர்	66	பொய்ம்மையின்	109	மண்டுமமரர்	138
பீடொன்றியவன்	267	பொய்யிலாததெய்	208	மண்ணகத்தெவ	131
புக்கவாயிரம்	239	பொருந்தவோ	32	மண்ணவரதிசயி	294
புகல்வதேதெதி	198	பொருந்தியதவத்தா	312	மண்ணினீண்மறு	108
புகலருஞ்செலவு	119	பொருந்தியவொழு	23	மண்மிசைப்புர	78
புகலெனவந்து	175	பொருந்துதலத்	148	மண்மிசைவழிக்	216
புகழ்தருபத்திர	286	பொருந்துதில்லை	117	மண்முழுது	90
புகழ்ந்தது	145	பொருந்துபூந்	205	மணங்கமழிறை	312
புகழ்நீடியபூழி	201	பொருந்துபே	35	மணமலிபெரு	236
புகறற்கரிய	17	பொருப்பைப்	3	மணிதிக்கூண்	192
புண்ணியஞ்செய்	129	பொருவருங்கவி	67	மதஞ்சொரி	42

மதன்கணையா	166	மத்தவர்கொடுப்	188	மன்றுறுமவை	24
மதிநெறி	39	மத்தவர்கென்று	273	மன்னகேள்	207
மதியிலாதவரா	184	மத்தவர்தம்மை	289	மன்னதிமனம்	134
மதியினைநிகர்	158	மத்தவர்பாடக்	268	மன்னதுகண்டு	278
மதுரைநீட்	100	மத்தவர்புகழா	225	மன்னமைச்சன்	179
மந்திரவாதஞ்	178	மத்தவர்போய	303	மன்னர்க்கரசன்	50
மந்திரிகட்கு	156	மத்தவரியம்ப	108	மன்னவகேண்மதி	184
மந்திரிகளவன்	160	மத்தவரிருப்ப	192	மன்னவர்மன்னவன்	237
மம்மாச்சேர்சமண	260	மத்தவன்கண்	220	மன்னவர்மன்னன்	158
மரணம்வந்தகாற்	162	மத்தவன்செயலி	239	மன்னவர்முடி	53
மரவுரியுடையி	309	மத்தவன்றனை	305	மன்னவாரிதய	120
மருத்தயில்பாப்பு	308	மத்தவனணையலி	238	மன்னவாரிவரே	107
மருமலர	6	மத்தவனுந்தந்	165	மன்னவன்கேட்டு	250
மருவலீந்த	24	மத்துநேரொவ்வாநீ	305	மன்னவன்விண்	161
மருவியகிளைகள்	309	மத்துநேரொவ்வாவ	247	மன்னவன திசயி	200
மருவியவிறலி	271	மத்தும்புதுமை	265	மன்னிடவடிப்ப	147
மருவுநாய்கழுதை	132	மத்துமன்னவன்	173	மன்னியகுருவடி	218
மருவுபுகழ்	91	மத்துமுஞ்ஞழி	122	மன்னியசங்கம	300
மருவுபொற்பத	114	மத்துளபெரு	145	மன்னியசிறு	57
மருவுமுன்றொரு	219	மற்றொருதெய்வ	309	மன்னியசெய்தி	258
மல்லல்சேர்நக	181	மற்றைமன்னவ	227	மன்னியசொல்	78
மல்லலஞ்...மாமலை	276	மறங்கடிபொரு	118	மன்னியதென்	38
மல்லலஞ்...வாரிசை	107	மறந்திகழவ்வுக	312	மன்னியதித்தில	127
மல்லலஞ்...வான்	216	மறுத்ததுகண்டு	283	மன்னியபுகழ்க்க	173
மல்லலோங்கு	121	மறுவறுசிகரம்	297	மன்னியபெரிய	158
மல்லிகைகோங்கு	133	மறுவறுசிறப்பி	98	மன்னியமனிதர்	301
மலரயனாணிமுன்	264	மறுவறுதென்ன	251	மன்னியவமைச்ச	265
மலருமித்தி	17	மறுவறுபொற்	9	மன்னியவிலுதி	188
மழுவார்படை	175	மறுவறுமுயர்மெ	270	மன்னியவிலக்க	119
மழுவைப்பிரமன்	143	மறுவறுமுனி	78	மன்னுசந்தர	123
மழைமதத்தொந்தி	82	மறுவில்சந்தர	289	மன்னுதுரகம்	120
மழைமதப்புழைக்	294	மறுவின்யறியயா	307	மன்னுநம்மறை	238
மற்பொலிதிண்	288	மறைஞானியென்	184	மன்னுநீதினோ	162
மற்றதன்சாரன்	300	மறைப்பொ	83	மன்னுநீன்	59
மற்றதுகண்டமை	259	மன்றல்கமழ்	315	மன்னுநோக்குப	189
மற்றதுகண்டிரங்	213	மன்றலத்தொடை	60	மன்னுபுகழ்	219
மற்றதுகண்டுசால	92	மன்றறிகழ்தென்	142	மன்னுபுன்னுண	307
மற்றதுகண்டுநின்ற	138	மன்றறிகழ்பிட்டு	147	மன்னுமன்னு	74
மற்றதுகண்டுமுற்ற	291	மன்றிறைமுன்	213	மன்னுமாதவம்	35
மற்றதுகண்டுவந்த	285	மன்றிறையிருந்	215	மன்னுமிச்சங்	68
மற்றதுசொல்லக்	69	மன்றிறையின்று	285	மன்னுமிந்ககரி	106
மற்றதுசொல்லலல்	125	மன்றுணைய	50	மன்னுமுத்தம	36
மற்றமடவார்	33	மன்றுநீட்சோக	99	மன்னுமுயர்ந்	306
மற்றவன்மதி	47	மன்றுளேவழக்	215	மன்னுமுற்றொ	106

௩௬௨ திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

மன்னுயிர்காப்	298	மின்னியவுலகு	136	முன்னமோர்நா	77
மனத்தின்ப	81	மின்னுபுகழ்தரு	314	முன்னமோர்பிரம	243
மனத்தினைக்கவ	156	மின்னுபுகழ்ப்பத்தி	274	முன்னவனி	86
மனத்துறுசெரு	130	மின்னும்புகழ்க்	266	முன்னிகழ்புங்க	281
மனநலமுடைய	239	மின்னும்புகழா	123	முன்னுற்செ	136
மனைகுடியடிமை	215	மின்னும்வெம்பு	245	முன்னுறநின்ற	223
மனையிடையமுது	234	மின்னுயிர்கோயி	242	முன்னையவனால்	152
மாசறுபூம்பொழி	182	முக்கணனா	86	முன்னையூழ்வினை	197
மாசிலக்கைகூப்பி	183	முட்டவெண்	99	முன்னையெண்	21
மாசிலாமதுரை	159	முட்டிப்பார்ப்பான்	164	முன்னையாதனை	310
மாசின்மதுரை	33	முடிசிகை	102	முன்னொருகா	29
மாடுமக்கண்டு	140	முண்டம்வெம்ப	229	முனிவர்கர்	41
மாண்டகுடல்	49	முத்தவெண்ணகை	287	முனிவர்கள்கேட்	224
மாண்டுகனவென	306	முதிருமாமறை	182	முனிவரன்சபிப்	291
மாத்தகழல்	48	முதுகவிப்பு	63	முடுபாயுடைக்	185
மாசிலங்காப்போர்	301	முதுபேர்நகரி	143	முதுரைவாணர்	255
மாசிலந்தளர்	299	முந்தியகாலத்தோ	308	மெத்தியதழலி	235
மாலையனறியா	72	முந்தியசெழுந்	130	மெத்தூந்தகவு	131
மாலைக்குமா	33	முந்துதவ	30	மெய்திகழப்பர்	180
மாலைமுடி	81	முந்தையோர்கா	237	மெய்க்நெறி	121
மாலையங்குழல்சே	270	முருக்கும்வெம்	134	மெய்ப்படத்	23
மாலையைக்கழுத்	288	முருகன்சங்	14	மெய்ப்படவுயர்	223
மாவலவீரன்	126	முருகெழுவமைத்த	255	மெய்ப்படுசோபம்	291
மாற்றலர்வெய்	220	முல்லைசேரணங்கு	308	மெய்ப்படுசி	27
மாற்றவரோளிக்	215	முற்றவெந்தை	281	மெய்மையற்ற	280
மாறியின்றென்	115	முற்றிகழ்தச்சரா	300	மெய்யார்கா	51
மாறிலாமறை	197	முற்றியகீற்றம்	196	மெய்யிற்ப்புசி	56
மானமில்சமண	101	முற்றியபய	62	மெய்யுறக்கேட்	196
மானமிலாதோர்	193	முறைமைகெ	97	மெல்லெனச்	186
மிக்கபாலககே	199	முறைமைமன்னிட	305	மென்புலவாது	261
மிக்கமந்திரி	132	முறைமையினவி	216	மேகநாதனெ	142
மிகவின்பு	67	முன்புயிர்	13	மேதகுசம	12
மிகவுறுத	95	முன்புரந்தரனை	272	மேலுயர்குரு	140
மிஞ்சுநெஞ்சஞ்சி	268	முன்புறநின்று	278	மேலெழின்முக	133
மிஞ்சிடவடைந்த	203	முன்மலர்நான்	5	மேவருந்தலத்	221
மிஞ்சிடைமருதர்	248	முன்வளைதனுவ	153	மேவருநான்மறை	210
மிடற்றிலுறு	138	முன்றிகழிசை	282	மேவியதிருங்க	196
மிண்டுறுகயவ	170	முன்னங்கருங்	3	மேவியபுதல்வீ	173
மிறைகள்செய்ய	259	முன்னமதுகேட்	202	மைக்குலமெற்று	281
மின்பரிவுகூர்	130	முன்னமிந்	52	மைத்திகழளக	213
மின்வளைத	87	முன்னமோர்காலஞ்	61	மைத்துனிநடக்க	303
மின்நிகழ்தென்	282	முன்னமோர்காலம்	155	மைப்படுகண்ட	218
மின்னனியா	10	முன்னமோர்காலம்	290	மையமர்வி	34
மின்னியநெ	95	முன்னமோர்தென்	92	மையறுகற்பக்க	183

மையிலாள்கடை	283	வாருணற்கு	10	வாங்கருந்	62
மொஞ்சகக்	100	வரந்தருந்தொல்லே	8	வாங்குமுன்	60
மொழிதரு	16	வரந்தருமாசு	93	வாசவன்கண்	231
மொழியறியா	69	வரமுடைச்சொக்	310	வாசவன்வேள்	94
யாயிழந்தபோதக	291	வரபுகழாடி	113	வாசிகைமுடி	154
யாவையுங்கு	63	வரன்முறைமற்	284	வாடியமாலை	289
யாவையும்வேவ	194	வரஹுளீர்முற்	313	வாடுவோர்	55
யானுமுன்	31	வரஹுமண்மக	312	வாதபித்தங்	22
யானையாழ்	101	வரிசைநீயெரா	185	வாதுறவைதல்	284
யோகப்பட்டம்	56	வரிவிழிமானி	190	வாதைமறலி	126
வங்கர்கலிங்கர்	206	வருத்தமறவளர்	302	வாய்கொற்றம்	226
வஞ்சகர்தள்ள	214	வருந்திரான்	68	வாய்ந்தபுவி	73
வஞ்சகைசெய்வா	193	வருந்தியுடலூ	116	வாரடாசிறுவநீ	192
வட்டப்பாறையி	259	வருந்துபேரமை	93	வாரிதியுலகின்	209
வட்டமுறிமதிய	292	வருந்துமவ	143	வாலினைச்சு	244
வடகரையேறி	199	வருபவர்கெறி	261	வாலிமருப்	18
வடிதரநொட்ப	171	வரும்பரிதாழ்	135	வாலியின்பெரு	46
வடிவமிஞ்சுகவி	162	வரையறுசிலிகை	272	வாவுறுவடிவா	177
வடிவுடைக்	103	வல்லவன்வாவி	310	வாழ்ந்தருள்பெற்	149
வணங்கியேதொ	257	வலம்படுதிறத்	171	வாழ்ந்துபொற்	137
வணங்குமி	64	வழிபடுவோரினி	296	வாளகிரிநூறு	127
வணிகருரியரே	214	வழிவசத்தினிரு	264	வாளரவதனை	175
வந்தநாவலர்	280	வழுத்தமைச்சு	164	வாளராவேணியா	304
வந்தவர்கு	62	வழுத்திய	66	வானொழுகு	2
வந்தவன்றொழு	172	வழுதிகண்ட	126	விக்கிதம்	130
வந்தவோலையினி	232	வழுதிபால்லிரை	272	விசையவெம்படை	206
வந்தனைசெய்	74	வள்ளன்மென்மு	155	விட்டவாறுது	184
வந்தனையடியே	204	வளந்தருபிட்	144	விடங்கரு	6
வந்திருந்தாரம்	233	வளந்தருமட	70	விடைக்குறியம்	253
வந்துகாதலிற்	183	வளம்படுகடத்து	156	விண்ணகத்தலை	224
வந்துகூறும்	87	வளமுறுகீர	77	விண்ணுயர்	44
வந்துதன்னுழை	301	வளமைநீடிய-காலம்	258	விண்ணுலகெவற்	250
வந்துதோன்றவ	307	வளமைநீடிய-தென்	209	விண்பட்டாதுங்க	299
வந்துபோற்	50	வளமைமறை	152	விண்விருமப	56
வந்துமாமறை	41	வளமையோங்கிய	239	வித்தகமன்ன	273
வந்துமக்கயிறு	136	வளர்கரைபார்	145	வித்தகவே	86
வந்துனைவண	32	வளர்த்தநன்பு	212	விதமுறுதனங்	275
வந்தெயிலிட	92	வளவன்பொன்னி	267	விதுமரபிலங்க	93
வம்பலிழலங்கற்	279	வளவியதோர்நன்	165	விதுவரவ	5
வம்பலிழிதழி	241	வளைமதிகாட்ட	111	வியனுறுசிறப்	231
வயங்கொள்	18	வறுவியபடையர்	253	வியாதவான்மீகி	314
வயமுறுமன்	47	வன்சமணிருள்	260	விரிவுடைப்பகை	239
வயலெலாவ்	112	வன்புறுகவந்த	222	விருத்தரைமை	57
வாருணமன்ன	251	வன்பெருஞாள்	229	விருத்திரா...வெம்ப	27

நட்சுச திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

விருத்திரா...வென்றி	231	வினையறவந்தி	178	வெறிகமழ்சுடில	82
விரும்பியமட	86	வினையுறுவேடுவ	160	வெறிகமழ்தாரான்	246
விரும்பியபுரமு	295	வீரன்விட்ட	102	வெறிகமழ்ந்து	269
விரைகொண்	139	வீறுசான்மழை	256	வென்றிகொண்மை	172
விரைவின்மின்ன	303	வெண்டிருந்து	111	வென்றிகொணஞ்சு	304
விரைவின்வெங்க	240	வெண்பிறையெயி	174	வென்றிகொள்	225
விரைவொடுகொடு	163	வெந்தழல்கண்	147	வென்றிதரு	38
விரைவொடுக்கள்	172	வெந்திறல்பேசி	240	வென்றிப்புரம்	296
விரைவொடுஞ்சென்	70	வெந்திறல்வீரர்	221	வென்றிபட	81
விரைவொடுபோயின	159	வெந்திறற்சிவை	140	வென்றியாலாரம்	226
விரைவொடும்விடை	119	வெந்திறன்ஞா	36	வேகாவேடுடை	193
விரைவொடுமவன்	233	வெம்பரிவரவு	125	வேடனைச்சிறை	164
விரைவொடுமென்	239	வெம்பெருந்துயரா	248	வேண்டியதடியார்	268
விரைவொடுகலா	201	வெம்முனைய	36	வேண்டியதரு	248
விலலொடுகனை	205	வெய்யசாயை	248	வேதனைப்பட	123
விலங்குகள்கொன்	293	வெய்யபாணர்	282	வேந்தர்பொன்	140
விழுந்தவர்	110	வெருவரமுற்று	150	வேந்தனஞ்செவிப்	288
விழுமியகுதிரை	128	வெல்பரிநிறத்	128	வேந்தனனடுங்	287
விழுமியபே	80	வெல்லருங்கோ	177	வேலையுலகில்	143
விழைதருநாளி	290	வெல்லவுட	84	வைத்தருணமச்	149
விளங்கயானென்	241	வெள்ளிமால்	44	வையகத்தோர்	213
விளம்புமுனெழு	244	வெறிகமழ்குழலா	205		

பயகரமாலேச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

அடல்வந்தமான	323	நிகரந்ததாரு	322
அரியார்க்குஞ்சோலை	323	நீங்காதசெல்வ	320
அருகிருக்குக்குழி	319	நீலக்கரும்பன்றி	329
ஆம்பாரணைத்தும்	327	பரிவொடுசெல்வ	317
இதத்தசெழுந்தமிழ்	325	பரியாவெனது	319
இந்திரன்கை	318	புடவிக்குள்வீறு	324
இருமின்பிடிக்கும்	322	புயறவழ்சோலை	328
உயர்ந்தறக்கூடல்	321	பூவின்கவட	317
உலகமகிழ்வெய்த	320	பெருங்கோடு	327
எண்ணுந்தமிழின்	321	பொறையற்ற	329
எண்பார்மதுரை	326	மடலவிழ்சோலை	326
எழிநிகழ்கூடலின்	321	மடைத்தலைமுத்தங்	327
ஓங்கியகூடற்பதி	322	மணிதிகழ்மாட	326
கத்திக்கழனி	330	மதியாவருணன்	320
கதிசேர்வணிகள்	330	மரியாதமாமறை	330
கதியங்கெய்தாத	325	மன்னிக்கிடக்கு	317
கலித்துயர்தீர்க்கும்	328	மாப்பலவுங்கமுகு	328
கோத்திரமன்னவன்	325	மாப்பாடலஞ்செறி	321
சுகம்புகழுந்தென்	320	மாலொடுதேவர்	328
சாத்தியமேன்மை	322	முடிவொன்றிலாத	329
சீராகவாழுமதுரை	318	முத்தமிழோரெண்	329
சுசியாரமுதின்	319	முந்திப்பருதி	326
செருவேறுமன்னர்	322	வகையானதொன்	323
செழியன்மமிழ்	324	வந்தித்தவர்தம்	325
சேலிகல்கூடற்	324	வரகுணதேவன்	327
ஞாலத்தர்போற்று	323	வரிபயின்மீனத்து	323
தடாதகையார்தென்	319	வண்ணாடர்போற்று	325
தாண்டியவெம்பரி	318	வித்தாரமாக	319
திருந்தியசெல்வ	321	விதம்பெறலேய்	318
தேரியலர்வந்து	320	விதமானவெண்ணை	324
தோதகவாசகன்	324	வேன்றிகொள்கூட	329
நலங்கிளர்வெள்ளி	326	வேடிக்கையாக	328
நான்மறையோ	330	வேதாவணங்கு	327

**இல்லாசங்கரகவத்தியாயச்
செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.**

அஞ்சியவன்புடை	343	தாவருமுக்கிரன்	333
அடற்படையாளென	340	தீரண்டமணரெரி	340
அந்தணரையிகழ்	346	திருந்தசிவமுனி	335
அம்பிகைக்காக	336	திருமணத்தின்வந்	332
ஆன்கயிலையின்	341	தேன்னன்மலயத்	331
அருளாற்பந்தி	338	தென்னனுவந்தறு	339
அருளுடையாள்பெரி	346	நவையறுபத்திரன்	345
அன்பர்தமக்கிடர்	339	நாவலரன்பர்	335
அன்புடையவன்னை	333	பரிவேத்தாவென	341
அன்புடையோனொரு	343	புகலியினில்	340
அனையைமன	339	புரந்தரன்	331
இசைவல்லானெ	344	பூவணத்திம்பொன்	342
இலகுபுகழ்க்காரி	344	பெருகுபொருள்	345
இன்னிசைபாடும்	345	பொருவருமாத	332
ஈசனையுண்டென்	341	பொற்புறுகண்	347
உயர்தந்தை	345	பொன்மலய	333
ஒண்கவிஞன்மும்	335	மகவிலாவொரு	341
ஒங்குபிரளய	342	மல்குபொருளு	346
கணநாதர்தமில்	337	மன்னவர்பும	342
காடுவெட்டி	337	மனைவியொடும்	339
கூறுமிடைக்காடன்	336	மாத்திரைபொக்	334
கோடிக்கஞ்சிக்கருந்	346	மாதவர்கள்	336
சங்கத்தாரிமையனார்	335	மீதுயர்ந்து	338
சித்திரைச்சித்திரை	344	மும்முலையாள்	332
சினமாவேட்டம்	343	வதிவாவிவற்ற	347
சீலமதுரை	336	வரமுனிவ	338
சேம்பியன்மென்	342	வருமிவுளி	338
செழியர்குலத்த	337	வல்லவநீ	334
தடாதகைசொல்வா	332	வாசவன் கூறிய	331
தவறுமீனவ	337	வாருதியொன்று	333
தவிசுவிரும்பி	334	வேஞ்சமணர்	340
தாணுவலியறிவான்	334	வைதிகத்தை	343

அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்கள் முதலியவற்றின் அகராதி.

பக்கம்.

அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல் (௩௫)	...	...	௧௬௮
அட்டமாசித்திபகர்த்த திருவிளையாடல் (௪௨)	...	...	௨௧௬
அதிகமாக இருந்த கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	...	...	௩௧௫
அவையடக்கம்	...	...	அ
ஆறழைத்த திருவிளையாடல் (௭)	...	...	௪௪
ஆனையெய்த திருவிளையாடல் (௨௬)	...	...	௬௮
இசைவாதுவென் ற திருவிளையாடல் (௫௭)	...	...	௨௮௩
இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல் (௨௦)	...	...	௭௭
இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல் (௧)	...	...	௨௩
இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்த திருவிளையாடல் (௪௪)	...	...	௨௨௪
இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல் (௨௪)	...	...	௬௦
இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்	...	...	௩௩௧
உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல் (௧௦)...	...	...	௫௦
உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல் (௪௦)	...	...	௨௦௬
உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல் (௫௦)	...	...	௨௫௫
ஊமைதமிழறிந்த திருவிளையாடல் (௧௧)	...	...	௭௫
கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவிளையாடல் (௨௧)	...	...	௮௦
கடலழைத்த திருவிளையாடல் (௮)	...	...	௪௭
கடவுள்வாழ்த்து	...	...	௨
கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல் (௬௦)	...	...	௨௬௫
கல்லானைகரும்புவாங்கின திருவிளையாடல் (௧௪)	...	...	௫௬
கழுவேறின திருவிளையாடல் (௩௮)	...	...	௧௬௦
காப்பு	...	...	௧
காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல் (௫௨)	...	...	௨௬௧
கிழியறுத்த திருவிளையாடல் (௧௬)	...	...	௬௫
குதிரைநரியான திருவிளையாடல் (௨௬)	...	...	௧௩௮
குறுமுனிக்குத்தமிழரைத்த திருவிளையாடல் (௧௮)	...	...	௭௩
சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல் (௧௫)	...	...	௬௧
சாதாரிபாடின திருவிளையாடல் (௫௪)...	...	...	௨௬௬
சான்மழைத்த திருவிளையாடல் (௬௨)	...	...	௩௦௨
சித்தரான திருவிளையாடல் (௧௩)	...	...	௫௬
சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழைத்த திருவிளையாடல் (௪௬)	...	...	௨௩௭
ஞாடுபேதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல் (௨௭)	...	...	௧௦௪
தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல் (௩)	...	...	௩௩
தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல் (௪௩)	...	...	௨௨௬
திருநகரச்சிறப்பு	...	...	௧௭
திருநாட்டுச்சிறப்பு	...	...	௧௪

௩௬௮ 64—திருவிளையாடல்கள் முதலியவற்றின் அகராதி.

	பக்கம்.
திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல் (௫௫)	௨௪௪
திருவாலவாயான திருவிளையாடல் (௪௭)	௨௪௩
திருவிளையாடற் கருணைத்திருவிருத்தம்	௩௫௦
திருவிளையாடற் பயகரமலை	௩௬௭
திருவுசாத்தான நான்மணிமலை	௩௪௮
நக்கிரணக்கரையேற்றின திருவிளையாடல் (௧௭)	௭௧
நரிகுதிரையான திருவிளையாடல் (௨௮)	௧௨௧
நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் (௬௩)	௩௦௮
நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல் (௧௨)	௫௩
நூல்வரலாறு	௧௨
நூற்சிதப்புப்பாயிரம்	௩௬௬
நூற்பயன்	௨௧
பதஞ்சலிக்குடஞ்செய்த திருவிளையாடல் (௫)	௪௧
பதிகம்	௬
பயன்முதலியன	௩௬௩
பலகையிட்ட திருவிளையாடல் (௫௬)	௨௮௦
பழியஞ்சின திருவிளையாடல் (௩௩)	௧௫௬
பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் (௫௬)	௨௧௨
பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயான திருவிளையாடல் (௫௮)	௨௬௦
புலிமுலைபுலவாயக்கருளின திருவிளையாடல் (௫௩)	௨௬௩
பூதமுண்ட திருவிளையாடல் (௬)	௪௩
பொன்னையானுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் (௪௫)	௨௩௪
மகாபாதகந்திர்த்த திருவிளையாடல் (௩௪)	௧௬௫
மண்சமந்த திருவிளையாடல் (௩௦)	௧௪௧
மணஞ்செய்த திருவிளையாடல் (௪)	௩௫
மதுரையான திருவிளையாடல் (௩௬)	௧௭௩
மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல் (௬)	௪௬
மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல் (௨௫)	௧௨
மாமனாகவந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல் (௪௧)	௨௧௨
மாமேருவிம்கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல் (௬௧)	௨௧௮
மாநியாடின திருவிளையாடல் (௩௨)	௧௫௫
மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல் (௫௧)	௨௫௮
மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல் (௩௬)	௨௦௨
வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டிய திருவிளையாடல் (௪௮)	௨௪௫
வலைவீசின திருவிளையாடல் (௨௨)	௮௨
வளையல்விற்ற திருவிளையாடல் (௨௩)	௮௬
வளைவேல்செண்கொடுத்த திருவிளையாடல் (௧௧)	௫௨
விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல் (௪௬)	௨௫௧
விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல் (௩௧)	௧௫௧
வெப்புத்திர்த்த திருவிளையாடல் (௩௭)	௧௭௮
வெள்ளாணைக்குச்சாபந்திர்த்த திருவிளையாடல் (௨)	௨௬
வேதம்உணர்த்திய திருவிளையாடல் (௬௪)	௩௧௧

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.*

—***—

[எண்—பக்கஎண்.]

அ: உலகறிசுட்டு, 2.
 அக்கமணி, 344.
 அக்கமலை - உருத்திராக்கமலை, ஜப
 அக்கரம் - வித்தை, 75. [மலை, 7.
 அக்கரம்பிறைகள் பொருதவன், 75.
 அக்கினித்தம்பம் - ஒருவித்தை, 194.
 அகண்டம், 2.
 அகத்தடிமை, 45.
 அகத்தியமுனிவர், 292. [73.
 அகத்தியர் பூமியைச் சமஞ்செய்தது,
 அகத்தியர் பொதியின்மலையிற் சிவலிங்
 கம் தாபித்தது, 12.
 அகத்தியன், 314.
 அகப்பொருள், 321.
 அகம்-பாவம், மலை, வீடு, 1, 108, 320.
 அகமருடணங்களாகிய மந்திரங்கள் -
 ஒருவகை வேதமந்திரங்கள், 246.
 அகரம் - அக்கிரகாரம், 248. [283.
 அகற்றியோர் - நீக்கிய வேலைக்காரர்,
 அகில, 17.
 அகிலநாதன் - விசுவநாதர், 12.
 அங்கங்கள் ஆறு - நிருத்தம், வியாகர
 ணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்
 தம் என்பன, 311, 312.
 அங்கங்கள் வென்று, 171.
 அங்கங்குலங்க என்னும்பாடல், 68.
 அங்கணம் - சலதாரை, 138.
 அங்கத்தைப் பூம்பாவையாகப் பாடி
 அங்கநூற்றெட்டு, 171. [யது, 304.
 அங்கப்பதக்கணம், 167.
 அங்கம் - என்பு, போர், புத்தபரிபாஷை
 விசேஷம், 169, 170, 171, 293,
 அங்கம்வெட்டல், 171, 349. [304.

அங்கயற்கண்ணி, 4.
 அங்கயற்கண்மணவாளன், 350.
 அங்கவர் - அவ்விடத்திலுள்ளார், 206.
 அங்காந்து, 45.
 அங்கி - அக்கினி, 48. [வித்தை, 194.
 அங்கித்தம்பனை - அக்கினித்தம்பன
 அங்குலிச்சவடு - விரற்றமும்பு, 236.
 அச்சம், 302.
 அச்ச - அச்சம், 342.
 அச்சவம்-வியாபிப்பது, குதிரை, 135.
 அச்சோப்பதிகம் - திருவாசகத்துள்ள
 ஒருபதிகம், 114.
 அச்சோவழிகியது, 236.
 அச்சோவழிகியவா, 236.
 அசஞ்சலன், 42.
 அசன் - அசமகாராஜன், 162.
 அசனி - இடி, 129, 303.
 அசைவு - மெலிவு, 204.
 அசோகம், 99.
 அஞ்சல் - அஞ்சற்க, 73, 191.
 அஞ்சின ஈசன், 161.
 அஞ்செழுத்துச் சம்பு, 3.
 அட்டமங்கலக்குதிரை, 133.
 அட்டமங்கலங்கள், 38.
 அட்டமாசித்தி, 216, 349.
 அட்டாலம் - அட்டாலகம் (சிரோகிரு
 கம்) - மதினமேல்மண்டபம், 101.
 அட்டலை - மதினமேல் மண்டபம்,
 100, 337.
 அட்டலைச்சேவகன், 101, 103, 254.
 அட்டலைமண்டபம்: இப்பெயருள்ள
 மண்டபமொன்று, பண்டைக்கால
 த்து மதுரையின் கீழைமுகிச்சார

* இங்கே கொடுத்திருக்கும் பதங்களுட் பெரும்பாலானவற்றிற்குப் பொருள்
 முதலியன குறித்த எண்ணுள்ள பக்கங்களின் அடிக்குறிப்பில் உள்ளன.

- இருந்ததென்றும் இதற்கு வடக்கே யுள்ளது யானைமலையென்றும் தெரி கின்றன, 255.
அட்டாலேவீரக்கோலம், 101.
அடர்ப்பன, 127.
அடல் - போர், 326.
அடவி, 166.
அடி - அடிப்படுதல், பாதம், 14.
அடிக்கண்மார், 185.
அடிசில், 303.
அடிமைக்குநல்லவர், 312.
அடியவர்க்கெளியசுந்தரன், 204.
அடியவர்க்கெளியசொக்கன், 155.
அடியவர்க்கெளியவெம்பெருமான், 72.
அடியவர்க்கெளியான், 82.
அடியவர்திறத்து நல்லவன், 223.
அடியவர் நன்மைதினமை யறிபவன், 170. [கன், 61.
அடியார்க்கினியன்கொடுக்குஞ் சொக் அடியார்க்கு நல்லார்த்திரம், 173.
அடியார்க்குநல்லான், 169.
அடியார்க்கு நல்லோன், 171.
அடியார்குறை தீர்ப்பான், 54.
அடியார்தங்கட் கெளியர், 103.
அடியார்தங்கட்கெளியவன், 273.
அடியார்தங்களுறுகுறைதீர்ப்பான், 54.
அடிவழிம்பு - அடியின்விளிம்பு, 136.
அடிவாயில், 153.
அடுக்கோ - மடைப்பள்ளி, 44.
அடுக்கு, 3, 18, 62, 64, 73, 80, 82, 87-8, 120, 122, 125, 148, 248, 249, 251, 252, 267, 270.
அடைக்கலப்படுத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒருபதிகம், 126. [124.
அடைத்து - ஒப்படைத்து, ஒப்பித்து, அடைய - எல்லாரும், முழுவதும், 101, அடைவு, 26, 55, 67. [180.
அண்டத்தைக் குமான் வலம்வந்தது, அண்டம், 133. [109.
அண்டர்கோன், 50.
அணங்கு, 35.
அணரிட்டு, 262.
அணி - அழகு, சேனையை வகுப்பாய், அணிநூல், 235. [27, 220, 239.
அணிமாமுதலிய சித்திகள், 218.
அணியல் - ஆபரணம், 119.
அணுக்கட்குநல்லவர், 168.
அணுக்கள் - உயிர்கள், 54, 168.
அத்தபுளகிதம், 130.
அத்தம் - அர்த்தம் - பொருள், 22.
அத்தமண்டலம், 130.
அத்தர் - தலைவர், 71.
அத்தன், 64.
அத்தி - கடல், 29, 59, 83.
அத்தியன்றெய்தசேவகன் - அட்டாலேச் சேவகன், 252. [252, 261.
அதர் - முறை, வழி, 47, 63, 98, 146, அதர்படப்போயடை - வழியோடே அதர்வு, 275. [போய் அடை, 146.
அதி - வலைச்சாதி, 83, 85.
அதிக்கை: ஓரூர்.
அதிகாரி, 142, 146. [பதிகம், 115.
அதிகயப்படுத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒரு அதிகமதாரம், 221. [83, 85, 322.
அதியரையன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன், அதிர்வு - நெக்கம், முழக்கம், 93, 100, அதிரவீசியாடுதல், 6, 157. [184.
அதிரவீசியாடுவான், 158.
அதுலர், 5.
அந்தகன்றிசை - தென்றிசை, 20.
அந்தணர் குணலையிடல், 182.
அந்தணன் - பிரமன், 111, 140.
அந்தநாயகன் - சுந்தரன், வடிவுடைக் கடவுள், 26.
அந்தம் - அழகு, 26.
அந்தம் - ஆகாயம், 273.
அந்தித்திருக்கும் - முடித்துவைத்திருக்கும், 144.
அந்திப்பிறையோன், 265.
அந்தோ, 103, 117.
அந்தமாமுனி - பதஞ்சலி, 41.
அதுபமன் - ஒப்பில்லாதவன், 58.
அபதானம் - அவதானம் என்பதைப் அபயம், 73. [பார்க்க.
அபயன் - சோழன், 240, 341.
அபாயம் - ஆபத்து, 246.
அபிடேகச் சொக்கன், 53.
அபிடேகம் - கிரீடம், 53.

அம்பலத்தை விழுங்கியுமிழ்தல்: சிலே
அம்பிகைதுதி, 110. [டை, 57.
அம்பு - நீர், 281. [ஒருபதிகம், 115.
அம்மனைப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள
அம்மே - அம்மையே, 143.
அம்மை, 150, 338.
அம்மையின் கூந்தலுக்கு இருள்வாசம்
தேச உரியன, 70.
அமங்கலமங்கையர், 22.
அமங்கலி, 47.
அமண், 189.
அமண்குண் - ர், 180.
அமணமலை: சைனர்கள் இருந்தமலை;
இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது;
இதில் சைனர்களிருந்த குகைகள்
பல காணப்படுகின்றன. [340, 343.
அமணர் - சைனர், 185, 323, 325,
அமணர்க்குண்டான தீநிமித்தம், 181.
அமணர்களுவெறியது, 349.
அமணரெண்ணிறவார், 197.
அமரர்கோன், 214.
அமராமல் - அடங்காமல், 45.
அமலன், 336.
அமலை, 333.
அமாத்தியர்குலம், 106.
அமிர்தமெய்வடிவு, 350.
அமுதபாகம், 189.
அமுதம் - அமிர்தம், முத்தி, 19.
அமுதமன் - அமிருதேசர், மதுரேசர்,
அமுதவாக்கன், 75. [19.
அமுதவாயான், 104.
அமுது, 78, 319, 343.
அமுதுசெய்வித்து, 234.
அமுதுபடி - அரிசி, 153.
அமுதுபடை - உணவளிப்பாய், 153.
அமைச்சர்க்கெல்லாமன்னர், 125.
அமைச்சன், 277, 323, 337.
அமையும் - போதும், 238.
அயம் - ஐயம் - சந்தேகம், 162.
அயர்வு - சோர்வு, 345.
அயன்முதலா எறும்பு - பிரஹ்மாதிரி
பிபிலிகாபரியத்தம், 279, 293.
அயிராவதம், 9, 29, 331.
அயில், 348.

அயினி - சோறு, 46.
அரக்கன், 15, 20, 174, 281.
அரகர, 251.
அரக்கக்கலம்பகம், 297.
அரக்கத்தந்தாதி, 102.
அரங்குள், 257.
அரசன், 203.
அரண், 340.
அரந்தை - துன்பம், 331.
அரம்பை, 154.
அரவந்தருகோயில், 67.
அரன், 268, 311.
அரி - திருமால், வண்டு, 22, 287, 323.
அரிக்குருளை, 11.
அரிசிக்கோட்டை, 257, 343.
அரிமுகமால்வாளி - நரசிங்காஸ்திரம்,
அரியநாதன், 292. [101.
அருக்கன் - சூரியன், 281, 338.
அருகருகார, 187. [பதிகம், 123.
அருட்பத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒரு
அருடேங்குநாதன், 109.
அருண்மழை - கருணைவான், 233.
அருணகிரிப்புராணம், 340.
அருணாசலப்புராணம், 3. [279, 296.
அருந்தவன் - சிவபெருமான், 2,
அரும்பழிக்கஞ்சியசொக்கன், 307.
அருமருந்து, 305.
அருவமெய்வின், 6.
அருள் - தொடர்புபற்றுதே யாவரிடத்
துந்தோன்றும் இரக்கம், 103, 170.
அருள்சேர்முனி, 142.
அருள்விநாயகன், 8.
அருளாகரன், 175.
அருளுடைச் சந்தரன், 223.
அருளுடைச் சொக்கநாதன், 310.
அருளுடைச்சொக்கன், 89, 291.
அருளுடைச்சொக்கு, 207.
அருளுடைத்தேசிகேசன், 312.
அரையன், 320.
அல் - இரவு, 264. [310-11, 346.
அலகு - அளவு, பறவையின் மூக்கு, 17,
அலகை ஒருதாளால் சிற்தல், 198.
அலகைச்சுழல் - பேய்க்காற்றின் சுழற்
சியில் அகப்படல், 22.

அலம் - நிறைவு, 4.
 அலர் - பழிமொழி, 14.
 அவதாரம் - அவஸரம் - சமயம், 214.
 அவதரித்தல் - தங்கல், 183.
 அவதானம் - அபதானம் - திருவினையாடல், 13, 104, 151.
 அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத் தரும்வஞ்சனைத்தொழில், 165, 170.
 அவல் - பள்ளம், 292.
 அவி, 341.
 அவை - சபை, 49.
 அழகர்க்கலம்பகம், 2, 15.
 அழகன் - சோமசுந்தர்க்கடவுள், 28-9, 175, 196, 266, 312.
 அழகார் சங்கமண்டபம், 62.
 அழகார்சொக்கர், 53.
 அழகார்மெய்யன், 53.
 அழகிய சொக்கன், 89.
 அழகிய சொக்கனென்னும் தோலாக் அழகியசொக்கு, 98. [கை, 173.
 அழகியபெருமான், 236.
 அழகினுக்கழகார் மேனி, 104. [193.
 அழல் - நெருப்பு, விஷம், 22, 175,
 அழல்விழித்து - தீப்புறப்படவிழித்து, அழுக்கு, 312. [59.
 அழுங்க, 49.
 அழுங்குதல், 93.
 அழுந்த, 110.
 அளகைக்கோன் - குபேரன், 89, 214.
 அம்பு, 306.
 அம்புதசொக்கமூர்த்தி, 92.
 அம்புதம் - அறிவு, 318.
 அம்மம் - சோர்வு, 224.
 அம்மரும் - அல்தரும், 69.
 அம்மவர்க்கற்றசுவன், 252.
 அம்மவர்க்கற்ற செல்வன், 213.
 அற - மிக, 44.
 அறங்கரைநாவினன், 186.
 அறிஞர், 263. [38.
 அறுகு - மங்கலதிரவியங்களுள் ஒன்று, அறுகொடுதருப்பைகுட்டல், 38.
 அறுசுவை, 278, 319.
 அறுதற்கச்சை, 143. [345.
 அறுதி - நிச்சயம், முடிவு, 242, 338,

அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து, 113.
 அறுபத்துநாலவர் பத்தர், 85.
 அறுபத்துமூன்றுகலைகள், 339.
 அறுவை - ஆடை, 214.
 அறை-பொன்னறை, வரையறைசெய்த கோட்டம், 142, 238, 274.
 அறைகூவி - பொராஅழைத்து, 340.
 அன்பர்க்கன்பன், 239.
 அன்பர்சுமைபூண்டுக்கொண்டான், 118.
 அன்பார்தம்பிழை பொறுப்பவன், 71.
 அன்பிழ்நூன், 72.
 அன்பின்மிகுதியால் அடுக்கிக்கூறல், 3.
 அன்பினைத்தினை, 63.
 அன்றினர் - விரோதித்தவர், 35.
 அன்றினார்புரம் - பகைவார்புரம், 37.
 அன்ன - நெஞ்சுறிசுட்டு, 150.
 அன்னக்குழிகள் நான்கு, 9.
 அன்னக்குழிமண்டபம்: மதுரையில் மேலைச்சித்திரை வீதியில் உள்ளது; இது பூதமுண்ட திருவினையாடல் விழாநடைபெறுதற்கு இடமாக இருக்கின்றது; இதிற்பல தெய்வவடிவங்கள் உள்ளன; இதிலிருந்த குண்டோதரவடிவம் இக்காலத்தத் திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் வைக்கப் பெற்றுள்ளது, 45.
 அன்னப்பொருப்பு, 43.
 அன்னுழை - அவ்விடம், 74, 94.
 அன்னைப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒரு பதிகம், 128.
 அன்னையில் புதல்வன், 154. [168.
 அன்னையொப்ப அணுக்கட்டு நல்லவன், அனந்தமாமுனி - பதஞ்சலி, 41.
 அனல், 14.
 அனலும்புன லுந்தமிழியலறிதல், 14.
 அனிலமார்மூலை - வாயுமூலை, 57.
 அனுமதி, 285.
 அனுமனியா - ஒலித்து, 130.
 அனையவும் - எல்லாம், 252.
 ஆக்கினுசித்தன், 334.
 ஆக்கினைச்சித்தன், 59.
 ஆகண்டலன் - இந்திரன், 41, 101.
 ஆகம் - மனம், 119.
 ஆகமங்கள், 82, 336.

ஆகாயவாணி, 220, 239.
 ஆகுலக்கண் - பசுவின் கண், 96.
 ஆங்காரம் - அகங்காரம், 320.
 ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொண்டு,
 54, 73, 169.
 ஆச்சிரமம், 86, 336, 347.
 ஆச்சிரமம் நான்கு, 311.
 ஆசாரம்பூட்டி, 114.
 ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர், 65.
 ஆசு - கவசம், குற்றம், 26, 235, 324.
 ஆசை - திக்கு, விருப்பம், 55, 241.
 ஆசைப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள ஒரு
 பதிகம், 115.
 ஆசையாளவளவன், 241.
 ஆசையானை - திக்கயம், 27.
 ஆசையிலார், 107.
 ஆசையுடையன்: சிலேடை, 137.
 ஆடகநீலி - பொன்முடி, 211.
 ஆடகம், 156.
 ஆடற்பூவையர், 234.
 ஆடித்திங்கள், 113.
 ஆடையின்தலைப்பை முடிந்து கொள்
 ளல்(ஞாபகத்திற்கு), 239.
 ஆண்டிக்கம் தேவிக்குடவமை, 36.
 ஆண்டகை, 58.
 ஆண்டது, 204.
 ஆண்டவெந்தை, 124.
 ஆண்டனை, 204.
 ஆண்டு - அப்பொழுது, 255, 301.
 ஆண்மையேதுனை, 161.
 ஆணிப்பொன், 278, 326.
 ஆனை - கட்டளை, 278.
 ஆத்திமாலை, 241.
 ஆதபத்திரம் - குடை, 332.
 ஆதாம் - அன்பு, 54, 208.
 ஆதவன் - சூரியன், 159.
 ஆதிநாதர், 247.
 ஆதிநாதன் - சிவபெருமான், வெசித்தர்
 களில் ஒருவர், 57, 123.
 ஆதிநாயகன், 66, 115.
 ஆதிமரபு - சூரியலம்சம், 33, 52.
 ஆதிமுனி, 85.
 ஆதியாதித்தன், 106.
 ஆபத்திற்குத்தெய்வமேதுனை, 238.

ஆமாத்தியர்குலம், 106, 337.
 ஆய - ஆராய, 61.
 ஆயுதகலைகள், 339.
 ஆயுதவிசேடங்கள், 205.
 ஆர்த்த - கட்டிய, 161.
 ஆரணநாயகன், 201.
 ஆரணம், 111.
 ஆரம், 226.
 ஆரம்பூண்டபாண்டியன், 226.
 ஆரல் - மீன்விசேடம், 310.
 ஆரவும் - உண்ணவும், 46.
 ஆரா - தணியாத, 28.
 ஆராமம் - சோலை, 209, 244.
 ஆராவமுதானவன், 51.
 ஆராவமுது-தெவிட்டாதஅமுது, 175.
 ஆரியர், 206.
 ஆல் - ஆலமரம், 339.
 ஆலகாலம், 100.
 ஆலயம் - கோயில், விமானம், 30, 58,
 76, 90, 101, 110, 119, 170, 209,
 228, 238, 247, 249, 265, 336.
 ஆலவட்டம் - வீசுமி; 'தாலவிர்த்தம்'
 என்னும் வடமொழிச்சிதைவு, 39,
 125. [327.
 ஆலவாய் - சிவபெருமான், 20, 244,
 ஆலவாய்சத்திபீடமென்பது, 19.
 ஆலவாய்த்தருமமூர்த்தி, 20, 78.
 ஆலவாய்க்கரான், 81.
 ஆலவாய்மாலை: பாணபத்திரர் மனைவி
 யின் சிறப்புப்பெயர், 289.
 ஆலவாய்மெய்யன், 53, 180, 183,
 ஆலவாயமுதமன், 19. [252.
 ஆலவாயமுதவாக்கன், 75.
 ஆலவாயமுதவாயான், 104.
 ஆலவாயமுது, 78.
 ஆலவாயரன், 268.
 ஆலித்த, 323.
 ஆலித்தாய், 192.
 ஆலித்தான் - முழங்கினான், 26, 157.
 ஆலித்து - முழங்கி, 161, 239, 297.
 ஆலை, 18.
 ஆவணிமூலநன்னூல், 135.
 ஆவி - குளம், புகை, வாலி, 44, 221,
 249, 331, 347.

ஆலிநன்கு - மனமகிழ்ச்சி, 66.
 ஆலிநாயகன், 173. [15.
 ஆலியெழுதண்ணீர் தாங்கரியதாகம்,
 ஆழி - கடல், கொண்டாழி, மோதிரம்,
 24, 68, 336, 349.
 ஆள் - ஆள்வாய், காலான், வீரன், 203,
 ஆளரி - ஆண் சிங்கம், 304. [279, 298.
 ஆளுடையநாயகன் - திருப்பெருந்
 துறைச் சிவபெருமான்; ஸ்ரீமாணி
 க்கவாசகரை ஆண்டருளினமையின்
 இவர் இப்பெயர்பெற்றார், 124.
 ஆளுடையார் கோயில் - திருப்பெருந்
 துறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடி
 வங்கொண்டு திருவாதவூரடிகளை
 ஆட்கொண்டருளிய இடமாதலின்
 இஃது இப்பெயர் பெற்றது; இது
 துறையெனவும், துறைநகரெனவும்,
 திருப்பெருந்துறையெனவும், பெருந்
 துறையெனவும் வழங்கும், 111,
 ஆறலைக்கும், 165. [117, 124.
 ஆறுசுவை, 255.
 ஆறெழுத்து, 227.
 ஆன், 16, 150.
 ஆனனன், 101.
 ஆனிரை, 252.
 இக்கு - கரும்பு, 96.
 இகல் - மாறுபாடு, 334.
 இங்கிதம், 284.
 இங்கிவர் - இவ்விடத்திலுள்ளார், 206.
 இசைக்குநல்லசங்கரன், 311.
 இசைக்குவமை, 267.
 இசைச்சொக்கன், 267.
 இசைத்தொழில்பத்து, 271.
 இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு, 287.
 இசைப்பலகை, 345.
 இசைப்புலவர், 286. [288.
 இசைமரபு, 267, 271, 285, 287,
 இசையோழு, 282, 311.
 இசையோசை, 287.
 இசைவல்லான், 266, 268, 344.
 இசைவாணர், 286.
 இசைவாது, 329.
 இஞ்சி, 100.
 இட்டகொற்றான், 147.

இட்டதிசை, 169.
 இட்டவான், 145.
 இட்டிழைத்திட்டது, 178.
 இடக்கை, 205.
 இடந்தருமிடந்தரும், 61.
 இடப்பொற்சேவடிச் கூத்து, 158.
 இடபக்குறி, 322.
 இடபகிரி: இதுசோலைமலை யெனவும்
 வழங்கும், 178, 340.
 இடபம், 178.
 இடபவிலச்சினை, 349.
 இடபவெற்பு: இதில் ஊருக்கினறும்
 உறங்காப்புளியும் உள்ளன, 178.
 இடம் - சமயம், 170.
 இடம்வலம்பரிவத்தித்தல், 131.
 இடலியகதி, 131.
 இடுக்கண், 323.
 இடுகுறி - இட்டபுண்டரம், 152.
 இடும்பர், 226.
 இடும்பை - தன்பம், 257.
 இடைக்காட்டார்: மதுரைக்குக் கிழக்கே
 முத்தனேந்தலென்னுமூருக்கு வடக்
 கே உள்ளது.
 இடைக்காட்டார்: சங்கப்புலவருளொரு
 வர்; இவருடைய ஊர் இடைக்காட்
 டார் என்று கூறுவதுண்டு, 77, 79.
 இடைக்காட்டர் கபிலர் தோழரென்பது,
 77, 79. [348
 இடைக்காடன், 77, 79, 321, 336,
 இடைச்சாதிக்கோலம், 261.
 இடைதல் - மெலிதல், 270.
 இடைநடு: ஒருபொருட்பன்மொழி, 62.
 இடைமருது - திருவிடைமருதூர், 343.
 இடைய, 234.
 இணங்கன் - நண்பன், 126.
 இணை - இரண்டு, ஒப்பு, 277, 318.
 இணையிலான் - சிவபெருமான், 34.
 இதத்த-இனியசெய்தலையுடைய, 325.
 இதலிய - இனிய, 139. [வன், 77.
 இதலியோன் - இன்பத்தைச்செய்ய
 இதழி - கொன்மை, 4, 14, 241.
 இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம், 140.
 இந்திரவிமானத்தைத் தாங்கும் யானை
 முதலியன, 90.

இந்திரவிமானம், 32, 41.
இந்திரன், 111, 339, 342, 348-9.
இந்திரன் விருத்திரஹத்தியைப்போக்
கப்பலவிமானங்கள் செய்வித்தமை,
27.
இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்தில் சோம
சந்தரக்கடவுள் ஆடியது, 5, 157.
இந்திரேசுவார் - இந்திரன்பெயரால்
ஐராவதம் தாபித்துப்பூசித்தசிவலிங்
கப்பெருமானுடைய திருநாமம் (திரு
விள. வெள்ளையாணை. ௨௭, ௩௦.)
இந்திரை - திருமகள், 112, 303.
இந்து - சந்திரன், 111.
இந்துமதி-அசமகாராசன்மனைவி, 162.
இந்துமதி இறந்தகதை, 162.
இந்துமன்னவன், 60.
இப்பால் - மேலே, 247.
இபக்கடவுள் - தெய்வயானை, 30.
இபம் - யானை, 90, 104, 254, 334,
348-9.
இபமருப்புத்தோடு-யானைக்கொம்பாற்
இம்மை, 40. [செய்த காதணி, 240.
இம்மையேதருவார் - சந்தரமாதர்பூசி
த்த சிவலிங்கப்பெருமான், 40.
இமவான் திருமகள், 109.
இமைப்பு - இமைமூடல், 235.
இமையவர், 24.
இமையோர், 266.
இயக்கமாதர் அறுவர் - யக்ஷமகளிர்
இயக்கிமார், 341. [அறுவர், 216.
இயல்-அழகு, இலக்கணம், 153, 237.
இயல்வாணர் - சங்கப்புலவர், புலவர்,
17, 61, 77, 79.
இயல்வாணன், 156.
இயலிசைகள், 266.
இயலிசைவல்லன், 323. [267.
இயவன் - வாத்தியத்தையுடையவன்,
இயற்சிவன் - இலக்கணத்தையுடைய
இயற்சொக்கன், 82. [சிவன், 263.
இயற்பலகை-சங்கப்பலகை, 281, 345.
இயற்பலகையிட்டது, 281.
இயற்போதம் - இயற்கையறிவு, 217.
இரகுவம்சம்-ஒருதூல், 171. [பலம், 4.
இரசதம்படர்சிதம்பரம் - வெள்ளியம்

இரட்டல் - மாரியசைதல், 39.
இரட்டியர்: ஒருதேயத்தார், 206.
இரணியத்தண்டாமரை-பொற்றாமரை,
இரத்தினத்தின்குற்றங்கள், 93. [296.
இரத்திவைளியென்னும்அணி, 311.
இராசநீதி, 301.
இராசாஅனுமதிதருமம், 285.
இராமேச்சரம், 15. [135.
இராவுத்தராயன் - குதிரைச்சேவகன்,
இராவுத்தன், 136, 242.
இருக்கால் ஒருக்கால், 12.
இருக்கு - வேதம், 40, 71.
இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மேகங்
களைக்கட்டிச்சிறைப்படுத்திய இடம்;
கட்டிலுள் இரஞ்சிறை யெனவழ
ங்கும்; மாணமுதரை (வானரமது
ரை)க்குச் சமீபமானது, 230.
இருந்தமிழ்கள், 63.
இருந்தமிழ்ச்சங்கம், 68.
இருந்திரர் - இருந்தனிரர், 63.
இருப்புமுட்டு - இரும்பாலாகிய பொ
இருப்புமோதிரம், 269. [ருள், 235.
இரும் - இருங்கோள், 54.
இரும்புதருமனத்தேன், 141.
இருமை - புத்திமுத்தி, பெருமை, 21,
37, 61, 138, 277.
இருமைமுத்தன், 21, 37.
இருள் - மயக்கம், 67.
இரோகை, 93.
இலக்கணக்கொத்து: திருவாவடுதூற
ஸ்ரீசுவாமிநாததேசிகர் இயற்றிய ஓர்
இலக்கணதூல், 76.
இலக்கணசூத்திரங்கள், 73.
இலக்கு - இலட்சியம், 101.
இலக, 17. [337, 349.
இலச்சினை - முத்திரை, 90, 91, 322,
இலச்சினைவாயில், 92.
இலத்தி, 101, 102, 127, 337.
இலத்திமலை: இது பாண்டியனைக்கொ
ல்லச் சைனர்கள் அனுப்பிய யானை
யின்மீது அட்டாலைச்சேவகர் நரசிங்
கக்கணையை ஏவியபொழுது அந்த
யானை அஞ்சிச்சொரிந்த இலத்தியா
லாகியது, 103.

இலத்தியமலையாக்கியது, 102.
 இலத்தியாய் - அபானம், 101-2.
 இலவங்கம், 221.
 இலாகவம் - இலகுத்தன்மை, 25.
 இலாடர்: ஒருதேயத்தார், 206. [95.
 இலேச்சுமி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்,
 இவளி - குதிரை, 117, 337-8.
 இழிகுலப்பாணன், 278.
 இழிச்சி - இறக்கி, 260.
 இளம்பிறைமவுலி, 244.
 இளைப்பு, 217. [95.
 இறுகுதல் - மாணிக்கத்தின்குற்றம்,
 இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு, 256.
 இறை-அங்கயற்கண்ணிமங்கை, அரசன்,
 சிவபெருமான், 32, 112, 191,
 271, 287, 299, 310, 322, 330,
 இறைகோயில், 259. [348.
 இறைச்சி, 94.
 இறைபணி - சிவபெருமான் திருவிளை
 இறையவன், 75. [யாடல், 85.
 இறையனார்: இவர்பெயர் மதுரைப்பே
 ராலவாயுடையவழங்கும், 63.
 இறையனார்பொருள் - இறையனாகப்
 பொருள், 65, 335.
 இறையனாகப்பொருள், 63, 76, 334.
 இறைவன் - சிவபெருமான், 58, 150,
 இன்னல், 179. [289.
 இன்னிசைப்பாணன், 273. [92.
 இன்னெறி - இனியநெறி, நல்லநடை,
 இனிமை - இன்பம், மகிழ்ச்சி, 23, 26,
 30, 32, 64, 180, 207, 220, 225,
 இனிமைதருஞ்சீர்த்தி, 109. [256.
 இனிமையின், 205.
 இனியபல, 152.
 ஈகை, 75.
 ஈசர்பத்தர், 177.
 ஈசன், 161, 346.
 ஈசன்திசை - ஈசான்திசை, 124.
 ஈசானகோணத்தில்இந்திரன்வேண்டச்
 சோமசுந்தரர் அதிரவீசியாடியது,
 5, 157.
 ஈசானகோணத்துமன்றம், 157.
 ஈசானகோணம், 157.
 ஈசான்திசை, 307.

ஈடுகொண்டு - மனங்கனிந்து, 277.
 ஈரைந்துபொருத்தம், 33.
 ஈழக்கஞ்சம் - பொற்றாமரை, 26.
 ஈழம் - பொன், 26, 56, 301.
 ஈழம்வரிசை - கடைமுறை, 49.
 ஈறு - பூமியின்அந்தம், 45.
 ஈனம், 21.
 உக்கிரகுலம், 226, 298.
 உக்கிரச்செழியன், 80.
 உக்கிரப்பெருவழுதி, 348.
 உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடையொடு
 பிறந்தமை, 51.
 உக்கிரப்பெருவழுதியார்துதி, 336.
 உக்கிரபெகிரமண்டலம், 130.
 உக்கிரம், 80.
 உக்கிரவேல் விற்றச்செழியன், 80.
 உக்கிரன், 51, 319, 322, 333.
 உக்கிரனார்-உக்கிரப்பெருவழுதியார், 9.
 உக்கிரனார் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்
 தது, 7.
 உக்கிரனென்னும்பெயர்க்காரணம், 51.
 உகங்கள்நான்கு, 311.
 உகம் - யுகம், 330.
 உகிர் - நகம், 281.
 உகைத்து - செலுத்தி, 338.
 உங்குவர் - உங்கே (எதிரே) யுள்ளவர்,
 உச்சி, 200. [206.
 உசீரம் - விலாமிச்சுவேர், 221.
 உஞ்சிட - உய்த்திட, 343.
 உட்கயிறு, 84.
 உட்கி, 156.
 உடம்பிடிப்படை, 7.
 உடல்புடைப்ப அடித்தல், 165. [22.
 உடற்குறை - கவந்தம், குட்டளோய்,
 உடு - நட்சத்திரம், 14.
 உடுகுலம், 43.
 உடுக்கை, 205.
 உடுமீன் - நட்சத்திரம், 17.
 உடையவனறிந்திடாதசாக்கிலை, 89.
 உண்டென்போர் - ஆஸ்கிகர், 173.
 உண்பித்தல், 153.
 உண்ணுநீரிற் சேர்த்தற்குரியபொருள்
 கள்: ஏலம்முதலியன, 221.
 உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி, 117.

உணராத, 5.
 உணவு நால்வகை, 255.
 உத்தமநாயனார், 235.
 உத்தமப்பத்தர், 86.
 உத்தமமன்னன், 116.
 உத்தமமான இசையோசை, 287.
 உத்தமன், 303.
 உத்தரகோசமங்கை - பிரதிகோசபுரம், 85, 86, 150. [106.
 உத்தரகோசமங்கைப்புராணம், 83, 85,
 உத்தரகோசமங்கையில் திருநோக்கால்
 64-முனிவர்களுக்கு உபதேசித்த
 மை, 86.
 உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்க்
 உத்தரம், 64, 98, 208. [காரணம், 86.
 உத்தரமாபுராணம், 6, 29.
 உத்தராகமகோசங்கள் - விடையாகிய
 ஆகமபுத்தகங்கள், 86.
 உத்தஞ்செய்தல்-தாரைவார்த்தல், 151.
 உதகம் - தாரை, 152.
 உததி - கடல், 47, 333.
 உதப்பி - வயிற்றில் சோணியாகிருக்கும்
 உணவு, 101 - 2.
 உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தி, ஜாடாக்
 உதரம் - வயிறு, 319. [கினி, 32.
 உதிர், 143.
 உதிரை, 145.
 உந்தி - வயிறு, 9.
 உந்தை - உந்தந்தை, 50.
 உந்திரை, 206.
 உப்பால் - பின்பக்கம், முதுகு, 178.
 உப்பூர் : உருத்திரசன்மருடையஊர்;
 பரம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்
 ளது; இதில் இராமராத் பூசிக்கப்
 பட்ட வீநாயகராலயமொன்றுண்டு,
 உப்பூர் கிழார்மகன், 76. [76.
 உப்பூர் கிழான்மகன் ஊமன் - உருத்
 திரசன்மன், 321. [31.
 உபகாரம் - காணிக்கை, கையுறை, 30,
 உபதேசத்தேநோக்காற்செய்தல், 85.
 உபதேசம் 74.5.
 உம்பர், 25.
 உம்பல் - யானை, 27.
 உமக்குமக்கு : அடுக்கு, 87.
 உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இரு
 ளும் மணமும் ஒளியும் இயற்கை

யென்பது, 70.
 உய - உய்ய, 345.
 உயர்குலம், 15.
 உயர்கோயில், 254.
 உயர் துறக்கம் - சிவலோகம், 150.
 உயர்ந்தவாக்கு - அசுரீரி, 257.
 உயர்விமானம், 248. [265.
 உயராலயம், 76, 90, 209, 228, 247,
 உயர்பெருங்கணக்கர், 145.
 உயரும்பருலகு, 314.
 உயிரக்கழு - ஒருவகைக்கழு, 195.
 உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி, 221.
 உயிருணிப்பத்து-திருவாசகத்தின் ஒரு
 உரகம், 22. [பதிகம், 115.
 உரம் - மாப்பு, வலி, 174, 288.
 உரவு - வன்மை, 270.
 உரன் - வைரம், 270.
 உருத்திரசன்மர், 14, 76, 335.
 உருத்திரசன்மனார், 9. [195.
 உருத்திரசாதனம் - உருத்திராக்கம்,
 உருத்திரம் - ஸ்ரீருத்திரம், 167.
 உருத்திராக்கமகிமை, 195.
 உருத்து - கோபித்து, 231.
 உரை - புகழ், பொருள், 216, 276.
 உலகநாதன், 270.
 உலகவேந்தன், 191.
 உலவாக்கிழி, 349.
 உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக்
 குறையாத அரிசிக்கோட்டை, 10,
 257, 349.
 உலாகம் - கோட்டான், 132.
 உலோத்திரம், 95.
 உவணராசன் - கருடன், 296.
 உவர், 23.
 உழப்பாது, 144.
 உழப்பி, 147.
 உழுவை, 22, 24, 93.
 உழை-இடம், மான், வீடு, 18, 24, 80,
 83, 88, 100, 137, 153, 175,
 205, 215, 245, 250, 272, 273,
 276, 282, 290, 294, 301, 328.
 உழையின்-இடத்தில், 296.
 உள்ள, 138.
 உள்ளாங்கில் - அரங்குஉள்ளில்; என்
 தது அறையின் உள்ளேயுள்ள மற்
 ரேர் அறையை, 257.

உள்ளுறை, 228.
 உளங்கண்-உள்ளும்கண்களும், 251.
 உளங்குளிர்த்து, 73.
 உளத்தடைத்து, 47, 299.
 உளநிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து, 42.
 உளம்பட - மனம்மெலிய, 156.
 உளம்பறையறைதல் - நெஞ்சு நடுங்குதல், 287.
 உளம்வாழ்ந்து - மனம்மகிழ்ந்து, 249.
 உளவு - இராகசியம், 339.
 உளுவை - மீன்விசேடம், 310.
 உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில், 238.
 உற்றகாலத்துத்தெய்வமலர்திலை, 238.
 உற்றவர்கட்குற்றவன், 152.
 உற்றவன், 152, 173.
 உறிஞ்சி, 46.
 உறிஞ்சியது, 332.
 உறை - நீர்த்துளி, 309.
 உறைத்த, 198.
 உளசல், 43.
 உளசம், 43.
 உளபு - வெறுத்து, 280.
 உளதுதல் - உடம்பு புடைத்தல், 196.
 உளமன் - உருத்திரசன்மனார், 9.
 உளமை, 348.
 உளர்கள் ஏழு, 233.
 உளர்ப்பொதுவன் - உளர்ப்பொதுவிலு
 உளபு, 68. [ள்ளவன், 262.
 உளபு - பலநாள், 70, 77, 98, 346.
 உளற்றம் - வலி, 349.
 உளன்றுகட்டு - ஒருவகைக்கட்டு, 269.
 எங்குமுள்ளான், 240.
 எச்சன் - ஒருமுனிவன், 29, 314.
 எஞ்சுழல்-குறையச்செய்கின்ற நெருப்பு, 193.
 எட்டால் அஞ்சினால் - அட்டாங்க வந்தனத்தினாலும், பஞ்சாங்கவந்தனத்தி
 எட்டி, 184. [அலும், 113.
 எடுத்தல் - சாதித்தல், 195.
 எண்கிரி - சைனர்களுடைய மலைகள்;
 “ஆனேமாமலை யாதியாய விடங்களி
 ற்பல வல்லல்சேரீனர்கள்” என்பது
 தேவாரம் (திருஞா.); “எண்பெருங்
 குன்றத்தெண்ணியரவரு மேறினார்க
 ள்” (பெரிய. திருஞா 855); “வேத

ப்பகைவர்தம்முடம்பு வீங்கத்தாங்
 கும் வெங்கமுவிற் கேதப்படுமெண்
 பெருங்குன்றத் தெல்லா வசோகு
 மெறினெனவே” (தக்க. 216), 99,
 எண்கு - காடி, 24, 304. [181, 185.
 எண்சித்தி, 326.
 எண்டிசை, 313.
 எண்டிசைக்கயங்கள், 21.
 எண்ணப்பத்து-திருவாசகத்துள்ள ஒரு
 பதிகம், 115. [மின்றி, 78.
 எண்ணமொன் றுமின்றி - புத்தியுள்வ
 எண்ணுயிரஞ்சுமண்டலவர், 198.
 எண்ணுயிரத்தோர், 99.
 எண்ணுயிரவர், 191 - 5.
 எண்ணுயிரவேடு, 196.
 எண்ணெண்கலை, 155, 192, 324, 339.
 எண்ணெண்கலைவல்லான், 155.
 எண்ணெண்டிருநடனம், 350.
 எண்ணெணுத்தமப்பத்தர், 86.
 என்பார் - எண்ணுதலாரந்த; பா
 ரெண்ணுகின்றவென்றுமாம், 263.
 என்பெருங்குன்றத்தமணர், 185.
 என்பெருங்குன்றம், 185.
 எண்மாடு-எட்டுத்திசைப் பக்கம், 25.
 எண்மை - எளிமை, 44.
 எண்வரை, 181.
 எண்வரைப்பெருந்தலைவர், 192.
 எண்வழி - ஞாபகசக்தி, 335.
 எதிரணிந்தான், 253.
 எந்து - என்ன (திசைச்சொல்) (திரு
 வா. திருவெம்.), 172. [346.
 எந்துசெய்வேன் - யாதுசெய்வேன்,
 எந்தை, 252.
 எந்தைபிரான், 30. [தேவரீர், 279.
 எம்பெருமக்கள் - எம்பெரியோராகிய
 எய்து - எய்தலால், 159.
 எயில், 17. [வாயில், 91.
 எயின்முரிவாய் - மதிலையிடித்த ஒரு
 எருத்தம் - பிடரி, 79, 273.
 எல்-ஒளி, பகல், 92, 169, 264.
 எல்லாம்வல்லசித்தர், 320, 334, 348.
 எல்லாம்வல்லநாயகன், 177.
 எல்லாம்வல்லான், 256. [268.
 எல்லார் நெஞ்சையுங்கடந்தசெல்வன்,
 எவ்வளவுபோது, 118. [163, 233.
 எழ - எழும்ப, மிக, 48, 101, 122, 124,

எழுக்கல் - ஒருதீர்த்தம், காஞ்சனமாலைக்காக வருவித்த எழுகடல்களும் தன்பால்வந்து அடங்கப் பெற்றமையின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது; இதன் நிருதிமூலையில் மிகப் பழைய தானகாஞ்சனமாலேகோயிலொன்று உள்ளது, 48.
எழுகடற்றெரு: இது மதுரையிலுள்ள எழுகடலென்னும் தடாகத்தின்வடகரையில் உள்ளது.
எழுத்தண்டு-எழுவும் தண்டும், 205.
எழுத்து - கையொப்பம், 40.
எழுத்துப்பதின்மூன்று, 288.
எழுந்தருளும், 279.
எழுநிலைக்கோபுரம், 183.
எழுநூற்றம்ங்கலம்: ஒருர்; ஆளுடைய நாயகர் எழுநூறு நரிகளைக் குதிரைகளாகச்செய்த இடம்; ஆளுடையார்கோயிலுக்குத் தெற்கே, 2-நாழிகைவழித்தூரத்தில் உள்ளது.
எள்ள - ஒப்ப, 176.
எளியசொக்கன், 209.
எளியவர்க்கெளியசொக்கநாதன், 286.
எற்றல் - எதிர்த்துத்தள்ளல், 31.
எற்றி - அறைந்து, 192.
எற்றுண்-அடிக்கப்படுவாய், 31, 331.
எறிகோல், 205.
என்கையில்வளை நெரிந்தது, என்கையிலவளை நெரிந்தது: அடுக்கு, 88.
என்போதும் - யாதுவரும், 214.
என்றாவரை-சூரியனைஒத்த அல்லது பொருந்திய மலை, 110. [255].
என்று - எந்தநாள், சூரியன், 110,
என்னபாக்கியம்செய்தேம், 225.
என்ன புண்ணியம் செய்தேன், 278.
என்றும் - யாதாமோ, 181.
என்னுமென, 204.
என்னையிடு என்னையிடு: அடுக்கு, 88.
எனக்கெனக்கு: அடுக்கு, 87.
ஏ - மேன்மை, 41.
ஏக நாயகன், 171.
ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்த ஏசு, 306. [மலை, 60].
எட்டை-இளைப்பு, 267, 313.
எட, 261.
எடகம், 200, 201.

எடகன், 201.
எடழகன், 201.
எடா: ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர், ஏடி, 212, 306. [58, 68, 231].
எடு, 5, 193, 196, 325, 340.
எடுகாணவடக்கீழ்க்கோணத்து நெருப்பிட்டது, 193.
எண்-நிலைபேறு,வலிமை, 24, 349.
ஏதம் - ஆண்பம், 23, 34, 48, 50, ஏதிலான், 169. [118, 191, 209].
ஏது - காரணம், 25, 118.
ஏமம்-பொன், 18.
ஏயென - விரைவாக, 69.
ஏலத்திமிர்க்குழந்தா, 33.
ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து, 33.
ஏலவார்குழலி, 72.
ஏழ்கடல், 333.
ஏழ்பொழில்வாழ்கோகிலம், 110.
ஏழிசை, 282, 311.
ஏழிசைச்சாதாரி, 328.
ஏழர்கள்-மேகத்துக்குப்புணைகொடுத்த உபகாரியின் ஊர்கள்; இவைகள் களவேள்வி நாட்டிலுள்ளன; இவற்றுளொன்று நாமுனாரொன்பது, 233.
ஏழேழுபுலவர், 320.
ஏழேழுபேர் - சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மர், 320.
ஏற்றிலச்சினை - இடபமுத்திரை, 91.
ஏற்று - எதிர்த்து, 215.
ஏறு - இடபம், 150, 288, 337.
ஏனம், 25, 132.
ஏனோரும், 184.
ஐங்குறுநூறு: எட்டுத்தொகைநூல்களுள் மூன்றாவது, 297.
ஐந்தினைவளம், 16.
ஐந்திலக்கணம், 328.
ஐந்துதாரை - ஐந்துகதி, 208.
ஐந்துநிலத்து ஒங்கும் நகர்கள், 17.
ஐய - சிறிய, 57.
ஐயகோ, 214.
ஐராவதம், 10, 29.
ஐராவத கணேசர்: ஆனையுருணிக்கரையில் ஐராவதத்தாற் பூசிக்கப்பெற்றவர் (திருவிளை. வெள்ளை. 27, 30); மதுரைத் திருப்பணிமலை, “ஆங்கதன்பின்” என்னும் செய்யுள்.)

ஐராவததீர்த்தம் : ஐராவத்தால் உண்டாக்கப்பெற்றது; யானையுருனியெனவும், கணபதியெந்தலெனவும்வழங்கும்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது (திருவிளா. வெள்ளை. 27, 30.)

ஐராவதநல்லூர் : ஐராவதம் உண்டாக்கிய ஊர்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளது (திருவிளா. வெள்ளை. 27, 30.)

ஐராவதேசுவரர் : ஐராவததீர்த்தக்கரையில் ஐராவதத்தாற் பூசிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கப்பெருமான் (திருவிளா. வெள்ளை. 27, 30.)

ஒக்கும் - சரி, 92.

ஒக்குமொக்கும் : அடுக்கு, 74.

ஒக்குமே - ஒக்குமா, 69.

ஒட்டி-சபதஞ்செய்து, பொருந்தி, 171, ஒட்டியர், 206. [324.]

ஒப்பார் - இராசகாரியங்களை ஒழுங்குபடச் செய்பவர், 113, 117 - 8.

ஒப்பிலழகன் - சுந்தரோசர், 28.

ஒப்பு - பொருத்தம், 217 - 8.

ஒருக்கல் - ஒதுக்கிப்பாடுதல், 287.

ஒருக்கால் - ஒருமுறை, 12, 192.

ஒருங்க, 93.

ஒருப்பட்டு, 206.

ஒருப்படுதல் - துணிதல், 335.

ஒல்குமிடை, 346.

ஒல்லை, 307.

ஒல்லையில், 62.

ஒவ்வா - ஒத்து, 17.

ஒழித்துக்காட்டணி, 14.

ஒழுங்கி - ஒழுங்குபடுத்தி, 193.

ஒளி - தெய்வத்தன்மை, 224.

ஒளிநிற்பான்-ஒளித்துநிற்பவன், 263.

ஒளிநிற்தல், 263.

ஒளிவளர் சேரன் சோழன், 225.

ஒற்றி - உணர்ந்து, 25.

ஒற்றை - ஒருவகைவாத்தியம், 254.

ஒன்றொழியாயிரவர், 115.

ஒன்றார், 290.

ஒங்கல் - மேருமலை, 22, 256.

ஒசனை - யோசனையளவு, 199, 220,

ஒட்டு - ஒட்டுதல், 129. [251.]

ஒடு, 122. [278.]

ஒடை - யானையின் நெற்றிப்பட்டம்,

ஒதனம், 43.

ஒதாதுணர்ந்தவன், 192.

ஒதிமம், 69, 110.

ஒம் என்பது உடன்பாட்டை யுணர்த்தும் வடசொல், 191.

ஒரம் - பட்சபாதம், 286.

ஒரை, 22.

ஒலம் - முழக்கம், 336.

ஒலிடல் - முழங்குதல், 46.

ஒலை, 232, 346.

ஒலையைக்கட்டியனுப்பல், 232.

ஒவம் - சித்திரவேலை, 333.

ஒகனம், 72.

ஒங்குல்நன் - பாதியிரவு, 345.

ஒங்கை - பொற்றாமரை, 81, 166, 212.

ஒங்கைக்கரையுர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமண், 147. [166.]

ஒங்கைகன்னி முதலான தீர்த்தங்கள்,

ஒச்சம் - ஒருவகை அளவு, 103.

ஒச்சை, 143, 269.

ஒசை-குதிரையை ஒட்டுங்கருவி, 129.

ஒஞ்சம் - தாமரை, வெண்கலம், 26,

ஒஞ்சமணி, 130. [130, 205, 215.]

ஒஞ்சரீடபுரம் : பெருங்கரையென்னும் ஊர்; கரிக்குருவி பூர்வஜன்ம புண்ணியத்தால், ஒருமரத்தின் மீதிருந்து தனக்குப்பறவைகளால் உண்டாகும் துன்பத்தையும் அதனைமாற்றாதற்குரிய வழியையும் நினைத்துக் கொண்டிருந்த இடம்.

ஒஞ்சரீடம் - கரிக்குருவி.

ஒஞ்சவாள், 171.

ஒஞ்சகம் - சட்டை, 42.

ஒஞ்சகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானிகட்குன்றம், 260. [கள், 53.]

ஒட்செவி - பாம்பு, 2.

ஒட்டவிழ்த்தல், 99.

ஒட்டுநல்லூர் : பாண்டியராசன் மேகங்களைப்பிடித்துக் கட்டியஇடம்; இருஞ்சிறையென்னுமூர்க்கு அருகிலுள்ளது, 230.

ஒட்டோலை - முத்திரையோலை, 99, கடகு, 205, 324. [118.]

ஒடம்பமர்கந்தன், 7.

ஒடம்பமாவனம், 28, 294.

ஒடம்பர், 214.

ஒடம்பவனத்துதி, 4.

கடம்பவனபுராணம், 31, 39, 51, 105-6, 333, [265, 313, 325, 339, 350.
கடம்பவனம், 2, 4, 18, 24, 73, 263, கடலேழு, 333.
கடவுள் - முனிவன், 8, 103.
கடவுளாலயம், 249.
கடனிறுத்தல், 256.
கடி, 16.
கடிகை (வினைத்தொகை), 102.
கடிது, 45.
கடிப்பொழில்கள், 14.
கடிமை-விளக்கத்தன்மை, 194.
கடிய, 175.
கடியரவு, 325.
கடு - விடம், 10.
கடுகி, 192.
கடுப்ப, 100.
கடைத்தலை - ஓராயுதம், 205.
கண்கள் - விலையின் இடைவெளி, 84.
கண்காணம் - மேல்விசாரணை, 15.
கண்காணி - மேற்பார்வையுள்ளோன், நம்பிக்கையாகப்பார்ப்பவன், அறை காரன், 109, 326.
கண்ட - அறிந்த, கேட்ட, செய்த, 7.
கண்டதுண்டம், 324, [157, 273.
கண்டி, 195.
கண்டிகை, 87.
கண்டிர், 16.
கண்டிர்கள், 215.
கண்டு - அறிந்து, கேட்டு, 68, 70, 75.
கண்டுமுட்டு: சைனபரிபாஷை; “சைவ வேதியர்தா மேவலா லின்றுகண்டு முட்டியா மென்று விளம்ப” (பே. ரிய. திருநா. 653), 184.
கண்டுவாழ்ந்து-கேட்டுமகிழ்ந்து, 300.
கண்ணி - மாலை, 64, 89.
கண்ணீர் - களீர், 16.
கண்ணீர்துளிப்ப, 126.
கண்ணுதலழகன், 266.
கண்ணுவர், 11, 311, 347.
கண்ணுற - கருத, 224.
கண்ணுறில் - நினைத்தால், 250.
கண்படைகொள்ளல், 120.
கணவலை - கண்களையுடைய வலை, 25.
கணக்கர், 142, 145. [216, 319.
கணக்கு - நியாயம், முறை, வழக்கு,

கணங்கன், 25.
கணநாதர், 131.
கணநாயகர், 311.
கணம் - கூட்டம், 156.
கணுதிபர் - கணங்களின் தலைவர், 52.
கணிச்சி - ஒருவகையாயுதம், 205.
கணித்து, 202.
கணிதநூல், 34.
கணைச்செலவு, 130.
கத்தா = கர்த்தா - தலைவன், 319.
கத்தி - முழங்கி, 330.
கத்தியர் - ஒருவகைத்தேயத்தார், 206.
கத்தம்பக்கான் - கடம்பவனம், 47.
கத்தம்பவனம், 331.
கதலி, 15, 38.
கதி - நடை, புகலிடம், முத்தி, 317, கதை, 205. [325, 330.
கந்தபுராணம், 12, 74, 76, 128.
கந்தம் - கழுத்து, மணம், 30, 257.
கந்தமலி பந்தமுறு மரிசிக்கோட்டை, கந்தர்த்தந்தாய், 66. [257.
கந்தரம், 270.
கந்தரவரசர், 233.
கந்தவனச்சோமன், 111.
கந்தவனம் - காளையார்கோயில், 111.
கந்தன், 7.
கந்தித்து - மணம்பீசி, 144.
கந்துகம், 34, 134, 333.
கப்பிஞ்சிநாடு - பாண்டிவன நாட்டின் சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இந் நூல் இயற்றப்பெற்ற இடம், 316.
கபிலர், 61 - 2, 105.
கபிலரந்தாதி, 79.
கபிலன், 77, 79, 334.
கபிலன்தோழன், 77.
கபோலம் - கன்னம், 236.
கம்பம் - நடுக்கம், 203.
கம்பராமாயணம், 38, 50, 54, 73, 104, 126, 135, 174, 191, 231, கம்பலை, 15. [263, 276.
கம்பலை: ஒரு நதி; இலங்கைத்தீவில், சம னொளியிலிருந்து உண்டாவது, 94.
கம்பித்தல், 26, 176, 207, 215, 300.
கம்பிப்பன் - நடுங்குவன், 166.
கம்பு - சங்கம், 336.
கமடம், 114.

கமலம் - பதுமநிதி, 24.
 கமுகின்பாலை, 15.
 கயம்-யானை, 21, 229.
 கயவன், 170.
 கயற்கண்ணி, 335.
 கயற்குறி - மீனமுத்திரை, 300.
 கயிலை, 72, 335.
 கயிலைபாதிசுரளத்திபாதி யந்தாதி : நக்
 கீரரால் இயற்றப் பெற்றதூல், 72.
 காகம், 38.
 கரடி, 205.
 கரப்பெருங்குன்று - யானை, 57.
 கரப்பொற்குன்று - யானை, 3.
 காமுந்தானம், 172.
 கரவாளம் - கைக்கத்தி, 128.
 காளநதி - விடநதி, 5.
 கரி, 15.
 கரிக்குருவி, 11, 295, 329, 350.
 கரிக்குருவிமிருத்புஞ்சயமந்திரமோது
 தல், 295.
 கரிகரியாக - யானை கரிக்கட்டையாக,
 கரிமுகன், 1. [100.
 கரியமால் - கரியமாணிக்கப்பெருமான்,
 கரியுரித்தோன், 296. [20.
 கரு, 24.
 கருகிட - கோபிக்க, 284.
 கருகுதல் - மாணிக்கத்தின்குற்றம், 95.
 கருங்குருவி, 296, 298, 346.
 கருடன், 303.
 கருடி - கெருடி, 169.
 கருணைகான், 175.
 கருணை, 15.
 கருணைச்சொக்கநாதன், 161.
 கருணைச்சொக்கன், 273, 291, 314.
 கருணைசேர்கடவுள், 285.
 கருணைசேர்சொக்கன், 289, 299.
 கருணைமெய்யன், 166 - 7.
 கருணைமேனிப்புண்ணியன், 223.
 கருணையன், 221.
 கருணையுடை நாயகன், 118.
 கருணையுடையார், 296.
 கருணைவாழ்வு, 268, 350. [304.
 கருத்துடையடையணி, 174, 225-6,
 கருதியபொருள்கள் வேண்டுவளிக்
 கருநடர், 253 - 4. [குங்கடவுள், 98.
 கருநாடதேயம், 206, 251.

கருநாடமன்னன் - கருநாடகதேசத்
 கருநாடர், 206, 251. [தரசன், 258.
 கருப்பஞ்சுருகு எரிதல், 194.
 கரும்பன் - கரும்பையன்ன, 321.
 கருவி - நீர், மின்னல் முதலியவற்
 றின் தொகுதி, 55.
 கருவிவானம், 55.
 கல்மாரி-கல்மழை, 281.
 கல்யாணன் - நல்லநடையும் குணமும்
 - உள்ளவன், 121, 140.
 கல்லணை - இலங்கைத்தீவில், சமனொ
 ளியிலிருந்து உண்டாகும் ஒருநதி,
 94.
 கல்லாடம், 1, 6, 9, 10, 11, 27, 40,
 41, 46, 51, 59, 63, 67, 75, 78,
 80, 84, 88, 92, 94 - 5, 122,
 132, 142 - 3, 155, 168, 212,
 237, 241, 243, 258, 263, 266,
 274, 287, 292.
 கல்லாணை, 320.
 கல்லிபம் - கல்லாணை, 9, 334.
 கல்லுரு, 341.
 கல்லோலம் - அலை, 49.
 கல்விமன்னன், 121.
 கலவல் - கலத்தல், 313.
 கலவை, 278.
 கலிங்கத்துப்பரணி: கருணைகாத்தொண்
 டைமான்மீது சயங்கொண்டார்
 பாடியதூல், 9, 300.
 கலிங்கம் - ஆடை, 87.
 கலிங்கர், 206.
 கலித்து - சப்தித்து, 48, 53.
 கலித்துயர், 328.
 கலித்தொகை : எட்டுத்தொகை நூல்
 களுள் ஆளுவது, 17, 20.
 கலியாணன் - நல்ல நடையையுடைய
 கலியுகம், 311, 347. [வன், 121.
 கலை, 24.
 கலைகள் அறுபத்துமூன்று; பரதம் ஒழி
 ந்த கலைகள், 339.
 கலைச்சங்கம் - ஆடையின் தொகுதி,
 வித்தையின் தொகுதி, 112.
 கலைமகள் துதி, 7.
 கவ்வை, 146.
 கவசம், 253.
 கவடம் = கபடம், 317.

கவடி - பலகறை, 198, 240, 269.
 கவடித்தாமம் - பலகறைமால, 240.
 கவடிவெண்பல், 198.
 கவந்தம்-தலையில்லாத உடம்பு, 222.
 கவளம், 337.
 கவிதை, 65, 336, 344.
 கவிதை தொடர்-கவிபாடி, 65.
 கவிமனர்-கவிமன்னர், கவியரசர், சங்கப் புலவர், 78.
 கவிவாணர்-சங்கப்புலவர், 69.
 கவின், 93, 349.
 கவின்குழல், 114.
 கவுணியகோத்திரம், 179.
 கவுணியர், 346.
 கவுணியர்கோன்-சம்பந்தர், 316.
 கவுரியன்-பாண்டியன், 103, 202.
 கழகம்-கல்விச்சாலை, 265.
 கழங்கு, 34.
 கழறி-சபதங்குறி, 176.
 கழறிற்றறிவார் நாயனார், 275.
 கழனி, 330.
 கழி, 16.
 கழு, 325.
 கழுக்காணிச்சமணர், 198.
 கழுக்குன்று, 150.
 கழுக்கோல், 205. [தல், 196.
 கழுமரங்கள் ஏறுவோரார் சமக்கப்படு
 கழுமலம்-சிகாழி, 186.
 கழுவர்படைவீடு: இது சமணர்கள்
 ஏறிய 8000-கழுமரங்களின் வரிசை
 முடிந்த கீழைக் கோடியாகிய இடத்
 திலுள்ளது; திருப்பூவணத்தின்
 பக்கத்தது; இக்காலத்து, கழுவேறு
 மடை, கழுவேறு கடையெனவழங்
 கும்; கழுக்களின்வரிசை முடிந்த
 மேலைக் கோடியில்மேலைக்காலென
 ஓர் ஊர் உள்ளது, 198.
 கழைக்கோல், 205.
 கழையதண்டு - மூங்கிற்றண்டு, 87.
 கள்ளநாடு - மதுரைக்கு வடக்கே 8-
 மயிலில் உள்ளது.
 கள்ளன், 248-9.
 களக்கம்-கலகம், களங்கம், குற்றம், 256.
 களங்கம், 93. [து, 261.
 களங்கனிக்கொத்து-களாப்பழக் கொத்
 தளம் - கழுத்து, 16, 194-5.

களவேள்விநாடு - பாண்டிவளநாட்டின்
 சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்
 காலத்தில், ஒரு பாண்டியன் சோழ
 நெருவனைக்கொன்று களவேள்வி
 செய்தற்கு இடமாக் விருந்தது
 பற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது;
 காட்டு நாடெனவும் கூறப்படும்; இந்
 நாடு மூவரையன் வண்ணத்திற்
 கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குக்
 கிழக்கேயுள்ளவரசோழனென்னும்
 ஊர் இதன் கண்ணதென்று தெரி
 கிறது, 233.
 களாசி-களாளுசி, 119, 150.
 கற்கிகள்-குதிரைகள், 132.
 கற்பகதரு-வாகனவிசேடம், 190.
 கற்பகப்பொழில், 32.
 கற்பகவிநாயகர், 1.
 கற்பவெங்கனல், 56.
 கற்பித்தல்-செய்தல், 28.
 கற்பு-கல்வி, பாதிவிர்த்தியம், 288.
 கற்பூரம், 221.
 கற்றுச் சொல்வோர், 68.
 கற்றை, 69.
 கற்றைவார் சடிலச்சொக்கன், 289.
 கறங்கு, 147.
 கறம் - கருமை, 186.
 கறுத்த - கோபித்த, 146.
 கறுத்து - கோபித்து, 146, 283.
 கறுவி - கோபித்து, 148, 174, 303.
 கறுவினர், 197.
 கறுழ் - கடிவாளம், 126.
 கறை - அழுக்கு, இரத்தம், 25, 289.
 கண்மாப்பாவறிவதொருபலகை, 334.
 கன்றல் - வாடுதல், 169.
 கன்றினர் - பகைவர், 215.
 கன்னடன், 343.
 கன்னத்தில் விரலாற்குத்தல், 190.
 கன்னல்-கரும்பு, 59, 112, 199, 334.
 கன்னல் மொழி, 191.
 கன்னி-எட்டுப்பிராயமுடையவள், கன்
 னியாகுமரிநதி, 20, 151, 166,
 192, 302.
 கன்னிகை - விவாகமாகாதவள், 330.
 கன்னி நன்னாடு, 237.
 கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு, 249.
 கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு, 258,

கன்னிமன்னவன்-பாண்டியன், 192.
 கன்னிமாடம், 34.
 கன்னிமாது, 305. [226.
 கன்னிமால்காளியீசன் காக்குமாநகரி,
 கன்னியர், 22.
 கன்னியாகுமரி, 166.
 கன்னியோங்குமாடம், 34.
 கனகக்ஷிபி, 325.
 கனககோகனகம், 28.
 கனகசபை, 332.
 கனகதோராவல்லி, 97. [மரை, 310.
 கனகப்போதாரோடை - பொற்றா
 கனகம், 108, 301.
 கனகமாளிகை, 215.
 கனத்திறை - (விறகின்) சுமையை
 யுடைய சிவபெருமான், 273.
 கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரை,
 கனவிடை, 299. [133, 241.
 கனையிருள், 339.
 கா, 19, 33.
 காக்கை, 297, 346.
 காக்காரம், 285.
 காகதாலிகதியாயம், 192.
 காகம், 329.
 காகவாகனர், 96.
 காகவோசை, 287.
 காகுளி - பேய்கத்திறை போலப்பாடு
 காங்கெயா, 83. [வது, 287.
 காசி, 12.
 காசினி, 295.
 காசு-குற்றம், 331.
 காஞ்சனம்-பொன், 300.
 காஞ்சனமாலை கோயில்: எழுகடற்
 மீர்த்தத்தின் தென்மேற்கிலுள்ள
 மிகப் பழமையான கோயில்; இதில்
 ஜலகண்டேசுவர ரென்ற சிவலிங்
 கப் பெருமானும் அவரைத் தரி
 சித்த வண்ணமாக அமைந்த காஞ்
 சன மாலையின் வடிவமும் உண்டு.
 காஞ்சன விமானம், 27.
 காஞ்சி - காஞ்சிப் பூமாலை, 220.
 காஞ்சிப் புராணம், 298. [270.
 காட்சியால் சூல் கொள்ளுதல், 128,
 காட்டுநாடு - களவேள்வி நாடு; மழை
 க்குப் புண்கொடுத்த மங்கலநாடு
 என்று ஒருநாடு சிவகங்கைச் சீமை

யில் இளையான்குடிக்குமேற்கில்
 உள்ளது; இதில் ஏழ் ஊர்கள்
 உண்டு, 233, 290, 345.
 காடவர், 206.
 காடுவெட்டி-ஒருசோழன், 90, 337.
 காண மறைந்தனன், 236.
 காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற்
 காணல், 25.
 காணார்-விளங்க அறியார், 27;
 காணி-உரியநிலம், 215.
 காத்திரம்-உடம்பு, 195.
 காதலர், 22.
 காதலன்-கணவன், 49.
 காதன் மாதர், 92.
 காதும்-துன்புறுத்தும், 183.
 காந்தன்-தலைவன், 57.
 காப்பு-திருநீறு, 199.
 காம்போசக்குதிரை, 119.
 காமதேனு, 253.
 காமரூபப்பயல்கள், 54.
 காமனுக்குக் கண்ணிலை, 235.
 காமனைக்காய்ந்த கண்ணன், 70.
 காமுற, 236.
 காயகன்-இசைவல்லான், 110, 268.
 கார்-மேகம், 326.
 கார்வளங் கொண்மண்டலம் - பாண்டி
 நாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்
 று; இது தன்பாற்கப்பிஞ்சி யென்
 னும் சிறுநாட்டை யுடையது;
 பரம்பக்குடிக்கு வடக்கேயுள்ள தாத
 லால், மழைக்குப்புண்கொடுத்தமங்
 கலநாடென்பது இதுவேயென்று
 சொல்லுகின்றனர், 316.
 காரணமுதல்வன்-சிவபெருமான், 38.
 காரணமுனிவர், 311.
 காரணவன்-சிவபெருமான், 111.
 காரணவான்-சிவபெருமான், 15.
 காரணன், 201.
 காராக்கிரகக்குகை- திருப்பரங்குன்றத்
 திலுள்ள குகைகளில் ஒன்று; இது
 நக்கிரைப்பூதம் சிறைவைத்த இட
 காரியத்தோர், 219. [மாம்.
 காரியர், 328.
 காரியார் 344, 349.
 காரியார் நாரியார் - இருபுலவர், 216.
 கால்-காற்று, வாய்க்கால், 142, 240.

கால் மாறி, 262.

கால - கால்களையுடையன, 134.

காலகாலன், 282.

காலமேகம், 177.

காலனைப்பாய்ந்தகாலன், 70.

காலி - பசுக்கள், 261.

காவணநல்லூர் - தாகந்திரும்பொருட்
டுக் குளம் முதலியவற்றிலுள்ளஜல
த்தைபுண்ட குண்டோதரன், மனி
தர்களுடைய ஜலகஷ்டத்தைத்தீர்
த்தற்காகச் சிவபெருமானுடைய
கட்டளைப்படி உண்டாக்கிய நீர்
நிலைகளுள், பந்தர் சூழ்ந்த நீர்நிலை
யையுடைய ஊர்; காவனூர் என
வும் வழங்கும்; மதுரைக்கு வடக்கே
ஒரு காத்திலில் உள்ளது, 46.

காவணம்-பந்தர், 38, 46.

காவணவாவி, 46.

காவலறை, 93.

காவனந்தி, 83.

காவனூர்: இப்பெயருள்ள ஊர்கள்
மூன்று;ஒன்று பரம்பக்குடிக்கு வட
க்கே 8-மயிலில் உள்ளது; மற்றொ
ன்று இராமநாதபுரத்துக்கு வட
க்கே 4-மயிலில் உள்ளது; வேரெ
ன்று மதுரைக்கு வடக்கே 10 -
ஆவது மயிலில் உள்ளது, 46.

காவிரி, 181.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - இது பட்டின
மெனவே முற்காலத்து வழங்கிவந்
தது, 108, 302. [பந்தர், 191.

காழிநகர்ப்பெருமான் - திருஞானசம்
காழிவேந்தன், 305, 308.

காளத்தி, 72, 335. [196, 304.

காளம் - ஒருவகைவாத்தியம், கழு, 17,

காளி-செல்லத்தம்மை, 20, 266.

காளி நாமச் செல்வி, 20.

காளி - காளையீசர், 111.

காளையார் கோயில், 110.

காளையார் கோயிலின் விசேடம், 110.

காற்சிறை - காலிடம், 178.

கான்-வனம், 247.

கான்மாறியாடியவர் துதி, 6.

கான்மாறியாடினான், 339.

கான்மேதி-காட்டெருமை, 25, 229.

கான்ம-இசை, 25-6.

கானலம்பதிவிசேடம், 110.

காளையம்பதி - கானப்பேரூர், காளே
யார் கோயில், 110. [வழக்கு, 79.

கிஞ்சில்-கிஞ்சித், சிறிது, மலைநாட்டு
கிடை-கிடத்தல்; ஒப்புமாம், 145.

கிணறு, 346.

கிம்புரி, 100.

கிரமாலங்காரம், 308.

கிராதர் - வேடர், 202. [202.

கிராதர்கோமான் - சேக்தியர்கோன்,
கிரியை பத்து (இசை யிலக்கணம்),
கிரேதாயகம், 347. [288.

கிழத்தன்மை, 87-8.

கிழவன், 228.

கிழி-கிழித்ததுணியாற் செய்த முடிப்
ப்பு, துகிற்பொதி, பொற்பொதி,
65, 210, 215, 321, 339.

கிழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித் திரு
விழாவில் நாவார் திருநாளில் நடை
பெறும்; இதற்கு மேலமைசி வீதியி
லுள்ள நக்கீரர்கோயில் அல்லது சங்
கத்தார் கோயிலிலிருந்து இரண்டு
விக்கிரகங்கள் எழுந்தருளுவதுண்டு;
அவற்றைக் கபிலபரணர் வடிவங்
களென்று சொல்லுகின்றனர்.

கிள்ளி-சோழன், 219, 225, 240,
253. [15, 29, 89.

கிளை-குலம், சுற்றம், மூங்கில், யானை,
கின்னம்படும் - துன்பமுறுவார், 357.

கீதநாதன் - பாணபத்திரன், 267.

கீதம் - இசைப்பாட்டு, 110, 119.

கிரான் - நக்கீரன், 62, 64, 68, 74-5,

கீரி, 132. [77, 334-5, 348.

கீழ்த்திசை-பாதாளம், 226.

கீழ்நீர், 117. [டியது, 100.

கீழமைதிலோரத்தில் அட்டாலை கட்
கீற்று - மாணிக்கத்தின் குற்றங்களுள்

குக்கிறகண், 95. [ஒன்று, 95.

குக்குடம், 139.

குச்சார், 206.

குசை-கடிவாளம், 241, 342.

குசைவலித்து, 128. [268.

குஞ்சாரந்தாங்குங் கோயிற் குழகன்,

குஞ்சாரந்தாங்குங் கோயிற் கூத்தன்,

குஞ்சரம்-யானை, 292. [193.

குஞ்சி-தலையிர், 247,

குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை, 56.
 குடபாலோடை - மேற்கிலுள்ளதான்
 விலைச்சுளும், 241.
 குடும்பநீதி, 229.
 குண்டர், 180, 185.
 குண்டிகை, 181, 309.
 குண்டோதரப்பூதம், 319.
 குண்டோதரன், 39, 332.
 குணங்கள், 97. [ஞர், 260.
 குணப்பெருங்குன்று - மூர்த்திநாய
 குணம், 75.
 குணலை - மகிழ்ச்சிமிகுதிக்கண் ஆடும்
 ஒருவகைக் கூத்து, 39, 70, 182.
 குதவழி, 198.
 குதிரைக் காலிற்கழல், 126.
 குதிரைக் குற்றங்கள், 133.
 குதிரைகள் வருதல், 126. [29-30.
 குதிரைகளின் இலக்கணம் முதலியன,
 குதிரைகளின் நடை ஐந்து, 131.
 குதிரைகளின் பெருமை, 134 - 5.
 குதிரைச் செட்டி, 132.
 குதிரை நோய்கள், 134.
 குதிரைப் பெயர்கள், 133.
 குதிரை முன் காட்டல், 131.
 குதிரையிடங் காட்டல், 131.
 குதிரையாயிரத்துக்கோர்குதிரையான்,
 237, 239.] வன், 242.
 குதிரையிராவுத்தன் - குதிரைத் தலை
 குதிரையின் தாரை ஐந்து, 130.
 குதிரையின் நடை ஒன்பது, 130.
 குதிரையின் நலமும் தீங்கும், 132.
 குதிரையின் நிறமும் அவயவப் பண்
 பும், 132.
 குதிரையின் பிறப்பிடம் ஏழு, 132.
 குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்
 ந்து ஒப்பித்தல், 128, 137.
 குதிரையைப் புகழ்சல், 134-5.
 குதிரையுணவு, 139.
 குதிரை வலங்காட்டல், 131.
 குதிரை வீரர், 129.
 குந்தம், 205, 207.
 குப்பாயம்-சட்டை, 127, 268.
 கும்பிடல், 237.
 குமரவேள், 33. [109.
 குமரன் அண்டத்தை வலம் வந்தது,
 குமரியாடல், 89,

குயிற்பத்து: திருவாசகத்துள்ள ஒருப
 குரக்கினம்-குரங்கினம், 15. [திகம், 126.
 குரத்தியர்-சைனமத்தத்துள்ள தவமுது
 குரு, 94. [மகளிர், 190.
 குருந்து, 112, 115.
 குருவான், 23. [94.
 குருவிந்தமணி- அரசர்சாதிமாணிக்கம்,
 குருவிருந்தத்துறை: இவ்வூர் மதுரை
 க்கு மேற்கே, ௧0-நாழிகை வழித்
 தூரத்தில் உள்ளது; குருவித்துறை
 யென இக்காலத்து வழங்கும்; பன்
 றிக் குட்டிகளாக வந்தோர் பழம்
 பிறப்பிற் பிறந்த ஊர் (திருவிளையாடல்
 பன்றிக்குட்டிக் கு. உ.)
 குருளை-குட்டி, 11, 291, 345-6.
 குலச்சினை, 179.
 குலசேகர பாண்டியன்வடிவம்: பொற்
 றுமரையில் வடபாலுள்ள பாண்டி
 யன் படித்துறையில் மேல்பாற்றா
 ணிலுள்ள வடிவம்; குலசேகரபாண்
 டியனென்பவன் தனஞ்சையன் சொ
 ல்லக் கேட்டு இத்தலத்தைக் கண்டு
 நகராகச் செய்வித்து இதனை இராச
 தானியாகக் கொண்டவன். (திரு
 விளையாடல் திருநகரங்.)
 குலதிலகம், 321.
 குலம் - மலை, வங்கிசம் (மூங்கில்), 15,
 குலவரை - இமயம், 15. [68.
 குலிசம், 25.
 குலை-கரை, 15.
 குலோத்துங்கசோழன் கோவை, 163.
 குழகன், 268.
 குழந்தைக் கோலம், 154.
 குழப்பி - குழம்பச் செய்து, 57.
 குழம்பு கொற்றாளர், 145.
 குழம்புதல் - மனங்கலங்குதல், 145.
 குழல், 261.
 குழலி, 72.
 குழற்கா, கூந்தலாகிய சோலை, 33.
 குழாம், 25.
 குழுவமண் குண்டர், 180.
 குழுவுடையமண், 189. [பதிகம், 123.
 குழைத்தபத்து: திருவாசகத்துள்ள ஒரு
 குளம். நெற்றி, வாவி, 71, 101.
 குளிர்விமானம், 27.
 குறட்டன், 44.

குறட்டனு-பூதவுடம்பு, 44.
 குறள்-குறுகியது, 44.
 குறி-புண்டரம், முத்திரை, 152, 299.
 குறிஞ்சி, 16.
 குறிஞ்சிலி-ஒருவகைமரம், 269.
 குறிஞ்சிலிக் கொத்து, 269. [243.
 குறியறிவு-குறித்தலையுடைய அறிவு,
 குறுந்தொகை: எட்டுத் தொகை நூல்
 களுள் இரண்டாவது, 67.
 குறும்பர், 346.
 குறும்பெருநரிகள், 141.
 குறுமுனி-அகத்தியர், 9, 348.
 குறுமுனிவன், 321.
 குறை - குற்றம், 96.
 குறைந்து, 252.
 குன்றக் கரியுரித்தோன், 296.
 குன்றமெறிந்தாய், 228.
 குன்றி-குன்ற, குன்றிமணி, 191, 235.
 கூகை-கோட்டான், 132.
 கூசல்-நாணல், 118, 183, 241.
 கூடம்-வஞ்சனை, மாடத்தின் மேற்பக்
 கூடமில்லான், 54. [கம், 54.
 கூடல், 5, 19, 55, 249, 320, 23.
 கூடல் நகர்த்துதி, 5. [346, 348.
 கூடலிறைவனன்றிவேறொரு தெய்வ
 கூடற்புரம், 324. [முண்டோ, 288.
 கூடன் மன்னன், 325.
 கூடனகர், 322.
 கூடி-விரட்டி, பட்டுக் கோட்டை முத
 லிய இடங்களின் வழக்கு, 174, 245.
 கூடைதட்டிப் பறம்பு: திருப்பரங்
 குன்றத்தின் வடக்கே பூதங்கண்ட
 குளத்திற்குத் தென் கிழக்கே யுள்
 ளது; குளத்தை வெட்டிய பூதம்
 மண் கூடையைத் தட்டுதற்கு இட
 மாக இருந்தமையின் இஃது இப்
 பெயர் பெற்ற தென்பர்.
 கூத்தன், 193.
 கூத்து, 157-8.
 கூதிர்வான், 210.
 கூப்பிடு-கூப்பிடுதூரம் 100.
 கூப்பீடு, 100.
 கூபம்-கிணறு, 223, 332.
 கூர்க்கு மூக்கு, 397.
 கூர்ம புராணம்: பதினெண் புராணங்
 களுள் ஒன்று, 300.

கூருகிரெண்கு, 15.
 கூவம்-கிணறு, 330, 333.
 கூற்றங்கெட உதைத்தோன், 296.
 கூறை - ஆடை, 119.
 கூன், 340.
 கூனல், 348.
 கூட்டேன்-ஐயோ, 117, 156.
 கெருடி - ஆயுதப் பயிற்சி செய்யுஞ்
 சாலை, 244.
 கேட்டுமுட்டு : சைனபரிபாழை;
 “என்றுகூறலுங் கேட்டுமுட்டியா
 னுமென்றியம்பி” (பெரிய. திரு
 ஞா. சுஅசு), 183.
 கேடகம், 205.
 கேதகை, 10, 221.
 கேரளர், 206. [63,
 கேவலனல்லன் - சாதாரணனல்லன்,
 கேழல், 24, 291 - 2, 295, 303,
 கேளவர், 221. [329.
 கை - செயல், 196.
 கை இறக்கல்: யுத்தபரிபாழை, 171.
 கைதவகேள் கைதவமாகாது, 286.
 கைதவம்-வஞ்சனை, 197, 286, 343.
 கைதவன், 99, 156.
 கைந்தலை-விதவை, 216.
 கைப்பொருள் கொண்டு மெய்ப்பொ
 ருள் தேடுவான், 203. [197, 258.
 கையர் - வஞ்சகர், 187, 191, 195,
 கைலை, 72.
 கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி, 72,
 கைவாளம்-கைக்கத்தி, 136. [335.
 கைவிதிர்க்கொண்டு - கையை உதறிக்
 கோக்கில், 96. [கொண்டு, 185.
 கொக்கு-குதிரை, 132.
 கொங்கணர், 206.
 கொங்கர், 206.
 கொங்குதேர்வாழ்க்கை: குறுந்தொகை
 யிலுள்ள இரண்டாம் செய்யுளின்
 முதல், 66.
 கொச்சை-சீகாழி, 188. [தர், 188.
 கொச்சைப்பாலன்-திருஞான சம்பந்
 கொச்சைமுனி - திருஞான சம்பந்த
 மூர்த்தி நாயனார், 190. [262.
 கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்,
 கொட்டு - மணவெட்டி, 145, 147,
 கொடிகள், 14. [165,

கொடுக்கு-ஆடையின்தொங்கல், 143.
 கொடுங்கு, 171. [4, 269.
 கொடுங்குநம்-பிரான்மலை, 181.
 கொடுங்கோல், 139.
 கொடுங்கோளுர்; கழறிற்றறிவார் நாய
 னுருடைய இராசதானி, 276.
 கொடைத்தகவு, 274.
 கொண்கன், 333.
 கொண்டல்-மேகம், 17.
 கொண்டல்வண்ணன், 50.
 கொண்டாழி: மதுரையின் மேற்கேயுள்
 ளதோரோடை; விலைச்சிற குள
 மாகவுள்ளது; சோழன் முதலியோ
 ராரத்தன்னுட் கொண்டு ஆழ்த்தின
 மையால் இப்பெயர் பெற்றது, 10,
 241, 327, 342. [காரம், 55.
 கொண்மு: கொண்முவென்பதன்வி
 கொண்மூ-மேகம், 54, 280.
 கொத்திசை, 271.
 கொத்து-தொகுதி, 63, 261, 269, 271.
 கொந்தக்குலம்-கொந்தக்கக்குலம்; மது
 ரைக்கு அக்கினி மூலையில் 4-நா
 றிகை வழித்தூரத்தில் கொந்தகை
 யென்று ஓர் ஊருண்டு; அதிற்
 கொந்தக் வேளாளரொன ஒருவகுப்
 பினர் உளர், 202.
 கொந்தகப்பெருமான், 206, 208. [325.
 கொந்தகன் - படைத்தலைவன், 149,
 கொந்தகை: மதுரைக்குத்தென் கிழக்
 கில் 4-நாழிகை வழித்தூரத்தில்
 உள்ளதோருர்; கொந்தக்க குலத்தா
 ராகிய ஒருவகை வேளாளர் அதில்
 இருக்கின்றனர்; சுந்தர சாமந்தரைக்
 கொந்தக்ககுலத்தாரென்று, 10-ஆம்
 திருவிளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.
 கொந்தவீரன், 340.
 கொம்பு, 136.
 கொம்மை-வட்டம், 36,
 கொல்லொண்ப்படை எவற்கும் வெவ்
 லொணுது, 177.
 கொழுமன்னர், 16.
 கொள்ளிகொள்வட்டம், 131. [108.
 கொளப்படும் - கொளல் வேண்டும்,
 [விடாமை, 287.
 கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது
 கொளுவுதல்-பொருத்துதல், 30.

கொற்றம், 104.
 கொற்றவன், 259. [143, 147.
 கொற்றான் - மண்வேலை செய்பவன்,
 கொற்றாளர், 145.
 கொற்றுகுதிரறுப்பனுக்குரிய கூலி,
 கொத்து, படி, மண்வேலை, 143,
 கொன்-அச்சம், 231, 343. [145.
 கொன்றிட- வருத்த, 25.
 கோ-தலைமை, 12.
 கோ என்பதை முடிமன்னர்களின்
 பெயரோடு சேர்ப்பர்: கோச்சே
 ரன், கோச்சோழன், கோப்பாண்டி
 யன், 40. [297.
 கோக்கயம்-தலைமையாகிய கரிக்குருவி,
 கோகனகத்தன், 50.
 கோகிலச்சாரம், 285.
 கோங்கு, 17.
 கோச்சடை: கோச்சடிவ வருமரால்
 அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்
 யப்பெற்றதனுடைய (பயகரமாலையுரை);
 மதுரைக்கு 2-மயில் மேற்கேயுள்
 ளது.
 கோச்சடிவருமன்-உக்கிரப் பெருவ
 முதியாருடைய உபநயனத் திருநா
 மம், 52, 333.
 கோசலர், 206.
 கோட்டம், 221.
 கோட்டுமண் கொள்ளல் - மண்ணைக்
 கொம்பாற்றுகத்தியெடுத்தல், 178.
 கோட்டை, 327.
 கோடகம்-குதிரை, 107, 129, 137.
 கோடகவமர்-குரைமேலேறிச் செய்
 யும் சண்டை, துவந்தயுத்தம், 231.
 கோடாரி, 270.
 கோடிக்க-அலங்கரிக்க, 121.
 கோடிநாயிறு-கோடிசூரியர், 250.
 கோடு-கரை, மறு, 327.
 கோடுடைமாமுனி - கலைக்கோட்டு
 முனி, 111. [தல், 14.
 கோடுதல்-வழிதப்பிச்செல்லுதல், வளை
 கோடுவன், 14.
 கோணம்-சதுரம், 61.
 கோத்திரம்-குலம், 322, 325.
 கோத்தும்பி, 115.
 கோதனம் - பசு, 209.
 கோதிலாமரபின் வந்தகுலம், 66.

கோதை-சேரன், 279.
 கோப்பு-கோத்தல், பெருமை, 321.
 கோபம், 95.
 கோபுரம், 183. [மாணிக்கம், 94.
 கோமளமாணிக்கம் - பார்ப்பனச்சாதி
 கோமாயு-நரி, 124.
 கோமாதவருமன்-சுந்தரமாமர், 40.
 கோமான்-அரசன், 279.
 கோமூத்திரி: ஒருவகைநடை, 130.
 கோமேதகம், 97.
 கோயில், 60, 67, 102, 121, 137,
 155, 170, 187, 193, 254, 268,
 301, 307, 370.
 கோயிலைப் பொன்னால் வேய்ந்தது,
 150, 158, 242, 244. [பதிகம், 115.
 கோயிற்பத்து: திருவாசகத்துள்ள ஒரு
 கோயிற்புராணம், 182. [240.
 கோரம்-கொடுமை, சோழன் குதிரை,
 கோல்-அம்பு, அளக்குங்கோல், 142,
 162, 328, 337, 343.
 கோலம்-அழகு, பன்றி, வேடம், 154,
 214, 240, 269-70, 292, 324, 329.
 கோலறை, 142-3, 147.
 கோலிய, 124.
 கோலினர்கள், 148.
 கோலுதல்-வளைத்தல், 148.
 கோவணம், 122. [கொடான், 122.
 கோவணமும் ஒடுமன்றிக் குதிரை
 கோள்-விடம், 176.
 கோளகை, 208.
 கோறல், 99.
 கோன்-அரசன், இடையன், தலைவன்,
 21, 50, 262, 326.
 கோனெனும் பெயர், 89, 214.
 கௌவை, 134.
 சக்கரம்-ஆற்றை, 348.
 சகடு, 301.
 சகநெறி-உலகநடை, 46.
 சகலகலாவலவன், 349.
 சங்கக்கு-சங்கப்புலவருக்கு, 345.
 சங்கத்தமிழாய்ந்ததென்னன், 7.
 சங்கத்தார் கோயில்: இது சோம சுந்
 தரக் கடவுளுடைய திருக்கோயிலி
 லுள்ள பெரிய பிராகாரத்தில் வாயு
 மூலையிலுள்ளது; இதில் முருகக் கட
 வுள், அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புலவர்

நாற்பத்தொன்பதின்மர் ஆகிய இவர்
 களுடைய திருவுருவங்கள் முதலி
 யன உள்ளன.
 சங்கத்தார் திருவுருவங்கள்: பொற்
 ருமரையின் வடக்கரை மண்டபத்
 துள்ள தூண்ப்பத்திகளிலும், ஸ்வாமி
 கோயிலுள் வாயுமூலையின் கண்
 உள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களு
 டைய திருவுருவங்கள் அமைக்கப்
 பெற்றுள்ளன.
 சங்கத்தின் கீழே சிவபெருமான் நின்
 றது, 4, 14, 68, 70.
 சங்கப்பலகை, 61, 320, 348.
 சங்கப்பலகை கொடுத்தது, 61.
 சங்கப்பலகை மொழியறிதல், 9, 61.
 சங்கப்புலவர்கள், 17, 61, 65, 67, 69,
 72, 77-9, 182, 280, 286. [336.
 சங்கம்-கொகுதி, 14, 68, 81, 112,
 சங்கமண்டபம், 61 - 2, 81, 121.
 சங்கமவடிவம், 300. [238, 267.
 சங்கரன்-சுகந்தைச் செய்பவன், 44,
 சங்கரா, 73.
 சங்குப்படுதெங்களுக்கும், 68.
 சங்கீதம், 268, 272.
 சங்கு-சங்கநிதி, வளையல், 15, 24, 128.
 சங்கை-சந்தேகம், 116.
 சச்சரி, 205.
 சசி-இந்திராணி, சந்திரன், 42, 264.
 சசிபதி-இந்திரன், 264.
 சஞ்சலம், 183.
 சட்டென: விரைவுக்குறிப்பு, 99.
 சட்டை, 68. [230.
 சடக்கென-விரைவாக, 59, 60, 153,
 சடகம்-கரிக்குருவி, 297.
 சடங்கு-நித்தியகன்மம், யாகமல்லாத
 கர்மம், 26, 41, 139, 152, 298.
 சடங்குக்கந்தன், 46.
 சடங்குமைந்தன், 39.
 சடாக்கரம்-ஆறெழுத்து, 227.
 சடிலம், 69.
 சடைகொடுவெருட்டல்-வேண்டா, 69.
 சடைப்புரை-சடையினுள்-வெளி, 55.
 சடைமன்னன், 320.
 சடைமுடியழகன், 175. [ரம், 308.
 சடையாயெனுமால் என்னுந் தேவா
 சடையுக்கிரை, 9.

சண்டவெங்கோபம் - மிக்கவெங்கோ
சண்பகம், 221. [பம், 36.
சண்பை-சிகாழி, 307.
சண்பை நாயகர், 185.
சத்தி-வேல், 81, 229, 320.
சத்திபீடம், 19.
சதகம், 115.
சதங்கை சலன் சலனென, 130.
சதமுறை-பலமுறை, 47, 146.
சதிரோன், 109.
சதுமறைமுனிவர், 58.
சதுமடம், 5.
சதுவேதம், 3. [ஞன் ஒன்று, 95.
சந்தக்கேடு - மாணிக்கத்தின் குற்றங்க
சந்தம்-இயல்பு, சந்தஸ், 26, 178, 237.
சந்தனம், 328.
சந்தியாமடம், 309.
சந்திரமா, 301.
சந்திரமாலம், 301.
சந்து-சந்தனமரம், 156, 229, 247.
சந்தை-சொன்னதை மீட்டும் சொல்
ல், வேதம், 112, 270, 312.
சந்தைகள், 246.
சந்தைசொல்லாண்டு, 282.
சந்தாகம்-கவசம், 26.
சப்படி, 96.
சபவடக்கரமுந்தானும், 172.
சபவடம் - ஐபவடம், 114.
சபைஐந்து - ஆயிரக்கான் மண்டபம்,
நூற்றுக்கான் மண்டபம், முதற்
பிராகாரத்தின் வடக்கே இரண்டு
சபை, வெள்ளியம்பலம்.
சம்பந்தர், 325, 330, 340.
சம்பு, 3, 256.
சம்புமா-நரியாகிய குதிரை, 125.
சம்புவாணை, 134.
சமண்டலைவர், 198.
சமணர், 178-80, 198, 337, 340.
சமணர் எண்ணியிரவர், 193, 195-7,
சமயாசாரியர் நால்வர்துதி, 7. [325.
சமனெளமலை: இலங்கைத்தீவில் உள்
ளது, 94. [நான்கு, 94.
சமனெளமையைச் சார்ந்த மலைகள்
சமாதி-சங்கற்பம், சமாதானம், ஞான
திருஷ்டி, நினைவு, 66, 86, 125,
சமையம், 24. [243.

சயசய, 222.
சரக்கறை-பொன்னறை; "சரக்கறை
யோவென்றனி நெஞ்சமே" (திரு
நா.தே.), 203.
சரணம் சரணம், 175. [288.
சரம்-ஸ்வரம், அம்பு, சலம், சலனம்,
சரவணப்பொய்கை - திருப்பரங்குன்
றத்தில் உள்ளதொருதீர்த்தம், 227.
சரவணபவ, 227.
சராசரங்கள், 288.
சரியையாதி நான்குமார்க்கம்-சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானம், 8.
சல்லிநகர், 205.
சல்லியாண்டான், 315.
சலசரங்கள்-நீர்வாழ்வன, 308.
சலம்-துன்பம், தணியாக்கோபம், 259,
சலன் சலனென, 130. [288.
சலிலம், 46.
சவாலக்கம்-வயிரம் பிறக்குமிடம், 96.
சவிப்ப-சபிப்ப, 336.
சவுதம்-சிரோதம், நூல், 130.
சள்ளிடல்-நரியின் ஒலிக்குறிப்பு, 138.
சற்பம் = சர்ப்பம்-பாம்பு, 53, 207.
சக்ஷுதிகை, 113.
சாக்கியர்கள்-சமணர்கள், 198.
சாட்சி, 350.
சாடுதல், 300.
சாணகம்-சாணம், 198.
சாத்தல்-வேதம், 114. [128, 140.
சாத்தவர்கள் - குதிரை வாணிகர்கள்,
சாத்தன் - ஐயனார், 201.
சாத்திய, 263.
சாத்து - படைத்திரார், 344.
சாதகக்கண், 95.
சாதனங்கள், 215.
சாதனம்-உருத்திராக்கம், 255.
சாதனை-பயிற்சி, 169.
சாதாரி-ஓர் இசை, தேவகாந்தாரி, 271,
273, 328, 349.
சாதிப்பித்தல், 169.
சாதிமுறையறியாத சமணர், 169.
சாதிமெய்நெறித்தருமநீங்காவேதி
சாதியந்தணன், 140. [யர், 107.
சாதுமார்க்கம், 120.
சாந்து-சந்தனம், 344.
சாபம், 77.

சாம்பனத்தம் : சைனர்களுடைய ஏடு
கள் நெருப்பில் வெந்த இடமென்
சாம்பிராணிக்குதிரை, 119. [பர்.
சாம்பூநதம், 93.
சாமந்தர்-சேனைத்தலைவர், 202, 295.
சாமரம்-கழுமரம், சாமரை, 198.
சாமரை, 279.
சாபுச்சியம், 195.
சாரசமுச்சயம் - உத்தரமா புராணத்
துள் ஒருபகுதி, 6, 29.
சாரம் - ஸாரம், 349.
சால்-பாண்டவிசேடம், 10.
சாலநல்லவன், 222.
சாலம் - கூட்டம், 254.
சாலி, 15, 110.
சாலிகோத்திரர், 108.
சாலிச்சூடு - நெல்லரி, 18.
சாளரசங்கீதம்-வேரோர் இராகத்தின்
நடையைத் தழுவி இனிமையை
யளிக்கும் இசை, 268, 272.
சாறு - கலியாணம், 152.
சான்றவர் - சங்கப்புலவர், 72. [346.
சான்று - சாட்சி, 306 - 7, 330,
சான்றோர் - நியாய சபைத்தலைவர்,
75, 216.
சீக்கனவு - உறுதி, 281.
சிக்கிலாநடை, 130.
சிக்குநாற்றம், 69.
சிக்கென, 230.
சிகை, 200.
சிங்கநாதம், 197, 220, 241, 253-4.
சிங்கமுகக்கணை, 104.
சிங்களர், 206.
சிங்காசனம், 186.
சிச்சிலி - மீன்குத்திக்குருவி, 267.
சிட்டர், 217.
சிட்டன், 144.
சித்தர், 320, 326, 342. [344.
சித்தன், 57, 59, 169, 324, 334,
சித்தியெட்டு, 216, 218, 341, 349.
சித்திரக்கோவை, 150.
சித்திரகாயம் - புலி, 2.
சித்திரச்சொக்கன், 273, 277.
சித்திரப்பலகை, 62.
சித்திரமண்டபம், 125, 149, 207.
சித்திரைச்சித்திரை, 265, 344,

சித்திரைச்சித்திரைத்தினம்-சித்திரை
மாதத்துச் சித்திரை நட்சத்திரம்,
சித்திவிநாயகர், 2. [28.
சிதம்பரபுராணம், 12.
சிதம்பரம், 2, 4, 150.
சிந்தாமணி, 24.
சிந்துரப்பட்டயானை, 221. [265.
சிந்தைக்கினிமை தரும் பரமசிவன்,
சிந்தையால் இன்பம் அனுபவித்தல்,
சிந்தைவாழ்ந்து-மனமகிழ்ந்து, 27. [88.
சிரபுரப்பாலர் - திருஞானசம்பந்தர்,
சிரமநிலை-யுத்தப்பயிற்சி, 169. [193.
சிரமநீதி, 169.
சிலப்பதிகாரம் : தமிழ்ப்பஞ்சகாவியங்
களுள் ஒன்று, 9, 17, 42, 80, 94-7,
99, 221, 224, 283, 298.
சிலம்பொலி, 105.
சிலுப்ப - சிலிர்ப்ப, 112.
சிலேடை, 14, 57, 89, 137, 143,
சிலைமலை, 264. [207, 253, 261.
சிலைத்து-முழங்கி, 84, 101, 208.
சிலைமலைவில்லான் - மலைகின்ற வில்
லாக மேருமலையைபுடையவன்,
சிவசங்கர, 270. [264.
சிவதீர்த்தத்திலுள்ளமுகடலடங்கினமை,
சிவதீர்த்தம், 333. [20.
சிவபாக்கியம்-சிவபுண்ணியம், 114.
சிவபுராண அகவல் : திருவாசகத்துள்ள
[ஒரு பகுதி, 149.
சிவபுராணம், 309.
சிவபெருமான் குருந்த மரத்தின் கீழ்
999-மாணக்கர்களுடன் ஞானாகிரிய
ராக எழுந்தருளியிருந்தமை, 115.
சிவபெருமான் திருவந்தாதி, 79.
சிவபெருமானது வீரப்புகழ், 281.
சிவமுனி-தருமியின் தந்தை, 66, 335.
சிவலிங்கார்ச்சனை, 332. [349.
சிவலோகம், 250, 311, 313, 347,
சிவலோகம் உலகுக்கெல்லாமுயர்ந்
சிவன், 252, 263. [தது, 250.
சிவன், வன்னி, கூவம், 303.
சிவன்முயர் கோலம், 281.
சிவஸ்துதி, 30, 42, 44, 46, 71, 90,
110, 117, 119, 123, 151, 159,
173, 175, 204, 213, 222, 251-2,
258, 268, 285, 305.

சிலிகை, 272, 315.
 சிவைய-நரி, 140, 198. [ளார், 2.
 சிற்றகன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்
 சிற்பநூல், 27.
 சிற்பர்கள், 234.
 சிற்பரன்-பரமசிவன், 303.
 சிற்புட்பகேசி-ஞானப்பூங்கோதை, 70.
 சிற்றம்பலத்தைப் பொன்னால் மேய்ந்
 சிற்றரும்பலகை, 62. [தது, 158.
 சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையு
 டைய உமாதேவியார்; இடைச்
 சாதிப்பெண், 262.
 சிறுக்கன்-சிறுவன், 214.
 சிறுமையிற்றெள்ளியார்-திருவேடகத்
 தில்ஞானசம்பந்தர்பூசித்தசிவபெரு
 மான், 201.
 சிறைக்கூடம், 160.
 சிறையறை-சிறைச்சால, 141.
 சின்னம்-துண்டம், 175.
 சீகாழிபன்னிரண்டு பெயரையுடைய
 சிட்டுக்கவி, 328. [து, 179.
 சீதமண்டலக்குலம்-சந்திரகுலம், 229.
 சீதளவழுது, 221.
 சீதளவிமானம், 41.
 சீயம் - சிங்கம், 65.
 சீர்த்தி, 109.
 சீரா - தலைச்சீரா, 235.
 சீரை-கந்தை, 269.
 சீவகசிந்தாமணி: தமிழ்ப் பஞ்சகாவியங்
 களுள் ஒன்று, 11, 17, 66, 88, 91,
 113, 122, 138, 153, 178, 231,
 279, 286, 296, 328.
 சீனர், 206.
 கூகந்தவனம், 111.
 கூகம் - கிளி, 162.
 கூசி - சுத்தம், 319.
 கூட்டுத்தருகுவன், 145.
 கூண்ணம், 18, 115.
 சுத்தசாளரசங்கீதம் - சுத்தமும் சாளர
 முமாகிய சங்கீதம் (சுத்தம் - இயல்
 பான நடையுள்ள இசை; சாளரம்-
 வேறேறிராகத்தின் நடையைத்
 தழுவி இனிமையை யளிக்கும்
 இசை), 268, 272.
 சுதன் - பிள்ளை, 333. [151, 340.
 சுந்தர சாமந்தனென்னும் சேனாபதி

சுந்தரத்தானம்-சுந்தரகேசுத்திரம், 13.
 சுந்தர நடனம்-சொக்கத் தாண்டவம்,
 சுந்தரபாண்டியம்-ஒருநூல், 151. [5.
 சுந்தரமாதன் - திருஞான சம்பந்தமூர்
 த்தி நாயனருடைய திருவருளால்
 வெப்புநீங்கி அழகெய்தியபின், கூன்
 பாண்டியர் இத்திருநாமம் பெற்ற
 னர், 40, 189 - 90, 296, 333.
 சுந்தரர், 41.
 சுந்தரவடிவமிக்க துருவாசன், 30.
 சுந்தரன், 66, 80, 121, 160, 164,
 187, 190, 204, 223, 230, 270,
 280, 283, 294, 298.
 சுந்தரேச்சாரன், 350.
 சுந்தரேசன், 31, 87.
 சுபதக்கிரமம் - சுபத்தைக் கொடுக்கிற
 சும்மாடு, 143. [நடை, 130.
 சும்மை - ஒலி, 142.
 சுமங்கலை, 22.
 சுரந்திரத்தது, 349.
 சுரம், 287.
 சுரவி - காமதேனு, 24.
 சுரிகை, 205.
 சுருட்டுகோண்டது, 185.
 சுருதி, 1, 18, 285.
 சுருதிமூவுலகு, 40.
 சுருதிமைந்தர், 22.
 சுருள், 189.
 சுவற, 333
 சுவை ஆறு, 319.
 சுற்றுமுற்றையும், 126.
 சூகரம், 139.
 சூடாமணி நிகண்டு, 151.
 சூத்திரங்கள், 73.
 சூத்திரஞ்ஞானம், 257, 327.
 சூத்திரகுலம், 255.
 சூத்திரர், 149.
 சூத்திரர் தலைவன், 258.
 சூத்பல்லவம், 95.
 சூதமாகதர், 125.
 சூதர் - நின்றேத்துவார், 125.
 சூதவனம், 351.
 சூர்-சூரபன்மன், 6.
 சூரியர்-வித்வான், 214.
 சூரியன் முதலியவர்கள் வாதுபுரியந்த
 னரை வணங்குதல், 106.

சூல், 128, 270, 336.
 சூலியர் - கர்ப்பமுடையோர், 22.
 சூழ்ச்சி, 188.
 சூழ்தல் - ஆராய்தல், 207.
 சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, 116.
 சூளாமணி - முடிமணி, 34, 257, 327.
 சூளுதவு, 88.
 சேங்கால்நாரை, 310.
 செங்கோல், 2.
 செச்சை - வெட்டி, 89.
 செட்டி-வணிகன், முருகக்கடவுள், 77, 83, 93, 132.
 செட்டிகள், 302.
 செட்டிப்பண்பு-வெசிய வேடம், 326.
 செட்டியப்பன், 83.
 செட்டியார், 88.
 செட்டியான சொக்கு, 322.
 செடி - நாற்றம், 269.
 செண்டலங்காரர் - இராசமன்றர் கோயிற் பெருமான், 9.
 செண்டின் முற்கொம்பு, 136.
 செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம், 9, 52, 136, 300, 320, 346, 348.
 செண்டுவெளி-குதிரைவையாளிவீதி, செத்தி - சீவி, 195. [130, 323.
 செத்திலாப்பத்து: திருவாசகத்துள்ள ஒருபதிகம், 115.
 செந்தமிழ், 62.
 செந்தமிழ்க்கினியசொக்கன், 261, 282.
 செந்தமிழ்பயிலுஞ் சுந்தரன், 187.
 செந்தமிழ் மந்திரவேடு, 197.
 செந்தமிழ்முக்கட்சொக்கன், 34.
 செப்புவல், 14.
 செபவடம், 172.
 செம்பியன், 183, 322, 343.
 செம்பொனுவயம், 110.
 செம்மண்-மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
 செம்மலேறு தேவிக்கு உவமை, 36.
 செம்மனச் செல்வி-வந்தியின் பெயர், செய் - செய்தல், 62. [338.
 செய்யு - செய்து, 136.
 செய்யனையென்னும்தேவாரம், 185.
 செய்யுள் - உரை, 76.
 செய்யசெயவென்று, 182.
 செருவார்கணக்கர், 142.
 செல் - மேகம், 19, 101, 276.

செல் உயர் அரசர்-மேகங்களினுயர்ந்த அரசர், 230.
 செல்லல் - துன்பம், 211.
 செல்லிநகர் : இந்துலாசிரியருடைய ஊர்; செல்லி நாடெனவும், பாசாரம் சதுர்வேதிமங்கலமெனவும் கூறப்படும்; அதிலீராமன் பட்டினத்திற்கும் இப்பெயருண்டென்பர், 316.
 செல்லூர்:குதிரை வடிவத்தை விட்டு நரிகள் சென்ற இடமாம்; இது மதிச்சய மென்னும் ஊர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்கு வடக்குமாக உள்ளது.
 செல்வமின் - செல்வக்குமாரி, 324.
 செல்வன், 213, 268.
 செல்வி செல்லியென்றதல், 20.
 செவ்வந்திமாலை, 137.
 செவ்வி, 26.
 செழியர்குலம், 318, 337.
 செழியர்நாதர், 22.
 செழியன், 80, 294, 324, 342.
 செழியன்மாறன், 58.
 செழுந்தமிழ்க் கொத்து, 74.
 செற்றம் - தணியாக்கோபம், பிறரை வருத்துதல், 62, 169, 192.
 செற்றாயக்கொற்றான், 147.
 செற்றி - நெருங்கி, 69.
 செறு - அடக்கு, 167.
 செறுத்தனர், 60.
 செறுத்து, 127.
 சென்ற - வந்த, 180.
 சென்னி, 156, 238, 247, 273. [229.
 சென்னி நீதி மண்டலம்-சோழநாடு, சென்னிப்பத்து : திருவாசகத்துள்ள ஒருபதிகம், 114.
 சென்னிமண்டலம், 187.
 சென்னிமன், 266.
 சென்னியப்பத்து - சென்னிப்பத்து, செனிக்க - பிறக்க, 329. [114.
 சேட்டநாதன் - மகாதேவர், 22.
 சேடம் - சேஷம், 331.
 சேடன் - பாம்பு, 5.
 சேடனார்-திருவேடகம், ஆதிசேடன் பூசித்த தலமாதலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது, 199.
 சேடு-பெருமை, 289, 337.
 சேதிபர், 206.

சேதிபர் கோமான், 208.
 சேதிபர் கோமான், 208.
 சேந்த - சிவந்த, 16.
 சேமம், 18.
 சேய், 329. [225.
 சேரசோழபாண்டிய ரென்னு முறை,
 சேரமான், 350.
 சேரமான் பெருமான் நாயனார், 11.
 சேரன்சோழன், 225.
 சேரனாடு, 225.
 சேலுடன் செண்டிட்டு, 330.
 சேலை, 204.
 சேலைத் தலைமிசை முடிந்துகொண்டு-
 ஆடையின் தலைப்பை முடிந்து
 கொண்டு, 239.
 சேலைதருதல் (சன்மானம்), 204, 207.
 சேவறுகுறி - இடபமுத்திரை, 92.
 சேனைகள், 206.
 சேனையைக் காட்டுதல், 206.
 சேனையோட்டுசாமந்தர், 295.
 சேனைவீரர், 253.
 சைந்தவக் குதிரை, 119.
 சைவசிகாமணி, 191.
 சைவசித்தாந்தம், 191.
 சைவன், 338.
 சைவன்மகள், 152.
 சோக்கதானடவம், 42.
 சொக்கநர்தருலா, 27. [286.
 சொக்கநாதன், 160, 161, 211, 265,
 சொக்கநாயகன், 1, 58, 78, 107, 211.
 சொக்கப்புனிதன், 93.
 சொக்கமூர்த்தி, 92, 260.
 சொக்கர், 53, 312.
 சொக்கவேந்து, 260, 301.
 சொக்கன், 8, 42, 53, 61, 82, 89,
 93, 103, 128, 136, 151, 155,
 164, 173-4, 191, 209, 215, 218,
 226, 261, 265, 267, 273, 282,
 285, 289, 291, 295, 298-9, 307-
 8, 310, 312-4, 317, 334, 337-8,
 341, 346-7.
 சொக்கன் றூசு, 136.
 சொக்கன் றேலாக்கை, 173.
 சொக்கன் லலால் வேறெரு தெய்வ
 மில்லை, 273, 312.
 சொக்கனூலயம், 190, 279.

சொக்கு-போழுகு, 1, 27, 98, 143,
 151, 172, 207, 277, 339, 342,
 344-5. [172.
 சொட்டை - ஒருவகை ஆயுதம், 109,
 சொல்-புகழ், 285, 316.
 சொல்லெனுஞ் செந்தமிழ், 72.
 சொன்றி - சோறு, 44.
 சொன்றிமலை, 9.
 சோகம் - வாட்டம், 47.
 சோகித்தல், 26.
 சோதி, 6, 247. [பத்து, 123.
 சோதியே சுடரேயென்னும் அருட்
 சோதிவடிவமங்கை : இப்பெயர் காந்தி
 மதியென்னும் வடமொழிச் சொல்
 வின் மொழிபெயர்ப்பு, 33.
 சோம சுந்தரக் கடவுள் ஈசானத்தில்
 ஆடியது, 5, 157.
 சோமன் - சந்திரன், சோம சுந்தாக்கட
 சோரர், 22. [வுள், 106, 111.
 சோலைமலை, 178.
 சோலையும் சுருட்கொண்டது, 185.
 சோழன், 163, 337.
 சோழனாடு, 225. [சம்பந்தர், 184.
 சோழியவைதிகச்சிறுவன் - திருஞான
 சோனகர், 206.
 ஞாப்பு - போர், போர்க்களம், 36, 220.
 ஞாயில், 92.
 ஞானி - நாய், 290.
 ஞான்ற - தொங்கிய, 159, 280.
 ஞான்றல் - தொங்கல், 184.
 ஞான்று, 57, 196, 284.
 ஞானக்கண்ணாற்காண்டல், 80.
 ஞானசம்பந்தர், 304-5.
 ஞானப்புதல்வர் - சிஷ்யர், 115.
 ஞானப்பூங்கோதை, 70.
 ஞானபூரணர் - சம்பந்தர், 194.
 ஞானமாமுனிவர் - சம்பந்தர், 193.
 ஞானமுதல்வன்-சிவபெருமான், 274.
 ஞானயானை, 180.
 ஞானவாணிஷ்டம், 11.
 ஞானவுபதேசம், 74, 323.
 ஞானவேந்தர் - சம்பந்தர், 197.
 ஞானோபதேசம், 349.
 ஞீயிரேசை, 18.
 தக்கயாகப்பரணி, 6, 35, 49, 127
 182, 187.

தக்கரம் = தஸ்கரம் - ஈனகாரியம், கன்
தகர், 133. [ளத்தன்மை, 57.
தகாக்கொலை, 139.
தகுணிச்சம், 205.
தசதானம், 246.
தட்பம், 203.
தடக்கை வீரன், 222.
தடக்கை வேந்தன், 57, 295.
தடம் - தீர்த்தம், 48, 72, 252.
தடாதகை, 34, 38, 318 - 9, 332-3.
தடாதகையார், 319.
தடாரி, 205.
தடி, 171.
தடினி-ஆறு, 91, 176, 199.
தண்டம் - தண்டனை, பிரம்பு, 142,
146, 192, 204, 215.
தண்டமிழ் மதுரை, 266.
தண்டமிழ் முருகன், 228.
தண்டலம், 228.
தண்டலை - சோலை, 15, 17.
தண்டலைமலை - சோலைமலை, 178.
தண்டுவந்து - அலைத்துவந்து, 223.
தண்டு - பிரம்பு, 188, 205, 309.
தண்டுலக்கதிர், 110.
தண்டுலம் - அரிசி, 110, 257.
தண்டுவன-பொருந்துவன, 127.
தண்டை-வால், 240.
தண்ணீர்ப்பந்தர், 276, 326, 342,
தண்ணுமை, 205. [349.
தணிவதில்லை-குறையாது, 211.
தத்தன் என்னும் ஒரு பாண்டியன்,
173, 176.
தத்தனேரி: நகூ-ஆம் திருவிளையாட
லிற் கூறப்பெற்ற தத்தனென்னும்
பாண்டியன் உண்டாக்கிய ஊரெ
ன்று தெரிகிறது; குதிரை வடிவ
மொழிந்த நரிகள் தத்திச் சென்ற
இடமாதலின், தத்துநரியென்று
முதலில் வழங்கிய பெயர் அப்பால்
இங்ஙனமாயிற்றென்று சொல்வது
முண்டு; இவ்வூர் செல்லுர்க்கு
மேற்கே யுள்ளது.
தத்துவராயர் பாடுதுறை, 54.
தத்தமணித் தொடை-யானைத் தந்தத்
தாலாகிய மணிகளையுடையமலை,
தந்தி, 112. [240.

தந்திரம் - சேனை, 99, 208, 294.
தந்திரவிலி - நூல்விலி, 260.
தந்திரி - தந்தி, 268.
தந்து - நூல், 60.
தந்தையன் - தந்தை, 253.
தப்பு - ஒருவகைப்பறை, 291.
தபதியர் - ஸ்தபதியர், 236.
தபோதனர், 309.
தம்பம்-ஆதாரம், 54, 203, 342.
தம்பிரான், 68.
தமரம், 17.
தமியர், 71.
தமிழ் - தமிழ்ச்செய்யுள், தமிழ்நூல்,
6, 62, 64, 75, 266, 321, 324, 334,
335, 337, 341, 348.
தமிழ்க்கணக்கர், 145. [228.
தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன்,
தமிழ்க்குரு, 75.
தமிழ்க்கொத்து - தமிழ்ச் செய்யுட்க
ளின் தொகுதி; தமிழ் நூல்களின்
தொகுதி, 6.
தமிழ்கன், 63, 150.
தமிழ்ச்சூத்திரம், 74.
தமிழ்ச்சொக்கன், 4, 81, 103, 263.
தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு, 228.
தமிழ்நதி - வையைநதி, 15.
தமிழ்நாவலர் சரிதை, 105.
தமிழ்ப்பூமி தென்பாலென்பது, 73.
தமிழ்ப்பொழிப்பு, 11.
தமிழ்மலை, 263.
தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர், 286.
தமிழாய்ந்த தென்னன், 7. [14.
தமிழியலை அன்னம் புனலும் அறிதல்,
தமிழிலக்கணம் ஐந்து, 63.
தயாநிதி, 90.
தாக்கு - புலி, 3.
தாணி, 271.
தாம்-தகுதி, 32, 223.
தாளத்தியல், 95.
தாளம்-முத்து, 15.
தாளவடம், 334. [றம், 95.
தாரசம்-மாணிக்கத்தின் ஒருவகைக் குற
தரித்து-தங்கி, 344.
தரிபெறல் = தரித்தலைப்பெறல், நிலை
பெறல், 320.
தருநாட்டரையன்-இந்திரன், 320.

தரும ஆச்சிரமம்-தவஞ் செய்யுமிடம்,
தாருகாவனம் [தருமம்-தவம்], 86.
தரும ஆசனம்-நியாய சபை, 213.
தருமத் தருமீசன், 201.
தரும நானெறி, 310.
தருமநெறி, 18.
தருமம் முப்பத்திரண்டு, 204.
தரும மன்று-நியாய சபை, 213.
தருமமூர்த்தி, 20, 78.
தருமருபத்திருவிளையாடல், 313.
தருமவாச்சிரமம், 86.
தருமி - ஓர் ஆதிசைவன், 66-7, 335.
தலைக்கடை - வாயில், 339.
தலைக்கீடு-தலைச்சாத்து, 127.
தலைபறி-தலைமயிரைப்பறித்துக்கொள்
தலையோடு, 249. [ளுகின்ற, 102.
தவவு-தாவு, 146.
தவவும் - தாவும், 129.
தவளை, 249. [334.
தவிசு-ஆசனம், 61, 277, 301, 320,
தழல் மூன்று, 311.
தழிய-தழுவிய, 337.
தழும்பு, 207.
தள்ளி, 286.
தளம்-சேனை, 318.
தளம்புதல்-துளம்புதல், 198.
தளம்பு நெஞ்சு, 198.
தளரிளவளர் என்னும் பதிகம், 193.
தலை-கட்டு, 19.
தற்பரன்-பரமசிவன், 347.
தறித்து-வெட்டி, 346.
தன்மங்கள், 325.
தன்னைக் கொல்ல வந்ததாயினும் பசு
வைக் கொல்லலாகாது, 177.
தனக் கட்டு, 303.
தனக்கிழி, 67.
தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன், 88.
தனஞ்சயன் வடிவம்: பொற்றாமரை
யிற் பாண்டியன் படித்துறையிற்
கிழக்குத் தூணிலுள்ள வடிவம்
(தனஞ்சய நென்பவன் முதலில்
இத்தலத்தைக் கண்டு மணலூரி
லிருந்த குலசேகர பாண்டியனுக்கு
இத்தல விசேடத்தைத் தெரிவித்த
வணிகன்: திருவளை. திருநகரங்
கண்ட, ந.)

தனபாலன், 212, 214.
தனம் - கொங்கை, பொன், 88.
தனிச்சயம்: இது பாண்டியன் தனித்து
நின்று இந்திரனைச் சயித்த இட
ம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது: தி
ருப்புக்கழ் பெற்ற முருகக் கடவுளின்
ஆலயத்தை யுடையது; ஐயங்கோட்
டைதனிச்சயமென வழங்கும்; “பச்
சிமத் திசைக்குளுத் தமத்தனிச் சய
த்தினிற் பிளைப்பெரு மாளே” (தி
ருப்புக்கழ், 620), 232.
தனிசு - கடன், 120, 343.
தனு - உடம்பு, வில், 153, 293.
தனுமணி - வில்லிற்கட்டியமணி, 231.
நாகம், 44 - 5.
தாங்குதல் - தடை, 217.
தாங்குதல் கொடாது - தாங்காமல்,
தாடி, 177. [தாமதியாது, 62, 72, 89.
தாண்டவிட்டான், 240.
தாண்மிசைக் கொடிகட்டியது, 157-8.
தாணு - கட்டை, சிவபெருமான், 48,
129, 334.
தாதகித் தெரியல் - ஆத்திமாலை, 241.
தாதை, 337.
தாபரவடிவம், 300.
தாப்பிப்பான், 234.
தாமம், 18, 121.
தாயத்தார், 341.
தாயுமானவர் பாடல், 114.
தார்-கிண்கிணிமாலை, 126, 177.
தாரகை - கதி, 207, 247.
தாரை ஐந்து, 208.
தாலம், 173.
தாழ்த்தல்-தாமதித்தல், 325.
தாழ்வோதி, 196.
தாழாது-தாமதியாமல், 208.
தாள்வரை-அடிமலை, பா தசைலம், 230.
தானங்கள் எட்டு (இசையிலக்கணம்),
தானம் - இடம், 288. [288.
தானம்தவம், 224, 246.
தானவர், 24.
தானவிசேடம், 30.
தானவைபவம்-தலவிசேடம், 13, 166.
தானியம், 227, 233, 252, 299.
தாளை, 255.
திட்டிவிடம், 174.

திண்ணிமை - தைரியம், வன்மை, 140.
 திதம்-நிலை, 6.
 திதமுறு சொக்கன், 93.
 திதி, 22.
 திமில், 178.
 திமிலை, 205.
 திரிபதகை-கங்கை; ஆகாயம், பூமி, பா
 தாளமென்னும் மூன்று வழியாற்
 திரு-இலக்குமி, 111. [செல்லுபவன், 5.
 திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி,
 திருக்கழுக்குன்றம், 150. [262.
 திருக்காளத்திப்புராணம், 11, 263.
 திருக்கு-மாறுபாடு, முடக்கம், 71, 245.
 திருக்குறள், 178, 223 - 4. [203.
 திருக்கைச்சிறப்பு - ஏனாதி மோதிரம்,
 திருக்கோத்தம்பி, 115.
 திருக்கோவையார், 150.
 திருகல் - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
 திருச்சதகம், 115. [334.
 திருச்சிறற்றம்பலக் கோவையார், 56,
 திருச்சிறற்றம்பலம், 3.
 திருச்சின்னமூதல், 126.
 திருச்சுண்ணம், 115.
 திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்
 (பாலகன்), 10.
 திருஞானசம்பந்தர் அது, 183.
 திருஞானசம்பந்தர் பதிகங்கள், 180,
 181, 183, 185-7, 191, 193, 196,
 199, 308. [ஒருபகுதி, 115.
 திருத்தெள்ளேணம்; திருவாசகத்தின்
 திருத்தோணைக்கம்; திருவாசகத்தின்
 ஒருபகுதி, 115.
 திருநாகைக் காரோணப்புராணம், 1.
 திருநீற்றின் பெருமை, 195.
 திருநெல்வேலியில் இறைவன் மூங்கி
 லடியில் மூளைத்தமை, 15.
 திருநோக்காலுபதேசித்தல், 74. [227.
 திருப்பரங்குன்றத்தில் வழிபட்டோர்,
 திருப்பரங்குன்று, 227.
 திருப்பள்ளியெழுச்சி, 117.
 திருப்புத்தூர், 181.
 திருப்புலம்பல், 115.
 திருப்புறம்பயம், 303, 303.
 திருப்புவணநாதருலா, 7.
 திருப்புவணம், 198, 234.
 திருப்புவல்லி, 115.

திருப்பெருந்துறை, 111, 117, 124.
 திருப்பெருந் துறைப் புராணம், 117.
 திருப் பெருந் துறையின் பெருமை,
 [112.
 திருமணம் பங்குனி உத்தரத்தில் நட
 ந்த தென்பது, 38.
 திருமயிலைத்திரிபந்தாதி, 25.
 திருமருகல், 308.
 திருமுகம், 181, 276-7, 345, 350.
 திருமுடங்கல், 245.
 திருமுடிச்சாத்து, 68.
 திருமுருகாற்றுப்படை; பத்துப்பாட்
 டுள் முதலாவது; நக்கீரர் பாடியது,
 [54, 228.
 திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல், 193.
 திருமுன் - சந்திதி, 66, 110, 138.
 திருமேனிக்கீடு - கவசம், 136.
 திருமேனிவேர்ப்ப, 222.
 திருவம்பலம், 3.
 திருவம்மாணை, 115. [285.
 திருவருள் ஒழிய ஒரு வழியில்லை,
 திருவாசகம், 1, 2, 6, 11, 29, 35,
 41, 53, 55, 77, 82, 104-6,
 111, 115, 121-2, 124, 126, 128,
 139-43, 149, 172, 202, 216, 219,
 234, 237, 263, 281, 290, 295,
 திருவாதவூர், 105, 124. [328, 346.
 திருவாதவூர்ப் பெருமை, 105.
 திருவாதவூரர் மகிழடியிற் சிலம்பொலி
 துலங்க ஆடல், 105.
 திருவாதவூரர் புராணம், 104, 132-3,
 142, 338. [124.
 திருவாதவூர்த் சிலம்பொலிகாட்டியது,
 திருவாரூருலா, 338.
 திருவாலவாய், 5, 349.
 திருவாலவாய்த்தம்பிரானார்: பழைய
 கணக்குகள் முதலியவற்றில் ஸ்ரீ
 சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு இத்திரு
 நாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம்;
 தம்பிரார்க்கேதுகுலம், என்பதனாலு
 திருவாலவாய்த்துதி, 5. [முணர்க.
 திருவால்வாய் நல்லூர்: இவ்வூர்சமய
 நல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது; இக்
 காலத்துத்திருவா நல்லூரொனவழங்
 கப்படுகின்றது.
 திருவாலவாயன், 296.

திருவானக்காவலா, 7.

திருவிடைமருதூர்: இது திருவிடை
மருதெனவும் வழங்கும், 247. [249.

திருவிடைமருதூர்மும்மணிக்கோவை,
திருவிளையாடல், 15, 17, 56, 58, 90,
95 - 6, 99, 100, 129, 144, 154,
163, 184-5, 275, 285, 298, 318.

திருவிளையாடல் அறுபத்துநான்கு, 1,
29, 313-5.

திருவிளையாடல்கள் யுகம் ஒவ்வொன்
றிலும், பதினாறுபதினாறு கருந்தன
வென்பது, 21.

திருவிளையாடல்களை முதலிற் சொன்
னவர் வியாதர்வான்மீகிளச்சரென்
பது, 29.

திருவிளையாடல் சம்பந்தத்தாற் பெரு
மையடைந்த சாதியார், 90, 295.

திருவிளையாடற்பாறு, 21.

திருவினாள் - லட்சுமி, 154.

திருவிதிகள் ஐந்து: (க) ஆடிவீதி;
(உ) சித்திராவீதி; (ஈ) ஆவணி
மூலவீதி; (ச) மாசிவீதி; (நீ)
கோட்டை வெளிவீதி; இவற்றுள்
சித்திராவீதியில் மாசித்திருவிழா
வும், மாசிவீதியில் சித்திராத் திரு
விழாவும் இக்காலத்து நடைபெறு
கின்றன. [115.

திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம்,
திருவுத்தியார், 115. [47, 269.

திருவுளத்தடைத்து - அங்கேகரித்து,

திருவுளத்திலடைத்தபடி, 149.

திருவெங்கைக் கோவை, 84.

திருவெம்பாவை, 115.

திருவேசறவு, 141.

திருவேடத்தில் வழிபட்டோர், 201.

திருவேடத்தின் தென்பால் பாண்டி
யன் படைவீடு செய்வித்திருந்தது,
திருவேடகம், 201. [200.

தில்லை, 41.

தில்லைச் சிற்றம்பலம், 350.

தில்லைநடம், 318. [நம்பி, 316.

தில்லைநடம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்
தில்லை மன்று, 332.

தில்லை மாளிகை மடம் - இந்நூலா
சிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளி
யிருந்த மடம், 18.

தில்லை யம்பலம், 150.

தில்லை வனம், 117.

திலகம், 95.

திலகவடிவு, 344.

திலம்-எள், 246.

திவ்யப் பிரபந்தம், 13, 257.

திவசம், 319.

திறம்-வன்மை, 22, 55, 93, 342.

திறப்பாணன், 344.

திறை, 18, 320.

தின்மை-தீமை, தீயசெயல், 135, 170.

தின்மை : மதுரைக்குத் தெற்கே ஒரு
காததூரத்தில் உள்ள தோளூர்.

தினகரன், 21.

திக்கலா, 181.

திபாந்தரம்-வேறுதீவு, 345.

திம்பன்-திங்கு செய்பவன், 340.

தீர்த்தங்கள், 166.

தீர்வை-பிராயச்சித்தம், 246.

தீரம் - கரை, 146-7, 241, 287, 337.

தீவு, 94.

தீனம்-வறுமை, 274.

துகள், 18.

துகிர் முத்தம், 16.

துகில், 207.

துகிற் கொடிகள், 14.

துங்கம், 15.

துங்க மந்திரம், 227.

துஞ்ச-இறப்ப, 346.

துடி, 205.

துடிப்பற-அசைவற, 230.

துண்டம்-மூக்கு, 292.

துணிவுற-தெளிய, 192.

துணையுலகு, 34.

துதிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை, 82.

துதிக்கைப்பிள்ளை, 109.

துந்நிமித்தம், 22, 181.

துப்பு-பவளம், 87-8, 293.

தும்பி-யானை, 273.

தும்பு-கயிறு, 161-2.

தும்பை, 220.

தும்பைமாலை, 220-21.

தும்பையிபக்கடவுள்-தும்பைமலர் போ
ன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய
தெய்வயானை, 30.

தும்பியவர்கள் சிவாயவென்றல், 253.

தய்யத் து-உண்டு, 234.
 தய்யவை - கழுக்கள், கூர்மையைப்
 படையவை, 196. [80.
 தயிலுணர்ந்தி தயிலுணர்ந்தி: அடுக்கு,
 தூகம், 254.
 தூகவெள்ளம், 221.
 தூருக்கர், 206.
 தூருவாசமுனிவன், 30, 318, 331.
 துவக்கு, 149.
 துவர் - செம்மை நிறமுள்ள ஆடை
 (ஆகுபெயர்), 212-3.
 துவர்ப்பிடித்து மறுப்ப, 212-3.
 துவரை நன்னாடு - பாண்டிய நாட்டி
 லுள்ள சிறு நாடுகளுள் ஒன்று;
 வையைக்கரையிலுள்ளது; துவரை
 யென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயு
 ள்ள துவரைமானென்னும் ஊராக
 இருத்தல்கூடுமென்கின்றனர், 233.
 துவங்க, 25, 128.
 துற்ற-நெருங்கின, 108.
 துறக்கம், 49.
 துறை-பெருந்துறை, 111, 117, 124.
 துறையாளர் - பலவகைத் தொழில்
 களை ஆள்பவர், 338.
 துன்புறல், 67.
 துனி-துன்பம், 234.
 துளைவினின், 334, 339.
 தூக்க-தொங்கக்கட்ட, 335.
 தூக்கினன்-தொங்கக் கட்டினன், 65.
 தூங்க, 66.
 தூங்குகில்லாமல்-ஓயவில்லாமல், தாமதி
 யாமல், 136, 217-8.
 தூங்கிடாது-தாமதியாமல், 247.
 தூசு, 136, 150, 273.
 தூய்தகு-தூய்மை பொருந்திய, 255.
 தூய்மை மேவிய வாய்மையான், 74.
 தூய சூத்திரர்-சற்கூத்திரர், 149.
 தூறு-புதர், 329.
 தேய்வக்கம்மியர், 100.
 தேய்வச்சித்தன், 57.
 தேய்வச்செயல், 289.
 தேய்வத்தனு-திவ்ய சரீரம், 50.
 தேய்வதானம், 248.
 தேய்வப்பலகை, 62.
 தேய்வப் பாண்டியன், 7.
 தேய்வப்பாவறி மண்டபம், 76.

தெய்வ மாதரான், 37.
 தெய்வ வகத்தியர், 8.
 தெய்வவான்வழுதி, 43-4.
 தெரித்தல் - தெரிவித்தல், 145.
 தெரிப்பது, 145.
 தெரியலர், 320.
 தெலுங்கர், 206.
 தெவ-பகை, 247.
 தெவ்வர், 298.
 தெவ்வு - பகை, 195. [பகுதி, 115.
 தெள்ளேணம்: திருவாசகத்தின் ஒரு
 தெற்றி - திண்ணை, பின்னி, 261, 271.
 தெற்றிய, 145.
 தென் - அழகு, 339.
 தென்கீழைமூலை, 143. [323, 342.
 தென்மதுரை, 5, 306, 318 - 20,
 தென்மதுரை வேந்தன், 337.
 தென்முனி, 335.
 தென்றமிழ்க்குரு, 75.
 தென்றமிழ்ச் சொக்கன், 103.
 தென்றல்வரை - பொதியில், 73.
 தென்றலம் - தென்னாடு, 3.
 தென்றிருவாலவாய், 79, 282.
 தென்றிசை, 237.
 தென்னர்கோ, 331.
 தென்னர் கோமான், 334. [242.
 தென்னவர் கிளைக்கு நல்ல செல்வன்,
 தென்னவன், 293, 299, 301.
 தென்னவன் பிரமராயன், 106, 116.
 தென்னன், 57, 77, 90, 152, 273,
 287-8, 295, 298, 339, 344, 346.
 தென்னன் முறைசெய்வேன், 147.
 தென்னன் முறை வாரியர்கள், 147.
 தென்னிசை - இன்னிசை, 281.
 தேக்கிடும், 46.
 தேசிகேசன், 312.
 தேசு - ஒளி, 26, 55, 331.
 தேத்து - இடத்து, 23, 68.
 தேம், 24, 301.
 தேவதானம் நல்கி, 248.
 தேவதேவன் - மகாதேவர், 26.
 தேவர்க்குத் தேவன், 242.
 தேவர்கள்-அமரர்கள், 111.
 தேவர்தேவர், 123.
 தேவாரம், 1, 6, 7, 13, 17, 20, 25-7,
 29, 41-2, 45, 53-4, 61, 70, 83,

85, 104, 110, 127, 136, 141,
151, 156-7, 168, 175, 185, 187,
193, 252, 268, 274, 311, 316.

தேவி, 249.

தேனு-பசு, 176.

தேனுறவன்னி : திருவேடகப் பதிகத்
தின் முதற்குறிப்பு, 199.

தையல், 302-3.

தையலாள், 305.

தோகுதி, 172.

தொகை-சங்கம், 61. [மொழி, 159.

தொங்கிருன்ற : ஒருபொருட்பன்
தொடர்-நட்பு, 63.

தொடர்நரி : இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றை

யொன்று தொடர்ந்துசென்ற இட
மாம்; தத்தனேரிக்கு மேற்கேயுள்

தொடை, 19, 240. [ளது.

தொண்டைவிடுவன-கூவுவன, 138.

தொத்துவர், 138.

தொந்திகொள்தந்தி, 112. [கர், 82.

தொந்தித்தந்திமத்தகப்பிள்ளை-வியை

தொந்திவிநாயகர், 82, 102.

தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும்

முடிவிசேடம், 101.

தொல்காப்பியம், 12, 61, 71, 186.

தொல்லையாலயம், 71.

தொலைந்து-தோற்று, 197.

தொழில் ஐந்து, 288.

தொழுவர்க்கெனியான், 92, 216.

தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்

றென்பதினமர், 115.

தொன்மரம் - ஆலமரம், 326.

தொன்னெறிமலரோன், 298.

தோணேக்கம் : திருவாசகத்துள்ள

ஒரு பதிகம், 115. [57, 324.

தோதகம்-குறிப்பு, துன்பம், வஞ்சகம்,

தோரண வாயில், 18.

தோராவல்லி, 97,

தோரை-பீலி, மயிலிறகாற் செய்த

விசிறி, 128, 205, 279.

தோலாக்கை, 173.

தோற்றம், 96. [கும், 9, 61, 64.

நக்கீரர்:இப்பெயர் கீரர் எனவும் வழங்

நக்கீரர் இயற்றிய 5-ஆம்பனுவல், 64.

நக்கீரர் கோயில் : மதுரை மேலைமாசி

வீதியில் உள்ளது; சங்கத்தார்கோயி

லெனவும் வழங்கும்.

நக்கீரர் திருவருவம் : இது திருப்

பரங்கிரிக்கோயிலில் ஸ்ரீ முத்துக்

குமாஸ்வாமியின் பக்கத்தே யுள்

ளது; உத்ஸவ மூர்த்தி; திருப்பரங்

குன்றத்தில் ஒவ்வொரு வருடத்

தும் நடக்கும் பங்குனி உத்ஸவத்

தில் நான்காம் திருநாளில் முருகக்

கடவுள் நக்கீரனரைச் சிறை மீட்ட

ருளியதிருவிளையாடல் நடை பெ

றும் போது இந்த மூர்த்தி எழுந்த

ருளுதல் மாபு.

நக்கீரன், 321, 335.

நகர் சோதித்தல், 161.

நகரி, 21, 138.

நகுலம் - கிரி, 304.

நகுலியம், 304.

நச்சரா, 176.

நஞ்சுத்தடினி-விடவயிறு, 176.

நஞ்சுண்டோன் - ஒருவகைச் சாதிப்

பெயர்; கள்ளரிப்பட்டப் பெயர்

களுள் ஒன்று, சிவபெருமான், 143.

நஞ்சுறுவ - நைந்துறுவன், விஷம்

போல்வன், 14.

நட்டம் - நடனம், 156.

நடம், 324.

நடனம், 350.

நடுஞர் : இம்மையேதருவார் கோயில்

உள்ள இடம்; இதிலுள்ள ஸ்வாமி

க்குஇஹாபீஷ்டப்ரதாயகர்; இம்மை

யே நன்மை தருவாரெனவும் ஆம்

பிகைக்கு மத்தியபுரநாயகி, நடுஞர்

நாயகி யெனவும் திருநாமங்கள் வழ

ங்கும்; சுந்தரமாமர் பூசித்ததலம்;

மேலை மாசிவீதிக்கு மேற்கேயுள்

ளது, 243.

நத்தநடு, 191.

நத்தம், 157.

நதி, 15.

நந்த - பெருக, 212.

நந்தாவிளக்கு, 20.

நந்தி சுறாவுருவாகிப்புத்தகத்தை முடி

யிலேந்தியது, 83. [மை, 39.

நந்தி தேவரே குண்டோதரராகி வந்த

நந்திமாமுனிவன், 39.

நம்பி, 125, 239.

நம்ம - நம்முடைய, 49.
 நம்முளோர் - நம்மவர், 132.
 நமச்சிவாய, 195.
 நமச்சிவாயவாழ்க, 149.
 நமன்படர் - யமதுதர், 339.
 நயந்தவையாவையு நல்கவல்லவன், 47.
 நயந்தழைத்து, 106.
 நயந்து, 24.
 நயப்ப - விரும்ப, 265.
 நரசிங்கக்கணை, 101.
 நரசிங்கம், 104.
 நரந்தம் - நரந்தப்புல், 15.
 நரலை - கடல், 49.
 நரி, 14, 141.
 நரி உறுமிச் சள்ளிடல், 138.
 நரிக்குடி : இஃது ஆளுடை நாயகர்
 நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம் ;
 புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்தமிழலை
 நரிகள், 249. [நாட்டிலுள்ளது, 123.
 நரிபரியாக்கியது, 323.
 நரிபரியானது, 349.
 நரிமாவாய், 338.
 நரியாது - நரித்தன்மையில்லாமல், 124.
 நரைவிருத்தன், 338.
 நல்க, 199.
 நல்குரவு, 66, 85, 277.
 நல்லடியார்க்கு நல்லான், 150.
 நல்லது : உடன்பாட்டுக் குறிப்பு, 186.
 நல்ல நல்ல, 87.
 நல்லருட் சொக்கன், 308. [கன், 145.
 நல்லார் - நன்மையையுடைய ஆட்
 நல்லார், 46.
 நலந்து, 293.
 நவ்வி, 133, 172.
 நவ்வியன், 257.
 நவகதி, 130.
 நவநவமணி, 98.
 நவம் - ஒன்பது, புதுமை, 98.
 நவமணிகளின் தோற்றம், 94.
 நவை, 297.
 நயுவக்கடவோம், 138.
 நளவெண்பா : புகழேந்திப் புலவரால்
 நளி, 111. [இயற்றப் பெற்ற தூல், 9, 81.
 நளிபுனல், 53.
 நற்றமிழ், 348.
 நற்றமிழ்ப் புலவன், 70.

நற்றமிழிறைவன், 289.
 நற்றவர், 238.
 நற்றவன், 62.
 நன்கு, 200.
 நன்குற - தெளிய, 59.
 நன்குறுது, 66.
 நன்குணை, 228.
 நன்பு - நன்மை, 13, 67, 71, 115, 167.
 நன்புதர, 152.
 நன்புளோர் - சங்கப்புலவர், 67.
 நன்புற, 210.
 நன்மை, 170.
 நன்னடம் - சொக்கத் தாண்டவம், 5.
 நன்னாள், 135.
 நன்னியித்தம், 181.
 நன்னெறிப்புலவன் - இறைவன், 68.
 நன்னெறிப் பொருட்குந் தீங்கு நன்னு
 குமோ, 139.
 நன்னெறிமறையோர், 299.
 நன்னெறி முறை செய்வோர், 121.
 நனிநல்ல, 142.
 நாகம் - நாகருலகம், 111, 241.
 நாகமலை, 176, 340.
 நாகமாபுரம் - மதுரை, 171.
 நாகராயர் - பாம்பின் அரசன், 5.
 நாகபாரணம் - மூக்கணி, 235.
 நாகி மூகி, 177.
 நாஞ்சில் - கலப்பை, 290.
 நாடு, 233, 290, 345.
 நாடு ஒரு நகரென ஆளல், 53.
 நாதமாகிய பறை, 143.
 நாதன், 119.
 நாதியர் - ஞாதியர், 326.
 நாப்பன், 234.
 நாம் - அச்சம், 70, 80, 163.
 நாம் அளித்த வேலையற - அச்சத்தைக்
 கொடுத்த கடல்வற்றும்படி, 80.
 நாமகள் - சரசுவதி, 111.
 நாமஞ்சாத்தி, 114.
 நாமற - அச்சமற, 70.
 நாமுன்னார் : மெகத்திற்குப்புணைகொடு
 ப்போர்யாரென்று பாண்டியன்கே
 ட்டபோது வந்தமற்றையோரைத்
 தள்ளிவிட்டு 'நாமுன்' என்று சொ
 ல்லிக்கொண்டு, புணை கொடுத்தற்கு
 வந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது

கனவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழர்க
ளில் ஒன்று, 233.
நாய்க்கட்டம் - நாய்மலம், 248.
நாயகன், 177.
நாயன் - தலைவன், 276.
நாயனார்-தலைவர், 120, 126.
நாயனார், 149, 169, 236.
நாயிற்று-சூரியன், 247.
நாரதாதிகள் கானம்பண்ணுதல், 39.
நாரியர், 326, 328.
நாரியார், 261, 344, 349.
நாரை, 309-11, 330, 347, 350.
நாரைக்குச்சிவலோகங்கொடுத்தது, 11.
நால்வர் நான்மணிமலை, 100.
நால்வாய்-தொங்குகின்றவாய், 317.
நாலடியார்: பதினெண் சீழ்க்கணக்கு
நூல்களுள் ஒன்று, 104, 163, 225.
நாலாறு திங்கள், 256.
நாலிருந் குழியி லன்னம், 46. [தர், 199.
நாலுக்விப் பெருமாளர்-திருஞானசம்பந்
நாவலந்தீவு - சம்புத்தீவு, 4.
நாவலர்-சங்கப்புலவர், 75, 280.
நர்வலவர், 335. [செய்து, 261.
நாவளைத்து - சீழ்க்கை யொலியைச்
நாவற்செம்பொன் - சாம்பூதனமென்
நாவுக்கரசு, 179. [ஊந் தங்கம், 301.
நான்-நட்சத்திரம், 22, 180.
நானம்-தன்னு, தாமரைக்காம்பு, 60, 334.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில், 47, 55.
நாளும்-தினந்தே தாறும், 278.
நாற்கால் விலங்கு, 280. [யர், 8.
நாற்பத்தெண்ணையிரவர்: குழுஉப் பெ
நான்கு குழி, 45.
நான்குமாடம், 55.
நான்கு மேகவேந்தர், 54, 230.
நான் நான், 223.
நான்மறை, 1, 347. [200.
நான்மறையோதிய நான் வாழுதி,
நான்மாடக்கூடல்: நான்கு மாடங்கள்
கூடும் இடமாகிய மதுரை; அவை
திருவால்வாய், திருநள்ளாறு, திரு
முடங்கை, திருநடுவூர்; கன்னி,
கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்று
சொல்லுவது முண்டு, 19, 55, 320,
நான்மாடம், 54. [348.
நான்மாட மதுரை, 77.

நான்முகனாகியா ஏறும்பீரம்பல் பிற
நானில வளம், 16. [ப்பு, 279.
நிகரோவ்வாத, 74.
நிசி, 343.
நித்திலம், 15.
நிம்பமலை - வேப்பமலை, 266.
நிம்பமாறன், 225.
நிமித்தம், 181.
நியதி - நியமம், 204.
நியாளம் - ஒருவகைப்பறை, 205.
நிருத்தம்-ஆடல், 24, 331.
நிரையான்-பசுக்கட்டம், 344.
நில்லும் நில்லும், 87.
நிலத்தினும் தரித்திலன், 186.
நிலம் ஐந்து, 15.
நிறம் - உருவம், வர்ணம், 2.
நிறைந்த-மகிழ்ந்த, 191.
நிறைந்திருந்தார்-மகிழ்ந்திருந்தார், 64.
நிறைந்து, 42, 64.
நிறைமலி தடாதகை, 52. [276.
நிறைவு - மகிழ்ச்சி, 29, 41, 72, 234,
நின்ற பொன்-எஞ்சியபொன், 238.
நின்றமர் - நின்னடியார், 250.
நின்றல் - நிற்கல், 156.
நினக்கே நல்லேம், 239.
நினைத்தன கொடுக்கவல்லான், 275.
நீக்கில்நோக்கடியார், 125.
நீங்ககில்லா - நீங்காத, 299.
நீங்ககிலாமல் - நீங்காமல், 66.
நீடாசனம் - பெரிய ஆசனம், 61.
நீத்து - வெறுத்து, 58.
நீதி - நியாயம், 97, 132.
நீபக்கான் - கடம்பவனம், 331.
நீபக்கானம், 341.
நீபமாவனம் - கடம்பவனம், 41.
நீபவனம், 328. [267.
நீர்விழுக்காடு - அருவியின் வீழ்ச்சி,
நீராவியாவி, 46.
நீலத்தின் இயல் ஐந்து, 96.
நீலத்தின் இலக்கணம், 96.
நீலமணியின்குற்றம், 96.
நீலமாமிடறு என்னும்பதிகம், 183.
நீவி - கிழி, 67, 211.
நீற்றுக்கோயில் - விழுதிப்பை, 187.
நீற்றுமுண்டி, 58.
நீறு - விழுதி, 41.

நுசப்பு, 16.
 நூபுரம், 15.
 நூலாசிரியர் கூற்று, 16, 104, 147, 155, 159, 168, 202, 233, 237, 242, 250, 273, 311.
 நூற்கருத்து, 73.
 நூற்பயன், 202, 282.
 நூறு - புழுதி, 127.
 நெஞ்சம்வாழும்-மனமகிழும், 210.
 நெஞ்சறைபறை - நெஞ்சந் துடித்தல், நெஞ்சு, 198. [272.
 நெஞ்சனோர் - தைரிய முடையோர், 171. [யுள், 105.
 நெட்டிலையிருப்பை யென்னுஞ் செய் நெட்டோலையைக் கட்டி விட்டமை, நெடியகட்டோலை, 118. [99.
 நெடுங்குரல், 141.
 நெடுமுகப் பன்றி, 292.
 நெடும் பெருங்காலம், 294.
 நெய்த்து, 133.
 நெய்தல், 16.
 நெய்ப்பிலி - மணியின் குற்றம், 85.
 நெய்யாடல் - நெய்விழவு, 51.
 நெருநல் - நேற்று, 273, 323.
 நெருப்பின்கண் ஏடிட்டது வடகீழ்க் கோணம், 193. [குற்றமே, 69.
 நெற்றிக் கண்காட்டினாலும் குற்றம் நெறி - கதி, குலம், 39, 127.
 நெறுக்கென:ஒலிக்குறிப்பு, 127. [299.
 நென்முதற்றானியங்கள், 227, 233, நேசர்க்கு என்றும் நேசன், 268, நேடி-தேடி, 26. [226.
 நேர் கண்டு - பிரத்தியட்சமாகக்கண்டு, நேர்த்தான், 26.
 நேரியல், 156.
 நேரியன்-சோழன், 253.
 நேரொவ்வா, 247.
 நையாண்டி, 269. [220.
 நொச்சித்தொடை - நொச்சி மாலே, நொய்ய-கனமற்ற, 248.
 நோக்கு-கண், செய், 154, 167.
 நோக்குபதேசம், 9, 74, 85, 113, 189.
 நோக்குவித்தை, 254.
 நோவதே - நோகின்றதே, 26.
 பகடு- யானை, 150, 299, 301.
 பகழி-அம்பு, 159.

பகுதி-இயல்பு, பகுப்பு, 217, 248, 260.
 பகுந்து-பங்கிட்டு, 11, 146, 262, 263, பகுவாய் - பிளந்தவாய், 174. [344.
 பகைவர் செய்யுங் கொஞ்செயல், 252.
 பகைவன் படையைக்காத்தது, 242.
 பங்கக்கவிதை, 68.
 பங்கயஇலை - தாமரை இலை, 120.
 பங்குனியுத்திரத்தில் திருமணம், 38.
 பச்சிமதிசை-மேற்றிசை, 264.
 பச்சைத்தேவி - மாகதவல்லி, 43.
 பச்சையின் இலக்கணம், 97.
 பச்சையின்குற்றம் எட்டு, 97.
 பசிலை, 270.
 பசு - உயிர், 177, 262.
 பசும்பை, 87.
 பசுமலை, 177.
 பசுவைக்கோற்றம்மறைவழக்கல்ல, 177.
 பஞ்சகல்யாணன், 133.
 பஞ்சதாரை, 130.
 பஞ்சவன் - ஐந்து நிலத்தையு முடைய நாட்டிற்குத் தலைவன், பாண்டியன், 17, 79, 100, 214, 267, 340.
 பஞ்சாக்காரத்தின் பெருமை, 195.
 பஞ்சாக்காரம், 17.
 பஞ்ச - செம்பஞ்சு, 15.
 பட்டகுணஞ் சுட்டாலுந் தீராத (பழமொழி), 166.
 பட்டங்கட்டுதல், 206.
 பட்டிணை - பட்டாலாகிய அணை, 154.
 பட்டம், 206, 294.
 பட்டமங்கலம் : இது சோமசுந்தரக் கடவுள் அட்டமாசித்திருளியுலர்; பட்டமங்கலையெனவும் வழங்கும்; சிவசங்கலையெனச்சார்ந்தது, 217, 341.
 பட்டவர்த்தனக் குதிரைகள், 133.
 பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம், 61.
 பட்டினத்துச்செட்டி, 337.
 பட்டினப்பாலை : பத்துப் பாட்டுள் ஒன்பதாவது ; 301-அடிகளையுடையது; சோழன் கரிகாற் பெருவளத் தானைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியது, 224, 302.
 பட்டினம் - காவிரிப்பூம் பட்டினம், பட்டு, 154. [108, 302.
 படகம், 205.

படர், 161.

படர்ம் - ஆடை, வஸ்திரம், 119, 249.

படிமம்-ஒப்பு, வடிவம், 243, 264.

படியிடந்தகோலம்-ஆகிவராகம், 292.

படிற்றுரை - பொய்யுரை, 213.

படுவழி, 192.

படை, 153, 177, 202-5, 238, 340.

படைச்சாத்து - சேனைத்திரள், 205.

படையாண்டதில்லை, 204.

படையாள் - சேனையைச்சேர், 203,

படையாள்வேம், 202. [340.

படையாளுதல், 238.

படைவீடு, 200, 244.

பண், 15, 271.

பண்டசாலை, 121.

பண்டருங் கூத்து - முன்பு இல்லாத
கூத்து (பண்டரும்=இசையைத்
தருகின்ற என்றுமாம்), 157.

பண்டாரம், 30, 234, 275.

பண்டிதர், 189.

பண்டுறல் - பழைய செய்தி, 289.

பண்டைமாமடம், 190.

பண்டைமெய், 60.

பண்டையாய், 264.

பண்ணறையடிமை, 271.

பண்ணிசைச் சொக்கன், 282.

பண்பு - வேடம், 326.

பழைமணி, 94. [ழில், 60, 169.

பணி-ஆணை, திருவிளையாடல், தொ

பணிக்கன் - கள்விற்போன், சாராயங்

காய்ச்சுவோன், தச்சுவேலை முத

லியன செய்வோன், யுத்த முறை

யைக் கற்பிப்பவன், 168, 324,

பணிக்கு, 169. [339.

பணிந்து, 139.

பணிமாறுதல், 182.

பணிமம், 110.

பணிவிடை, 277, 326, 328.

பணிவிடையமைச்சர், 277.

பனை - வாத்தியம், 157.

பனையம் - ஈடு, 214-5.

பத்தர், 177.

பத்தர்கள் பத்தன், 137, 191, 209,

213, 241, 244. [178, 208, 253.

பத்தர் பத்தன், 74, 91, 164, 173,

பத்தர்வாழ்வு, 103.

பத்தா-பத்தா, 319.

பத்திபாய்தல், 94 - 5.

பத்திமன்னவன், 59.

பத்திரம் - ஏடு, ஒருவகைக்கத்தி, 171,

173, 194, 205, 277.

பத்திரத்தோ டொள்வான், 171.

பத்திரன், 266, 273, 280, 283 - 4,

289, 344 - 5.

பதக்கணம் - பிரதக்ஷிணம், 248.

பதங்கம் - விட்டில், 295.

பதஞ்சலிக்கு ஆடியது, 42. [348.

பதஞ்சலிமுனி, 6, 42, 318, 332,

பதஞ்சலி முனிவர் தோத்திரம் : திரு

மணம்நிகழ்த்திப்பின்பு நடனதரிசனம்

செய்த பதஞ்சலி முனிவர் சோம

சந்தார்க்கடவுளைத் துதித்தனவாகச்

சிலசுலோகங்கள் மதுரை முதலிய

இடங்களில் வழங்குகின்றன; அவை

பதஞ்சலிக்கு நடனம்புரிந்ததை வலி

பதம்-இன்பம், 197. [புறுத்தும்.

பதமாறியது, 349.

பதமாறியாடுஞ் சொக்கு, 324.

பதாதி, 294.

பதி - கணவன், 342.

பதிகம், 9.

பதிக முதனினைப்பு, 11.

பதிகள் - ஊர்கள், 99.

பதியிலார்-உருத்திரகணிகைமார், 234.

பதியின்வைபவம், 114.

பதிற்றுப்பத்து : எட்டுத்தொகை நூல்

களுந் நான்காவது ; சேர அரசர்

பதின்மரைப் பாடியது, 18, 144.

பதினொராம் திருமுறை : திருவால

வாயுடையார் சேரமான் பெரு

மாயையானுக்கு அருளிச்செய்த

திருமுகப் பாசரம் முதலியவற்

றைத் தன்பாலுடையதொருநூல்,

[71.

பதுமத்தார் - தாமரைப் பூமலை, 316.

பதுமம், 16.

பதுமராகம், 94.

பந்தம் - உறவு, சிறை, முறை, 146,

பந்தர், 46. [152.

பந்ததிகாரி - பந்தாதிக்காரி (பந்தம் -

சிறை), 146. [137-8, 338

பந்தி-குதிரைச்சாலை, 108, 118, 121.

பந்து-வந்து: திசைச்சொல், 146.
 பப்பார், 206.
 பயகரமலை, 91, 298.
 பயகரமலை புரையாசிரியர், 257.
 பயகரன்-பயத்தைக் கெடுப்பவன், 317.
 பயங் கொண்டு வந்தது, எவரும் பயங்
 கொள்ள, 142.
 பயந்த-அஞ்சிய, பெற்ற, 344.
 பயப்ப, 24. [54, 142.
 பயம்-அச்சம், நீர், பிரயோசனம், 47,
 பயன்-இலாபம், 214.
 பயன்கணன்கு-அறமுதலியன, 62.
 பரகதி-மேலான முத்தி, 327.
 பரங்கண்டவர்-திருவாதவூரர், 114.
 பரசி, 60. [நகர், 316.
 பரசுராம சுதர்வேதி மங்கலம்-செல்லி
 பாஞ்சோதி முனிவர்: திருவிளையா
 டற் புராண ஆசிரியர், 96.
 பரணர், 61 - 2, 77.
 பரணன், 334.
 பரணி, 59.
 பரத்தல் - பரவுதல், 229.
 பரதச் சவுதம் - பரததூல், 130.
 பரதர்குலம், 336.
 பரதன்-விலாளுன், 84.
 பரதேசம், 152, 290.
 பரதேசி பயகரன் - யாதொருதுணையு
 மில்லாதவருடைய அச்சத்தைக்
 பரந்தவன், 287. [கெடுப்பவன், 317.
 பரநடம், 348.
 பரம் - பாரம், 228.
 பரம் குரு, 347.
 பரம் சிவன், 265.
 பரம் ஞான சிவன், 8.
 பரம் ஞானம்-சிவஞானம், 25.
 பரமன், 343.
 பரமுனிவார், 42.
 பரல் முரம்பு-பருக்கைக் கல்லாலாகிய
 பரவசம், 47. [மேடு, 16.
 பரவர் - நெய்தனிலமாக்களில் ஒரு
 வகைச் சாதியார்; வலை வீசின
 திருவிளையாடல்விழாநடப்பிப்
 போர் இவர்களே.
 பராமுகம்-அசட்டை, 216, 326.
 பரி, 14, 150.
 பரிக்கும், 109.

பரிகரம்-சேனை, 204, 206 - 7.
 பரிகரி, 320.
 பரிகல சேடம் உண்ணல், 255.
 பரிச்சாத்து-குதிரைத்திரன், 126.
 பரிச் செட்டி, 132.
 பரிசஞ் செய்து - தீண்டி, 74.
 பரிசத்தால் மகளிர் குல் கொள்ளுதல்,
 பரிசம், 297. [39.
 பரிசன தோஷம், 200. [200, 276.
 பரிசனம்-ஸ்பரிசம், பரிவாரங்கள், 89,
 பரிசனம் செய்து - தொட்டு, 342.
 பரிசு, 324.
 பரித்தல் - பாதுகாத்தல், 109, 113.
 பரித்துறையாளர், 108, 136.
 பரிதவித்து, 70.
 பரிதாப வெப்பம் - மிக்க வெப்பம், 45.
 பரிந்தான் - அன்புற்றான், 33.
 பரிந்திருக்கும்-அன்பு வைத்திருக்கும்,
 பரிநரியானது, 349. [232.
 பரிநீதி, 132.
 பரிபவப் படல்-அவமானப்படல், 272.
 பரிபவம், 307.
 பரிபாடல்-எட்டுத்தொகை நூல்களுள்
 ஐந்தாவது; 70 - பாடல்களையுடைய
 பரிமாற்றம், 135. [யது, 7, 15, 206.
 பரிமாற்று, 149, 338.
 பரிமளம், 221.
 பரிமாற்றுதி, 149.
 பரியான்-குதிரை வீரன், 237, 240.
 பரியிடுதல் - குதிரைகளை அளித்தல்,
 பரிவட்டம், 206, 248. [150.
 பரிவத்தனம்-சுற்றுதல், 127.
 பரிவத்திப்ப, 131.
 பரிவீரமங்கலம்-சிவபெருமான்குதிரை
 வீரராகமுந்தருளியிடமாம்; ஆளு
 டையார் கோயிலுக்குத் தெற்கே
 ஒன்றரை நாழிகை வழித்தூரத்தில்
 உள்ளது இவ்வூர்.
 பரிவு-அன்பு, 61, 72, 158, 208 - 9,
 248, 277, 286, 307, 309, 319, 330.
 பரிவேத்தா-தமையனுக்குவிவாகமாக
 மலிருக்கும் பொழுது தான் விவாக
 ன்செய்து கொண்டவன், 219 - 20,
 222, 341.
 பருதி குலம், 326. [104.
 பருப்பத இபம் - மலைபோன்றயானை,

பருமம் - குதிராமுதுகிறற்றவிசு, 130.
 பருவம் ஐந்து - ஐந்தாம் பிராயம், 337.
 பல்கோலம், 24. [பல எலும்பு, 315.
 பல்லக்கு - சிவிகை, பல உத்திராக்கம்,
 பல்லவம், 95.
 பலகலை வல்லான், 311.
 பலகை, 281, 329, 345.
 பலகை யிட்டது, 350.
 பலம் - பயன், 326.
 பவக்கடல், 112.
 பவரிசி - பாவமாகிய இருள், 98.
 பவழத்தின் குற்ற மெட்டு, 97.
 பவழமால்வரை-சிவபெருமான், 4.
 பவளக்குன்றம், 2.
 பவளத்தின் ஒளி எட்டு, 96.
 பவளத்தின்குறை எட்டு, 96.
 பவளவிலக்கணம், 97.
 பவனம்-வீடு, 18.
 பவித்திரை, 152.
 பழஞ்சொல்லந்திரம்-பஞ்சாக்கரம், 3.
 பழமதுரை : இஃது இப்போதுள்ள
 மதுரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்த
 தாகத் தெரிகிறது; "தமிழொடு
 பிறந்து பழமதுரையில் வளர்ந்த
 கொடி" (மீனாட்சி. சப்பாணி. க-டு);
 பழமதுரைமேடென்ற ஓரிடமும்
 பழமதுரைமுனையென்ற ஒரு
 முனையின் கோயிலும் அங்கேயுண்டு,
 பழமுதிர்ச்சோலை, 228. [80.
 பழமொழி, 55, 69, 89, 120, 139, 166,
 177, 238, 273, 285, 309.
 பழனம், 16.
 பழி - ஹத்தி, 23.
 பழிக்கஞ்சி நீக்கினான், 164.
 பழிக்கஞ்சுசொக்கன், 307.
 பழிச்சு, 87, 308.
 பழிச்சி-துதித்து, 72.
 பழிச்சு-துதிப்பர்ய், 341.
 பழியஞ்சியது, 346.
 பழியஞ்சுஞ் சொக்கன், 164.
 பழுத்து நரைத்த விருத்தன், 88.
 பழுது - சாபம், 32.
 பள்ளி யெழுச்சி, 117.
 பறிதலை, 259.
 பறிதலைக்கையர், 190.
 பறிதலையர்-சமணர், 180.

பறை - சொல், 143, 160.
 பறைதல் - சொல்லுதல், 150, 194.
 பறையறையும், 142.
 பன்றி, 292, 350. [யது, 11.
 பன்றிக்குட்டிகளை வன்னியராக்கி
 பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர், 295.
 பன்றி குஞ்சா கிர வளர்ந்தது, 292.
 பன்றிமலை, 295, 346.
 பன்னம் - இலை, 227.
 பன்னியற் பெருமான், 158.
 பனவன்-பிராமணன், 339.
 பனி, 21.
 பனுவல் - செய்யுள், தூல், 2, 61, 105.
 பனை - மீன்விசேடம், 310.
 பனைப்பை யோலை, 118.
 பனையோலையைக் கட்டிவிடுத்தல், 99.
 பாக்கியம்-புண்ணியம், 113.
 பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிர
 பாகவதர், 152, 206. [மசாரி, 151.
 பாகவதன் - திருமாலடியவன், 152,
 பாங்கர், 26. [338.
 பாங்கனார், 22. [317, 320, 343.
 பாங்கு - அழகு, 24, 45, 58, 225,
 பாசம் - அன்பு, ஆணவமுதலியன,
 கயிறு, 6, 262.
 பாசமுன்று-மும்மலம், 113.
 பாசரம்-ஒலையிலுள்ள வாக்கியம், 166,
 277. [யாட்டு, 306.
 பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளை
 பாட்டன்-பாட்டையுடையவன், 339.
 பாட்டிசை வென்றது - இசைப் பா
 டை வென்றது, 350.
 பாடகர்-பாணர், 274.
 பாடலம் - பாதி, 321.
 பாடித்த - பேசிய, 201.
 பாடை-சபதம், 170.
 புடைக்குத்தப்பேம் : பாடைக்குத்தப்
 புவராத கண்டன் என்பது சிலாசா
 [தனம், 194.
 பாடைகூடல், 170.
 பாண்டிக்கொற்றவன், 259.
 பாண்டி நன்னாடன், 268.
 பாண்டி நாட்டின் பெருமை, 14.
 பாண்டிநாட்டுத்துதி, 4.
 பாண்டி நாடு, 225, 310.
 பாண்டி நாடு சிவலோகமானது 53,

பாண்டிய மண்டலாதிசுவரர்: ஸ்ரீசோ
மசுந்தரக் கடவுளின் விருதாவளித்
திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டிய வேந்தன், 58. [325.

பாண்டியன், 226, 273, 301, 318,

பாண்டியன் இந்திரனிடம் பெற்ற

ஆரத்தைத் திருப்பரங் குன்றத்தில்

முருகக்கடவுளுக்கு உதவியது, 228.

பாண்டியன் கைகுறைத்தது, 283.

பாண்டியன் படித்துறை: பொற்றா

மரையின் வடபாலுள்ள படித்துறை.

பாண்டியனகழ்வீதி = பள்ளத்தெரு:

மாசி வீதிக்கும் ஆவணி மூலவீதி

கும் இடையேயுள்ளது.

பாணச் சாதிக்கோலம், 267.

பாணச்சாதி வழக்கம், 283.

பாணபத்திரர், 11, 267.

பாணபத்திரன், 328-9.

பாணர்-தையற்காரர்; அங்கம் வெட்

டின திருவிளையாடல் நடத்துவோர்

இவர்களே; “உருமிடியென வெடி

படவெதிர் கறுவிநடந்தொருபாண

நெதுங்கத் திரிந்தன” (மதுரைக்

கல. கக) என்றதனால், சித்தன்

பாணச் சாதியானென்று தெரி

கிறது.

பாணர் தம்மடியார் பரதேசம்போனால்

விறகையும் சுமந்து கொண்டு மீள்

வருவார், 273.

பாணர் மாலையர்-பாணர்மகளிர், 270.

பாணன், 266, 277 - 8, 328, 344.

பாதாளம் - மிகவும் ஆழமான நீர்நிலை,

பாதிநி, 221. [327.

பாதுகாத்தற் குரியோர், 168.

பாந்தன், 343. [தல், 328.

பாப்பகுத்தல் - செய்யுட்களைப் பிரித்

பாப்புத் காப்பு - பாம்பாகியகாப்பு, 308.

பாம்பின் தன்மை, 174.

பாம்பின் விடவைத்தியர், 303.

பாமறைக் கெய்தா மெய்யன், 70.

பாயுடைக்கையர், 185.

பார்த்திபன், 325.

பார்த்திவன், 322.

பார்ப்பான் (தருமி), 321.

பார்ப்பான் முறையீடு பசுப்பாய்ச்ச

லோடு சரி : முட்டிப்பார்ப்பான்

முறையீடு பெட்டைப்பசுவின்பாய்
ச்சலோடுவிட்டுப் போனது, 164.

பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சு, 297.

பார்வையால்குல் கொள்ளல், 128, 270.

பாரம் - கரை, 227.

பாரமீன், 84.

பாராவளை-ஓராயுதம், வளைதடி, 205.

பாரிய மரங்கள், 23.

பாலகன், 150.

பாலலோசனம்-நெற்றிக் கண், 88.

பாலன், 324, 339.

பாலே, 16, 342.

பாவகப் பசுவாய் - நெருப்பைக் கக்கு

கின்ற பிளந்தவாய், 174.

பாவபுண்ணியங்களின்பயன், 165, 198,

பாவலர், 278, 281. [301.

பாவலர்புலவன், 126.

பாவறி ஞானப் பலகை, 61.

பாவறிந்த நாவலன், 61.

பாவறிமண்டபம் - சங்கமண்டபம், 76.

பாவறி மாக்கள் - புலவர், 18.

பாவை, 115.

பாழி - குகை, 181, 190.

பாளேசெறி நிறைகரகம், 38.

பாறு-கழுக்கு, 198.

பானல், 209.

பாணு, 21.

பிச்சகல், 134.

பிஞ்ஞகன், 14, 66, 297.

பிட்டு, 323.

பிட்டு உதிர்-உதிர்ந்தபிட்டு, 144, 338.

பிட்டுத் தோப்பு; மதுரைக்கு வடமேற்

கில் வையையின் தென்கரையில்

உள்ளது; பிட்டுக்கு மண்சுமந்த

திருவிளையாடல்விழா நடக்கு

மிடம் இது.

பிட்டு வாணிச்சி, 143, 147, 338.

பிடித்த பத்து : திருவாசகத் துள்ள

பிண்டி, 188. [தொருபதிகம், 136.

பிண்டிபாலம்: ஒருவகையாயுதம், 205.

பிணப்புலால், 310.

பிணை-புணை, 342.

பித்தம், 22.

பித்தா, 140.

பிதற்றர், 168.

பிரதாபம் பாடல், 281.

பிரபலிங்கலீலை: துறைமங்கலம் சிவப்
பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றியது;
அல்லமர் மாயையை வென்ற கதை
யைக் கூறுவது, 77.
பிரணவம், 13.
பிரம்படிக்க காரர், 122.
பிரம்பு, 181.
பிரமகத்தி, 246-8, 251, 343.
பிரமகற்பம், 243, 311.
பிரமசாயை, 247.
பிரமசாரி, 151.
பிரமசாரிப் புதல்வர், 114.
பிரமத்தி - பிரமஹத்தி, 327.
பிரமமுகூர்த்தம், 296.
பிரமராக்கதம், 227.
பிரமராயன், 106, 116.
பிரமணார்: திருச்சக்கரமாத் நென்னு
பதிகத்தின் முதற் குறிப்பு, 186.
பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர், 242.
பிரமாணம் - ஆஸ்திக புத்தி, 149, 237.
பிரமாணி, 108.
பிராமுதல் பிபிலிகா பரியந்தம், 279.
பிரவஞ்சம், 313.
பிரளயம், 342. [ஒன்று, 218.
பிராகாமியம் - அட்டமா சித்திகளுள்
பிரார்த்தனைப்பத்து : திருவாசகத்
துள்ள தொருபதிகம், 115.
பிழம்பாய் நின்றான், 68.
பிழம்பு-திருட்சி, 68.
பிழை பொறுப்போன், 79.
பிள்ளையார் பாளையம்: திருஞான சம்
பந்த மூர்த்தி நாயனார் சைனர்களை
வாதிவ் வெல்லுவதற்கு வந்துதிருக்
கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கிய
ஊர்; மதுரைக்குத் தெற்கே யுள்
பிறங்கல்-மலை, 177. [ளது.
பிறர்கண் அக்கரம் பொருதவன் - பிற
ரிட முள்ள வித்தையைச் சகியாத
வன் [அக்கரம்: ஆகுபெயர்], 75.
பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிகாரம்,
பிறைக் கொழுந்து, 317. [31-2.
பிறைக் கோட்டு மாக்கள் - பன்றிகள்,
பிறைக் கோடு, 2. [294.
பின்னம், 192.
பின்னரயாவையுமுணர்பவன், 52.
பீடு-பெருமை, 53, 267, 299.

பீலிமுடி, 240.
பீலியாலடித்துப் பார்த்தல், 188.
புக்கில்-வீடு, 151, 210.
புகல், 2, 268.
புகலி, 179, 340.
புகலிப் பழம்பதி, 179.
புகலிவேந்தர், 190.
புகழ்-திருவிளையாடல், 21.
புகழ்க்கினியான், 74, 116. [307.
புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், 191, 215,
புகழ்க்கு நல்லோன், 266, 280, 312.
புகழ் கொண்டான், 296.
புகழ்தரு சுந்தரன், 283.
புகழ்மாதா, 57.
புகை-மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
புங்கவம் - இடபம், 281.
புஞ்சம்-தொகுதி, 109.
புட்கலம், 230.
புட்கலவருத்தம் - ஒருமேகம், 54,
புட்பகேசி, 70. [320, 334.
புடவி, 324.
புடாயம் - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
புடை, 82.
புடைப்பு - தடிப்பு, 165.
புடைப்பு-அடியாலுண்டாகிய வீக்கம்,
புண்ணியன், 223. [148.
புணர்ச்சிப்பத்து - திருவாசகத்துள்ள
புணரி-கடல், 49. [ஒரு பதிகம், 115.
புணை-ஈடு, 232. [59, 83.
புத்தி-அருள், ஞானம், போகம், 22,
புத்திமுனிவர் - வியாஸர்முதலியோர்,
புத்திரர் - மாணாக்கர்கள், 272. [8.
புதல்வர்-மாணாக்கர், 115, 168.9.
புந்தி-புந்தி, 74, 112. [156.
புயங்க நடம் - ஒருவகை நடனம்
புயல் - நீர், மேகம், 55.
புயலரசர், 342.
புயலிலங்கிட்டோன், 14.
புரந்தரன், 225, 231, 331.
புரம் - உடம்பு, 2, 14.
புரவி - குதிரை, 139.
புரவிதூல்-அசுவசாத்திரம், 104, 108.
புரவியீடு, 137.
புரிப்பித்து-குஞ்சிப்பித்து, 3.
புரிவலித்து-கயிறுகட்டி, 158.
புரிவு, 21.

புருடரர்க்கம், 97. [93.

புரை - உள்வெளி, காகபாதம், 55,

புல்வாய் - மான், 10, 14, 263, 265,
344, 349, 350.

புல்வாய்மறி-மான்சூட்டி, 328.

புலம்பற்பத்து: திருவாசகத்துள்ள ஒரு
புலவர், 261. [பதிகம், 115.

புலவர்கோலம், 68.

புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மர், 320.

புலவன், 68.

புலி, 328.

புலியின் முலையுண்ணல், 14.

புலனி, 345.

புலிமூலை, 73.

புழகு-மலையெருக்கம்பூ, 175.

புழுக்கம், 214.

புழுகு நெய்ச் சொக்கன், 53.

புழு பிரமனாக, பிரமன் புழுவாக ஆக்க

புழைக்கைக்கரி, 132. [வல்லவர், 293.

புள்ளி, 207, 341.

புளகம், 277.

புளகிதம், 26, 77.

புளிமாறு-புளியின்மலாறு, 148.

புறக்கடல், 17.

புறத்திணை யொழுக்கம், 252.

புறநானூறு - எட்டுத்தொகை நூல்

களுள் எட்டாவது, 2, 17-8, 32,

80, 126, 279, 296.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை: செந்த

மிழிலக்கணம் ஐந்தனுள் பொரு

ளின் பகுதியாகிய புறப்பொருளி

லக்கணம்; ஐயனாரிதனா ரொன்பவ

ரால் இயற்றப்பெற்றது, 252.

புறம்பயம், 330, 346.

புறம்பு, 153.

புறம்புடைத்தீரானகி-வெளியே தைரி

யமுடையவனாகப்பலப்படுத்தி, 239.

புறவமானகர் - சீகாழி, 194.

புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதன, 290.

புன்றலை, 249, 272.

புனல், 186.

புனிதபங்கயம், 21.

பூ - பூமி, 238.

பூகம், 38, 111.

பூங்கிழி, 70.

பூங்கொடி - அழகியதுவசம், 205.

பூசை-பூனை, 267.

பூடணம்-ஆபரணம், 242.

பூணித்து, 247.

பூதகுடி: காவனுக்கு மேற்கே 4 -

நாழிகை வழித்தாரத்தில் உள்ளது;

குண்டோதரனால் இஃது இப்

பெயர் பெற்ற தென்பர்.

பூதங் கண்டகுளம்: இது திருப்பரங்

குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளதோரே

ரி; 'தென்காற் கம்வாய்' எனவழங்

கும்; குண்டோதரனாகிய பூதத்தால்

வெட்டப் பட்டது; இதன்கரை

பூதங்கண்டகரை யென இக்காலத்து

வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற்

கூடை தட்டிப் பறம்பெனச்சிறிய

மலை யொன்றுண்டு; வெட்டிய

மண்ணை யெடுத்துக்கரையிற்கொட்

டிய கூடையைக் குண்டோதரா

னாகிய பூதம் இதில் தட்டினமையால்

இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

பூதசாலம் - பூதக் கூட்டம், 254. [46.

பூதம் - குண்டோதரன், 8, 348.

பூதி - விபூதி, 167, 253, 261.

பூதிசாதனம் - விபூதியும் உருத்திராக்க

பூம்பாவை, 104. [மும், 255.

பூரித்து, 260.

பூவண நன்னகர், 198.

பூவணப் பொன்னையான், 326.

பூவணம், 342.

பூவணவுலா: திருப்பூவண நாதர் மீது

திருப்பூவணம் கந்தசாமிப்புலவர்

[இயற்றியது, 21.

பூவல்லி - திருப்பூவல்லி, 115.

பூவாசகேசி, 70.

பூவை - நாக்கணவாய்ப்புள், 18, 110, 335.

பூவைப்பூ-காயாம்பூ, 96.

பூவையர், 18, 234.

பூழி-திருநீது, புழுதி, 21.

பூழியன், 31, 148, 197.

பெட்டகம்-பெட்டி, 109.

பெட்டைப்பசு, 164.

பெண்ணை-பனை, 109.

பெத்தம், 157.

பெரியகோயில் - சோமசுந்தரக்கடவு

ளின் ஆலயம், 60, 121, 137.

பெரிய கோயிற் சொக்கன், 220.

பெரிய திருமொழி: திவ்யப் பிரபந்தத்துள் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பகுதி, 195.
 பெரிய நாடு, 38. [னம், 93.
 பெரிய பட்டினம் - காவிரிப்பூம் பட்டி
 பெரிய பாம்பணியும் சொக்கப்பிஞ்ஞகன், 174.
 பெரிய புராணம் : 8, 15, 61, 106, 127, 179, 182, 185, 203, 234, 240, 246, 258-60, 275, 308, 343.
 பெரியவன் - மகாதேவன், 239, 301.
 பெருங்கருணை : நக-ஆம் திருவிளையாடலில் முதற் செய்யுளிற்குடற்பெற்றபெருங்கிராமமாக இருக்கலாமென்று நினைக்கின்றனர்; இதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மிகுதி பெருங்கவிப்புவன், 183. [யாக உள்.
 பெருங்கிராமம் - ஐந்தாறு குடிகள் நிறைந்தவர்; சோமசுந்தரக்கடவுள் விருத்த குமார பாலராகி யருளும் படி பத்தி புரிந்தொழுதிய மங்கை அலுத்தித்த ஊர், 151.
 பெருங்கோயில், 57.
 பெருந்துறை - பெரிய கடந்துறை, 111, 132, 323, 337.
 பெரும்பற்றப் புலியூர், 2.
 பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி-இந்தாலா பெரும்பறை, 205. [சிரியர், 316.
 பெரும்பாணர், 345.
 பெரும்பாணற்றுப்படை: பத்துப் பாட்டுள் நாலாவது; தொண்டை மானி எந்திரையனைக்கடி யலுர் உருத்திரங் கண்ணனார்பாடியது; 500-அடிகளை பெரும்பாதகம், 324. [யுடையது, 7.
 பெரும்பொருள், 85.
 பெருமக்கள்-பெரியோர், 19, 279.
 பெருமாள்-பெருமையையுடையவன், பேசுவந்து, 186. [267.
 பேதகம் - வேறுபாடு, 324.
 பேதை, 85, 339.
 பேராசினியில், 33.
 பேரவை, 24.
 பேராரச் சொக்கன், 226.
 பேராரச், 278.
 பேராலயம், 30, 58.
 பேரிகை, 205.

பேரிளமை, 58.
 பேருர், 38.
 பேழ்வாய், 45.
 பேறு-இலாபம், 24, 256.
 பைங்கண்வேழம் - கரும்பு, யானை, 59.
 பைதல்-துன்பம், 344.
 பைம்பொலையம், 119.
 பையுள்-துன்பம், 188.
 பையோலை - பசிய ஓலை, 118.
 பொக்கணச் சித்தன், 57.
 பொக்கணம்-ஒருவகைப்பை, 56, 334.
 பொத்திய - மறைத்த, 173.
 பொதியில், 12.
 பொது - சபை, 262.
 பொதுவன் - இடையன், 262.
 பொய்கை, 16, 113.
 பொய்மை-பொருமை, 180.
 பொய்யா விநாயகர், 315.
 பொய்யாவையைமாந்தி, 141.
 பொய்யிலா ஞானயானை - திருஞான சம்பந்தர், 180.
 பொரியு மலரும் சிந்தல், 182, 251.
 பொரிவு - மாணிக்கத்தின் குற்றத்துள் ஒன்று, 95.
 பொருட் சூத்திரம் - இறையராகப் பொருட் சூத்திரம், 75. [தூல், 63.
 பொருணால் - அகப் பொருளிலக்கண பொருநராற்றுப்படை: பத்துப் பாட்டுள் இரண்டாவது; இளஞ்சேட் சென்னியின் புதல்வனாகிய சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடித்தாமக்கண்ணியார் பாடியது; 248.
 அடிகளை யுடையது, 18.
 பொருப்பின் பாவை, 73. [63
 பொருள் - அகப்பொருளினிலக்கணம், பொருளணிகள், 44, 52, 66, 174, 204, 217, 225-6, 239, 244, 281, 304, 307-8.
 பொருளதிகாரம், 65.
 பொருளறை, 278.
 பொருளை நதிமுகம் - கொற்கைத் பொலன் கொடி, 18. [துறை, 16.
 பொலாமணி-பொல்லாமணி, சிவபெருமான், துளையிடாத மணி, 77.
 பொழிப்பு-தொகை, பதிகம், 11.
 பொழில், 157, 252.

பொழிலணைந்த பூங்கோகிலம், 126.
 பொழுது புக்கது, 264.
 பொற்கமலப் பொய்கை, 204.
 பொற்கமலவாவி - பொற்றாமரை, 41.
 பொற்கிழி, 210, 335, 341, 348.
 பொற்கோயில், 102, 301, 307.
 பொற்பதம், 324.
 பொற்பதமம், 265.
 பொற்பலகை, 282.
 பொற்பு, 2.
 பொற்ற - பொலிவு பெற்ற, 74, 305.
 பொற்றாமரை, 109.
 பொற்றாமரைக்குளம், 28.
 பொற்றாமரைத்தடம், 70.
 பொற்றாமரைப் பொய்கை, 28, 204.
 பொறித்து - எழுதி, 337.
 பொறையர் கோமான் - மலநாட்டார்
 அரசன், 279.
 பொறையன்-சேரன், 225.
 பொன்மதில், 182.
 பொன்-அழிய, 3.
 பொன்னுழம்மணிமன்று, 119.
 பொன்னகர் மகவான், 265.
 பொன்னம்பலம், 41.
 பொன்னறை, 275.
 பொன்னையாள், 234, 349.
 பொன்னிநன்னாடு, 267.
 பொன்னிநாடு, 247.
 பொன்னினாடு - சுவர்க்கம், 35.
 பொன்னெயிலாலயம், 170, 238.
 பொன்னெயிலிலங்கு கோயிற் புனி
 தன், 155. [238.
 பொன்னெயிற் கோயில், 155, 170,
 போக்கலா விருப்பின்-நீக்குதற்குரிய
 தாக இருந்தால், 63.
 போகட்டு - கிடத்தி, 213.
 போகம்-விளைவு, 256. [கம், 193.
 போக மார்த்த என்னும் தேவாரப் பதி
 போத - மிக, 92, 329.
 போதகம் - பன்றிக்குட்டி, 291.
 போதம்-அறிவுபோதித்தல், 73, 217.
 போதா-போய், 17. [299.
 போதி - உபதேசஞ்செய், வா, 297,
 போதினல்லாற் போதுகின்றதில்லை,
 போது-வா, 160. [234.
 போதுமோ, 79.

போபோ, 231.
 போர்க்குரிய படைக்கலம், 205.
 போரான் - ஒருவகைக் குதிரை, 133.
 போற்றி - பாதுகாத்தருள்க, 117.
 போனகம், 101, 209.
 பேளவம் - கடல், 82, 338.
 மக, 318.
 மகரப்பருமீன், 322.
 மகரம், 17, 84.
 மகரவரை, 336.
 மகவான், 41, 265.
 மகன்மைகொண்டு-மகனாகக்கொண்டு,
 மகாபாதகம் தீரும்வழி, 167. [213.
 மகிழ், 337.
 மகிழ்ச்சியுடையோர் மங்கலப் பொரு
 ளைச் சிந்தல் மரபு, 251.
 மங்கலங்கள் எட்டு, 38.
 மங்கலமுறை செய்வோர் - நற்குண
 முடைய ஏவலாளர், 120.
 மங்கை நாயகன், 115.
 மங்கையர்க்கரசி யென்னும் தேவாரப்
 மங்கையர்க்கரசு, 179. [பதிகம், 183.
 மச்சம் - மிச்சப்பொன், 301.
 மஞ்சகேசி (மஞ்சம் - பூஜ்யம்), 70.
 மஞ்சத்தலம், 271.
 மஞ்சம் - கட்டில், 271.
 மட்டித்து - கலந்து, 139.
 மட்டியிட்டேம், 139.
 மட்டு - தேன், 19.
 மட்பாம்பு - ஆதிசேஷன், 205.
 மடக்கணிகள், 5, 18, 28, 53 - 5,
 59, 77, 80 - 82, 87, 100, 102,
 124-5, 129, 142, 148, 157, 177,
 187, 197, 221, 270, 277,
 279, 286, 288, 294, 301.
 மடங்கல் - யமன், 6, 24, 132, 300.
 மடத்து அமளி, 191.
 மடப்பம், 287.
 மடம், 302.
 மடவார், 33.
 மடவான், 42. [272.
 மடிதருகவிகை - மடங்கிய குடை,
 மடு - மானிடராக்காத நீர்நிலை, 45.
 மடைத்தலை - நீர்மடையில், 327.
 மடைப்பள்ளிச்சாம்பல்-திருஞான சம
 பந்தர்கூடப்பாண்டியனுக்கு வெப்புத்

தீர்த்தது தொடங்கி இதுவே இத்த
லத்தில் விபூதி பரஸாதமாகக் கொ
டுக்கப்படும்; ஈ: ௫௬ - ஆம் பாடல்
முதலியவற்றைப்பார்க்க.
மடைமுதுதூல் - பாக சாஸ்திரம், 43.
மண்கொட்டு - மண் வெட்டி, 339.
மண்டபம், 61 - 2, 76, 81, 121,
125, 139, 149, 208, 284. [332.
மண்டலம் - நாடு, வட்டம், 209, 219,
மண்டியூர் - குதிரைகள் புழுதி மண்
டிய இடமென்பர். [நடை, 131.
மண்டிலம் - குதிரையின் ஒருவகை
மண்டுறநீர் - மிக்குவரும் வெள்ளம்,
மணப்பொருத்தம்பத்து, 33. [45.
மணலூர் : பாண்டியர்களின் பழைய
இராசதானி; மதுரைக்குக் கிழக்கே
யுள்ளது; மணற்புரமெனவும் வழங்
கும்; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற்
சுறப்பெற்றது இதுவே, 264.
மணவாளன், 163.
மணற்புரம், 265, 344.
மணி - உருண்டைகள், 15, 84, 231.
மணிகண்டன், 17.
மணிகர்ணிகை-கங்காநதியிலுள்ள கட
டங்களுள் ஒன்று, 12.
மணிச்சிலம் போசை காட்டல், 124.
மணிமுடி யரசன், 277.
மணிமேகலை : தமிழ்ப்பஞ்சகாவியங்
களுள் ஒன்று, 8, 94, 198.
மத்தகக்குழிவு - மாணிக்கக் குற்றத்துள்
மத்தகப் பிள்ளை, 82. [ஒன்று, 95.
மத்தகம் - தலை, 82.
மத்தளம், 205.
மத்தன் - மயக்கமுடையவன், 121.
மதலை, 306.
மதி - சந்திரன், 5.
மதிச்சயம் - குதிரைகளாவிலை மதித்த
இடத்துள்ள தோளூர்.
மதிப்படை, 17.
மதித்து, 43.
மதிநெறி - சந்திர குலம், 39.
மதிபொதிரீர் - அமுதம், 325.
மதிமாடி - சந்திரகுலம், 333.
மதிமலிபுரிசைமடம், 345.
மதிமலிபுரிசையென்னும் திருமுகப்
பாசரம், 275

மதியம் - சந்திரன், 292.
மதியுளான், 63.
மதிலெருவடவாயிலை முரித்து, 91.
மதிற்றிருக்கால் - மதிலின் முடக்கத்
மது - கள், தேன், 14. [தால், 245.
மதுகம் - இருப்பைமரம், 337.
மதுகரங்கள், 14.
மதுராபுரி, 181, 187, 319, 321,
324, 326-7, 329.
மதுராபுரிச்சொக்கர், 317.
மதுரை, 5, 17, 77, 92, 266, 277,
283, 294, 298, 301-3, 306,
310, 312, 318, 320, 322-3,
328-30, 334, 336-8, 340, 342.
மதுரைக்கலம்பகம்: குமரகுருபரஸ்வா
மிகள் இயற்றிய பிரபந்தங்களுள்
ஒன்று, 1, 53, 89, 164.
மதுரைச்செழியன், 321.
மதுரைச்சொக்கநாதன், 160.
மதுரைசிவலோகமானது, 21, 53.
மதிரைத்திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொ
ன்னால் வேயந்தது, 158.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம், 5.
மதுரைத்திருநகர், 57.
மதுரைத்துதி, 4.
மதுரைத்தென்னன், 295.
மதுரை நாயகன், 2. [தெய்வம், 309.
மதுரைநாயகன் போலில்லைமற்றொரு
மதுரைப்பதி, 325.
மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, 14.
மதுரைப்பாணன், 277.
மதுரைப்பெரும்பதி, 33.
மதுரைப்பெரும்புரி, 327.
மதுரைப் பேராலவாயார் - இறைய
னார், 65, 74.
மதுரைப்பேராலவாயான், 65, 74.
மதுரை பொன்னெயிலுடையது, 237.
மதுரைமண்டலம், 209, 219.
மதுரை மன்னன் - சோமசுந்தரக்கட
வுள், 14, 36, 44, 323. [யார், 6.
மதுரைமாதேவி-தடாதகைப் பிராட்டி
மதுரைமும்மணிக்கோவை, 177, 263.
மதுரையம்பதி, 99.
மதுரையர்கோன், 326.
மதுரையானது, 349. [176.
மதுரையென்னும் பெயர்க்காரணம்,

மதுரைவள்ளல், 218.
 மதுகம் - இருப்பைமரம், 105.
 மந்தரம், 181.
 மந்திரச் செந்தமிழ், 199.
 மந்திரத்தலைவர், 206.
 மந்திரத்தால் நோக்குதல், 113.
 மந்திரம், 227. [188.
 மந்திரமென்னும் தேவாரப் பதிகம்,
 மந்திரவாதம், 99, 174, 178.
 மந்திரவெண்ணீறு, 195.
 மந்திரி, 346. [யும் உணர்த்தல், 108.
 மந்திரியால் அரசன் எல்லாவற்றை
 மந்துரை - குதிரைச்சாலை, 140.
 மயனூல்-சிற்பநூல்களுள்ஒன்று, 265.
 மயிடன்.மகிஷாசுரன், 20.
 மயிர்சிலும்ப, 112.
 மயிலேறும் வேதியன், 315.
 மயிற்கழுத்து - மயிற்கழுத்தாலாகிய
 மயூரம் - மயில், 132, 303. [மலை, 240.
 மரகதம்-உமாதேவியார், 15, 97. [162.
 மாணகாலத்தில்துரும்பும் வச்சிரமாம்,
 மரல்அன-மரல்நாரையொத்த, 153.
 மரித்த - ஸ்மரித்த, நினைத்த, இறந்த
 மரித்து, 57. [வென்றுமாம், 114.
 மரியாத - இறவாத, 330. [326.
 மருகை - சகோதரியின் பிள்ளையை,
 மருங்கு - சுற்றம், 327, 343.
 மருத்தின்திசை - வாடி மூல, 334.
 மருத்து - காற்று, 22, 130, 281,
 [283, 308.
 மருதோன்றி - மருதாணி, 269.
 மருந்து - அமுதம், பச்சிலை, 235, 335.
 மருப்புஇல்கோ - கொம்பில்லாத பசு,
 மருமகன், 302. [163.
 மலயக்குன்று : பொதியின் மலை ;
 இது வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்று,
 மலயக்கோ, 224. [13.
 மலயத்துவசன், 319, 331, 348.
 மலயத்துவசன் இமவான் அவதார
 மென்னும் குறிப்பு, 109.
 மலயத்துவசனென்னும் மாறன்-பொ
 தியின்மலையினுருவெழுதிய கொ
 டியையுடைய பாண்டியன், 33.
 மலயம், 34, 73.
 மலர் - பூப்பு, 23.
 மலரணைத்துயிலல், 34, 80.

மலரயன், 264. [சன், 35.
 மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவ
 மலைந்து - மாறுபட்டு, 62.
 மலையாகியவில், 1.
 மலையானிலம் - தென்றல், 266.
 மவுலி, 93, 244, 337.
 மழுக்கடை, 205.
 மழுப்ப, 145.
 மறம் - பாவம், 118.
 மறி - ஆடு, 133, 139.
 மறுகிஹோமறுக, 116.
 மறுகு, 340. [291.
 மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்,
 மறுமண்டலம் - வேறுநாடு, 323.
 மறுவேந்தன் - வேற்றரசன், 325.
 மறைக்காடு - வேதாரணியம், 179.
 மறை நாதம், 157.
 மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி,
 224. [98.
 மறைபறை - வேதஞ் சொல்லுகிற
 மறைபுறுவங்கம் - திருவாதவூரர், 112.
 மறையேடு - தமிழ்வேதமாகிய திரு
 முகப்பாசுர மெழுதிய ஏடு, 5.
 மறைவழக்கு, 177.
 மன்றசோகம், 99.
 மன்றம், 157. [304, 335.
 மன்றல் - கல்லியாணம், 46, 49, 66,
 மன்றற் பேதை - மங்களேசுவரி, கல்
 யாணசுந்தரி, 85.
 மன்றாடி : சிலேடை ; சபையில் ஆடு
 பவனென்றும், எருமன்றத்தில்
 ஆடுபவனென்றும் பொருள்படும்;
 பசுமந்தையை எருமன்ற மென்றல்
 மாபு, 261. [110, 217, 285.
 மன்று - பொதுவான இடம், 24, 99,
 மன்றுணாதன், 119.
 மன்றுநீட்சோகநீழல், 99.
 மன்றுளாடிஹோனறியவெனச்சூளுறு
 மன்றுற-பலரறிய, 86, 158. [தல், 59.
 மன்னர்பெருமான், 267. [கம், 117.
 மன்னவற்பிழைத்தல்- இராசத்துரோ
 மன்னவற்பிழைத்தலாகாது, 120.
 மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி,
 [285.
 மன்னன், 14, 36, 44, 323, 325.
 மனநிறைதல், 191.

மனம்குன்றல், 151.
 மனமுள்ள - மனமுள்ளன, 138.
 மனர்-மன்னர், 78.
 மனுநெறி, 160.
 மனை-அரசனை, 342.
 மனோகரம்-அழகு, மகிழ்ச்சி, 48, 56,
 மா-அழகு, குதிரை, 140, 150.[234.
 மாக்கள், 20.
 மாகதர்-இருந்தேத்துவார், 125, 206.
 மாகம், 142.
 மாசில்கற்பு - அறக்கற்பு, 48.
 மாசிலாசிரியர் - சங்கப்பிலவர், 65.
 மாசு, 27.
 மாசுணம், 174.
 மாட்டாதாகி-வலியில்லாததாகி, 221.
 மாடக்குளக்கீழ்மதுரை : மாடக்குள
 மென்பது மதுரைக்கு மேற்கே
 யுள்ளதோரிடம் ; இஃது ஒரு
 தாலாகாவாகவும் இருந்தது ; இதில்
 ஒருகுளமுண்டு; 'மாடக்குளம் பெரு
 கினால் மதுரைபாழ்' என்ற பழ
 மொழியும் வழங்குகிறது, 55.
 மாடக்குளம் பெருகினால் மதுரைபாழ்
 என்னும் பழமொழி, 55.
 மாடக்கூடல், 156.
 மாடு - பக்கம், 25, 215, 267.
 மாண்டக - மாட்சிமை பொருந்த, 268.
 மாண்டது-மாட்சிமையுற்றது, 203.
 மாணக்கராத்தற்குரிமையிலேலார், 75.
 மாணக்கராத்தற்குரியோர், 74.
 மாணக்கரைப்புதல்வரென்றல், 168-9,
 மாணிக்கக்கோவை, 208. [172.
 மாணிக்கத்தார் - மாணிக்கத்தாலாகிய
 காம்பு, 158.
 மாணிக்கத்தின் இலக்கணம், 94.
 மாணிக்கத்தின் குணம் பன்னிரண்டு,
 குற்றம் பதினாறு, 94-5.
 மாணிக்கத்தின் சாதி நான்கு, 94.
 மாணிக்கத்தின் நிறம் இருபத்தெட்டு,
 மாணிக்கத்தின் பெயர்கள், 94. [94-5.
 மாணிக்கத்தின் வகை, 95.
 மாணிக்கத்தின் விலை, 94.
 மாணிக்கம், 94, 322; 349.
 மாணிக்கம் பத்திபாய்தல், 94.
 மாணிக்க வாசகன், 115.
 மாத்திரைக்கோல், 234.

மாத்திரை யொன்பது, 288.
 மாதவர், 347.
 மாதவன், 341.
 மாதனம்-மிக்கப்பொருள், 209.
 மாதா-தாய், 49.
 மாதா, 287.
 மாதேவி, 65.
 மாநகரி: மதுரைக்கு வடகிழக்கிலுள்ள
 ஓர் ஊர்; பாண்டியர்களுடைய அரசு
 ண்மனை முதலியன இருந்த இடம்;
 நூட:சக, பார்க்க; மாணிக்கவாசகர்
 பொருட்டு வந்த குதிரைகள் இட
 சாரி வலசாரி புரிந்த இடமென்
 றுங் கூறுவர்.
 மாப்பல - மாமரமும் பலாமரமும், 328.
 மாபாதகம், 339.
 மாமடி-மாமரை, 49, 84.
 மாமணவாளன், 37.
 மாமதுரை, 4, 347, 350.
 மாமன், 306, 326.
 மாமி, 49, 339.
 மாமை, 336.
 மாயூரப்புராணம், 151.
 மார்க்கங்கள், 129.
 மாராட்டக்குதிரை, 119.
 மாருதவசம் - காற்றுவழி, 65.
 மால் - மயக்கம், 87, 270, 336.
 மாலுற்று - மயக்கமுற்று, 26.
 மால - விறலி, 266, 284, 288.
 மாலேப்போது, 16.
 மாவலிகங்கை - ஒருநதி ; இலங்கைத்
 தீவின் சமனொளிமலையிலிருந்து
 உண்டாவது, 94.
 மாவனம் - திருவுசாத்தானம், 350.
 மாவேட்டை, 24.
 மாளவர், 206.
 மாறன், 58, 156, 157, 187, 202,
 219, 225, 230, 267, 286, 291,
 295, 337-8, 342, 344.
 மாறன்மாறன், 148. [148.
 மாறனென்னும் பெயர்க் காரணம்,
 மாறியாடிக்கொடியிட்ட பெருமான்,
 158. [157-8.
 மாறியாடியது சுந்தர நடனமென்பது,
 மாறியாடுதல், 157.
 மாறு - ஒப்பு, பிரம்பு, மலாறு; மிலா

நெனவும் வழங்கும், 125, 148,
மான்னிகர்த்தமாதே, 235. [271, 338.
மானங்காத்து, 225.
மானபுரம் - மான்மங்கலம், 106, 123.
மானம் - விமானம், 232, 302, 331.
மான்மங்கலத்தார் : திருவாதவூரனு
குடிப்பெயர், 106.
மானமங்கலம் : திருவாதவூரர்களு
டைய முன்னோர்கள் இருந்த ஊர்;
இதனால் அவர்கள் மான்மங்கலத்
தார்களுண்டு கூறப்படுவர்; இவ்
வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும்,
மானமில்சமணர், 178, 180. [106, 123.
மானி-மங்கையர்க்கரசியார், 179, 180.
மானிடர், 4. [101.
மானிடரடைய - மானிடரெல்லாரும்,
மானிடரால் ஆடுங்கூத்து, 157.
மானிமாறன், 229.
மானியார், 190. [பதிகம், 187.
மானினேர்விழி யென்னும் தேவாரப்
மிகை - வரம்புகடந்த செய்கை, 213.
மிஞ்சு, 229, 268.
மிஞ்சி - மிகுத்து, 237.
மிடி - தரித்திரம், 330, 343, 346.
மிடித்தனம் - வறுமைபுற்றேம், 84.
மிண்டர்கள், 188.
மிண்டுகள் - இடக்கரானமொழிகள்,
தருக்காற் சொல்லும்சொற்கள், 36,
மித்திஞ்சயம், 298. [170.
மித்துஞ்சயம், 329.
மித்தத்தல், 24.
மிதவை - சோற, 44.
மிருத்திஞ்சயமந்திரம், 296.
மிருத்தியுஞ்சயம், 346.
மிலைஞ்சு - சூடிய, 42. [249.
மிலைந்தனன் - சூடிக் கொண்டான்,
மிலைந்து - சூடி, 221. [123.
மிழலைநாட்டு வேளாளர் பெருமை,
மிழலைநாடு, 123.
மிறை - நடுக்கம், 259.
மின் - உமாதேவியார், 78.
மின்னமர் கோபுரம், 238.
மின்னமலிடிக்குமா, 139.
மின்னையின் மதுரை, 92.
மிளாவழி, 49.
மின்கள், 310.

மினத்துவசன், 323.
மினமதியுத்தரம், 38.
மினவர்கோன், 21.
மினவன், 324, 337, 341.
மினோகியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், 12,
மினுடல், 114. [49, 53, 80, 89.
முகக்கடவுள், 19.
முகக்கண், 1.
முகக்கண்ணசாதனம்-ருத்திராக்கம், 260.
முகத்தால் - வழியால், 148.
முகமுகம்பார்த்தல், 286.
முகமுகம்பார்த்து - ஒருவர் முகத்தை
ஒருவர் பார்த்து, 172, 222.
முகிழ்த்தம்-முகூர்த்தம், 330.
முகின்மேனி - திருமால், 2.
முகியுயகன், 141.
முகுத்தம்-முகூர்த்தம், 35, 39, 296.
முகுளம்-அரும்பு, 37.
முச்சுங்கத்தமிழ், 7. [280, 345.
முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை, 209,
முச்சான்று - மூன்றுசாட்சி, 346.
முசியாது - இளைப்புருமல், 319.
முட்ட-குறைய, 343.
முட்டற, 235.
முட்டாமல் - குறையாமல், 262.
முட்டானேம்: முட்டு இங்கே கேட்டு
முட்டி, 184. [முட்டு, 184.
முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு, 164.
முட்டு:சைனபரிபாஷைகளுள் ஒன்று,
பலவகைப் பண்டங்கள், வாததியம்,
183 - 4, 235, 272-3.
முட்டுச்சஞ்சலம், 183.
முட்டுடைப் பட்டினிவயிறு - கண்டு
முட்டு, கேட்டுமுட்டுக்களால் பட்டி
னியிருக்கும் வயிறு, 198.
முட்டுப்பட்டினிகள், 190.
முட்டுப்பாடு, 259.
முடங்கல், 245, 343.
முடி - கிரீடம், தலை, 35. [68, 87, 214.
முடிச்சாத்து - தலைக்கட்டு, தலைக்கீடு,
முடிச்சுற்று - முடிச்சாத்து, 268.
முடிதுளக்கி - தலையசைத்து, 116.
முடிபுனை மண்டபம், 260.
முடிமணி, 100.
முடிய - முற்ற, 194.
முடுகு - விரைந்துசெல், 345.

முண்டகம், 25.
 முண்டச்சிரம், 56.
 முண்டம்வெம்ப - தலையெரிய, 229.
 முண்டி-மொட்டைத்தலையையுடைய
 அறவி; இஃது இடுகுறிப் பெய
 ராகவும் வழங்கும், 58.
 முண்டித்தவர் - தலையை மழித்துக்
 முத்தம், 327. [கொண்டவர், 102.
 முத்தமிழ், 329, 335.
 முத்தமிழ்க்கோன், 68.
 முத்தமிழ்க்கொத்து, 62 - 3.
 முத்தமிழ் வாணர், 182.
 முத்தமுண்ணல், 236.
 முத்தழல், 311.
 முத்தழல் நான்மறை, 209.
 முத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப்
 பொது, 56, 91.
 முத்திரைகள்மூன்று: இவை திருவால
 வாய்த் திருக்கோயிற் கருவூல முத
 வியவற்றில் வைக்கப்பட்டு வழங்கி
 வருகின்றன; (க) இடப முத்திரை;
 (உ) மீனமுத்திரை; (ஈ) இராசகர
 நாசர் முத்திரை.
 முத்தின் இலக்கணம், 95.
 முத்தின் குணம், 96.
 முத்தின் குற்றம் பத்து, 96.
 முத்துப்பிறக்குமிடம், 96.
 முத்தெயின் மதுரை - முதியமதிலை
 யுடைய மதுரை, 303. [178.
 முத்தொள்ளாயிரம்: ஒருபழையதூல்,
 முதல்வன் - சிவபெருமான், 13, 92.
 முதியவெற்பு, 291.
 முதுநாரை, 308.
 முதுபோர்ப்பு, 136. [ரம், 43.
 முதுமடைதூல் - முதிய பாகசாஸ்தி
 முதுமாமங்கை - பிட்டுவாணிச்சி; இவ
 ள்பெயர் செம்மனச் செல்வி, 141.
 முதுமைக் குறிப்பு, 152.
 முநீர், 319.
 முந்நூற்றுவர், 111.
 முந்நூன் மறையவர், 111.
 முப்போது, 329.
 மும்மணி, 97.
 மும்மதநால் வாயுவாமலை - யானை, 60.
 மும்மதம், 1.
 மும்முடிமன்னர், 226.

மும்முலைத்தடாதகை, 348.
 மும்முறை வாது, 194.
 மும்மையாலுலகாண்டமூர்த்தி, 260.
 மும்மைவினை - சஞ்சிதம், பிரார்த்து
 முரசம், 205. [வம், ஆகாமியம், 21.
 முரண் - பகை, மாணிக்கத்தின் குற்
 முரண்தொடை, 269. [றம், 95, 290.
 முரணணி, 302.
 முரற்சி-நாதம், 287.
 முரி - வளைவு, 319. [337.
 முரித்து - இடித்து, உடைத்து, 91,
 முரிவாய் - கன்னவாயில், 91, 275.
 முருக்கு, 95, 134.
 முருகவேள் சங்கத்திலிருந்து, 14.
 முருகன், 14, 228.
 முருட்டுக்கையர், 193. [308.
 முல்லை - கற்பு, 11, 16, 87, 170,
 முல்லைப்பாட்டு: பத்துப்பாட்டுள் ஐந்
 தாவது; காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப்
 பொன் வாணிகளுர் மகனார் நப்பூத
 னார் பாடியது; 103 - அடிகளையுடை
 யது, 257.
 முல்லைத்தேவி, 11. [பெயர், 284, 345.
 முல்லமலை - பத்திரன் மனைவியின்
 முல்லவல்லி, 170.
 முழவம், 101.
 முழவு, 18.
 முழைஞ்சு - குகை, 227.
 முள்ள - மகிழ் (வடமொழி), 138.
 முளரி - அக்கினி, 333.
 முளரிந்து - உலர்ந்து, 222.
 முளைத்தளை - முளையிற் கட்டிய கட்டு.
 முற்றிய, 77. [163,
 முற்றியதவஞ்செய்மாமுனி, 291.
 முற்றுதல் - வளைதல், 33.
 முறுவல், 72.
 முறைசெய்வோர் - ஏவலாளர், 57,
 121, 140, 146-8, 246, 267, 272.
 முறையீடு, 245.
 முறையோர், 188.
 முறைவாரியர், 147.
 முன் - தமையனார், 1.
 முன்கொண்மனைவி - முதன்மனைவி.
 முன்னம், 102. [346,
 முனிவன் - சிவபெருமான், 1.
 முக்கு, 297.

மூங்கை - ஊமை, 83.
 மூசி-மூச்சுவிட்டு, மோந்து, 177.
 மூதலித்து - ஒப்பித்து, 324.
 மூதுரை வாதவூர், 7.
 மூப்புவுருணனை, 153.
 மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது
 விடா என்னும் பழமொழி, 69.
 மூர்த்தி - மூர்த்தியார், 258, 260, 328.
 மூர்த்தி நாயனார், 10.
 மூர்த்தி நாயனார் துதி, 260.
 மூர்த்தியார், 349.
 மூர்த்தி வேந்து, 260.
 மூலப்பலம் - மூலப்படை, 240. [வுள், 4.
 மூவர்கட்கரியான் - சோமசுந்தரக் கட
 மூவரையன் வண்ணம், 233.
 மூவிருதிங்கள், 203.
 மூளை கையிலுமுண்டென்பது, 259.
 மூன்றுநாட்டார், 230. [வர், 111.
 மூன்றுநூறு மறையவர் - முந்நூற்று
 மூன்று முடிமன்னர், 276.
 மூன்றுமூலியிருமையொருபெண்,
 மெத்தல்-நிரம்பல், 24. [21.
 மெத்தன-மெல்ல, 118.
 மெத்தனவு, 303.
 மெத்திய-நிரம்பிய, 173, 235.
 மெத்திய சூழ்ச்சி, 191.
 மெத்தென - மெல்ல, 303. [146, 220.
 மெய்-அறிவு, உண்மைவழி, மனம்,
 மெய்க்காட்டு, 204, 206, 325, 341,
 மெய்க்குரு, 74. [349.
 மெய்க்குருவிலிழி, 80.
 மெய்ப்பால்-சரீரத்தின் கண், 167.
 மெய்ப்பொருள், 203.
 மெய்ப்முழுதும் பூதியணிதல், 167.
 மெய்யார்க்கு மெய்யன்-சிவபெருமான்,
 [236.
 மெய்யன் - சிவபெருமான், 53, 70,
 147, 166-7, 180, 183, 236, 252,
 [268.
 மெய்யனைப் பொய்யறக் காணல், 30.
 மெய்விதிப்பது, 257.
 மெல்லி, 336.
 மெல்லியல், 26.
 மெல்லியவடிவன், 146.
 மெழுஞ்சாத்தி, 234.
 மெழுஞ்சூண்ட, 235.

மென்புலவர், 261.
 மேக்கு - மேலே, 297.
 மேகநாதன், 142.
 மேகமன்னர், 231.
 மேகமன்னர்நால்வர், 10.
 மேட்டிரம்-ஆண்குறி, 133.
 மேதினி, 21.
 மேய்ந்து - வேய்ந்து, 150, 158, 244.
 மேரு, 299, 350.
 மேருமால்வரை, 300.
 மேருவடிவம் இரண்டு, 300.
 மேருவிற் கயலும் செண்டும் பொறித்
 மேல் - இனி, 217. [தது, 301.
 மேல் பால், 241.
 மேலெழ, 252.
 மேலைக்கடை-ஒரூர்; சைனர்கள் ஏறிய
 கழுமரங்களின் மேலைக்கோடியா
 கிய இடமாம்.
 மைத்துனி-அம்மான்மகள், 302-3.
 மைந்தர் - மாணுக்கர், 169, 172.
 மைந்தன்-முருகக்கடவுள், 39.
 மைந்து - வலி, 346.
 மைப்பனை-கரியப்பனை, 54.
 மையனெஞ்சன், 122.
 மொக்கணி - குதிரைக்குக் கொள்ளு
 முதலிய உணவு கட்டும்பை, 139.
 மொஞ்சுக்கையர் - ஹனுர், 100.
 மொஞ்சுகம் - மயிலிறுதின் தொகுதி,
 மொட்டை, 163. [100.
 மொட்டைச்சிரம், 163.
 மொட்டைப்பசுவின் பாய்ச்சல், 164.
 மொத்தம் - தொகுதி, 131, 134.
 மொய்ப்பு, 270.
 மொய்யார் பொய்கை - திருப்பெருந்
 துறையிலுள்ளதொரு தீர்த்தம்,
 மொழி - கணு, சொல், 15. [111.
 மொழியறிசங்கப்பலகை, 9.
 மோலி, 332-3.
 மோனம் - மொனம், 47.
 மொளவி, 53.
 யந்திரங்கள், 185, 193.
 யந்திரங்கள் மந்திரங்கள், 185, 193.
 யமபுர மென்னுங் கொடுமை, 123.
 யவனர், 253.
 யாகம், 298.
 யாண்டு - பிராயம், 148, 257-8,

யாணர்மாக்கள் - புதியனவாய் வந்த
யாதவர், 206. [குதிரைகள், 138.
யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206.
யாமம், 329.
யாமினி - இரவு, 164, 280.
யாய் - தாய், 49, 291.
யாவும் - எல்லாம், 261.
யாவும் வல்லவன், 92.
யாழ், 268.
யாளி, 300.
யானை, 27, 90, 221.
யானைக் கிளையான், 315.
யானைமலை, 103. [104.
யானைமலையில் நாசிங்கம் இருத்தல்,
யானையாலயம் - இந்திரவிமானம், 101.
யானையானன் - விநாயகர், 101.
யுத்தகளம், 221.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள், 205.
யுத்த பரிபாவை, 171.
யோக பட்டம், 56, 334.
வகுந்த - வகிர்ந்த, பிரித்த, 193.
வகுள நீழல், 105. [119, 215.
வகை - இடங்கள், குறுந்தெருக்கள்,
வகைத்துறையாளர் - பலவகைப்பட்ட
அறைகளைப்பாதுகாத்தலையுடைய
வேலையாளர், 138.
வகைப்படு, 127.
வங்கம், 15, 84.
வங்கர், 206.
வங்கியம், 205.
வசம் - வழி, 65.
வசை - நிந்தை, 206, 344.
வஞ்சக நெஞ்சகம், 198.
வஞ்சப்பழிப்பணி, 198.
வஞ்சம், 140, 165, 170.
வஞ்சனை செய்யலாகாது, 140.
வஞ்சிக் கொற்றவன், 279.
வஞ்சிமலை மிலைதல், 219.
வஞ்சி மிலைந்து - பகைமேற் செல்
வோர் அணியுமாலையை யணிந்து,
வஞ்சியர், 14. [219.
வட்டப்பாறை-சந்தனக்கல், 259, 344.
வட்டப்பிட்டு, 144.
வட்ட முறுபிட்டு - வட்டவடிவமாகக்
கிண்ணத்தாற் கொட்டி அமைத்து
வைத்திருக்கும்பிட்டு, 144.

வடகிரி - மேரு, 52, 301. [த்தல், 193.
வடகிழக்கில் அக்கினி குண்டம் சமை
வடகிழக் கோணம், 193.
வடகிழைக்கோணம், 100.
வடகுடதீரம் - வடமேற்குக்கரை, 25.
வடதரு - ஆலமரம், 159.
வட திருவாலவாய்: இஃது இடைக்
காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும்
பொருட்டுச் சோமசுந்தரக் கடவுள்
எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்
கோயில் - இக்காலத்துப் பழைய
சொக்கநாதர் கோயிலென வழங்கு
கின்றது (திருவிளையாடல்க்காடன்.
வடம் - ஆலமரம், 324. [ந.0.)
வடவை, 134.
வடவையம்பரி, 134. [332.
வடாது - வடக்கின் கண் உள்ளது,
வடிக்கும் - கூரிதாகிய, 346.
வடிப்பலம்ப நின்றான், 81.
வடிம்பு - ஓரம், 81, 136, 336.
வடிம்பு அலம்ப - ஓரத்தைக்கழுவி, 81.
வடிவணங்கு, 52.
வடிவம், 300.
வடிவமங்கை, 162.
வடிவன் - அழகையுடையவன், 146.
வடிவுடைக்கடவுள், 103.
வடிவுறு திருக்கூத்து - சொக்கத்தூதர்
வடு, 207, 341. [டவம், 153.
வடுக வேந்தன், 259.
வடுப் படுவ, 19.
வண்மை - கொடை, 212.
வணங்குமினீர் வணங்குமினீர், 64.
வணங்குவோரிணங்கன், 126.
வணிகக் கோலம், 214. [214.
வணிக சூரியர் (சூரியர் - வித்வான்),
வணிகன் முல்லைத்தேவி, 11.
வத்தவர், 206.
வதி, 347.
வதுவை, 324.
வந்தனை - வணக்கம், 101.
வந்தி, 338.
வந்துபோம் வந்துபோம், 88.
வம்பலர், 19.
வயம், 18.
வயிரேரியம், 97.
வயிரம் பிறக்குமிடம், 96.

வயிறு எரியிடல், 184.
 வயின் - இடம், வயிறு, 333, 345.
 வாகுணபாண்டியர், 245.
 வாகுணபாண்டியர் பக்தி, 248 - 9.
 வாகுணபாண்டியர் மைந்தன், 251 -
 [2, 255].
 வாகுணபாண்டியன் சரித்திரம், 249.
 வாகுணன், 245, 255, 327, 343, 349.
 வாகுணன் இடைமருதில் அகரமியற்
 [றியது, 248].
 வாகுணன் புத்திரன், 251, 253, 255.
 வாதன், 331.
 வாமுடைச் சொக்கன், 310.
 வார் - சிறந்தவர், தலைவர், 139.
 வரவேணும், 266.
 வான் - மணமகன், 339.
 வராகம், 293.
 வராபயம் - வரமும், அபயமும், 7.
 வரால் - மீன்விசேடம், 308, 310.
 வரி - கீற்று, 323. [180, 267, 279, 294].
 வரிசை - சம்மானம், முறை, 49, 137,
 வரிசைத்தாசு, 136.
 வரிசைமாதர் - விறலியர், 18.
 வருணன், 320. [256].
 வருபோகம் - பின் உண்டாகும் விளைவு,
 வரும் வரும், 125. [230, 261].
 வரை - பக்கமலை, மூங்கில், 174, 229,
 வரையற, 60.
 வரையுரு, 102.
 வரைவில் - மலையாகியவில், 37.
 வல்லபம், 57, 190, 297.
 வல்லரன் செயல் - சிவன்செயல், 281.
 வல்லி, 303.
 வல்ப் பொற்சேவடிக்கூத்து, 158.
 வலம் - வெற்றி, 247.
 வலவன், 245.
 வலவை - ஒருநதி; இலங்கைத் தீவிற்
 சமனொளி மலையிலிருந்து உண்
 [டாவது, 94].
 வலவோட்டு - வலமாக ஓட்டுதல், 129.
 வலன் - வலாசான், 94. [94].
 வலாசானை இந்திரன் கொன்றது,
 வலிசெயாது - பலாத்காரம் செய்யா
 மல், 283. [346].
 வலியான் - கரிக்குருவி, 297 - 8,
 வலைக் கண், 25.

வலைஞர், 84.
 வலைபின்னல், 84.
 வலைவாணர் - வலைஞர், 84.
 வழக்கு - கீதி, 275.
 வழக்குவிடுவீத்தல், 64.
 வழி - வகை, 204. [துதிக்கும், 49].
 வழத்தித் துதிக்கும் - சொல்லித்
 வழதி, 43-4, 192, 266, 299, 320,
 321, 323, 339, 341-3, 345-6.
 வழதி வெப்பு, 325.
 வள்ளல், 218, 259, 308.
 வள்ளுறை - பெரியதுளிகள், 54.
 வளம், 266. [உண்டாக, 104].
 வளம்பட - பலவகைச் சொல்வரும்
 வளர்த்தி வைத்தல் - தூங்கச்செய்தல்,
 வளர்ந்திட வளர்ந்திட, 62. [154].
 வளவன், 155, 241, 267, 327.
 வளை - ஒருவகையாயுதம், சங்கு, 15,
 31, 52, 111, 231, 320, 326, 348.
 வளைச் செட்டியின் கோலம், 87.
 வளைத்தல் - தடுத்தல், 88, 122-3.
 வளைத்திடும் வளைத்திடும், 122.
 வளைத்து - தடுத்தல், 122 - 3.
 வளைத்துவாங்கல், 122.
 வளைத்து வைத்தல், 123.
 வளைநீர், 18.
 வளைப்பு - தடை, 122.
 வளைப்புறுவ, 14.
 வளைப்பேம் - தடுப்போம், 88.
 வளையல், 87, 349.
 வளையற்கார மண்டபம்: வடக்கு
 ஆவணி மூல வீதியில் உள்ளது.
 வளையென்னும் ஆயுதம், 231.
 வற்றற்கருப்பிலை - காய்ந்த கருப்பந்
 தோகை, 194.
 வற்றாய் - வல்லதாய், 226. [161].
 வற்றான் - வன்மையையுடையதான்,
 வறுவியோர் - தரித்திரர், 280.
 வன்பற்கு அரியான், 175.
 வன்புலவர் - சங்கப்புலவர், 261.
 வண்ணி - நெருப்பு, 72, 112, 340.
 வண்ணிமரம், 330, 346.
 வண்ணியத் தலைவர், 295.
 வண்ணியர் - சிற்றரசர், சேனைத்தலை
 வர், மந்திரிகள், 11, 290, 291, 345-6,
 வண்ணியர்கள் தலைவன், 202, 290.

வனசான் - வேடன், 339.
 வனிதை, 341.
 வாக்கு, 220.
 வாசீசச்சுவாமிமடம்; இது திருஞான
 சம்பந்த மூர்த்திநாயனார் சைனர்
 களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு
 எழுந்தருளிய பொழுது தங்கிய
 இடம்; ஞானமிர்த நூலாசிரிய
 ருடைய பரம்பரையார் மடமோ
 வென்றுவினைத்தற்கும் இடமுண்டு;
 பழைய சொக்கநாதர் கோயிலுக்கு
 வடக்கே யிருந்ததென்று சொல்லு
 கின்றனர், 183-4.
 வாகைத்தொடை, 222.
 வாங்கருமன்பு, 85. [வாங்கி, 250, 254.
 வாங்கி - கழற்றி, கைக்கொண்டு, பின்
 வாங்குகயிறு, 84.
 வாங்குதல் - கழற்றுதல், 26.
 வாசகம், 114, 126.
 வாசக வேலை, 302.
 வாசல், 322.
 வாசவன், 25, 94, 225, 331.
 வாசி - குதிரை, திருவாசிகை, விசே
 டம், வேறுபாடு, 129, 190, 231,
 [241.
 வாசிகாட்டி, 231 - 7. [154, 208.
 வாசிகை - கோத்தமலை, மலர்மலை,
 வாசித்தாள் - குதிரையினடி, 343.
 வாசித்துசி, 124.
 வாசியாக, 129.
 வாசியை வாசியாக ஏறுவான், 129.
 வாசிவாரியப் பெருமான், 140.
 வாடிடாது - குறையாமல், 17.
 வாணர், 286.
 வாத்திய விசேடங்கள், 205.
 வாத்தி பித்தம் கவமுதல் வல்வினை
 வேதனை, 22.
 வாத்தபுரம், 337.
 வாத்தம், 22.
 வாத்தாசன் - வாயுதேவன், 106.
 வாத்தவூர், 7, 106, 338.
 வாத்தவூராளி, 86, 323.
 வாத்தனை - பழக்கம், 310.
 வாது, 285, 344. [198.
 வாது செய்த வாணமென்னு நாமம்,
 வாதை - துன்பம், 256.

வாதையம்புரம் - வாதவூர், 124.
 வாமத்தாள் - இடப்பக்கத்தி லுள்ள
 வாய் - வாயில், 91. [வன், 156.
 வாய்மை, 22-3.
 வாய்மையுரிமவர்-சங்கப் புலவர், 67.
 வாயதம் = வாயசம் - காக்கை, 132.
 வார் - கச்சு, 23.
 வாரடா - வாடா, 192.
 வாரணம் - யானை, 10, 38, 209.
 வாரணசிப் புரம் - காசி, 12.
 வாரம் - கிழமை, தடவை, பட்சபாதம்,
 வாரம் பட்டு, 285. [17, 22, 28, 285.
 வாரி, 15, 17, 22, 102.
 வாரித்தலம் - பூயி, 34. [140.
 வாரியர் - தடுத்துச் செலுத்துவோர்,
 வாருதி - வாரிதி, 333.
 வாரொழுக்கி, 25.
 வால்குழைத்தல், 264. [லல், 174.
 வால்விதிர்ந்து உடன் முறுக்கிச் செல்
 வாலதி - வால், 133.
 வாலம் - வால், 244, 343.
 வாலவாய் : மதுரையின் பெயர், 244.
 வாவி, 26, 46, 347.
 வாழ்கவந்தனரென்னும்பதிகம், 196.
 வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து, 50.
 வாழ்தல் - மகிழ்தல், 210.
 வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தனம் - மகிழ்ந்த
 னம் மகிழ்ந்தனம், 50.
 வாழ்ந்தனன் - மகிழ்ந்தனன், 70.
 வாழ்ந்தார், 150.
 வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து, 27 - 8, 55, 99,
 125, 137, 149, 199, 233, 244,
 249, 274, 293, 300.
 வாழ்வு, 268, 350. [ஒரு பதிகம், 115 .
 வாழாப்பத்து - திருவாசகத் துள்ள
 வாளகிரி, 17.
 வாளரசன் - உக்கிர குலத்திற் பிறந்த
 பாண்டியன், 14.
 வானை - 15.
 வாறு - வீதம், 326.
 வான் - மேகம், 346.
 வான்மீகி, 29, 314.
 வானரசர் - மேக அரசர், 230.
 வானிற் பொலியென்னும்பதிகம், 181.
 வீசயம் - மிக்க வெற்றி, 346.
 வீசய மண்டபம், 40.

விசயமாமகுட வல்லி, 36.
 விட்ட - தங்கின, 190, 340.
 வீட்டல் - விடல், 177.
 விடத்தாங்காய், 269.
 விடப்பாகம், 189.
 விடம், 325.
 விடமன் - விஷமன், 262.
 விடுத்தல் - தங்குதல், 266.
 விடுதலம் - நிலா முற்றம், 65.
 விடுவிடு, 82.
 விடும் விடும், 64, 249.
 விடுவிப்பான், 64.
 விடை - இடப முத்திரை, இடப மூர்
 த்தி, உத்தரவு, காளை, விடுத்தல்,
 108, 178, 340, 343.
 விடைக்குறி - ரிஷப முத்திரை, 10,
 விடைக்குறியம்பு, 10. [327, 349.
 விடையிற் போந்து, 108.
 விடை விடை, 177.
 விண்கொளாலயம், 167.
 விண்ணப்பம் 285.
 விண்ணெனத் தார்மணியார்ப்ப, 126.
 வித்தகர், 64.
 வித்தாரம், 319.
 வித்து - காரணம், 94.
 வித்து நெற்பிட்டு, 145.
 விதம் - பயன், வகை, 318, 325.
 விதாரணம் - கொடை, 218.
 விதானித்து, 38.
 விதிமாற்றல் (புலி மான்கன்றுக்குப்
 பாலளிக்கச் செய்தல்), 264.
 விதியின்கட்டகுந்தகனம், 160.
 விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 25.
 விதிர் விதிர்த்தல், 287.
 விதிர்விதிர்த்தான் - விரைந்தான், 203.
 விதிர்விதிர்ப்பு, 183.
 விதிரா - நடுங்கி, 143.
 விது - சந்திரன், 5. [227.
 விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்,
 விதுகுடுமிப் பெருவழுதி - சந்திர
 விதும்ப - நடுங்க, 91. [மாதர், 52.
 விது மரபு, 93.
 விதுமுடி, 100.
 வித்து, 93.
 விநாயகமுனிவர் - இந்நூலாசிரியரு
 விநாயகர், 2. [டைய ஆசிரியர், 8.

விநாயகர் துதி, 109.
 விபூதி மகிமை, 195.
 விமலச் சித்தன், 334.
 விமலன், 341.
 விமலை, 333. [248.
 விமானப் புரிசை - கொடுமுடி மதில்,
 விமானம், 27, 248, 289.
 வியந்தார், 67.
 வியர், 101.
 வியாகரணம், 347.
 வியாதர் வான்மிகி யெச்சர், 314.
 வியாதன், 29, 314.
 வியாழத்தோடு வழக்கு வென்றது, 20.
 விரலாழி, 84.
 விருத்தகுமாரபாலர், 349.
 விருத்தவேதியர், 200.
 விருத்தன், 302, 324.
 விருத்தாசரன், 317.
 விருத்திராஹத்தி, 27.
 விருத்திராசரன், 23, 27, 317, 331.
 விருது, 238. [மணமுள்ளவை, 161.
 விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறு
 வில்லரிவாளி, 101.
 வில்லி, 254.
 வில்லிபாரதம், 9, 81, 169, 191 - 2,
 241, 272, 318.
 வில்லிற் கட்டியமணி, 231.
 விலங்கு, 25.
 விலங்கெனுமணி, 171.
 விலாவொடி - விலாப்பக்கம் ஒடியும்
 படி சிரிக்கும் சிரிப்பு, 198.
 விலாவொடிப்ப, 269.
 விலைகோள், 95.
 விவிதம் - பலவகை, 334.
 விழா - மணம், 43, 98.
 விழாவளம், 18.
 விழுக்காடு - விழுதல், 267.
 விழுப்பம், - சிறப்பு, 323.
 விழுப்பாதராயர் (விழுப்பரையர்):
 ஆவணித்திருவிழாவிற்கு சந்தர்ப்பாண்
 டியரின் பட்டாபிஷேகத்தினமாகிய
 எ-ஆம் திருநாளில் அவரிடமிருந்து
 பொன்னெழுத்தாணியைப் பெற்று
 நாடோறும் கணக்குவாசிக்கும் உரி
 மையுடையவர்கள் ; பாண்டிபதி
 னுலுக்கும் வேண்டிய விழுப் பாத

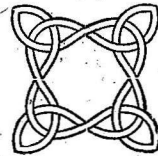
ராயர் என இவர்கள் சம்பந்தமாக
ஒரு பழமொழியும் வழங்கும்.
விள்ளல் - சொல்லல், 161.
விளரி - ஒரு பண், 267.
விளித்து - அழைத்து, 242.
விளிந்து - நாணமுற்று, 69, 221.
விளிய - அவமானப்பட, 253, 283.
விளிவிலாது, 194. [241.
விளிவு - அவமானம், 156, 178, 189,
விளை அளவர் - விளைகின்ற அளத்தை
யுடையவர், 16.
விளையாட்டு ஐந்து - படைப்பு முத
விய ஐந்து தொழில்கள், 14.
விறழம்பு, 207.
விறகு விறழ்கோலம், 269 - 70.
விறலி, 271, 283, 329.
விளை - போர், 219, 251.
விளைக்கணில்லார், 118.
விளைக்களம் - போர்க்களம், 240.
வீட்டும் - கொல்லும், 331.
வீடறுத்தல், 64.
வீனை, 268.
வீதி - நேரோடல், 18, 131.
வீதி விடங்கர், 214.
வீரகத்தி, 23, 27.
வீரசோழன், 233.
வீரமாதன், 202, 219, 230.
வீரமிக்க விருத்திரன், 23, 27.
வீரன் - சுந்தரசாமந்தன், 205-6, 222.
வீரகான், 266.
வீரை - ஒருவகை மாம், 97.
வீழுடை - வீழுமுடை, 153.
வீற்றிருக்க - கவலையின்றி இருக்க,
வீறு, 256, 288, 324. [35.
வீறுயராலயம், 336.
வேகுளி - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
வேங்குரு - சீகாழி, 187.
வேங்கைக் கோவை : துறைமங்கலம்
சிவப் பிரகாசசுவாமிகள் இயற்றிய
தூல், 84.
வேச்சம் - மாணிக்கத்தின் குற்றம், 95.
வேடிக்கச் சிரித்து, 220.
வேண்காடன், 8.
வேண் சிந்துரம், 318.
வேண்ணீறு, 340.
வேண்பாசி - ஒருவகைமணி 261.

வேண்பொரிசிந்தல், 251.
வேந் - வெரிந் என்பதன் விகாரம்,
முதுகு, 36, 189.
வெப்பு - சாரோய், 185, 340.
வெம்பி, 125.
வெருகு - பூனை, 132.
வெருட்டல், 69.
வெள்ளம், 221. [யுறைவித்தல், 142.
வெள்ளம் மிகுந்த இடத்தில் பறை
வெள்ளர் - (திருநீற்றூல்) வெண்ணிற
முடையவர், 249.
வெள்ளிப் பொருப்பு, 326.
வெள்ளிமன்றம், 5, 6, 17, 42.
வெள்ளியம்பலத்தெரு: இதுதெற்குச்
சித்திரைவீதியிலுள்ள வெள்ளி
யம்பலத்தின் பக்கத்தே யுள்ளது.
வெள்ளியம்பலம், 42, 332, 350.
வெள்ளியொளி மன்றம் - வெள்ளியம்
பலம், 17.
வெற்றிமாமுரசம் - ஜயபேரி, 223.
வெறி, 148.
வெறுப்பு - பகைமை, 224, 282.
வென்றி, 25.
வென்றிப்புரம் வென்றோன், 296.
வெண்ணிட்ட, 134.
வேகவதி, 46, 142.
வேகவதியாறு - வையைநதி, 45.
வேங்கை, 17.
வேங்கை வரித்தண்டை - வேங்கை
யினது கோடுகளையுடைய வால்,
வேட்ட - விரும்பிய, 24. [240.
வேட்டம், 331.
வேட்டு, 70. [ராச் சேவகர், 240.
வேட்டுவப்பரியான் - வேடராகிய குதி
வேட்டுவர், 253.
வேட்டை, 290.
வேட்டையாட்டு, 291. [மம், 292.
வேட்டையாடுதல் மன்னவர்க்குத் தரு
வேடக் கோலம், 240.
வேடன் - கண்ணப்பர், 5.
வேடனிகு குடு, 5.
வேடுவர், 206. [யன், 268.
வேண்டியது அடியார்க்கு ஈயும் மெய்
வேணும் - வேண்டும், 233, 266.
வேணுமோ, 294.
வேத்திரம் - பிரம்பு, 58.

வேத சூத்திரம், 152.
 வேதஞ் சொல்யாண்டு - நூறு பிராயம், 148, 257 - 8.
 வேதஞ் சொல்யாண்டுவாழி, 148.
 வேத நாயகன்-குருந்தமூலகுரு, 105, வேதம், 350. [117, 313.
 வேதம் நான்கு, 311 - 2.
 வேத மொழிபவர், 347.
 வேதவாய், 273.
 வேத வேள்வி, 191.
 வேதா, 327.
 வேதாந்தம், 325.
 வேதாமுடியறுத்தோன், 296.
 வேதாரணியம், 179. [271.
 வேதாவும் மாலுங் காணுவிண்ணவன், வேதியர், 107. [யார், 16.
 வேந்தர்வல்லி - தடாதகைப் பிராட்டி வேந்தன், 57, 259, 295, 305, 308.
 வேந்து, 260.
 வேப்பமாலே - முடிசூட்டுந் திருவிழாவில் தடாதகைப் பிராட்டியார்க்குப் பாண்டிய பரம்பரைக்குரிய இம் மாலையை அணிதல் மாபு; சித்திரைத்திருவிழாவில் அ-ஆம் திருநாள் இக்காட்சிக் குரிய தினம், 225.
 வேம்பார்தொடை, 327.
 வேம்பு, 248. [ரப்பதிகம், 180.
 வேயுறுதோளிபங்கனென்னும் தேவா

வேர்ப்பு, 126.
 வேல், 348.
 வேலை, 80. [பாண்டியன், 81.
 வேலை வடிம்பலம்ப நின்றான் - ஒரு வேலோன் - முருகக் கடவுள், 333.
 வேழக்குன்று, 104.
 வேழம், 22, 99, 101.
 வேள் - மனமதன், 5, 339.
 வேள்வி, 18, 191, 341.
 வேள்வி ஐந்து, 311.
 வேரூரிலை : ஓர் இடப்பெயர்; இந்திரனாவிட்டுப் பழிநீங்கி வேரூய் நின்ற இடம் (திருவிளை. இந்திரன். வைகாளி, 121. [எக.)
 வைகை : வேகவதியென்பதன் மருஉ; வையை யெனவும் வழங்கும், 13, 17.
 வைதிகம், 343. [மூர்த்தி நாயனார், 181.
 வைதிகயானை - திருஞான சம்பந்த வைதிக வாரணம் - திருஞான சம்பந்தர், 175, 305, 340.
 வையத்ததைந்து நிலம், 17.
 வையம் - தேர், 221. [இடம், 118, 121.
 வையாளி - குதிரையை நடத்தும் வையாளி வீதி, 128.
 வையை, 196, 199, 319, 337 - 8.
 வையைமாநதி, 141, 196.
 வையாகரம், 96.
 ஹாலாஸ்ய மாஹாத்மியம், 81.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கக	29	சிற்றறசர்	சிற்றரசர்
உஎ	31	கிவுதாவி	கிந்திரா
சக	21	கெர்ட்டி	கொட்டி
சந	16	௪௩ ஓது	முதுமடை
ஏஉ	38	மண்டத்தை	மண்டபத்தை
எச	36	யார்வினோ	யார்வினோடு
கஉ	36	ருட்	யருட்
கச	4	வலவனைச்	வலனைவச்
கச	23	வலவன்	வலன்
க஠	35	குளம்,	குளம்—
க஠	43	பெருமன்	பெருமான்
கஉஉ	4	தேர்	தோர்
கசந	21	பரிகள்	பரிகல்
கசக	27	வவனாகிய	வனாகிய
கசஎ	22	சிற்றாயக்	செற்றாயக்
ககஎ	36	மாறு	மாறு
ககக	15	என்றவங்	என்றவங்
ககக	37	பணி	பணிக்கு
ககக	13	புனல்	புனல்
கஅஉ	13	னேத்திடச்	னேத்திடச்
உ஠எ	38	1	11
உகஉ	24	வன்மை	வண்மை
உந஠	27	தளர்வில்	தளர்வில்
உநச	14	ரங்கி	ரங்கி
உந஠	33	பொருள்கள்	பொருள்கள்
உ஠க	22	மதுரை	மதுரை
நகச	3	சேதிபர்கோமான்	சேதிபர்கோன்.

